ሀሒፍ ሲታመር

ከበርታ ከሒይ

ተርጉም
በዮሐንስ ገበረ ጻድቅ

(ተሸሽሎ የተሪበ አራተኛ እትም - ሰኔ 2012 ዓ.ም.)

Scan by Easy Scanner

ህሊና ሲታመር

ከበርታ ክሌይ

ትርጉም

በዮሐንስ ገበረ ጻድቅ

Scan by Easy Scanner

የማስተምር መብት የተርጓሚው ብቻ ነው።

ማሳሰቢያ፡ ሁልጊዜም እኔ ስጽፍ በተቻለ መጠን የሆሀያትን አገባብ ጠብቄና የጎንቱን የአማርኛ ሰዋንና ሥርዓት-ን ተከትዩ ስለሆነ አንባቢ ከፈለገ ትምህርት ሊቀስምባቸው ይችላል። እንደ ሃሰቱ ሀ፣ሐ፣ኀ፤ ሀለቱ ሠ፣ሰ፤ ሀለቱ ጸ፣ፀ የመሳሰሉ ፊደሎች ያለቦታቸው ገበተው ሳይ ያመኛል። እነዚህ ፊደሎች የቋንቋው ወበት ስለሆኑ ጠቢባኑ እንደዚያ ያደረገት ያለ ምክንያት አይሆንምና እንወቅበት። የዚህ ሙያ አውቀት ያላቸው ሰዎች አስተያየት ይስጠበት ከማለት ሌላ የምለው የለኝም።

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ	ርዕስ	ገጽ
	መግቢያም	5
1	ምሥጢረኛዋ ደብዳቤ	8
2	ቦተሉ መቂጥ ምፈት	13
3	የሞት ብሥራ ለሚሰሙ	18
4	ለለመለመለሰ መሄድ	23
5	ከሞት የከፋ	28
6	ዓለሜ ሙሉ ማዘሉ	30
7	«ድንጉጥ ሳገኘው ያ ዐመ ሚኛ ነው»	35
8	ዕውሙ የጠቀመው	39
9	ጠሃቲ	43
10	የመጣሁ አገር ዜና	49
11	የሠታደር ጋሻ መከታ	53
12	ቱናቱኛ ሚስት	60
13	ለምን አጠቸሙ?	64
14	ወጣት ሚስት፣ ሽማግሌ ባል	69
15	የአሳዛኝ ታሪክ መጀመሪያ	74
16	እማ ክፍሳችሙ ይሆን?	79
17	ዘጠንገርረገገ የጽጌረዳ ኦበባ መሃል	84
18	የወዳጅነት ጥክሬ	90
19	ባል ተታለለ	95
20	ጽኑ ፍቅር	97
21	«ሁለም በዚያው መንገድ ያልፋለ»	103
22	«ፋቅር ታግኛለሽ»	106
23	በጣም ዘገየ	110
24	አደገኛ ወዳጅነት	117
25	ከጋብቻ በኋላ ፍቅር	125
26	እንኮን የለሽ ሚስት	131
27	የባል ችንተት	136
28	«ከእንተ ሌላ ሕይወት የለኝም»	140
29	«መጪረሻውን ፈጣሪ ብቻ ነው የሚያውቀው»	144
30	«አፍ ሲያመልጥ»	147
31	«ስለእንተ የነበረኝ እምነት ጐዶፌ»	153
32	የሌላ ሴት ባል	

Scan by Easy Scanner

11	የቪኒርኳ ሠላም	137
10	ልመናስ እምነፈሰሁ	160
9	የኤሊሄር መፈተሻ	171
8	...ክምት የከፋ	176
7	ሰላሰቪ ሚሩ	180
6	ከአሀብስት የከፋ	185
5	የእምላክ ክብር	188
4	የሴት ልጅ ከሀድ ጸጸት	192
3	አጽናኝ	195
2	ንግሥት ልትሆን ትችል ነበር	199
1	ሞት	205
14	የወለዱት ልጅ ሲማሰን	211
15	«እንግዲያውማ አምላኬ እርዳኝ»	216
16	የኤሊኖር ደብዳቤ	223
17	የንጉሥ ደብዳቤ	229
18	ደብዛው የጠፋ ነገር	233
19	አሳዛኝ ታሪክ	237
50	ትዝታ ለመሩት ንጥያት	244
51	የጊዜው ጥያቄ	254
52	ወደር የማይገኝለት ልመና	260
53	ያልተወደደች ሚስት ታሪክ	267
54	ታልፃን ስጠቅት	274
55	ከማድያ የከፋ	280
56	ያጓደኛ ታል	287
57	«የሠራሁት ሥራ ከይቅርታ በላይ ነው»	294
58	መልከም ዜና	302
59	ትልቁ ደብዳቤ	308
60	«መጣሀ ምስጋና ለፈጣሪ»	314
61	ደግም መፈጠጥ	318
62	«ከፈተና ውስጥ በፊሠርኩሽ ጊዜ አብጄ ነበር»	324
63	ለስለሰ ስም መስጠት	332
64	እንደገና ተሳሠፈ	337
65	«ምን ያህል እንደ ተሰታየች አስበው»	344
66	መደምደሚያ	349
67	አስተያየት፣ለሌሎች ሥራዎችፕያማርኛ ያለህምስጋና.....	351....

Scan by Easy Scanner

ትዳር ሁለት ጓደኞች አንዱ ስለሌላው መኖር የሚጀምሩበትና የተወሰኑ የግል ፍላጎታቸውን ለሌላው ደስታ ሲሉ መስዋዕት የሚያደርጉበት በመሆኑ ሁለት በመልክ፣ በባሕርይ፣ ምናልባትም በትምህርት ደረጃ፣ በእድሜ፣ በአስተሳሰብና በአመለካከት የተለያዩ ቢሆኑም መቻቻልን አንግበውና እያዩ እንዳላዩ፤ ሰምተው እንዳልሰሙ ሁነው በእርካታና በሰላምና በፍቅር ለመኖር ሲባል የሚወስዱት እርምጃ መሆን ይኖርበታል። ሁለቱ ተጣማሪዎች ይህን አሳብ በትክክል ተግባር ላይ ለማዋል ከቻሉና ቀን የሚያመጣውን ሁሉ በመጋባትና በመነጋገር ከወሰኑ ለወደፊት ሕይወታቸው ከአለት የጠነከረ መሠረት ጥለዋልና ለረጅም ጊዜ አብረው የመኖር ዋስትና ይኖራቸዋል።

ዮሐንስ ገብረ ጻድቅ

Scan by Easy Scanner

መቅድም

ይህን «Beyond Pardon» የተሰኘውን መጽሐፍ ለመጀመሪያ ጊዜ ያነበብኩት በሃምሳዎቹ መጀመሪያ የሁለተኛ ደረጃ ተማሪ እያለሁ ሲሆን ያን ጊዜ ያነበብኩት መጽሐፍ የእንግሊዝኛውን ትጂ ሳይሆን የእማርኛ ትርጉሙን ነው። በእጅግ የማደንቃቸውና የማከብራቸው ደራሲ ክቡር ዶር ከበደ ሚካኤል ይህን መጽሐፍ ከባሬ 56 ዓመት በፊት በሽንሾይ ትእዛዝ ተርጉመው፣ በግዞም መልክ «ከይቅርታ በላይ» በሚል ርእስ ለአንባቢ አቅርበውታል። ክቡርነታቸው መጽሐፉን ያተረጐሙት ፍሬ አሳቡን ሳይለቅ አሳምረው ነው። የእርሳቸው መጽሐፍ ገጽ ብዛት 76 ሲሆን ከዚህ ሙስጥም የራሳቸውን አስተያየት አክለውበታል።

ክቡርነታቸው ከመጽሐፋቸው መቅድም ላይ በሰጡት አስተያየት «መልካም ሥርዓት የተመሠረተለት ሕዝብ ብርታት አግኝቶ ከሌሎች ሕዝቦች በላይ ለመሆን ችሏል።...ስንዴ የዘራ ሰው ስንዴ አጭዶ ሲሰበስብ፣ እንክርዳድ የዘራ ሰው ደግሞ እንክርዳዱን ይሰበስባል አንጂ እንክርዳዱ ወደ ስንዴነት ወይም ስንዴው ወደ እንክርዳድነት አይለወጡም። እንዲሁም ሕፃናት መልካም አስተዳደግ ሲኖራቸው መልካም ሕዝብ ለማግኘት ይቻላል።.....ሕፃናት መልካም አስተዳደግ እንዲያገኙ ወላጆቻቸው ሚልት እናትና አባቶቻቸው በኑሯቸው ሂመን መልካም ባሕርይ ሊኖራቸው ያሻል። እነሱም መልካም ባሕርይ እንዲኖራቸው የኑሯቸው መሠረት የሆነው የጋብቻቸው ሥርዓት መልካም ሕግ ሊኖረው ይገባል። በዚህ ምክንያት የቤተሰብ መሠረቱ የጋብቻ ሕግ ነው። የሕዝብ መሠረት ደግሞ ሕፃናትና ቤተሰብ ናቸው። ይህም መጽሐፍ የተጻፈው የጋብቻ ሕግ የተከበረና የጠበቀ መሆን እንደሚገባው ለማስረዳት ነው» ብለዋል። ይህ አሳብ እኔም ከልብ የምጋራው ነው።

በጋብቻ መፍረስ ምክንያት መሠረቱ የተናጋ ቤተሰብ መቅኖ የለውም። የጋብቻቸውን ሙል ጠብቀው የሚይዋሩ ባልና ሚስት ደግሞ የህብረተሰብ መልክም መሠረት ሊሆኑ የሚችሉ ሕፃናትን ማፍራታቸው ያጠራጥራል። ስለዚህ አገር እንዲቆናና የህብረተሰብ አባሎች በሙሉ መልክም ኑሮ እንዲኖሩ ከአላባ ድህነት የራቀና በሀሊና ፃኝነት የሚኖር ትውልድ ያስፈልጋል። የዚህ ዓይነቱ ትውልድ ደግሞ በጋብቻ መፍረከረክ ሳቢያ ኩተናጋ ቤተሰብ ይፈጠራል ለማለት ይከብዳል።

በሃሳማችን አልር አልር እንደሚታየው ቢተሰብ ቀውስና መፍረ ያሳሳደገው ልጅ ከባድ ኃላፊነት ካልሰማ ወጣበር ሳደ ቢቀመጥ ሕዝቦን ሊያስተዳድር ሳይሆን ቢቀጣ ይታያል። ይህም ያሚሆነው፣ ክቡር ይሬ ከበደ ሚካኤል እንዳሉት፣ አሚከላ አማእሳኝ፣ እንክርዳድ እንክርዳድነት ሀሊና የሌለውና ይሱንታ የፊለው ዝመልድን ስለሚያፈራ ነው። ስንዴ ሰንዴን ሲተካ የሚከወበር ቤተሰብ ሊሳሙን የሚያከወበር ልጅ ይመሰላል። ሃገሩ ይህ ከሆነ ጋብቻ መከበር ያለበት ሙል ነው። እኛም በዘኔለ ይህን መጽሐፍ ለመተርጎም የተነሳሳሁት ያ እምነት ሰላልኝ ነው። ዘመኑኢድስ ደግሞ ይህን አሳብ የሚደግፍ ይመስለኛል።

ክቡር ዶር ከበደ ሚካኤል «Beyond Pardon » የሚለውን የእንግሊ ዝኛውን ርእስ «ከይቅርታ በላይ» ሲሉ ተርጉመውታል። ከዚህም የተሻለ ትርጉም ሊኖር አይችልም። ግን ጌኤ ይህን ጥከከለኛውን ትርጉምና ከክርነታቸው የተጠቀሙበትን ርእስ አንዳለ የትርጉማን ርእስ ባደርገው እጅግ የተከበሩና የተወደዱትን ደራሲ ክብር የምነካ መስሎ ታየኝ። ምንም እንኳን በሕይመት ባይኖሩም መንፈሳቸው የሚመቅሰኝም መሰልኝ። ስለዚህ የሚደነቃቸውንና የማከብራቸውን የአገሬ ታሳቂን ደራሲ ከማስቀይም ማለታቸውን የሰው አገር ደራሲን ማስተዋመንና በእሳል ባለማቸውም በመንፈስ «ይቅርታ» ማሉቱን መረጥኩ።

የሚስ በርታ ክሌይን መጽሐፍ ስናጤነው በሞላ ጎደል ስለሀሊና ጃኝነት ነው የሚያወራው። የጋስ ጭቅር የቪ ቫንን ሀሊና አሳውሮ ባልጥን ሬስታ ሌላ አኩያዊ የሆነ መልኩመልክም ወንድ ወደደች። ሆኖም በዚያው ሀሊናዋ ጸኝነት ለወደደችው ወንድ ቤተሰብ ደስታጥን መስዋዕት አደረገች። ልዮኔል ደግሞ የስሚት ኃይል ሀሊናውን ሰላላወረበት የጋብቻ ክቡርነትን ረሳ። ያም ድርጊቱ የብዙ ሰዎችን ሕይወት አበላሸ። እርሱም በበኩሉ በሀሊና ውቀላ ሳቢያ ሕይወቱን አደጋ ላይ ጣለ። ስለዚህ የተረፃምኩትን መጽሐፍ ርእስ «ሀሊና ሲታወር» አልኩት።

ሥራችንን በሀሊና ጸኝነት ከመራነው ብዙ ነገሮች ቀና ሊሆኑ እንደሚችሉና ይሱኝታን የእለት ተእለት መመሪያችን ካደረግነው ደግሞ ዓለማችን በመኖሪያነት የሚመችና ኑሮአችንም «ምነው ባልተፈጠርኩ» የሚያሰኝ ሳይሆን የሚጥምና የሚወደድ ሊሆን እንደሚችል አንርሳ። ስለዚህ ሕይወታችንን በይሉኝታና በሀሊና ጸኝነት እንድንመራው ይሁን።

ዮሐንስ ገብረጻድቅ

ምዕራፍ አንድ

ምሥጢረኛዋ ደብዳቤ

ኤሊኖር የጢያና ጨዋታዋን አቁማ ብድግ አለች። በዚያች ሰዓት ምናልባትም ከእርስዋ ይበልጣ ተደላች ሴት በዓለም ላይ አልነበረችም ለማለት ይቻላል። ፕሪና አየመታች ታዜመው የነበረው አሳዛኝና አንጀት የሚበላ ዜማ የልጅነት ሕይወትዋን ለላስታወሳት ዓይኖችዋ እምባ አቀረሩ። ያ የሚያምረው የጥንት መኖሪያዋ ከባህር አጠገብ ስለነበር ውሃ ከማምጣ ጋር ተላትሞ አረፋ ሲደፍቅ በአሳብ ትውስታ ሰላየችው ነበር እምባዋ ያመጣው። ግን እምባው የደስታ እንጂ የሀዘን አልነበረም፣ ምክንያቱም ከዚያ ውብ ሥፍራ ነበር ለመጀመሪያ ጊዜ የፍቅርን አከርማ የቀጨችውና ከልብ ከሚታሬትረው ሰው ማለት ከዛፊው ባልዋ ከስር ልዮኔል ራይደል ጋር የተዛናንችው።

ይህ ታሪክ የተጀመረበት ቀን ሰኔ 27 ሲሆን ያ ቀን ያለ ወትሮው እጅግ ውብ ነበር። ያ እለት ጸሐይ ዮግ ብሎ የበራበት፣ ምድሪቱ የተሞበችበት፣ ሰማይ የጠራበት፣ አበቦች ፈክተው ንቦች የተንጫጩበት፣ ጽጌረዳዎች መንፈቸውን በነፍ የሰቀቁበት፣ ወንዞች የሞለቡትና የእንግሊዝ ባህር ደምቆ የታየበት እለት ነበር።

ኤሊኖር ደንዎልድ ከሚገኘው ያማሪ ቤትዋ ውስጥ ቁጭ ብላ ነበር ያንን ውብ ትርዒት በአባብ የተመለከተችውና የወፎች ዝማሬ የሰማችው። ይህች ሽንኩርት የመሰለች ውብ ሴት ብዙውን ጊዜ ከዚያ ከአማሪ ቤትዎ ውስጥ ትቀመጣለች እንጂ ወደ ውጭ አትወጣም። ከቤትዋ ውስጥ በምትቀመጥበት ሰዓት ንጹህ አየር ከከፍልዋ ውስጥ በገሩ እንዲገባ ፀውትር መስኮትዋን ወለል አድርጋ ነው የምትከፍተው። መስኮት ሲከፈት መጋረጃዎችን ነፋስ በታይል ያወዛውዛቸዋል። ነፋሱ መጋረጃዎቹን ብቻ ሳይሆን ረጅም ፀጉርዋንም ጭምር ነበር ከወዲያ ወዲህ የሚያንነራት-ተው። በዚያ በሚታምሩና አስተጉ ኳስ በሚመስሉ ዓይኖችዋ በከፈተቻቸው መስኮቶች በኩል ወደ ውጭ ብታፈጥም ወደ እርስዋ የሚመጣ ሰው አልታይ አላት። ሆኖም ግን አካልዋ ብቻ ሳይሆን ነፍስዋም ጭምር የሚጠብቀው አንድ ሰው ነበር። እርሱ ደግሞ የሙሃ ሽታ ሆኖ በመቅረቱ ብት እላለም። የሚወድዱትን ጠብቆ ማጣት ምን ዓይነት ስሜት እንደ ሚፈጥርና እንደሚያሰጨንቅ በዚያ ያለፈ ብቻ ነው የሚያውቀው።

በአሥራ ስምንት ዓመትዋ ነበር ትዳር የያዘችው። ይህ ታሪክ መሃር ሲጀምር የሆያ ሦስት ዓመት ሴት ዕለነበረች የልጅነት ጠዛዋ ጥሩ አልረገፈም። ሰውነትዋ እንደ ዘምዛዛ ዋፍ ቀጠነ ብሎ እንጂ ቀርበሃ ማንድ ቀጭ ያለች መሰሎ ሴት ናት። እነዚህን ያሰፋት በራው የሚመለከታት ወንድ ሁሉ ዓይን የሚያንከራትት ሰውነት ነው ያላት። በእሱቱ በጐሮ ከፈሮ ያጌጠ የሐር ቀሚስ ነው የለበሰችው። ሙሄርዋ ላይ ያማሬ ጌጥ፣ ከተጣስዋ ላይ ደግሞ ሰሚያሚ ቀለም ያለው አበባ ሰክታለች። መለሱ ከመለሰው ጣትዋ ላይ በአልማዝና በሌሎች የከበሩ ድንጋዮች ያሸበረቀ የጋብቻ ቀለበት ሰክታለች። አለባበሰዋ ከሙበትዋ ጋር ተጻምሮ ሲመለከቱት ያወንጾችን ዓይን የሚማርክና የሚስብ ስለነበር በዚያ ሰዓት ያያት ወንድ ሁሉ ሊያፈቅራት፣ ሊመኛት፣ ሊጠብቃትና ሊኮራባት የምትችል እንጂ በጥፊ የሚያጮልጥት፣ በክርን የሚይቁሷትና በእርግጫ የሚያዳጥጥት ዓይነት ሴት አትመስልም። ገና ሲያይዋት ልብ የምትበልብና የሚሳሱላት ሴት ለመሆንዋ ማንም ሊጠራጠር አይችልም።

ግድግዳ ላይ ቁሰትሉ የነበረው ሰዓት ቂኔ ቂኔ የሚል ድምፅ በማሰማቱ ቀና ብላ አየችው። ኩቶኑ አሥር ሰዓት ገደማ ስለነበር «ገና አሥር ሰዓት ነው እንዴ» ስትል ተናገረች። ተጠለችና ደመል ስትያውል ዠጉሩ ላይ ሽበት ጣል ጣል ያደረገበትና ሂንሬ ቢኒት የሚባል የቤት ሠራተኛዋ ከነበረችበት ክፍል ገባ። ከዚያ ቤት ውስጥ ለሁለት ዓመት የቆየ ሠራተኛዋ ነው። ግና ስታየው «ሂንሬ» ብላ ተጣርታ «እርግጠኛ ነህ፣ ከስር ልዮኔል ይተላከ መልእክት ወይም ቴሌግራም አልመጣምን?» ብላ ሰትጠይቀው «ምንም የለም እመቤቴ» ብሎ መልስላት። ወዲያው ተጠለችና «እራት በሰንት ሰዓት ለማትረብ አሰባችኻል?» ስትል ጠየቀችው።

«ጠዲ አንድ ሰዓት ገደማ እመቤቴ» ባላት ጊዜ «እስቲ ከለንደን የሚመጣው ባቡር በስንት ሰዓት እንደሚገባ ጠይቁ» ብላው በማፍጠጥ እየችው። እርሱ ግን ሰዓቱን ያውቀው ናሮ «ባቡሩማ በአንድ ሰዓት ነው የሚገባው፣ ዘግይቶ በአራት ሰዓት የሚገባም ባቡር አለ» ሲል አስረዳት።

«አንግዲያውስ እራት በሁለት ሰዓት ይትረብ» ስትል ትእዛዝዋን ካስተላለፈች በኋላ «እርግጠኛ ነኝ፣ ስር ልዮኔል በአንድ ሰዓቱ ባቡር ይገባል፣ ለማንኛውም እራት እስኪተርብ እስቲ ሻይ ስጡኝ» አለችው።

ባለፈው ሰሞን ባልና ሚስት ቁርስ ቷርቦላቸው እየበሉ ሳለ ፖስተኛ ደብዳቤዎችን ይሆላቸው ይመጣል። ኤሊኖር ደብዳቤዎቹን ስታገላብጥ

Scan by Easy Scanner

ብዙዎቹ የራስዋ ሊሆኑ ለባልዋ የተጻፉ ጥቂት ደብዳቤዎችም እንደነበሩ ታያለች። የራስዋን ደብዳቤዎች ስታገላብጥ ለባልዋ የተጻፉትን ከማን እንደ ተላኩ ልብም አላለቻትም። የራስዋን ደብዳቤዎች አይታ ስትጨርስ «ልዮኔል፣ እመት ትሬዝርን ልትጠይቀን ልትመጣ ስለሆነ በጣም ነው ደስ ያለኝ፣ ብቻ ልጆችዋንም ይዛ በመጣች» አለችው ባልዋን። «ይህንው ደብዳቤ ዴግሞ ከእመቤት ሌሀሚን ነው የመጣው። ሚስ ቤልም እመጣለሁ ብላለች። ትልቅ ግብገር ሊሆን እኮ ነው! የተጠራው ሰው ሁሉ እንድም ሳይቀር ሊመጣ ነው መሰለኝ። የግብገር ወረቀት የተላከላቸው ሰዎች ቁጥር ደግሞ ብዙ ነው» አለች ከእጅዋ ውስጥ የገቡትን የግብገር ጥሪ ምላሽ እንብባ እንደ ጨረሰች።

ለባልዋ ከተጻፉት ደብዳቤዎች መካከል ከእንደኛው ላይ ዓይንዋ በማረፉ «ለእንተም እኮ ብዙ ደብዳቤ ነው የመጣልህ፤ ይህኛው ግን ምን ዓይነት የእጅ ጽሑፍ ነው?» ብላ ጠይቃ ኤንቬሎፑን አተኩራ ተመለከተችው። ፖስታው ወፈር ያለ ሲሆን አድራሻው በችኮላ እንደ ተጻፈ ያስታውቃል። ፖስታውን እንስታ ስጠችው። ያ ደብዳቤ የባልዋን ደረት፣ ከደረቱም አልፎ ልቡን እንደ ጦር ሊወጋው እንደሚችል ያላለመችው ነበር።

«ልዮኔል» አለች የዋህዋ ሚስት። «የጽሑፉ አጣጣል የሴት እጅ ጽሑፍ ይመስላል። የመጣው ደግሞ ከለንደን ነው። የማን ናት ሴት ደብዳቤ የምትጽፍልህ?» ስትል ጠየቀችው። አንስታ የሰጠችው ደብዳቤ ወደፊት የአምስት ሰዎች ሕይወት ሊያበላሽ የሚችል ለመሆኑ ያላሰበችው ነው። ባልዋ ፖስታውን በማንቋሸሽ ተመለከተው። ግን ያ ማንቋሸሽ ከመቅጽበት ተቀይሮ ፊቱ እንደዚያ ሲቀላ አለመመልከትዋ በጀ። ለእርስዋ የተጻፉትን ደብዳቤዎች ስታገላብጥ የባልዋን ገጽታ ልብም አላለችው። ቢሆንም «ለመሆኑ ደብዳቤው ከማን ነው የተጻፈልህ?» ብላ በድጋሚ ስሰትጠይቀው «የምታውቂው ሰው አይደለም» ሲል በቸልታ መለሰላት። ወዲያው ቀጠል አደረገና «አሁኑኑ ወደ ለንደን መሄድ አለብኝ፣ ፋታ የማይሰጥና አጣዳፊ የሆነ ሥራ ስለመጣ በቶሎ መሄድ ይኖርብኛል። ከቻልኩ ዛሬውኑ እመለሳለሁ» አላት።

«በድንገት የሚመጣ ሥራ ደግሞ ምን ዓይነት ሥራ ቢሆን ነው?» ስትል በጠየቀችው ጊዜ ሰር ልዮኔል ሳቅ አለ። ሳቁ ግን የዞረበትና የተጨነቀ ሰው የሚስተው ዓይነት ሳቅ ነበር የሚመልሰው። ሆኖም «ሆድዬ፣ ሊገባሽ የማይችል ዓይነት ሥራ ነው» ሲላት ብድግ ብላ ተነስታ ዓይንዋን በማንከራተት አቀፈችው።

«ልዮኔል፣ የግድ መሄድ አለብህ? ሥራው እስከዚህ አጣዳፊ ነው?» ስትል በማሳዘን ጠየቀችው። እቅፍ አድርጋ በትይዩው ወደ ሳላ ሸርተት ያለ መሰላት። ሆኖም ግን በአሰብዋ የፈጠራችው አንጂ እርሱ ከእርስዋ መሸሸ እውነት ሊሆን እንደማይችል ገመቱች። ስታቅፈው እርሱም አንገትዋ ላይ ይጠመጠማል እንጂ ሰውነቱ ከሰውነትዋ አሸሽቶ አያውቅም።

«ብዙ አልቆይም፣ ከአንድ ሰው ጋር ስለሥራ ጉዳይ ለመነጋገር ነው የምሄደው። ዛሬውኑ ወደ ማታ የምመለስ ይመስለኛል» ሲላት ጥርጣሬ ከሀሊናዋ ውስጥ የማታሰግባ ንጹህ ሴት ስለነበረች ስለደብዳቤው ሲላ ጥያቄ አልጠየቀችውም። እንዲያውም ከነአካቲው ሲላውን ሥራ አቁማ ለባህ የሚያስፈልገውን እቃ ማዘገጃጀት ጀመረች።

«ትልቅ ቦርሳ ባልይዝ ይሻላል፣ ዛሬውኑ ስለምመለስ ብዙም ነገር አያስፈልገኝም» ብሎ ቢናገርም ሰር ልዮኔል አተኩሮ ለተመለከተው ፊቱ ላይ ለውጥ መታየቱ እርግጥ ነበር። እጆቹ እንደ መንቀጥቀጥ፣ ፊቱ እንደ መቅላት፣ መላ ሰውነቱ እንደ መርበትበትና መጨነት ያለ መሰለ። ዝምጅቱ እንደ ተጠናቀቀ እስከ በር ሸኘችው። ርቆ እስከ ሄደ ድረስ ዛፍ ተደግፋ በዓይንዋ ተከተለችው። ወደ አርስዋ ቦር ሲል እጅዋን በማወዛወዝ ተሰናበትችው። ከአጠገብዋ ከመሄዱ በፊት ግን ስምዋት ነበር የሳመችው። ያለ ውትሮዋ ሆድዋን ባር ባር ስላለው በኃይል ነበር የሳመችው። በዚያች ትጽበት እርሱ ያላያት ፊት ግን እስከ አለተ-ሞትዋ አልረሳችውም።

በሚቀጥለው ቀን ከሰዓት በኋላ ወደ አሥራ አንድ ሰዓት ገደማ ባልዋ በአለቱ ለመመለስ አለመቻሉን የሚገልጽ መልእክት ላከላት ። በሦስተኛው ቀን እንደሚመለስ ግን ጽፎላታል። እንደዚያ ዓይነት ትጠብቀው የነበረው ባልዋ ከቪት በመጣበት ቀን ሳይሆን በሁለተኛውም ቀን እንኳን ሲመጣ ባለመቻሉ እጅግ አነጫነጫት። ሆድዋም ባር ባር አለው።

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ ሁለት

የተስፋ መቁረጥ ምሬት

ኤሊኖር የቀረበላትን ሻይ እየመረራት ጠጣችው። ሻይዋን ጣጥታ ስትጨርስ አሥራ አንድ ሰዓት ይሆናል። ባልዋ ከምሽቱ በአንድ ሰዓት የሚመጣ ቢሆን እንኳን ገና ሁለት ሰዓት መጠበቅ እንደሚኖርባት ተገነዘበች። ለውትሮው ሥራ ትፈጥራለች እንጂ ገም ብላ አትሁመጥም። ባልዋ ሲለያት ደግሞ የመጀመሪያው አይደለም። እንዳሁኑ ጊዜ ግን ሰዓቲ ረዝሞባትና አስጨንቋት አያውቅም።

ከሺቶች ሁሉ የላቀ ሙያ አላት። ፒያኖ እየመታች ሙዚቃ ስትጫወት ሰው ሁሉ ጉድ ይላል። በእል ስትስል ደግሞ ሌላ ናት። መጽሐፍ ማንበብ ከጀመረች ማብሪያ የላትም። ያን እለት ግን ሁሉም ነገር አስጠላት። በለባልዋ በደህና መመለስና ዓይኑን ማየት ብቻ ሆነ ጭንቀትዋ። መላ ጭንቅላትዋ የተሞላውና ልብዋ የተሙሸው በቶሉ መጥቶ እርሱን ማየትና መነካካት በለነበር ብዙ አትበጠበጣት፣ የምትሠራውን አላጣት። ሰዓቱ ተጥ ያለ እንጂ እሙነትሰ ጊዜውን ጠብቆ የሚሄድ አልመሰላትም። ፊትዋ ብድንጓተኛ ደስታ ተፍነክንክ ዓይንዋን በዓይንዋ ወዳየችባቸውና የደስታዋ ምንጭ ወደሆኑት ልጆችዋ ሄዳች። የደስታ እርምጃ እየተራመደች ወደ ሮት ወጣች። የቤቱ ኮሪዶሮች በሚያማምሩ ስእሉችና አበቦች የተጥቡ ቢሆኑም ተና ብላም አላየቻቸው። ልጆችዋ ከነበሩበት ክፍል ውስጥ ገባች።

ከክፍሉ ውስጥ ቁርጥ አባቱን የሚመስለውና ወይፊት የቤቱ አሳዳሪ ይሆናል ብላ ያሰበችውን ወንድ ልጅዋን አንስታ አቀፈችው። ዓይኑ ትንድቡና ፈገግታው ቁርጥ የአባቱን ነው የያዘው። የልጅ አመላካከት ለባልዋ ያላትን ጽኑ ፍቅር ይበልጥ እንዲያገረሽ አደረገው። ልጁ እንደ ተወለደ ሰር ልዮኔል ሚስቱን ለማበደሰት ሲል ሕፃኑን «ጎርዶን» ብሎ በሚስቱ አባት ስም ጠራው። የልጁም ስም በዚያው ጸድቆ ቀረ። ያን እለት እርስዋም «ጎርዶን፣ እናትህ ናፍቃሃለችና እስቲ ጠጋ በልና ሳማት» አለችው። በዚህ ጊዜ ልጁ ዘልሎ ተጠመጠመባት።

ጎርዶን ጤነኛና የደስ ደስ ያለው ማራኪ ልጅ ነው። ከእንግሊዋ ላይ ተጠምቁም በሁለት እጆቹ እንት አድርጎ ያዛት። የእባቱን ዓይን በሚመስለው ዓይኑ አፍጥጦ ሲያያት «እስቲ ሳሙኝ» አለችው እንደገና። ተጥላም «ዛሬ እኮ የእናትህ መንፈስ ከፉኛ ተረብሾአል» ስትለው የእባቱን ከንፈር ሠሚመስሉ ከንፈሮቹ ሳማት፡ እርስዋም ደስ አላት። ባእነዚያ ከትናንሽ ጣቶቹም ፊትዋን ደጠበሰ። ልጅዋንም የአባቱን ያህል ነው የምትወደው።

ልጁ እጅግ በጠም ደስ ከሚል አድሚ ሳይ ነበር የደረሰው። አራት ዓመት ሊሞላው ጥቂት ወራት ነው የቀሩት። አነጋገሩ አነደ ሣር ይሳጭባል። ግርማ ሞገሱ የንጉሥ ልጅ ሥሚያሰኝ ነው። ሥንም እንኳን ቁንጅናውና አኒ ያልኩት ብጅ ይሁን ባይኑ እንዲሞላቁት መንገድ ቢከፍትለትም ቀናፋቂና ሁልጣሩ ልጅ ለመሆኑ በግልጽ ይታያል። እንደ ግንኛውም ልጅ ፍሀሩህ ልብ ነው ያለው። ከጎርዶን ተጥሎ ከልብ የምታፈቅራት ሲት ልጅዋ ወደ ነበረችበት ዮር አለች። ሕፃንዋ ግን እንትልፍ ይሠእት ተኝታለች። ስምዋ ቪክቶሪያ ይባላል። መልክዋ የሚፈነጻ አበባ ሰለሚመስል እናትዋ አምኩጥ አደለች ነው የምትጠራት። እነዚያን የመሰሉ፣ በመልክም ሆነ በጠባይ ይህ ተራቸው የማይባሉ ሁለት ልጆች ከአንድ ቤት ውስጥ መገኘት ብዙ ጊዜ የሚያጋጥም ነገር አይደለም። የሴት ልጅዋን እጅ ተና አድርጋ ሳመቸው። እንደ ማንኛዋም እናት ልጆችዋን ነናስዋ እስኪጠፉ ነው የምትወዳቸው።

«ምነው ዛሬ ፊትም ደስ አላለኝም፣ አመምዎት እንዴ?» በማለት የልጆችዋ ሞግዚት ኤሊኖርን ጠየቀቻት።

«የለም አላመመመኝም፣ ደህና ነኝ። መንፈሴ ግን ትንሽ ተረብሾአል፣ ሆዴም ባር ባር ብሎታል» ስትል መለሰችላት በትሀትና። የኤሊኖር ግርማ ሞገስና ትህትና በእርስዋ ስር የሚተዳደር ማንኛውም ሰው እንዲያደንቃት፣ እንዲያከብራትና እንዲፈራት የሚያደርግ ዓይነት ነበር።

«ምንም ነገር አለመሰማት እኮ መልካም ዜና ነው» አለች ሞግዚትዋ።

ነርዶን የሁለቱ ሴቶች ሠይይት ፍሬ አሳብ ባይገባውም የጨዋታቸውን መንፈስ በመንተራብ ብቻ «እባዬ ዛሬ ይመጣል?» ሲል ጥያቄ ጠየቀ። ጥያቄውን ስትሰማ እናቱ ሳቀች። እናት ከልጅዋ ጋር ስትጫወት ሰውነትዋ ትንሽ ዘና ስላለ ለአሥር ጊዜ ቢሆንም ጭንቃትዋንና የተረበሸ መንፈስዋን ረሳች። ለነገሩማ ከተናዛቂና ሠብ ከሆኑ ልጆችዋ ጋር ከምትጫወት እናት ይበልጥ በስሜት የሚዋዋ፣ አይታን የሚማርክና የሚስብ ትርኢት የለም። ኤሊኖር ከወንዱ ልጅዋ ጋር እየተጫወተች ሳለ አልባሽዋ ሠጥታ እመቤትዋ ልብስ መቀየር አስኝቶአት እንደሆነ ጠየቀቻት። እርስዋን ያስጨነቃት ልብስ መቀየር ሳይሆን ሌላ ነገር ስለነበር መልስም አልሰጠ ቻት። ሆኖም ግን ኤሊኖር ከልጆችዋ ጋር ስትጫወት ሳይታወቃት ሰዓቱ

በቶሎ ሄደላት። ጊዜው በቾል በሚሄዱ በማም ደስ አሰኙ። ከሚሹዋ አንድ ሰዓት ሊሆን ምንም ያህል አልቀረው። ሰዓቱ መድረሱን ሰብኂዝዋ «ለመሆኑ መኪና ወደ ባዙር ግቢያ ሄዷል?» የሚል ነበር ያመጀመሪያ ጥያቂዋ።

መልሱ 'አዎን' የሚል ሆነ። ሆሄይሙ መኪና ግን ከአሜሪ ጊዜ ቆይታ በኋላ ነበር ባጁውን የተመለሰው። ብዙ እንኪን ሰር ልዮኒልን መልእክትም ይዞ አልመጣም። ቢሆንም «ከመሸ በኋላ በሚመጣው ባዙር ይመጣል» ስትል አሰበች። 'ከሁለቶቹው ባዙር ይመጣል' በሚል እምነትም ባልዋ አስዚመዉ ፈስዋን ለማዝናናት ሞከረች። በዚያች ሰዓት ዳንም ባልዋን ለድዳ ብቻዋን ከዚች እንደማትቀር ለራስዋ ታል ገባች።

ከሁለት ቀን በኋላ የተጋበዙት እንግዶች ሁሉ መጥተው ቢትዋ ነው በሰው ሊሆን እንደሚችል በታሰላስል ዘና ብትልም አሁንም ቢሆን ሰዓቲ እየገፋ ሲሄድ በመጠኑም ቢሆን መረበሽዋ አልቀረም። ሁለት ሰዓት ሰላለፊና ልጅችዋ እንቅልፍ ስለያዛቸው ወደ መኝት ክፍላቸው ሂደው እንዲተኙ ነባረቻቸው። የሌሊት ወፍ ዜጩኸት ነፋስ ይሆኣቸው የሚሄደ የደረቁ ቅጠል ዘሽታና በፍጥ የሚሰማው የወሬጅ ውሃ ድምፅ ለመጮዉቱና ሁልም ነገር ስዋ ለዋ ለሚልቁ ምስክሮች ነበሩ።

ከሚያምረው ከፍልዋ ውስዋ ከወዲያ ወዲህ አደለች ተንቀራጠጠች። ከሚንቅላትዋ ውስዋ ያልገባ አሳብ አልነበረም። በመጨረሻ የመኪና ድምፅ ስለሰማች ልብዋ በኃይል መታ። ባልዋ የመጣ ስለመሰላት ፍርሃትዋና ሚንቀሳቅዋ ወዲያው አከተመ። ክቤት እስኪገባ መቃጭ ተስኗት ከነበረችበት ክፍል እየሮጠች መጣች። ስትወጣ በፍን በኃይል በርግዳ ነው የከፈተችው። በጽጌረዳ አበባ ወጻጊጠውና የመኪና መንገድ ወደሚያልፍበት ሥፍራ እየሮጠች ሄደች።

ልክ ናት፣ መኪናቸው ከባቡር ግቢያ ተመልሷል። መኪናው ወደሚመጣበት አትጣፄ ሮጠች። ባልዋ በጨለማ ወደ አርሷ ስትሮጥ ሲያይ ደስ ብሎት እንደሚያቅፋትና ጉንጭዋን እንደሚስም ታውቃለች። ሹፈሩ ሀና'ቱዋን ሰላየ መኪናውን አቁሞ በቶል ከመኪናው ወጣ።

«እመቤቴ፣ ጌቶች አልመጡም» ሲል መርጀውን አረዳት። እጅግ በጣም ስለደነገጠች ሐሙልት መሰላ ከደበረችበት ቆማ ቀረች። መላ ሰውነትዋ በመር ተበሳጨ ያቅሰል መሰላት። ፈትዋ ከመቅጽበት ጥቀርሻ መስለ፡ በፍርሃትም ተዋጠች። ሹፈሩ የሚያጂሊገውን ኦጥዋ ግራ በመጋባት በሙንቀጥ ዓይን አያት።

ከዋቂት ጊዜ ከዚታ በኋላ ሕሚቴ፣ ከሥሩን በኋላ ከወንደን የሚገባ ባዙር የለም» አላት የሚለውን ቢያዉ። ሩሬላ የምላከት ቢ - ብሎ አቆሙን ሳይጨርስ እናስዋ ጣልታ ገዛታ «የለም— ሰቾል መለስችለት ንግግሩን በማቋረጥ። ሆኖም «ከዚር ልዮኒል የመጣ መልእክት ወይም ቴሌግራም የለም» ስትል ጠየቀችው።

«የለም» ብሎ ሊመለስላት «የደረስ አደጋ እንዳለ የስማኸው ነገር አለ?» በማለት ፈላ ጥያቂ መየቀችው።

«ምንም አልሰማሁም። ባቡሩ እንደሆነ በሰላም ነው የገባው። ሲላት «ሰውዬው ግን አልመጣም፣ መልእክትም አልላከም። እንዲያው ግም ነው እንጂ ምን ደባላል፣ ምነስ ማድረግ ይቾላል!» አለችው ስገግታ አነጋገር።

ከቤት ውስዋ ስለሰር ልዮኔል አለመምጣት በማንሳት ውሬተኞች እርስ በእርስ ተንሾኳኩሱ። አመቤቲዉ ግን ከአትክልት ሥፍራ ብቅዋን ከመጂያ ወጂህ አያለች ለረጅም ጊዜ ቁየች። በዚያች ሰዓት በሩቅም ሆነ በቅርበት ለተመለከታት ለድንጋጤዋና ለጭንቀትዋ ወሰን አልነበረውም ብሎ ለመናገር ይቾላል።

ምዕራፍ ሦስት

የሞት ብያኔ ለሚስት

እንደማይኑጋ የስም፣ ነጋ። የጠዋት ሀሐይ ውጋጋን፣ የወሮች ዝማሬ፣ የአበቦች መዓዛና የሚይብረቀርቁው የጠዋት ጤዛ ለተከፋው የኤሊኖር ልብ እፎይታን አስገኙ ያደስታ ምንጭ በመሆን ፈንታ የበለጠ ሠዝና ትካዜ ነበር ያመጡላት። ጉም ከመሬት ከፍ ብሎ ክብ መልይ ነገር እየሠራ ሳለ ለድርቆሽ የሚሆን ሳር የሚያጭዱ አርሰ አደሮች በአካባቢው ኮሚገኝ ሜዳ ደረሱ። በረት ውስዋ ይዳሩ ላሞች ጡታቸው ወተት በኃይል እማቶ ለመታለብ እየተጠባበቁ ናቸው። የነጠር ኑሮ እንቅስቃሴ በዚህ ዓይነት በጠዋቱ እየተሟሟቀ ቢሆንም ቀደም ሲል እንደነገረው ለኤሊኖር ያ መሟሟት ያ ደማረና የደመቀ የዐለይ ብርሃን የወሮች ዝማሬ፣ የወሬጅ ውሃ ማራኪ ድምፅና የልበዎች መዓዛ የሕይወት ተስፋ በማምጣት ፈንታ መርዶ ይዘውላት ነበር ብቅ ያሉት።

ሊሊቱን በሙሉ እንቅልፍ በኑይንም ሳይሆር አደረች። ያደረችውም ፀጉሮን በቅው ሰትጠቀል በኑሙ ነፈሩ የተሞበ ሰሚያዊ ተለም ያለው የሌሊት ልብስዋን ለብሳ ነው። እንቅልፍ አልወሰድ ሰላሳት በአብቦቿው በአፍ ሚዎቿ ተደፍታ ነበር የተኛችው። ከዚያ ወዮታ ነሰፈነበት ቤት ሙስጥ ከመኝታ ክፍልዋ ገበታ በአሳብ ስትዋልልና ባልዋን በንይነብሊናዋ አያያች ብዙ ተቁነጠነጠች። ተወዳጅዋና አጅግ በጣም የምታሞርባት ሮዛ የሙችባል መራተኛዋና የልጆችዋ ሞግሪት ወደ መኝታ ነባናልዋ ሂዳ እንድታርፍ ብዙ ብትጨቃጭቃትም በጊዜ ለመተኛት ፈቃደኛ አልነበረችም። ስለዚህ ወደ መኝታ ክፍልዋ የደደችው በጣም በማይታ ነው።

«እንቅልፍዎ ባይመጣም ዓይኖን ጨፍነው ጋደም ቢሉ እንቅልፍዎም ሊመጣ ይችላል። እንቅልፍ ከመሰድም ደግሞ ቶሎ ይነጋሎታል። ንጋት ደግሞ ጥሩ ዜና ይዞ እንደሚመጣ እልጠራጠርም። እመቤቴ፣ ነገሮች ባሊታሰበና ቡተለያዩ አጋጣሚ ሲደናቀፉ እንደሚችሉ ማመት ይኖርብዎታል። ለምሳሌ ኔቶች የጸፉት ደብዳቤ በፖስታ ቤት ውሯኞች ችልተኝነት የተነሳ ሊሀገደ ይችላል' ብለው ያስቡ። ሌላው ነገር ደግሞ ባቡር ሲያመልጥ ይልታሰበ ሥራ ሊገኮምም ይችላል» አለች ሞግሪትዋ ምነበርዋን በማራብም። ሮዛ ጥሩ ምነር ብትሰጣትም ኤሊኖር ግን አለሰማቻትም። በዚህ ጊዜ ቤኔት የተባለው ምግብ አቅራቢና የቤት ውራተኛዋ ባልቃ ይገባል።

«እመቤቴ» አለ ቤኔት። «እኔ በእርስዎ ቦታ ብሆን ብዙ አልጨነቅም። አደጋ ደርሶ ስር ልዮኔል አንድ ነገር ቢሆኑ ዜናው በትድሚያ የሚደርሰው ከእርስዎ ዘንድ ነው። ጨርሶ ያልታሰበና ያልተጠበቀ ጉዳይ ሊሆን ይችላል ጌቶችን ያህሀያቸው።»

ኤሊኖር ስለሰጡት አስተያየት ሠራተኞችዋን ከመሰነኝች በኋላ እነርሱን ለማበደስት ያህል ፈገግ ለማለት ሞከረች። ሳጥላም ብዙ የማትጨነትና የማትበሳቁ መሆንዋን ገልጻ እነርሱ ሄደው እንዲተኙ አሰናበተቻቸው። የውስዋ ሞንቀትዋን ግን ለማሰናበት አልቻለችም። እንዲያውም ከነአትቴው ወሰጀ ጠልቃ ከመሸ ጀምሮ እስከሚቀጥለው ቀን የቁርስ ሰዓት ድረስ ያለው ጊዜ ለእርስዋ ገሀም ብሎ የቆመ እንጂ የሚሄድ አልመስሰችም።

በሚቀጥለው ቀን 'ደስ ይለት ይሆናል' ባሚል ሞግሪትዋ ልጆቹን ይዘ እናታቸው ወደ ነበረችበት ከፍል ይዛቸው ሄደች። እናትዮ ግን የመናገርም ሆነ የመጫወት ፍላጎት አልነበራትም። እንዲያውም የልጅዋ የጋርዶን ዓይን ነፍስዋ እስኪጠፋ የምትወድደው ባልዋን ዓይን የማየት ፍላጎትዋን በይበልጥ ቀሰቀሰው። የሴት ይጆዋ ፈገግታና ሳቅም እንደ ሞር መጋት እንጂ ደስታ አላመጣላትም።

«ቁርስ ሰበላና ሻይ ስጠሣ ደህና እሆናለሁ» ሰትል ሞግሪትዋን እያየች ተናገረች። «ያኤ...ግሰቴ በቁርስ ሰዓት ልጆቹን ይዘሽልኝ ብትመጪ ይሻላል» ብላ ሞግዚትዋ ወደ ነበረችበት ክፍል እንደትመለስ ነገረቻት። የሚገርመው ግን በድንገት ፈትዋ ተቀይሮ የብርሃን ፍንጣቂ ታየበት። ቁርስ ለመቅረቡ ያሚገልጽ ደወል ስለተደወለ ኤሊኖር ከአሳብዋ ነቃች። በአሳብ ያየችው ነገር ነበር ማለት ነው እንደቢያ የሰመጣት። ከፎቅ ወደ ምድር ቤት ወረደች። ቀደም ሲል ሮዛ ልብስ በማልበስ በትረዳትና ልብስዋን በታስማሙርሳት ደስ ያሚል ዜና በመንገር ስላዋራቻት ደስ ብሎአት እንደ መበርታት አሰች።

«የፖስተኛው መምጫ ሰዓት ደርሷል። እርግጠኛ ነኝ፣ የሆነ ጥሩ ዜና ይዞ ይመጣል» ስትል አልባሽዋ አጽናናቻት።

ቁርስ የሚበላበት ክፍል በሰፊ የመስታወት በርና በሙላ እቃዎች ያጌጠ ሰለነበር በጣም ያምራል፤ ልብን ያሳልሳል። ከፊት ለፊት የነበረው የአትክልት ሥፍራ በመስታወቱ በር በኩል ስሚታይ ውበቱ ሳይወዱ በግድ ዓይንን ይስባል። ከአትክልቱ መሀል ወደ ሰማይ እየተመነጠቀ የሚረጭ ሰው ሠራሽ ፏቴቴ አለ። ከፏቴቴው ዙርያ የለመዱ እርግቦች ውሃ ይጠጣሉ። እመት ኤሊኖር ለመትሮው ይህን ቦታ በጣም ትወደውና እያየችውም ትደሰትበት ነበር።

ቤኔት ደብዳቤዎችን ከፖስተኛው ተቀብሎ ኤሊኖር ከነበረችበት ከፍል እየተቻኮለ ገባ። ኤሊኖር ግን ራስዋን ለመቆጣጠር መስና ስለነበር ብዙም አልተቅበጠበጠችም። ሆኖም ፖስታዎቹን ለማየት መሳ ሰውነትዋ መንስፍስፉንና በተለይ አጅችዋ መንቀጥቀጣቸውን ቤኔት ይገነዘባል። ከዚያ በፊት እንደዚያ ከሀሊናዋ ጋር ስትታገል አይቶአት አያውቅም። በልብዋ ፈጣሪዋን በጸሎት እንደምትማጠን አልተጠራጠረም። ቀና ብሎ ሲያያት መንግሥተ-ሰማይ ውስዋ እንደሚበራ ልዩ ብርሃን ፊትዋ በድንገት ሲፈካ፣ መሳ ሰውነትዋ ሲፈነድቅ ተመለከተ። አርስዋም ደብዳቤዎቹን ከየች በኋላ ፈትዋን ወደ እርሱ አዙራ አየችው።

«አይዞህ ቤኔት፣ ይህኛው ደብዳቤ ሰር ልዮኔል የላከው ነው» ብላው ባልዋ የላከውን ደብዳቤ አስቀርስታ ሌሎቹን ከመሬት ማለቻቸው።

የተቀመጠችበትን ወንበር ወደ ኋላ ብመለጠጥ እጅግ አድርጋ ከሞትወደዉ ባልዋ የተላከውን ደብዳቤ ማንበብ ጀመረች። ታስታውን ከመትደድዋ በፊት ግን የታሸገውን ኤንቬሎፕ ሳመችው። በሚስቱ ላይ የሚደያ ፈታያ የሚበይነውን ደብዳቤ ነው በእነዚያ በሚያማምሩ ከንፈሮችዋ የሳመችው። የተጻፈላትን ደብዳቤ ማንበብዋን ቀጠለች።

«ኤሊኖር ይህን ደብዳቤ በታነብ በሣም አንደምትደነግጪ አውቃለሁ፣ ከአሁን በኋላ እኔ ከሩቅ በታ ነው የምሆነው። የመጪሪሻው ጉዟሀና ታማኝ ሚስቴ እንደሆንሽ አውቃለሁ። ሆኖም ግን እኔ ከአንቺ የተለየሁት ለዘላለም ነው፣ ዳግም አንገናኝም። ከዚህ ውሳኔ ላይ ስደርስ መሳሰቢን እየታውቱንና ማንም ሳያስገድደኝ በራሴ ፈቃድ የፈጸምኩት መሆኑን እወቂልኝ። የማልረባ ሰው ብሆንም ከልብ እንደምታፈቅሪኝ የምጠራጠረው አይደለም። ደህን ይብዳቢ ነገስብሽበት ሰዓት ጀምሮ ግን እጅግ እንደምትከፊ ዳግሞ አውቃለሁ። ከምወዳቸውና ከሚወዱኝ ልጆቼ የምለየው ልቤ የደም እምባ እያነነበ ነው። ነገር ግን እጣ ክፍሌ ሆኖ ራሊ ገና ስሜቴን ለመቆጣጠር ባለመታደሌ ምንም ለማድረግ አልቻልኩም። አንቺ ለእኔ እንደ መልአኬ ነበርሽ። አሁንም የመልአክ ያህል ንጹህ ሴት መሆንሽን እያወቅሁ ነው ጥሬሽ የምኮበልለው። ከአንቺ ተለይቼ የምሄደው እንዳንቺ እጹብ ድንት ሳልሆን ፍጡር ሰዋቼሽ እንደምሄድ ይገባኛል። የእኔን በደል፣ የእኔን ታጥያት ጋዜጣ ላይ ወጥቶ ከምታነቢው እኔው ራሴ አሰቀድሚ ብነግርሽ ይሻላል ብዬ ነው ይህን አስከፊ ደብዳቤ የጻፈኩልሽ።

«ኤሊኖር ይህን ደብዳቤ የምጽፍልሽ እኔ ልሁን ወይም በእኔ ላይ የበፈረው ርክስ መነፊስ ይሁን ለመለየት አልቻልኩም። አንቺን ተናፋቂዋን ሚስቴን፣ ተወዳጅ ልጆቿንና ያማረ ቤቴን ትቼ ለዘላለም መጥፋቴ ስለሆነ ደህና ሁኚ። አገሬንም ሞምር ወደ ኋላ ብዬ ከአገር ስጠፋ ግን ብቻዬን አይደለሁም። እነዚህን አስከፊ ቃላት ስታነቢ እጅግ አድርገሽ እንደምትጠይኝ እርግጠኛ ነኝ። የዘመኔ ሞልፊቶች እንዲጫወቱብሽና እንዲሳለቱበሽ ትቼሽ ከምኮበልል ያን እኔን ያፈቀረውን ልብሽን እኔው ራሴ በጩቤ ተርትሬው ብጠፋ ይሻል ነበር። ለማንኛውም ብቻዬን ሳይሆን ከሌላ ቴት ጋር ነው አገራችንን ለቅቂ የምወጣው። ወንጀለኛዋ ማብረ አበፊ ቀኒጅኖና የሊንዋ አመቤት ቪቫን ናት። ስምዋን ምናልበት የማታውቂው ይሆናል፣ ለንደን ኩትማ ሙስዮ ነው የተገናኘነው። ከተዋወቅን ሁለት ወይም ሁለት ወር ተኩል ቢሆን ነው። መጪሪሻው ይሽሙ ነው ኤሊኖር» አለ ቀጠለና፣ «ይቅርታ የማይገባኝ ሰው በመሆኔ ይቅርታ አድርጊልኝ ብዬ

አልጠይቅሽም። ታጥያቴንም ለማስተባበል አልሞክርም። የእኔ ወንጀል፣ የእኔ ታጥያት ከይቅርታ በላይ ነው። ባለፉት ጥቂት ቀናት የፈጸምኩት ጥፋትና ያደረስኩት በደል ማንም ከሚጠብቀው በላይ ነው። ይህም አዲስ ነገር ባለመሆኑ ቀደም ሲል በሹን የተጀነገና በጽሑፍ የሰፈረ ነው።

«ኤሊኖር፣ ከእኔ በቀር አንዲህ ያለ ሌላ ርካሽ ፍጡር በሕይወት ለመኖሩ አጠራጠራለሁ በሚል እምነት እኔን ለመርሳት ሞክሪ። ዳግም ባንቺ ሕይወት ውስጥ ጣልቃ በመግባት አልረብሽሽም። ከአሁን በኋላ በዓይኔ የማሳየው ተናፋቂው ልጄ ሳርዶን ወራሺ ይሁን። እርሱ ነፍስ አውቆ የቤታችንን ታላፊነት እስክ ተረከበ ድረስ ከፊለማሽ ከቢታችን ሙስጥ መቀመጥ ትቺያለሽ። እኔን ወራጃውን ወነድ ለመርሳት ሞክሪ ከማለት በስተቀር ሌላ የምለው የለኝም። በእነዚያ ሙብ ዓይኖችሽ እንድታነቢያቸው እነዚህን አሳፋሪ ቃላት ስጽፍ በአንድ ወቅት በዚህ ዓለም ላይ የኖረ ፈሪና የሚታዘንለት ፍጡር ለመሆኔ እንደምትገነዘቢ ተሰፋ አደርጋለሁ። ቅንጅዋ፣ ተናፋቂዋና ታማኝዋ ባለቤቴ ለዘላለም ደህና ሁኚ። እኔ ወደ ጨለማና ወደ ሞት ስለሆነ የምሄደው ደህና ሰንብቺ። ሳልወድ በግድ ደህና ሁኚ ብዬ ልሰናብትሽ።»

ከዚያ ከተቀመጣችበት ሙብ ሥፍራ ሳትነቃነቅ እፍቃሪዋን ሚስት ለመግደል ፈታድ የተሰጣቸው ጨካኝ ቃላት በዚሁ ተጠቃለሉ። እነዚያ ቃላት ነበሩ በኤሊኖር ሕይወት ላይ የሞት ብያኔ የወሰኑት።

ምዕራፍ አራት

ላለመለስ መሄድ

ኤሊኖር ደብዳቢውን በእጅዋ እንደ ያዘች ከነበረችበት ሥፍራ ሳትነቃነቅ ለረጅም ሰዓት ከዚያው ጌች ብላ ቀረች። ነገር ግን ከንፈሮችዋ አመድ የተነፋብቸው አሸቦ መሰሉ እንጂ አላሉቀሰችም። ከድንጋይ የተጠረበ ሐውልት እንኪን እንደዚያ ንቅናቄ ሳያሳይና ድምፅ ሳያሰማ ጸጥ ብሎ ሲቀመጥ አይችልም። ብቻዋን ከነበረችበት ክፍል ቀረች እንጂ ለእርዳታ ሰው አልጠራችም። ሳትነቃነቅ የቆየችበት ሰዓት በጣም ረጅም ሲሆን በዚያች ቅጽበት ጨርሶ በድን ነበር የመሰለችው።

ደብዳቢውን ጥብቅ አድርጋ እንደያዘች ባልዋ ከእርስዋ መለየቱን እንጂ አለመሞቱን ለራስዋ ለመንገር ታነለች። ሞቱ አሰከፊኑ ቢመጣላት እርር

Scan by Easy Scanner

ድብዙ ኽህወትኡ ውዳቤ ነበረ፣ ግን ኣብዚ ጉዳይ ብሓደ ኣጋጣሚ ጥራይ ኣይኮነን ዝፍለጥ። ከባቢኡ እቲ ኣብ ኣስመራ ዝነብር ዝነበረ ሓደ ኣርመንኛ ዝዛረብ ሰብ ኮይኑ ንሱ ድማ ኣብ ሓደ ሆቴል ኣብ ሓላፍነት ስለዝነበረ ኣብ ሆቴሉ ዝነብሩ ኣብ ዝተፈላለዩ ኣጋጣሚታት ኣብ ሆቴሉ ዝተኻየዱ ኣኼባታት ስለዝነበረ ኣብ ኣስመራ ዝነብሩ ኣርመንታት ብዙሓት ስለዝነበሩ

እጅር ተኝቶ የፍትርን አዘርግ እንደሚቀጭ በእሳብ ስታይ አብዙ በማኙ ጽንናት፣ ሀሊናዋም ያንን ለመቀበል ክፉኛ ተሳነው።

በዓለማችን ሙስና ጽሞትር የሚከሰት የተሰየ የስቃይ መድሪክ አለ። ለምነሊ ለምን የሞኑና ገራሹ ነጭ ርማብ ከሠተመድ ሙስና ገዛቡ ይሰቃያ፣ የርጠኩክ ይቅር፣ ለምን ንጹሠኖና የኖህዋ እፍቃሪ ሴት ባልፈጸመችው ኃጥያት እፍራና በሙነትዋን እስማትቃ የስቃይ ኑር ትኑር! ለምን የዚህች ቆንጅና እድለቢስ ሴት የደስተና የፍትር ኑር በሰቆቃና በህዘን ይለጠጣ!

የሚገርመው ግን ደሀን የመከራ ጽዋ የቀመስች ሴት እርስዋ ብቻ አለመሆንዋ ነው። ልክ እንደ እርስዋ ቦተዋቡ፣ እንደ እርስዋ ያፈቀሩ፣ እንደ እርስዋ ታማኝና ገራገር የሆኑ በሺህ የሚቆጠሩ ሴቶች ዘመትር ከእርስዋ ይበልጣ ይስቃያሉ። ለምን? ምን መልስ አለሙ!

ብዙ ግይነት ሀዘንና ስቃይ አለ። በምት መራራነት መድበን፣ በቅናት አለንጋ መገረፍ፣ በረጅም ጊዜ ሕመምና ቁንቃት መጠውለግና ሌላም ሌላም ስቃይና ህዘን አለ። ነገር ግን አጅግ በጣም አድርገው ከሚወዱትና 'ደህ ሰው የእኔ ብቻ ነው' ብለው ከሚቆጥሩት ፍጥረኛ መጉደፍ የተነሳ ከሚመጣ ህዘንና ስቃይ ይበልጥ ልብን ሮሚያቆስልና ርህራሄ በተሰየው ጭካኔ ሕይወትን ከመቅጽበት ሮሚያበሳሽ ነገር የለም። ቢሆንም ከዚህ ቢቃላት ቀባብተው ሊሸፍኑት ከማይችሉት ስቆታ ላይ ቦሐይ ብርሃንዋን መነከቱን ቀጠለች፣ የሌትዮም ሕይወት እንዲሁ ቀጠለ።

«አመቤቱ፣ መኪናውን ይዤ የምሄድበት ቦታ አለ?» ብሎ ቮፈሩ ኤሊናርን ሲጠይቃት «ያለም» በማለት መልስ የሰጠው ድምፅ ማንኑት ለማወቅ እስኪሳነው ድረስ ኤሊናር ተለወጠችበት። ሽማግሌው አባዳሪ ጌታው የት እንዳለና ምን ወደ ሷላ እንዳስቀረው ለማወቅ በጣም ቢፈልግም አመቤቱን ለመጠየቅ አልደፈረም። ምናልባት ያቺ ደግዋና አሳዛኝዋ ሴት 'የምትነገረኝ ነገር ይኖራል' በሚል ግምት ለጥቂት ደቂቃዎች ከአጠ ንብዋ ቆሞ ጠበቃት። እርስዋ ግን እንኪን የሆነ ነገር ልትነግረው የእርሱ ከዚያ መናር እንኪን ረቢታ ፈጠዛ ነው የቀረችው።

«ደሀን ነገር ሆኖል፡ እነዚህን ሀብታሞች እንድ የሚሳቸው ይጥፋ! እዚህ አመቤቲቱ ልባቸው ሊፈነዳ ነው፣ እርሳቸው ግን ከዚያ ካማሬ የለንደን ከተማ ውስጥ እየዝኩ ይዝናናሉ። ቢሆንም አከ ይህ የመጀመሪያቸው ነው» አለ ሽማግሌው ቢያሳስል ከልጅቱ ሞገዚት ጋር ተገናኙ።

«ወዲያው እንደተመኙ በችኮላ «ጌቶች ሆት ነው ያሉትና» ብሳ ስትጠይቁው «ምንውቶው ነገር የለም» ሲል መስሰሳት። «እሳነሽ የማየው ነገር ሁሉ ደስ አይልም። እግዜ ከትድም ጀምሮ ብዙሻውን ከነበሩበት ቁጭ እንዳሉ ናቸው። ሁኔታቸውን ሲያዩት እጅግ ያስከፋል፣ የሆነ ነገር ሆነዋል። ይቅርታ ጠይቀሽ ታሩግሪያግሙ!» ሲል አማከራት።

«ደህላል፣ ሁኔታቸውን ሳየው እኔም አላማረኝም» ብላ ሞገዚትዋ የህዘንና የጭንቀት ፊት እያሳየች አመቤትዋ ወደ ነበረችበት ከፍል ሄደች። የአመቤትዋን ፊት በማየት ብቻ ኤሊናር ምን ያህል እንደ ተከፋችና እንደ ተከታየች አመተች። በህዘን ለመብከንከንዋ ራትዋ ታሳት ምስክር ነበር።

«መይኦ እመቤቴ» ብላ በመሮህ ለቅሶዋን ለታታችው። የሆነ መዋር ነገር ሰምተዋል፣ አይደል?» ብላ ስትጠይታት አመቤትዋ ቀና ብላ በፈዘዘ ግፎን አየቻት።

«አልተሳሳትሽም፣ አሰታቲ ቢና ነው የሰማሁት» ብላት ወጣትዋና ቆንጆዋ ሴት ሌላ ተጨማሪ ቃል ሳትናገር ከወዲያ ወዲህ አደሰች ተንቆራጠጠች። ከዚያም በድንገት ከሞገዚትዋ እግር ስር በእፍ ጢምዋ ቀደፋች።

ምዕራፍ አምስት

ከሞት የከፉ!

«አሙቁዋለሁ፣ አሙቁዋለሁ» ስትል ሞገዚትዋ ሮጎች። «ከጌቶች ወይም ስለጌቶች የሆነ መዋር ነገር ነው የሰሙት። አመቤቴ እንደሆነ የጌቶች ነገር አይሆንላችሙም» አለች ቀጠለችና። የተገለፈለፈውንና የጠሮቸረውን የአመቤትዋን «ድንትላት ቀና ለማድረግ ሞከረች። የኤሊናር ትላልት ዓይኖች ፈጥጠውና ፈገሠው ሲቀሩባት ሞገዚትዋ በጣም ደነገጠች።

«አመሞት እንዴ? ምንድነው ነገሩ? ምን አጋጠምዎት? ስትል ድምፅ ዋን ከፍ አድርጋ ጠየቀቻት። ቀጥላም «ልክ እኔ ካጠገብም ስቆም ነው ሀሊናዎን ስቱው የወደቁት» ብላ ስትናገር አመቤቲቱ ኑቃች።

«ለምን አሞኛል። መዋርም ነገር ነው የደረሰብኝ። መርዶ ነው የተረዳሁት። ምኑ ይደበቃል፣ ነገ ዓለም ሁሉ ሊሰማው። ባለቤቴ አኔን ጥሎ ካገር ወጥቷል» ስትላት ሞገዚትዋ ግራ ተጋባች። ከአፍሮር ጊዜ ዝምታ በኋላ «እርስዎን ጥለው ነው የኮበለሉት? እርስዎን ጥለው ጠፉ?

Scan by Easy Scanner

እኔን ትቶ ሄደ ነው የሚሉት?» በማለት አሳብዋን ስትደጋግም «አልጎ ሳይመለስ ትቶኝ ኮብልሏል» ብላ እመቤቲቱ መለሰችላት።

«የኮበለሉት ከሌላ ሴት ጋር እንዳይሆን!» ባለቻት ጊዜ «ባይገርምሽ፣ የኮበለለው ከሌላ ሴት ጋር ነው» አለቻት በመረረና ዝቅ ባለ ደምፅ።

«ወይ የእኔ እመቤት! እኔ አፈር ልብላሉት» ብላ ሞገዚትዋ አቀርቅራ ቀረች። ድንጋጤዋ ለቃላት የከበደ ነበር። እጎዳገና «ወይ የእኔ እመቤት!» ካለች በኋላ በኃይል ተነፈሰች። ቀጥላም እመቤትዋን አተኩራ እያየች «አሁን ምን ይባላል፣ ምንስ ይደረጋል» ስትል ተናገረች።

«እኔ እንጃ፣ ታሪኩ ግን ይኸው ነው» አለች እመቤቲቱ በገሃታ። «እውነትሽን ነው፣ አሁን ምን ይባላል፣ ግራ የሚያጋባ ነገር እኮ ነው፣ባሉት ሲሞቱ ሚስቶች ይቀብሯቸዋል። ከመቃብራቸውም አጠገብ ቁጭ ብለው አምርረው ያለቅሳሉ። የእኔ ባል ግን አልሞተም። ቢሆንም ለእኔ እንደ ሞተ ያህል ነው። እና አሁን ምን ልል ነው፣ ምንስ አደርጋለሁ? ምንስ ልሆን ነው? በአንድ ወቅት ከእኔ ታሪክ ጋር ተመሳሳይነት ያለው ታሪክ የሰማሁ ይመስለኛል። ሆኖም ግን የሰማሁት ታሪክ ከእኔ ጉድ የተለየ በመሆኑ እውነት አይመስለኝም።ያንን ታሪክ ስሰማ 'አንድ ቀን የእኔም ተራ ሊሆን ይችላል' ብዬ በውኔም ሆነ በሕልሜ አስቤው አላውቅም» ስትል ቀባጠረች።

እድለቢስዋና ረዳተቢስዋ ሴት በእድሜ ወደምትበልጣትና ጠና ወዳለችው ወደ ልጆችዋ ሞግዚት ዓይንዋን በማዞር በጭንቀት ዓይን እየቻት። በሕይወት ዘመንዋ ብዙ ነገር ያየች ሴት በመሆንዋ አንድ መላ የምትፈጥርላት መሰላት።

«እርግጠኛ ኖት፣ አልተሳሳቱም። የነገሩኝ ነገር እኮ ሊያጨኑት እውነት አይመስልም። ሰር ልዮኔል እንኳን እርስዎን፣ የረገጡትንም መሬት የሚወዱ ሰው ናቸው። አንዳንድ ጊዜ በሰው ለመጫወትና ለማፌዝ ሲባል እንዲህ ያለ ወሬ ይወራል እኮ» አለቻት።

«ቀልድ አይደለም፣ እውነት ነው» በማለት ኤሊኖር ስትመልስላት «እንግዲያውማ እመቤቴ አባትዎ ቢመጡ ይሻላል፣ መልእክተኛ ቶሎ ብለው ይላኩ» ስትል አሳብዋን አካፈለቻት።

«አባቴ ይህን ወሬ ሲሰማ በጣም ነው የሚያዝነውና የሚደነግጠው፣ በጣምም ይከፋዋል» አለች ግራ የፈጋባችው ኤሊኖር።

«ከእርሳቸው የተረበ ዘመድ ስለሌለ ቢመጡ ይሻላል። ጊዜ ሳያጠፉና ሳያመነቱ መልእክተኛ ይላኩ። አገር ወሬውን ሳይሰማ እርሳቸው ከእርስዎ ጋር ቢሆኑና ስጠያቂም እርስዎ ሳይሆኑ እርሳቸው መልስ ቢሰጡ ይሻላል። ስለዚህ ቴሌግራም ቢልኩላቸው» ስትሳት «ጥሩ አሳብ ነው፣ አንቺ የምትዪው ሳይሻል አይቀርም» አለች ኤሊኖር ሀዘን እየተሰማት። «አሁኑኑ ቴሌግራም እልካለሁ። አንቺ ደግሞ አሁኑኑ ወደ ልጆቺ ሂጂ፣ አባቴ እስኪመጣ ምንም ነገር እንዳይሰሙ» ስትል አስጠነቀቀቻት።

ሞግዚትዋ ያንን የተከራና በሀዘን የተጨማለቀ ፊት ከማየት በቶሎ መሄዱን ትመርጥ ስለነበር ሂጂ ስትባል እጅግ ደስ አሳት። ስለዚህ ሳታመነታ እመቤቲቱን ተሰናብታ ከዚያ አስፈሪ ሥፍራ ወጥታ ሄደች። እመቤቲቱ ደግሞ በቶሎ አንድ ነገር ማድረግ እንደለባት ከጨዋታቸው ተማረች። የደረሰባትንም መጋፈጥ እንጂ ከነገሩ መሸሽ እንደሌለባት አመነች። ከሰፈው ዓለም ውስጣ ብቻዋን ለመቅረትዋም እያወቀች ሄደች። ከነበረችበት ሥፍራ ተነስታ ወደ ቤተመጻሕፍት አመራች። ሆኖም መላ ለውነትዋን የሚወጥር ጭንቀት ስለተጠናወታት በሕልምዋ የምትራመድ እንጂ በውንዋ ለመሆኑ መለየት ተሳናት። እስከነኑሩዩ በሕይወት መኖርዋንም ተጠራጠረች። ቢሆንም ትንቀሳቀሳለች፣ ትናገራለች። ነገር ግን ማሰብ መቻልዋን ስታጤን ወጥታዋና እርጋታዋ ራስዋንም አስገረማት።

«ድንገት አንድ ሰው ከመሬት ተነስቶ ልቤን በጩቤ ቢቦጠርቀው ከዚህ ይበልጥ ያመኝ ይሆን?» ስትል ራስዋን ጠየቀች። ከቤተመጻሕፍት ቁጭ ብላ ለአባትዋ የምትልከውን ቴሌግራም ስትጽፍ፣ በመጀመሪያ ስምዋንና የአባትዋን አድራሻ ጻፈች። የቴሌግራሙ ፍሬ አሳብ የሚከተለው ነበር።

«አባዬ፣ በእስቮኒይ ካለሁበት እንድትመጣልኝ እፈልጋለሁ። ከባድ ነገር ደርሶብኛልና በቶሎ ድረስልኝ፣ እንጸትዘገይ።»

ቴሌግራሙን ጽፋ እንደ ጨረስች ደወል ደወለች። ቤኔት የተባለው አሽከርዋ ከተፍ አለ። በእለቱ እርሱ ብቻ ቢታዘባት ደስ ይለዋል እንጂ አይከፋውም። ቴሌገራሙን ሰጠችው።

«አሁኑኑ የሚላክ ቴሌግራም ነው። ወደ ክፍሌ እንደ ሄድኩ ለሮባ ንገራት። ከእሁን በኋላ ማንም መጥቶ እንዲረብሸኝ አልፈልግም። አባቴ እስኪመጣ ማንንም አላነጋግርምና ከክፍሌ ውስጥ ማንንም እንዳታስገቡ። እስከዚያው ብቻዬን ለመሆን ነው የምፈልገው» ስትል አዘዘችው።

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ ስድስት

ዓመፃ ሙሉ ማዕበል

የኤሊኖር አባት ወደ ልጃቸው ቤት እየገሰገሱ ሲሆን ቅንጅቱ ልቧቸዉ በሀዘን ተውጣ የእርሳቸውን መምጣት በመጠባበቅ ላይ ናት። ሀሳቧ እስኪናገሩ እቡቱ አንዴት ብላ የሰር ልዮኔል ባለቤት ልትሆን እንደ ቻለች በጥቂቱም ቢሆን እንነጋገር።

የኤሊኖር አባት ሚስተር ዣርዶን የትውልድ ሐረጋቸው ከታላላት የሰመ ዘር ግንድ ሲሆን ከዚተሰበሰቧቸው ታላላት ሰዎች መካከል በሕይወት ያሉት እርሳቸው ብቻ ናቸው። አገራቸው እስከድተሳንድ ቢሆንም ከእንግሊዞች ጋር በጋብቻ በመተሰሳራቸው ለበጮ ደህል እንጂ እርሰቸው 'እስኮቲሽ ናቸው' ለማለት አያስደፍርም። በባህሪያቸውም 'እንግሊዝ ናቸው' ለማለት ግን ይቻላል። ሚ/ር ዣርዶን ለእንግሊዝ የባህሪይ ምሰዋነት አንደ ምሳሌ የሚቆጠሩ ሲሆኑ የሚኖሩት ከእንድ ትልቅ ጥንታሚ ቤት ውሰዋ ነው። በአካባቢው ትልቅ እርሻ አሳቸው። ሁለት ጊዜ ነው ሚስት ያገቡት። የመጀመሪያ ሚስታቸው ገና ባልፈር ስትባል ተናፋቂ ሴት ነበረች። በልጅነትዋ ነው በወሊድ ምክንያት የሞተችው። እናትዮ በወሊድ ምክንያት ስትሞት ልጅዋ ኤሊኖር በሕይወት ናደች። የኤሊኖር እናትነ አለ አይደለ፣ ውብ ግን ለዘህ የተረገመ ዓለም የማትገባ የሚልዋት ዓይነት ሴት ነበረች። በጣም ቁም ነገረኛና ጪዋ ሴት ሆና ሳለ በልጅነትዋ ተቀጪች። ባልዋ እንደ አምላክ ነበር የሚያመልኳት። እጅግ ታታሽና ረጋ ያለች ሴት ሰለነበረች ባልዋንም እንዲሁ የረጋና ምሬቱን ዮሞጠ ሰው እንዲሆን አሰተዋዕያ አደርጋለች። ባልዋ በእርስዋ ምክንያት መልወጣቸውን በተገነበቡ ቁጥር እጅግ ይገረሙ ነበር። ከእህያ ጋር የዋለ የእህያን፣ ከጪዋ ጋር የዋለ የጪዋነት ባህሪ መቅሰሙ አይቀሬ ነውና ባልዮ የበለቤታቸውን ባህሪይ መረቡ።

ሚስተር ዣርዶን ይህቺን ተናፋቂ የሆነችዋን ሴት ባጡ ጊዜ እጅግ አዘኑ ለዓመታትም ማቅ ለብሰው ኖሩ። በመጨረሻ ግን በእንድ ባሉተጠቦቀ አጋጣሚ የብዙ ሀብት ወራሽ ከሆነችና እኒ ላንግተን ከተባለች ሴት ጋር ተገናኙ። እንዘህ ሰው ሰሚስታቸው ሞት ምክንያት ብዙ ቢያዝኑም መልካቸው ብዙም አልተንሰቄለም ነበርና ሴትዮዋ ወደደቻቸው። መጠነኛ የሆነ የአደሚ ልዩነት ቢኖራቸውም ተጋቡ። እንዳጋጣሚ ሆኖ የእኚህ ሰው ሁለተኛ ሚስትም ከሞላ ጎደል ጥሩ ሴት ነበረች ለማለት ይቻላል።

ሴትዮዋ በእንደንድ ንዝር ሳይ ሐሰትና የሥነምብር ባህርያ ሲኖራት በዙዙ ነገርዎ ሩህሩህ ነበራች። ሥሉኝ የሆነ ተንኮል ግን በውሳኔዋ ነበር አግለጫ ይቻሳል። ቢሆንም ቢታገሰዉን በማስተዳደር ረገድ ባለመ ይ ጎ። ያንን ማዙር ቤት ሰው አይተጋና ሐሰሥው ነበር የያዘችውህ ታማኝ፣ አመኔተኛና ረጋ ያለች ሴት ብትመስልም ጉልፎ አልፎ ግልፍ እንደሚሳዞ ጎረቤት ሁሉ ያውቃል። በዚህም የተነሳ አንዳንድ ጊዜ ባልዋ ገራ ያገዘቸዋል። ቢሆንም ሰውዬው በማይታገሱው እገም ጠተን ባህርያ ይሰደል። ኒንጂ ብዙም አያዘወሯም። እርስዋም ሚስቲቱ ተከናንቦ እያደርሳስሁ ብሰው ከቢታቸው ሲመሙ ስጥና ቀጳሙታ ትተበሳቸዋለች። የባፊሙስ ምቤ የሚያስመታ ነው። ባሌበት ሰዓት ደግሞ ከመትጽበት ታኮርፍቸዋለች። ከዘመናት በኋላም ቢሆን የጠባይዋ መለዋወጥ ምክንያት ምን እንደሆነ ሊደርሰበት ባይችሉም አገል ጠባይዋን ሰለተቀበሰት አሪፈም መረረ ባልና ሚስት በጀስታ ለመኖር ቻሉ።

የቤት ሠራተኞች እመቢታቸውን ማለት ሚሰዮ ዣርዶንን ይወዳሉ። ኤሊኖር ግን ሴትዮዋን ለመጥደድ ብዙ ብትሞክርም ልታፈትራት አልቻለችም። ሴትዮዋም ብትሆን ልጅትዋን ከልብ የማፍቀሩ ነገር አልሆነሳትም። ግን በሁለቱ መካከል ይፋ ያወጣ ጥላቻ አልነበረም። ልጅትዋ ያእንጀራ እናትዋን ከሥታዘዝና ጠባይዋን ለማሳመር ከመሞከር ወደ ኋላ አሳሰችም። የኢናትዋን ቦታ በመውሰድዋ ግን ልብዋ ጠሳት።

የሚስተር ዣርዶን ሁለተኛ ሚስት ከእንጀራቸዉ የመጣ ልጅ ቢኖራት ደስ ባሳት፣ ግን መሐን ሰለነበረች ልጅ አልወለደቻም። በዚህ ምክንያት ነበር ኤሊኖርን የጠላቻት። ቢሆንም በትናት ሳቢያ ልጅትዋን ብትጠሳትም ኤሊኖር ማግኘት የሚገባትን ሁሉ ከማሟላት አልቀዙጠበቸም። አባትዋና የቤት ሠራተኞች ግን እጅግ በማም ሰለሚወዷትና በለሚያከብርዋት ዘውትር ጥቅራቸውን ይገልጹላታል፤ አንድ አምላክም ያይጥታል።

ልጅቷ አሥራ ሰባት ዓመት ሲሞላት መልክዋ እየወጣ ሄዶ በአገሩ ውስዋ እሱ ከሚባሉ ቆንጆጅት አንድዋ እየሆነች መጣች። መልክዋ ሲፈነዳ የተቃረበ ጽጌረዳን መሰለ። ጌቃትዋና አመተትዋ የሚያስቀና ነበር። ጤናዋም የተሟላ ስለነበር እምቢተ ነበር የምትመስለው። እንዲህ አምራና ጀምቃ በታዮችበት ጊዜ አባትዋ አንድ ቁን ወደ አደን ሥፍራ ይዘዋት ይሄዳሉ። ከዚያ ሥፍራ ደግሞ ክሌላ ቦታ የመጡ ሌሎች ብዙ ሰዎች ነበሩ። ከእነዚህ ሰዎች መካከል ሰር ልዮኔል ራይዳል አንዱ ነበር።

Scan by Easy Scanner

ሰር ልዮኔል ይህችን ልጅ ገና ሲያያት በፍቅር ወደቀሳት። እርስዋም ገና ስታየው ወደደችው። የሁለቱ ፍቅር በፍቶተ-ሥጋ ጥማት ላይ ያተኮረ ሳይሆን ጸር ድንበር ሲደረግለት በማይቻልና ከውስጥ ፈንትሎ በሚወጣ የሁለት ሰዎች መፈላለግ፣ መሳሳብና መመኘት ላይ የተገነባ ነበር። ከቪዛም በላይ አንዱ ሌላውን የማምለክ ባህርይ የታከለበት ፍቅር ስለነበር ሰር ልዮኔል ከአንድ ዓመት በላይ ተከታተላት፣ አባበላት፣ አሽኮረመማት፣ ተጻራት። በዚህ ጊዜ ለፍቅራቸው ወሰን አልነበረውም። በዘመኑ ከሁለቱ ለሆኑ ፍቅር የላቀ ሌላ የፍቅር ታሪክ አልተጻፈም። ከእነርሱም ወዲያ ያማረበት ቆንጆ ለአሳር ነው ተባለ።

ያያቸው ሁሉ ይደሰትባቸዋል፤ እነርሱም ተደሳቾች ነበሩ። ከተፋቀሩ እንደ ልዮኔልና እንደ ኤሊኖር ነው ተብሎ ተወራ። ጎረቤትና መንደርተኛ ሁሉ ቀናባቸው። ልባቸው በፍቅር ብርሃን ፈክቶ ሁለቱም ባልተናነሰ መልኩ እየፌነደቁ ከጎጥ ጎጥ፣ ከመንደር መንደር ሳይቀራቸው ሁሉንም ተምነሽንሸበት። ዘለሉ፣ ወጡ፣ ወረዱ፣ ተቃቀፉ፣ ተጻሩ፣ ተሳሳሙ። ከዚያ ወዲያማ ምሉ ቅጡ፣ እንዲያው ገም ነው እንጂ ህቅ ህቅ፣ ያገ ሰቀቅ የሚያደርገውን ነገር ሁሉ ሞክረዉት። ስለዚህ በሁሉም ነገር ተደሰቱበት ግለቱ ይበቃል። በመጨረሻ ተጋቡ። የሠርጋቸው እለት አልማገና ወርቅ ሳይቀር ስጠታ ጎረፈላቸው፤ ለዉም ጉድ አለ። በእለቱ የእንጀራ እናትዋ በአልማዝ ያሸበረቀ ስጦታ ስትሰጣት ግን ትንሽ ቅር የሚያሰኝ ንግግር ተናገረቻት።

«ልጄ እኔ እንደሆነ ነብር ይመስል ቱሉ ግልፍ ይለኛል። ይገርምሻል፤ ከማህፀኔ የወጣ ልጅ ስለሌለኝ ነው መሰለኝ ገና ሳይሽ እናደድ ነበር። ብቻ አሁን እርሱን እንተወውና ይሽውልሽ ለልዕልት የሚገባ ስጦታ ነው የገዛሁልሽ። የማያልቅበት ቸር እምላክ ጋብቻሽን ይባርከክ። ደስታ፣ ጤናና የኑሮ ብርታት ከእንቺ አይለዩ።»

ለማንሻውም የጋብቻቸው ሥነሥርዓት የደመቀ ነበር። ወሐይዋ በጎሱን ለማክበር የተዘጋጀች ይመስል ደምቃ ዋለች። አበቦች ደግሞ በቂ የፀሐይ ብርሃን ስላገኙ በእለቱ እጅግ ፈኩ። ሳቅረሞቹም ለዚያች ቀን በመብቃታቸው ሶሚታቸው ግንፍሎ ደስታ ከፊታቸው ላይ ወለል ብሎ ታየ። የተጠራው ሰው እጅግ ብዙ ስለነበር ታቦት በሚነግስበት እለት ካልሆነ በቀር እንደዚያን ቀን ሰው ሲበዛ ታይቶ አይታወቅም። ከሥነሥርዓቱ በኋላ ሰው ሁሉ ለለመጣው ተጋባኝ ብዛት ብዙ እወራ።

ኤሊኖርም በዚያች ቡተረገመች ሀዘንዋ እለት የሠርግዋ የነበረውን ሁኔታ ታወሳትና ወደ ኋላ ተመልሳ እንደ ሕልም በሞሳንሞል አየችው። «የዚያ ሁሉ ፌንጠዚያ፣ የዚያ ሁሉ ደስታ መጨረሻ ይህ ሆነ» ስትል ብዙ ቆዘመች። ሳይታወቃት እምባዋ ከጉንጮችዋ ላይ እንደ ጎርፍ ፈሰሰ።

የጋብቻቸው ሥነሥርዓት የተፈጸመበት ጥንታዊው ቤተክርስቲያን፣ በአካባቢው የነበረው የዛፍና የአበባ ዓይነት፣ በደስታ ፌንድቆ ከወዲህ ወዲያ ሲቅበዘበዝ የነበረው የአባትዋ ፊትና ዓይን፣ ሙሹሮቹ እጅግ እምሮባቸውና ደምቀው ሲያይዋቸው፤ እነርሱም በተራቸው የዚያን ዓይነት እድል እንዲገጥማቸው በመመኘት ከወንድ ወንድ ያማርጡ የነበሩት ሚዜ ሦች ገጽታ፣ ሙሽራው በፍቅር ጠምብዞ ፊቱ ሲፈካ ያሳየው ፈገግታ፣ እንደሚጨመቅ ልብስ አልፎ አልፎ እንቅ አድርጎ የያዘው ለስላሳ እጅዋና ሌላም ሌላም ነገርዋ ሁሉ ወደ ኋላ መለስ ብላ በዓይነ-ህሊና መስታወትነት በአላብ ቃኘችው። የፈረንጆች ባህል ነውና በጋብቻቸው ማግስት ተያይዘው ለጫጉላ ሽርሽር ከአገር በመጥፋት ለመዝናናት ያደረጉት ጉዞም ቁልጭ ብሎ ታያት። በእለቱ ሜዳ ለሜዳ ሲሮጡ ልቦናዋ የተሞላውና ትሰማው የነበረው ድምፅ የአንድ ሰው ብቻ ነበር....ያአዲሱ ባልዋ ድምፅ። መላ አካልዋንና ነፍስዋንም ሙምር ለፍቅረኛዋ ስለሰጠች በወቅቱ ከእርሱ ወዲያ ሕይወት እንደሌለ አምና ነበር የተቀበለችው።

በሠርጋቸው ሰሞን ከሽርሽር ቦታ ወደ ቤታቸው ሲመለሱ የቤት ሠራተኞችና ዘመድ አዝማድ አንድም ሳይቀር መጥቶ በሀገሩ ባህል መሠረት ሲዘፍንን ሲጫወት፤ ሲበሳና ሲጠጣ የነበረው ሁካታ፤ አባትዋና የእንጀራ እናትዋ በደስታ ፌክተውና ተውጠው ሰዉን ሁሉ እጅ ሲነሱ፤ ሙሽራው የሙሽራዋን እጅ ይዞ ከቤት ሲገባና ሌላ ሌላውንም ሁሉ አሁንም በአላብ ስላየቸው እምባዋ አልቆም አላት።

በጊዜው ኤሊኖር ከባልዋ ፍቅር ሌላ ለምንም ነገር ደንታ አልነበራትም። ዓመት አልፎ አዲስ ዓመት በመጣ ቁጥር «መጪው ዓመት የሰላም፣ የፍቅርና የደስታ አድርግልን» ብላ ትጸልያለች። ኑሮአቸው በፍቅር የተሞላ ቢሆንም አልፎ አልፎ ባልዋ በሥራ ምክንያት ይሰደታል። በዓመት ቢያንስ አንድ ጊዜ ወደ ለንደን ከተማ ይሄዳል። ሰር ልዮኔል ለሥራ ጉዳይ ወደ ለንደን በሄደ ቁጥር ከባልዋ ጋር አብሮ የመሄድ ወይም አገሩን የማየት ጉጉት አልነበራትም። በመጨረሻ ሲሄድ ግን ምክንያቱ አይታወቅም፤ እርስዋ ሳትሆን ባልዋ አብራው እንድትሄድ ፌልጎ ነበር። ሆኖም ሴት ልጃቸው ሕፃን ስለነበረች ኤሊኖር እርስዋን ጥላ ለመሄድ አልፌለገችም።

Scan by Easy Scanner

«በሚቀጥለው ዓመት ግን አልቀርም፣ አብሬህ እሄዳለሁ» አለችው መጎንጅ ከመጀመሩ በፊት። እርስዋ አልሄድም ብትልም እርሱ የሚሄድበት ቱዳይ የሚቀርብት ዓይነት ስላልነበረ ብቻውን ሄደ። የሚገርመው ደግሞ በዚህ ጉዞው ነበር ያ መሆን የሌለበት ክህደት የተፈጸመው።

ኤሊኖር በትዳርዋ የረካችና የመጨረሻዋ ተጀላች የቤት እመቤት ነበረች። አምስት ዓመት ሙሉ አብረው ሲኖሩ አንድም ቀን ተሳልቷት ወይም አስቀይሟት አያውቅም። ክፉ አልተናገራትም፣ በነገር አልሳነቱለትም፣ ኑጋ ጠባ የፍትር አዘርማ ነበር የሚያሲታቸፋት። ስለዚህ አውን በመጨረሻ ባልዋ ላይመለስ ጥሎአት ሲሄድ ድንጋይ ሆኖ ብትቀር፡ ብትታመምና ልብዋ በሀዘን ብዛት ቢፈርጥ የሚገርም ነገር አይሆንም።

ምዕራፍ ሰባት

«ድንግል ባገኘው ያ ሰው ሚሻ ነበር»

የማያልፍ የለምና አንድ ቀን አለፈ። መጥፎ ነገር እንደ ደረሰ ደግሞ የቤቱ ሰው ሁሉ አውቋል። በዚህም ልጆቹ እንኳን ሳይቀሩ የቤቱ ሰው ሁሉ ችሰሙ ተሰበረ። በአንድ ወቅት አምርሮና ደምቆ የነበረው ቤት የተመረረ ከተማ መሰሉ ከመቅጽበት እጅግ ጭር አለ።

«እማዬ ስላመመሽ ሚጯታ ሁሉ አስጠልጅታል» አሉ ልጆቹ። ኅርጾነ ግን «አባዬ፣ አይመጣም እንዴ?» ሲል ደጋግሞ በመጠየቅ አሰቸገረ። አባቱ ብዙ ጨዋታ አስለምዶት ስለነበር የእርሱ ነገር አይሆንለትም። ሆኖም እያለቀሰ ሲያስቸግር ምግዚትዋ በመቆጣት ዝም አሰኝትው።

ኤሊኖር በጠዋት ከርቅ ወደ ምድር ቤት ወረዳች። ፊትዋ ገርጥቷል። ሰውነትዋ ጠሙልጓል። ልብን ከሁለት የሚከፍል ሀዘን እርሷንትዋን ለመጠ ያቺ ቆንጆ ሴሳ ሴት መስላለች። ጠበቃው ዓይንዋን ብዩ ጊዜ እጅግ ደንግጠ «አሁን ጉዳዩን ባነሳባት እገድላታለሁ» ሲል አሰበ። ሚስተር ፍርተን የሕግ ባለሙያ ሲሆን የመጣው የኤሊኖር አባት ዜናውን እንደ ሰሙ በአስቸኳይ ወደ ልጃቸው ቤት እንዲሄድ በቴሌግራም ሰለጠየቁት ነው። ኤሊኖር ቱሰፋ በቆረጠ አመለካከት ቀና ብሳ ዓይን ዓይኑን እያየች በእጅዋ ይዛው የነበረውን ጋዜጣ አመላከተችው። በዚያች ሰዓት አባትዋም መጥተዋል።

«ዓለም ሁሉ ወሬውን ሰምታለ! ድምግችንን ዝግ አድርገን መወያየቱ ዋጋ የለውግ» በማለት ሲናገሩ «አባዬ ክቢታችንን ይዘሽኝ ብትሄድ ይሻላል።

መሞቱ ካልቀረ ከዚያው ብሞት ይሻለኛል። አልቻልሁም። ሁሰቱ ወንዶች በአንጋገሮዋ በሚታየው ስለተነሳ ከተቀመጠበት ብድግ ብለው ጠበቃው ወንበር ሲያስተካክልላት አባትዋ እጅዋን ይዘው ከወንበሩ ሳይ አስውጥ ዋት። አንርሱም አጠገብዋ ሁነው ከግራ ቀኝ ቆመ። አባትዋ በጥን እጃቸው ትከሻዋን በግራ አጅትው ሳንበስ ብለው አንድ አጅዋን ያዙ።

«አይሆሽ ልጅ፡ እኔ አለሁልሽ» አሉ አባትዋ አንዳበታቸው አየተንቀጠ ቀጠ። «እመኚኝ፣ ይሕይወት እስካለሁ ድረስ አንቺንና ልጅችሽን መንከባከብ አደቅተንም። ብዙ መናገር እንደማይሆንልኝ የምታውቂው ነው። ልትሚ በፈታዩ ሁሉ ግን ነመንኛውም ነገር አጠብቅሻለሁ፣ የከዳሽን ደግሞ አሰቀለሞለሁ። ማንኛውንም ቁሰል የሚወግሃው ቆራጥነት ስለሆነ ኤሊኖር መበርታት አለብሽ» ሲሉ መከሯት።

«የእኔ ጉድ የሚጠግኑትና የሚረሰት አይደለም» አለች ኤሊኖር ስትመልስሳቸው። «ልቤ ከመድማት አልፎ ቆስሎአል።»

«ለማንኛውም እስቲ አሁን ጋዜጣው የሚሰውን እንሰማ» ባልዋት ጊዜ ጋዜጣውን ለሚሰተር ፍርተን ለጠቻውና ስለባልዋና ስለራስዋ የተጻፈበትን ሥፍራ አያመለከቱት። ድምውን ከፍ አድርጎ አነበበው። በሚቀጥለው አኳኋን ነበር ጋዜጠኛው ዜናውን ያቀረበው።

«በተደላደለ ኑሮ ላይ የቸፈጸመ ደባ።» በጋዜጣው ላይ የሰፈረው ጽሑፍ ርእስ መሆኑ ነው። «ወጣትዋና ቆንጆዋ ሴት ወይዘሮ፣ ባልዋንና ቤትዋን ጥላ ከአገር በመነሣለልዋ ዓለም ሁሉ ተገርሞአል። መገረም ብቻ ሳይሆን የአገሩ ሕዝብ ነገሩ አልጋባ ስላለው ግራ ተጋብቷል። ይህ ታሪክ የሚወራላት ሴት የዘመናችን ንግሥት ተብሳ የተወሳላት ናት። አብሯት የነበለለው ሰው መልዘመልክም፣ አዋቂና ወጣት ክበርቴ ሲሆን የሚያሳገኘው እርሱም በበኩሉ ቆንጆ ሚስቱንና ልጆቹን ጥሎ ነው ከእርስዋ ጋር የሄደው። አንደሚወራው ከሆነ ሁለቱ ፍቅረኛች ከአገ ፊት በመቅረብ የፍቺ መብት ከጠየቁ በኋላ ከኮበለሉበት አገር ተጋብተውና ባልና ሚስት ሆነው ወደ አገራቸው ይመለሳሉ ይባላል። ስለዚህ አሳገኝ ደባ ተጨማሪ ዜና እንዳገኘን በሚቀጥለው አትማችን እናወጣዋለን።»

«ሚሪ ፍርተን» አሉ አባትዋ ግራ በመጋባት። «ምን ማድረግ ይሻላል?» ብለው ሲጠይቋት ምን ማድረግ እንደሚሻል ጠበቃውም እርግጠኛ አልነበረም። እርሱም በበኩሉ ግራ ተጋብቶ ለተወሰነ ጊዜ ዝም አለ።

ቢሆንም ግን ጊዜ ወለደ እንጂ በሕግ አኳያ ምን መደረግ እንዳለበት ጠንቅቆ ያውቃል። ደፍሮ ለመናገር ግን አልፈቀደም። የሴትዮዋን ሞራልና የቤተሰቡን ስም ማስከበርን በተመለከተ አሳብ ለመሰጠት ተቸገረ።

«ኤሊኖርም ብትሆን ምን መደረግ እንዳለበት የምታውቅ አይመስለኝም። እኔም 'እንደዚህ ቢሆን ይሻላል' የምለው አሳብ የለኝም። ሰለዚህ ኖርተን አንደ መርከብ መቅዘፊያ አንተው ብትመራን ይሻላል» ሲሉት «ቢለኝጋርዎ ሕግን ተመርኩዞ እርምጃ ቢወሰድ ይሻላል ለማለት የፈለጉ መሰለኝ። እንዲህ ያለ ጉዳይ ሲገጥም ከመታገስ በስተቀር አማዳፊ እርምጃ የሚያስወስድ ሌላ አማራጭ ያለ አይመስለኝም» በማለት መለሰላቸው።

«አንድ ነገር መደረግ ግን አለበት። ልጅ በህዘን ብዙት ልብዋ መቁሰሱን እያየሁ ዝም ብዬ ልቀመጥ አልችልም። ያ አረመኔ ደግሞ ከትጣት ሊያመልጥ!እንዴት ተብሎ? የሚሆን አይደለም።»

«ከሰሜቱማ ሲመለስ በሚገባ ይቀጣል» አለ የሕግ ባለሙያው በቀዘቀዘ እንደበት። «ነገሩ ከእመት ኤሊኖር መጻፍ ሰር ነው ያለው። ደብዳቢውን ብቻ እንደ ማስረጃ በማቅረብ ፍቺ ለመጠየቅ ትችላለች» ብሎ ጠበቃው ሊናገር ፈለም» አለች ኤሊኖር በዓይንዋ እየገረመመቻቸው። «በምንም መንገድ ባሌን አልፈታውም።»

«እንግዳያውማ ሰር ልዮኔል መቼም ቢሆን ቪቫንን ሲያገባ አይችልም» ሲሳት ኤሊኖር ዞር ብላ ጠበቃውን በማፍጠጥ አየችው።

«ለሙ ጌታዬ» አለች፣ «ሰው የሚያወራውን ገባገነኝኬ ሁሉ ወደዚህ አያምጡብኝ። እኔ በእግዚአብሔር ትእዛዝ አምናለሁ። እንዴት ተብሎ ነው የእኔ ባል ሌላ ሴት የሚያገባው?» ብላ ስትጠይቀው «ሕግ አንቺን ነፃ ሲያወጣ ነዋ ኤሊኖር!» ሲል መለሰላት።

«ሕግ ነፃ ሊያወጣኝ አይችልም። ማንም ቢሆን እግዚአብሔር ያወጣውን ሕግ የማፍረስ ሥልጣን ስለሌለው ይህ ሥልጣን ለሰው ልጅ ሊሰጥ አይችልም። እግዚአብሔር አንድ ያደረጋቸውን ባልና ሚስት ሰው ሊለያያቸው አይችልም» ስትለው «ግን እኮ» አለ ሚ/ር ኖርተን፣ «ያንን መሓላ፣ ያንን እግዚአብሔር ያጣመረውን ጉዳይ ያፈረሰው ባልሽ ነው።»

«ሊያፈርሰው አይችልም» አለች ተስፋ ለመቁረጥዋ ፊትዋ ላይ እየተነበበ። «አይችልም፣ እግዚአብሔር ያጣመረውን ሰው አይለየውም።»

«እንግዲያውማ በትክክል ገብተኛ ከሆነ የጋብቻችሁ ውል እንዲፈርስ ጉዳዩን ከሕግ ፊት ለማቅረብ አትፈልጊም ማለት ነው?» ብሎ ሲጠይቃት «በፍጹም ሚ/ር ኖርተን፣ ጨርሶ የሚታሰብ አይሆንም» አሰኘው።

«ይህን ብታደርጊ ግን በአገራችን ሕግ መሠረት ባልሽን መርታት እንደሚችቺና ከባልሽ ጋር የነበለሽውም ሴት ባልዋ ቢፈታትና ባልሽ እርሰዋን ቢያገባ አንቺ ደግሞ ፍቺው ከተፈጸመ በኋላ ሴሳ ባል የማግባት መብት እንደሚኖርሽ አያውቅሽ ነው ክሰ ለመመሥረት የማትፈልጊው?» ብሎ ሲጠይቃት «አውቃለሁ» ስትል መለሰችለት። ይህን ጊዜ «በእኔ በኩል ግን ሕጉ የሚፈቅድ ለመሆኑ ለማሳሰብ እንጂ አንቺን ለመገፋፋት አንዳልሆነ ይገባሻል፣ አይደል?» ብሎ ጠየቃት።

«ይገባኛል» አለችው ፈጋ ባለድምፅ። «ግን አሁንም ቢሆን ፍቺ የሚባለው ነገር የሚሆን አይደለም። ባሌ ጥሎኝ ቢኮበልልም እኔ ቃሌን ጠብቄ እኖራለሁ፣ መጠበቅም ግዴታዬ ነው። የጋብቻዬ ውል እንዲሰረዝ ፍርድ ቤትን አልጠይቅም፣ ሌላም ባል አላገባም። የዚህ ዓይነት አሳብ ሲነሳ እንኳን ይዘገንነኛል። ባለቤቴ ላይመለስ ጥሎ ሂዷል። ልጆቼንም ጥሎ ነው የሄደው። እኔ ግን ቃሌን አክብሬ እኖራለሁ።»

የኤሊኖር ልብ በህዘን ብዛት ስለተጨማለቀ ከመጠን በላይ ቆስሏል። ህዘኑ ምን ያህል ልብዋን እንዳቆሰለው ግን አልተገነዘቡላትም። እርስዋ ባልዋን እጅግ በጣም ነው የምትወደው። ልብዋ አርሱን ለማግኘት ፈልጎ ሲያገኘው ስላልቻለ ከዚያ ጭንቀት ቶሎ ለመገላገል ነበር የምትፈልገው። አባትዋና የሕግ ባለሙያው የሚያወሩላት ግን ስለፍቺና ሌላ ባል ስለማግባት ነው።

«እስካሁን መቼስ ወሬው ተባምቶ የአገሩ ሰው ሁሉ ሳይሰማው አልቀረም» አሉ አባትዋ ሚስተር ጎርዶን። «ኖርተንን፣ አንተ ብዙ ሰው ታውቃለህና ለመሆኑ ይህ የሌኑ ከበርቴ በመባል የሚታወቀውና የልጂን ባል ያስኮበለለችው ሴት ባል ማነው?» ብለው ሲጠይቁት «ስለሰውዬው ብዙ አላውቅም፣ ግን በእድሜ ከስልሳ ዓመት በላይ የሆነው ሽማግሌ ሲሆን ሀብት የተትረፈረፈው ጌታ የጌታ ልጅ መሆኑንና የሚኖረውም አርነስ ከሚባል ሥፍራ እንደሆነ አውቃለሁ» ሲሳቸው «ስለባለቤቱስ ስለቪቫን የምታውቀው ነገር አለ?» በማለት ጠየቁት።

«የለም፣ ፎቶግራፍዋ ግን አምና ለንደን ከተማ ውስጥ በየሱቁ በራፍ ተሰቅሎ እንዳየሁ ትዝ ይለኛል። ሲበዛ ቆንጆ እንደሆነችና የእስፖኝ

Scan by Easy Scanner

ደም እንደሳትም ሰምቻለሁ። ስሥራ ጉዳይ ወደ ለንደን ከተማ ስሁሰትና ስሦስት ወራት ሄጄ ሳለ ያያት ወንድ ሁሉ ምራቁን እንደሚውጥሳትና እንደሚመኛት ሲወራም ሰምቻለሁ።»

የሁለቱን ሰዎች ጨዋታ ኤሊኖር መሬት መሬት እያየች ትሰማለች። ሚስተር ፍርተን ስለሴትዮዋ የተናገሩት ሁሉ ለኤሊኖር አጅግ መራሪ ነበር። ባሳንጣዋ ሴት ያያት ወንድ ሁሉ በሠበትዋ የሚማረከና ከእርስዋ ይበልጥ ቆንጆ መሆንዋን መስማቱ አጅግ ነበር የከፋት። ለማነኛዋም ሴት ቢሆን ከንቺ 'ባሳንጣሽ በቁንጅና ትበልጣለች' የሚለው ዜና ለመሸከም ቀላል እንዳልሆነ ማንም የሚያውቀው ነው። የምትወደው ባልዋ ከጢያት አጅግ ከተዋበች ቆንጆ ሴት ጉያ ገብቱ ሲወሸቅ በዓይነ-ህሊናዋ ባያቸ ጊዜ አላቡ ዘነናት። ሁለቱ የሚፈጅሙት ትርኢትንም ለመቀበል ተቸገረች።

«ሊገላታለሁ» ብሳ ሳይታወቃት ድምፅ እሙቱታ ሰትናገር አሳትቀ «ገሳገልሻት ግለት ነበራ» አሉ ። «ወይኒ ልጂ፣ ያባቴ እምላክ ያንገብግባትና አንገበገበችሽ አይደል? እደሆሽ ልጂ። ሰማህ ኖርተን፣ ያን አታሳይ አንድ ቀን ባሸንው እርሱ ሳይቀድመኝ እኔ ቀድሜ እገድለዋለሁ።»

«ጌታዬ፣ ቆይ እስቲ ረጋ ይበሉ፣ አሁን የመገዳደል ነገር ምን አመጣው» አለ ጠበቃው። ሚሀር ነርዶን ደወል ደውለው የቤት ሠራተኛዋ እንድትመጣ አዘዙ። ሠራተኛዋ ሳትዘገይ በቶሱ ከተጥ አለች።

«ሮዛ፣ ልጂ ከባድ ሜንቀት ውስጥ ነው ያለችው። አተኩሬ ሳያት ሀሊናዋን የሳተችም ይመስለኛል። ምነው እናትዋ በኖረችሳት! እኔ እንደሆነ እንዴት ብዬ እንደማደናናት እንኒን አላውቅም» ሲልዋት «ሀዘንዋ ከባድ በለሆነ ምን ብለው ነው የሚያጽናንዋት» አለች ሠራተኛዋ ማልታ ገብታ። «እንዲያው አያድርስ ነው እንጂ ምን ለማለት ይቻላል። እስከ ዛሬ ከገጠ ሙኝ ነገሮች ሁሉ የዛሬው ይበልጥ የከፉ ነው። እርግጠኛ ነኝ፣ ሰር ልዮኔል ኤሊኖርን ጥሱ የሄደው ፍቅሩ አልቆበት ስላልሆነ ወደፊት ይጸጸተዋል።»

«እንደሚጸጸተውማ የታወቀ ነው» አሉ ሚስተር ሳርዶን። «ወነዶች ይህን የመሰለ ወራጽና አስጸያፊ ተግባር አስከፊጸሙ ድረስ አገራችን ሰላም የሰፈነባት አገር አትሆንም።»

ምዕራፍ ሰምንት

ሰው የጠበቀው

ግና ከመጀመሪያው ወሬው እንደ ሳዶድ አሳት ከመቅጽበት በየአገሩ ስለተሰራጨ መላ የአገሩ ሰው ሰማው። ሁሉም ሰው በመገረምና በመጀነት ነበር ዜናውን የሰማው። ቀድሞ የሰማው እርስ በእርስ ሲወያይ ዜናውን ዘግይቶ የሰማው ማመን ሰሳቃተው «ሊሆን አይችልም» በማለት ተከራከረ።

ሰር ልዮኔል እንደ ሞዴል የሚጠቀስ የባሉቾ ሁሉ ተምላሌት ነበር። ኤሊኖርም ለባልዋ ታሳየው የነበረውን ፍቅርና ችሰጠው የነበረውን አክብሮት በመመልከት ሌሎች ሴቶች ይቀኑባት ነበር። ቤታቸውም ሰሳምና ፍቅር የበራበት ስለነበረ እንደ ሞዴል ቤት ነበር የሚታየው። በዚህም የቱነሳ የቤተሰቡ ታሪክ የሰማ ሁሉ ያከብራቸዋል፣ ይቀናባቸዋል። ለዚህም ነው በሀብረተሰቡ ዘንድ ዜናው እንደ መብረቅ የሚማታ እንጂ ተራ ዜና ሆኖ ያልታየው። መልኬመልካሙና አመለ-ሸጋው፣ ወጣቱና ሀብታሙ ባል ቆንጆዋንና ታማኝ ሚስቱን ጥሎ መኮብለሱ ሀብረተሰቡ ሳይ አጉል ጠባሳ የሚተው ነው የመሰለው ሀብረተሰቡ። በተጨማሪም ሀብረተሰቡ 'በወንዶች ሳይ ጥቁር ነጥብ የሚጥልና የማይረሳ ወንጀል ሆኖ ነው' ያየው።

የቤተሰባቸው አባል ሁሉ ወሬውን እንደ ሰማ ሚስተር ሳርዶን አወቁ። ነገር ግን ሁሉም ለእመቤታቸው ማዘናቸውን ሲገነዘቡ በጣም ደስ አላቸው። ሠራተኞቹ ከወትሮው ይበልጥ ኤሊኖርን ይንከባከብዋታል፣ ያሰደስታታል ያሉትን ሁሉ ያደርጉላታል። የባልዋን ስም በክፉ አያነሱም። ድንገት ስለ ቤቱ ጌታ ያነሱ እንደሆነ የሚያወሩት በሹክሹክታ ነው። ከዚያ አስከፊ ድርጊቱ በፊት ሰር ልዮኔል ሁሉንም ይረዳቸው ስለነበር 'ከእርሱ የተሻለ አሳዳሪ የትም አይገኝም' የሚል እምነት ነበራቸው። ሰር ልዮኔል ለሰው አዛኝ፣ ቸርና ሩህሩህ ሰው ነው። የለጠ እንደሆነ የሚያረካ እድርጎ ነው። ሰው በልቶ የሚጠግብ አይመስለውም። የሚያለዝነው ግን ያ ትልቁ ሰው እንደዚያ ተዋርዶ የአሽከሮቹ መሳለቂያ ሲሆን ማየቱና መስማቱ ነበር።

ሕግ አዋቂው ሚስተር ፍርተን ከዚያው እንዳለ ደብዳቤ በስንደን በኩል ይመጣለታል። ደብዳቤውን እርሱ አሁን ወዳለበት የሳከው ለንደን የሚገኘው የጠበቃው ቢሮ ሲሆን የደብዳቤው ጸሐፊ ሰር ልዮኔል ነው። የደብዳቤው ፍሬ አሳብና አጻጻፍ ሲገመገም ደስ ብሉት የሚኖር ሰው አጻጻፍ እንዳልሆነ በግልጽ ይታያል። እንዲያውም ቀን የጨለመበትና

Scan by Easy Scanner

የተቸገረ ሰው የጸፈው ጽብሸቢ ለመሆኑ አያወራጥርም። ዝርዝር ውስጥ ላይገባ ድግን ባለ መልኩ የተጻፈ ጽብሸቢ ቢሆን መነሻው ፖሪዕ ከተማ ነው። ወደ ሩቅ አገር እንድሚሄድና ምናልባትም ወደ እንግሊዝ አገር ሳያመሌስ ጎሙ ሊቆይ እንደሚችል ሰር ልዮኔል በደብዳቤው ገልጾአል። «ያውም ከተመለስኩ» ሥሊል ቅልም አክሰብተዋል።

ከርስቡ የሚገኘው ገቢ እሁል ለሁለት ተከፍለ። ግማሹ ለፊው እንዲሆንና ቀሪው ለባለቤቱ ለኤሊኖር እንዲሰዋ በደብዳቤው ያዝዛል። ዝዉው ግጫት እስከ ስልሳ ሺህ የአሜሪካን ዶላር ሊደርስ እንደሚችል ያውቃል። በጊዜው ይህ ገንዘብ በጣም ብዙ ሀብት ነው። የአርሱ ድርሻ ግንህ ዝኒ እንዲሆንለት ሲጠ ፎት እርሱ ገንዘብ ባስፈለገው ጊዜ ከዘንህ ሊያወጣ እንደሚችልም ይናገራል። የሚሉት ድርዓ ግን በቅጥታ ለእርስዋ በእጅ እንዲሰዋ በደብዳቤው አደራ ያላል። ልጀችው እድጎና ራሱን ችሎ ቤተን ማስተዳደር እስከ ፆለ ድረስ ባለቤቱ ከፈለጎች ከዚታቹው ውስዋ ለመቀመጥ እንደምትችል ይጠቅሳል። ምሮቱን ሞግራሮ እንዲያደርጉ የባለቤቱ አባቅ ሚስተር ጎርዶንን በጣም የሚወደው ዛደኛው ስር ዴልዘና ሚስተር ፕርቦን እንዲሆኑ በመጨረሻ አዕደደቶ ሚሉቀንና ልጆቹን እንዲጠብቁለትም እንዚህኑ ሰዎች አደራ ሰጣለት ይሻልናል። በመጨረሻም ለማንኛውም ጊዳያ መሻዣ ኢሊኖር መሠን እንዳለዋት ጠቅሶ ልጅ እድጎ ጋብቻቱን መረጠዋ እስከዅስ ድረስ ፈራጅ ቆራጭዋ እርስዋ እንደሆነች በደብዳቤው አመክሮ ያሰነግባል።

«እንደሚመስለኝ የመመለስ አሳብ የለውም» ካለ በኋላ ወሰቃው ሚስተር ፕርቀን ብዙም ሳይቆይ ወደ ለንደን ተመልሶ ይሄዳል። ከመሃዱ በፈት ግን መደረግ ያለበትን ሁሉ አዘጋጅቶ ነው ዮተሊያቸው። ለእመቤት ኢሊኖር የሰጣት ምክር ለንቢው ቤትዋን ለቅቃ ከለላ ባታ ጊዳ እንድትኖር ነበር። ምክሩ ግን በደበልኖ አስከፋት አንጂ አልጠቀማትም። እርስዎ ቢሆን ያን ቤት እጅግ ይወደው ስለነበር ይህን ሲናገር ውስዋ ውስጠን ሳያበጨጌንቀው አልቀረም። «ሞኝነቱና ንዴቱ ለነዙ ሳያሰጣት አይቀርም፣ ግና ከዚህ ቤት ሳትመጣ እንስትሞት» ሲል አሰላሰለ ሚስተር ፕርቦን።

ሰሙኤው ከእንኤሊኖር ቤት ከሄደ በኋላ አባትዋ የሚጨነቡትንና የሚያደርጉትን ስላጡ እጅግ ተቅበጠበጠ፣ ተጨነቀ። ሦን ማድረግ እንዳለባቸው ለይቶ ማወቅም ተሳናቸው። ልጀቸው የሞት ጥላ እንዳንጎጦበት በተገነዘቡ ጊዜ ብቻዋን ቸተዋት ወደ ቤታቸው ለመመለስ አልፈለጉም። እንዲያውም ወደ ባለቤታቸው መልክታቸ ልከው በቶሌ እንድ-መጣላቸው ጸለዩ። ሆኖም ጥሪት በላመጣ መልእክተኛ ወዲያው ከመላኔ ተመለሰ።

«ወይዶት እንዲህ ትባን ይሆንን የደረሰውንስ በዚህ ጎድነት ተበብ ቸተበለዋለች ብሎ ለመተንበይ ያስቸገራል» ሲሉ ሽማሃለሙ አሰሰ በጽሳቸው ተንጋግሩ። «ይናውን ባለበት ስትሰማ እንዴት አድርጋ ትቀበለው ይሆን፣ በቅጣ ግንፍሳ አዋደይን ብላ ትሮግህ ይሆን ወይስ ለኢሊኖር አገሩ ጊዜ ሳታጠፋ በቶሌ ወደዚህ መጥታ ከጎደነት፣ ታጉናኛት ይሆን አርስዋም ራስዋ በጥያቄቂ ያበኝ የሃጥል ጎድነት ሰት ናት። ለመሆኑ እንዴት አድርገን ነው የምንገነገራት» ሲሉ አጉራን ይዘው ሲላመን በመልቀት ብዙ አሰላሰሉ፣ ቀዘሙ። በመጨረሻ ኢሊኖር እየደከመቸ ሂደትና ሕመሙ ጠናባት። በዚህ ጊዜ ነበር ሽማሃሌሙ አባትዋ ጊዜ ሳያጠፉ አንድ ነገር ማድረግ እንዳለባቸው ዮተንዘበት። ልጀቸው ግን 'ይህን አድርጉልኝ፣ በዚህ ውጡ በዚህ ሙሩዱ' እያለች ሳታሰጉገር እንዲያው ጽዋ ለዋ ብላ ነው የምትተኛው። የሆድዋን በሆድዋ እምታ ይህ ነው ዝም የምትለው። የምትሞላ እንዳናገበባት ግን ፈትዋ በግልጽ ይናገራል፣ ደመስክራል። ሰውንትዋ ድርት ብሎ መገዮ ጠፍቷል። መትሮ ከዓይንዋ ውስዋ ይፍለቀለቅ የነበረው የሕይወት ብርሃን እየመሻመነ ሂደ። እስዚያ ሙብ የነበሩ ከንፈሮችዋ ፈገግታ ተለያቸው፣ ኢሰሃፍና አዛኙ አባትዋ ሊያጽንዋትና ሊያባብሷት በሞክሩ ቸዋር የምትሰጣቸው መልስ አንድ ሆነ።

«በሕይወት ብዙም የምቆይ አያመስለኝም፣ ልቤ ቀስ አያለ ሰለሚደማ ወደ ሞት የሚያዘነም ይመስለኛል። ቢሆንም እናንተ ብዙ አትረበሹ።»

አባትዋ ምንም እንኳን «ተይ እንዲህ አትበይ፣ ይሀና ነሽ» ብለው ቢናገሩም ያያትና የሰማት ሁሉ የምትሊው ነገር ከእውነት የራቀ እንዳልሆነ ስለሚያውቅ ማንም ለማስተባበል አልሞከረም። ህዘንዋ የከፋ ስለነበር አንድ ቀን ልብሞን ሲያዶርጠው እንደሚችል ሁሉም ገምቷል።

አጅግ በጣም የሚያሳዝነው ግን ከትንሹ ልጅዋ ከጎርዶን ፊትዋን ስታዞር ማየቱ ነበር። ልጅ ቀርዋ አባቱን ይመስላል። ዓይኑ፣ ዋርሱ፣ ድምፁ፣ አመለካከቱ እንኳን ሳይቀር ከአባቱ ጋር ሙሉ ለሙሉ አንድ ዓይነት ናቸው። ልጁ ብቻ ብሎ ግና ሊያያት ሰማይ ምድሩ ይዞርባታል፣ ልብዋ ከሁለት ዮተከፈለም ይመስላታል። ታዲያ ልጅዋን ምን ታድርገው? እንዳትሸሸው ልጅዋ ነው፣ አንዳችቀርበው ጥሎአት የሄደውን ነፍስዋ አሰዚጠፋ የምትወደውን ባልዋን ያስታውሳታል።

በእርግጥ ኢሊኖር ዐሉይ አንጀ ሙታው ቅጠል በየሰኑቱ እየሟሸሸች ነው። ማንንም አላነጋግርም ብላ ስለመሰነች የቅርብ ዓደኞችዋና ወዳጆችዋ

Scan by Easy Scanner

እንኳን ሊያይዋት ሲመጡ ልታነጋግራቸው አትፈቅድም። ከቅርብ ጓደኞችዋ ጋር ብትገናኝና ብትጫወት እንኳን ለተወሰነ ጊዜ ቢሆንም ሀዘንዋን ሊያረሳስዋትና ከትካዜ ሊያርቅዋት ይችሉ ነበር። እርሰዋ ግን ዉዋቃቸው ቀርቶ ጓደኛቸውን ለግየት እንኳን አልፈለገችም።

ሀዘንዋ ከማንኛውም ሰው ሀዘን ጋር የተሰተካከለ አልነበረም። የማታ ማታ ሥራዋ በር ቆልፎና አልጋ ሙሰጥ ተወሽቆ ማልቀሰ ነው። ናትርዮና ሀዘንዋ ከእምባ ጋር ታጥቦ የሚወጣ እየመሰላት የዘወትር ሥራዋ ሚነባት ሆነ። ቀን ቀን ተሰሩ ቆርጣና በሠዘን ተጨማልቃ ነገር እየበላች ምንም ላትናገር ቆዝማ ሰለምትቀመጥ አንዱ ቀን ዓመት ይሆንባታል።

«አልጋ ላይ ተጋድመው ግድግዳና ጣራ እያዩ ሲቆዝሙ አንድ ቀን በዚያው እንዳይቀሩ» በማለት ሞግዚትዋ አባትዋን አሰፈራራቻቸው። «ከዚህ ጭንቀትና ብስጭት እንዲገላገሉ አንድ ነገር መደረግ ያለበት ይመሰለኛል» አለቻቸው። ይህን ሲሰሙ ሚስተር ጎርዶን ደንግጠው ባለቢታቸው በቶሎ እንዲመጡ መልክተኛ ላኩ። ሚስታቸውም ሳይዘገዩ ወዲያው ከተፍ አሉ። የኤሊኖር አባት የባለቤታቸውን ውስጣዊ ስሜት ለማወቅ ሰለተቸገሩ የሴትየዋን ሁኔታ በጥንቃቄ ማጤን ጀመሩ።

ሳሉን ቤት ከሚሸነው ሶሩ ላይ ተጋድማ መጽሐፍ ለማንበብ እየሞከረች ላለ ነበር የእንጀራ እናትዋ በድንገት ኤሊኖር ከነበረችበት የገቡት። ሁለቱ ሴቶች ሲገናኙ እንዴት እንደተያዩና እንዴት ብለው እንደ ተሳሳሙ ሚስተር ጎርዶን እሰከ ሕይወታቸው ፍጻሜ አልረሱትም። ኤሊኖር መጽሐፉን ለይሰሙላ ያህል ይዛው ነበር እንጂ እርስዋ ታልመው የነበረው በደስታ ሰለኖረችበት የልጅነት ዘመንዋና ለባልዋ ስለነበራት ብርቱ ፍትር ነበር። የእንጀራ እናትዋ ሲገቡ ያንን የገረጣ ፊትዋን ቀኖ አድርጋ አየቻቸው።

«እኔ ኤሊኖር ነኝ እንዳትዪኝ! ወይኔ ልጄ! ምንድነው ያደረጉሽ? ምን ቢያስነኩሽ ነው እንዲህ የተሰዋወጥሽው?» ብለው ሲናገሩ ኤሊኖር ከተኛችበት ለመነሳት ሞከረች። ሆኖም ሴትዮዋ ቀድመው ጎንበስ በማለት ከነበረችበት እቅፍ አድርገው ሳምዋት። ቀጥለውም «በጅኑ ነው ያቆለሉሽ! አልቅሰሽ ይውጣልሽ እንጂ ሰው አትሆኚም። ወይኔ ልጄ፣ ከዚህስ ደረትሽን በጦር ወግተው ቢገሉሽ ይሻል ነበር» አሉ የእንጀራ እናትዋ።

የእንጀራ እናትዋን ከልብ አፍቅራ ስለማታውቅና አነጋገራቸውም ደስ ሰላላት ከነበረችበት ተመልሳ ተኛች። ከዚያም ግንባርዋን ወደ ደረትዋ በማሰጠጋት ጥቅልል አለች። ከእንጀራ እናትዋ ጎደኝ ማን እምባ ዱብ ዱብ ሲል በተመለከተች ጊዜ በጣም ገረማት።

«ከንፈን የታመታች ዶሮ ማለቴ የተቀጠፈች አበባ መሰለሽ የለም እንጂ» በማለት ሴትየዋ ንግግራቸውን ቀጠሉ። «እንዴት አንድ ወንድ አናታሪዋንና ቀንጆዋን ጨዋ ሴት እንዲህ አድርጎ ይጫወትባታል» ካሉ በኋላ ፊታቸውን ወደ ባላቸው አዞሩ።

«ምነው አስካሁን ባትልክብኝ» አሉ በዝግታ ኤሊኖር እንደግትስማ አድርገው። «ከዚህ ተደም ብትል ጥሩ ነበር። እንዲህ ያለውን ፈተና መቋቋም ወንዶች የት ትችሉበትና ነው አስካሁን ሳይላክብኝ የቀረው? በለውዬው ፍትርና ንዴት ልብዋ ሲፈርጥ ምን ቀረው! ነፍስዋ ልትከዳት አይደለም እንዴ! ይኼኔ አሥር ጊዜ ስሙን በከራ እያነሳችሁ ሳትጫወቱባት አልቀራችሁም። ወንዶች ስትባሉ እኮ ይህን የመሰለ አስቸጋሪ ነገር ሲገጥም መላ የመፍጠር ወይም ምን መደረግ እንዳለበት አታውቁም።»

«እግዚአብሔር ይባርክሽ፣ እውነትም ታውቅበት የለም እንዴ» አሉ ሚስተር ጎርዶን ከጭንቃቸው የተገላገሉ መስሉአቸው። ያን እለት ማታ የኤሊኖር ሕመም ትንሽ መለስ ብሎ አደረ።

ምዕራፍ ዘጠኝ

ጠያቂ

የኤሊኖር አባት ለተወሰነ ጊዜ ቢሆንም መንፈሳቸው ስለተረጋጋ መፍትሔ የተገኘ መሰላቸው። ባለቢታቸው በዚያ ጥበብ በተሞላበት አያያዝ ከቀጠሉና እንደዚያ ፍቅራቸውን እያሳዩ ከተንከባከብዋት ኤሊኖር እንደምትበረታና ደህና እንደምትሆን አመኑ። ሴትዮዋም ትህትና በተሞላበት አንደበት አጫወትዋት፣ ረጋ ባለመንፈስ መከርዋት። የፍትር ጥናት ማለት ምን እንደሆነ ስለሚያውቁ መነሳት ያለበትን እያነሱ፣ መነሳት የሌለበትን እየተዉ ኤሊኖርን ከአላብ ለማዘናጋት ብዙ ጣሩ። ከእንዲት የእንጀራ እናት ከሚጠበቀው በላይም የተቻላቸውን ሁሉ አደረጉ። ባልዋ ከጠላትና ከክዳት ሴት ልብ ውስጥ ሊኖር የሚችለውን የፍትር ብርታት፣ የተስፋ መቁረጥ ጽናትና የመንፈስ ድቀት ምን እንደሆነ ማየት ስለቻሉ በዚያው አኳያ ስሜትዋን የምትለውጥበትን መንገድ በመቀየስ የኤሊኖርን ጭንቀት ለመቀነስ ብዙ ታገሉ።

Scan by Easy Scanner

አሰላፍርም ምንም አንኳን ሙሉው ርዝመት ባይከለሰ ሰሙኑትም በህዝብ ላይ ላሰ ሁሉ ፈጣሪ ሕሉም አንጻራዊ አስፈላጊነት ዞኒያዩርነ መደገ

በተሞላበት እንደበት ነው። ብዙ ጊዜ አብረው ሲተመጩም ገጾ ይሳሳል እንጂ በነገር አይነኳኳትም። ወዳጆችዋና ጎረቤቶችዋ እንዲከበደቷቸው ከልብ ቢፈልጉም ዝምታንና ብቸኝነትን መምረጥዋን ሰላውቁ ብዙም አላሰቸገሯትም። ሰው ለማኅጋር እንደማትፈልግና ብትፈልግም ረኽይ ታሪክ ለመስማት አቅም እንዳልነበራት ደርሰውበታል። ቢሆንም አርሰቀ ብዙ ቢደክማትም የእለት ተእለት ተግባርዋን ባለመርሳት የተጉኅነን ሁሉ ትፈጽማለች። መሠራት ያለበት ሁሉ እንዲሠራ ትእዛዝ ትሰጣለች። የልጆችዋን ሁኔታና ደህንነት ትከታተላለች። ከባድ ሀዘንና የህፍረት ማኅ መከናነብ ማለት ምን እንደሆነ ብትረዳም ለማሰመሰል ያህል የደረሰባትን ዋጥ ለማድረግና ደህና መስሎ ለመታየት ትሞክራለች። ሆኖም ግን ልብዋ ውስጥ ደመል እየደመሰ ያሰቸገራትና ዘወትር ከጭንቅላትዋ ሙሰጥ የማይጠፉ ጥያቄዎች ነበሩ። እነርሱም፡- «መለሳዬ፣ የእኔ ፍትር፣ ምነው እንደዚህ ጉድ አደረከኝ? ምነው ጥለኸኝ ኮበለልክ?» የሚሉ ናቸው።

እባትዋና የእንጀራ እናትዋ ከቤትዋ እያሉ አንድ ደልተጠበቀና እንግዳ የሆነ ነገር ይደርሳል። ባልና ሚስቱ ከቤት ወጣ ለማለት ፈልገው ኤሊኖር አብራቸው ወጣ እንድትል ይጠይቋታል። እርስዋ ግን ስላልፈለገች ከቤት ቀረች። ከቤት ውስጥ ብቻዋን ቁጭ እንዳለች ሠራተኛዋ ቤኔት የእንድ ሰው ስምና አድራሻ የተጻፈበት ካርድ እምጥቶ ከሰጣት በኋላ «አንድ ሰውዬ ከቤት ካልገባሁና እርስዎን ካላነጋገርኩ እያለ አሰቸግረን እመቤቴ» ሲል በመጨነቅ ይነግራታል።

ኤሊኖር ካርዱን ተቀብላ እየችው። ስሙን ባየች ጊዜ መላ ሰውነትዋ ተረበሸ። ፍርሃት፣ ፍርሃት አሰት። ከመቀመጫዋ ብድግ ብላ ተነሳች። እጅዋን በእጅዋ ጨብጣ ጩሂ ጩሂ አለች።

«አልፈልግም፣ ማንንም አላነጋግርም» በማለት ተኮሳተረች። «በፍጹም አይደረግም፣ የማይሆን ነገር ነው» አለች። ካርዱ ላይ የተጻፈው ስም ባልዋን የነጠቀቻት ሴት ባል ስም ነው። እንዴት እንደሆነ ሳይገባት ቀና ሰትል ሰውዬው ከአጠገብዋ ቆመዋል።

«ሺህ ጊዜ ይቅርታ አጠይቃለሁ» አሉ ሽማግሌው። «እሺ ብላ ታነጋግሪኛለች ወይስ አምቢ ብላ ችመልሰኝ ይሆን እያልኩ ነው ከሩቅ አገር ስፈራ ስቸር የመጣሁት። አሁን ግን በምንም መንገድ ቢሆን ሳላነጋግራት አልሄድም በሚል ነው ማንም ሳይፈቅድልኝ ሰተት ብዬ ከቤትሽ የገባሁት። ለማንኛውም ለአጭር ጊዜ እንኳን ቢሆን እድሱን

ልትሰጪኝ ትጢያለሽ? ብዙ አለቶይም፡፡ ግን ተመለስና ከዚህ ቤት ሙጣ ነልሽኝም አምቢ አልልም፡፡ ብቻ ከሩት አገር መምጣቴን አትርሺብኝ፡ ብርቱ የሆነ ጌዛይ ነበራኝ» ብለው ነገራቸውን ሲያራዝሙ «አያበግሆች ነው» አለምቶሙ ሬታ ብለ መንፈስ፡ ይህን ጊዜ ቤኔት ጥሱ-አቸው ወጣ፡፡

ምዕራፍ ኦስር

የውጭው አገር ዜና

«ምናልባት አንግዳ የሆነ ነገር ላይሆንብሽ አይተርም፡፡ በእርግጥም እኔ አንቺን ፍለጋ መምጣቴ ለማንም ቢሆን ግር የሚያሰኝ ነው፡፡ ሆኖም በእንቺ ላይ የደረሰው ጥቃት ከእኔው ጋር ሲነጻጸር የአንቺ የከፋ ነው» ብለው ሉርድ ሊን ሲናገሩ «አሱን ባናነሳው ይሻላል» አለች ኤሊኖር እጆችዋ እየተንቀጠቀጡ፡፡ «ይህ ነገር ሲነሳ መላ ሰውነቴ ይረበሻል፡፡»

«ካልተመያየንበት ብዬ እኔም ድርቅ አልልም፡፡ እኔንም እንዲሁ ስለሚረብሸኝ የደረሰውን አንበቶ ዘርዘር አድርጎ መነጋገሩን እኔም የምፈትደው አይደለም፡፡ መልእክተኛ ክምልክብሽ እኔው ራሴ ብመጣ ይሻላል ብዬ ነው ተነሰቼ የመጣሁት፡፡ ለመሆኑ ስለወደፊቱ ምን አስበሻል?»

«የወደፊቱ አሳቤ?» ሰትል የጠየትዋትን መልሳ ጠየቀች፡፡ «ማን ምን ለማለት ፈልገው ነው ይህን ጥያቂ የሚጠይቁኝ?» ሰትል ጥያቄው በትክክል እንዲገባት ሴላ ጥያቂ ጠየቀቻቸው፡፡

«ከቶኛ ነው የተበደልሽው፡፡ እና ለዚህ ለደረሰብሽ በደል ማካካሻ የመጠ የት አሳብ አለሽ?» ብለው ሲጠይቋት «ከማን ነው ማካካሻ የምጠይቀው! ለደረሰብኝ በደል ማንም ቢሆን በብታት ሊክሰኝ አይችልም፡፡ ከእጁ አምልጦ ለወጣ ነገር ጀግም ከማን ነው ካሣ የምጠይቀው?»

«ለማለት የፈለግሁትን ነገር በትክክል አላበቀመጥኩም መለለኝ፣ ካሣ ማለቴ አልነበረም፡፡ የተፈጸመው በደል ማንኛውም ሰው ቢሆን በገንዘብ የሚሸፍነው አይደለም፡፡ ለማለት የፈለግኩት ሁለቱን ከሃዲዎች ለማስቀጣት ምን እርምጃ ትወስጀለሽ ማለቴ ነበር፡፡»

«ማስቀጣቱም ቢሆን ዋጋ አይኖረውም፡፡ እንዲህ ላለው ከባድ ወንጀል ማንም ቢሆን በአጥጋቢነት ሊቡቀል አይችልም» ስትላቸው በዝረም ትኩር ብለው አይዋት፡፡

Scan by Easy Scanner

«ምንም ዓይነት እርምጃ አልወስድም ነው የምትዪው? ያ ሁሉ ሚሊዮን ያ ሁሉ ከህይትና በደል ተሸክመሽ ዝም ብለሽ ታልፊዋለሽ? ነግሩን ሁሉ ዝም ብለሽ ተቀብለሽ ታልፊዋለሽ?»

«ይኸው ነው አሳቤ ሎርድ ሊን።»

ሽማግሌው ይህን ሲሰሙ ቃል ሳይተነፍሱ ለጥቂት ደቂቃዎች ዝም ብለው ተቀመጡ። ከዚያም «መቼስ ዝምታው በራሱ ትልቅ ትጣት ሊሆን ይችላል» ካሉ በኋላ አሁንም ለተመለከ ጊዜ ዝም አሉ።

«ፍቺ መጠየቁ ትክክለኛ ወይም የተሳሳተ ይሁን አይሁን የምለው የለኝም። ስለሞራል ኮሞና ስለክብር መነሳትም እንዲሁ የምሰጠው አስተያየት አይኖረኝም። ነገር ግን የምለው ነገር ቢኖር እኔዚህ ሁለት ወንጀለኞች ከጊዜ በኋላ እኩይ ተግባራቸው ተረስቶ ሲጋቡ እንደሚችሉ ነው። ህብረተሰቡም ወንጀላቸውን ረስቶና ከግህበረሰብ ውስጥ አስገብቶ ይቀበላቸው ይሆናል። ለወላቶች፣ ለቆንጆዎችና በሕይወት ዘመናቸው ኦሮ ለተሳካላቸው ቢያጠቆም ምህረት እንደሚደረግላቸው ሁሉ ለእነርሱም ምህረት ይደረግ ይሆናላ» አሉ እንደ መናደድ ብለው።

«ሊሆን ይችላል» አለቻቸው። ሌሊናር እንዲህ ብላ መመለስዋ ምናልባት ስለጉዳዩ ቀደም ብላ ማሰብዋን ያመላክታል።

«ወደፊት፣ ማለቴ ከብዙ ዓመታት በኋላ ከበልሽ ጋር ድንገት ብትገናኙ ምን ታደርጊያለሽ? በብዙ ሺህ የሚቆጠር ገንዘብ በካሣ መልክ እንዲከፍልሽ ትጠይቂዋለሽ? ልጆቻችሁ ካደጉ በኋላስ ድንገት ቢገናኙ ምን የሚያደርጉ ይመስልሻል?» ሲሉ ተደራራቢ የሆኑ ጥያቄዎችን ጠየቅዋት።

አሳቡ ስለዘገነናት እንደ መናደድ አደረጋት። ቢሆንም ስሜትዋን ተቆጣጥራ ወደ ሰውዬው ጥያቄ ተመለሰች። «አስቤበታለሁ» አለች አሳቡ ልክ በጦር እንደ ተወጋ ሰው ስሜት እየጎዳት። «ልናገረው ግን አልፈቅድም።»

«አሳብሽ እኔንም ከሙሳኔ አሳብ ሳይ እንድደርስ ይረዳኛል» አሉ ሎርድ ሊን ቀጥለው ሲናገሩ። «'ምንም ዓይነት እርምጃ ሳይወስዱ ነግሩን ናቅ አድርጎ መተው ይሻላል' የምትዪ መሰለኝ። እኔም ብከለውና ባስፈርድበት በብዙ ሺህ የሚቆጠር የካሣ ገንዘብ ላስከፍለው እችላለሁ። ነገር ግን ገንዘቡም የደም ገንዘብ ይሆንና 'ሚስቱንና ስሙን ለገንዘብ ሸጠ' ሊያስብልብኝ ይችላል። ነዚ መስርቺ እኔ ብፈታ፣ እንኢምረትም አርግጠኛ ነኝ፣ አርሰዋ ነፃ ትወጣለች። ሌለው ምክንያቅ ደግሞ ጭበድ ቤት ስንኳት ወፈው በይበልጥ ተጋንዛ ሊወራ ስለሚችል ከአሁኑ ይበልጥ መሸማቀቅ ይሆናል። በማለት ሲነገሩ ኤሊኖር ሳሳባቸው ለመለሚማትዋ እጅ በመንሳት አረጋገጠ ችላቸው። ሎርድ ሊን ንግግራቸው ቀጠሉ።

«ከሙሳኔ አሳብ ሳይ ከመድረሴ በፊት ያእንቺን አሳብ ልወቅ ብዬ ነው» ሲልዋት «የእኔ አሳብ ከአርስም አሳብ የተሰየ አይደለም። አድራጎታቸውን በመታወም ምንም ዓይነት እርምጃ ለመውሰድ አልተበጋጀሁም» አሰኝቸው።

«አሳብሽ ያሚያረካ ነው» አሉ ሎርድ ሊን፡ «ስለከጻችኝ ባለቤቴ ምን ማድረግ እንዳለብኝና ቁርጥ ካለ አሳብ ሳይ ለመድረስ የእንቺ አሳብ ረድቶኛል ለማለት እችላለሁ። ባለቤቴ በሰሜ በመጠቀም ከትብያ ተንስታ ታዋቂ ሴት ሆና ነበር። ስሜንና ክብሬን የራስዋ በማድረግ ብዙ ተጠቅመችበት። ስንጋባ መጠኑ ከፍተኛ የሆነ ገንዘብ በእርስዋ ስም ባንክ አስቀምጬላታለሁ። መቼስ ወደፊት መቸገርዋ ስለማይቀር በገንዘቡ ትጠቀምበት እንጂ እኔ አሁን ገንዘቡን መልሺ አልላትም። ምንም እንኳን አሁን ነገሮች ቢለዋወጡም፣ በእንድ ወቅት ጌታ የነበረች ሴት በገንዘብ እጦት ምክንያት እንድትቸገር አልፈልግም። ነገር ግን በምንም መንገድ ጭማሮ ዓይንዋን ለማየት አልፈልግም። እኔ እንደሆነ በአድሜ የገፋሁ ሰው ስለሆንኩ የቀረኝ እድሜ ውስን ነው።

«አሁን እኔ ወዳንቺ የመጣሁት እርጅና ሳይጫጫነኝ ልያት በሚል ሲሆን ሁለታችንም ተመሳሳይ የሆነ በደል ደርሶብናልና ነገሩን እንዴት ነው የያዘችው? ምን ዓይነትስ እርምጃ ለመውሰድ አቅዳለች? እስቲ በአካል እንገናኝና ምን እንደምትመስልም ልያት። እርስዋን ከድቶ የእኔን ሚስት የቀማኝ በምን ምክንያት እንደሆነ ለማወቅም ፈልጌ ነው ወዳንቺ የመጣሁት።» በመጨረሻ ሎርድ ሊን የተናገርዋቸው አስከፊ ቃላት የኤሊኖርን መሳ ሰውነት ለማርበትበታቸው ሽማግሌው ተገነዘቡ። ቢሆንም ንግግራቸውን ቀጠሉ።

«እንቺ አሁን ምን እንደምትፈልጊ አውቄአለሁ። ድፍረት ባይሆንብኝና አድናቆቴን ለመግለጽ ያህል ብቻ ለማለት የፈለግሁትን ብናገር። ባለቤቴ እኔን ጥላ ክሴላ ወንድ ጋር ብትኩበልል ይህን ያህል አያስደንቅም። እኔ እድሜ የከዳኝ ሽማግሌ፣ ጊዜ ያለፈብኝና የወጣትነት አፍላ ደስታ የራቀኝ ሰው ነኝ። በሚስቴ በጣም አቀና ስለነበር ጨክኜባታለሁ ለማለት

እችላለሁ። ወጣት ናት፣ ቆንጆ ናት። ለውበትዋ ወደር ስለሌለው እጅግ በጣም ታምራለች። የማይመኛት ወንድ የለም። ሆኖም ግን በእኔ ንጥት ባለቤቴ ከአንቺ ይበልጥ ደግም አይደለችም። ታዲያ ባለቤትሽ እንቺን በእርስዋ እንዴት ብሎ ሊለውጥ እንደ ቻለ ለእኔ ግልጽ አይደለም።»

«ምክንያቱን ግሃት ይህን ያህል ለውጥ አያመጣም» ስትላቸው ሎርድ ሊን ከሊሳቸው ውስጥ አንድ ደብዳቤ አውጥተው «ስለሰር ልዮኔል መነገር ያለበት አንድ ጉዳይ አለ» አልዋት። «ሰውዬው ፈሪ ሰው አይመስልም። እሺ ደብዳቤው ይቅር፣ አሳሳይሽም። ፍሬ አላቡን ግን ልነግርሽ እችላለሁ። ፖሪስ ከተማ ሆኖ ደብዳቤ ጻፈልኝ። በደብዳቤውም እኔ በባለቤቴ ላይ ያደረስኩትን በደል፣ እርስዋም ደስታ የተሊያት ቆንጆ መሆንዋንና በዚያች ሰዓትም ባለቤቴ ከእርሱ ጋር መኩብለልዋን በመግለጽ ጽፎአል። ደብዳቤው ከእንግሊዝ አገር በወጡ ማግስት እንደ ተጻፈ ያስታውቃል። ምክንያቱም 'ደብዳቤው ሲደርስዎ እኛ መንገድ ላይ እንሆናለን። ምናልባት እኔን ማግኘት ከፈለጉ ለአንድ ሳምንት ወይም ለአሥር ቀን ያህል ፖሪስ ከተማ ሞሪስ ከሚባል ሆቴል ውስጥ እንቆያለን' የሚል ቃል አክሎበታል። ከዚያም የፈለግኩትን ውሳኔ እንድወስንና የሚመቸኝን አሳብ እንድሰነዝር ለእኔ ነው የተወው። ነገር ግን እኔን የገረመኝ ነገር የደብዳቤው አጻጻፍና የቃላቱ አመራረጥ ደሰ ያለው ሰው የሚጽፈው ዓይነት ደብዳቤ ሆኖ አሳገኘሁትም። ጠቅሳላ ይዘቱ ምሬት ምሬት ይሸታል።

«ሰር ልዮኔል አቅሙ በፈቀደ መጠን ማንኛውንም ካሣ ለመክፈል ዝግጁ እንደሆነ ከጠቀሰ በኋላ እኔ ከፈለግኩ ከየትኛውም ቦታ ልንገናኝ እንደምንችል ጠቁሞኛል። እኔ ግን በዚህ አልተስማማሁም። በዚህ እድሜዬ ለገንዘብ ብዬ ስንከራተት አልፕንም። ብከሰው እንኳን ራሱን ለማዳን ሲል ክርክር ውስጥ እንደማይገባ ከጻፈ በኋላ ጥፋተኛ ለመሆኑና ለዚህም ቅጣት እንደሚገባው ገልጾልኛል። ቢሆንም ለጻፈው ደብዳቤ መልስ አልሰጠሁትም። ጠበቃዬ መልስ እንዲሰጠውና መልሱም በቀላሉ ያገኛትን ሴት ይዞ ለመቀመጥ እንደሚችል ገልጾ እንዲጽፍለት ነግሬዋለሁ። በተጨማሪም ከእሁን በኋላ ከእኔ ጋር ምንም ዓይነት ግኙኝነት እንዳያደርግ አስጠ ንቅቂዋለሁ።»

«እርስዋስ አልጻፈችም» ብላ ስትጠይቃቸው «የለም አልጻፈችም፣ ወደፊትም አትጽፍም» ሲሉ መለሱላት በመማረር።

«ከፈተድሽልኝ ሌላ አንዲት የመጨረሻ ጥያቄ ልጠይትሽ። አሁን የምጠ ይቅሽ ጥያቄ ሁለታችንንም የሚመለከት ስለሆነ ልጠይትሽና መልሱን ብትሰጪኝ። ባለቤትሽ ባደረሰው ጥፋት ተጸጽቶ ቢመለስ ይቅርታ ታደርጊለታለሽ?»

ለተመሰነ ጊዜ ዝም ብላ ዓይን ዓይናቸውን ካዮች በኋላ «እምን፣ ይቅርታ አደርግለታለሁ» ስትል መለሰችላቸው።

«ተመልሶ ከቤትሽ እንዲገባስ ትፈቅጂለታለሽ? ከአሁን በኋላስ አብራችሁ ትኖራላችሁ?» ሲሉ ጠየቅዋት የመገረም ገጽታ ከፊታቸው ላይ እየታየ።

አሁንም ለተሠሰነ ጊዜ ዝም አለች። በአሳብ ተውጣ በአካል እንጂ በመንፈስ እንደሌለች ሞልጥ ብላ ነጎደች። የገረጣውንና ቆንጆ ፊትዋን ቀና አድርጋ ሎርድ ሊንን አየቻቸው። ከዚያም ዝቅ ባለ ድምፅና ረጋ ባለ ስሜት ተዋለ ያለውን ተናገረች።

«የለም፣ አይመስለኝም። ይህንን እንኳን አላደርገውም። ሆኖም ግን አሁንም ቢሆን በፍቅር አወደዋለሁና ፍቅሬ እስከ አለተ-ሞቴ አይለየውም፣ አብረን ግን አንኖርም። እርሱ የበጠሰውን ገመድ እኔ እንደገና ለመቀጠል ስለሚከብደኝ ለዘላለም እንደ ተበጠሰ ይቀራል።»

«አመሰግናለሁ ኤሊኖር፣ ምንም ነገር ሳትደብቂ የልብሽን ገልጠሽ ነው የነገርሽኝ። አዋቂና ብልህ ሴት እንደሆንሽ የምጠራጠረው አይደለም። የሚያሳዝነው ግን አንቺ ከእኔ ይበልጥ ብዙ ትሰቃያለሽ። ልጆች ስላሉሽ በልጆችሽ ምክንያት ብዙ ነው የምትቸገሪው። ሲያድጉልሽ ደግሞ በእነርሱ ትጽናኛለሽ፣ እኔ ግን ልጅ የለኝም።»

«ወንዱ ልጃችን ቁርጥ አባቱን ነው የሚመስለው። በተለይ ዓይኑማ ከአባቱ ዓይን ጨርሶ አይለይም» አለች ዝቅ ባለ ድምፅ። «ዓይኖቹ ባዩኝ ቁጥር ልቤን ከሁለት ነው የሚተረትሩት። እርስዎ እንዳሉት ልጆቼ እስኪያድጉ በሕይወት ለመኖሬ በጣም ነው የምጠራጠረው።»

«ሀዘን ጊዜ ሊወስድና እድሜውም ሊረዝም ይችሳል። ከጊዜ በኋላ ግን ሁሉም ነገር ይረሳል። ፈጣሪ የሰጠን ትልቁ ፀጋ የቆየውን የመርሳት ኃይል ነው» አሉ ሎርድ ሊን ለመሄድ እየተነሱ። «ተቀብለሽ በትህትና ስሳናገርሽኝ ከልብ አመሰግናለሁ። ገር ሴት ስለሆንሽ የልብሽን ገልጠሽ፣ ምንም ነገር ሳትደብቂ ስላጫወትሺኝ እድናቆቴና ምስጋናዬ የላቀ ነው።

Scan by Easy Scanner

ምናልባት ዳግም እንገናኝ ይሆናል። ግን ከአኔም ይበልጥ ለእንቺ ያስጎ ብዙ እንደሌለ ብገልጽልሽ ደስ ይለኛል። ይህንንም የምለው አንቺን ሰመበንላ ላደሆን ከልቤ እንደሆነ ተረጂልኝ። ከየኩሽና ትግር ከጀመርንበት ሰንቅ ጀምሮ 'ይህ አንዴት ሊሆን ቻለ?' እያልኩ ራሌን ደጋግሚ ጠይቀዋለሁ። በነገራችን ላይ አንድ የረሳሁት ነገር፣ የቅርብ ዓደኛዬ በቅርቡ ከሥራስ ተመልሶ መቀድል። በለጉዳዩ ተደም ብሎ የስግሙ ነገር አልነበረም። ከሥሩስ በፊት ግዛፅ እዝር ብዙ ቆይቷል። አሌነሰንድሪያ ላይ ስር ልዮኒ ልዓ አማንቱት ስላምታ ተለዋወጠዋል።»

«አሌነሰንደሪያ» አለች ኤሊኖር ፎነ ብላ ውስዋ ውስጡን ሀዘን እየተሰማት። ከአለበችው በላይ አገር ጥሎ መሄዱን ስታውት ተገረመች።

«ትንሽ ግር የሚያስኘውና ግራ የሚያጠፋው ግን ዓደኛዬ እንደሚለው ስር ልዮኒን ከዚያ ሥፍራ ያጣኘው ብቻውን ነው» ሲልዋት «ብቻውንና» ስትል ኤሊኖር በመገረም ጠየቀቻቸው።

«ይኸው ነው ያስኝ ዓደኛዬ። ነገር ግን እርሱ የተሳሳተ ይመስለኛል። ዓደኛዬ አልነሰንደሪያ ውስጥ የቆየው ለዎሰት ቀን ሲሆን በአነዚያ ሦስት ቀናት ሰር ልዮኒን አንድም ቀን ከሴት ጋር አላየውም። እንዲያውም እርሱ ካረፌበት ሆቴል ውስጥ የሴት እንግዳ እንዳልነበረች አረጋግጦ ነው የነገረኝ።»

«ግራ የሚያጋባ ነገር ነው» አለች ኤሊኖር። «ዓደኛሽ መሳሳት አለባቸው» ስትላቸው «ይመስለኛል» ሲሉ መለሱላት። «እንዲያው ልንገርሽ ብዬ ነው እንጂ ምን ይጠቅማል ብለሽ። ለማንኛውም ቢበቃን ይሻላል፣ እኔ ልሂድ። ደህና ሰንብቺ» ብለው ሎርድ ሊን ከጨጉዋ ወጥተው ሄዱ።

ሎርድ ሊን እንደ ሄዱ የኤሊኖር ልብ በኃይል መታ። ይህ መጥር አጋጣሚ የደረሰባት በስኔ መር ሲሆን ከዚያ ወዲህ ጥቂት ሳምንታት ነው ያለፉት።

«እና ያዲያ በዚህ አጭር ጊዜ ውስጥ ከሴትዮዋ ጋር ተጣልተው ተለያይተዋል ማለት ነው?» ስትል ራስዋን ጠየቀች። መልሱን የሚሰጣት ግን አላገኘችም።

ምዕራፍ አሥራ አንድ

የጠያቂር ጋሻ መዘታ

የሊንዋ እመቤት ማለት የቪኳን ታሪክ ብዙም የተለመደ ዓይነት ታሪክ አልነበረም። አባትዋ ኑሮ ስለሰለቸው በራሱ ፍላጎት በወጣትነት እድሜው ወደ አሰሪኛ አገር ሄዶ የአንድ ፖለቲካዊ ንትናቴ አባል ይሆናል። አባል በመሆኑም ከሠርነት ውስዋ ዝ። ሰውሄው በተፈተሮው ምንም ነገር የማይፈራ ደፋር አንግሊዛዊ ሲሆን አሮኖልድ ዊልሱን ይባላል። ዊልተን ከዚህና ቤተሰብ የተመለደ በመሆኑ መጠነኛ የሆነ ሀብት ነበረው። ሀብቱን ለንትናቴው ዓላማ መስጎት ተጠቀመበት። አዚያው እስፖኛ ውስዋ እያለ እናትና አባት ከሊላትና የአሰሪኛ ተወላጅ ከሆነች ልጅ ፍቅር ያዘው። አርቆ ሳያይና ሳያስተውል ስሚት አስገድዶት ልጅትዋን የትዳር ጓደኛው አደረጋት። ልጅትዋ ግን ከልብ ወደደችው። ከፍቅርዋ ብዛትም የተነሳ ልትሞት ስታማጥር ከመሞትዋ በፊት በመጪረሻ የተናገራቻቸው ታላላ 'ፊትሀን እያየሁ ልሙት' የሚሉ ነበሩ።

ባልና ሚስት ትዳር መሥርተው ለእንድ ዓመት ያህል አብረው ሲኖሩ ከቦታ ቦታ እየተንከራተቱት ከአጠገቡ ሳትለይ ከእርሱ ጋር ቆየች። በዚህች አጭር ጊዜ ውስጥ ግን በደስታ ነበር የኖረችው። በመልክ ደግሞ ሲበዛ ቆንጆ ሰለነበረች ያያት ሁሉ ያደንቃታል። ስምዋ አሱንታ ይባላል። ይህቺ ልጅ ከባልዋ ዊቅር ሊላ የምታስበውና የምታልመው ነገር ሳይኖራት ዓለምን በባልዋ ፍቅር የለመነች ሴት ናት። ዓለምን ረስታና የባልዋን ፍቅር ብቻ አንግባ በዓለም ላይ ለተመሰነ ጊዜ ኖረች። የሚያሳዝነው ግን ሴላ ነገር ከመሪናዋ ውስዋ ሳይገባና መልክዋ ሳይረግፍ በልጅነትዋ ተቀጨች። ልብዋ በፍቅር እንደ ተሞላ ቅናትንና ምቀኝነትን ሳታውቅ፣ ንጹህ ልብ እንደ ያዘች ነው የሞተችው። የሞተችውም የመጀመሪያ ልጅዋን ማለት ቪቫንን ስትወልድ ነው።

ልጅ ሲወለድ ማልቀስ የተለመደ ነውና ቪቫንም ስትወለድ እጅግ አምርራ አለቀሰች። እምርራ ያለቀሰችው አደጋ የማታያትን እናትዋን ስላጣች ሲሆን ይችላል፣ እውነታው ግን አይታወቅም። እናትዋ በሞተችበት እለት ሌላ መጥፎ አጋጣሚ ደረሰ። ቡልት የፖለቲካ ተቀናቃኞች መካከል ከባድ ጦርነት ይከፈታል። የቪቫን አባት የአንዱ ተፋላሚ ወገን አባልና የሽምበል መር አጉዥ ስለነበር ሳይወድ በግድ ወደ መር ግምባር መሄድ

Scan by Easy Scanner

ነበረበት። ስለዚህ ከቤቱ የሚስቱን ሬሳ ትቶ ጠሩን እየመራ ወደዚያዉ ሄደ። ታሪኩን ይበልጥ አሳዛኝ የሚያደረገው ደግሞ ከሄደበት አለመመለሱ ነው። ጦር ሜዳ ላይ በመጀመሪያ ከወደቁት መካከል እርሱ አንዱ ሆነ።

በጦርነቱ ከተሳተፉ ሌሎች ሰዎች መካከል ሻለቃ ሌስተር የሚባል ሌላ እንግሊዛዊ ነበር። ሻለቃ ሌስተር የሻምበል ዊልተን የቅርብ ወዳጅ ሲሆን በእድሜ ግን ሻለቃው ይበልጠዋል። ሻለቃው ብዙ ሀብት የነበረው ሰው ሲሆን ሰፊም የእርሻ ቦታ ነበረው። ሆኖም ከአንድ ቦታ ተቀምጠው እርሻውን አሰፋፍቶ ለመኖር የሚፈልግ ሰው አልነበረም። እንዲያውም ከነአካቴው የገጠር ሕይወት አይስማማውም። ስለዚህ ባለቤቱን በታላቅ በመደለል ከነበረበት ገጠር ወጥቶና ወደ እስፖኝ አገር ሄዶ የጦር አባል ሆኖ እንዲኖር ባለቤቱን ለመናት። ከጦርነት ውስጥ ገብቶ ከመዋጋት ለምን እርሻውን እያሳረሰ በሰላም ለመኖር እንዳልፈለገ ባለቤቱ ሲገባት አልቻለም። ሆኖም የቅርብ ጓደኞችዋ የባልዋን ፈቃድ እንድትፈጽም ስለመከርዋትና ምናልባትም የጦርነት ሕይወት ሲሰለቸው ከተወሰነ ጊዜ በኋላ ወደ ቤቱ ይመለሳል በሚል እምነት የባልዋን ጥያቄ ተቀብላ ወደ ፈለገበት እንዲሄድ ፈቀደችለት።

ሻለቃው ጦር እየመራ ለረጅም ጊዜ ቢዋጋም እንደ አድል ሆኖ አንድም ቀን የመሳሰል አደጋ አልደረሰበትም። ከሻምበል ዊልተን ጋር የተዋወቁትና ጥሩ ወዳጆች የሆኑት እዚያው እስፖኝ አገር ውስጥ ነው። እነዚህ ሁለት ጎበዝ ወታደሮች ከባዕድ አገር ሄደውና በሌላ አገር ሰው ጉዳይ ውስጥ ገብተው ለመዋጋት በመወሰናቸው ሰው ሁሉ ይገርመው ነበር። ከሁለቱ ጓደኞቹ አንደኛው ካርሊስት የተባለው ጠረኛ ቡድን የተነሳበትን ዓላማ ስለሚደግፍና በንትፍቱው ስለሚያምን ነበር ከጦርነቱ ውስጥ የገባው። ሌላው ግን ስለዓላማቸው ደንታ ባይኖረውም በሕይወቱ አዲስ ነገር የማየት ፍላጎትና ጉጉት ስለነበረው ብቻ ነበር ከጦርነቱ ውስጥ የገባው።

ሻለቃ ሌስተር የጋራና ሸንተረር ሕይወት አጅግ በጣም ያስደስተዋል፤ ያረካዋል። ከቤት ውስጥ ቁጭ ብሎ የተንደላቀቀ ኑሮ መኖር በጣም ያሰጠላዋል። አዲስ ነገር የማየት ፍላጎቱ ብርቱ ስለነበር ጦር ሜዳ ውስጥ ወጊያ ተጀመረ ያሉት እንደሆነ ወደዚያ ለመሄድ ግምባር ቀደም ሚና የሚጫወተው እርሱ ነው። በተወሰነ የጦር ግምባር ውጊያው ተፋፍሞአል፤ አይሉአል ያሉት እንደሆነ ወደዚያ ለመሄድ ይጣደፋል። ፍርሃት የሚሉት ነገር አያውቀውም። የጉብዝናውን ያህል ደግሞ ቸር ሰው ሲሆን ጓደኞቹን

በጣም ይወድዳል። ለጓደኞቹ የማያደርገው ነገር አልነበረም። እንዳጋጣሚ ሆኖ ሻምበል ዊልተን ተመትቶ ሲወድቅ ሻለቃ ሌስተር ከአጠገቡ ነበር። ሁለቱ ወታደሮች ከተተራረቡ ጥቂት ወራት አልፎአል። ጓደኛው ተመትቶ ከፈረሱ ላይ ሲወድቅ ሲል ሻለቃ ሄስተር ዘልሎ ያዘው። «እጀን ዘርግቼ አንደሞት ከመሬቱ ላይ አስተኛኝ» ብሎ ሻምበል ዊልተን ለመነው። ሻለቃ ሌስተርም ቃል ሳይተነፍስ በዝምታ ከሳር ላይ አስተኛው።

«ዶን ካርሎስን ካገኘኸው» አለ ዊለተን በደከመ ድምፅ። «እርሱና እኔ ላመንበት ዓላማ በመሞቴ ደስ ብሎኝ እንደሞትሁ ንገረው።»

ዶን ካርሎስ የንትናቲው መሪ ነበር። ሻለቃው እጁን እንዲይዘው አንድ እጁን ዘረጋለት። «የጦር ሜዳ ጓደኛዬ» አለ፤ «ባለቤቴ ዛሬ ጠዋት አርፋለች። ሕፃን ልጅ ጥላብኝ ነው የሞተችው። ስለዚህ ልጄን እንደ ልጅህ አይተህ አሳድግልኝ። እንድትጠብቅልኝም በፈጣሪ ስም አደራ ብዬሃለሁና ልጄን እርዳለልኝ።»

«አምላክ ይርዳኝ እንጂ ተገቢውን እንክብካቤ አደርግላታለሁ፤ እንደ ልጄም አሳድጋታለሁ» ሲል ደጉ ሻለቃ ቃሉን ሰጠው። «ልጅ ስለሌለኝ እርስዋ ልጄ ትሆናለች» አለው ቀጥሎም። ለመሞት የሚያጣጥረው ጓደኛው ሻምበል የሰጠውን ተስፋ ሲሰማ ፊቱ እንደ ፀሐይ ብርሃን ፈክቶ ገጽታው ላይ የደስታ ስሜት ታየ። «አሱንታ» ሲል ጮኸ። አሱንታ የሚለቱ ስም እንደሆነ ተነግሯል። ሆኖም ቃሉን ሳይውጥ ነፍሱ ከሥጋው ተለየች።

ሻለቃ ሌስተር አስከሬኑን ለማንሳት ጊዜ አልነበረውም። የጠላት ጦር እየተቃረበ ስለነበር የጓደኛውን ሬሳ ከዚያው ጥሎ የወገን ጦር ወዳለበት እየሮጠ ሸሸ። እንዳጋጣሚ ሆኖ ግን ከአጭር ጊዜ ከባድ ውጊያ በኋላ የጠላት ጦር ስለተሸነፈ በተራው ወደ ኋላ አፈገፈገ። በሚቀጥለው ቀን ሻለቃው የጓደኛውን አስከሬን ከወደቀበት ስላገኘው ወደ ከተማ አስወስደው። ባልና ሚስት በአንድ ጀምበር ከአንድ መቃብር ውስጥ በአንድነት ተቀበሩ። ስለአሟሟታቸው ታሪክ በስማቸው ከቆመው ሐውልት ላይ በእጭሩ ተጻፈ። ሻለቃው የቆንጆዋን እናት ጪቅላ ልጅ ሲያይ በጣም ደነገጠ። የሚያደርገውን ቢያጣ ሕፃንዋን ብድግ አድርጎና አቅፎ ሳማት።

«የእኔ ልጅ ትሆኛለሽ፡ በሕይወት እስካለሁም ተንከባክቤ አሳድግሻለሁ፤ እጠብቅሻለሁ» ሲል ለራሱና ለፈጣሪው ቃል ገባ። ቃሉን ለማክበርም ስለልጅትዋ አስተዳደግ ከጓደኞቹ ምክር ጠየቀ። ባገኘውም ምክር ተጠቅሞ

Scan by Easy Scanner

ጋፅንዓ ከሚባል ስፈር ቤት ተከራይቶና ሞግዚት ቀጥሮ ሕፃንዋን በሞግዚትዋ ጠባቂነት ከዚያ እኖራት። በሳምንት የተወሰነ ግንዘብ እንደሚከሩላት ከሞዝሪትዋ ጋር ከተስማሙ በኋላ ልጅትዋን ለማሳደግ የሚያስፈልጓ ቁሳቁስና የቤት እቃ አሟላላት። ከዚያም ለሚስቱ ዝርዝር ሁኔታውን የሚገልጽ ሬዥም ደብዳቤ ለመጻፍ ቁላሳት አድርበት ሳለ በድንገት ወያ ጦር ግምባር በአስቸኳይ እንዲሄድ ትእዛዝ ተሰጠው። ምርጫ በላልነበረው ደብዳቤውን ሳይጽፍሳት ወደዚያ ተነስቶ ሕዶ። ከጦር ግምባር ሳይመለስ ብዙ ወራት አለፉ። እነዚያ ወራት ቁላል ጊዜ አልነበሩም። ቢሆንም ቀደም ሲል እንደ ተነገረው ሻለቃው የውጣ ውረድ ሕይወት ስለሚያስደሰተው ብዙም አልተከፋበትም።

አንደ ሻለቃ ሄለተር ያሉ ሰዎች ከሞቀ ቤት ሕይወት ይልቅ የእንግልት ኑሮ ሲያስደስታቸው ማየቱ ያበደንቃል። እንደነዚህ ያሉ ሰዎች ከቦታ ቦታ መንከራተት፣ በወሐይ ሙቀት መቃጠል፣ ጸጥት ቁልቁለት መውጣትና መውረድ፣ አደገኛ ከሆነ ቦታ መገኘት፣ ጭንቀት የበዛበት የስቃይ ኑሮ መኖርና ጀብጹ መሥራት ያረካቸዋል። ሻለቃውም እንግዲህ እንደዚህ ያለ ሕይወት ነበር የሚያረካውና የሚያበደበተው። በዚህ ዓይነት የስቃይ ኑሮ እየኖረ ጀብዱ በመሥራቱ በራሱ እጅግ የሚኩራራ ሰው ሆኑ። በመጨረሻ ግን አርሱም የመቁሰል እደጋ ደረሰበት። ቁሰሉ ክባድ ስለነበር ሐኪሞች ሊመረምሩትና ሁናቴውን ሊያጤኑ ምናልባትም ለሞት ሊዳርገው ይችላል የሚል እምነት አደረባቸው። ወደ ኋላ ግን የግራ እጹ እስከ ክርኑ ቢቆረጥ ሕይወቱ ሊተርፍ እንደሚችል ደረሱበት።

ሻለቃው መርዶውን ሲሰማ እጅግ ዘገነነው፣ የሚሞትም መሰለው። ባለቤቱ ትልው የነበረው ነገር ትክክል እንደሆነ በዚሁ አወቀ። የጦር ሜዳ ሕይወት ወደ ሞት ሊያደርስ፣ ካልሆነም አካለ-ጎደሉ ሊያደርግ እንደሚችል በወትር ትነግረው ነበር። አሁን እንግዲህ ስለቆሰለ ወደ ቤቱ መመለስ እንዳለበትና ያ ያስደሰተው የነበረው ሕይወት ማክተሙን ሲገነዘብ እጅግ አዘነ።

ሳይታወቅው እምባ ከጉንጮቹ ላይ እንደ ጎርፍ እየፈሰሰ በቅሰቅ ብሎ አለቀሰ። የዚያ የጀግንነት ሕይወት አክትሞ ከቤቱ ሲመለስ ሌሎች እየደነፉትና እየተንከባከቡት የሌሎች ተጠዋሪ ሆኖ እንደሚኖር በአሳብ በታየው ጊዜ እጅግ በጣም ተከፋ። ስቃይ ምኞቱ የነበረው ጀግና ወታደር ከቤት ሊውል ሆነ። ከአልጋ ለመውረድ አንኳን ያለ ሰው ድጋፍ ለመንቀሳቀስ ባለመቻሉ ብዙ ተረበሸ። በዚህ ሁኔታ እያለ ሳብዙ ላምንታት እንደሚቆይ ሲገነዘብ እጅግ ቢያዝንና ቢከፋም የደረሰውን ከመቀበል ውጭ ሌላ አማራጭ አለነበረውም። ወደ ሐኪሞቹ ዞር ብሎ የሚከተለውን በፈገግታ ተናገረ።

«ጓደኞቼ አርኖልድ ቪልተን ሕያመቱን ለዶን ክርሎስ ንትናቴ ስጠ። ሼኔ ደግሞ አንድ እጅጉ ለንትናቴው መስዋዕት ሳደርግ መከሩት የለብኝም።»

ነገሩ ሁሉ በዚሁ አለቀ። የሻለቃው እጅ ተቀረጠ። ቁራጣውና ቀራጩ ጀግና ሻለቃም የእጁ መቅረጥ ተቀበለው እንጂ ብዙም አልተከፋበትም። ሕይወትን በቆራጥነት መምራት አማራጭ የሌለው ጉዳይ ስለሆነ ይህን መቀበል የግድ ነው የሚል እምነትም አደረበት።

ምዕራፍ አሥራ ሁለት

ቀኖተኛ ሚስት

በሕይወት ዘመን የሚፈራረቁ ደስታና ሀዘን የሕይወት ሁለት ገጽታዎች ናቸው። ዘወትር ሀዘን በደስታ ሲተካ ደስታም በሀዘን ይተየራል። ሻለቃው ለባለቤቱ ሊጽፍ አሰቡት የነበረው ደብዳቤ በጊዜው ሳይጻፍ በመቅረቱ ባለቤቱ ስለዝርዝር ነገሮች ወሬ ሳትሰማ ትተራለች። ሆኖም ግን አልፎ አልፎ ጦር ሜዳ ውስጥ ምን እንደ ገጠመው አጠር ያለ ማስታወሻ በጥቂ ሰማሽ ወረቀት ስለላከለት በመጠኑም ቢሆን ስለጦርነቱ ሁኔታ ሰማች። ዕለትዓንጥ ቪቫን ግን ምንም አታውቅም። እርሱም ከዚያ አደለ ያነሳሳት ነገር አልነበረም። 'ስንገኛኝ በገዘርዝር አጫውታታለሁ' በሚል ጉዳይን ቾላ አሰው። እንዲያውም 'በደብዳቤ ከመንገር በአካል ማስረዳቱ ይሻላል' በሚል እምነት ነበር ስለልጅትዋ ደብዳቤ ሳይጽፍሳት የቀረው። ቁይቶም ስለዚህ ጉዳይ ሲያበሳስል ይኸው እንደሚሻልና የልጅትዋ ጉዳይ እስከዚህም ከባድ አለመሆኑን ያምናል። ደጉ ሻለቃ 'ይህ ነገር ቤቲ ውስጥ ጭቅጭቅ ሊፈጥር ይችላል' የሚል አሳብ ከጭንቅላቱ ውስጥ ገበቶ አያውቅም።

የቪቫን ሞግዚት አንድትሆን የቀጠራት ሴት ባልዋን በጦት ያጣች እንግሊዛዊት ወይዘሮ ናት። ባልዋ ከሞተ ቆይቷል። የሞተውም እዚያው አስፖኝ አገር ውስጥ እንደ አነሻለቃ ሌሰተር ከጦርነት ውስጥ ገብቶ ጦር ሜዳ ሲዋጋ ተመትቶ ነው። ሴትዮዋ ባልዋ ከሞተ በኋላ ከዚያው ቀረች እንጂ ወደ አገርዋ አልተመለሰችም። ቪቫንን ከልብ ነው ያፈቀረቻት።

ልጅትዋ፣ ሞግዚትዋና ሻለቃው ከቢታ ቢታ እየተዘዋወሩ ለጥዙ ዓመታት
ነው አብረው የቆዩት። አብረው በመኖራቸው ሰዎች ያገረሙ. እንጅ
ለሻለቃው ምንዋም አልነበረችም። ቤትዋ መልኩጥሩ ሰላልነበረች ሰዎች
ማግታቸው አልቀረም። ሕፃንዋ ግን ሁሰት ዓመት ሲሞላት እጅግ ሰላግረኝ
ያያት ሁሉ ተማረከላት። በዚያ እደሜዋ ሳሙኝ፣ ንክሱኝ የሚያሰኝ ጌንጭ
ነበራት።

ሻለቃው ወደ አገሩ በተመለሰ ጊዜ ብቻ ነበር እንግዳ የሆነ ነገር
መፈጸሙን የተገነዘበው። ሊተበሉት መኪና ይዘው ወደ ባቡር ጣቢያ
የመጡት ሠራተኞች ልጅ የያዘች ሴት ይዞ በመምጣቱ ለመገረማቸው
ከፈታቸው ላይ አነበበ። የሠራተኞቹ ፈተነ የሹፈሩም ሞምር፣ አተኩሮ
ሲያጤን ነበር ነገሩ የነነከነው። ባለቤቱ ነበረች እንዲተበሉት ሥረቱኞቹን
የሰከፉቸው።

ሹፈሩ ከልጅነቱ ጀምሮ ነባልና ሚስቱ ቤተሰቦች ቤት ተቀጥሮ ነበር
ያደገው። ሻለቃው ልጅና ሴት አስከትሉ በመምጣቱ ሹፈሩ አይቶትና
ሰምቶት የማያውቅ እንግዳ ነገር ሆነበት። 'እንዴት ሊሆን ይችላል' በሚል
በሜት አፍጥጦና አፉን ከፍቶ በተመለከተው ጊዜ ነበር ሻለቃው ሰለጉዳዩ
በቁንቁት ማሰብና ማስላሰል የጀመረው።

«ታዲያስ ቲቤት፣ ምነው አፈጠጥክብኝ! ሁላችሁም ደህና ናቸሁ? ቤት
ደህና ነው?» ሲል ሻለቃው ሹፈሩን ሲጠይቀው መለሰ ሳይሰጠው እርሱ
ሌላ ጥያቄ ጠየቀው።

«ጌታዬ ሴትዮዋና ልጅትዋ አብረውን ነው ወደ ቤት የሚሄዱት?»

«አዎን፣ አብረውን ነው የሚሄዱት። ሕፃንዋ ጡት ያጠባችት የመንፈስ
ልጄ ናት» ብሎ ሻለቃው ሲመልስለት «እሺ ጌታዬ» አለ ሹፈሩ ግራ
በተጋባ አነጋገር። የድምፁ ቃና 'አኔ የለሁበትም' የሚል ቅላፄ ነበረው።
ለሻለቃው ግን ሕፃንን ጡት አጥብቶ እንደ ልጅ ለማሳደግ ከቤት ይዞ
መምጣት እንግዳ ነገር ሆኖ አልታየውም። እድሜ ለመከረው ሹፈር ግን
ሚስትን ከቤት አስቀምጦ ሕፃን ልጅ ይዞ መምጣት በጣም የሚያስከፋ
ነገር መሆኑን በሚገባ ገብቶታል። ከአጭር ጊዜ ዝምታ በኋላ «ጅን፣
ሄስተር ደህና ናት?» ሲል ሻለቃው ጠየቀ። ወ/ሮ ሄስተር የሻለቃው
ባለቤት ሲሆኑ ደህንታቸውን ለማወቅ ፈልጎ ነው እንጂ የተለየ አሳብ
ከሞንትላቱ ውስጥ ገብቶ አልነበረም።

«ደህና ናቸው። ብሎ መለሰ ሹፈሩ ሞኗኮቱ። ጉሮሮ በጥሩ አሞታው።
የነገሩ እንግዳነትና አሳሳቢነት ሻለቃው አውቋም በኋላ ላይ
ሊሆንም 'ምኑ ላይ ይሆን ሞግይሳስበውን ልጅና ሞግዚት ይዞ መምጣት
ሲል ሻለቃው ማሰላሰሉ አልቀረም።

መኪና ውስጥ ከሙግታቸው በፊት ሉሞንዋ ደስ ብሎአት ከመጻ
ወዲህ ሮጠች፣ ከት ከት ብላ ስታ እንዲ ጥሻ ቦረቀች። እናትና አባትዋ
በሕይወት ኖረው ደህን ቢያዩ እንዴት ደስ ባለቻው! ይህን የደስታ ትኳበት
ለማየት ባለመታደላቸው ሻለቃው እጅግ አዘነ። እርሱ ግን በሕይወት
ኖሮ ይህን ለማየት በመብቃቱ ውስጥ ውስጡን ደስ አለው። በዓለም ላይ
ያለ የአባንዋ ዘመድና ወዳጅ አርሱ ብቻ መሆኑን በተገነዘበ ጊዜም ያቺ
ደስ የምትል ልጅ የአርሱ አንጡራ ሀብት መሆንዋን አረጋገጠ። ደህም
ደስታውን በእሣፍ ከኖ አደረገው።

«ይህቺ ልጅ እህ የእኔ ልጅ ናት። እግዚአብሔር ይመሰንትና የእኔ
ልጅ በለሆነች አቸጫ በፊቀደ ሠጠን ሁሉ እንከባከባታለሁ፣ አሳድጋታለሁ»
ሲል ለራሱ በድጋሚ ቃል ገባ።

ሻለቃውና ሁለቱ እንግዶች እንዲሁም ሠራተኞች ከመኪናቸው ውስጥ
ገብተው ወደ ቤታቸው አመሩ። ቤታቸውም ቅርብ በለነበረ ከጥቂት
ደቂቃዎች በኋላ ደረሱ። ከገቢያቸው ውስጥ ሲገቡ ከዚያ የነበሩ ትላልቅ
ዛፎች ስላልተቆረጡ እንዳሉ መሆናቸውን አየ። ከቤቱ ግርጌ ከሚፈስሰው
ወንዝ ላይ የነበረው የእንጨት ድልድይም እንዳልፈረሰ ተገነዘበ። የሰሩና
የባቱ ማማር እንዲሁም የግቢውን ሰፋት ዳግም ከረጅም ጊዜ በኋላ
ሲያየው የደሰታው ብዛት እምባውን አስመጣው። ቤት፣ ቤት ነውና ከቤ
ቱ በመመለሱ እጅግ ደስ አለው። የመጣበት መኪና ከቤቱ በራፍ ሲቆም
ባለቤቱ ከቤት ውስጥ በር አጠገብ ቁሞ ብላ እንደምትጠብቀው ጠረጠረ።
እውነትም ባለቤቱ ባለዋ በሩን ከፍቶ አስኪገባ በጉጉት ነበር የምትጠ
ብቀው። ከቤት ውስጥ የቆየችውም ከሠራተኞችዋና ከሹፈሩ ፊት ፍትርዋን
ለመግለጽ ከባለቤትዋ አንገት ላይ ሰትጠመጠም ለመታየት ሰላልፈለገች
ነው። ሻለቃው ከቤት እንደ ገባ ጊዜ ሳትሰጠው አቅፍ አድርጋ በመያዝ
ስሩ የተኑሎለ አስኪመስለው ሳመችው። ናፍቆትዋን ለማሳየትም ልብስ
ታጥቦ ከመሰጣቱ በፊት በታይል እንደሚጨመቅ ሁሉ እርስዋም የባልዋን
ደረት ከደረትዋ ጋር አጣብቃና በእጅትዋ አንገቱን አንቃ ይዛ በተጅላት
ሁሉ ጨመቀችው።

Scan by Easy Scanner

«እንኳን ደህና መጣህልኝ፡ ዳግም ግን አትለየኝ» ስትል ተግጠናችው፡፡ ከዚያም የጋለው ስሜትዋ ቀዝቀዝ ሲልላት ባልሞን ሉሎ አደረገችው፡፡ በዚህ ጊዜ ነበር ቆራጣ እጅን ያየችው፡፡

«የእኔ ደም ይፍሰስ» አለች ፎክ ብላ፡፡ «ደምህን ጠራርጌ እንዳላጥብልህ እንኳን ከአጠብህ አልነበርኩም» ስትል በህዘኔታ ተናገረች፡፡ ሻለቃው ይህን ሲሰማ በስሜት ተሞጠ፡፡ እርሱም ቤተሰው እንት አድርጎ በማሰቡ በድጋሚ ምጥቀ አድርጎ ሳማት፡፡ እንደተቃቀፉ ፊትዋን ስታነብር ልጅትዋንና ሞግዚትዋን አየቻቸው፡፡ ግራ ተጋብታና ደንግጣ ፈገፍ ቀረች፡፡ ድንጋጤው ሲለቃት «ሻለቃ፣ ይህቺ ቤት ደግሞ ማን ናት?» ስትል በለዘቢ እንደበት ጠየቀችው፡፡ ጥያቄው አጭርና ቀላል ቢሆንም አመድ ጥያቂ ጓደኛው ከአስፖኝ ተራራ ላይ ወድቆ ከሙሞ በፊት የተናገረውን አስታወሰው፡፡

«ባለቤቱ ባሬ ጠዋት ሞታለች፤ የሞተችውም ጨቅላ ልጅ ጥላብኝ ነው፡፡ ልጁን ወስደህ የራስህ ልጅ ታደርጋታለህ?»

አሳቡ በለጋነት አድሜዋ ስለተቀጨችው የሕፃንዋ እናት ያመጣው ሚስቱ ለጠየቀችው ጥያቄ መልስ ሳይሰጣት ፈዝዞ ይቀራል፡፡ ይህን ጊዜ «ሻለቃ፣ 'ይህቺ ቤት የማን ናት?' ብዬ እኮ ነው የጠየቅኩህ» ስትል ጥያቄዋን ደገመች፡፡ አሁን ግን የድምዕዋ ቃና ከስተርተር ያለ ሰለነበር ሻለቃው ሕፃንዋን ከሞግዚትዋ ተቀብሎ ከባለቤቱ ክንድ ላይ ለማሳረፍ ሞከረ፡፡ ሚስቱ ግን ሕፃንዋን ለመቀበል ዝግጁ በሳልነበረች እጅትዋን አልዘረጋችለትም፡፡ እንኳን እጆችዋን ልትዘረጋ ፊትዋም ፈገግ አላለ፡፡ ሻለቃው ልጅትዋን እንደ ያዘ ቀረ፡፡

«ሌስተር ልጅ አኮ የለንም» አለ የሚለውን ቢያጣ፡፡ «ልጅ እንድትሆነ» ብዬ ጡት ያጠባኋት ልጄ ናት፡፡»

«ልጅ እንድትሆንን?» ስትል ባልዋ የተናገረውን በደገመች ጊዜ «ቦነ በሌሊት፣ ሌሊት በቀን እንደሚተካ ሁሉ የእኔ በእንቺ፣ የእንቺ ደግሞ በእኔ መተካት ያለበት ጉዳይ ነው፡፡ ስለዚህ ሕፃንዋ ልጅሽ ትሆናለች» በማለት ሻለቃው አሳቡን አካፈሳት፡፡ ቀጥሎም «መቼም እንቺን የሚያስከፉ ነገር እንደማልሠራ የምታውቂው ነው፡፡ ልጅትዋን እወዳታለሁ፤ አንቺም እንድትወጂያት አፈልጋለሁ» ሲል ተማጠናት፡፡ የባለቤቱ ፊት ግን አሁንም አልተፈታም፡፡

«የማን ልጅ እንደሆነ፣ እንኳን እኮ አላውንዝብንም» አለችው በቀበቀበ እንደበት፡፡ ባለቤቱ ይህን ስትናገር እጅን ተደጋጋሚ የሞተውና ሚዳ የቀረው ሃይኛው ቅዝ አለው፡፡ ሃይኛው ሕያውነ ከማሰሩ በፊት የተናገራቸውና በፍትር የተሞሉ ቃላት ትርጅ አሙተተው ድቅን አሉበት፡፡ ባልና ሚስት ሲጨኑታጨቁ ሞግዚትዋ ክቅመኛበት ሳትነቃነት እንጽሮተቋረች አንባትዋን ይፍታ ቀረች፡፡ በባልና ሚስት ጉማገር ማን በማም ተናዳለች፡፡ የሴትዮዋ አነጋገርና አተባበል የጠበቀችው አልነበረም፡፡ በር የሰደደ ፍቅር በቅናት አንድዶ እሙሬ እንደሚያደርግ ባለመጣንዘብዋም «ምን ዓይነትዋ ጨካኝ ሴት ናት» ስትል አሰበች፡፡

ሕፃንዋ ወደ ሚስስ ሌስተር እያየች እጅዋን ዘረጋችላት፡፡ እርስዋ ግን ያላየች በማስመሰል ፊትዋን አዞረችባት፡፡ አሁንም ህስተርተር ባለ አንደበት የሚከተለውን ቢጋለ ቁጣ ጠየቀችው፡፡

«የማን ናት ልጅ? እንዴት ብለህ ነው ጡት በማጥባት ልጅህ ያደረግካት?»

«የሻምበል ሺልተን ልጅ ናት፡፡ ሻምበል ሺልተን ከጋለንባ የጦር ሜዳ የወደቀ ጀግና መኩንን ሲሆን በሕይወት እያለ ጥሩ ጓደኛዬ ነበር፡፡ ባለቤቱ ይህቺን ልጅ እንደ ተባላላለች በጠዋት ሰዓት ስትሞት እርሱም በእለቱ አመሻሽ ላይ በጥይት ተመትቶ ከጦር ሜዳ ወደቀ፡፡ ኑፍሱ ከሥጋው ከመለየትዋ በፊት የዚህችን ልጅ እደራ ጥሎብኝ ነው የሞተው፡፡ በዚያች ቅጽበት ነው ልጁን ልጄ ሁና እንደማሳድጋት ቃሌን የሰጠሁት፡፡»

ባለቤቱ የጓደኛውን ታሪክ ስትሰማ ለተወሰኑ ደቂቃዎች ዝም ካለች በኋላ ሌላ ጥያቄ አነሳች፡፡

«ታዲያ ለምንድነው ይህን ገልጸህ ያልጻፍክልኝ?» ብላ ስትጠይቀው ምክንያቶን ገልጾ ለማስረዳት ሞከረ፡፡ ሆኖም የተናገራቸው ቃላት እንኳን እርስዋን እርሱንም የሚያሳምኑ አልነበሩም፡፡ «ባል ልጅ ይዞ ሲመጣ ቀርቶ እንግዳ ለመጋበዝ ሲያስብ እንኳን ባለቤቱን ማማከር አለበት፡፡ ምንም ሳይናገሩ ክቤት ልጅ ይዞ መምጣት የሚይታሰብ ጉዳይ እንደሆነ ነው የሚገባኝ» ብላ የተናገራቸው ቃላት ሁሉ አለማኝ እንዳልሆኑ ገለጸችለት፡፡

«እኔማ» አለ ሻለቃው፤ «ያንቺና የእኔ ልብ አንድ እንደሆነ ሙቼ ነሞ ልቤ የፈቀደው ሁሉ ያንቺም ልብ ይፈትደሞል ብዬ አስቤ ነሞ» ካለ በኋላ

Scan by Easy Scanner

«ለመሆኑ ለተወዳጁ ጓደኛዬ ልጅ ልትራራላትና ልታዝንላት የሚገባ ነገር አይመስልሽም?» ብሎ ሊጠይቃት «አይመስለኝም» አለችው ፊርጠም ባለ እንደበት። «በማም ነው ያስገረምከኝ። ቀደም ብለህ ብታስጠነቅቀን ጥሩ ነበር። እንትም እንደምታውቀው አንድን ቢሙ በድንገት የማፍቀር ጠባያ የለኝም» አለች በዝግታ ንግግርዋን በመቀጠል። «ማህፀኔ ለምልሞ ልጅ ባለማፍራቴ ብዙ እረበሻለሁ፣ እጨነቃለሁ፣ እናደዳለሁ። የእንተ ልጅ ይቡ መምጣት ደግሞ ይበልጥ ሊረብሸኝ እንደሚችል ማሰብ ነበረብህ። ቀደም ብለህ ብታስጠነቅቀኝ መልካም ነበር።»

«ወቸ ጉድ» አለች ሞገዚትዋ። «ጌታዬ፣ እሜቴ ሕፃንዋን ካልፈለግዋት እኔ ልውሰዳት። አሁን እንደምሰማው እሜቴ መቼም ቢሆን ይህቺን ሕፃን ሊያፈቅሩ የሚችሉ አይመስለኝም። ስለዚህ ሕፃንዋን እኔ ይዣአት ብሄድ ይሻላል። ለዚህ የሚከፈለኝ ጎንዞብ ደግሞ አይኖርም። የትም ያትም ብዬ ሥራ ስለማላጣ እርስዋን ማለዳማ አያትተኝም። እምላክም ይህንን እያየ ዝም ስለማይል አሱ ይረዳኛል። ይህቺን ጽጌረዳ የመሰለች አምቡጥ አልቀበልም ብሎ መመለስ መላእክትን አልቀበልም እንደ ማለት ያህል ነው። በዚያ ላይ ደግሞ የሙት ልጅ ናት» ብላ ስትናገር «ይህቺ ደግሞ የማን ናት ሞተሚጣ» ስትል ሴሰተር ተናገረች።

«'ይህቺ' ተብዬ የምጠራ ሴት አይደለሁም፤ የሕፃንዋ ሞግዚት እንጂ» ስትል ኖራ ኮስተር ባለ አንደበት ሰትመልስላት «ሽለቃ፣ ማንኑትዋን ጠየቅሁ እንጂ ሌላ ያልኩት ነገር የለም» አለች ሌስተር የሴትየዋን አመላለስ በመናቅና ምንም ነገር እንዳልተባለ በመቁጠር።

«ምነው ሊስተር፣ ማን እንደሆነች እያነገረችሽ!የሕፃንዋ ጠባቂና ሞግዚት ናት አኩ» በማለት ከመለሰላት በኋላ ወደ ኖራ ፊቱን አዙሮ «ኖራ፣ ባለቤቴ ጊዜ አግኜታ የሆነውን እስከምትቀበለው ሕፃንዋን ይዘሽ ከሚፋጥለው ከፍል ውስጥ ብትቆዪ» አላት። ከዚያም «ጄን አራት ሳታቀርብ አልቀረችም» ብሎ ከክፍሉ ወጥቶ ሄደ። ባለቤቱም ሌላ ነገር ሳትናገር ተከተለችው። ልጅትዋንና ሞግዚትዋን ግን ጸንም አለናገረቻቸውም።

ሞግዚትዋ ልጅትዋን ይዛ ከተባለው ክፍል እንደ ሄደች የቤቱ ጠባቂና አሽከር እንርሱ ከጸቡሩነት ክፍል ገብቶ በቃላት ለመገለጽ በማያስቸግርና ልብን በሚመስጥ ስሜት ሕፃንዋን አተኩሮ ተመለከታት። ከልጅትዋ እግር ሰር ተንበርክኩ እንደበቱን የሕፃን በማስመሰል አዋራት። ኖራ ልጅትዋን የሚወድ ሰው ስላገኘች እጅግ ደስ አላት። ከደስታዋም ብዛት የምታወራውን

ስታውት የልጅትዋን ፈረን ስስሙዬሙ ዘክዘነቀለች። እናትዋ በመሊደ ምክንያት እንደ ሞተች፣ የሞታችውም ከሶስ የምታዉቀው ባልዋን ፊት ለፊትዋ እንደሆነና በእሰቱ አባትዋ ከመር ሚጻፍ መሙይጠን፣ ሕይወቱ ያለፈውም የሻለቃውን ልጅ ተንከባክቦ እንደሆነ፣ ሻለቃውም ልጅትዋን እንደ ራሱ ልጅ ሊያሳድጋት በዚያኑ ጎጃበት ቃል መግባቱን እምባ እየተናነቃት በዝርዝር አስረዳችው።

ባልዋ ሚስት ብፅጫውን ሲሆኑ «ቤቱን ደህና አድርገሽ ነው የጠበቅሽውና የተንከባከብሽው» በማለት ካሞካሻት በኋላ «ስለልጅትዋ የሰጠሽው አስተያየት ግን ቅር አሰኝቶኛል፤ ምን አለ ልጅትዋን እንደ ልጃችን ቆጥረን ብናሳድጋት?» ብሎ ሻለቃው ባለቤቱን ሲጠይቃት መልስ አልሰጠችውም። ግን ከገጾታው በላይ ትስጥዋ እንደ ተሰበረና ሰሚትዋ እንደ ተጎዳ ተገነዘበ።

«ያአባትዋ ነፍስ ከለበሰው ሥጋ ልትለይ ስትል አባትዋ እንዲት ብሎ አንዳዮኝና እናትዋ ደግሞ ከሞተች በኋላ ያሚያነሳት አጥታ ከመሬት ላይ እንዲች ብሳ ተንጋልላ በተኛች ጊዜ ምን ትመስል እንደ ነበረ ብታዪ ኖሮ ልጅትዋን ከመውደድና ከማሳደግ ወደ ኋላ አትይም ነበር» ሲል በማስተዛዘን አናገራት። ባለቤቱም ይህን አሳዛኝ ታሪክ ስትሰማ ዓይኖችዋ በእምባ ተሞሉ። ከዚያም ቀና ብላ አያየችው «አልገባህም» ብላ ተንሰቅስቃ አለቀሰች። «ምን ያህል በልጅትዋና በአናትዋ እንደ ቀናሁ አንተ አልታየህም። እንደምታውቀው እኔ ከማህፀኔ የወጣ ልጅ የለኝም። አንተ ደግሞ አሁን ልጅ ይዘህ መጥተህ ውደጂያት ትለኛለህ። ወንዶች ስትባሉ ሁሳችሁም ምንም ነገር አይጠቅሁም። በማም ነው የምትገርሙኝ።»

«አረ ተዪኝ፣ በማም ነው የሚገርመው። እኔ በዚህ መንገድ መች አየሁት፣ ነገሩ ሁሉ የገባኝና ሁኔታዎችን ያገናዘብኩት ገና አሁን ነው» አለ ሻለቃው ረጋ ብሎ። «በትድሚያ ማሰብ የነበረብኝ ስላንቺ ደህንነትና ስሜት መሆን ነበረበት፣ ግን አላደረግሁትም። ልጅትዋን በየሽ ቁጥር ስሜትሽ ከሚነካ ኖራ ልጅትዋን ይዛት ትሂድ» ብሎ ሲናገር «የለም፣ ይህማ አይሆንም» አሰችው እርስዋም በህግታ እንጋገር። «አንተ ልጅትዋን ትወዳታለህ። ጓደኛህም የአደራ ቃል ጥሎብህ ነው የሞተው። ምንም እንኳን ሴት ባትሆንም ጡትህን አጥብተህ ልጅህ አድርገሃታል። ከአሁን በኋላ ወደ ኋላ መመለስ አይቻልምና እኔ የተዎለኝን ሁሉ ልሞክር» ስትለው ሻለቃው እጅግ ደስ አለው።

Scan by Easy Scanner

«እንግዲያውማ ልጅትዋን ለማፍቀር ጥራት ታደርጊያለሽ» ባላት ጊዜ «እሞነራለሁ» በትል መለስችለት። ሆኖም ግን «እርግጠኛ አይደለሁም» በትል አስጠነቀቀችው። ሻለቃውም ሌላ የተለየ አሳብ ሰያተርብ ነጎዱ በዚሁ ተቋጨ። ሻለቃውም በዚሁ ረኩ።

«እንደሚሆንልሽ አልጠራጠርም፣ የእኔ ማር» ሲል አቶሳመሳት። ሆኖም ግን ሚስስ ሌስተር እስክ መጨረሻው አልሆንላትም። የቪቫን የመደፈት ሕይወት መበላሸትም ምክንያት የሆነው ይኸው ሳይሆን አልቀረም፣ የሊንዋ እመቤት የሆነችዋና ከሰር ልዮኔል ጋር የነበለለችው ይህችው ሕፃን ናት። ሚስስ ሌስተር ልጅትዋን በመቻል በጥሩ እያያዝና ርህራሄ በተሞላበት ስሜት ልታሳድጋት ብዙ ሞከረች። ልታፈቅራትና ልትወዳት ግን አልቻለችም። አትክልቶች ያለ በሐይ ብርሃን ለመኖር እንደማይችሉ ሁሉ ልጅትዋም ያለ ፍቅር ለመኖር ተገደደች።

ሦስራ አሥራ ሦስት

ለምን አጣሳችሙ?

በሚቀጥሉት ጥቂት ወራት ከቢታቸው ውስጥ የሚወራው ወሬ ተመሳሳይ ነበር። ሚስስ ሌስተር የሚጠበቅባትን ሁሉ ፈጸመች። የቤ ቱን ሰው ለማስደሰት ያህል ብቻ ልጅትዋን ተነከባከበቻት። ከልብ በመነጨ ፍቅር ግን አልጠያያቃትም። ቢሆንም ቀን አያሰፈ ሰሂደ ልጅትዋ የሻለቃው የሕይወት ብርሃን እየሆነች በመሄድዋ የቤተ ሰው ሁሉ ወደዳት። ከአናትዋ የወረሰችው ባህርይ ሳይሆን አይቀርም፣ ሰው የማፍቀር ጠባይ በልጅትዋ ላይም ጎልቶ ታየ። ማንም ሰው ፍቅር ካሳያት አርሰዋም አጸፋውን ትመልሳለች። ያም ስሚትዋ በተሳሳ በሰው ፍቅር አንድትማረክ መንገዱን ከፈተላት። ከሰው ፍቅር ሌላ እስክዚህም የሚሰባት ነገር አልነበረም። ኖራንና ሻለቃውን ከልብ በመነጨ ፍቅር ወደታቸው። ከሁለቱ አንደሆቸው ምንም ነገር ቢጠይቁ ፈጥና የምትታዘበቸው አርሰዋ ናት። ሚስስ ሌስተር በታማት ግን እንደ ግመል ሽንት ወደ ጓላ ነው የምትልላት። ሌስተር እንደማትወዳት ልቦናዋ ስለሚያውቅ ለአርስዋ ደንታ አልነበራትም። ስለዚህ ይሉ ያልወጣ የድብብቆሽ ጨዋታ በሴትዮዋና በቪቫን መካከል የሚነሃደድ የዘወትር ትርዒት ሆነ።

ሚስስ ሌስተር በልጅትዋ ትቀናለች። ቅናትዋ ከልጅ እጠት ጋር የተዛመደ ከመሆኑም በተጨማሪ ባልዋ ልጅትዋን ከመጠን በላይ ስለሚወዳት በዚህም ቅሬናለች። የልጅትዋ በነልዋ መወደድ እስክዚህም ባያስነሳትም ሞግዚትዋ ከልጅትዋ ጋር የነበራትን መቀራረባና መፈቃቀር ስትመለከት ግን ብዙ ያስነሱታል። ደስም ልጅትዋ ሳይ እንደትጨነና እንድታስቀይማት ሌላው ምክንያት ሆናት።

ልጅትዋ ተፈጥሮ ውበት የቸራት አመሌሽጋ ከመሆንዋም በላይ ሞገስ ያልተለያት ተበጥባጭና ንቁ ልጅ ስትሆን ዓይኖችዋ እጅግ ማራኪ ናቸው። ደም ግባትዋ የሚስብ ስለነበር ያያት ሁሉ ሳማት፣ ነክሰት፣ አቀፈት፣ አሻሻት የሚያስኝ ብርቱ ሰሜት በውስጡ ቅፈጥርበታለት። የድምፅዋ ነገርማ ባይነሳ ይሻላል፣ ከሙዚቃ የጣፈጠ ነው። ጉንጮችዋ ላይ የሰረሳይ አካልዋ ሳይወዱ በግድ የወነድ ሁሉ ዓይን ያንዘራትታል። በዚህም የተነሳ አሳዳሪዋ ዘወትር አተኩሮ ሲመለከታት 'አንድ ቀን በእጉ የተከበረ ሻህ ይንበረከክላታል' እያለ ዘወትር ይተንብያል።

«ታያሳችሁ» ይላል ሻለቃው። «እነዚያ የሰረሳዱ ጉንጮችዋ ከአታት አንድ ቀን የሚያደርሱትን ጥሩት ልብ በሉ» ብሎ ሲናገር «ምን አለ እንዲህ አያልክ ባትቀባጥር። የዚህ ዓይነቱ ከንቱ ንግግር ልጅትዋን በይበልጥ ስለሚያበላሻት አርባነቢስ ነው» በማለት ሂስተር ባልዋን ትዘልፈዋለች።

«ምንም አትሆንም» ሲል ሻለቃው ይመልሳል። ቀጥሎም ወዲ ጄን ፈቱን በማዞር «ጀን፣ ግድ የለም ተያት፣ የፈለጋትን ታደርግ» ይላታል።

የልጅትዋ ውበት ሻለቃውን ከልብ ያበደስተዋል። ንጉትዋ የመንፈስ ደስታን ያጎናጸፈዋል፤ ከመጠን ያለፈ እርኒታንም ይስጠዋል። የሻለቃው ያፍላና የስሜት ተባዥ የሚሆንበት ዘመን በማለፉ የእስት ተእስት ሕይወቱን የሚተሩው ያለፈ ሕይወቱን በማስታወስ ነበር ለማለት ይቻላል። ከጊዜው አብዝቸውን ሰኑት የሚያጠፋው ከቤት ውስጥ ደመቀመዋ ሲሆን ከቤት ወጣ የሚልበት ጊዜ እጅግ ውስን ነበር። በዚያን ጊዜ ቀሚያበደስተው ነገር ቢኖር ጥሪውን እየሚገ የግል እርሻውን መታጎንትና ማስተዳደር ሲሆን ከባለቤቱና ጡት ካጠባት ልጅ ጋር ቁጭ ብሎ ማሙጋትም ያስደስተዋል። ጋዜጣ ማንበብም የእስት ተእስት ሱሱ ነበር።

ቪቫን የሕይወቱ ፎራ ስትሆን ከቤቱ ውስጥ ከነበሩት ሰዎች ይበልጥ ለእርስዋ ነበር እንደ ዓይን ብሌን የሚጨነቅላት። ከሚስስ ሌስተር ሌላ ያያት ሰው ሁሉ ስለሚያፈቅራት የሻለቃው ልጅትዋን መውደድ እስክዚህም የሚደንቅ ነገር አልነበረም። ቪቫን ገፍው ከገነና ከታወቀ ትምህርት ቤት

ገብታ የሚያነሪ ትምህርት ቀሰሙች። ተፈሣሮ ሙልክ ብቻ ሳይሆን የቸራት በአንፍንጅ ነጠም ልዩ ችሎታ ለማሏታል። ለምሳሌ በሙዚቃ በሣም ገበዝ ስለነበረች ስትዘፍን በአገሩ የታወሉ ዘፋኞችን ታስንታለች። ድምፁመረዋ በመሆነዋ የጠራና ታናው የሚስጥሞ ድምፅ በማውጣት ሰዉን ሁሉ ታፈዘልች። ሻለቃው የተሊያዩ ቋንጀዎችን ስለሚናገር ፈረንሳይኛና ጀርመንኛ አስተምሯታል። ብዙ ጊዜ ሁሉቱ የሚያወሩት በእንግሊገኛ ሳይሆን በእነዚህ ሁለት ቋንቋዎች ነበር።

ልጅትዋ እድሜዋ እየጨመረ በሄደ ቁጥር በይበልጥ እያማረባትና ሣርማ ሞገስዋ እየፈካ መምጮ መልክዋ ገሃድ ይወጣል። በአሥራ ሰባት ዓመትዋ 'ኢንግሊገ አገር ውስዋ ከቪቫን ዊልቶን የሚበልጥ ቆንጆ የለም' እየተባለ ተወራ። ቅንድብዋ የንግሥትን፡ ከንፈርዋ ሊፈነዳ የተቃረበ ጽጌ ረዳን፡ ፈገግታዋ የጠዋት ሀሐይ ፎራን እያመሰለ በመሄዱ ሰው ሁሉ ተገረመ። የማታ ጀምበር ከሙሃ ላይ ቢያርፍ የሚያምረውን ያህል እርስዋም እንዲሁ አማረች፡ ደመቀች፡ ተናፋቂ ሆነች። ሻለቃው ይህን ማራኪ ውበት በተመለከተ ቁጥር እንደ ልጁ ሊያሳድጋት መወሰኑ አሰደሰተው እንጂ አሳጸጸተውም። በእንድ በኩል ውበት ታላቅ ፀጋ የመሆኑን ያህል በሌላ በኩል ግን ገፀይ መሆኑን ቢረዳም በውበትዋ ከከፍተኛ ቦታ ልትደርስ እንደምትችል አልተጠራጠረም። ያም ሆነ ይህ በሕይወት ዘመንዋ ተደላች እንድትሆን ከልቡ ይመኝላታል። አንዳንድ ጊዜ ሁለቱ ቁጭ ብለው ሲጫወቱ ሳይታወታቸው ብዙ ሰዓቶችን ያሳልፋሉ። በጭውውታቸው ወቅት ለሕይወት መመሪያ ሊሆንዋት የሚችሉ አሳቦችን በማካፈል እውቱት ሊያስጨብጣት ብዙ ምክሯል።

ቪቫንም ብዙ በማንበብ እውቱት ለመጣበዮት ታላለች። ሙዚቃ በመጫወት ብዙ ሰዓቶችን ታሳልፋለች። ከሩት ለሚባለዉ ነገር ልቦናዋ ውስዋ ቦታ አትሰጠውም። ህዝንና ጭንቀትም ከእርስዋ የራቁ ናቸው። ስለዚህ ሕይወትዋ ገሳ ካለበት እንደ በቀለ ባፍና አበባ የለመለመ በመሆኑ ዘወትር ተደላች ናት። ቢሆንም አንድ የሚጠበቅና ሊሆን የሚችል አደጋ ከፊትዋ ላይ መጋረጡ አልቀረም። አደጋው ከሠበትና ከታመቀ ስሜት የሚፈልቅ ሲሆን የእርስዋም ስሜት እንደ ታመቀ ነው የኖረው።

'ያ የታመቀ ስሜትዋ ዮት ያደርሳት ይሆነ?' የሚለ ጥያቄ ቢነሳ መልስ የሌለው ጥያቄ ይሆናል። በእርስዋ እድሜ ያለች ማንኛዋም ቆንጆ ልጃገረድ የሚጠብቃት አደጋ የዚሁ የታመቀ ስሜት ውጤት ሊሆን

አንደሚችል ግን ማንም የሚያውቀው ነው። ይህንኩ የዚህ የታመቀ ስሜት ውጤቶ ሊሆን በሚችለውና ሰዎች ካበር ብለው በሚጠሩት የበቡት ኃይል አደጋ የሚጠቁት ሁሉም ቆንጆ ልጃገረዶች ሰላልሆኑ ቪቫንም ከዚህ ዓይነቱ አደጋ ልታመልጥ ትችል ይሆናል ብሎ ማሰፋም ይቻላል። ሆኖም ማን ፍቅር ማንኛዋንም ቆንጆ ልጃገረድ ሊያጠፋና ከህሉ ነገር ሳይ ሊጥል እንደሚችል አሙን ነው። ቆንጆዪቱ ቪቫን ቸርና መሐሪ የሆነው አምላክ ከዚህ ነፋ መትሰጥት እንዲጠብቃት ፈጣሪዋን በጸሎት ተማጥናው ይሆናል፡ ማን አይታወትም። የሕይወትዋ መጪረሻ የሚወሰነው በሚገጥማት የፍቅር ዓይነት እንደሆነ ለማወቅ ግን አስከዚህም የሚከብድ ነገር አይደለም።

አኑል ሰው መሠደድ ከአገል ቦታ ሳይ ይጥላል። 'የውሻ ጓደኛ አር ያበላል' እንዲሉ ከማይሆን ሰው ጋር ዣጥማ ሕይወትዋ ይዘቅጣል ወይስ መልክም ሰው አጋጥሞአት ሕይወትዋ ይለመልማል? በዚያች ሰዓት ከፈጣሪ ሌላ ይህን ሊያውቅ የሚችል ማንም አልነበረም። ይህቺ ቆንጆ የአባት እንክብካቤና የእናት ፍቅር በሚያስፈልጋት ጊዜ ብቻዋን የቀረች የሙት ልጅ መሆንዋን አንርሳ።

አሥራ ስድስት ዓመት የሞላት ቆንጆና ለማላጋ ወጣት፡ ማር፣ ግፋጭ፡ ደመ-ፍስ፡ በአክል ትልቅ ሴት ሆኖም ልጅ፡ መላ አካልዋ በስሜት የተዋጠ፣ አየር የምትጪብጥ፡ በጭለንጭል በሚታይ ሕልም የተኮፈሰች፡ በወጣትነት ተስፋ የተሞላች፡ ለአፈቀራት ንግሥት፡ ለወደደቹው ትሁት መስሎ ለመታየት የማትሆነው አልነበረም። ስለዚህ ሁሉም ናት ማለቱ ይበቃል። ሁለመናዋ የሚወደድ፣ የሚፈቀር፡ ብሉኝ፣ ግመጡኝ፣ እትሳሱልኝ የምታሰኝ፣ ከማፍቀር አልፎ እንደ እምላክ አምልኩኝ የምታስብል። ይህ ነው እንግዲህ የቪቫን ገጽታ።

የሊኑ መስፍን በፍቅርዋ ሲነደፍ የቪቫን እድሜ አሥራ ሰባት ዓመት ነበር። ገና ሲያያት 'ሚስቴ መሆን አለባት' ሲል ወሰነ። ባለብዙ ሀብት ስለነበረ ማንንም በገንዘቡ ሊገዛ እንደሚችል እምነቱ ነው። ሻለቃው በድንገት ባይሞት ኖሮ የሊኑን መስፍን እታገባውም ነበር። የጣንት ወዳጅዋና ያሳደገቻት ሩሀሩህዋ ሞግዚት ባል አግብታ ቪቫን ከነበረችበት አካባቢ ርቃ ሄዳለች። ስለዚህ የሊኑ መስፍን በፍቅር በወደቀላት ጊዜ ቪቫን 'የእኔ ነው' የምትለውና ከሰንዋ የሚቆም ሰው ከአጠገብዋ አልነበረም። ስለዚህ ሕይወትዋን ትመራው የነበረው እርስዋ በመሰላት ብቻ ሲሆን አሳብ ሊያስለውጥ የሚችል የበሰለ ምክር የሚሰጣትና የምታምነው ሰው

Scan by Easy Scanner

ከዓንዋ አልነበራትም። ሁሉንም ነገር የምትጋፈጠው ብቻዋን ነው። ያ ከነ ጊዜ ነው እንግዲህ መስፍኑ ከቸች ያሉት። ምርጫ ስላልነበራት በአሥሬ ሰባት ዓመትዋ ነው የሊኑ መስፍን በመባል የሚታወቀውንና በእድሜ በብዙ ዘመን የሚበልጣትን ሽማግሌ ያገባችው።

ምዕራፍ አሥራ አራት

ወጣት ሚስት፣ ሽማግሌ ባል

የሊኑ መስፍን ሠላትዋን ቆንጆ ለመጀመሪያ ጊዜ ሲያደ አድሚው ሃምላ ዓመት ሰለነበር ቪቫንን በሰላሳ ሦስት ዓመት ይበልጣታል። ይህ በእገሩ ዝናው የገነነ አባውንት 'ሃንዘብ ካለ በሰማይ መንገድ አለ' ነውና ልቡ የፈቀደውን ለማግኘት የሚያስችል ሀብትና ገና ነበረው። ስለዚህ 'እንግሊዝ አገር ውስጥ እርስዋን የምታስንቅ ቆንጆ የለችም' እስከ መባል የደረሰችዋን ወጣት የትዳር ጓደኛው ሊያደርጋት ተመኘ። ይህም በሕይወት ዘመኑ ሊፈጽማቸው ከቀዳቸው ምኞቶች አንዱ ሊሆን ምሮቱም ተሳካለት።

የሊኑ መስፍን ሻለቃውንና ቪቫንን ለመጀመሪያ ጊዜ የተገናኙቸው ከአንድ ግብገር ቦታ ሲሆን ያ ግብገር ለምስኪኖች ግንዘብ ለመሰብሰብ ሲባል የተደረገ ነበር። መስፍኑ የተትረፈረፈ ሀብት ያላቸው ሰው በመሆናቸው የእርሳቸው ችሮታ ከፍተኛ ሊሆን እንደሚችል ማንም አልተጠራጠረም።

ማንኛውም በእድሜ የገፋ ሰው ከእራት በኋላ በሚደረግ የዳንስ ጨዋታ ለመሳተፍ እንደማይፈልግ ሁሉ መስፍኑም ከእራት በኋላ ወደ ቤታቸው ለመሄድ አቅደው ነበር። ሆኖም የእራት ሰዓት አልፎና መስፍኑ በማ ተሰላችተው ሳለ ሻለቃው፣ ባለቤቱንና ቪቫንን አስከትሎ መስፍኑ ከነበሩበት ክፍል ይገባል። ሻለቃውና ቤተሰቦቹ ሰዓት አሳልፈው ነበር የመጡት። እንሽለቃ ሰውዬው ከነበሩበት ክፍል ሲገቡ ከእዚያ የነበረው ሰው ሁሉ ዓይን ቪቫን ላይ አረፈ። የመስፍኑም ዓይን እንዴ ነበር።

ቪቫንን እንደገና ለማስተዋወቅ ያህል ከሚገባው በላይ ሽንቃጣ ስትሆን ጉራጊዎች ቅቢ ሲያነጥሩ እንደሚጠቀሙበት ማማሰያ ከወጥበጥ ቀጠን፣ ከዳሊዋ ሰፋ፣ ከዙመትዋ ዘለግ ያለች መለሎ ወጣት ናት። የጽጌረዳ አበባ ምሰል ከለበሰችው ነጭ ቀሚስ ላይ ጣል ጣል በመደረጉ ከውበትዋ ሌላ ያም ጌጥ ሳይወዱ በግድ እዩኝ፣ እዩኝ የሚያሰኝ ነበር። ቪቫን ከነፍሱ ውስጥ እንደ ገበች ከወጣት እስከ ሽማግሌ የሁሉም ዓይን ተንከራተተ የሁሉም ልብ ተመኛት። የሁሉም ምኞት 'ከእርስዋ ጋር አድሬ ሲነጋ በምትኩ' ሆነ። የመስፍኑን ያህል ታደነቃትና የተመኛት ሰው ግን ከዚያ ከፍል ውስጥ አልነበረም። 'እስከ ዛሬ ይህቺን ልጅ የሚሰቀጥል ቆንጆ ሴት አላየሁም፣ ይህቺ ልጅ ሚስቴ ትሆናለች' ሲሉ ለራሳቸው ቃል ገቡ።

'ሳጣሚዎች በሰንኖቻቸው የሚያወድሰዋት፣ አገሪሪዎች በድምጣቸው የሚያንሳራጉርሳት፣ ሰዓሊዎች በአሳብ የሚነድፏት ቆንጆ ሴት ማለት ይህቺ ልጅ ናት' ሲሉ የሊኑ መስፍን በአሳብ ዋገሩ። ልባቸው ከአካላቸው ተመንጭቆ ወጥቶ ከቪቫን መጸፍ ሰር ወደቀ። ጠቅላላ ውበትዋም ተጠቃለሎ የተለየ ቅርጽ አወጣና ከእንጎላቸው ውስጥ ቤት ሠርቶ ቀጭ አለ። ስለዚህ ሳይወዱ በግድ ከዚያ የነበረ ሰው ሁሉ እስኪታዘባቸው ድረስ አፈጠጡባት።

መስፍን ሲባል የትም ቦታ መስፍን ቢሆንም ትንሽ ከተማ ውስጥ ግን እንደ ንጉሥ የሚታይበት ጊዜ አለ። የሊኑ መስፍን ጉዳይም እንዲሁ ነው። ስለዚህ እንደ ንጉሥ የሚታዩት የሊኑ መስፍን በልጅትዋ ውበት መማረካቸውን ከዚያ የነበረ ሰው በተገነዘበ ጊዜ ቪቫን ከመቅጽበት የክፍሉ ንግሥት ሆነች። የአሥራ ሰባት ዓመትዋ ወጣት ስለሕይወት ምንነት ብዙም ስለማታውቅ ያ በእገሩ የታወቁ ሀብታም በእርስዋ ውበት እንደዚያ መፍነክነካቸውን ስታይ ምን እንደምትሠራ ሳታውቅ አአፋውን መለሰችላቸው። በእለቱ በዓይን ከማመንዘር ውጪ ሌላ የሆነ ነገር የለም።

በሚቀጥለው ቀን መስፍኑ ልጅትዋ ከምትኖርበት ሰፈር ሄደው ከተዋወቅዋት በኋላ ያባብልዋት ጀመር። ምንም እንኳን በእድሜ የገፉ ሰው ቢሆኑም ቁመናቸው ያማረ ስለነበር ለጊዜውም ቢሆን የሚመኙት ዓይነት ወንድ ሆነው ነው ያገኘቻቸው። 'ምነው ሼባው' ብሉ የሚያበሪማና የሚያሸሽ ዓይነት ወንድ ሆነው ስላላገኘቻቸው ፊት አልነሳቻቸውም። እርሳቸውም በዚህ በጣም ተደሰቱ።

ሻለቃው፣ ባለቤቱና ቪቫን ከቤቱ መጥተው እራት እንዲጋበዙላቸው በጠየቅዋቸው ጊዜ ልጅትዋ ከደስታዋ ብዛት ሲቃ ያዛት። እንደ ማንኛዋም ሴት ውበትዋ ሲደነቅ በመስማትዋና ወደፊት ሊገጥማት የሚችለውን የተንዳሳቱ ሕይወት በዓይነ-ሀሊናዋ በታያት ጊዜ ስሜትዋ ቱዘበራርቆ በደስታ ሰከረች። ከነአካቴው በመጨረሻ የትዳር ጓደኛቸው እንድትሆን ጠየቅዋት። ጨካኝ ጥያቄ ቢሆንም መካሪም ሆነ አማራጭ ስላልነበራት ጥያቄያቸውን ተቀበለችው። እድግ በጣም የሚያሳዝነው ግን ስለሕይወት፣

ስለፍቅርና ስለኑሮ ውጣ ውረድ ምንም አለማወቅዋ ነው። ስለምንም ነገር አለማወቅ እንኴት ጠጥር ነው! ብታውቅ ኖሮ አትሳሳትም ነበር። የእድሜ መቀራረብና በትምህርት ደረጃ ብዙ አለመራራት ተቻችሎ ለመኖርና ለትዳር በደስታ መዝለቅ እጅግ አስፈላጊ ነገሮች እንደሆኑ ብዙ አሳብ አልነበራትም።

ለውጤው ህብት ቢትረፈረፍባትና ገናናው የገነነ ቢሆንም ሻለቃው በድንገት ባይሞት ኖሮ እድሜያቸውን በሚዮት ብቻ ቪቫንን አሳልፎ አይሰጣቸውም፣ እርስዋም እታገባቸውም ነበር። ስለሻለቃው አሟሟት፣ በለሚስቱና ስለጡት ልጅ ህዘን ዘርዝሮ ለማስረዳት መሣከር በታሪኩ ሂደት አንባር ጥቅም ስለማይሰጥ ዝሙ ብሎ ማለፉ ይሻላል። ሆኖም መሰፍኑ በአጋጣሚው የተጠቀመ መሆኑን፣ እንድታገባቸው ልጅትዋን ደጋግሞ መጠየቃቸውን፣ እርስዋም እሺ ማለትዋን፣ እንዲሁም ሚስስ ሴስተር የምትወደው ባልዋን በማጣትዋ ብታዋን መቅረትዋን በተገነዘበች ጊዜ በልጅትዋ ላይ የነበራት ቅናት ማገርሸቱን መጥቀሱ ለታሪኩ መሟላት አስተዋጽዖ አለው።

ቪቫን ለቀረበላት ጥያቄ እጅዋን እንድትሰጥና እሺ እንድትል ሴስተር ገፋፋቻት። አባውንቱን ብታገባ ቆንጆዋ ልዕልት ተብላ እንደምትወራ ደጋግማ በነገረቻት ጊዜ ቪቫን ጓጓች። ሴትዮዋ የምትላት ነገር ሁሉ ትክክል ስለመሰለት አባብዋን አልጠላቸውም። በሌትዮዋም አቀራረብ ተታለለች። ለነገሩማ በወጣት ዘመኑ ፍቅርን በተመለከተ ማነው የማይታለል፣ ስለዚህ መጥፊያዋ ወደ ሆነው የሕይወት አዘቅት ሰተት ብላ ገባች። ወደፊት ሊገጥማት ይችል የነበረውን እውነተኛ ፍቅር እንዳታይ የሰውሌው ህብተና ዝና ጋረደባት። ሚስስ ሌስተር ደግሞ የማለሳለያ ጊዜ አልሰጣቻትም። እንደ እውነቱ ከሆነ ቤተክርስቲያን ውስጥ ከቢተመቅደሱ ፊት ለፊት ከሊኑ ሠርጭን ጋር እስከ ቆመች ድረስ ምን እንደምትሠራ አልታወቃትም። ቤተክርስቲያን ውስጥ ባልዋን ቁና ብላ ስታያቸው ከብዙ ዓመታት በፊት የሞተችው እናትዋ ትዝ አለቻት። እናትዋ ለመሞት ስታታጥር የባልዋን ፊት አያየች እንድትሞት የጠየቀችውን አስታወሰች።

«እንደ እናቴ ያን ዓይነት ጥያቄ የምጠይቅበት ጊዜ ይመጣ ይሆን?» ስትል ለማሳጋዋና ቆንጆዋ ሙሽራ ራስዋን ጠየቀች። ጥያቄው ሞንትሳትዋ ውስጥ በነባ ጊዜ መላ ሰውነትዋ ተንቀጠቀጠ፣ ልብዋም በኃይል መታ። ያገኘችው መልስ ግን «የለም፣ አይመጣም» የሚል ሆነ። ወደ ኋላ ለመመለስ

የሚይቻልበት ሰዓት ነው፣ ጊዜው አልፎአል። ነገር ግን የቤተክርስቲያኑ ሥነሥርዓት ከተፈጸመ በኋላ የተደረገው ድል ያለ ግብግና ፈንጠዚያው ቀደም ሲል ከሞንትሳትዋ ውስጥ ገብቶ የነበረውን መሞሮ አሳብ አስረሳት። ከጋብቻዋ ቀን በኋላም ቢሆን ነገሮቹ ሁሉ እንዲሁ እየተረሱ ሄዱ።

አሥራ ሰምንት ዓመት ሲሞላትማ ውበትዋ በይበልጥ ፈነ። በዚያ እድሜዋ በአባሩ የታወቀች ቆንጆና ገናዋ የገነነ ልዕልት ስለሆነች ባልዋ ሰጣም ተኩራሩባት። በዚህም የተነሳ የጠየቀችውን ሁሉ ከመፈጸም ወደኋላ አላሉም። 'እምቢ አይሆንም' የሚለውት ጊዜ አልነበረም። ማጋጌጮችዋና ልብሶችዋ ብልጫ ያላቸው ነበሩ። የመንሸራሸሪያ ሠረገላዎችዋም ሆኑ መኪናዎችዋ የአንደኛነት ደረጃ የያዙ ናቸው። ዘውተር ውድ የተባለ ቀሚስ የምትለብሰው እርስዋ ብቻ ነበረች። ለግብግ ሰው የጠራች እንደሆነ ድግስዋ ታይቶና ተሰምቶ የማይታወቅ ዓይነት ሲሆን ሰዉ ሁሉ የሚያወራው ስለእርስዋ ሆነ። ሁሉም በየፊናው ስለሊንዋ እመቤት ውበት፣ ቁንጅና፣ ሙያ፣ ግርማ ሞገስ፣ ለዛ ያለው ድምፅና የማንሳራግር ችሎታ እያነሳና ሌላም ሌላ ነገር እየጨማመረ ያወራል፤ ይተቻል፤ እርስዋንም ይመኛል። በዚሁ ሰበብ የእርስዋ ልብም ከአንድ ሊሬጋና ሲረካ አልቻለም።

ሰው ሁሉ ግብግ እያዘጋጀ ቤቱን እንድታይለት ጋበዛት። እርስዋም ብዙ ተጋባጉዎችን እየጠራች ግብግ ማዘጋጀቱን ቀጠለችበት። መስፍኑ ግን በግብግው ብዙም አይደሰቱም ነበር። ሆኖም ስሜታቸውን ዋጥ እያደረጉ ተቻውሞ አያሰሙም። እንዲያውም ከነአካቴው አንጻንድ ጊዜ ቤታቸው ሲደገስ 'የፈለግሽውን ሰው መጋበዝ ትቺያለሽ' ይሏታል። አንዳንዴም 'አንቺ ወደ ግብግው ቦታ ብቻሽን ሂጺ፣ እኔ እዚሁ ከቤት እሆናለሁ' እያሉ ከቤት ስለሚቀሩ የምትሄድበትና የምትጋብዘውን ሰው እርሰዋው ራስዋ ነበረች የምትመርጠው። ይኼ ደግሞ ለባልና ሚስት ሕይወት ጤንኛ አካሄድ አይደለም። ለማንኛውም ተቅበጥባጩና ተሰፋ የቆረጠው ልብዋ በለሠ ጋጋታና ማባሪያ በሌለው ግርግር ውስጥ ደስታ ሲፈልግም ሊያገኘው አልቻለም። ጊዜ እያለፌ ሲሄድም ሌሎች ያገኙት እርስዋ ያጣችው አንድ ነገር እንዳለ እየታወቃት ሄደ።

መስፍኑ ቤተኞቻቸው ሁሉ ለእርስዋ ደግ ሥራ ከመሥራት ወደ ኋላ አላሉም። የፈለገችውን ሁሉ አሟሉላት፣ እርስዋም የፈለገችውን ሁሉ እንድታደርግ ነፃነት ያለ ገደብ አስታቀፍዋት። ይህም ለመልካም ትዳር መሰፈን ጠንት ሲሆን እንደሚችል የሚጠረጥሩት አይደለም። በእርስዋ

Scan by Easy Scanner

በኩልም ቢሆን ባልዋ ሳይሆን አባትዋ ሊሆኑ የሚችሉ ሰው ስለነበሩ አልረከቧቸውም። ያ ሁሉ ደግነት አፈር ድሜ ስለጋበ ልትመልሳቸው አልቻለችም። ለገዝዘብና ለገፃ ብሎ ብል ከማግባት ይልቅ ሳጥትር ብሎ ባል ማግባት እንደሚሻልና ልዩነቱ ምን ላይ እንደሆነ አየተራዳኛ የሄደችው ጊዜው ከመሸ ነበር።

ቪቫን በአደግዝጅዋ ቦታህ ሴት ስትሆን እንደ ልጅ የጠራ ልብ ነው ያላት። በሽማግሌ ባልዋና ዘመትር ከዘትዋ በሚመጡ መልኩ-መልካም ወጣቱ ወንዶች መከበል ብዙ ልዩነት እንዳለ በትጡ ገባች። ስለዚህ ወጣት ወጣትን ቢወድ እንደሚሻል በሚገባ ተግነዘበች። ሆኖም ይህ አሳብ ልብዋን ቢያሸፍትባትም ለባልዋ ታማኝ ነበረች። ልብዋ ግን መከጀል አልቀረም። እንኳንደግ ጥፉ ብረሪ ብረሪ ያሰኛታል። ልብዋ ከልብ የሚመደሙን ሰው ከፉኛ ተመኘ። ሲሳሙ ቢቀር አሳጽኒዋ ወይም አባትዋ በሕይወት ቢኖሩ እንኳን አብታዊ ፍቅርዋን በሚርክት ትጽናና ትረካ ነበር፡ ያም አልሆነም። በዚህም የተነሳ ሁሉም ነገር በቶሎ ይሰለቻትና ነገር ዓለሙ ሁሉ ያስጨሰት ጀመር።

ቪቫን የምትወደውን ሰው ፈለገች፣ ግን አላገኘችም። ልጅ ቢኖራት እንኳን ምናልባት ሁናቴዋ ይለወጥ ነበር። ሳቅርዋን አንደ ዝናብ ሀዛ ከሚሀሀንዋ ከመጣ ልጅ ሳይ ብታዘንብ መጥፎ ሕጋሚያዎችን በዚያ ታነሳስ ነበር ለማለት ይቻላል። ሆኖም አምላክ በልጅ ዛጋ አላደላትም። መስፍኑን ለማፍቀር ብዙ ብትሞክርም ደህም ሊሆን አልቻለም። ቢሆንም ሚታ ሚታ አትፋቸው ትተኛለች።

ከመጋበታቸው በፊት የትዳር ጓደኛ እንድትሆናቸው ጠየቅዋት እንጂ በመነከሳቸው የፍቅር ጉዳይ ተንስቱ አያውቅም። በዚያን ጊዜ የልጅነት ስሜት አስሂዳት ሳታጤንና ሳታመዛዝን ከመቀመጫዋ ብድግ እያለች በመደጋገም ስትሰማቸው ሰውይው እጅግ ይገረሙና ይደንግጡም ነበር። ለምሳሌ አንድ ጊዜ ለንግሥት ቪክ የሚገባና በእጅ ሥራ የተዋበ ከአልማዝ የተሠራ የአንባትና የጆሮ ጌጥ ገዝተው ሲሰጥት ባለውለታዋ መሆናቸውን ለመግለጽ ከአንገታቸው ላይ ተጠምቀማ በአደባባይ ምጥዋ አድርጋ ሳመቻቻው። በዚህ ጊዜ ከአርስቶ ይበልጥ አርሳቸው ስላፈሩ ወደ መራት አቀርቅረው «አያስፈልግም ነበር» ካልዋት በኋላ «ስሜትን አደባባይ ማውጣት ተገቢ አይደለም» አልዋት። ከዚያ በኋላ አርሳቸውን መሳም አቆመች። ደግም አርሳቸውን አለመሳምዋ ትክክል ነው ወይስ አይደለም? ስትል ራስዋን ጠየቀች እንጂ መልስ አላገኘችለትም።

መስፍኑና ባለቤታቸው ቪቫን ለን ተገለሎ በሚጠራ አጋር ትልት ቤት ነበራቸው። ሆኖም ከዚያ ቤት አልፎ አልፎ እንጂ በድሚነት ያሚኖሩበት አልነበረም። ወይዚያ ቤት በሚሄዱበት ጊዜ የሚጋብዟቸው ስዎች እጅግ ዮተመረጡ የመሳፍንትና የመኢንነት ዘሮች ብቻ ናቸው። ከዚያ ቤት ያሚደረግ ግብግና የሚረገጥ ጽንኩራ እንዲያው ዝም ብለው የሚያደንቁት እንጂ ቢታሳት ለመግለጽ የሚሞክሩት ዓይነት አልነበረም። የሊንዋ እመቤት ግን በዚህም አትደሰትም ነበር። ባልና ሚስት አብረው ሲኖሩ የሕይወታቸው ገጽታ አረረም መረረ በኑሮአቸው ገፉበት፣ ጊዜው ደግሞ እንዲያው ዝም ብሎ እያለፈ ሄደ እንጂ የቆጠበት ትጽበት የለም። በአንድ ወትት የፀደይ መራት በመጣ ጊዜ ባልና ሚስት ያን ትልት ቤት ለትተው ወደ ለንደን ከተማ ተመለሱ።

ምዕራፍ አሥራ አምስት

የአሳዛኝ ታሪክ መጀመሪያ

ለንደን ከተማ ውስጥ የምትኖር የባልና ሚስቱ የቤት ጓደኛ በሚያዝያ ወር ድግስ ደግሳ የተለያዩ ሰዎች አራት እንዲበለሳት ትጋብዛለች። ይህቺ ሴት የተዋጣላት ባለሙያ በመሆንዋ ሰው ሁሉ ሙያዋን ያደንቃል። ዝግጅቱ ከባድና እጅግ የተጋነነ ስለነበር በሚቱጥሉት ጥቂት ቀናት ስለማብሰሉ ሰው ብዙ አወራ። ሴትዮዋ ደግሞ የምትጋብዝቸው ሰዎች በአገሩ አጅግ የታወቁ ምርጥ ወይዛዝርትና መኳንንት ሲሆኑ የምትኖርበት ቤትም ጉድ የሚያሰኝ ነው። በአካባቢው እርሱን የሚያስንት ሕንፃ የለም። የቤቱ ግቢም በአበባ ያሸበረቀ ስለሆነ በጣም ያምራል።

የአለቱ የክብር እንግዳ አዲሲቱ የሊንዋ እመቤት ቪቫን ነበረች። ቪቫን እንደ ልማድዋ ከፉኛ ዘንጣ መጥታ ስለነበር ተጋባኝዎ ሁሉ አደነቃት፣ ከማድነቅ አልፎም እግዚር ባለው ቱን እንዴት ብሉ እንደሚያገኙት ሁሉም በየፊናው እቅድ አወጣ። እርስዋን ከጭንትላቱ ውስጥ እያስገባም ከሚገባው በላይ ቋመጠ፣ ልግፊውንም በአሳብ አዝለከረከ። ቪቫን ባል ካገባች ወጺህ እንደዚያን አለት አምሮባት አያውትም። አለበስዋ ቀላል ስለነበረ የሸፈተን ልብ በዚያው የሚያስቀር ነው። የወንዱ ዓይን ሁሉ እርስዋን እየተከተለ መንከራተቱን በተገነዘበች ጊዜ እንደ ሚንኛሞም ሴት ውስጥ ውስጡን ደስታ እንክት አደረጋት። ቀደም ሲል ባልዋ የገዙላት አልማዝ ከደሬትዋና ከጅሮዋ ላይ ተንሰራፍተው እንደ ጠዋት ፀሐይ ያበራሉ።

በሕልም ካልሆነ በስተቀር እንደዚያ ያለ ውብትና ቁመናው የተስተካከለ ፍጡር እንደ መስቀል ወፍ ቆይቶ፣ ቆይቶ ብቅ የሚል እንጂ በወትሮ ሥርዓቷ አይደለም። ለዚህም ነው ከዚያ የነበረ ሁሉ የሚያየው ነገር አዲስ ስለሆነበት «ከየት የፈለቀች ውብ ፍጡር ናት» እያለ ያደነቃትና የፈዘዘለት። አንዱ ሌላው እስኪታዘበው ድረስ ይሸኮረመማል፣ ያያል፣ ያፈጣል፣ እኒ እበልህ፣ እኔ እበልዋ እያለ ሁሉም ይቅለሰለሳል፣ የማይሆነውን እየሆነ ራሱን ያቁላል። 'እባክሽ ልብሽ ይራራልኝ' በማለት የሚጣጠን ይመስል ወደ እርሱ ዞር ባለች ቁጥር ድዱን እያሰጣ ይገለፍጣል። አንዳንዱም እግዜር ብሎለት ካናገረችው በቀም በመሸናት ቡሪውን ያረጥባል ቢባል ግጋንን አይሆንም። እርስዋ ግን እያየች አታይም፣ እየሰማች አትሰማም። ለሁሉም ደንታ አልነበራትም። ቢሆንም አንድ ነገር እንደሚፈላግ ሰው ዓይንዋ ከወዲያ ወዲህ መቀበዝበዙ አውነት ነው።

እርኪስትራው ለበለሰ ያለ ሙዚቃ አሰማ። ሙዚቃው ወደሚሰማበት አቅጣጫ ዞር ባለች ጊዜ እስከ በእድሜዋ ሙሉ የማትረሳውንና እያንዳንዷን ድርጊት የምታስታውሰው ነገር ይሆናል። ከቁመቱ ዘለግ፣ ከሰውነቱ ቀጠን ብሎ የሸንቀጠና ረቀቅ ያለ መልክ-መልካም ወንድ ሚድግዳ ተደግሮ ቆሞ በሩቁ ታያለች። ወዲያው ከዚያ በፊት ተሰምቶአት የማያውቅ ስሜት ሰውነትዋን ይወረዋል። ምስኪንዋ ቆንጆ የመጥፊያዋ ሰዓት መቃረቡን ሳትገነዘብ ሰውዬው ላይ አፍጥጣ ተረች።

መልኩ-መልካሙ ወንድ ፊቱን በፈገግታ አስውቦ፣ ቁመናውን ባመረ ልብስ አስጊጦ እርሱም በተራው በሩቁ አያች። ዓይናቸዉ ትላልቅ ሲሆኑ ጥርሰ-ፍንጭት ነው። የሚያሳፍር ወይም ለመደበቅ የሚፈልገው ሰውነት ሰላልነበረው የተደገፈውን ሚድግዳ ለቀቅ በማድረግ ከፊት ለፊትዋ ቀጥ ብሎ ቆመ። ፊቱ ላይ የደግነት ምልክት ስለተንጸባረቀበት እዩኝ እይኝ የሚል መልክ አንጂ ሽሽኝ የሚያሰኝ መልክ አይደለም ያሰመ። አየተገላመጠ ከዚያ የነበረውን ሁሉ በዓይኑ ቃኘ። ይህ ሰው ሰር ልዮኔል ራይዳል ይባላል። ሰር ልዮኔል ራይዳል በዙም ሳያጥርና ብዙም ሳይንቀዋለል መካከለኛ ቁመት ያለው ሽንቃጣ ወንድ ሲሆን ኩትክሽው ሰፋ ብሎ ከወገቡ ሽንቀጥ ያለ ሰውነት አለው። እንደ ሴት ስልክክ ያለ ቆንጆ ባይሆንም ሐመናው ማራኪና የወንዳ-ወንድ ምልክት በገፍ የሚታይበት ስለሆነ ያለ ውዴታ በግድ ዓይንን ይማርካል። ገና ከሩቁ ሲያዩት ደምግባቱ እንደ ማማኑት ይሰባል። አተኩረው ሲመለከቱትማ ከንይኑ ወይም ከሌላ የሰውነቱ ክፍል የሚመንጪው የሆነ ነገር ሳይታወቅ በጠራ ምሽት እንደሚታይ ከከብ

ወይም ጨረቃ ዓይንን ማርኩ 'ነበከትኑ አዩኝ፣ አጥሩብኝ' የሚያሰኝ መልክ ነው ያለው። ያ ምንጩ ያልታወቀው ሰበት ነበር የሊንዋ እመቤ ቅን ዓይን እንደ ማግኔት ያሳበውና ጥምብርብርጥን ያወጣው። ያ ሰበት ነበር ገና ስታየው ልብዋን ከሥሷት የሰነጠቀው። ያ ድንገተኛ ሰበትና ስሜት ነው ባጣማምቾ ዮጭትር ዋንሰሰ ብለው ያሚጠሩት። ከዚያ በፊት ጭትር የሚሉት ነገር ያሳከነፈው ንጹህ ልብዋ እንደዚያ በመጥነከነኩ ቪቫን እጅግ ግራ ተጋባች። 'ምን ጉድ ነው?' በተል ራስዋን ጠየቀች። ልምዱ ስላልነበራት ለጠየቀቸው ዋያቄ መልስ አሳጣችሰትም።

እስከዚያን ጊለት ድረስ ብዙ ወንዶችን አይታለች፣ በተለይም ዓይናቸው ተጎልቶ እስኪወጣ የሚያፈጠጥባት ወንዶች። እንደዚህኛው ወንድ ግን ጥምብርብርዋ እስኪወጣ ያሰደነገጣት፣ የማረካትና ከመትጽበት ልብዋን ያሸፈተባት ወንድ አጋጥሞአት አያውትም። ከሰር ልዮኔል ራይዳል ላይ ማፍጠጥዋን ቀጠለች። በአካባቢዋ ከነበሩት ወንዶች መካከል እንዱ አብረው እንዲደንሱ ጠየቃት። ሆኖም የእርሱን ጥያቄ ረበታ እርሰዋ ሌላ ጥያቄ ጠየቀችው። ሰውዬው ኮሎኔል ኸንት ይባላል።

«ኮሎኔል ኸንት፣ ከእዚያ ጥግ ከመጋረጃው አጠገብ የቆመውን ሰው ታውቀዋለህ?» ብላ ስትጠይቀው «አዎን አውቀዋለሁ፣ ሰር ልዮኔል ራይዳል ይባላል» ብሎ መለሰላት ኮሎኔል ኸንት። ምክንያቱ ሳይታወቃት የለሙዬው ሰም እንደ ሙዚቃ ጣፈጣት። ያ ስም ነበር ልብዋንና ነፍስዋን ግራ በሚያጋባ መልኩ መላ ሰውነትዋን የሚወር ስሜት የፈጠረባት።

«ሰር ልዮኔል ራይዳል አልከኝ! ለመሆኑ የት ነው የሚኖረው?» ስትል ስትጠይቀው «ደንዎልድ ከሚባል ሥፍራ የሚኖር ይመስለኛል» ሲል በቸልታ መለሰላት።

«ደንዎልድ! እሰ ደግሞ የት ነው የሚኘው?»

«በትክክል እንኳን አላውቀውም፣ ግን ኪንት ክፍለ-ግዛት ውስጥ የሚገኝ መንደር ይመስለኛል።»

«ታዲያ ሰውዬው ከዚህ ምን ይሠራል?» ብላ ስትጠይቀው ጥያቄዋ አስገርሞት ቀና ብሎ ተመለከታት። ያገሩ ወንድ ሁሉ የሚንበረከክላትና 'የዘመኑ ውብዋ ንግሥት' እያለ የሚጠራት ቆንጆ እስከዚህም ገናው ባለገነና ከገጠር አካባቢ በመጣ ግለሰብ መማረክዋ እጅግ አስገረመው።

Scan by Easy Scanner

«አይ ሰውዬው እኮ እስከዚህም በአገሩ የታወቀና ሰሙ የገነነ በሙ አይደለም» ሲል እጅግ በማንቋሸሽ ከመለሰላት በኋላ ገጠር ሙሳ እንደሚኖርና የግሉ የሆነ ሰፊ እርሻ እንዳለው ነገራት።

ወጣትዋ ቆንጆ «ትዳር አለው?» ስትል ጠየቀችው አነጋገሯና ድምፅዋ በመንገት ስሜት መዋጡን ለራስዋም እየታወቃት።

«አልፎ አልፎ ቢራ ከምጠጣበት ክበብ፣ ሙስጥ ከመግናኘታችን ሌላ እስከዚህም ብዙ አንተዋወቅም። ትዳር ይኑረው አይኑረው የሰማሁት ነገር የለም» በማለት መልሰላት ኮሎኔሉ ስለራሱ ማውራት ጀመረ። የሊንቋ አመቤት ግን ስለራሱ የሚያወራው ወሬ ብዙም አልጣማትም።

«ኮሎኔል፣ ከጓደኛህ ጋር አስተዋውቀኝ» በማለት ቪቫን በድፍረት ስትጠ ይቀው «ምነዋ፣ ፍላጎትሽ እንደ ሕግ የከረረ ሆነብኝሳ!» ሲል በሚሽሚጠቀ መለሰላት። ሆኖም ግን ኮሎኔሉ ሳያመነታ በቀጥታ ሰር ልዮኔል ወዳለበት ሄዶ ትከሻውን ነካካው።

«እንግሊዝ አገር ውስጥ ለቁንጅናዋ ወደር የማይገኝላት ቆንጆ ቤት ከእንተ ጋር ለመተዋወቅ ትፈልጋለች» ሲለው «ኩራት ኩራት አለኝ» ሲል ሰር ልዮኔል መለሰለት እየሳቁ። ቀጥሎም «የሊንዋን አመቤት ማለትህ ነው? ብዙ ሰው ስለቁንጅናዋ ሲያወራ ሰምቻለሁ። አንዳንዶቹማ ዘፍኙ እንደሚለው 'ከአርሰዋ ጋር አንድ ቀን አድሬ በማግስቱ በሞትኩ' ይላሉ መሰለኝ» በማለት እንዲ ቀልድ አድርጎ ተናገረ።

«ለአንተ መቼም ትልቅ ክብር ነው» አለ ኮሎኔል ሽንት የሀዘን ሰሜት እየተሰማው። «የአንተን እድል ለማግኘት ያላቸውን ሀብት በሙሉ መስዋዕት ቢያደርጉ ቅር የማይላቸው ብዙ ሰዎች ከዚህ ቤት ውስጥ እንዳሉ አውቃለሁ። ገና ስታይህ ስላንተ ማንነት ለማወቅ ብዙ ጥያቄዎችን ነው የጠየቀችኝ።»

«ጥሩ ጥሩ ነገር እንደ ነገርካት ተሰፋ አደርጋለሁ» ብሎ ሰር ልዮኔል በተናገረ ጊዜ «የማይሆን ነገር ብንግራት 'ልተዋወቀው' ብላ ሰው የምትልክ ይመስልሃል?» ሲል ኮሎኔሉ በቱራው በአንክሮ ጠየቀው። «ስላንተ መልካምነትና ደግነት ከግማሽ ሰዓት በላይ ማውራት ነበረብኝ። ከዚያ በኋላ ነው 'አስተዋውቀኝ' ብላ የጠየቀችኝ» ሲለው ሰር ልዮኔል ራይጸል አስከዚህም ሰሜት አልሰጠውም።

«ብዙም ሳንቆይ 'ባለሙለታዬ ነህ' ብለህ ታመስግነኛለህ» አለ ኮሎኔል ሽንት እንደ መግረር ብሎ። ሰር ልዮኔል ወዲያው ፈጥኖ «ኤሳት እንኳን አይበግረኝም» አለ አሁንም እየሳቁ። ሆኖም በእነዚያ ትላልት ዓይኖችዋ ትኩር ብላ በታየው ማንቫውም ወንድ በቆንጆ ሴት አይታ በቅላሉ እንደሚፈታ ሁሉ እርሱም ስሜቱን ሰመግታት ስላልቻለ ምንም ሳይታወቀው በተላሉ እጁን ሰጠ።

በተራው ቂና ብሎ ቆንጆዋን ሴት አተኩሮ ባያት ጊዜ የእርሱም ልብ እንደ እርስዋው ከሁለት ተከፈለ። የልቡ ጎመታት ቅሉ ቶሎ በል ያሉት ይመስል በጣም ፈጥኖ ድው ድው ይል ጀመር። እርሱም በተራው እንደ እርስዋው ከቱጥጥር የሚያደርግ አንድ ዓይነት ስሜት ወረረው።

«ምንድነው ጉዱ? ምን ነክህ? ምን ሆንክ?» ተብሎ ቢጠየቅ «እኔ እንጃ» ብሎ ከመመለስ ሴላ ለማስረዳት አይችልም። ነገር ግን «ብቻ... አለ አይደል፣ አንዲያው ዝም ብሎ ቁንጅት፣ ጥብብ የሚያሰኝ ነገር! ሰዎች ፍቅር ወይም የፍቶተ-ሥጋ አምሮት ብለው የሚጠሩት በሽታ ይሆናላ!» ብሎ ሊመልስ ይችል ይሆናል። ታዲያ ለእርሱ እኮ ፍቅር እንግዳ ወይም አዲስ ነገር አይደለም። እርሱኑቱን የሆነ ነገር ሲያርበተብተው በእነዚያ ልብን ከሁለት በሚሰነጥቁና በሚቅበዘበዙ እንከብል ዓይኖችዋ አሁንም ሳቅ እያለች አፍጥጣ ስታየው እርሱኑቱን አፈር ድሜ አስጋጠችው። ይህን ጊዜ ነው «እንዴት ያለች ቆንጆ ናት! ደም ግባትዋ ደግሞ ውሃ የሚያደርግ አይደለም እንዴ?» ሲል ራሱን የጠየቀው።

ከነበረችበት ሄዶ ሲተዋወቃት ኮሎኔል ሽንት የሆነ ነገር እንዳሳት አስተዋለ። እርሱም ለመስማት በሚያዳግት ድምፅ ዝግ ብሎ አናገራት። ከዚያ በኋላ ኮሎኔሉ እጅ ነስቱ ከአጠገባቸው ሾር አለ። ሁለቱ ብቻቸውን ሲቱሩ ለጥቂት ደቂቃዎች በመፋጠጥ ዝም ዝም ተባባሉ። በተለይ ቆንጆዲትዋ አመቤት ቃል ሳትተነፍስ ዓይን ዓይኑን እያየች ዝም ብላ አፈጠጠችበት። በሕይወትዋ ለመጀመሪያ ጊዜ የምትለውን አጥታ ፈዘዘች።

በመጨረሻ ግን «እንዴት ነው፣ ዓይን አውጣ ሴት ትወደለህ?» ስትል ጠየቀችው። ቀጥላም «ምን ዓይነትዋ ዓይን አውጣና ደፋር ሴት ናት እንደምትለኝ አልጠራጠርም። ብትልም የተሳሳትክ አይመስለኝም። ዓይን አውጣ ሴት ባልሆን ኖሮ 'አስተዋውቀኝ' ብዬ ኮሎኔል ሽንትን አልክብህም ነበር» ስትለው «ደስ የሚል ዓይን አውጣነት ነው» አላት።

Scan by Easy Scanner

«ሆነም ቀረም ዓይን አውጣ ሴት ትወዳለህ?» ስትል በድጋሚ በጠየቀችው ጊዜ «የዚህ ዓይነትዋን ዓይን አውጣ ሴት ከአሁን ቀደም አጋጥማኝ እንደሆነ ማስላሰል ይኖርብኛል። ብቻ እኔም ራሴ ዓይን አውጣ ስለሆንኩ 'ዓይን አውጣ ሴት እወዳለሁ' ብዬ ከመለስኩ ራሰ-ወዳድ ሊያሰኝ ነው። ብቻ.....ለማንኛውም ይህን ያመጣሽውን አሳብ እንርሳውና አሁን የምንሰማው ሙዚቃ እጅግ አድርጌ የምወድደው ዓይነት ሙዚቃ ስለሆነ 'አብረን እንደንስ' ብዬ ብጠይቅሽ ግብጥቦን ትቀበያለሽ?» አሳዛኙ ታሪክ የተጀመረው በዚህ ዓይነት ነበር።

ምዕራፍ አሥራ ስድስት

እጣ ክፍላቸው ይሆን?

ከግማሽ ሰዓት በኋላ አሁንም እንደ ተጣበቁ ናቸው። አሁን ግን ከነበሩበት ክፍል ወጥተው ከቋቋቴ አጠገብ ነው የቆሙት። ቋቋቴው ውሃ ወደ ሰማይ ስለሚረጭ ከቋቋቴው የሚረጨው ውሃ ገላቸውን አራሰው፣ ግን አልተሰማቸውም። የነበሩበት አካባቢ በአበባ ያጌጠ ስለነበር መዓዛው ያውዳል። አቋቋማቸውና የግቢው ማማር አንደ ሙዚቃና እንደ ውበት ስሜት የሚነካ ዓይነት ስለነበር የማሰብ ችሎታቸውን ጋረደባቸው። ለዚህም ነበር እንደዚያ ከክፍሉ ሲጠፉና ተቃቅፈው ሲወጡ 'ሰጪ ምን ይለናል' ብለው ለማሰብ ያልቻሉት።

«ቀደም ሲል ከነበርክበት ግድግዳ አጠገብ ለምን ያህል ጊዜ ነው ቆመህ የነበረው?» ብላ ስትጠይቀው «ብዙ አልቆየሁም» ሲል መለሰላት።

«ባጋጣሚና በእጣ ፈንታ ታምናለህ?» ብላ ስትጠይቀው «አንዳንዴ» አላት። ለረጅም ጊዜ እፈልገው የነበረውን ነገር አሁን አገኘሁት በሚል አመለካከት እርሱን ትኩር ብላ ማየቱን ቀጠለችበት። አይታዋ ኃይለኛ ስለነበረ ልቡን ሰለበው።

«ወደ ግብጥው ቦታ ስመጣ» አለች፣ «ያለውዴታዬ ሠራተኞቼ አሁን ያጌጥኩባቸውን ጌጣጌጦች እንዳደርግ ለመነችኝ። እኔ ለማድረግ የፈለግሁት ሌላ ጌጥ ነበር። የአንገት ጌጤ ላጠልቀው ስል ከእጄ ተፈትልኮ ስለወደቀ ከላዩ ላይ የነበሩትና ከከበሩ ድንጋይ የተሠሩ ፈርጦች ተሰበሩ። በዚህ ጊዜ ሠራተኞቼ በአጉል እምነት የተጠመዱች በመሆንዋ አሟረተችብኝ። 'ውይ' ብላ ከፎኸች በኋላ 'እሜቴ ይኼ የመጥፎ አጋጣሚ ምልክት ስለሆነ ከግብጥው ቦታ ባይሄዱ ይሻላል' ስትል ሙነረችኝ። እኔ ታዲያ ሳትሀብት እንጂ ምክርዋን አልተተበልኩትም። እኔ የምፈልገው 'ከፈተድኩበት ቦታ መሄድና ልቤ የፈቀደውን ማድረግ ነው፣ ምን ይመጣ ብለሽ ነው ብዬ አፈገዛኩባት። ስለዚህ በአልማዝ ያሸበረቀው ሌላውን ጌጥ አምጥታ እንድታደርግልኝ አዘዝኳት። አሁንም ጌጡን ጠበት አድርጋ ሰታስተካክልኝ ከላዩ ላይ አንድ ነገር ተሸረፈ። በዚህ ጊዜ እኔ ክት ብዬ ሳቅሁ እንጂ አልተናደድኩም። ሠራተኞቼ አሁንም ድምፅዋን ከፍ አድርጋ 'አረ ተዉ አይሆንም፣ ዛሬ እኔ አላማረችም። እመቤቴ የመጥፎ አጋጣሚ ምልክት ስለሆነ ከግብጥው ቦታ ባይሄዱ ይሻላል'» ስትል ነገርዋን አጥብቃ ለመነችኝ። እኔ ግን አሁንም አልሰማኋትም። ከክፍሌ ወጥቼ ደረጃ ስወርድ ከባለቤቴ ጋር ተገናኘን። እርሱ ብቅ ሲል እኔ ቦግ ያለ መብራት ከነበረበት ደርሼ ስለነበር የመብራቱ ጨረር ካጠለኩት አልማዝ ላይ በማረፉ በጣም ተንጸባረቀ። ባለቤቴ ያንን አንጸባራቂ መብራት ሲያዩ ሳቅ አሉ።

«'እንደ ፀሐይ ነው የምታበሪው፣ አምሮብሻል። ገላሽ ላይ የበራው ብርሃን መልካም አድል ይዞልሽ ይመጣል' ሲሉ ተናገሩ። እኛ አሁን ከሁለቱ ትንቢት የማንኛቸው የተፈጸመ ይመስልሃል?»

«የባለቤትሽ እንደሆነ ተስፋ አደርጋለሁ» አላት። ክፉ ነገር ይደርሳል ብዬ ለማሰብ አልፈልግም፣ ማለቴ ሠራተኞሽ እንዳለችው።»

«እኔ እንኳን በእጣ ፈንታ አምናለሁ» አለች የሊንጥ እመቤት። «ከዚህ ግብጥ ቦታ አንድ ነገር እንደሚሆን በልቤ አምኜ ነበር» ስትለው «ታዲያ አሁን የሆነ ወይም የደረሰ ነገር አለ እንዴ?» ሲል ጠየቃት።

«አምን ደርሷል» አለችው ዓይንዋን እየሰበረች። «አምን ሆኖአል፣ ከአንተ ጋር ተገናኝቻለሁ» ባለችው ጊዜ «ምሽቱ ለአንቺ እጅግ የተለየ ምሽት እንደሆነ አድርገሽ ነው የምትናገሪው» አላት።

«ለእንተስ?» ብላ ጠይቃው በለመደችው የማንኛውንም ወንድ ልብ በሚያሸፍት ዓይን አየችው። እይታዋ ልብዋ እንደተማረከለት በጉልህ አሳየው። ምን ብሎ እንደሚመልስላት ግራ ተጋባ። ጥቂት ቆይቶ ግን «ለእኔም የተለየ ምሽት እንደሆነ አውቃለሁ» አላት እያተደናበረ።

ለምን እንደዚያ አጥብቃ እንደ ጠየቀችው ለማወቅ ፈልጎ ሊጠይቅ ያሰበውን ከምላሱ ጫፍ አድርሶ መለሰው። ስር ልዮኔል በመሠረቱ ክፉ

Scan by Easy Scanner

ሰው አይደለም። ሙቾስ የማንኛውም ሰው ሙሉ ሙሉ ሙሉ

እያንዳንዱ የደም ሰርም በደስታ የፈካና የደንደነ መሰለው። ስለዚህ የተጣ ናውቱውን መንፈስና ሊቃ ከስውነቱ ስጥ ለማስወጣት የሚችል መስሌት ሚንቅላቱን በኃይል ነቀነቀው። ነገር ግን የሆነ አፍዝ አደንግዝ አስታቅፋው ስለሄደች ሊያስወጣው አልቻለም። ከጠራ ሰማይ ላይ የሚብለጨለሪቤና የሚንጸባርቁ ከዋክብትን ቀና ብሎ ባየ ጊዜ እነዚያ የተዋቡ ዓይኖችዋን አስታወሱት።

«አይ ውበት፣ አይ አፈጣጠር! እንከን የማይወጣለት ገላ! የእግልኒት ከንፈር ወይስ የሰው! ታዲያ ይህቺ ሁሉንም አሚልቶ የሰጣት ሴት ምን እንደዚያ አፍነከነካት? ምነው ተቅበጠበጠችሳ!።» ከሰር ልዮኔል ሚንቅላት ውስጥ የሚሳወስ አሳብ ነበር።

የት እንደሚኖር ስትጠይቀው መኖሪያው አፖርተማ ውስጥ እንደሆነ ነገራት። በዚህም ወንዱላጤ እንደሆነ ገመተች። «አፖርትማ ውስጥ መኖር አይደብርም?» ብላ ስትጠይቀውም እንደማይደብርና ቁጥራቸው በዛ ያለ ወንዶች እንደሚደሱቱበት ሲነግራት እየተመላለሰ እንዲጠይቃትና ከቤ ትዋም እንዲመጣ ጋበዘችው። ከቤትዋ መጥቶ እንዲጠይቃት የጋበዘችው ቪላ ቤት ውስጥ መኖር ምን ያህል እንደሚጥም ለማሳየት ነበር።

«በቋሚነት የምትኖረው ግን ደንዎልድ ከተባለ ሥፍራ ነው፤ አይደል?» ብላ ጠየቀችው አብረው ቁጭ ብለው እያወጉ ሳለ። ቀጥላም «እንዴት ያለ ደስ የሚል ስም ነው!» ስትል አሞካሸችው። ሰር ልዮኔል ድንዎልድ ከሚገኘው ቤቱ ውስጥ ቆንጆ ሚስትና ውብ የሆኑ ልጆች እንዳሉት መንገር እንደነበረበት አልመላለትም። ቪቫንም ማጣፊያው እስካጠራት ድረስ ይህንን አሳወቀችም።

«የደንዎልዱ ሰር ልዮኔል ራይዳል!» አለች ስሙን በድጋሜ በመጥራት። «እስከ ዛሬ ከሰማኋቸው ስሞች ሁሉ ከእንቲ ስም ይበልጥ የጣፈጠኝ ስም የለም» ስትል በድጋሚ አሞካሸችው። ከዚያም ከቪቫን ጋር ከተለያዩ በኋላ ሰር ልዮኔል ከአፖርተማው ገብቶ በእለቱ ያጋጠመውን ሁሉ ብቻውን ሆኖ ስማሰሳል ቸኩለ። ቢሆንም ከአፖርተማው እንደ ደረሰ በእለቱ ያጋጠመውን አያሰላሰለ ለሚስቱ የሚልከው ረጅም ደብዳቤ ጻፈ። ደብዳቤውን ጽፎ እንደ ጨረሰ የመንፈስ ደስታ እየተሰማው ተኛ። ሌሊቱንም በጥሩ እንቅልፍ አሳለፈ። የሊንዋ እመቤት ግን ወደ ቤትዋ ሂዳ ሌሊቱን በሙሉ ያለሰፈችው በእንቅልፍ ሳይሆን በትገቦት ነበር። የትገቦትዋ ይዘት የሚጣጥዋ ቢሆንም በውስጡ ግን የኃጥያት መገለጫ ነበር የሚያሰኝ ቅጥ

ያጣ ምሥጢር ነበረበት። ባልዋን አቅፋ ተኝታ የታገቸውና በአሳብ አያየች ያደረችው የሌላ ወንድ ገላ ነበር። ወንድ አቅፎ ሌላውን ወንድ ማለም!

ሴቶች በቀላሉ ራሳቸውን የማታለል ኃይል አሳቸው። ቢሆንም እንዲት ሴት የሰው ሚስት ሆና ሳለ በሌላ ወንድ ለመደሰትና ራስዋን አሳልፋ ለመስጠት መዘጋጀት ወይም ስለሌላ ወንድ ማሰብና መጨነቅ ማለት እንቆቅልሽ እንጂ የጤና አይደለም። ሰር ልዮኔልን በሕልሟ አየችው፡ ድምፁንም ሰማች። ማር ማር የሚል ሕልም ነበር ለእርስዋ። ከእንቅልፍዋ ስትነቃ በመኝታ ሰዓትዋም ስላልተሰያት እጅግ ደስ አላት። 'ያ ቀን እንድወድምበት የመጣ መጥፎ አጋጣሚ ነው ወይስ እንድደስትበት ፈጣሪ አስተካክሎ የቀየሰው መልካም አጋጣሚ ነውን' ስትል ደግማና ደጋግማ ራስዋን ጠየቀች። መልሱን ለማግኘት ግን ከአትሟ በላይ ሆነባት።

ምዕራፍ አሥራ ሰባት

ከተንገርረገገ የጽጌረዳ አበባ መሃል

የሊኑ መስፍን ከቆንጆዋና ከወጣትዋ ሚስታቸው ጋር ቁርስ ለመብላት ገበታ በቀረቡ ጊዜ ወትሮ አይተውት የማያውቁ አንጸባራቂ ገጽታ ከባለቤታቸው ፊት ላይ አዩ። ፊትዋ እንደ ማታ ጀምበር ፈክቷል። የዓይንዋ ብሌን ተጎልቶሎ ወጥቷል። ፊትዋ ከውስጥ በመነጪ ፈገግታ ተውቧል። ባልዋ ምክንያቱ ባይገባቸውም ውበትዋ በይበልጥ እንዲጎላ ያደረገው አንድ ነገር ለመኖሩ አልተጠራጠሩም። ቁርስ የቀረበው ከመናፈሻ ሥፍራ ስለነበር ተግራ ተቁኝ የጽጌረዳ አበባዎች ተንገርግገዋል። ግን እርስዋ እንደ ወትሮዋ ቀና ደፋ፣ ዞር ዞር እያለች አበባዎቹን አላየችም። እርስዋ ባአሳብ ታየው የነበረው ባለፈው ምሽት ያየችውና የተመለከተችው ማራኪ ፊት፣ ያማረና የሸነቀጠ ሰውነት ነበር።

«ቪቫን» አሉ ባልዋ፣ «ደስ ያለሽ ትመስያለሽ። ለመሆኑ በአሳብ የምታዪው ነገር አለ እንዴ?» ብለው ሲጠይቋት «አዎን» አለች በድፍረት። «ትናንትና ሂጀበት ከነበረው ግብግ ቦታ የነበረው ጨዋታ እጅግ ስላስደሰተኝ ያንን ነበር የማሰላስለው» አለቻቸው።

«የዳንስ ጨዋታ እንዴት እንደማትጠግቢና እንደማይሰለችሽ ይገርመኛል። እኔን ግን ይህን ያህልም አያነሳሳኝም» ሲሉ ስሜታቸውን

Scan by Easy Scanner

ሲገልጹላት «በእኔ እድሜ በነበሩበት ጊዜ እንኳን ሳያስደስቱት የቀረ አይመስለኝም» ስትል መለሰችላቸው። መስፍኑ አድሚያቸው መግፋቷን የሚያስታውሳቸው ነገር ሲሰሙ ይናደዱ ስለነበር ፊታቸው ከመትጸበቅ ተለዋወጠ።

«ለምንድነው የትናትናው ምሽት በጣም ያስደሰተሽ?» በማለት ትናት እያንገበገባቸው ሲጠይቅዋት «ጨዋታ የሚያውቁ ብዙ ሰዎች ስለነበሩ ነው» አለቻቸው። መስፍኑ ቀጥለው «እነርሱ እንማን ናቸውና?» ብለው ሲጠይቋት ትናቱ እንዳንገበገባቸው ሌላ ምስክር ሳያስፈልግ ፊታቸው መለከረ።

«ከግብጣው ቦታ እንማን እንደ ነበሩ ለማወቅ ስማቸውን ጋዜጣ ላይ ያዩታል። ከመጡት ሰዎች መካከል ከግማሽ በላይ የሚሆኑት እኔ የማላውቃቸው ናቸው። የማውቃቸውን ስም ልጥራ ብልም ከፊሉን እንኳን ለማስታወስ አልችልም። ለመሆኑ ዛሬም ከእመቤት ቤሪ ግብጣ አይሄዱም?» ብላ ስትጠይቃቸው «አይመስለኝም፣ ግብጣው ከመናፈሻ ውስጥ ስለሆነ ሊሰለቻኝ ይችላል» ኢልዋት። «እንቺም እትሄጂም» የሚልዋት ስለመሰላት በድንጋጤ ቀና ብላ አየቻቸው።

«ምነው፣ ደስ ያላልዎት ይመስላሉ።»

«ከመቼ ወዲህ ነው ከግብጣ ቦታ አልሄድም ማለት መከፋት የሆነው? ከፈለግሽ አንቺ እንደ ትናንቱ ብቻሽን መሄድ ትቺያለሽ። እኔ ግን ይቅርታ አድርጊልኝና አልሄድም» ሲልዋት ልብዋ ተንፈስ ብሎ ደስታ ውስጥ ውስጡን እንክት አደረጋት።

ብቻዋን ልትሄድ! ነፃነት በገፍ! ያቺ ቀን የምታልፍ አልመሰላትም። ደቂቃው ሰዓት፣ ሰዓቱ ቀን፣ ቀኑ ዓመት ሆኑባት። በአምልኮትና በሚርት የምታምነዋ አልባሽዋ እመቤትዋ በአለቱ ምን እንደ ገጠማት አላወቀችም። አንድ ነገር እንደሆነ ግን ጠርጥራለች።

«በጣም ቆንጆ ሁኚ ለመታየት ስለምፈልግ ጥሩ አድርገሽ አሰማምሪኝ» ስትላት «እመቤቴ ከዚህ የቀለለ ምን ነገር አለ? እርስዎ እኔ የምሉትን ብቻ ይስሙ» ስትል መለሰችላት።

ሰማያዊ ቀለም ያለው የሐር ቀሚስና ከልብሱ ጋር የሚሄድ ባርኔጣ መረጠችላት። የሊንዋ ልዕልት ተኳኩላ ስትጨርስ ስአል እንጂ ሥጋ የለበሰች ሴት አትመስልም ነበር። ፊትዋ በደስታ ፈክቶ እንደ ጠዋት ፀሐይ አበራ፣ እንደ ፈንዲሻም ፈንድቶ ፍልቅልቅ አለ። መስፍንን ለመሰናበት እርሳቸው ወደ ነበሩበት ክፍል ሄደች። ሳንበሀ ብላ በእነብሮት እጅ ነሳቻቸው እንጂ ጉንጫቸውን ለመሳም አልተጠጋቻቸውም። ሰውዬው እንደዚያ አምሮባት ሲያዩ ሙስጣቸው ቅናት ቢያንገበግበውም የእርሳቸው በመሆንዋ ደስ አሳቸው።

«በጣም አምሮብሻል» ካሉ በኋላ «አብራሽ ብሄድ ማን ደስ ይለኝ ነበር» ሲልዋት አጢዋ ዱብ አለ። አብረዋት ከሄዱ ያ በአሳብ ያየችው ደስታ ሁሉ አፈር ድሜ ሊግዋ ነው። አብረዋት ከሄዱ ከሰር ሰራቸው እየሄደች ከባልዋ ጓደኞች ጋር ማውራት ይኖርባታል እንጂ እንደ ተመኘችውና እንደ ፈለገችው መዝናናት አትችልም። በሁለቱ መካከል ለተወሰነ ጊዜ ጸጥታ በሰፈነ ጊዜ እብደትዋ በመጠኑም ቢሆን መለስ ሰላለሳት «መደረግም ያለበት ይኸው ነው እንጂ እስከዚህም ከሌላ ወንድ ጋር ለማበድ ልቤ መሰቀል የለበትም» አለች ለራስዋ ቀሚስዋን እያስተካከለች።

«ቢሆንም ባልሄድ ይሻላል» በማለት መስፍኑ ጥቂት ቆየት ብለው ሲናገሩ «ለትንሽ አመለጥኩ» አለች አሁንም አርስ በራስዋ በትንጋር። «አብረውኝ ቢሄዱ ኖሮ ዛሬ ጉድ ሆኜ ነበር።»

ከቤትዋ ከወጣች ከአንድ ሰዓት በኋላ የተንገርገጣ የጽጌረዳ አበባ ከምላበትና ከሚያምረው የአትክልት ሥፍራ ውስጥ ከሰር ልዮኔል ጋር እያወራች ነበር። ሰር ልዮኔልን ለመናፈቅዋ መላ ግጽታዋ አሳማች። የፀሐይ ብርሃን ወለል ብሎ ቢወጣም ብዙ ስለማያቃጥል ጥላ ካለበት ሂዱ እያሰኝም። ሰር ልዮኔል ዞር ዞር እያለ ሲያይ ወንዶች ሁሉ ቀስ እያሉ ከቪቫን መራቃቸውን ተገንዘበ። ከመናፈሻው ውስጥ ወደ አንድ ጥግ በመሄዳቸውና ስዉም እየራቃቸው ስለሄደ ሁለቱ ብቻቸውን ቀሩ። ከተለያዩ አበባዎች የሚወጣው መዓዛ አካባቢውን አውዶታል።

«በመምጣትህ በጣም ነው ደስ ያለኝ» አለችው በጣም በሚጣፍጥ አንደበት። ዝግ ብላ ነው የምትናገረው። «በዚያ በኩል እድርገን ሄደን አውን ካለንበት ዞር እንበል እስቲ! ሉርድ ሴቭር ወደ እኛ እየመጣ ነው መለለኝ፣ ከእርሱ ጋር መጫወት ብዙም አይጥመኝም።»

ከነበሩበት ተነስተው የጽጌረዳ አበባ በብዛት ካለበት እስኪደርሱ እጅ ለእጅ ተያይዘው መንገዳቸውን ቀጠሉ። ጥቂት እንደ ተራመዱ የድንጋይ መቀመጫ ካለበት ደረሱ። መቀመጫው ሆን ተብሎ ያዘጋጁት ይመስል

ተግራ ተቀኝ በተንገርገባ አበባ የታጠረ ነው። ወደ ጓሳ፣ ወደ ግራና ወደ ቀኝ ፈት ቢያሁሩ የሚታየው የጽጌረዳ ባፍ የፈነዳ አበባና እምቡጥ ብቻ ነው። ቪቫን ከመንግሥተ-ሰማይ ውስጥ የገባች መሰላት።

«ይህ ቦታ የገጣሚው የመር ሰንሾችን አስታወሰኝ» በማለት ሰር ልዮኔል ሲናገር በዓትር በተሞላው ዓይንዋ ቀና ብላ እየችው። «ግጥም ከምታስማን በለራስህ ሕይወት እጂውተኝ» አለችው።

«ደስ የማይለኝ ርእስ» ካለ በኋላ ሰር ልዮኔል ከት ብሎ ሳቀ። «አንቺን ደስ ካሰኘሽ ግን...» ብሎ አሳቡን ሳይጨርስ «እኔ ግን እጅግ በጣም ደስ ይለኛል» ስትል ጣልታ ገባችበት። «ስለሚያስደስቡህ፣ ስለምታፈቅራቸውና ስለምትጠላቸው ነገሮች ሁሉ እጂውተኝ። ልብህ ውስጥ ለመጻጅና ሳፍታሪ ከናት ቦታ ካለም ለማወት እፈልጋለሁ። ታውታለህ፣ ግና ሳይህ ልቢ ከሁለት ትርትር ስላለብኝ 'ይህን ሰው ዓያኛ ማድረግ አለብኝ' ብዬ ስራሲ ታል ገባው። አደራሳቱ ግን ስህተት ሲሆን ይችላል።»

«ነው እንዴ!» ብሎ ቢናገርም አነጋገርዋ የሰር ልዮኔልን ስሜት በመነካቱ «ስለመልካሙ አላብሽና ምኞትሽ እጅግ አድርጌ አመሰግናለሁ» አላት።

«እንደምታየው ከእሴ ጋር ለመተዋወቅና ለመጫወት የሚፈልግ ወንያ ቁጥር እጅግ ብዙ ሰለሆነ እሰከ ዛሬ ከብዙ ሰው ጋር ተዋውቂያለሁ። ነገር ግን አላዳጊዬ ሻለታ ከሞተ በኋላ ከተዋወቅኋቸውም ሆነ ከእሴ ጋር ለመተዋወቅ ከሚፈልጉ ሰዎች መካከል ግንም እውነተኛ ወዳጅ ሊሆን የሚችልና ልቢ የተማረከለት ሰው አላጋጠመኝም። ሁሉም የራሱን ጥቅም ፈላጊ ብቻ ነው።»

«ባለቢትሽ እውነተኛ ወዳጅሽ መሆን አለበት» ለማለት ፈልጎ ባልዋ የተሸመደመደ ሽማግሌ መሆናቸውን ስላስታወሰ አሳቡን መልሶ ዋጠው። «ምን ዓይነት የማይጣጣሙ ባልና ሚስት ናቸው ሲል ግን አሰላሰለ።

«ሁሉም ሰው በግሉ የብቸኝነት ስሜት የሚያጠቃው ይመስለኛል። የሚገርመው ግን የእኔ የብቸኝነት ስሜት የሚያገረሽው ብዙ ሰው ካለበት ስፍባ ነው። የልቢን ዘክገቢ የማጫውተው ሰው ቢያጋጥመኝ እያልኩ ዘወትር እመኝ ነበር። የእኔ ችልቱ ችግር ብቸኝነት ነው» ስትለው «'ያለያ ጋብቻ' ውጪት ነው» ብሎ በማሰላሰል ሰር ልዮኔል ለሴትዮዋ እጅግ በጣም አዘነላት። ሀዘኑን በዓይን ከማሳየት ሌላ ምንም ስላልተናገረ አርስዋ ንግግርዋን ተጠለች።

«ስለመልካም ጓደኛሞች ባነበብኩ ቁጥር 'እኔም መልካም ጓደኛ ያስፈልገኛል' እያልኩ እመኝ ነበር። እና አንተን ግና ሳይህ ያ የምፈልገው ጓደኛ መሰልከኝ። በውሰጤ አንድ ዓይነት ስሜትም ቀሰግኝ። ያ ስሜት መላ ሰውነቴን ወረረው። የሆነ ድምፅ ልቢን ሰንጥቆ ገብቶ 'ይህን ሰው ነው የፈለግሽውን' ብሎ የጠየቀኝም መሰለኝ። የምሰውን ሁሉ በትሰማ እንግዳ ነገር ሲሆንብህ ይችላል። እንግዳነቱ እንኳን ለአንተ፣ ለእኔም ሙምር ነው። አይገርምምን? እንዲያው ዝም ነው እንጂ ምን ይባላል»

«የተለየ ስበት ያላቸውና አርስ በአርስ የሚሳሳቡ ፍጡሮች እንዳሉ ይታመናል። ያ ደግሞ ድንገት የሚያጋጥም እንጂ ፈልገው የሚያገኙት አይደለም» ሲላት «ስለዚህ አንተንም በድንገት ነዋ ያገኘሁህ» ብላ ሰት ጠይቀው ቀና ብሎ በአድናቆት ተመለከታት። ሴትዮዋን የተዋወቃት ገና ትናንትና ቢሆንም አጅግ አድርጋ እንደ ወደደችው ገባው።

«ክትናንት በስቲያ የማያውቁት ፍጡር ዛሬ አሰክዚህ ሊያሳብድ ይችላል?» ብላ ስትጠይቀውም «መሆኑ ነዋ» ሲል መለሰላት። አውንም ፊትዋ ከወትሮው ይበልጥ እጅግ ፈክቶ እንደ ንጋት ኮከብ አበራ። ሰው እጅግ አድርጎ ሲደሰት ደስታው ፊቱ ላይ መታየቱ እውነት ነው።

«በጣም ነው ደስ ያለኝ» አለች በዝግታ። «እና ለእውነተኛ ወዳጅና አፍቃሪ ከልብሀ ውስጥ ጥቂት ሥፍራ ይኖራል?»

ለጥያቄዋ መልስ እንዲሆነው ነፃ ሰው አለመሆኑን ማለት ሚስትና ልጆች እንዳሉት ሊገልጽላት ብሎ ግና አፉን ለመክፈት እንደሞከረ የሆነ ነገር ምላሱን አንቆ ያዘበት። ስለዚህ ሊለው የፈለገውን አሳብ መልሶ ዋጠው። ግርማ ሞገስዋ፣ ውሃ የሚያደርግ እይታዋ፣ የድምፅዋ ልስላሴ፣ ጠቅላላ ቁንጅናዋና ሁናቴዋ ነበሩ አሳቡን የሰስበበት። ዳግም የሚስቱና የልጆቹ ጉዳይ ከምላሱ ጫፍ ሳይደርሱ ከሆዱ ውስጥ እንደ ተቀበሩ ቀሩ። የእርስዋ አፍዝ አደንግዝ ዓይን ሁሉንም ነገር ሽፍኖ ስላጪለመበትና አፉን ብቻ ሳይሆን የአስተሳሰብ ምጥቀቱንም ጨምሮ ስለሰለበበት አጠገቡ ከቆመች ሴት አሳብ ሌላ ሁሉም ነገር ከህሊናው ተሰወረ። የህሊና መታወር ይሉሃል ይኼ ነው።

በመጨረሻ «ከልቢ ውስጥ ጥቂት ባዶ ቦታ ሊኖር ይችላል» ሲል እርስዋ የተናገረችውን ከደገመ በኋላ «ይህን ያህል ከመወደድ ይበልጥ ፈጣሪዬን ሌላ ምን እንዲስጠኝ አለምነዋለሁ» በማለት ተናገረ። ቪቫንም እጅግ

Scan by Easy Scanner

በጣም የጥሀ ሴት ስለነበረችና በብርቱ ስሜት ስለተሞጠች ከወደ ኋላ ሊመጣ የሚችለውን መጥፎ ነገር ሁሉ ለማየት ተሳናት።

«እውነተኛ ዓይኛና ወዳጅ በማግኘቴ እንዴት ነው ደስ ያለኝ» ብላ በመናገር ቪቫን በይበልጥ አሳበሳችው።

«ቪቫን» አላት በመቃከል፣ «እንዴት ብለሽ በአንድ ጊዜ እሰከዚህ ልታምኚኝና ልታቀርቢኝ እንደቻልሽ ብትገልጪልኝ በጣም ደስ ይለኛል፣ ማለቴ ከቻልሽና ፈቃድሽ ከሆነ» ሲላት ቶና ብላ አያየችው የሞቱ ፈገግታ በገፍ አስታቀፈችው።

«ቢሆንልኝማ አነግርህ ነበር። አስካሁን ከነግርኩህ በተጨማሪ ሲላ የማውቀው ነገር የልኝም። ነገሩ እኔንም ግራ አጋብቶኛል። ገና ሳይህ ከልቢ ውስጥ ይምፅ የሰማሁና ደወል የተደወለ ነው የመሰለኝ።»

ጨዋታቸው ቀጥሎ ከአትክልቱ ሥፍራ እየተዘዋወሩ ብዙ ተጫወቱ። ከጽጌረዳ አበባ መካከል ሲያልፉና የጽጌረዳ ሽክ ሲወጋቸው ግን ሁለቱም አልተሰማቸውም።»

ምዕራፍ አሥራ ስምንት

የወዳጅነት ጥንካሬ

ትንሽ ከተማ ውስጥ ወሬ በቀላሉ ይዛመታልና «የሊንዋ እመቤት ምን አገኘች?» ሲል የአካባቢው ሰው ሁሉ እርስ በእርሱ ተጠያየቀ። «በየእለቱ እያማረባት ነው እንዴ የምትሂደው? ትልቅ ለውጥ ነው የሚታይባት። ብዙ አትኩራም፣ ብዙም አትዘባነንም። ቢሆንም እንዲያው ብቻ እንደ መኩራራትም፣ እንደ መዘባነንም ያደርጋትና ወዲያው ደግሞ መለስ ትላለች» እያለ የአካባቢው ሰው ሁሉ ማውራቱን ቀጠለ።

ለማንኛውም በቪቫን ላይ የታየው ለውጥ እውነተኛ ነበር። ልብዋን የሞላው ፍቅር ግንባርዋ ላይ ጎልቶ ከመታየት አልፎ ተንፀባራቂነቱ ገሃድ ወጣ። ያጋጠማት መልካም እድል አመልዋን አለዘበው፣ ግርማ ሞገስዋን አሳደገው። ፍቅርዋ ገና መጀመሩ ቢሆንም እጅግ በጣም ጣፋጭ ሆኖ ነው ያገኘችው። ፍርሃት፣ ፍርሃት የሚላትና ፈራ ተባ የምትልበት ቀን አልደረሰም። ከፍቅርዋ መጣፈጥና ከደስታዋ ብዛት የተነሳ የምትሠራው ሥራ ኃጥያት ለመሆኑ ጨርሶ አልታያትም።

ኑሮን ኖርኩ የሚያሰኝ ተስፋ ድንገት ከቮች ሰላለላት ዘመትር ከእንት ልፍዋ ስትነታ የሚታያት ነገር ቢኖር ሰር ልዮኒልን መቼና የት ነው የሚገኘው የሚለ ሆነ። ከዚያ በፊት የዚያን ዓይነት ስሜት አልነበራትም። ጠዋት ከመኝታዋ ስትነሳ እንደ ወትሮው ማዛጋትዋ ቀርቶ ፊትዋን በፈገግታ ታጠሙበው ጀመር። ሰለእርሱ ማሰላሰሉ ብቻ ደስታ ይሰጣታል። ከእርሱ ጋር ተገናኝቶ መጻራቱማ ሌላ ነገር ነው የሚያደርጋት። ሺህ ሰው ቢሰበሰብ ለማንም ደንታ ላይኖራት ሁለቱ በተገናኙ ቁጥር ዓይን ለዓይን እየተያዩ ከሰው ርቀው ብቻቸውን መጫወት ከመጠን በላይ ያረካቸዋል። ቱመናው፣ አነጋገሩ፣ አቋቋሙና ፈገግታው ልብዋን ሰለሚሰልበው የእርሱ ትዝታ፣ የእርሱን ዓይን ማየት እንደ ማር ይጣፍጣት ጀመር። አብረው በሚሆኑበት ጊዜ ጋሻ መከታዋ እንደሆነ ይሰማታል። እጅን ትከሻዋ ላይ ሲያሳርፍማ ዓለምን የጨበጠች ይመስላታል። እጅዋን ይዞ ከወዲያ ወዲህ ሲል ደግሞ ሲቃ ይሠአት የምትይዘውንና የምትጨብጠውን ታጣለች።

'ሴትዮዋ ምን ነካት?' ተብሎ ቢጠየቅ 'አያድርስ ነው ወዳጂ' ከማለት ሌላ መልስ ለመስጠት ያስቸግራል። ቪቫን ሰር ልዮኒልን ካገኘች ጀምሮ ሕይወት ጣመቻት። ቀደም ሲል መጠነኛ የሆነ ወይም ጨርሶ ሕይወት ስላልነበራት መንፈስዋ የወደቀ ነበር። አሁን ግን መንፈስዋ ተነሳስቷል፣ ስሜትዋ ነትቷል። አንቀላፍቶ የነበረው ልብዋ ሸፍቷል። ሆኖም አሁንም ቢሆን ሐቀኛ ምክር የሚለግሳት እውነተኛ ወዳጅ ብታገኝ ከእብደትዋ ልትመለስና ከጥፋት ልትድን ትችል ነበር። ሰው ስላልነበራት ያ አልሆነም። ቪቫን በአፈጣጠርዋ መልካም ሴት ስለነበረች ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደረባትና ለሰው አክብሮት ያላት ሴት ናት። በራስዋ ፈቃድ ከስሀተት ላይ የምትወድቅ ዓይነት ሴት አልነበረችም።

በማንኛውም የፍቅር ታሪክ መጨረሻው የተለያየ ቢሆንም ሲጀምሩት ፍቅር ሁሉ ይጣፍጣል። በቃላት ኃይል ለመግለጽ በሚያዳግት ዓይነት የእርስዋም ፍቅር ከእጅግመሩ እጅግ በጣም የጣፈጠ፣ በጣም የለዘበ፣ የላመና እጅግ በጣም የሚያጓጓ ነበር። አሁን ያጋጠማት ፍቅር ከሻለቃውና ከኖራ ፍቅር እጅግ የላቀና የመጠቀ ዓይነት ሆኖ ነው ያገኘችው።

«ሌላውን ሰው ምን እንደሚያስደስተው ደረስኩበት። ለካስ ሰዎች ደስ ብሎአቸው የሚኖሩት የሚወዱት ሰው ስላላቸው ነው። እኔም አሁን የምወደው ሰው ስላለኝ ደስ ብሎኝ ነው የምኖረው።» አያለች ዘወትር ራስዋን ታጽናናለች። ያም የእለት ተእለት ሕይወትዋና አሳብዋ ሆነ።

Scan by Easy Scanner

ባልዋን ሳይሆን ሌላ ወንድ ማፍቀርዋ አስነዋሪ መሆኑ አልታያትም። ሌላ ሰው ማፍቀርዋ ባልዋን ሊያስከፋ እንደሚችልም በውል አልተከሰተላትም። ከተሳሳተ ጎዳና እየገባሁ ነው የሚለው አመለካከትም ከአእምሮዋ ውስጥ አልገባም። 'ፍቅር እውር ነው' የሚባለው ለዚህ ሳይሆን ይቀራል! የታወሳት ነገር ቢኖር የባልዋ የማይጥም ጨዋታና ፍላጎት ተሸክማ ለረጅም ጊዜ መቀመጥዋ እንደ ውለታ የሚያስቆጥር ስለሆነ 'ደግ ሴት ነኝ' የሚለው አሳብ ብቻ ነበር።

ሁለቱ ፍቅረኞች፤ ከአሁኑ 'ፍቅረኞች' ብለን ልንጠራቸው የምንችል ከሆነ፣ እስካሁን በተገናኙ ቁጥር ስለጓደኝነት ወይም ስለወዳጅነት ያውሩ እንጂ ስለፍቅራቸው አንስተው አያውቁም። 'መቼ እንገናኝ' ብለውም ቀጠሮ አይሰጣጡም። በየጊዜው ግን ሁለቴም የሚገናኙበት ዘዴ ስለሚቀይሱ በየምሽቱ አብረው ናቸው። ከነአካቴው ሳያውቁትና ሳይገነዘቡት ቀስ በቀስ ከአጉል ወጥመድ ውስጥ ገቡ። በአንድ ምሽት ከአንድ ዝነኛ ከሆነ ቲያትር ቤት ይገናኛሉ። ቪቫን ከቲያትር ቤቱ የከንሰርት ሙዚቃ ለመስማት ብቻዋን ነበር የሄደችው። ባልዋ ቋሚ ብሎ ሙዚቃ መስማት ስለማይጥማቸው እርስዋ እጅግ አምሮባትና ንግሥት መስላ ነበር ብቻዋን ከቲያትር ቤቱ የሄደችውና ወንበር የያዘችው። ሰር ልዮኔል ደግሞ ከቲያትር ቤቱ መጥቶ ኖሮ በቀጥታ ከእርስዋ ቀጥሎ ወደ ነበረው ባዶ ወንበር ሄዶ ከአጠገብዋ ቁጭ አለ።

ስለፍቅር የሚያወሳው ሙዚቃ ፍዋ ብሎ ቀጠለ። ስለፍቅር ጽናት የተደረሰውና ስሜትን ክፉኛ የሚቀሰቅሰው ሙዚቃ ፍዋ ብሎ አዳራሹን ሲሞላው የእርስዋም ልብ በእንድ ዓይነት ስሜት ከአፍ እስከ ገደፍ ተሞልቶ በእሳብ ነጎደች። ሆኖም አካልዋ በአዲስ ሕይወት መሞላቱንና በአዲስ ስሜት መዋጡን ስትገነዘብ ነጉዶ ከነበረው አሳብዋ ተመለሰች። ልብዋ በደስታና በጭንቀት ስለተዋጠ ግራ ተጋባች። ከዚያች ቲያትር ቤት ውስጥ ነበር የሕይወት ታሪክዋን ለሰር ልዮኔል የዘከዘከችለት። ታሪክዋን በተመስጦየ አዳመጣት። የነገረችው ታሪክ 'የሚጣፍጥ ግን የሚያሳዝን ታሪክ ነው' የሚል ስሜት ፈጠረበት። ይህን ጊዜ «ቪቫን» አለ፤ «ገና ሳይሽ የአበሾች ደም እንዳለሽ ጠርጥሬአለሁ። መላ ሁናቴሽ ሁሉ ከእንግሊዛዊት ቤት ባህርይ የወጣ ነው። ግርማ ሞገስሽና ደም ግባትሽ ልብን ያሸፍታል።»

«እንግሊዛዊትና የእንግሊዛዊት ባህርይ ያላትን ሴት ብቻ ነው የምትወደው?» ብላ ስትጠይቀው ድምፅዋ የተሸማቀቀና በስሜት የተሳጸ እንዲሁም በትናት ነድዶ የሚጥት ዓይነት ስሜት የነበረው ለመሆኑ ያስታውት ነበር። እርሱም ከመሬት ተነስቶ ኩራት ኩራት ቢለውም ስሜቱ እንደ ተንካ ገጽታው ላይ ስለታየ ይህን ለመለየት ከባድ አልነበረም።

«የለም፤ ለእንግሊዛዊት ሴት እሰከዚህም ስለሆንኩ ብዙም አላፈቅራቸውም» ሲል በችኮላ መለሰላት። የሰጠው መልስ ከቤቱ ውስጥ ያለችው ቆንጆዋ ባለቤቱ እንግሊዛዊት መሆንዋን አላስተዋለም።

«ሙዚቃው እንዴት ደስ ይላል! ሰውነት ውስጥ ሰርጎ ገብቶ አንጀት ይበላል» አለች ሙዚቃው አሁንም ፍዋ ብሎ በመቀጠሉ። ቀጥላም ፀሐይ እንደ መታው ቅቤ ልብን በሚያቀልጥ እይታ ዓይን ዓይኑን እያየች «ምን ባደርግ ደስ እንደሚለኝ ታውቃለህ?» ስትል ጠየቀችው። ሆኖም መልሱን ከእርሱ ሳትጠብቅ «ልቤ ከቦታው የተሰወረ እስኪመስለኝ ብዘፍንና ብደንስ» ስትል ለጠየቀችው ጥያቄ ራስዋው መልስ ሰጠች። ወዲያው ግን ኩሩና እንደ ንጋት ከከብ የሚያበራና የሚፍለቀለቁ ዓይኖችዋ በእምባ ተሞሉ።

«ሙዚቃ በጣም ትወጂያለሽ መሰለኝ» ሲላት «በጣም፣ እጅግ በጣም ነው የምወደው። ሙዚቃ ሰምቼ ስለማልጠግብ ሁሉም ሙዚቃ ብሰማ ደስ ይለኛል» ብላ በጉጉት ስትናገር የሚለውን ስላጣ ቋንቋ አለው። «አፌ መናገር የሚጀምረውና አንደበቴ የሚፈታው ሙዚቃ ሳጸምጥ ብቻ ነው። ሕይወቴ በጨለማ የተዋጠና በሳጉተት የተሞላ ስለሆነ በሽሀ የሚቆጠሩ አሳቦች ከጭንቅላቴ ውስጥ ይተረማመሳሉ። ታዲያ ሕይወቴን ይበልጥ አሳዛኝ የሚያደርገው ስለአንዱ ችግሬ እንኳን የማዋየው ሰው አለማግኘቴ ነው። ሕይወቴ ሕልም፣ ምኞቴ ተስፋ የተለየው ባዶ ቁሮ ስለሆነና ችግሬን የማዋየው ሰው ስለሌለኝ ሁሉም ነገር ልቤ ውስጥ ተቀብሮ ነው የሚቀረው። ምኞቴና ተስፋዬ ሁሉ በመሚጠጡ ኑሮ እየከበደኝ ሄዶ ልቤን ሊያቆስለው ከጭንቀቴ ለመገላገል የልቤን ገልጬ የምነግረው ሰው ቢኖረኝ መልካም ነበር። ጭንቅቴና ታሪኬ አሳዝኖት በተመስጦየ የሚሰማኝ ሰው ነው ያጣሁት። ከተጨነቀ ሕይወት ውስጥ ምን እንዳለ ታውቃለህ?» ስትል በድንገት ጥያቄ ጠየቀችው የጀመረችውን አሳብ አቋርጣ።

«የለም አላውቅም» ሲል መለሰላት።

«ይገርማል» ካለች በኋላ «እነዚያ የሚያስጨንቁኝና የሚያስደስቱኝ ነገሮች ሁሉ ለአንተ እንድነግርህ ተሰባስበው መጥተውልኛል። ቢሆንም ከዚህ ይበልጥ የሚያስገርመው ግን ለአንተ ለመንገር መድፈሬና አለማፈሬ

ነው» አለችው። አሁንም ሰሚት የሚነካውና ልብን የሚመስጠው መዚቃ ዝግ ብሎ ቀጠለ። እጅን ከአጅዋ ላይ ጣል ሲያደርግ ነሳ እንደሚያወጣውም ትጠል መላ ሰውነትዋ ተወራጨ፤ ተንቀጠቀጠ በዚያች ሰዓት መጠንቀቅና ከሕልምዋ መንቃት ነበረባት። ነገር ግን ፍላጎ ወጥመዱን ሲዘረጋ ይህ አይታሰብም። የፍትር መጨረሻው ምንም ይሁን ምን፣ ጅማሮው እንደሚማግጥ ተደም ሲል ተንግጅል። ከነበፍብት ከናስ ከመውጣታቸው በፊት ለጥቂት ደቂቃዎች ጥማ ይዘው ቆመ።

«ደህቺን ምሽት እስከ ሕይወቴ ፍጻሜ አስታውሳታለሁ» አለችው አንቺ ቆመ። «አሁን የሰማኸው መዚቃ ትክክለኛ ትርጉም የገባኝ ገና ዛሬ ነው መዚቃውን ደጋግሚ የሰማሁት ቢሆንም ዛሬ ስሰማው ግን ለመጀመሪያ ጊዜ የሰማሁት ነው የመሰለኝ።»

መኪናዋ እስከ ቆመበት ሲሸኛትና በጠፍ ጨረቃ ቀና ብላ ስታየው ሲበዛ ቆንጆ ለመሆንዋ በደጋሚ አረጋገጠ። እውነትም ምን እሰት እጅግ በጣም እምርባት ነበር።

«የሚቃል ቢሆንና እብረኝኝ ብትመጣ ምንኛ ደስ ባለኝ» ስትለው «ከፈለግሽ መምጣት እችላለሁ» አላት። «እንዲያውም አብረን ሂደን መንገድ ላይ ብትጥዪኝ ጥሩ ነው» ብሎ አሳቡን ሲያካፍላት «በማም ደስ ይለኛል» ከማለት በስተቀር ሌላ ምርጫ አልነበራትም። ለሽፈሩ የሆነ ነገር ከነገሩት በኋላ ከመኪናዋ ውስጥ ገብተው መንገዳቸውን ቀጠሉ። እጅ ለእጅ ተያይዘው ከኋላ ቁጭ አሉ። እጅግ በማም ተጠንቀቅና ከነገሮ ሻጥ ብሎ ነው ቁጭ ያሉው። በዚያች ትጽበት የቤትፕ የሚስትና የልጆች ትዝታ ከህሊናው ውስጥ ጨርሶ ጠፍቷል። መላ ሀሊናው በዚህችኛዋ ቆንጆ ሴት ነበር የተያዘው።

አሁንም እጅን ከእጅዋ ላይ አሳረፈ። በመጠኑ ነዘራት እንጂ ቲያትር ቤቱ ውስጥ እንደሆነው አላንቀጠቀጣትም። የእጁን አምስት ጣቶች ትኩር ብላ አየቻቸው። ደፋሮቹ ጣቶች ቀጠን ብለው የሚያምሩ ረጃጅሞች ሲሆኑ ታታሪና ጠንካራ ለመሆናቸው እያጠራጥሩም። ሳታስብና ሳታመዛዝን በስሜት በመዋጥና የስሜት ባሪያ በመሆን ጎንበስ ብላ እጅን አጥብቃ ይዛ ምጥጥ አድርጋ ሳመቻው።

እኔ ይህን ታሪክ የምተርከው ጸሐፊ ሴትዮዋን ባውቃትና ብወዳትም፣ አንዲሁም ኩሩና ክብር የሚገባት ሴት መሆንዋን ብረዳም ስለቅጽበታዊ

ድርጊትዋ ስጽፍ ትንሽ ኃየቅፈረኝ ነው። በዋነኛ የማሳት ሰው እጅ ስለሆነ ሳመቸው፣ እንዲያውም መጨመጨችው ግለት ይቻላል። ድርጊቱ በአፈጣጠራቸው ተገዞዝ ያሉ እንግሰዝሙያን የሚነትፉት ቢሆንም ግንፍሉ የወጣው ሰሚትዋ የእስፖኝ ተወላጅኛ ባህርይ ነው። የሠራችው ሥራ ስትገነዘብ የፈረንጅ ገላ ነውና ፈተዋ ቀላ። ፍርሃት ፍርሃትም አላት። የምትለውን አጥታ ስትደናበር የህፍረት ስሜት ተሰማት። ስር ልዮኤል ግን ከማንኛውም ኩሩ ወንድ ይበልጥ የመኩራራት ስሜት ተሰማው። እርሱም በተራው እጅዋን ምጥዋ አድርጎ ስሞ «የወዳጅነታችን ማሰተሳሰሪያ ነው» ሲል ፍትሩን ገለጸላት።

«ደፋርና ዓይን አሙላ ሴት መሆኑን ነግሬሀ የለ» ስትለውም «ድፍረትሽ እንደ መለከሽ ይጣፍጣል፣ ግራኪና ተደናቂም ሴት ነሽ» አላት።

«ከልብህ ነውን?» ብላ ስትጠይቀው «ከልቤ ነው» ሲል መለሰላት። ቀጥ ሉም «ከዚህ ሙጭ ምን ሊሆን ይችላል። የሞህ፣ ደግና ትሁት የሆንሽ ሴት፣ ቁንጅናሽ ደግሞ ከሴቶች ሁሉ የሚበልጥ» ብሎ ሲያሞካሻት «ያልከው ሁሉ ያንተ ብቻ ይሆናል» አለችው የደስታ ሳት እየሳተች። «ታውቃለህ፣ ሌሎች ሰዎች ጠባዬ ከሰው ጋር የሚይገጥም፣ ኩራተኛና ተገቢ ሴት እንደሆንኩ አድርገው ነው የሚቆጥሩኝና የሚያወሩኝ። አንተ ብቻ ነህ እንደ 'የዋህ፣ ትሁት፣ ደግና ቆንጆ ሴት' ያየኸኝ። እኔ ደግሞ አንተን ነው የማምነው» አለችው። ይህን ጊዜ «እመኚኝ፣ ከአንጀቴ ነው። አንቺን ለመሸንገል ብዬ የተናገርኩት አይደለም» ብሎ የልቡን ሲነግራት «ከአሁን ተደም የዚህ ዓይነቱ አነጋገር ሰምቼ አላውትም» አለችው።

«መኖር እንዴት ጥሩ ነው፣ ምንኛ ደስ ይላል እባክህ፣ ለክስ የሚወዱትን ሰው ሲያገኙ ብቻ ነው ሕይወት ዐተስፋ የሚሞላው፣» ብላ ተናግራ ምን ዓይነት ሴት እንደሆንች እያሰላሰለች ሳለ ሰር ልዮኤል ለመሄድ ከፈለገበት ሥፍራ በመድረሳቸው መኪናው ቆመ።

«ቪቫን መሄድ አለብኝ መሰለኝ» ሲላት ቃል ሳትናገር እንዲሁ በጥቅና በዓይንዋ ሸኘችው። ከመሄዱ በፊት ግን «ከባለቤትሽ ከሎርድ ሊን ጋር ብታስተዋውቂኝ አልፎ አልፎ ከቤትሽ እየመጣሁ እጠይቅሽ ነበር» ሲላት አሳቡ እንዳስደሰታት ፈትዋ ላይ ተንጸባረቀ። ወዲያው «የዚህ ዓይነቱ አሳብ አልመጣልኝም ነበር፣ ይቻላል፣ አስተዋውቅሃለሁ» ስትል ፍላጎቱን ለሚሟላት ቃል ገባችለት።

Scan by Easy Scanner

«አሁንስ ልሂድ፣ ይበታናል። ጊዜ ባለፈ ቁጥር መለያየቱ እየከበደኝ ይሄዳል። ይህና እደሪ እመቤት ሊን» ብሎ ቀና ብሎ ሲያያት ፊትዋ መልዋወጡን ተገነዘበ። ከዚያ በላይ ቢቆይ የሚሆነው ነገር አደገኛ ሊሆን እንደሚችል ዓይኖችዋ ስለነገሩት ተመንጭቶ ከመኪናው ወጣ።

ምዕራፍ፡ አሥራ ዘጠኝ

ባል ተታለለ

ያን አለት ሌሊት የሊንዋ እመቤት ሕይወት የቀለለና በተሰፋ የተሞላ ለመሆኑ እየተሰማት ለመተኛትና እንትልፍ እንዲመስዳት ወደ መኝታ ክፍልዋ ሄደች። ነገር ግን የሚፈነድት ዓይን አይታ፣ የሚማርክ የወንድ ልጅ ቁመና፣ የሚያባብል ሙዚቃና ለስለስ ያለ ድምፅ ትገታ እንትልፍዋን አባረሩባት። የሽማግሌ ባልዋን ገላ እያሻሹ ከመተኛት ከአዲሱ ሽበሳ ፍቅረኛዋ ጋር በአሳብ መገናኙ ይሻላል ብላ አሁንም በአሳብ ተሸሞነሞነች። 'ተሳስቼ ይሆን' የሚል አሳብ ግን አሁንም ከህሊናዋ ውስጥ አልገባም።

መንጋት አይተርምና ነግቶ ስትነሳ የንጋት አየር ሌላ ሕልም ይዞላት መጣ። ቀኑን ሙሉ እንደማይገናኙ ሲታወሳት ከባልዋ ጋር እንዴት ብላ እንደምታስተዋውቃቸው ታሰላስል ጀመር። መስፍኑ ግላዊ በሆነ መንገድ ሚስታቸውን ይወዳሉ። ሆኖም በጋብቻቸው ብዙም አይደለቱም። 'ይህቺ ቆንጆና ወጣት ልጅ እንደ ሐኪም ትንከባከበኛለች፣ እንደ ጓደኛም ዘወትር አብራኝ ትሆናለች' ብለው አስበው ነበር። ያ ግን አልሆነም። ለህብታቸውና ለማዕረጋቸው ስትል መላ ጊዜዋንና ገላዋን በፍላጎት ትሰጠኛለች ብለውም ተመኝተው ነበር። በለጋነትዋና በፍልቅልቅነትዋ ሳቢያ አሁን የሆነው ነገር ይሆናል ብለው አስበውት አያውቀም። ስለዚህ እርሳቸው የፈለጉት ዓይነት ሴት ግለት ጠባቂና ተንከባካቢ ሆና ስላላገኘዋት ዘወትር ያዝኑባታል።

መስፍኑ ከባድ የቁርጥማት በሽታ ስለነበረባቸው ቁርጥማታቸው ተነስቶ ሲያሰቃያቸው ባለቤታቸው እርሳቸውን በመንከባከብ ፈንታ የእርስዋ ምኞትና ፍላጎት ከእርሳቸው መራቅ ሆነ። ባልዋን ከነበሽታቸው ከቤት እየተወች እርስዋ ዙረት ትሄዳለች። እርሳቸው አሞአቸው ከቤት ሲውሉ እርስዋ ለመዝናናት ወጣ ስትል እጅግ ይተኑባታል፣ የጠበቁትንም ባለማግኘታቸው ቅር ይሰኛሉ። ስለዚህ ጋብቻቸው ፍቅር የተለየው ያለ አቻ ጋብቻ ስለነበር ገና ከመነሻው የተሳሳተ ነበር ለማለት ይቻላል።

እስካሁን መስፍኑ የሚተኙበት አንድ የተለየ ወንድ አልነበረም። በእድሜ ለጋ የሆነ ወንድ ሁሉ ጠላታቸው ሲሆን ወንዶች ከብበው የሚስታቸውን ሙበት ሲያደንቁና ሲያጫውቷት አንጀታቸው እርር ይላል። ጠጣት ወንዶች ግን የሚስታቸውን ሙበት በማድነት ሲያንገባግቧቸው ደስ ይላቸዋል። ታዲያ ይህ የማንኛውም ወንድና ሴት ባህርይ ሳይሆን ይቀራል!

ቪቫን እቤት በዋለችበት አለት ባልዋ አብረዋት ፈረስ እየጋለቡ ሽርሽር እንዲሄዱ ታባብላቸዋለች። እንደ ፈረስ ግልቢያ የምትወደው ነገር አልነበራትም። ከፈረስ ጀርባ ሳይ ስትሆን ወደር የሌለው ትርጽዋ ከምንጊዜውም ይበልጥ ስለሚሳላ ትወደዋለች። ባልዋ ግን ፈረስ ግልቢያ ስለማይሆንላቸው አይወዱትም። ስለዚህ ሽርሽር የሚሄዱት በመኪና ከሆነ ባልዋ ከቤት ለመውጣት ይስማማሉ። እርሳቸው ቆንጆዋና ወጣትዋ ባለቤታቸውን ከጎናቸው ሻጥ አድርገው በመኪና መንሸራሸሩ በጣም ያስደስታቸዋል። ለማንኛውም ከእርሳቸው ጋር መጓተቱ ደስታ እንደማያመጣላት ብታውትም በመኪና ለመሄድ ተስማማች። ፈጣሪ የደገሰላትን ስለማታውቅ ከቤት መውጣቱን ብቻ ነበር የፈለገችው። እውነትም ፈጣሪ የደገሰላት ነገር ነበር።

ለመሄድ ካቀዱበት ሥፍራ ሲደርሱ ሰር ልዮኔል ከሌንዋ እመቤት ጋር አብሮ ቆሞአል። የሌንዋ እመቤት ቪቫንን እጅግ የምታፈቅርና ውበትዋን የምታደንቅ ሴት ስለነበረች በድንገት ብቅ በማለትዋ ደስ አላት። የባልና ሚስቱ መኪና እንደ ቆመ ከመኪናቸው ወረዱ። ወዲያው የሌንዋ እመቤት ሰር ልዮኔልን ከመስፍኑ ጋር አስተዋወቀቻቸው። ውታቢያቸው የነገራቸው ይመስል የሊኑ መስፍን ሰር ልዮኔልን ትኩር ብለው አዩት። ያን ቅጽበት ወደ ኋላ መለስ ብለው ሲያስታውሱት ቪቫንና ሰር ልዮኔል በእለቱ ስላምታ ከመለዋወጥ ሌላ የተለየ ነገር ማድረጋቸው ትዝ አላላቸውም። ቀደም ሲል ለመተዋወቃቸው ግን አልተጠራጠሩም።

«የዛሬን ቻለሙና እኔን ተወኝ፣ ከባሌ ጋር ግን በተቻለህ ሁሉ ለመግባባት ሞክር» አለችው እድል ስታገኝ። ሰር ልዮኔል መግባባቱን በሚገባ ቻለበት። ምንም ዓይነት ደባ እንደሌለበት አድርጎ ነበር ሚናውን የተጫወተው። ከለው ጋር በቀላሉ የመግባባት ጥበብ ፈጣሪ ስለቸረው ብዙም አልተቸገረበትም። የመስፍኑ ጠባይ ምን እንደሆነና ምን እንደሚያስደስታቸው በቀላሉ አወቀው። ተንኮል የተሞላበት ታሪክ ባጫወታቸው ጊዜ መስፍኑ ታሪኩ ጥሞአቸው በጥሞና አዳመጡት።

«ንፍሀ ማታ ሰው እራት ጋብዘናል» አሉ መስፍኑ፣ «ልትመጣ ት[illegible] የተጋበዙ አንግዶች ታላላት ሰዎች ስለሆኑ አንተም ትወደሞለሀ፣ ግብዣው አፅሌላሞ ይሁን ካልከም ባለቤቴ ቦጥሪ ወረቱት ትልክልሃለች።»

ሰር ልዮኔል የሚፈልገው ነገር ቢሆንም መግደርደር ነበረበት ከልጠገቸው ቁማ ትጠባበቃቸው የነበረችው ቪቫን በደስታ ተዋጠች ላለማስፎገር ግን ብዙ ተጣጣረች።

«ደስ ይለኝ ነበር» አለ፣ «ያን አለት ግን ጉዳይ ያለኝ ይመስለኛል ሲላቸው «ብሮቱ ጉዳይ ካልሆነ ብትሰርዘውና ብትመጣ ደስ ይለኛል ከሰር ቻርልስን ጋር ብትተዋወቁ ደግሞ በይበልጥ ደስ ይለኛል» አሉት።

በጥቅሻ 'በቶሱ እጅህን አትሰጥ' የሚል መልዕክት ስላስተላለፈችለት ቸለል በማለት «እስቲ አሰብበታለሁ» ብሉ መለሰላቸው። መስፍኑ ታሪታ ግብዣቸውን የተቀበለ መሰላቸው።

«ደስ የሚል ወጣት ነው» አሉ መስፍኑ። «ለመሆኑ የት ነው የተዋወቃችሁት?» ብለው ሲጠይቋት «ከዜንዋ አመቤት ቤት የተጋባገገለት» ስትል በቸልታ መለሰችላቸው። በግብዣው ቀን እርሳቸው አልሄድም ስላሉ ቪቫን ብቻዋን ነበር የሄደችው። ከሰር ልዮኔል ጋር የተጥወቋት ግን ከዜንዋ አመቤት ቤት አልነበረም።

«ግን በእለቱ ከሰው ጋር መተዋወቅሽን አልነገርሽኝም» ብለው ሲያፋጥጥ ዋት «የምትተዋወቀውን ሰው ሁሉ ለማስታወስ ይከብደኛል» አለቻቸው።

«ሰር ልዮኔል ግን ከሌሎች ሰዎች ትንሽ ለየት ያለ ለው በመሆኑ እንዴት ልታስታውሺው እንዳልቻልሽ ግን ትንሽ ገር ያስኛል። አንቺ ደግሞ ምርጫሽ ከሰው ሁሉ ለየት ያለ ነው።»

«እውነትዎን ነው፣ ስለእርሱ የተወሳ መጥፎ ነገር አልሰማሁም» አለች ቪቫን በቸልታ። ግን ልብዋ ውስጥ አንድ ነገር እንደ ነበረ ከገጽታዋ ለመገመት አልተሳናቸውም። በእርሳቸው ግምት ሰር ልዮኔልን አልወደደችውም።

«አሁን አሁንማ በጨዋታቸው የሚያረኩኝ ሰዎች ቁጥር እየመነመነ ነው፣ እርሱ ግን እጅግ አርክቶኛል። ስለዚህ ወዳጅነታችንን ለማጠናከር ሰለምፈልግ አንቺ ደግሞ በዚህ እንደምትረጂኝ አልጠራጠርም። ከቤታችን

በመጣ ቁጥር ቤታችን ቤቱ አንዲሆን ነው የምፈልገው» ብሎ በመናገር በራሳቸው ላይ ፈረዱ። 'በፈ ካራጁ ጋር ይውላል' ይሉሃል ይኼ አይደል

እመቤቲቱ ድል በማድረግዋ 'ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ' በሚል ይመስላል በጣም ደነገጠች። ላታሰበው በድንገት ቀን ወጣላት። ከዚህ የተሻለ የምትፈልገው ነገር አልነበረም። ሰር ልዮኔል የበልዋ ባደኛ ስለሆነ ከቤታቸው እየመጣ ሊጠይቃቸው ነው። ባልዋ ስለወደዱት በየጊዜው መጥቶ ከቤታቸው ብዙ ሊቆይ ይችላል። ለረጅም ጊዜ ስለሚቆይም ደስ እያላት ከእርሱ ጋር ረዘም ላለ ጊዜ ለመጫወት ትችላለች። የፈለጉትን ማግኘት ማለት ይህ ነው። በዚህ ዓይነት ባልዮ ራሳቸው ናቸው የሁለቱ ፍቅረኞች ግኑኝነት ሰር እንዲሰድና እንዲጠናከር ያደረጉት።

ቦንርብ እለት ግታ ተጠሮውን በመሰረዝ ግብግቸውን የተቀበለው ለመሆኑ መልእክት ከሰር ልዮኔል በመጣ ጊዜ መስፍኑ ደስ አላቸው። መልእክቱ እንደ ደረሳቸው «ቪቫን» አሉ መስፍኑ፣ «ሰር ልዮኔል ሊመጣ ሰለሆነ ውጥ ቤትዋን መከታተል ያስፈልጋል። ከቤታችን የሚመጣው ለመጀመሪያ ጊዜ በመሆኑም የተሰየ ዝግጅት ቢደረግ ደስ ይሰኛል» ሲልዋት «አላሳፍርችም፣ እርሰዎ ደግሞ ከእኔ ይበልጥ ሊያስደስቱት እንደ ሚችሉ አውቃለሁ» ስትል መለሰችላቸው። ነገር ግን ሰር ልዮኔል ስለምግቡ ማማርና መጣፈጥ ብዙም እንደማይጨነቅ ልቦናዋ ያውቃል።

ቀኑን በሙሉ የሆነ ነገር ከልብዋ ውስጥ ሲመላለስ ዋለ። እንደ ሙዚቃ የሚጥም ነገር ደጋግሞ ስለደመለከትም ልብዋ ፈነደቀ። ያ በእሳብ የደገሰችው ሙሊታም ሕይወትዋን በተሰፋ ስለሞላው መንፈስዋ ሁሉ ተነቃቃ። መንፈስዋ የተነቃቃውና የደስታ ስሜት ያስፈነደቃት እውነትስ ገብዣው ነው ወይስ አዲስ ፍትረኛ ማግኘትዋ እጅን እንዴት አድርጋ እንደ ላመችው ትገ ሲላት ፈትዋ ከመቅጽበት ቀሳ። «ምን ብሉ አስቦ ይሆን?» ስትል ራስዋን ጠይቃ 'መሰላም፣ መሰላም እኮ የወዳጅነት ግጠናከሪያና ማስተሳሰሪያ ኃይል አለው፣ ውብ የሆነ ነገር» አለች አሁንም እርስ በራስዋ ስትነጋገር። በእርግጥም በሕይወትዋ እንደዚያ የሚጥምና የሚማሩዋ ነገር ቀምሳ አታውቅም።

«ይህ ወዳጅነት ለስንት ዓመት ይቆይ ይሆን?» አሁንም ራስዋን የጠየቀችው ጥያቄ ነበር። ግታ ከቤትዋ ሲመጣ ይህን ጥያቄ ልትጠይተው ወሰነች። ሆኖም ወዳጅነታቸው የእድሜ ልክ እንደሚሆን ተሰፋ አደረገች። እነዚያን ዓመታት በዓይነ-ህሊናዋ ስታያቸው መላ ሰውነትዋ

Scan by Easy Scanner

በደስታ ተጥለቅለቅ። ነገር ግን 'መጨረሻችን ያምር ይሆን? ወይስ ተስፋቢቢ ሆኖ ያበሳጨን ይሆን?' ስትል አሠጠነጠነች። ለመጠየቅ ያሰበችውን ስትጠይቀው 'እስከ እድሜ ልክ ይሆናል' ብሎ ከመስሰላት ደስ ይላታል። መልሱ ያ ይሆናል የሚል ስሜት ሰውነትዋን ሲወር እንደ ልማዱ ፊትዋ በትካት የራሲ ይመስል ወጣ አለ።

ባለቤታቸው በድንገት ከነበረችበት ክፍል መጥቀው ሲያይዋት ሰውዮ ሰላዩ «እንዴት ነው ቪቫን፣ ዛሬ በጣም ልጅ መሰልሽ? ደግሞም እጅግ በጣም ደስ ብሎሻል» ሲልዋት መልስ አልሰጠቻቸውም።

እንግዶቹ የሚመጡበት ሰዓት ሲቃረብ አልባሽዋ ልብስ መርጣ ልታለብሳት ስትሞክር ቪቫን ሳይታወቃት ስላንራሳረች አልባሽዋ እጅግ ተገረመች።

ምዕራፍ ሃያ

ጽኑ ፍቅር

በማንኛዋም ሴት ሕይወት ውስጥ የማይረሳ ትዝታ ጥሰባት የሚሄድ ነገር ቢኖር የወደደቸው ወንድ ለመጀመሪያ ጊዜ ከቢትዋ ሲመጣ ስለሆነ የቪቫን ደስታ ብርቱ ሆነ። ቤትዋ ምንም እንኳን ያማረና የደመቀ ቢሆንም ለእርስዋ እንደ እስር ቤት ነበር። አሁን ግን ሰር ልዮኔል ዘሊያ ብርሃን ቡተሞላበት ዓይኑ ሲያየው ቤቱ ሁሉ ውሃ የሚል መሰላት። ፈገግታው ከፍሉቹን ሁሉ በብርሃን ስለሚሞላቸው ከዚያ በፊት የማይታወቅ የማንጸባረቅ ባህርይ ይኖራቸዋል የሚል እምነት አደረባት። ስለዚህ ያን አለት ጆሮዋ 'ሲመጣ ነውና ሊመጣ ነው' የሚል ዜማ መስማት ብቻ ሳይሆን እርስዋም ድምፅ እያሰማች ማዜሙም አላስፈራትም።

'የትኛውን ቀሚሴን ልልበስ? ምን ዓይነትስ አበባ ከፀጉሬ ላይ ልሻሞ!' እያለች አሰላሰለች። የአበባ ዓይነት ለማግረዋ ስእል ያለበትን መጽሐፍ ማገላበጥ ስትጀምር ሥራዋ ራስዋን አሳቃት። ፊትዋ እንደ ልማዱ ቀላ። እምቡጥ ያለፊንዳ ጽጌረዳ ምስል ስታይ ሳት ብላ «የዚህ ዓይነት ቅርጽ ያለው የፀጉር ጌጥ አለኝ እንዴ?» ስትል ራስዋን ጠየቀች። «እምቡጥ ያልፊነዳ ጽጌረዳ የፍቅር ምልክት ስለሆነ አርሱን ፀጉሬ ወይም ደረቴ ላይ አሸጣለሁ» ስትል ወሰነች። «እውነት እኮ ነው፣ ጽኖቱ የበረታ ፍቅር እንደ ጽጌረዳ አበባ መኳነው የጣፈጠና ሰሜቱ የረቀቀ ነው» ስትል አሰበች።

«ራሴን በጽኑ ፍቅር አጌጠዋለሁ፣ የሲንዋ እመቤት የፈለገችውንና የተመኘችውን ሁሉ ታገኛለች» በማለት ሰራስዋ ከነገሮች በጓላ የቁም ሳጥንዋን ስትከፍትው የልብሶችዋና የሰውሥራሽ ጌጦችዋ ብዛት እጅግ አስገረማት። በደስታ ተመለከተቻቸው።

«እምቡጥ አበባ የጽኑ ፍቅር ምልክት!» የሚለው አሳብ ራሰዋኑ አላቃት። «ለመሆኑ የጽኑ ፍቅሬ መጠን ቢሰላ ስንት ኪሎ ይመዝናልኝ» ስትል አሁንም ራስዋን ጠየቀች። መልስ የሌለው ጥያቄ ስለሆነ ተወችው።

«የሐር ቀሚስሽን ብትለብሺ ይሻላል» አለዎት አልባሽዋ እጅግ የሚያምር ነጭ የሐር ቀሚስዋን መርጣ እያሰየቻት። «ለው ሠራሽ ቀይ አምቡጥ አበባ ከፀጉሬ ሳይ ስለማደርግ ይህኛው ልብስ ከአበባው ጋር አይሄድም፣ ሴሳ ምሪጪ እስቲ» አለቻት።

«ባባኝ» አለች አልባሽዋ። የእመቤትዋን ፊት በመስታወት በተመለከተች ጊዜ አልባሽዋ የፈረንሳይ ተወላጅ እንደ መሆንዋ አመቤቲቱ በፍቅር መጠመድዋን አወቀች። አምን አልባሽዋ አልተሳሳተችም፣ ያ ከፉ መጥ ቷል፣ ሴትዮዋ በፍቅር ተይዛለች። ወጣትዋ እመቤት ከፊት ሰፊት ባለው መስታወት መልክዋን ባዩ ጊዜ ከዚያ በፊት በየብስም ሆነ በባህር ታይቶ የማይታወቅ ፈገግታ መላ ገጽታዋ ላይ መታየቱን ተገነዘበች። የሚጣፍጥ አሳብ ከሞንቅላትዋ፣ ሲታ የሚያሲዝ ተስፋ ከዓይንዋ ውስጥ ገብቶ በረሃ ውስጥ እንደሚገኝ ቀዝቃዛ ውሃ አረካት።

ለብሳና ተኪኩላ ስትጨርስ ዝናው በዓለም የገነነ ሰዓሲ የሳለው ስእል እንኳን የቪቫንን ያህል አሳማረም። የልብስዋና የጌጣጌጥ አመራረጥዋ ጉድ ያለው ስለነበር እውነትም እጅግ በጣም አምሮባታል። የለበሰችው ልብስ ሳባ ያለ ስለነበር በጉልህ እንኳን ባይሆን በክፊል ገላዋን አሳይቶ ወብ የሆነ ቆዳዋንና ማራኪ ስውነትዋን ገሃድ አወጣው። ትልልቅ ዓይኖችዋ ተሳልጉለው ወጥተው ሲታዩ 'እባክችሁ እዩኝ፣ ተዉ አትሰሩኝ' የሚል መልእክት ስለሚያስተላልፉ ዓይን የጣለ ሁሉ ምራቁን እንደሚውጥ የምትጠራጠረው አልነበረም። ለእራት የተጠሩ ሌሎች እንግዶችም ያንን ቁንጅና፣ ያንን ወደር የሌለው ውበት ከማድነቅ አልተቆጠቡም። በዘመኑ የነበሩ ንግሥቶች እንኳን እንደዚያ አላማረባቸውም። የሁሉም ስሜት የውበትዋ ተገዥ ሆነ። በተሰይ ባልዮ እጅግ ሻፊዱ፣ እንግዶቹ ስለሚስቱ ምን ያስቡ ይሆን እያለም ተጨነቀ። እኔም ራሴ ስሜቱ ሳይነካካኝ ቀረ ብላችሁ!

ጀኔራል ጽጌ ቀጋዬ እንደሚያቅ ያለች ቁንጅና ልዩ የሆነን ጥሩር በዚያ ቤታቸው አይቶ እያሙትም፣ ከቤቱ ያለችው ሚስቱ ቆንጆና የቀሚሳቱ ሙገሳ ሴት ናት። ወሳይሮና ሙያዋ ይህ ቅኔው የሚይዛል ዘሀሆንም ከቪቫን ጋር ቢያገለግሉት ሁለቱ አልተቃራረቡለትም። ያበቧቸው ሁለንርናም ሴሳ የሚታሙትው ነገር የለም። ነገር ተሉ የሚቸሳት ሞምትና አዋቂ ሴት ናት። ከንጽጽሩ በጓሳ ዕር ልዮኔል በደሠልጎ ጉራ ተጋባ።

በእርሱ አመለካከት መስሩ ሪሞ ሰው ሲሆኑ አራት የኮጋከቱትም ሴሎች ሁለት መኪንኖች እንዲሁ ጪላዎች ናቸው። የቤቱ እመቤት ከመጂህ ሠጂዎ እየኮሬች ብችትበዘህም አራት አዮተዘባ ሳስ ከሰር ልዮኔል ጋር ብዙ አሳወራችም። ፊትዮነ ሠጂ ሰር ልዮኔል ደጋግሠ ካሆሬች ባልዛ ሠርጣሬ ሊገዝቸው ለንደሚችሉ ስለገመቶች ብዙም አለዮችውም። አሳሳጣ ብታቸው ግን ከሩቶሻ የሆነ ደስታ እገደሚሰማት ታመመለች። ቢሆንም ስሚችዋን በተቆሳት ሁሉ ተቆሣከረችው። ቀደም ሲል ለመተሣወቃቸው ሳትነሃሬቸው ሴልዶይሴበት በመጠኑም ቢሆን አሳነሮጵታል። 'ነፌ አንዲት አሚሬባት' ብለው ለግሰባቸው ንግር አሳስፈለገውግ ዓይናቸው ውስዋ ማንም የሚያየው ሄዘር። ሰር ልዮኔል ሲጨብጣት አሸን ቢዘረጋሳት ፆ የሳመቸው አጅ ብለነበር የበውነዛ ልስሳሴ ትዝታዋን ተሰተለነት። አርስዋ በበኩሉ ያንኑ አሰታመሰ።

አቡን አንተጸህ ልነደ ክፍል ውስጥ አገረው ተቀምጠሣል። መሰሩት ሰለደከማቸው 'ጭንሽ አስቲ ልረዳ' ብለው ይትርታ ከጠየሳ በሷሳ ወደ ማረፊያ ነዋሳቸው ሂዱ። በልዶ ተኚት ማረፍ የመስጥኩ የዘመንር ልማድ ነው። ሲሰሻ ዘሳሳ ተጋባዦች ከቪያና ሁሪያ ተሰባበቡ። አሰን ደዮር የተባልችውና ዝናዋ በዓለም የነነነው በፋን ታዚማለች። ሰር ልዮኔልና ቪቪን ከሰፋ ሳይ ተኚት ቁጭ ካሉ በኋሳ ከቤት ወደ ውጭ ወጪሚየሳይ መሰኮት ሂዱ። በመስኮት በኩል ወደ ውጪ ሲመለከቱ በአበባች የተከበበው ቆፌቱ ሳሳ ብሎ ታዮዎት። ምስጢው መባሪሉት በመሉ በለበሱ የተንባለለው ግቢ አጋኑም ሳይቀር ይታያል። በዚህ ጊዜ ቃል የተናገሪ አልነበረም። አንዳንድ ጊዜ ዘንግር ይበልጥ ዝምታም አንድን መልእክት በትክክል ያስተላልፋል። ቪቪን ከቤት ሠጣት አበበች ወደ ነበሩበት ስቦሙሪ ጋር ልዮኔል ተከተያት ሄዱ። ይህ ሚች ከቤቱ ውስዋ የነበሩትን ልጆቿና ቆንጆዎ ሚስቱ ስስተረሱት መንገዱን አልነገበትም። በዚያች ሥህታታም ንጽዕት ክፍቸን ለስተሩር ደልፈለው ነገር አልነበፈም፣ በድንን ነገር ለማለት ይሾሳል።

«እንዴት ሠር ብሳል» ካለች በኋሳ፣ «አበበቼና ቆፌይሙ ደስ አይሉም» ብሳ ስትጠይቀው ወደ እርሰዋ ጠጋ ብሎ ሰሙንምን ሲነካካ «እንዚህ ዶራቱና ሠፑራ ሳይ የሰኒጓችው አበበች ለምን እንደ መረጣቸው ታመታለሀ» ስትል ሌሳ ጥያቂ ጠየቀችው። «ሰለሚሰርጀሙሽ ነዋ» ሲል መለሰሳት። ዘድንገት ምሳሰ የመረመራቸው ታሳት ነበሩ እንጂ ሳይኑ ያየው ሌሳ ነገር ነበር።

«የለም፣ አንርሱን የመረጥኩት ያን አለት ግታ 'ደስ ይሉሻል' ስለልሽ ነው» ስትለው «ስእርግጥም ደስ ይሉኛል» ሲል አገደወደጵቸው አረጋገጠሳት። ቀጥሎም «እስከ ዘሳለም የምኖር ቢሆን የእሱኑ ሹታሽና መበትሽ ዕሰሰስም አብረውኝ ይኖር ነበር፤ ዳግሚም በልፋ በምንም ነገር ኑለሙጣቸውም ነበር» ሲል ልንጀትዋን እንክት አድርጎ ነገሙ።

«እንዲያመሽ ተከሩልኝ» አለችው ዓይን ዓይኑን እያየች። «ባዓስም ሳይ ኮሚኙት አዘባዎች ሁሉ የሚበልጠውን እበባ አሳይሃለሁ። ብዙሣ ቀስም ምሮች፣ መርቃሣ ይወል የሚመስል እበባ አይተህ ታውቃለህ?»

«የለም፣ አሳየሁም። በነገራችን ሳይ እስከዘሀም አበዘችን በማድነት እንርሱን የምከኮተል ሰው አይደለሁም። አንዳንድ ሰዎች ማን ስለአበባ ብዙ ነገር ያውቃል። እኔም ብሆን ደስ የሚሉን እበባዎች አሉ። ቢሆንም የአኔ አውቀት ከእነርሱ ፍትር አያልፃም» ሲሳት ቀደም ሲል የጠቀሰችው አበባ ከበረበች ሥፍራ ስለደረሱ ከቢያው ቆሙ። በአካባቢው የነጎሰው የለዘውቫ መገ ክመልከም ሽቶ ይበልጣል። ከጥቂት ጊዜ ቆይታ በኋሳ እሮ ለእሮ ቪያይሙ ሲሄዱ ከደረትዋ ሳይ ስክታው የንበረው አበባ ወደቀ። «ለምን ወደቀ?» ብሂል ይመስኑ አሳብ ዝት።

ምዕራፍ ሃያ አንድ

«ሁሉም በዚያው መንገድ ያልፋሉ»

ሰር ልዮኔል የሚሥራውን ሥራ ወደ ኋሳ መለስ ሳሉ ሲያየው የሃሩረት በሚሉ ተሰማሙ። ወሰኑ አድርገው ቢመረምሩት ልዘ ከቪቫን ጋር አልነበረም። እርስዋ ናት ወደ አርሱ የመጣችውና ገና ሲተዋው በመልኩን ስከመጣው ተማረከች። እርስዋ በድፍረት 'ከዚህ ሰው ጋር አስተዋውቁኝ' ባትል ኖሮ ምናልባትም እርሱ አያስበውም ነበር። ከዚያ በፊት የእርሱ ልብና የተያዘው ከመሻትና ከፅንጀዋ ባለቤቱ ላይ ነበር። የቪቫን አድናቆትና

ሙሳ የመንፈስ እርካታ ሰጥቶት ነበረውም በሰሆነ ምክንያ አይደለም በሦስቱ ቀኖች አሸን በሰጠ በሰዘነበት ሳይ የመጀመሪው በአንቀል ፈሊሞና እምነት ምክንያት ነው ለማለት ይቻላል። ታሪኮ የእነ ፈለ ክህ በሁሰ ሊደበት እንደማይችል ሁሉ የአርሰሎም ጠላቶች እንዲሁ ጎልቶ ያወቀን ነው በማለ ሰዘብ የማታለያ አይሆንም።

ሄንሪ ወደጀኽው፡ እርሱም ለባለቤትዋና ለክላጉ ሲል የታመንንውን ሁሉ በተፋ አስታቀፉት፡ ልቡ ግን ያለው ከሚስቱ ጋር ነበር። ከሸኙት ጋር የነበረው ፍቅር የተጠላለፀው በትውክህትና በጉራ ሳይ ነው ሳይሆን ያመንበና የአድናቆት መሠረት ነው ማለቱ ይሻላል።

ሄንሪ ሲበዛ ቀንጆ ፍቅር ልብን ዘመላ የሚያማልልና የሚያሸፍት መልክ ነው ያላችሁ ደግሞም ይመስለኛል። ሰር ልዮኔል በበከሉ አጥናና ፍሁህ ሊብ ያሰው ሰው ነው፡ ይኸ ሁሉ ተደግሞ ነው እንግዲህ ለፍቅርዋ ምላሽ እንዲሰዙ የተዋጀይሰ። ከዚያ አሰፈሪ ሽማሌ ባልዋ ጋር አብሯ ለመኖርዋ ብዙ የተዘፋች ቤት እንደሆነች አሙቋል። ሽማግሌውን እንደማትውሠው ግልፅ ያደርስታል። አንድ ሰው ላልታ ጉብዶ ከዚያ ባደንት ያላቻ ጋብቻ ሊያስጥሰት እንዳልቻለ አስገርሞታል። ሴትዮዋ ፍቅር እንደ አንጀራ ብራዛት ጊዜ ከሸት በማለቱ የመጀመሪያ ፍቅርዋን በዝ ሰጠችው። የሴት ልጅ የመጀመሪያ ፍቅር ደግሞ ሰዓቢ ብዙ ሳይሆን አጅት አድርጎ አቅሉ ሞላያለባ ብርታት አለው። ቢሆንም ሰር ልዮኔል ያንን ፍቅር መቀበል አልነበረበትም ቢባልም ብቻ "ከሰንደቢዛ ያስ ፈተና እጠር ይለሙ" ማለቱ ይገባል መሰለን። ሆነም ቀረም እርስዋ ከልብ እንትራ ለቅሠደሙ አርሱ በከሸታ ወደጻት። የሠቡታ ፍቅር እንኳን ስር አይለድሥ፡ ቢሆንም ወደጸት። በሙሉ ልብዋ የመደድችውና መላ ሐሠሳትዋን ለእርሱ በገጸ በረከት መልክ የተበረከተው ሙሆኑን–ሀተገነዘበ ገዘ በጉራንና ነፋስት፡ የሰደድ አሳቱን ማተፋት ሳያገረሽና ሳይሸፉ እንቢ ከተናፋፋ በኋላ አስቸጋሪ መሆኑን አለበተዋለም።

ብሲበ ለእንድ በሞን ነውሬ ያበቸ ምስጢን አስከዚያው ድስ ይበሳት። የሷለመው ሕይወትዋ ለእንድ ሰዋን አንኳን ቢሆን ሠንን ይበልና ዘጌ በኋላ ጊደንግን ጸሳልጐ ኦለ በእንድ ወቅት ሰሲሳአንደተሠው ሲያስፀፀፉ በር ልዮኔል ፡ይሀዋን ዜት ላስጸበጵትኩ ሽል ከሠሳጌ ሌሰብ ላይ የነፈሰው በሕያው ሠመነዋ ያነቁሩት ሴት ሆኖ ባለ 'አልደስኩኝ' ብላ ስትግል ነው ደስቱ ሥቅራ ቅቅክል ሽለማደርግ አያስ፫ቸው የበኩሉን አስተማሪ

ማርፊት እንዳለበት ሰላመን ነበር። ሰለዚህ ላጋዚው አበደጠቂ ለወደፊቱ ጥን መወሰንዋ እንደሚኖርበት ራሰን ሲመገር ነበር ነዚህ ውሳኔ ላይ የደረሰው። ለእንድ ወይም ሰሀሳት ሳምንት ሴትዮን "ማስደሰት እንደ ጋጣያት ሰይሰን እንደ ሙለታ ነው የቆጠረው።

ከዚህን በኋላ ብለቤቱ ኢሊኖርን ትቸ ከዚት ባለመውጣት ከጨዋን ያ ያለዋን ግሩንት አጽርጣለሁ። ሲል መዲኩመልኩሙ ልዮኔል ፊበን መከረ። እንደ እውነቱ ከሆነ ጥሩር ያለው ወንደም ሆነ ሴት 'ለእንድ ሰሞነ' ሠሚል ፈሊጥ ዮትም መዝሰሰል አደጋ ላይ መውደቅ በለሆነ ከእንዲህ ያለ አርሞኝ መጠንቀቅ ይኖርበታል። አለበለዚያ መዝሙ ብዙ ይሆናል። በተለይም አንድን ወንድ ቀጥ አድርጎ ለመያዝ ማናቸውንም ነገር በትክክል ለመመራት አቅምና ብዛ የሆነች ሚስትን ይጠይቃል አውነትዋ ጎደኛ የለም፡ ሰለዚህ በሚቀጥለው ጎጠት መደ ለንደን ሰመሣ ኢሊኖር አብራን ትመሳለች። ለመምጣት ቦግቅርፌ ከሆነ ብማሬን ከምመጣ ብተር ይሻለኛል» የሚል ሙሳኔ አነበደ።

ሰር ልዮኔል ሰሥራ ጉዳይ በሆኒለው መደ ለንደን ይመጣል። አሁን ግን ለመጨረሻ ጊዜ ብቻውን መደ ለንደን በመጣ ጊዜ ከሌላ ያፌቀሬችውን ሴት ማስያሰት ተገዝ ነው ብሎ አመነ፡ ከሰር ልዮኔል ለመለከከት ዘመነባት 'ወንዶች ተለጥየሙቸ ናቸው' ሲባል 'ነምቶ ስለጀ' ነው' ብሎ መመለስ ጉዳዩን ማቅለል ይሆናል፡ ሽቫን በቀረበቸው ጊዜ «እኔ ቅኖር ያለኝ ሰው ንኝ፡ የሦመጻቸውና የሚወዱኝ ሚስትና ሊጆች አሉኝ» ማለቱን አስፈለገሠ። አሳቡ ሊመሳሰትም ለጊዜው ከሀሊናው ዝሽ አደረጋቸው።

«ደስታሥን አሳበላሽም፡ ሲበዛ ሁለት መደም ምስቅ ሳምንት አብረን ብንቆይ ነው። ከዚያ በኋላ ተሰናብቻት እኔ መደ ለንደ አመሰሳለሁ፡ በንሰዛዝ እንኪን ቢሆን ቅዳር እንዳለኝ አልኑሯለትም። ከነዝኒት የመደራቱንም ግሩንነታችን ሊያበላሽ ይችላል። አለ ለይሉ ብያውን ሲሆን፡ «አዩሥሪዮና የሰሜት ተባዥሥ ሽቫን አንዲት ንፁነ አንዲት አንዲት ያለች ቆንጆ ሴት ናት፡ አንዲት የሚወዱና ዋን ልጅም ያፍቅር ነዲኒ ደስም ነበር ሰሽእርስዋ ባለበኖ ባሰዳለ ቅጥር።

ደስቫ ወለንክር የገለጻት የሙትደነቱ ቤት በቁጥር ስዓመደዋቆሰት ሰር ልዮኔል ብለጥ ቁጥር ከራት ከሩት ደለቦል። ብሪጡም ዘሙም ደመሰል ሰንዲን ከተጐ ሙሰጥ ምሚኖር ዩተከከረ፡ የተማሪ፣ ፎቶግራፍሪና 'ነበኔ ሚሊ ወበልሙ የለ' ብሰሩ ደርስለ ሁሉ ሲፈጠሯቸው ሲሙያት ስንሄ

መጣላ የመንፈስ እርካታ ሰጥቶት 'ልጊዜው ስለሆነ ምንም አይደለም' በሚል ችካሉ እጅን ሰጠ። ስለዚህ ሰር ልዮኔል ከስህተት ላይ የወደቀው በአጉል ፈሊጥና እምነት ምክንያት ነው ለማለት ይቻላል። ታዲያ የጄኒ ረዳ ኖህ በአበባ ሊደበቅ እንደማይችል ሁሉ የእርሱም መሳሳት አንዲህ 'ሳይታወቅና' ነው' በሚል ስበብ የሚታለፍ አይሆንም።

ቪቫን ወደደችው። እርስም ለፍላጎትዋና ለፍላጎቱ ሲል የተመኘችውን ሁሉ በገፍ አስታቀፋት። ልቡ ግን ያለው ከሚስቱ ጋር ነበር። ከቪቫን ጋር የነበረው ፍቅር የተጠነሰሰው በትምህህትና በጉራ ላይ ነው ሳይበል የሙኒና የአድናቆት ውጤት ነው ማለቱ ይሻላል።

ቪቫን ሲበዛ ቀንጆ ናት። ልብን በቶላሉ የሚያማልልና የሚያሸፍት መልክ ነው ያላት። ደግሞም በጣም ትወደዋለች። ሰር ልዮኔል በበኩሉ አዛኝና ሩህሩህ ልብ ያለው ሰው ነው። ይኼ ሁሉ ተደማምሮ ነው እንግዲህ ለፍቅርዋ ምላሽ እንዲሰጥ የተገደደው። ከዚያ አስፈሪ ሽማግሌ ባልዋ ጋር አብራ በመኖርዋ ብዙ የተከፋች ሴት እንደሆነች አውቋል። ሽማግሌውን እንደማትወደው ደግሞ ደርሶበታል። አንድ ሰው ጣልቃ ገብቶ ከዚያን ዓይነት ያላቻ ጋብቻ ሊያስጥላት እንዳልቻለ አስገርሞታል። ሴትዮዋ ፍቅር እንደ እንጀራ በራባት ጊዜ ከቮች በማሰቱ የመጀመሪያ ፍቅርዋን በገፍ ሰጠችው። የሴት ልጅ የመጀመሪያ ፍቅር ደግሞ ሰላቢ ብቻ ሳይሆን እጅግ አድርጎ አቅል የሚያሳጣ ብርታት አለው። ቢሆንም ሰር ልዮኔል ያንን ፍቅር መቀበል አልነበረበትም ቢባልም ብቻ 'ከእንደዚህ ያለ ፈተና እግዜር ይሰውር' ማለቱ ይሻላል መሰለኝ። ሆነም ቀረም እርስዋ ከልብ አፍትራ ስትወደው እርሱ በህዘኔታ ወደዳት። የህዘኔታ ፍቅር እንኳን ሰር አይሰድም፤ ቢሆንም ወደዳት። በሙሉ ልብዋ የወደደችውና መላ ሕይወትዋን ለእርሱ በገጸ በረከት መልክ የተበረከተ መሆኑን በተገነዘበ ጊዜ በግኑኝነቱ ገፋበት። የሰደድ እሳትን ማጥፋት ሳያገረሽና ሳይሰፋፋ እንጂ ከተሰፋፋ በኋላ አሰቸጋሪ መሆኑን አላስተዋለም።

«ሲበዛ ለአንድ ሰሞን ነው፤ ይህቺ ምስኪን እስከዚያው ደስ ይበላት። የጨለመው ሕይወትዋ ለአንድ ሰሞን እንኳን ቢሆን ወግ ይበልና ከዚያ በኋላ ዓይንዋን አላይም» አለ በአንድ ወቅት ስለግኑኝነታቸው ሲያሰላስል። ሰር ልዮኔል «ይህቺን ሴት ላስደስታት» ሲል ከውሳኔ አላብ ላይ የደረሰው በሕይወት ዘመንዋ የተከፋች ሴት ሆና ሳለ 'አስደስተኝ' ብላ ስትማጠ ነው ደስታ መንፈጉ ትክክል ስለማይሆን ለደስታዋ የበኩሉን አስተዋጽዖ

ማድረግ እንዳለበት ስላመነ ነበር። ስለዚህ ለጊዜው አስደስቷት ለወደፊቱ ግን መጠንቀቅ እንደሚኖርበት ራሱን በመምከር ነበር ከዚህ ውሳኔ ላይ የደረሰው። ለአንድ ወይም ለሁለት ሳምንት ሴትዮዋን ማስደሰት እንደ ኃጥያት ሳይሆን እንደ ውለታ ነው የቆጠረው።

«ከአሁን በኋላ ባለሼቱ ኤሊኖርን ትቼ ከቤት ባለመውጣት ከቪቫን ጋር ያለኝን ግኑኝነት አቋርጣለሁ» ሲል መልኪመልካሙ ልዮኔል ራሱን መከረ። «እንደ እውነቱ ከሆነ ትዳር ያለው ወንድም ሆነ ሴት፣ 'ለአንድ ሰሞን' በሚል ፈሊጥ የትም መንዘላዘል አደጋ ላይ መውደቅ ስለሆነ ከእንዲህ ያለ አርምሞ መጠንቀቅ ይኖርበታል። አለበለዚያ መዘዙ ብዙ ይሆናል። በተለይም አንድን ወንድ ቀጥ አድርጎ ለመያዝና ማናቸውንም ነገር በትክክል ለመምራት አፍቃሪና ቀና የሆነች ሚስትን የሚያህል እውነተኛ ጓደኛ የለም። ስለዚህ በሚቀጥለው ዓመት ወደ ለንደን ስመጣ ኤሊኖር አብራኝ ትመጣለች። ለመምጣት የማትችል ከሆነ ብቻዬን ከምመጣ ብቀር ይሻለኛል» የሚል ውሳኔ አሳለፈ።

ሰር ልዮኔል ለሥራ ጉዳይ በየጊዜው ወደ ለንደን ይመጣል። አሁን ግን ለመጨረሻ ጊዜ ብቻውን ወደ ለንደን በመጣ ጊዜ ከልብ ያፈቀረችውን ሴት ማሰደሰት ተገቢ ነው ብሎ አመነ። ከሰር ልዮኔል አመለካከት በመነሳት 'ወንዶች ተለዋዋጮች ናቸው' ቢባል 'ሰዎች ስለሆኑ ነው' ብሎ መመለስ ጉዳዩን ማቅለል ይሆናል። ቪቫን በቀረበችው ጊዜ «እኔ ትዳር ያለኝ ሰው ነኝ፣ የምወዳቸውና የሚወዱኝ ሚስትና ሊጆች አሉኝ» ማለቱን አልፈለገም። አሳቡ ቢመጣለትም ለጊዜው ከሀሊናው ገሸሽ አደረጋቸው።

«ደስታዋን አላበሳሽም፣ ቢበዛ ሁለት ወይም ሦስት ሳምንት አብረን ብንቆይ ነው። ከዚያ በኋላ ተሰናብቻት እኔ ወደ አገሬ እመለሳለሁ። ስንሰነባበት እንኳን ቢሆን ትዳር እንዳለኝ አልነግራትም። ከነገርኳት የወደፈቱንም ግኑኝነታችን ሊያበላሽ ይችላል» አለ ለራሱ ብቻውን ሲሆን። «አፍቃሪዋና የስሜት ተገዥዋ ቪቫን እንዴት ንቁ፣ እንዴት አዋቂ፣ እንዴት ያለች ቆንጆ ሴት ናት፣ እንዴት የሚማፍጥ፣ ግን አሞር የፍቅር ጊዜ» ይልም ነበር ስለእርስዋ ባሰበና ባሰላሰለ ቁጥር።

ይህቺ በእንክሮ የገለጻት የምትደነቅ ሴት በፍቅር ስለወደቀችለት ሰር ልዮኔል ባሰባት ቁጥር ኩራት ኩራት ይለዋል። በራሱም በጣም ይመካል። ለንደን ከተማ ውስጥ የሚኖር የተከበረ፣ የተማረ፣ የተመራመረና 'ከእኔ ወዲያ ሀብታም የለ' ብሎ የርስለ ሁሉ ሲፈልጋትና ሲመኛት ስሚት

ሳይሰጣት እርሱን በመምረጥዋ ሰር ልዮኔል ዘወትር ይገረማል። ለዚህ ነው በእርሱነቱ የተኩራራው። ሆኖም ተደም ሲል ተደጋግሞ እንደ ተገለጸው ለዋትርዋ አጸፋ በመለሰ ጊዜ ውለታ የዋለላት ነው የመሰለው።

«የምትወጂኝ ባለቤቴ ይህን ብትሰማ ምን ትል ይሆን» በማለት ከእንዴም ሁለቱ ማሰቡ አልቀረም። «ግን እኮ ሴቶች ለእንዲህ ዓይነቱ መላ ቅጡ ለጠፋ ነገር ደንታ ስለሌላቸው ትበሳጭብኝ ይሆንን ወይስ ለቢትዋ በማዘንና የሴትዮዋን ችግር በማየት ትቀበለዋለች?» ሲል ራሱን ጠይቆ «የለም አትቀበልውም» በማለት እርሱ ራሱ መልሱን ሰጠ። ቀጥሎም «ስለሴትዮዋ ሁኔታ ቢገባትም ስለገርገር ሁኔታው ለማወት አትራደላ ይሆናል፤ ሴቶች እኮ ቅናት ስለሚያጠቃቸው በእንዲህ ያለ ነገር ሳይ እርስ በእርስ አይግባቡም። የአንድዋ ችግር ለሌላዋ አስከዚህም ነው» ሲል ከአሳቡ ጋር ብዙ ተሟገተ። በመጎክሱ «ልክ እርሱ እንዳደረገው ሁሉ ባለቤቱ ከሌላ ወንድ ጋር ብትቀብጥስ» የሚል አሳብ ስለተደቀነበት መሳ ሰውነቱ በቅናት ነደደ። ቢሆንም በእርግጥ የእነዴቱ ታማኝ ሚስት እንዲህ ዓይነቱ ብልግና እይነካካትም» ሲል ራሱን አጽናና። ነገር ግን ከሚጎንቅቱ ውስተ በደንገት የገባውን አሳብ አልወደደውም። ምንም እንኳን 'ሌባ እናት ልጅዋን አታምንም' የሚሉት ዓይነት ቢሆንበትም ዳግም ይህ ዓይነቱ አሳብ ከሚጎንቅላቱ ውስጥ ቢገባ ወዲያውኑ አሳቡን ከራሱ አርቆ ነገሩን ለመርሳት መሞከርና ታማኝ ሚስቱን መጠራጠር እንደሌለበት ራሱን መከረ። ከዚያም «የእኔዴቱ ኤሲናር ታማኝ ሴት ናት። እሁን በፍትር የወደቀችልኝና የሰሚት ተገኘ የሆነችዋ ቆንጆ ሴት ከሚስቱ ጋር ሲተያዩ የእኔዴቱ የተሰየ ባህርይ ያሳት ስትሆን በጠባይ፣ በድርጊትና በአስተሳሰብ አይመሳሰሉም። የጋራ የሆነ ነገር የላቸውም» ሲል ሁለቱን ሴቶች አነጻጸራቸው።

ከቆንጆዴቱ ቪቫን ጋር በቀበጠ ቁጥር ለሚወዳት ሚስቱ የፍትር ደብዳቤ እያከታተለ ይጽፍላታል። ማሳሳሻ መሆኑ ነው። ሰር ልዮኔል በእርግዋም ባለቤቱን ከራሳ ይወዳታል፤ ያፈቅራታል። እንዲያውም ከነአትቴው ከቪቫን ጋር በተጫናነና አብረው በቆዩ ቁጥር የህሊና ወቀሳ ያሰጪንቀው ጀመር። ወደ ቤቱ ሲመለስ ምንም እንኳን ምሥጢሩን ባይነግራትም፥ እንዳንድ የተሰየ ነገር በማድረግ ባለቤቱን እንደማንከሰ ለራሱ ቃል ገባ። ከዚያ በራት በኤሲናር ላይ ዒኔናና የማይሆን ነገር ተናግሮ አስቀያሚአት አያውቅም። ከሁንም ወደ ቤቱ ሲመለስ ከዚያ በራሱ ያደርገው ከነበረው ይበልጥ እንደማንከብከብት በአሳብ በታቀው ጊዜ የህሊና ወቀሳው ተቀነሰለት። የዚህ ዓይነቱ ኑሮ ሀሰናውን በማይገበት ሰዓት ሳይታወቀው ቪቫንን ያሰቀያግል። ከታሪኩ እንደምንረዳው ደግሞ ለቪቫን ያሳየው ርህራሄ ከሙሳሬ የራሱ ነው ሰግለት አያስደፍርም።

ለማንኛውም ከቪቫን ጋር አብረው በቆዩበት ሰዋን አጠር ያሉ ማስታወሻዎች እንደ ምንም ተሸለ-ከለከው ከሰር ልዮኔል ማረፊያ ሥፍራ ይደርሳሉ። ማስታወሻዎቹ በሞላ ንፉል የማያዙት መልእክት «ከሬ ጥቂት ጊዜ ይኖረኛልና በእንዲህ ያለ ሰዓት፣ ከእንዲህ ያለ ቦታ ብት ማለት ትችላለህ?» ወይም «ላሬ ማታ ከአጠት አገሊት ቤት ልሄድ ስለሆነ የጥየታ አሰመሰለህ ብትመጣ» የሚሉ ነበሩ። አንዳንድ ተን ግን ማስታወሻዎቹ ስለፍትር የሚያወሱ የማጥም ሰንኖች ወይም የስድ ንባብ ጥቅሶች ታክለውባቸው ነበር የሚመጡት። አንዳንዴ ደግሞ ማስታወሻዎቹ የሚላኩት ከአበበና ከዚህ ጋር ነው። አንዳንዴም አበባ ብቻ ይላክለታል። አበባው ዩሁለቱ መማባቢያ ሰንኔ ነበር ለማለት ይቻላል። እርሱ ግን የሚያደርገው ነገር ሁሉ በጥንቃቄ ሲሆን ዋናው ጥንቃቄ የአለሙ መልእክት አለመላክ ነበር። 'በቃል ያለ ይረሳል፣ በጽሑፍ ያለ ይመረሳል» የሚለውን ጠንቅቆ ያውቃል።

ሰር ልዮኔል ጭንቅላት ውስጥ ምንም ዓይነት ተንኮል አልነበረም። ጭንቅላቱን ይዞበት የነበረው አሳብ ጊዜያዊ ደስታ እንጂ «ባለቤቴንና ልጅቱን ዋዬ ከዚህች ቆንጆ ሴት ጋር እስከ መጨረሻው አዘንፋለሁ» የሚል አሳብ ያላለመው ነው። ስለዚህ እንግሊዝ አገር ውስጥ ካሉት ሴቶች ሁሉ ልቃ የምትገኝ ሴት አፍቅራው ከእርስዋ ጋር ጥቂት ግበዱ ጊዜያዊ እንጂ ዘለቂታ የሌለው ለመሆኑ ከልብ ያምናል። ከተወሰነ ጊዜ በኋላም ወደ ቤቱ ስለሚመለስ እንደ ተላል ነገር ቁጥሮታል። ይህ እንግዲህ ብዙ ወንዶች ላይ የሚታይ የዘወትር ስህተት ነው።

የሰር ልዮኔል አሳብ ይህ ሆኖ ሳለ አንድ ቀን ግን 'እንዴት ብላ ከዚያ ከማይሆን ጋብቻ ውስጥ ልትዘፈቅ እንደቻለች እጠይቃታለሁ' ብሎ ይወሰናል። በዚህ ጊዜ ነበር የሊኑ መስፍን ጓደኞቻቸውን ለመጠየት ኪን ከተባለ አገር ለመሄድ ፈልገው ባለቤታቸው አብራቸው እንድትሄድ የጠየቅዋት። እርስዋ ግን ፈቃደኛ ሳትሆን ትተራለች። ቪቫን ከቤት ቀርታ ባለቤትዋ በቻቸውን ከሄዱሳት ከሰር ልዮኔል ጋር ለመደሰት እንደምትችል ሰለምታውቅ ነበር አልሄድም ያለችው። መስፍኑ ምርጫ ስላልነበራቸው ብቻቸውን ስለሄዱሳት ወዲያው ፈጥና ብጣሽ ወረቀት ለወዳጅዋ ላከችለት። ቃሉም የሚከተለው ነበር።

«ባአስቸኳይ ሳገኘህ እፈልጋለሁ። ቀኑ እንዴት ደስ እንደሚል የምታየው ነው። ባለቤቴ መንገድ ስለሄዱ ብቻዬን ነው ያለሁት። በቶሱ መጥተህ ምሳ አብረን እንድንበላ ፈቃድህ ከሆነ የተለየ ምሳ አዘጋጅቼ እጠብቅሃለሁ።

እንዴ ምንትፈልገው የመጠየ ዓይነትም ከቤት አይጠፋም። የገሬዓት፣ ቀን አብረን አብለናናት ቀኒቱ ለእኔ የተለየች ቀን ትሆናለች። ጀ፣ ምግይሆኒት ምክንያት ይግሞ አይታየኝም። ሰለዚህ ይሆን ግዕታውን ሰለመሠ ሰው መልሱን ላክልኝ።

መልእክቱን ያደረሰው ሰው መልስ ይዞ እንዲመጣ ቀደም ብሎ ነግሬዋለሁ። ሰር ልዮኔል መልእክቱ ሲደርሰው እጅግ በጣም ደስ አለው። ቪቫን እንዳለችው ቀኑ ደስ የሚል ሲሆን ፀሐይዋ ከፍ ብላ ወጥታለች። ሰማዩም የጠራ ነው። አየሩም ቢሆን ብዙ አይሞቅም፣ ብዙ አይበትነውም። የአየሩን ሁኔቴ ባጤነ ጊዜ የሰር ልዮኔል ልብም ልክ እንደ ቪቫን ልብ ተነሳሳ። በዚያች በተባረከችና ደስ በሚል ቀን ከልብ ከፈቀረቸውና ለመበትዋ ወደር ከሌለው ሴት ጋር መዋል መንግሥተ-ሰማይ የመግባት ያህል ቆጠረው። ሰለዚህ ለመጀመሪያ ጊዜ የጽሑፍ መልእክት ላከላት፣ «በስድስት ሰዓት» የሚል።

የቪቫን አገልጋይ መልሱን ይዞ ተመለሰ። ለመልክተኛው በር የከፈተለት ሌላው ሠራተኛ ወደ ወዳጅዋ መልእክት እንደ ላከች ጠርጥሮአል። የተቀሩትም የቤት ሠራተኞች 'ከቤት እንዳትወጡ' የተባሉ ይመስል ሁሉም ሰር ልዮኔልን ለማየት ጥግ ይዘው ቆመው ተጠባበቁ። በእርስዋ ቤት ሁሉንም ነገር በጥንቃቄና በምሥጢር ይዛወሰች። ማንም ሰለሁሰቱ ፍቅር አልሰማም። ማንም አያውቅም። ሆነም ቀረም በእርግጥም ያ ቀን ለዘላለም የማይረሳ ትልቅ ደስታ ያገኘችበት ቀን ሲሆን ደስታዋም እንደ ተለመደው ቀንጅናዋን በይበልጥ አሳላው። ያን እለት ለመጀመሪያ ጊዜ ከቤትዋ ሊመጣ እንዳደረገችው ቀሚስ አላግረጠችም፣ ጌጣጌጥም አላበዛችም።

«ሁልጊዜም እንደ ዛሬው ማጋጌጡና መኳኳሉ ቢቀርባት ጥሩ ነበር። እርስዋ እኮ ምንም ዓይነት ተጨማሪ ጌጥ አያስፈልጋትም» አሰች አልባሽዋ የእመቤትዋ ቁንጅና እያስገረማት። ከልብ የምትወዳት አልባሽዋ ሥራዋን ሳትጨርስ ሰር ልዮኔል በመምጣቱ ብዙም አልተገረመችም። የእመቤትዋን ሁናቴ በታይ ግን እጅግ አዘንችላት። ቢሆንም ምንም ዓይነት አስተያየት አልሰነዘረችም።

«ሁሉም እንድ ናቸው» ስትል አሰበች። «በአልባሽነት ሰላገለገልኳቸው የቤት እመቤቶች ታሪክ መጽሐፍ ብጽፍ ትልቅ ጥራዝ ሆኖ ብዙዎች ትምህርት ይቀስሙበት ነበር።»

ቪቫን የወዳጅዋን እጅ ለመጨበጥ እጅዋን ስትዘረጋ እንደ ተለመደው ፌትዋ ቁላ። «እንኳን በደህና መጣህ» ስትል የሞቀ ሰላምታ ሰጠችው። «ቀኑ እንዴት ደስ እንደሚል አየኸው አይደል! ለአጭር ጊዜ ቢሆንም አብረን በመሆን እንድንደሰት ብዬ ነው። እስቸኳይ ጉዳይ እንዳልነበረህ

ተስፋ አደርጋለሁ፣ ነበረህ እንዲኑ። ናሰ ስትጨድትው ‹ደንግጥ› ሰል ሁሉንም ሰርገድአችዋለሁ። አሳት እንጂ ተልመደው ዕንጨትን ሲበሳ።

«ትንሽ ቆይተን ወጣ እንላለን። እንደ ሚስጥት ወድ አየዩ የሚታበሰስትና መንፈስን የሚያረካ ጊዜ የሰን። አለችው።

ምዕራፍ ሃያ ሁለት

«ጥሎር በግፍ ታገኛለሽ»

የቪቫን ራት ነመቷውም ያህልጥ ሰርቷል፣ መገረሰጥም ተንሳስቷል። እንደ ጥትምት ወር አየርም መሳ ገዢታዋ ወነግ ብሏል። ማንኛውም ሰው የተመኘውን ሲያገኝ መለወጡ የተለመደ እንደሆነ ሁሉም የሚያውቁው ነው። በዚያች ሰዓት ሰር ልዮኔል ቪቫንን ሲያያት ትንሽ ልጅ መሰለችው። ሥጋ ለባሽ በመሆኑም ምንን የመሰለ ግርማ ሞገስና ውበት፣ ያንን የመሰለ እይታን ሰመሰየም አልቻለም። የሰማሩ ኃይል ግናፍሱ ወጣ። መሳሰም ቢችልማ ሰር ልዮኔል ሚች መሆኑ ተደቶ መልእክ ነው ያለኝ ነበር። መቋቋም ባለመቻሉም ያንን አበባ ለመቅጠፍ፣ ያንን ልሶቲ የሚያዝረከርሙን ፍሬ ለመቀንጠስ ጥነሱ፣ ሯመጠ ሳመጀ። መላ ሰውነቱ ክራኖ ተንበፍስር በጥቆተ-ሥጋ አምሮት ተመጠረ። የሚይዘውንና የሚጨብጠውን ሰሳጣ ስሚቱን መቆጣጠር ተሳነው።

«ለሕይወት ዘመኑ ሙሉ ተኝ ተርቶ ለአጭር ጊዜ ብናጥኝ እንኳን ያቺን ሰዓት ከልብ እንደሰትባታለን» አለችው።

«ደወጣትና የሽማግሌ በጋብቻ መሰመር ሚስት አለ ከሚውጥ ጭራት አሩ ውስጥ የመግባት ያህል ነው። በምን ምክንያት? እንዴትስ ብለሽ መስጥሩን አማባሽው? ማንም ጣልታ ገብቶ ሊያድንሽ አልቻለም?» ብሰ ሲጠይታት ‹ማንም አልነበረም› አለችልኝ የምላት አንዲት ጓደኛ ብቻ ነበረችኝ። እርስዋም ይሆን ሰው እንዳገባ መክረችኝ፣ አማበሰችኝ፣ ወተውተችኝ። 'ብቸኛ ጓደኛ' ነው ያልኩህ? ጓደኛዬ ሳትሆን ያሳደገችኝ 'አናቴ ናት' ማለት እችላለሁ መሰለኝ። ምን ያደርጋል! ባልዋ ከልቡ ስለመደደኝ ብቻ እርስዋ ጠላችኝ። እኔ እንኳን ልቡ 'እምቢ በይ፣ ይህን ሰው አታግቢው' እያለ ቢመክረኝም እምቢ ማለቱን አልቻልኩበትም። በእኔ እድሜ ከነበሩ ልጅች ሁሉ እኔ በይበልጥ ሞኝ ነበርኩ ለማለት እችላለሁ። በዚያን ጊዜ የአሥራ ሰባት ዓመት ልጃገረድ ነኝ» ስትለው «አይ ምስኪን!» ቢል ሳይታወቀው በዝግታ ተናገረ።

«እንጸዘንክልኝ መስማቱ ደስታ ይሰጠኛል። አየህ ወዳጄ፣ ሁልጊዜም ትምህርት የምንቀስመውና ነገር የሚገባን ማጣፊያው ሲያዋረንና

ከሚንመለስበት ደረጃ ላይ በንጽርስ ብቻ ነው። ለውጤው የትዳር ጓደኛ እንድሆናቸው ሲጠይቁኝ 'ገንዘብ አግኝ የምፈልጋቸውንና ገዢ የሚነሳሳቸውን ነገሮች ሁሉ ገዝኝ በተደስትኩ' እያልኩ የሥጦታ ነገር ነበር። በዚያን ጊዜ የእኔ የሕይወት ግብ ገንዘብ ሰለነበር ገንዘብ ብገኝ ደስ ብሎኝ የምናር መሰለኝ። አሁን ግና ነው መሳሳቴን ያጣቅሁት። ለሁ ከኖር ለፍቅር ብቻ ብሎ መኖር እንዳለበት ዮተረዳሁት አሁን ግና ነው።

«ከእንዲህ ዓይነቱ መደምደሚያ ላይ ያደረሰሽ ምን ነበር?» ብሎ ሲጠይቁት ዓይኖችዋ መልሱን ሰጡት። ከንፈሮችዋ ግን ሰተወሰነ ጊዜ ዝም አሉ። ሆኖም ቆይታ ቆይታ ያለማመንታት «አንተ» በማለት መለሰችላት። መልሱ ያ እንደሚሆን ቀደም ሲል ያውቀው ነበር። እርሱም ሳያመነታ ገንዘብ ብሎ ሥርዋ የተነቀለ እስኪመስላት ምጥጥ አድርጎ ሳማት። ከንፈሮቻቸው ሲላቀቁ «ያለ ፍቅር መኖር ከባድ ነው» አለችው።

«አንቺ ብቻ አይደለሽም፡ ማንኛውም ፍጡር ያለ ፍቅር ለመኖር አይችልም» ብሎ ወደ ጆሮዋ በመጠጋት አንሸኪሽኩሳት። «ለው ሁሉ ያለ እየር መኖር እንደማይችል ሁሉ ሴቶችም ያለ ፍቅር መኖር አይችሉም» ሲል የሴቶችን ደካማ ነን አስታወሳት።

«ሌቶች ያለ ፍቅር ለመኖር የማይችሉ ከሆነ ታዲያ እኔ ምን ልሁን?» ብላ በትጠይቀው ሟች በመሆኑ ተገቢውን መልስ ሰጣት።

«ከምትፈልጊው በላይ ፍቅር በገፍ ታገኛለሽ» ሲሳት «ከየት? ከማን?» ርማለት ስጉጉት ስትወይቀው «ከእኔ» አሳት እጅግ በወረደና ዝቅ ባለ ድምፅ ርጀህ ዓይኑት ነው አላሳች ታሪክ የቀጠለው።

«ከእኔስ?» ብሎ በመጠየቅ ማረጋገጫ ከእርሱ ፈለገች። «ከአንተ» የሚለውን ቃል እንዴት ብላ እንዳለችው የሰማ ቢኖር 'ከመሬት ላይ እንጠ ፍልየሁ' የሚያሰኝ ዓይነት እንደ ነበር ማንም ሊጠራጠር አይችልም።

«እምነ ዜእኔ» ብሎ ካረጋገጠላት በኋላ «አንቺ የቀንጆዎች ቀንጆ፣ አንቺ ርኅርኅተ ያፍቅር ተኃሥ የሆንሽ ሴት» ሲሳት በሁለቱ መካከል የረጅም ጊዜ ዕድ ሰረዝ። በመጨረሻ ግን «እጅግ በጣም ዘግይቶ ነው ያመጣው» እሊችው ተነሱ በቆረጠ አንደበት። «ይህ አሁን ያገኘሁት ውብ ያታውና እንደ ማር ያጣፍጠው ፍቅር ቀደም ሲል ያሰብኩት፣ ከራሳ የተመንጠርኩና ያለምሁት ነገር ቢሆንም ዘግይቶ ነው የመጣው።»

«ኖሎ እደጀጅም። ቢሆንም አንቺ ነሽ ልክ መሰለሽ፣ በአንድ መልኩ ጠንደጀደ። ርሷ መልኩ ግን አልዘየም። ከልብ የሚዋደዱ ንደኛሞች ፈንዶን እንችላለን።»

«አሁንማ አሙታስሁ» አለች። የነበረ ጭጋ ከፊቱም ላይ ተገፈፈ። የተበሳ መቀረጥ ምልክት ጀሮታዋት። አነ፣ ክቡ። ሙከ ሁሉም ስለማሳናና ቤቱ ራሱ ቀፋፊ ነው የሚሰኝኝ።

«በተቻለኝ ሁሉ አዘውትሬ ለመምጣት እመነራለሁ። እሰ ራሱንና ሚያደርገውን ነገሁ አየጠፋና የማደመጀውን ነገር ሳለመረዳም በየጊዜ መቆጣጠር እንዲ ተሳንሙ እየታውቀው።

«እንድ እይሆንም» አለችው በመነፋት። «አይገርምም መሓሪና ቸር ነው የሚባለው አምላክ አሁን ያገኘሁትን እሙቱ እጅግ በጣም አዘግይቶ ነው የሰጠኝ ለምን ይመስልሃል?» ብላ ሰትጠይቀው «ሕይወት ራስዋ ምሥጢር ናት» ሲል መለሰላት፣ ሰዎች ተኖውን መንገድ ያሠው ዘተንዙና ትክክል የሆነውን ሥራ ከሠሩ ምሥጢር የሚባለው ነገር ሲጠፋ እንደሚችል በመዘንጋት።

«በልጅነት ዘመነ ተደሳች ስላልነበርኩ 'የመጀራት ሕይወቴና ኑሮዬ የሚያስደስት ይሆናል' ብዬ አምን ነበር» ብላ ገሠ አለች።

እርሱ ያላያት የነበረው ህዘኣታ እጅግ አድርጎ የሚማፍጥ ቢሆንም አደገኛነቱን ግን አላየውም። እርሰዋስ የፈለገችውን ሁሉ ያለ ዋጋ በገፍ ሲያስቅፋት እንዴት ብላ ነው ያለ ማመንታት የተቀበለችው? የነበረችበት ሁኔታስ የምታደርገውን ለማድረግ የሚፈቅድ ነበር? ሆነም ቀረም በዚያ በሚጣናጥ አቀራረብና በለሰለስ አንደበት ልብዋ እንደ በረዶ እስኪሟሟ ድረስ ከእርስዋ ጋር መቆሙን የሚያመላክት ህዘኣታ በገፍ አስታቀፋት። ሴላም ሴላም ነገር ሁሉ በምትፈልገው መጠን ሰጣት። እርስዋም የፈለገችውን ሁሉ ሰላገኘች እጅግ ተደሰተች። የገጠማት ነገር ከማር የጣፈጠ መሆኑንም ተረዳች።

«አየህ» አለች፣ «አሁን ያቀመስከኝ የፍቅር መለሳ እስከ እድሜ ልክ የሚቆይ ይመስልሃል?» ብላ ጠይቃው መልስ ሳትጠብቅ «ሕይወቴ እንደሆነ እኮ እንዴ ተበላሽቷል» አለች። «ብዙ ሕይወቶች ቢኖሩንና እንደኛው ቢበላሽብን እስከዘህም አይቆጨንም ነበር። ግን ያለን እንድ ሕይወት ነው። ቢሆንም በሕይወት እስነለሁ ድረስ አሁን ካጋጠመኝ ደስታ ሌላ ጨርሶ አልመኝም። ከእንተ ስለይም ይሰታ የሚሉት ነገር ሰዘላለም ሰሊሚኖቀኝ ሕይወቴ የተዘቀዘና የስታይ ሲሆን ይታየኛል። ቤቱም ያማረ እስር ቤት ትሆናለች። ልቢም ብርተና የተግራረ፣ ግን ኩሩ ልብ ሆኖ ይቀራል። ይህኛው እምነቱ ደግም እስከ ሕይወቴ ፍጻሜ አይለወጥም» ብላ ዝም አለች። ከዚያም «ምነው ፈጣሪዬ! ምን አደረግኩህ?» በማለት ፈጣሪዋን ጠይቃ እምርራ አለተሰች።

«የአጭር ጊዜ ደስታ እንኳን ብትሰጠኝ ምን አለበት? በቀረው የእድሜ ዘመኔ ከመከራና ከሰቃይ ይልቅ ያንን እያስታወስኩ የምኖርበት የአንድ ዓመት ደስታ እንኳን ስጥተኝኝ ቢሆን ኖሮ!» እያለች ስታማርር ሰር ልዮኔል ቀና ብሎ እያያት ከለሰለሱ ከንፈሮችዋ ላይ ጣቶቹን በማሳረፍ ዝም እንድትል ገሰጻት።

«ሆዴ» አለ ረጋ ብሎ፤ «የእኔዬቱ እድለቢስዋ ቆንጆ ይህ ዓይነቱ የሚያስፈራ ምሬት ቢቀርባት ይሻላታል። አለበለዚያ ፈጣሪዋ ተቆጥቶ መዓቱን እንዳያወርድባት እፈራለሁ» ሲላት ማልቀስዋን አቆመች። ለእርስዋ ብሎ መጨነቁና እርስዋን ለመገሰጽ ሲል የተጠቀመበት የአነጋገር ዘይቤ አስደሰታት። የራስዋ አነጋገር ግን የሚጥም ሆኖ አላገኘችውም።

«ደስ እንዲልሽና ሽክምሽ የቀለለ እንዲሆንልሽ የምችለውን ሁሉ እደርግልሻለሁ» ሲላት መንፈስዋ ረካ። በዚያች ሰዓትም ይኸው ነበር የሚያስፈልጋት። አንዳንድ ጊዜ በቀና መንፈስ የተጀመረው ነገር መጨረሻው የማያምር እንደሚሆን ሁላችንም የምናውቀው ነው።

ምዕራፍ ሃያ ዎስት

በጣም ዘገየ

ቀደም ሲል የተጫወቱት ጨዋታ በቪቫንና በሰር ልዮኔል ሕይወት ላይ ጥቁር ነጥብ ጥሎ ነው ያለፈው። ከጨዋታቸው በፊት የነበረው ሁናቴ የሞኝነትና የቂልነት ውጤት ሲሆን ከሙይይቱ በኋላ ግን ወንጀል ሆነ። ሁለቱም የስሜት ተገፃሮች ስለሆኑ ብርቱው ስሜታቸው ከፈረሰኛ ሙሃ ይበልጥ ኃይል አገኘ። የጋለው ስሜታቸውም እጅግ በመፍጠኑ ከቁጥጥራቸው ውጭ ሆነ። ቪቫን ያንን የጋለ ስሜትዋን ለማብረድ ያለ ምንም ማመንታት ገላዋን ሰጠችው። ሰር ልዮኔልም ተደስቶ እርስዋንም ከመጠን በላይ አስደሰታት።

የተፈጸመው ነገር ስህተት ቢሆንም በሕይወት ዘመንዋ ያገኘችው የመጀመሪያው እርኪና ጣፋጭ የፍቅር ጨዋታ ስለነበር ኃጥያት ሆኖ አልታያትም። ለመፍረድም ከባድ ነው። ስሜትዋ እንደ አሳተ-ገሞራና ናዳ ተፈንቅሎ የሚመጣ ዓይነት ስለነበር፣ ምን ታደርገው፤ መቋቋም አልቻለችም። ማዕበል እንደሚወዛወዙው መርከብ ተወዛውዛ ወደቀች። እጅግ ቢዘገይም በመጨረሻ ግን መጣ። ስለዚህ ተዳፍኖ ውስጥ ውስጡን ያቃጥላት የነበረው እሳት ስላጠፋላት ቀጠለችበት። እንደ እርስዋ ያሉና ቀደም ሲል ግንም ያልደፈራቸው ሴቶች አንዴ ኩተደፈሩ መጨረሻቸው ይኸው ስለሆነ ከዚያ በኋላ ማባሪያ የላቸውም። ስለዚህ ከእንዲህ ያለው ፈተና 'አንተ ሰውረኝ' ከማለት ሌላ ምንም ማድረግ አይቻልም።

ከፈጸመችው ወንጀል ገና አላገገመችም። የህሊና ውቀሳ ቢያድርባትም የመዳራት ፍላጎትዋ ግን በተላሉ ሊጠፋ አልቻለም። ምሥጢሩ ምን እንደሆነ ባይገባትም ሙስጣሟ ደስታ እንዝት አደረጋት። በሥራዋም አላፈረችበትም። እርሱ ግን አልፎ አልፎ እንደ ማፈርም እንደ መቅስስስም አደረገው። ቪቫን ድጥረት ስለበዛች ከአንዴም ሁለቴ መጠንቀት እንደሚገባት በድጥራት ነገራት። ደብዳቤም ይሁን ማስታወሻ በምትልክበት ጊዜ የምትልከውን ለሙ አስባበት እንድትመርዋ ቢመክራትም እርስዋ ግን አልሰማ አለችው።

አንድ ቀን ከአንድ የዳንስ ግብዣ ቦታ ሲገናኙ «ሕያንዳንዴን ደቂቃና ሰዓት እየቆጠርኩ ነው የዋልኩት። ሰዓቶቹ ደግሞ 'ግዝ በሉ' ያልዋቸው ይመስል ከሚገባው በላይ ስለተንቀረፈፉብኝ ስበሪያቸው ስበሪያቸው ነበር ያለኝኝ» ስትለው «ባለቤትሽ አብረውሽ አልመውማ?» ብሎ ሲጠይቃት «የለም፣ አልመጡም። ብቻዬን ነኝ» ስትል መለሰችለት። «ዓይናዬ ስልክ እንድትደውልልኝ አስደርጌ ብቻዬን ነው የመጣሁት። በነገራችን ላይ የዚህ ቤት ሰገነት የሚያምር ብቻ ሳይሆን ስሚትን ሊያረካ የሚችል ነፋሻ አየር አለው። ወደዚያ ብንሄድ ብቻችንን ሆነን ለመደሳሰት እንችላለን። ዓይንህን እስካይ ጨንቆኝ ነበር» ስትለው እጅ ለእጅ ተያይዘው ወጡ።

እራት ሳይቀርብና የዳንሱ ጨዋታ ሳይጀመር ብዙ ስለቆየ ሁለቱ ፍቅረኞች ከዚያው ሲደሳሰቱ ቆዩ እንጂ ወደ አዳራሹ በቶሎ አልተመለሱም። ከዚያ የነበረ ሰው ሁሉ ስለእነርሱ ያወራ ስለነበር ወደ አዳራሽ ሲገቡ ሁሉም ከአንገት በላይ የሆነ ፈገግታ በማሳየት እሽሚጠጣቸው። ቢሆንም ከልብ የመነጨ ደስታ ከቪቫን ፊት ላይ ስለታየ እንደ ልማዱ ቁንጅናዋን አጉልቶ ስላወጣው ሁሉም አፍጥጠ እያየ ተመኛት። የሰጪ ማጥጠጥ የልሀና የምኞት ብቻ ሳይሆን የትናትና የምቀኝነትም ጭምር ነበር። የቪቫንን ልብ ለመማረክ በመቻሉ ከዚያ የነበሩ ውንዶች ሁሉ በሰር ልዮኔል ላይ ክፉ ቅናት አደረባቸው። ምን ትናት ብቻ ጠሉትም እንጂ!

ወደ አዳራሽ ከመግባታቸው በፊት ሰገነቱ ላይና በአበቦች መካከል በመንሸራሸር ጥሂት ጊዜ ካሳለፉ በኋላ ሰር ልዮኔል «ወደ አዳራሹ ብንመለስ አይሻልም?» ብሎ ሲጠይቃት «ለምን? ለምን ተብሎ ነው ይህን የመሰለ ደስታ ባጭር የምንተጪው» በማለት ጥሂት እንዲቆዩ የገፋፋቸው ቪቫን ነበረች። ይኸኔ ነበር «ትንሽ ፈርቼአለሁ» ያላት። እርስዋ ግን «ምን አስፈራህ?» ስትል አዘናጋችው።

በዚህ ጊዜ «ሰው እኮ ሊላው ሰው የሚያደርገውን መከታተልና ስም ማጥፋት ይወዳል። ምነው የሰው ሚስት መሆንሽን ረሳሽው እንዴ?» አሳት ድምፁን አለስልሰ። «ብዙ ወንዶች እኮ ከአንቺ ጋር ለመጫወት ይፈልጋሉ። እንቺን ይገርባቸው ስጠፋ ይጠምዱኛል። ሞናው ነገር ደግሞ ቀንቱው አጉል እንዳያደርገን መጠንቀቁ ይበጃል» ብሎ ሲመክራት

Scan by Easy Scanner

ጎትጎ አዘዘ። ሰሚት እይስታህ። እኛ አንደሆኑ ግጅ የሰኝም። ሴትል ነገሩን እሮጎ አቃለለችው።

«አኔም እስ ጎድ የሰንም። ቢሆንም አንዳንዴ ለሰዘው መጠንቀቅ አንላሰብን ይሰማናል። አንደ ተጎጋርነው ሰውጀድነት የምንቶይ ከሠሂ አዛሪን ብዙ ጊዜ መታዮት የለብንም። ሰዎቸ ሰለአኛ እንዲያሠሩ አይሉን ብንሉማዙው ዋሩ ነው። ብሎ ሲናገር «የሰው ወራ ስንት አይሰጠኝም፣ ለማንሾውም ሰው ደንቃ የለኝም» አለችው አንደ መሪይ ብላኛ አሳበሀ ባለመቀበል አየዓለመጠችው።

«ቢሆንም መጠንቀቅ ይናርብሃል» አላት። «ጥንቃቄ ሰምን አንሂ ሚያሰፈልግ ሉንዝሽ። ለዎች ስለአኛ ካመሩባ ወራው ከሰራሽ ጆሮ ከደረሰ አንድንዝኛ አይፈቅሩልንም።»

«አርግጠኛ ነህ» ብሳ ስትጠይቀው «አርግጠኛ ነኝ» ሲል መለሰላት።

«እንግዲያውስ አጠነቀቃለሁ» አለችው፡ «አንተ የመከርከኝን ሁሉ አፈጽማለሁ፡ ሕጡዜ ዳግም ሰለአኛ አያወራም» ስትለው በአርሱ ዐከፉም ዘልሰ ፈንቶሎ የመሣውና ከበንዴና የደረሰው ተሰፉ «ምኞቴ ፈጣሪ እንዳያጋለጥንና ሰው ሰለአኛ እንዳያወራ ነው» የሚል ነበር።

«እንሳልክው ወደ አሳራሽ እንመለስ፡ ንዝ ግን የሚሆንልኝ ቢሆን አሥር ዓመት ሙሉ መድረክ ላይ ወጥቸ ምርጥ ኮሚባሉ ወንዶች ጋር ከምደጋስ ከሱንተ ጋር ሰአስር ደቂቃ በአቸዎች መካከል መንሸራሸሩን እመርሞ ነበር። አለችው ፈጥታ በማስቃቀዥ። ቀጥላም «ከእኒ ጋር ስትደጋስ ነገሩን የሚበባስ አይመስልህም» ብላ ሰትወይቀው «አይመስለኝም» አላት።

«እንግዲያውማ ማንም 'እንደጋስ' ብሎ ቢጠይቀኝ እሺ አልሰውም። በማም የሚዝርም ነው፡ አንተን ካየሁና ከተዋወቅንህ ወዲህ ከእንተ በስተቀር ሌላ ወንድ ህሉ ወንድ አይመስለኝም። አሰከ ዛሬ እንዳንተም ያስደሰተኝ ወንድ የለም። ሌላው ወንድ ሁሉ ጥሳቢስና ጀላንፍ ሆኖ ነው የሚታየኝ። ከእንተ ጋር ብቻ ብሚሰኙና ብጸራ ነው ደስ የሚለኝ።»

ደህሚ ለውበትዋ ወደር የለሳት ሴት ስለእርሱ እንደዚያ ስትጨነቅና ስታመራ ሰር ልዮኤል ለእንድ በኩል ደስ ሲለው ሰሌላ ሳኑ ግን አሯግ ይገረማል። የዚሙሉ ንግሥት ሆና ሳለ ምክንያቱ ሳይገባው ከመዳፉ ስር ወድታለታሰች። ያገሩ ወንድ ሁሉ ከእርስዋ ጋር ለመዛወት፡ ዓይንሞን ለማየትና የአንድ አፍታ ፈጥታ ለማግኘት መከራውን ሲያይ አርስዋ ደግሞ «ከእንተ ወዲያ ወንድ» ትለዋለች። ኑጋ ጠህ ከአርሱ ጋር በመሆን ሰለእርሱ ማሰብና መጨነቅ ያለደስታታል። አርሱ ደግሞ የሊላ ሴት ባል ነው። ምን ዓይነት ፈተና ነው አካችሁ!

«ከምንም ጋር መያነሰና መንዘላዘሉ ሰሚት አይሰጣንም ፡ ቢሆንም ለመበሠሰሉ ያህል ከሌላ ወንድ ጋር ከተጫወተ ቀጥሉ ከእንተ ጋር ያመጫወት አችላለሁ» ብላ ሰሚጠይቀው «አትጠራጠሪ አላት።

«ሕይወትሥማን ይቺሲ ሕዛኝ፣ አዛት ላደሆች ዋንጮዛ ሊሰል ይችላል» በማለት በችጠያቀው «ይሎሳል» አላት ፈቀኗ በፈገግታ አሰመዘበ።

«ምን ዓይንት ፈጣሪንና አሰፈሪ ዓለም ነው እሳኸችሁ ሰው የማፈል ገሙንና የሚሠይሙን ነገር ሉንጸያደርግ ሰምን ይከለክላል?» ሰትለው ለማድረግ የምንፈልገውን ነገር ሁሉ ከድራሻን አሰዘዋቶን ወደ ጥፋት ዓለም እናመራለን» አላት ፈጥኖ ህሊናው እየቀሪቆረው

«ወደ ጥፋት ዓለም የምንሄድ አይመስለኝም። አርግጠኛ ነኝ፡ ሰዚህ የሚያዘው ጥፋት አሳጠናንም፡ ወደፊትም አሪጠፋም» አለችው እርሰዋ ራሰዋ ወደ ጥፋት ዓለም እያመራች መሆኑን ዘመዘነታች።

«ስር ልዮኤል ሰተሰጠኝ ፈተና አሳለፍኩም?» ብላ ጠየቀችው አብረው አንዲደንሱ ሲጠይቃት ወመሳ ጊዜ። «ከእንተ በስተቀር ከሌላ ወንድ ጋር ባልደጋስ ምንኛ ደስ ባለኝ! አሁንም ቢሆን ከእንተ ጋር እንጂ ከሌላ ወንድ ጋር አልጀንስም ሙያ ማለት ነኝ። ከሌላ ወንድ ጋር ስደጋስ ምን ብዙ አንደማወራ ስስማላውት ዝሙ ብሎ መፋጠጥ ይሆንብኛል። ከእንተ ጋር ብዙ አያወራው ከሌላ ወንድ ጋር ሰሆን ዝም ማለቱ አደሰኝታም?»

«አደሰኝታም፡ ቢሆንም ከዚህ ይበልጥ ብትሞክሪ በጀበልህ ዋሩ ይሆናል። ለመሆኑ ለምንድነው 'ሰር ልዮኤል' አደልሽ የምትጠሪኝ?»

«ባለማዕረታት ነዋ! ደንሞም ሰውን ማክበር ዋሩ ይመስለኛል» ስትለው «እንግዲያውማ እኔ ባለጌ ነኝ ማለት ነዋ! ሁልጊዜም 'ሲኞኝ' አደልኩ ነው እኮ የምጠራሽ» ሲላት ጨዋታቸውን ሰመጥ አድርጋ 'ልዮኤል' የሚለው ስም ደስ ይሰኛል፡ ስምህ እንደ ሙዚቃና ማር ይጣፍጠኛል። የእኔ ስም ግን እንዳንተ ስም አይማጥም» አለችው።

«ብእኔ ጆሮ ብትሰሚው ግን አጅግ ሰጣም ይጣፍጣል» ባለች ጊዜ «ሆንም የእኔ ስም እንዴንተ ስም ሙዚቃ ስናጸምጥ የሚፈጥርብን ዓይነት የመርካት ስሚት አያሰድርም። ሞቼ ከተቀበርኩ በኋሳ መቃብሬ ሰሳር ቢሸፈንና የአንተ ስም ቢጠራ ማፋጨቱ ስምህ ይሰማኛል ነው የምለህ የእኔ ቆንጆ፡ የእኔ ማር» አለችው።

ምዕራፍ ሃያ አራት

አደገኛ ወዳጅነት

በሌላ ቀን በሌላ የእራት ግብዣ ላይ ተገኝተን ነበር። እሁዱም ባለፉ ከተጠየሙ ቦታ ለመሄድ ስላልፈለግ ባንቀሳቀስ ነው የመጣነው። ባልና ‘አሞኛል’ ብለው ነው ሳይመጡ የቀሩት። ጋብቻዋ ቪቫንን የጋበዘችው ሞን ብላ ሁሉ ፍቅረኞች እንዲኖሯት ስለሰጠ ነበር። ዘጋላ ግን ግፍ በመሆንባ ከሌሎች ሴቶች ጋር አብሬ አሞሃለች።

ከዚያን አስት ምሽት ስር ልዮነልና ቪቫን አጅግ በጣም ደስ ብሏቸው ነው ያመሹት። ጋብቻቸዋ ርጋሞ መሞታትና መዝፈን ቅችል ስለነበር ያን አሰቡ ጥሩ ተሞሙሮች። የከፈንም ስንኞች ለጎረቻኞች የተሞጠሙ ቢሆኑ ተሞሉ የተዘቀሰት ጥቂቶቹ ስንኞች ናቸው..

እሞተራሮችን የሰማይ ኮምድር
ዘውትር ላስላ በላንተ ሳርር
እፈልገው ያሀን የልቡን ድምበር
እኔነ ደሀን የአገሳሉት በየነገር
አያሌዉ በሊን በላንተ ሄዶር
የሚደሀን ዘን ያውም የነገር
አንጄት ደስ ባለኝ ብቅጠራው ስሜ
ሠሉዩ ላከ ቢል ከማደህ በጀመሜ
ሩብህ ነፍራራ ነበትገረህ
ይመመልቡን ኩጥነህ
ከመነሰፈለህ ከምንራችት
ዜሰቱ ልማረው የሌልን መሮናት
በሽኒነ ሆኖ ኩመፈኒት
አደገል ዝህ ዝርሰን ማወት
ስጨሳትልህ ለስላህ እኔ
የምትቀር እንተ አለይህ ነይኔ

እንደ ሕልም አተሁን አትሰር
ብት በል ባከ እኔም ልማር
ነዘነክልኝስ ሆድህ ነራራ
የሚደነ ዓይኖች ቁራ በተራ
አምላልግና እኔም ልኩራራ
እየተንን እንደ አልሙ አንቋይቀር
አስተ ብቅ በል ይብቃ መሣረር

ሁለቱ ፍቅረኖች ይህን ዜማ ሲሰሙ በደበልተ ተቀራርበው እንደ መጻራት፣ እንደ መቁሰሳቸውተ፣ እንደ መሽኮርመም አደረጋቸው። ሕንጀት የሚበሳ ግጥም ነው። አለች ቪቫን። ግሃ ይበው ብቻቸውን ዛሉ ከነ አብሯቸው ሰው አሳስተዋላቸውም። ከመስኩ አጠገብ ወደ ውስተ ክነ ያለ መቀመጫ ስለነበር ከዚያ ነው የተቀመጡት። ከተቀመጡበት ወንበር አጠገብ ክንበረው ወረጼላ ላይ መጻሰፍት ስለተቀመጡ ስማስመሰል ያህል መጻሕፍቱን እያገላበጡ ተመለከቱ።

ሰር ልዮኔል ቪቫንን በይበልጥ በቀረባችና አተኩሮ ባያት ቁጥር ደህነቱ እየቀነጀች ሰለሞትሂድበት ቀሰ እያለ ሳይታመቱው አጅን ሰጠ። ሠመስቱም ብቻ ሳይሆን ሣርሣ ምክሀሞም አጅግ ሣረከሙ። ከሰአትቱ ቶሱ ጸሰ ሲያሸትና የጭቅርሞን ጥናት ሲገነዘብ ገደብ የለሽ መልዋ ለዋዋ እንደሚሰጠር ወንድ እርሱም በፍቅርዋ ሰከረ።

ሞሪሙ ምሽት ሲጎ ነበር፣ ሰማም ነው የተደሰትኩት። አለት ፣ እኔ ብቻ ሳልሆን የተጋበዘው ሰው ሁሉ በሞፈናው፣ አሸም ሞምር፣ የፈለግሁን ለማድረግ በመቻሉ ይህም አሰደሰተኛል። ሲሳት «የፈለግሁትን ለማድረግ በመቻሌ እኔም በማም ነው ደስ ያለኝ» አለችው ቅንጀቱ ቪቫን። «ከአንተ ጋር ብዙ ተግወትኩ። በዓለም ላይ ከለሙ ነገር ሁሉ ይበልጥ ከአንተ ጋር መሣሙ ነው የሚያበደስተኝ።»

ሀሳቱን ሲያይ እጅዋን ብበቅ አድርጎ ያዙ። ቀጋሎም ከአቶ ከመጣማታቸው በፊት ልቡ የኮስቦፉቸውን ቃሳት ተናገረ። ደህን የተናገረው ሠጅል ሳይሆን ለማት አሰነድሶት ነበር። የደህዘዘ መዛፈት፣ ምሬና በእስባ ያገለ ቢት፣ የልሰለሰ ሙዚቃ፣ የቆንጆ ሴት ፈገግታና በቁር ዩመዘ ዓይን አይቃ ከሚችለው በላይ ሆነበት ፡ ያ ሁሉ ነው

Scan by Easy Scanner

Scan by Easy Scanner

ይሠራል ያሻሞ አብይ ነው ወይስ በጤናህ' አደለች የምትጠይቀው ስለመሰለው «ውሻ ነኝ» አለ ራሱን ሲገስጽ። ቀጥሎም «ማይረባ ውሻ ግለት እኔ ነኝ» አለ ለራሱ ከንፈሩን እያነከሰና ራቁን ከቪቫን እናገሽራ።

«ህሊና እንቅልፍ ሠሪዎች የተፈጸመ ታሳዮችሁ» አለች ቪቫን።

ታዲያ የእርሱስ ሀሊና የት ነበር? እሱኒስ ከብሩና ታመንነቱስ ከሁለም በላይ ይህ በሀጥት ሲፈጽም አውነት የት ነበረች? በዚያ ቅጽበ ያለፈችው ሕይወቱ ዝንታ ባየበት ትጽበት ራሱን አጅግ አድርጎ ጠላ ሊመክክሳቸው ወጥታ ሰፈነ። ደፍሮ የሚናገር ስለወራ የእንዲት ደቂቃ ጊዜ አለፈ። በመጨረሻ ግን የደከመ ድምፅ ተሰማ።

«እኔ እኮ አርሱን አልወደውም። እንቶን ብቻ ነው የምወደው።»

ሰር ልዮኔል በተረጋ «ያለኔ ጥቅር» አለ፣ «ዋጋ የሌለው ነገር ነው። ሕልም ሠጥቶ ያለኩ ነው የመሰለኝ። አሁን ገና ከአንቅልፌ በመነቃቃ ሕልሙ የጸብያት፣ የሞኝነት፣ የተንኮልና የክፋት ሕልም ሆኖ ነው የታየኝ። ሙሉ ለሙሉ ጥራቱ የእኔ ነው።»

«ግማም አሐዶዎች ወይም ፈሳስሮች የፈለጉትን ሲጽፉና ሲናገሩ እንደሚችሉ ሁሉ በወንድና በሴት መካከልም ፍቅር በተፈለገበት ሰዓት ሊመሠረት እንደሚችል ጥርጥር የለኝም» አለች ቪቫን የመራችው ሥራ ትክክል መሆኑን ለመናገር ፈልጋ።

«እንደ እኛ ባለው ሰው መካከል ግን መሆን የሌለበት ነበር» ካሳች በኋላ «መጂት እንደምናመራ ይታይሻል?» ሲል ጠየቃት።

«እምን» ብላ ስትመልስለት የነበራት አይታና ያንደን መንከራተት የሰው ልብ በቀላሉ ሙሃ የሚሆን ቢሆን የእርሱም ልብ ወጂያውኔ ሙሃ ሠሆነ ነበር። የዚያን አለት አይታዋ እስከ እድሜ ልክ አልረሳውም።

«ፍቅርህ ከክፉኝ በሕይወት መኖርን አልሻም» ስትልው «ጓደኛሽ ከመሆን ወደ ጓላ አልልም፣ ስለፍቅር ግን ዳግም ላነሳብሽ አልፈልግም» ሲል መለሰላት። ቀጥሎም «የሌላ ሰው ሚስት ነሽ። እኔም የሌላ ሴት ባለ ስለሆንኩ የእኔ የሆነ ሰው አለኝ» ብሎ ለመናገር ሲሞክር የሞራል ኃይል ስላጣ ለማለት የፈለገውን ሞጠው። አትም ሞሮት ለማለት የፈለገውን ለማለት ቢችል ነበሩ ሁሉ በዚያች ቅጽበት በተለወጠ ነበር።

«አሁን ስለዚህ ጉዳይ ምን አላሰበህ?» በማለት ስትጠይቀው «አሁን በመጨረሻ የለማነው ዘፈን ግጥም፣ 'ህሊና እንቅልፍ ሠሪዎት የተፈጸመ ታሳዮች'ን የሚለው ስንኝ! ከአንቺ ጋር የሠራሁትን ሁሉ ልምን እንደ ሠራሁት ግልጽ ሆኖ እንዲማይታየኝ ታውቂያለሽ?» ሲል እርሱም በተራው ሌላ ጥያቄ ጠየቃት። ቀጥሎ ግን «ማሪኝ የእኔ ምስኪን፣ የእኔ እመቤት፣ የእኔ ፍቅር፣ የእኔ ወለላ» በማለት አባበላት።

ቪቫን ደንግጣ «ባልወድሽ፣ ባላፈቅርሽ ይሻለኝ ነበር ግለትህ ነው?» ስትል በማሳዘን ስትጠይቀው «እሱን ማለቴ አይደለም፣ በራሴ ነው የማገነው። ንጹህ ልብ እንዳታለልኩ ነው የሚሰማኝ። እጅግ አድርገው የሚተዘዙና የሚታሳስቡ ጓደኛሞች ልንሆን ግን እንችላለን» በማለት ቀጣጥሮ «ከአሁን በኋላ በመካከላችን ሌላ ምንም ነገር መሆን የለበትም» ልላት።

«እጅግ አድርገው የሚተዘዙና የሚተሳሰቡ ጓደኛሞች ማለት ምን ማለት ነው?»

ለጠየቀችው ጥያቄ መልስ ሳይሰጣት ጋዝጥቶቹ እንርሱ ከነበሩበት ደረሰች። ግን ሁለቱም በደስታ መዋጣታቸውን ስትነዝብብ ሳታሩግራቸው ቀመልላ ሄደች። ከሩቅሪኖች መካከል ባልታ መግባቢን አልፈለገችም። ይህን ግድረግ እንደ ኃጥያት ቆጠረችው።

«ልዮኔልዬ» በማለት ስሙን ከጠራች በኋላ እንደ ማልቀስ ብላ በሦንቀት ቡተዋጡ ዓይኖችዋ ቀና ብላ አየችው። «ፍቅርዬ፣ ከመጠን በላይ የሚተዘዘኑና የሚተሳሰቡ ጥሩ ጓደኛሞች ብቻ ለመሆን እንዴት እንችላለን? እኔ እኮ በጣም፣ እጅግ በጣም ነው የምወድህ» ስትለው በሩናቴዋ የተከፋና ያዘነላት ለመሆኑ ከፊቱ ሳይ አነበበች።

«ልቤ ሙስጥ የታመቀው ስሜቴን ሙሉ በሙሉ እንኳን ባይሆን ከፊሉን ብቻ አውጥቼ ለማሳየት ብችል እንዴት ደስ ባለኝ። ተጀምሮ እስኪጨረስ ግሩቱ የእኔ ነው» ሲላት «ታዲያ እኔ እኮ በጣም አወድሃለሁ። እንተም ትወደኛለህ፣ አይደለም እንዴ?» ብላ ስትጠይቀው የአንጋርዋ ብይቤና የጓይንቱ መንከራተት ማንም በቃላት ሲገልጸው እንደማይችል ተገነዘበ።

«ሞጋ የለውም፣ ወደ ጓላ መመለስ ከማይቻልበት ደረጃ ነው የደረስነው። እንቺ የምታስቢው ዓይነት ፍቅር በመካከላችን ሲኖር አይችልም። እንዴት ብለን ከዚህ ዓይነት ማጥ ውስጥ እንደ ገበን አይገባኝም። እጅግ በጣም አዝናለሁ፣ ቪቫን በጣም ነው ያፈርኩት።»

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ ሦስት

ከጋብቻ በኋላ ፍትር

በዚህ ዘመን ምንም ሰር አሮጌ ነገር ከሌለ የሠመረለት እጅግ ከባድ ሥራና ኃላፊነት ሲሸከሙ ነበረና ወደ ጋብቻ ከመግባት በፊት ከአንዳንድ ሰዎች ጋር ያደረጉት ውይይት ትዝ አለኝ። ከእነዚህ ውስጥ አንዱ ከአንድ ሙስሊም ወዳጄ ጋር ያደረግሁት ውይይት ነው። ወዳጄ ከአንድ ክርስቲያን ልጃገረድ ጋር ለመጋባት ፈልጎ ነበር። ከዚህ ጋር በተያያዘ ከእኔ ጋር ሲመክር ከጋብቻ በኋላ ሃይማኖቱን ስለመቀየር ጉዳይ ጠየቀኝ። እኔም ሃይማኖቱን ስለመቀየር ጉዳይ ከጋብቻ በፊት ከልጃገረዷ ጋር ስለመነጋገሩ ጠየቅሁት። ከዚህ ጋር በተያያዘ ከእኔ ጋር ሲመክር ከጋብቻ በኋላ ሃይማኖቱን ስለመቀየር ጉዳይ ከጋብቻ በፊት ከልጃገረዷ ጋር ስለመነጋገሩ ጠየቅሁት። ከዚህ ጋር በተያያዘ ከእኔ ጋር ሲመክር ከጋብቻ በኋላ ሃይማኖቱን ስለመቀየር ጉዳይ ከጋብቻ በፊት ከልጃገረዷ ጋር ስለመነጋገሩ ጠየቅሁት።

ከዚህ ጋር በተያያዘ ከእኔ ጋር ሲመክር ከጋብቻ በኋላ ሃይማኖቱን ስለመቀየር ጉዳይ ከጋብቻ በፊት ከልጃገረዷ ጋር ስለመነጋገሩ ጠየቅሁት። ከዚህ ጋር በተያያዘ ከእኔ ጋር ሲመክር ከጋብቻ በኋላ ሃይማኖቱን ስለመቀየር ጉዳይ ከጋብቻ በፊት ከልጃገረዷ ጋር ስለመነጋገሩ ጠየቅሁት።

ከዚህ ጋር በተያያዘ ከእኔ ጋር ሲመክር ከጋብቻ በኋላ ሃይማኖቱን ስለመቀየር ጉዳይ ከጋብቻ በፊት ከልጃገረዷ ጋር ስለመነጋገሩ ጠየቅሁት። ከዚህ ጋር በተያያዘ ከእኔ ጋር ሲመክር ከጋብቻ በኋላ ሃይማኖቱን ስለመቀየር ጉዳይ ከጋብቻ በፊት ከልጃገረዷ ጋር ስለመነጋገሩ ጠየቅሁት።

ነጎደ። ስለዚህ በሚቀጥለው ቀን ደወሉ እንደማንፈራው ሰሩት ሾል ገፀ ለሚገኘው ግን ከሌሎቹ ለይነሳቸው፣ ከጮሌያኖ ርቀላ ምን ሉትሆን አንድማንፕሊ ሲደሰሳስል ብዙ ተጨነቀ። አሰነጋም እይነልም ነጋ። ያኛ ቀንያና ብዮኒዎ ሴት የመጥራያማና ምጂያስፋ ነሩና የሙትሰማስት ሰዓት ደረሰ። ሁሳ ሮአቸው ሰዓት አንዲያጉ የመሰኩበት ያማሩ እርስዋ ቀድማ መጣች። ሠዓታው እንደቀጥኑ ፡ምን ነገሽ ቪጂነ ያመመሽ ቸመሰያለሽ። አሳቡ ሩያ ብሎ አሙትድ ፊትዋ ዝርዋቶ አሸሀ መሳያል። መላ ስመኑሁ ድከሀኩም እኑሂደው ሰማወቅ አጂጣ አልነበረም። ዓይኖችዋ ማሳ አንዳጠ ለሰዋቸው ሰዋልጀ ይታያል።

፡ሰንቅመየ አልተሸሁም። አስችው ይሰሳሉ ፡በተሞከሰ አንድሲት አያሰሠዝሽኬ አያድታሩሌ አልፈለግም። ቸሮንትና ከስንተ ተለይቻ ሠኖ ዱቱ ኢንድ ተመለስኩ የሠራሁት ፖራ ሞሎ አሌነበረም ፡ ሞሽሌ መጽሌሉ አገላኑበላቸው ኪዝይዕኝ እኒ ሰመሽሁ እምገ ታናንቆገ ልቅሰዱኒ ለቀትሁት። ይሽኬ ከማሙ ቱቆጡኖ ቢትልሙ፡ልጀ ሞበሊኒ ልስ ሰር ለሆንፅ ብሄንፃ ፡ ሺዎን የጂዘ ሳቁ ጎሠትኒ ጥትሞ ዩሥሞን ሠነ ሠንቀቅ ንፁሰ አድርዕ አሙሳሙ።

፡ሠሞዓ ነሽሳ ታሙመሂ ሞሰሰኝ። ነበርዱ ሳጀሞር ሰርጅ ሳርዱ አሰኘ ከሰሙ ሰማሌ ወኒ ሾሊሞነት ስሚት ሁሠሞሞችኒ ሰከሴ ሞሀጅ ነሥሳገ ሮሚደሞናንኒ ድግሥገነል ኦሙ ነባሠ። ክእንተ ጋር ሰሆን ነገ ፆ ሠሰ ሴደሰ፣ ደሰ ያለባሰ፣ ሙሳ ሞማደሰም ይሬባሌ ።

አትማራት ሙሰና ሮመሰሙን ቢአማሌት ሙነደሰሞ በጀሰልሳ አንድ ሚደሰየ ለሰተሙሰ ለሚሰት የሌሰገሙን ሙናገር ሰገጹሌሰበት ሰሰኑ በዚያ ሰነግ ሰሙሙነኛ ክሰሙሰልገ ፡ተሰሬ አሙ ሁሃ ሞሙ የሙሳችሙ።

፡ሠከረናሽ ሶት ነሙ ያቆሙትሙ። ብሎ ሊሰርሌቶት ፡ሠሸሩ ልክባሌ ሰቱቱ ሠሰለያለች። አእሙ ራሴ ለሆንሰሁ ነሙ የሙማሙሶት።

፡ሸረሩ የሰግነ አንግጂያዚነ ወጂ ሙናዲሞሙ ሰነ ኢንሂድ፡ ሞሀም ነገጹ እገጻሰነሸሞ ከዚሁ ለመጫሰት የምትሻል ሠሰሙሩ ነሰር። አሰሃ ማን ኢነጫየሙ ሰህ ሰነ እያመሰሩ ።

እርሷ ኮሰር ከወደቀ ፡ሰሰክ ዓሰሙ ሻርዎ ጸገክን ተኩተዊን። ኢሊት ቀገታ ሰሰግደሞሩት ተኩትሳሙ ሠሂ ሙናዲሞሙ ሂደቹ። ከሙጂሙ

ነገር ይሰሰ ክሞሙ ኮሰ ሰር ችሞ ጸሰ። ኢንድ የተሙሰሙ ደሰና ጸተሳሩ ሰሙመን ኦንድ ቁር ሰ ነገራት ጀልሃ ነር ሳን ለሙር ጂ ደንረሽ። ሙተሳነ ሮሙሰበ መሞሁን ጠሰመሩ ቸ።

፡ሰራ የመትሞሞ የሊ ንኖ ስመሌት ልቭመለጸሙ፣ ጸተጀሙ አጀጎ ሞነ ሂደ ክደሰሞ በዛደ ሙምታን ኦተከሰኮሜ።

ደሞ ንሃ ኢመሌት ሰመሠገ ሳልሩሰተ ያሰኮሩሳ የሊ ንኖ አመሌተ ዜሙ ቀሙሮሙ ዜት መሳሌ ነበር በራሳሰ የሞትታደኖ። አዘገ ሳገ ሠሙመደየ ሳጀደ በጽክ ናትር ሰ ሙታሌ ሩሰ ሠተሰት ሠሰን ተሮደኖ የሞሳተ ፡ሙሞሩን ኢመትሰ ደህ ግሰነክ ነሳን ሰሌሰሞሩ ሰመደመሩኖ ጊሌ ሞ ሠክሩቶን ሳጂ ትኮትትኖ ሚታ ኢንደዚያ በሞሠሀት ሂደሙከነ ሰመሳሙሙ ሰጂሰር መሙጂሌታን ኢንድ ሸሰሃሞ ነሙ ሶሰመርከሙሙ ቁሊሞት ኒንሰሰሳገሙ ተኖሞጩሌሌ ። ኖ ኡሞሂሞ ኢንደሸሙነ ሙሞ ፡ ሠሙሩ ጂር ሳዘጽከሙ። ሠትሰሙ ፡ደሸሙ ነሙ ሮሚሸሰሙ ሮሚሶተሞሙ ሙሞ ፡ ሩሙ ሚሰሰሳገ ።

ፃገ ኔነ ሰሳሞ ደሰ የሞሊሰ ንክሌ ሸጀሰሰሩን ኦትሰሞሌ በሰሸሙሙ ኦንሌ ሰሰክ፣ ኔሌ ሰከሰሌሰ ሸሰሰሳነ ኅሰሞ ሞግክ የሸክሌ ሃሙ የሞሳልኝ። ሰሸሌ ሰ ሰቃሰሰሞ ሸሰሞሩና ኦሞጅሙሩ ኦሞጅሙሃ ሃሙ የሞሸሌኝ። ሰሰሰሰሸሌ ጸሰሙ ይሙ ነጽር ነሞገ ሃሞ ሃሙ ሞሞሂሌሞኖ። በሰኤሰሌ ልመጀመሬም ኒደ ደሰ ሠሰ ነሙ የሞኖሬሞ።

ፃሞንሌ ሰሰሰ ሞመዘ ሰልመሰሰሸሙ። ልሞሰሬን ግልመሸ ያሰገሰሰን ሠሌሩ ኦሙጂሙን ለሞዋሞ ሞክሬ። ኦኤሙ ሚሰሬሞ ሞነሰሰዘነን ማሰሌሬሞ ፃሳሩሞ ነኝ። ኦየሸ ሞሌኤ ቁክር ነቁ ለሞሞ ሞንሬ ሳሬሞሩ ሮሙ ሮነሞ ይቱሌሞ ይሮሞ ሳጀር፣ ሩ ንሸሩኒ ሳሰር ሚሰሞ ሃሙ ሰሰዘሠ ሞመደሞ ሠንን ለሙሞር ነሙን ፡ሩሂያ ኦሃን የሊሬ ሸሙ ሚሞሌ ሃሙ ሰሰዘሠ ሞመደሞ ሃሙ ሰመሬ ኦያሞንሞ፡ ከሠሬ ሙሞሙ ሠሞሠሠ ሞኖ ንሞሞኖ ያሰሞሙን ሞሰሬ ሰ ሞሚሬ ኦያሞንሞ፡ ከሠሬ ሙሞሙ ሠሞሠሠ ሞኖ ንሞሞኖ ያሰሞሙን ሞሰሬ ሰ ሞሚሬ ኦያሞንሞ። ከሠሬ ጀሞሙ ሰሚሬ ንሸኖ ሰሙሰሞሞኖ። ሰሰሠሠ ኦንሞሰሬ ኦሙ ሞሞሰሰሞኖ። ከሠሬ ጀሞሙ ሰሚሬ ንሸኖ ሰሙሰሞሞኖ። ሰሰሠሠ ኦንሞሰሬ ኦሙ ሞሞሰሰሞኖ። ከሠሬ ጀሞሙ ሰሚሬ ንሸኖ ሰሙሰሞሞኖ። ሰሰሠሠ ኦንሞሰሬ ኦሙ ሞሞሰሰሞኖ።

ፃሞሞሰሰሙ ሰሞሩ ኢሰ ነ ሰሳሰር የሙትሰሙነ ነሙ ሰሙሩሰሙ ሰሩሰ ሰሰሞሙ። ሰሰሩ ኦሞሞ ኦሥሠሰሩ ሳሞርሩሩ ነሰኤ ኦሰነገ ሰሙሞሞኖ ሠሞሰሰሰ ሰኤሙሩና ሠሞ ነ ሃሰ ነሞሙ ኦሰሰሳሩ ነሙ ሩሰሰኖ ኦሰሞሞኖ ሰሰሰሰ ሰሰሰሰ ሰሰሰሰ

በስተቀር ከልብ ያፈቀረኝ ሌላ ወንድ አላውቅም። ፍቅር ደግሞ ማሳመኛ ስለሆነ ማፋጨትን ነገር እንዴት ብዬ ነው የምተወው፣ አንተን ማየቴ፣ ድምፅህን መስማቴና እጅግህን መዳሰሴ ለእኔ መንገሥተ-ሰማይ ይመስገኝ ያህል ነው። ደሚቃው እንደ ሰንተ፣ ለንቱ እንደ ዙንፐ ተኑ እንደ ማር፣ ወሩ እንደ ዓመት ሲረዝምብኝና ሕይወቴ ማዕም አጥቶ ሲጨነት እንቲ መጦቱህ መንፈሴን የሚያድሰው ከሆነ የሚያሰለችና የሚያሰጨንት ነገሮችን ለመገፋት የምፈልግ ይመስልሃል? የዚያን ጎደኒት ኑሮ ከመኖር ከእግርህ ስር ተዳኝቼ አሥር ጊዜ መሞቱን አመርጣለሁ። የናትሮሬ መጨረሻ እንዲህ ዓይነት ፍቅር የተለየው ዝቃጭ አተሳ የሚሆን ከሆነ ምነው ልቤ አንተን ለመውደድና ለማፍቀር ተነሳሳ? እስቲ መልሱን አንተ ንገረኝ።»

«ያለንበትን ሁኔታ እስቲ ሬጋ ብለንና ከልብ አጢነን እንመልከተው። ለማድረግ የምንችለውን ሁሉ እናድርግ። ሳናሰበውና ሳናሰተውለው እዚን ከደረስንበት ደረስን። ይግኑ አሁን ከእንቅልፋችን ስለነቃን ከአሁን በኋላ ልሆናችን እንዲመለስ እንሞግተው» ሲላት ተኖ ብላ አየችው።

«ታዲያ ችግሬ እነ ይኸው ነው» አለችው ፈዝዛ ለማለት እየሞከረች። «የእንተ ልብ ቢመለስና እውነታውን ለማየት ቢችል የእኔ ልብ ግን በይበልጥ ደንቱሮ በየለሰቱ እየደደበና እየተጻፈ ነው የሄደው። መደራትም ቢሆን ልብ ገዝቼ የምመለስ አይመስለኝም። ልቤ ከመጠን በላይ ታውሯልና።»

«እንግዲያውማ የኋኔን ልብ ከሁለት ሰንቀተን ለሁለታችንም አገልግሎት እንዲሰጥ አድርግን እንነፈለሞ!» ሲል በተልድ መልክ ተናገረ። «ሰማሽ ቪቫን፣ መልካሙ ሰምሽ እንዲሳድናና ከሕይወትሽ ላይ ጥቁር ነጥብ እንዲታይ» ብሎ ሲጀምር «ግን እኮ» በማለት ጣልቃ ገብታ አሳቡን አቋረጠችበት። «ግራ ገብቶኛል፤ ዓይኔ ሳይሆን ልቤ ስለሆነ የታመረው የምትለው ሁሉ አይገባኝም። አንተን መግሰጽ እንዲይመስልብኝ እንጂ አሁን ከደረስንበት እንደንዳርስ ያደረስከው እነ አንተ ነህ።»

እንተቱን ላይ ታች በመወዝወዝ ያ ኢሙነት እንደሆነ ተተበሳት እንጂ የማረጋገጫ መልስ አልሰጣትም። ገና ከጅምሩ ጉዱን በመደበት ትዳር እንዳለው አለመናገሩ ሰህተት እንደሆነ በዚያች ቅጽበት ልቦናው ተረዳ።

«የመራኸው ሥራ ስህተት መሆኑን እሰከ ዛሬ እንዴት አልታመኮህም? አሁንስ እንዴት ተገለጸልህ? እስከ ዛሬ ፍቅረኛዬ አልነበርክም ማለት ነውን» ስትል እፍጥጣ በማየት ጠይቃው ቀጥላም «ስህተቴ ለመሆኑ እስከ ዛሬ አልገባህም ማለቱ ኦሎተግዝበከውም?» ብላ ሲጮኽ ነገር ሲከብዳቸው ማልቀሳቸው የተለመደ ነውና ዝርዝሩም ሊታሰብን ሲተቸገር።

«አሰቢ ስለተወታተሉ ብዙም አለግባኝም ነበር። እሰቢ ሲሰበሰብ ማን የምንሥራው ሥራ ችክክል አለመሆኑን ህሊናሄ ገለጿልኝ» ባላት ጊዜ ስሜትሞ እራዥ ስለተጎዳ ትሰምሞ ተሰበረ። «ነገ ሰው ብትሞኚና ዛሃነሞደድ ሃገሩ ሁሉ ደህና ይሆን ነበር» አለት በሙጭክል። «ግን ነገ ሰው አደደለሽም። የእኔ ማርን ብል አልሽ አከ» አያለ ሲናገር «እሱም እኮ ትዳር ያለኝ ሰው ኖኔ» ብሎ ሙጨመር ነበረበት፣ ግን አላደረገውም። ጎትጀሮኮና በደበልጥ ግራ ትጋለሽ» በሚል ሰበብ ነበር የራሱን ጉድ ለመንገር ያልፈለገው።

«አየሽ» አለ ሬጋ ብሎ ነገሩን በማፊዘም። «ከዚህ ልንደርስ የቻልነው ገና ስንገናኝ ጠንክራው ስሚታችን በጠንካራ ሰበት ኃይል ስለተዋጠና የወደፊቱን የማየት ችሎታችንን ስለጋረደውና ስላጨለመብን ነው። የዚያ ሰሚት ውጤት ነው ሳናሙተው ከዚህ ከባድ አደጋ ላይ የጣለን። አሁን ከእንቅልፋችን ስለነቃን ስሚታችንን ውጠን መለወጥ ይኖርብናል።»

«ይግባኛል» ብላ በትክዜና በዘዘን በተጨማለቀ አንደበት ስትሙልስ ለት «መጀ ቤቲ መመለስ ኢንጨለብኛ የሚያጠይት ደብዳቤ ዛሬ ደረሰኝ። ስለዚህ በቶሉ ከቪቲ መመለስ ይኖርብኛል» ሲላት ከንፍሞ እንደ ቸመታች ደሮ ከሙ አለች። መላ ማጽትሞ ከዚያ ይበልጥ ሊንረማና ከዚያም ይበልጥ የጠቸነት ስሜት ሊጠናወተው ከማይችልበት ደረጃ ደረሰ።

«በርትተን መለያየትን መተበልና ሙቋጅም አለብን። መሆን ያለበት ነገር ስለሆነ መሆን ይኖርበታል። እኔ ከዚህ መሄድ ባይኖርብኝ እንኳን ባለቤትሽ ከጺኔ ነጥለው ይመስዱሻል እንጂ መረን ለትቀው አይተጨሽም። እኖ ምርጫ ስለሌለን መለያየት አለብን። እኑም የግድ ወደ ቤቲ መመለስ አለብኝ.....ምነው ዝም አልሽ፣ አንድ ነገር በዪ እንጂ?»

«የምለውም የለኝ» አለች ቡሃድ በሚሰማ ድምፅ ጣዕረ-ሞት የመሰለውን ፊትዋን ቀና እያደረገች።

«የጥንት አባቶቻችን አበባል እውነት ስለሆነ የምተበለው ነው» አለ ጮክ ብሎ። «'የሠራኸው ኃጥያት ወደ አለንጋነት ተተይሮ እንዳይገርፈን እፈራለሁ' ያሉት። አሁን አለንጋው እኔን እየገረፈኝ ነው። ከእንቺ ይበልጥ እኔን ያስቃየኛል። ያደረግሁትን እንዳልተደረገ ለማድረግ ስል ማንኛውንም

ዓይነት ስታይ በተተበልኩና ሕይወቴን እስከ መስጠት በደረስኩ ጊዜ ዓይነት ሙጥፎ ሥራ ነው ያመራሁት አንቺ አሰከዚህ ሲችሺ ሚኒ ይግም አልፈልግም› ሲለ በመሀላበድ ተናገረ።

«የሚድ መሲቀየት አለብን ማለት ነው› አለች አሁንም በደበዘ ይዞ ‹ምነው እድሜዬን ቢያሳጥሪመ ለመሆኑ ሙቺ ለመሄድ ነው ያሳሳህመኝ› ብላ ስትጠይቀው «ዛሬ» አላት ሊፈራ ሊቸር።

«ዛራ» በቅል ተሰፋ በመሐረጥ እርሱ ያለሙን ከሀደገመች በኋላ የፈጣሪ ያለህ የነገሙ ቀን እንዴት ብሎ ያልፍሌኝ ይሆን› ሃንስ ስሠራ እውላለሁ አለች ከመጠን በላይ ያዘነች ለመሆኑ ከፊትዋ ሳይ እየታየ።

«ለስሚታችን ላለመግባት መሞነር አለብን› ሁለታችንም ማለቴ ነው ደግም ስንገናኝ ጥሩ ጓደኛሞች እንሆናለን» ብሎ ሲናገር አፅቸዋን እያንቋቋች ዓይን ዓይኑን ዐማቦት መልስ ሰጠችው እንሺ ቃል አወጣቃ ለመናገር አቅም አጣች።

«ምን ጊዜም ቢሆን አልረሳሽም፣ ውበትሽና ደግነትሽ የሚረሳና ሠዚያ ሙበጥ በቀላሉ የሚጠፋ አይደለም። በሕይወት ዘመኔ ከማስታውሳቸው መልካምና ምርጥ ነገሮች አንዱና ዋነኛው የእንቺ ትዝታ ይሆናል» ሲላት «ትዝታ» ብላ ፌገች። «ይኸው ነው ቢቃ ትዝታ ብቻ! አንተ እኮ ለእኔ ሕይወቴ ነህ። ምናልባት አብረን ያሳለፍናቸው ሙብ የሆኑ ቀናት ለአንተ የመደሳሰቻ ቀናት ብቻ ሁነው ታይተሙህ ይሆናል። ለእኔ ግን የሕይወት ያህል ስለነበሩ አንተን ማጣትና ከአንተ መለየት ማለት ወመሞት እንደሆነ ነው የሚገባኝ።»

«የስም ቪቫን ተሳስተሻል፣ ለእኔም ቢሆን ከዚያ በላይ ነበሩ። ስንለያይ እኮ እኔም ከአንቺ ባልተናነሰ መልኩ እሰቃያለሁ። ያሳለፍነው ጊዜ የደስታ ጊዜ ሲሆን ያ ደስታ ደግሞ አህል በልቶና ውሃ ጠጥቶ ከሚገኘው ደስታ የሚበልጥ ነው። ወደፊት በንገናኝ ወጻጅነታችን ይቀጥላል። ለእሁኑ ግን ዝንለያይ ይሻላል» ሲላት «እንዲያው ለመሆኑ የተናገርከካቸው ቃላት ከአንደበትህ ሲወጡ አይቆረቁሩህም?» በማለት ከጠየቀችው በኋላ «የእኔን ልብ ግን እንደ እባት ነው የሰበለቡት። መላፊኑ እሁንም እየተሰማኝ ነው» አለቸው። ይህን ተናግራ ወደ እርሱ ስትጠጋ ነፍሰዋ ከእነዚያ ከሚያማምሩ ዓይኖችዋ ውስጥ እንደ ብርሃን ሲበራ ያየ መሰለው።

ሥራማ 'ደህና ሆን' ብሎ ለስነሳሳ ዘንድ ማር ነው ያለ ትረ መሠሪ 'ደህና ሁን' ማለት ነው። ሳቀ ሳቀ ሳቀ

ምዕራፍ ሦስት ስድስት

አጎቴን የሰሽ ጎረቤት

ከመጀመሪያ ለቅጣ ሙሃ ብነ ንደን ሳይኑን እርዳሙ ማራሊያሚና ልሩሽ የሥ ብሰሌ ዓለሮቹ ለደርሱ ማነሙራትን ሩንብ ጽፎች ዮሚለኩሰት ያለሰሚኒን የሳነሉ-ሽ ሃለር እነዚያ ሳደናችት ብጅሀኖ ሠት። ዮሚክ መጪጀከሀ ነገ ሥሎን ያመሰ-ት።

ልቀሰቢያ እቁ ያመሳትሩሩ መሳገሙ ባለመገለሰችሙ ጽያ ዛሃ ዮገሀሌ ሚን ያሞ ሰንት አሰፋቶም አሸት ከሰከሌ ሳሰነሙረት ሞሳንሩንሞሙን ይገሃሀሌ በቅሀደየ ፀጌሙገ ሰብ ያሙከሰት ሰነንሞ ነከረ። ከሮቪ ወሠርሞ መሳሌ ኒያሳሰሌከሰከሞ ሰትሂደ ዘገደኑ ዛገሰቀሳት ርሙ ሂጸ ሰሰናነር ሩሳሚ ጽኔሳ መሳትሀ ሳሰ ከመሬገ ሰሳትሀደትና ሰትሠደር ኦሰደትም። ኒያሳ ያሞያ መገንሙቶሰደሞ መሳሠ ዮኅረኮ ካሰ ሥሎን ስሰኬ ሞሠሰዮ ሳሳነገ ብሰ ሰከገሠደሞ አሰሰሞገትም።

ሀሰሰሬሙመ ሞሳ ሰኅሳሰጽኔ መሳሌ ብሰ ሺሰን ሀኮሳብ ሰር ሰዮ ሳሳ ነሠደ ነሠገ ኦደሃሰሙሙ "ሰነሙ ኦሰሬገ ሠሞ ሳሰሳቱ ሞሙሳገሰኬ" የሚሌ ሥሥጀሃ ሥሞናነሰት ገሠሬ ሃሰ።

ሠሰሰሙሙ ሥሰ ሰሬሳኔ ሞዴ ሰ ሞነ ሰሳሙ በሰገሰሳሠ ያሰ ሙሞመዴ ሠገሞ እገሰሌሳሠ ሀሬሞሳ ሠሬ ሃሰሰቀሞሰሰ። "ሠሠገ ሠሰሳ ነሰ ሰማሰሬ ሰሰገሰሬ ፅሰማሠሰሌ ሃማሬገ ኦሳሬሠሙ። ያሠሞሙ ሰሥጀሙሬያ ሳሰ የፅሰሞነቱ ጽሠቱቶ ሲሳ ጎሬሠ ሠሰሰ ነሠንሬገ ሰጀሳ ሠሰሰሙገሰ ሠሞ ሰሰሰሙ ሰሰሰ ሰሰ ሰ ሰሰ ሰሰ ሰ

በሕልም ብቻ ተወስኖ በመቅረቱና ከዚያ ወጥመድ፣ ከዚያ ላይ ለመውጣት በመቻሉ ነበር። ነገር ግን ቀናት እያለፉ ሲሄዱ የቪቫን ብርቱ ፍቅርና የቪቫን የብቸኝነት ሕይወት እያሰታወሰ ያዝንላታል። የእርስዋም ሴት እንደ እርሱ ቤት ዘፍትር የተሞላ ቢሆንና ደስ ብሎአት ብትኖር እርሱም ደስ ይለው እንደ ነበር ያሰላስላል። ያቺ ማባበልና ማሽሞንሞን የምትችለዋ ቆንጆዋና ወጣትዋ ሴት ከዚያ ሽማግሌ ባልዋ ተገቢውን ምላሽ ባለማግኘትዋ ከልብ የምታፈቅረውና የምትስመውን አጥታ ስትጨነቅና ኑሮ ሲያስጠላት በጎይኑሀሊናው ሲያያት በጣም አዘነላት።

«ኤሊኖር» ብሎ ሚስቱን ከጠራት በኋላ ጥያቄ ጠየቃት። «ነገሮችን በጥሞና በማመዛዘን የምትመለከቺ ሰውም ሴት እንደሆንሽ አውቃለሁ። እኔ አንቺን እስካገኘሁ ድረስ ነገሮችን በተና መንገድ ማየት ምን ያህል ጠቀሜታ እንዳለው አላውቅም ነበር። አሁን አንድ ጥያቄ ልጠይቅሽና አስበሽበት መልሱን ስጪኝ» ሲላት «ምን ገድዶኝ» ስትል መለሰችለት።

«ሴቶች ያለ ፍቅር በደስታ ለመኖር ይችላሉ?» ብሎ ሲጠይቃት ከኤሊኖር ፊት ላይ የድንጋጤ ምልክት ታየ።

«የለም፣ ደስ ብሎአቸው የሚኖሩ አይመስለኝም። በሴቶች የሕይወት ዘመን ለምንጊዜም ልባቸው ውስጥ የማይጠፋ ትልቁ ቁም ነገር ፍቅር ነው። ቆዳ በቅባት እንደሚለዝብ ሁሉ የሴትም ልብ በፍቅር ይለዝባል፣ ይለለልላል። ለወንዶች ፍቅር በገጣሚ እንደሚገለጹ ቃላት የአንድ ሰሞን ትዝታ ሲሆን ለሴቶች ግን ዘላቂነት ያለው የተለየ ስሜት ነው።»

«እኖ በኑሮዋ የምትደሰት ወይም የምትከፋ ብትሆንም ማንኛዋም ሴት በአንድ ወቅት ፍቅር ሊደባት የሚችል ይመስልሻል?»

«ለዚህማ አትጠራጠር፣ የሕይወት አንዱ ክፍል በመሆኑ ማንኛዋም ሴት ከዚህ አታመልጥም» ስትለው «በኑሮዋ የተከፋች ሴት ድንገት ለእርስዋ ሊሆን ከማይችል ሰው ፍቅር ቢደባት ምን የምትሆን ይመስልሻል?» ሲል ሌላ ጥያቄ ጠየቃት።

«ይህማ የሁለቱም ሕይወት ተበላሽ ማለት ነው» ስትል መለሰችለት። «ሴት እንዲ ካፈቀረችና የፍቅርን አዘርማ ከቀመሰች በኋላ ካፈቀረችው ሰው ተለይታ ለመኖር አትችልም። ያለ እንቅልፍ፣ አየርና ለሕይወት አስፈላጊ የሆኑ ሌሎች ነገሮችን ሳታገኝ ለተወሰነ ጊዜ በሕይወት ለመኖር

ትችላለች። በተለይም የሚያሳብድ ፍቅር ከተመሰች በኋላ ያለ ፍቅር በሕይወት ለመኖር ትቸገራለች።»

«ነገሩ ይህ ከሆነ አምላኬ ቪቫንን አንተ እርዳት» ሲል በዕቡ ፈጣሪውን ተማጸነ። ቀናት እያለፉ ሲሄዱ እርሱም በሚሰቡ ውበትና የቁሳነት በይበልጥ እየተሳበና በልጅቱም ጨዋታ እየተዋጠ ሄደ። ሆኖም በቤቱ የሞቀ ኑሮ እየተደሰተ የሚኖር ቢሆንም አልፎ አልፎ የዚያች ቆንጆና ልብዋን በሙሉ የሰጠችው ሴት ትዝታ እየተመላለሰ አሰቸገረው። ነገር ግን ከዚያ ይንተኛ መቅሰፍት ሳይጋለጥ በሰላም በመገላገሉ ፈጣሪውን ደጋግሞ አመሰገነ። ዳግም ኤሊኖር ሚስቱን አንደማያታልል ደጋግሞ በፈጣሪ ስም ለራሱ ቃል ይገባል። እንዲያውም ከሃሳኩቢው ላለፈው ጥፋቱ ማዘኑን እንዲሆነው ባለቤቱን ከወትሮ ይበልጥ ለማፍቀርና ለመንከባከብ ይወስናል። የሚገርመው ግን ትምባሆውን እየማገና በእግሩ መሬት እየቆረቆረ ከቪቫን ጋር ያሳለፈውን ጊዜ ከማሰላሰል ይበልጥ የሚያስደስተው ነገር ያጣል።

አንድ መታወቅ ያለበትና የማይጠራጠሩት ጉዳይ ቢኖር ማንኛውም ወንድ በሴት መፈተሩን ከማወቅ ይበልጥ ልቡን የሚያኮራራለት ነገር አለመኖሩን ነው። በሴት ከመወደድ ይበልጥ ማንኛውም ውብ የሆነ ሰጠታ አያረካውም። የቆንጆዎች ቆንጆና የሴቶች ንግሥት የሆነችው የሴንዋ አመቤት ቪቫን ከልብ እንዳፈቀረችው ባስተዋለ ቁጥር የሚሰማውን ስሜትና ደስታ በቃላት ለመግለጽ ይከብዳል።

በመጀመሪያ 'የማይሆን ነገር ሆነ' በሚል እምነት እጅግ ይገረማል። የኋላ ኋላ ግን ፍቅርዋ በእርሱነቱ እንዲኩራራ ይገፋፋዋል። ይህም በመሆኑ በዘሮች መካከል ተንበከከ፣ ተንበከ የሚለውን ሳር እየረገጠ፣ ጥሻ ጥሻውን እየተንዘና የቪቫንን ውበት እያሰላሰለ ከመራመድ ይበልጥ የሚያስደስተው ነገር ያጣል። እነዚያ ውብ የሆኑ ዓይኖችዋ በፍቅር ተሸመድምደው ሲንከራተቱ በአሳብ ማየቱ ስሜቱን ያረካለት ጀመር። ከዚህም በላይ ከሌሎች ብዙ ሺህ ሴቶች የሚለያት ግርማ ሞገስዋና ፍቅርዋ በታሰበው ቁጥር ከስውር ሀሊናው ውስጥ እየገቡ ያጣንኑታል።

የፍቅርዋን ጥናት ለመግለጽ ትጠቀምባቸው የነበሩት የሰውነትዋ ክፍሎች፣ ትሰጠው የነበረው አስተያየት፣ ከእርስዋ ጋር ሁነው ይሰምዋቸው የነበሩት የወፎች ዝማሬና የርግቦች ጩኸት፣ ከአዳራሽ ውስጥ ገብተው አንገቱ ላይ ተጠምጥማ ይሰጡት የነበረው ለስለስ ያለ ሙዚቃ፣ 'እወድሃለሁ ፍቅሬ፣ እንዴት እክ ነው የምወድህ' እያለች በማቆላመጥ ስሜትዋን ትገልጥባቸው

Scan by Easy Scanner

ሙድ ባለቤቱን ላለማስጨነቅ ዝርዝር ሁኔታውን ሊገልጽላት አልፈለገም። በትርፉ ቤተሰቦች መኝታና በአርሴ መሳቢል ያለው ግንኙነት ያለቀለ ትጸደ እንደሆነ ስለታወቀ ነጥቦቹን ከሚስቱም ከሚስከፉት ሙሮ ጥቅም እንደሚያስገኙ አምኖአል። ነገር ግን ሻሻ የነበረችበትን ሁኔታ ለመረዳት ያህል ብቻ መሄድ አንዳለበት ለራሱ ነገር ደሉችም ያለው ማንኛውም ሰው ቢሆን ከልብ ያፈቀረችው ሴት ነገር ቀደ መድቀለቀሩና ቀሉ ድረስልኝ ብላ ስትማጠነው ነጂም ጓሳ ልከ ዘሚል ጅም ዛሉ ሚለፉ አዋራጅ እንደሆነ አመነችል። ነበቦሉ ድረስልኝ ብላ ስትጽፍለት ለር ልዮኔል ችግር አጋለለው ቪነን አተመቅም። ችግር እንዳለ ዚያውቅ ያንን ደብባቢ ለመጻፍ እነዚያ በእንቱ ያስቢረቁ ሥለሉ የመነሳ ሣይችሁን መቅረጥ ቅመጥዮ እንደ ነዘር ደታመሳል።

«ዋቅፌ ሆይ አትቀየመኝ፤ ታማሽ» አለች ስትጽፍለት። «ተስፋ ቁርጫለሁ፤ እንደምታውቀው በትርፉ ዘማም የተከፋው ሴት ሰለሆነኩ ከአሁን ወዲያ ለመኖር አልፈልግም። አትመሹኮ፣ ባልዘኝ ብቦሉ መመለስ ከሞት አድነኝ አዚሬን ዘክርንዘት ጊዜ ድንገት ዛፈልግህ ከተኖ እንደምትልልኝ ታውቃ ብጽፅንሄለሀ እጅግ ዘማም የሚታስፈልገኝ አዞን ስለሆነ ብ ቦሉ ልትመጣልኝ ትገጓጓህ ልዚ የአንተን ኅጸን ለማየት እየሞተተ ነመ፤ ኔነስኖ እስኪመጣ የሙትመህ ቤት ከከበሮ ቅማር ላጸ ስለመደቶችና አባልሞ ሁሉ ስልዘ ጫነ ልዮኔልዬ ብ ቦሉ ድረስልኝ ቅልሃለኮ፣ ለዛቅፌ ስትል ብቦሉ እንደትመጣልኝ እማመንየለሀ፤ ላትከዳህ፣ ባፌ ነገ ላትል ብ ቦሉ ናልኝ።

«ዘቁን ላለመስከት ዋዜመ መዮያለሀ፤ ፊቅመንጅ ከቦባለ ምሩ ከነንዲት አክስትና ሆቱል ሠሳተ ነው ያለሁት፤ የሆቱሉ ስም ‘ሮያል አስምኒ’ ይባላል። ሆቲሉ ሠሳተ የምታመለው ሚስስ ሺልሞን በምስ ስም ነመ። ቅናትና ሚያ ነው ከሆቲል ቤቱ የንከሁት። ያለቡበት ከክል ከመነ ዓሀ ስለሆነ ዘማም ደስ ይለል። የዚያን መንዘ ወጣ ሰው የሆነ አያት ሰመለከት ነው ቅዘ ያልነንና ቶሉ ዛዚ ይሆን ደብባቢ የጸኅኩልሀ፤ ለንፋሣ መገዘም ባለኖር እንቲ እኮ መዚም ቢሆን ከልቢ አትጠፋም፤ ስለቢዐ በነው ቀን እንደምትደርስልኝ ተስፋ አደርጓለሁ። ኩፍና ጨዋ ሰው ስለሆነ ለመኖዬን እንደምትቀበለው እልጠራጠርም።

«ጨረቅዋ ከመንዘ ላይ ዛዚሃንዋን ስታካናና ያለው ውበት ለንድ ነመን አለኛ አልፎ ዛዚ ነው ጨረቅዋ በደመና የምትጋረጀው፤ ተስፋ የቆረጠ ችዮና የተከፋችዋ ሴትም ከመስኮት አጠገብ ቆማ የጨረቃውን ብርሃን የደመናው መፈራረቅን ትመለከታለች። ጨረቅዋና ያመሩም ‘የመሃል ሰፋቸ ያለቀለት ሲመስልም አሀን ይተራሽ ነገር ሀኖ ከሞተዉ በኋላ ይሚገኘው የታላቁና ደግ አምላክ ምህረት ነው’ ይሉኛል።

«ልዮኔል የእኔ ማርኮ የሞለው ነገር ምን ያህል ከክሉ አንደሆነ የምስክርነት ቃልህን እንድትሰጥ ነው ናልን ብዬ የመጠየቅ ጀመርኩን ቾባ ብለህ ብትተርና ልዮህ ዶንደሮ ብትጨክንብኝ፣ ጨረቅ ዝርንነጥ ሰገ የሞትለማለለት መንዘ የመታዛሬ ሥፍራ ደሆናል። ከእሆነ ያም ሰአመ ሁለት ሰነት ጊዜ ውስጥ ከልያረሰበኩኝ ከመነ መበጥ በልዩ ዘመባት ፊዴን አጠፋለሁ። ደህን የሞለው ደግሞ ሲንሮ መደም አንተን ለማስፈራራት አደደለም። ፈጣሪ ዘጊያውቀው ደህ ቾል መሃላዬ ሰለሆነ ያውቡትን እንዳላደርግ በቶሉ ድረስልኝ። የአንተን ታማኝነትና ደንነት ከመሰጠህ የአምላክ መሐሪነትን መጠራጠር እንደሚቀለኝ አመቀመጠ።

ሰር ልዮኔል መልእክቱን ሲያነብ ልዑ ከሁለት ተከፍሎ አሳፀ ከሁለት ነጠኞ ሳይ ሞለለ። ለሊንዮ አመሌት ዘማም ማዘኑ የመጀመሪያው አሳዛ ሲሆን ዘልተኛው እድለን ዘማሪር እድሚው እንዲያቀር መመኙ ነበር።

ምዕራፍ ሃያ ሰባት

የባል ግንኙት

አምን መልክመልክመና ከበርቱው ወጣት የሰው ልጅ ሊመኘው የሚችለው ሁሉ ነበረመ። ደብዛዚውን እንደ ያዘ ከጊያ ከነበረበት ከክል እደመኒው ቆመ። ልዮናው እንግዳ ብሆነ ዱን ሕመም ተወጥሮ ‘ዳግም ወመዳት ሚሰቱ ሳይ ደህ አልፈጽምም’ ብሎ የማለበት እንደብፅ ሊንቀጠቀጥ ተስማመ። ወደፈት ሊሆን የሚችል መዋር እጋጥሞ ፍርሃት ኣለመ። ሰር ልዮኔል ምንም ማድረግ ስላልቻለ ሴትዮዋ ከሞትሞት መሄድ አለብኝ ሲል ጣስኔ ካልደደ ያን አለት ሚሎ ጨረቅዋ ስትደሙት መንዙ ውስጥ ዘልላ በመግባት ራስዋን ታጠፋለች።

ነገነን ለነራ መጀም ለማስፈራራት ብላ ምንም ነገር እንደማታደርግ ልብናው ያመቃልበ በሊትዮና በብልሃ እጅግ ብትማረር ነው እንጂ ከእንደዚህ ደለ ሠነኔ ላይ እንደማትደርስ ጠርተርአል። ስለዚህ መሄድ እንደሚገባው ሀሊናው ግፋቀመበ ስለጌዛዙ ለማዕላስል ዛዙም ጊዜ አልሰጠ ችመም። ሎልዮን የሞትጠብቅና የመታከዘር ሴት ስለሆንች በስድስት

ስነት ወደ ሪችመንድ ሀሚፀደው ባቡር ለመላፈር ተነሳ። በዚህ ጎልነት በተመለከተል ስሜት ነዘር የሚወጽትን ቆንጆ ሚስቱንና የሱቲታ ልጅቱን ግምባር ስም ከዚቱ የመሳው። በዚህ ዓይነት ውኒታ ነዘር ያን ከአያት ክትድም አያቱ ሲመርድ ሲዋሪድ የመሳሙን ርስት፣ የተንባለለ ግቢያ ቤት ቁሉና ተስናብቱ ያደያው። በዚህ ዓይነት መመጫ ቀዳዳ አዮቶና ከፈተና ወሰው ግብቶ ከተዋጋቢት መር ሚጻ ለመሸነናነ በአየር ላይ የሚዋልስመን ለመጨነቱ የመጥፈያውን ጎጠና ተክትሉ ከሞተ ቤቱ ወጥቱ ሄደ።

ዛቡሩ ሙስዮ ተቀምጠ ወደፊት ምን ቢያደርግ እንደሚሻለው ሲያሰላስል ዘአለቱ ወደ ቤቱ መመለስ እንዳለበት ወሰነ። ከዚያ በፊት ከቢቱ ርቆ ሄዶ ብዙ ቀኖች ቢያልፉ ደንታ አልነበረውም። ምክንያቱም ነዘር ወሮ ከዚት' አገዲስ ቤቱ የመጨረሻ መጠለያው እንደሆነ ስለሚያውት ነው። ቪቪን ካለችበት ሲደርስ ምን ማድረግ እንዳለበት ራሱን ሲጠይት ከሱ እስቱድሞ ወደ ቤትዋ እንድትመለስ ምክር ቢለግሳት እንደሚሻል ልቦናው መከረው። ሆኖም 'የፈለገውን ያህል ችግር ይድረስባት እንጂ ወደ መስዩ መመለስ አለባት' ብሎ በመሰነ ቁጥር ልቡ በከፋ ውኒታ ሳቪቪን ያዝናል።

'እይ ምስኪን' አለ ሳያታወቀው። «ቢሆንም ግን ሌላ ምርጫ ስለሌላት ወደ ቤትዋ መመለስ አለባት። ይህም የመጀመሪያ ግዴታዋ ይሆናል። ምናልባትም 'ወደ ቤቱ አልመለስም' ሊያልች ብዙ ትለምንኝ፣ ትግጠ ነኝም ይሆናል። የተለየ ተቃውሞም ልታሰማ ትችላለች። ሆኖም አሳብዋን እንድትተይር የምትለው ነገር ትክክል እንደልሆነ አሞብቱ ማስረዳት ያስፈልጋል» ሲል ለራሱ ነገረ። ስለዚህ ምን ብሎ ቢያስረዳት አላብዋን ለማስቀየር እንደሚችል ዘዲና ብልዓት መቀየሱን ተጠለበት።

ሪችመንድ ከተባለ ሥዋራ በደረሰ ጊዜ ልቡ ፈራ ተባ አለ። በውስው የቁቅር ጉዳይ ስላለበት በድጋሚ ከቪቪን ጋር መገናኘት ማለት እደቹ ሊሆን እንደሚችል አሰላሰለ። በከፉል ከልብ ካፈቀረቸው ሴት ጋር እንደገና ሲገናኝ ስለሚያገኘው ደስታ፣ በከፉል ደግሞ ስሜቱን መቆጣጠር አቅቶት ለደርሰበት ስለሚችለው ፉተና ባሰበ ጊዜ ልቡ በንይል መታ። ከሆቴል ቤቱ ደርሶና ከእንግዳ መቀበያው ክፍል በገባ ጊዜማ ድምብርብሩ ወጣ። ሆኖም የመጭት መጡን «ሚስስ ዊልተን የምትባል እንግዳ አለችን» ብሎ ሲጠይት መልሱ «አዎን» የሚል ሆነ።

«ነዋርልሞን ልታሳይኝ ትችላላችሁ?» ብሎ ሲጠይት «እሺ፣ ምን ከሱቶነ» ብለው በመለሱለት ጊዜ ስሜቱ ሁሉ በደበልጥ ጋለ። ለሙኑ እየተቅበጠበጠ መረሙን ተከትሉ ወደ ቪቪን ነዋርል ሄደ። ስጹ የመዝናኛ ሳሉን ነሳሙ የመኝታ ክፍል በገባ ጊዜም ቪቪን ከመሰሪት አመንባ ቶሚ ከመጭ ሮሚታዩትን አበቦች እየተመለከተች ነዘር ንንዲት ብሎ አጀ እንደሚነግት ቀደም ሲል አሳስበበትም፣ አሁን ደግሞ ለማሰብ ጊዜ አልነበራውምና ምን ሊያሰኝስ ጊዜ ሳትሰጠው ሮሳ መጭት ከአንግዱ ላይ ተጠመጠመችበት። ለንግር ጊዜ አልነበረም። የደሰታ ይሁን የሀዘን አይታወቅም፣ እምባዋ ከጉንጩና ከአንገቱ ላይ እንዲ ነርፍ ፈሰስ። ትስማሞች፣ ታሻሸዋችት። ቢታላት ኃይልም የጥቅር ናሽ ታሠርድበታለች። በዚህ ጊዜ «ቶይ እስቲ ሬጋ በይ» እንዳይላት አርሱም አልቻለም። የእርሱም ልግት ተሰስቶ ናሮ የሚይዘውንና የሚጨብጠውን አላጣችው። የመንድ ልጅ ስሜቱም ክጾጥር ውጭ ሆነ።

«ቁቅርዬ መጣህልኝ? ዱቲታው ሰዓት ሆኖብኝ በከፋ መልኩ ስዓቱን ስቆጥር፣ ስዓቱ እያለፉ ሲሄድ ደግም ዓይኒ ወንዙ ላይ ሙከከሳን ሲቀጥል አንተ መጣህልኝ። ባችመጣልኝ ኖሮ ከዚያች ወንዝ ውስጥ ነበር ራሴን የምወረውረው። ትተራለህ ብዬ እንኒን ጨርሼ ያላበብኩት ነው። በመምጣትህ ደግሞ እንዴት ደስ እንዳለኝና እንዴት ብዬ እንደምገርህ አላውቅም። እንኳንም፣ እንኒንም መጣህልኝ።»

ይኼ ሁሉ ሲሆን ሰር ልዮኤል በመጠኑም ቢሆን ተዘናግ ስላለ «ቪቪን» እለ ሬጋ ብሎ። «ንግርኝ እስቲ፣ ለምንድነው ቤትሽን ጥለሽ የወጣሽውን?» ብሎ ሲጠይቃት «ያ ቅፋፊ ነገር ደግሞ 'ቤት' ብለህ ትጠራዋለህ! አስር ቤት በለው እንጂ። ቤት ስላይደለ ሁለተኛ ላየው አልፈልግም። ከሆነ ሥርቻ ሙስጥ ገብቼ እሞታለሁ እንጂ መደቢያ ቀፋፊ ሥፍራ አልመለሳትም» አለችው።

«ቤቱ የባልሽ ስለሆነ ለማን ብለሽ ነው ጥለሽው የምትወጪው?»

«ከባለቤቴ ጋርማ ተጣልተናል» በማለት ስትመልስለት «በምን ምክንያት ቪቫን?» ሲል ጠየቃት።

«በእንተ ነዋ!» ስትለው ግራ ገብቱት «በእኔ?» ብሎ ሲጠይቃት «ለምን፣ በእንተ ምክንያት» ስትል መለሰችለት በደበልጥ ከእንገቱ ላይ እየተጠመጠመች። አሁንም እምባዋ በንይል ይወርዳል። አሁንም አንዴ ትስመዋለች፣ አጠናክራም እቅፍ አድርጋ ታሁፈዋለች። በጥቱ መላ ቅጡ ጠፍጥባት የምትሠራውን ሁሉ አሳጣት ለማለት ይቻላል።

«አንተ ከሃይክ ጀምሮ በጣም ነው የተከፋሁት። ስታቲዩ ሁሉ ከሞንሽላኡ በላይ ነው የሆነብኝ። የሰእል ኤግዚቢሽን ከነበረበት ሥፍራ ሳይነካ ለሰንት ያህል አብረን መቆየታችን ትዝ ይልሃል? የለም፣ የለም አንድ ሰባት እንኳን አይሆንም፣ በደቂቃ የሚቆጠር ጊዜ ቢሆን ነው። ለማነጽሩ ከዚያ አብረን ሁነን ሳለ ያየን ሰው ኖሮ ያ ሰው ከገብርኤሉ ሰባቱ ቀደም ብሰን መገናኘታችንን ለባለቤቱ ነግራቸው። ከመንቨራቨሪያ ሰባቱ ተያይዘን መሄዳችንንም ጨምሮ ነው የነገራቸው። ውይ ልዮኔል፣ ከዚያ ወዲህማ ሰውዬውን ብታያቸው አውሬ ነው የሆኑት፣ ከአመራም ገሸሽ አደናግሩኝ፣ ዝም ብሉ መገላመጥ ሆነ ነገረ-ሥራቸው ሁሉ። በዚህ ላይ የእንተ ናፍቆትና ትዝታ እለ፣ ምን ልበልህ ብቻ እበድኩልህ። ጨርቄን ጥዬ መክነፋ ብቻ ነበር የቀረኝ።

«ከሚታሰበው በላይ ተናድጀ ስለነበር ምናልባትም እንደ ሰው ሙያ እኔ መጥቶ እንዴን በቢላዋ ቢሸረክተው ሕመሙ ያን ያህል የሚሰማኝ አይመስለኝም። ምንኑን ሰቹ ነበር መሰለኝ፣ ምንም ነገር እንዳልሆነ በመቁጠር እንደ ግዑዝ ነገር ከአንድ ቦታ ላይ ቆሚ ለረጅም ሰዓት እገተራለሁ። ባለቤቱ ይህን ሁሉ ሲያዩ ከመጂያ ወዲህ እያሉ ወነፉ ገደን ያዩኛል፣ ይገላምጡኛል። የማደርገውን ሁሉ፣ ጥቃትንሣ ነገር እንኳን ባትቀር፣ ይከታተሉ እንደ ነበር ትገ ይለኛል። በተለይ አንተ በሃይክ ማግስትማ የተናገሩኝን ብትሰማ ጉድ ትሳለህ።

«ሰር ልዮኔል መሄዱ እውነት ነው? ለምንድነው ሳይሰናበተኝ የሄደውና ብለው ሲጠይቁኝ «እድራሻውን ትቶልል» አልኒቸው። «ከዚህ ሴላ የምሉው ነገር ስላልነበረኝ ዝም አልኩ። ለነገሩማ ሁለታችንም መለያየት በፈጠረው ሞንቶትና ሙተረት ተውጠን ስለነበር እርሳቸውን ረሳናቸው። ተጥለመም 'የንቶት ይመስላል፣ ያን ያህል ጊዜ ከቤታችን ሲመላለስ ከርሞ በመጨረሻ አድራሻውን ብቻ ጥሎ መሄዱ በጣም ያስተዛዝለል። እንቺን አለመሰናበቱን ግን ሰው ነገሮኛል' አሉኝ።»

«ይህን ጊዜ 'ምን ማለትም ነውና' ብዬ ስጠይቃቸው 'እንግዲያውስ እንግርሻለሁ' ሲሉ መስበልኝ። 'ሰር ልዮኔል ራይደል የተሰናበተኛ ከቤትሽ መጥቶ ሳይሆን ከሴላ ቦታ ተገናኝታችሁ ነው። ስለሚጉንጉትችሁ እኒ ብሰማ እንደሚያስተይመኝ ስላወቃችሁ ነው ሀር ያላችሁት። ደግሞም ያለሽን ሁሉ እኔ ሳልሰማ በሌለሁበት እንዲነገርሽ ፈልጎ ነው' ካሉ በኋላ 'ሲሄድ እንደ ቀን ሲተረው የሰእል ኤግዚቢሽን ከነበረበት ቦታ ተታጥራችሁ በመኪናሽ

ከመናፈሻ ሥፍራ ያዘሸው መሄደ ሽ አሥንት ነው መቼስ መጀ፡፡' ሲሉ በማፋጠጥ ጠየቁኝ። እኔም 'እውነተ ነው' ሰፎ መሰበልኛችው 'የሰእል ኤግዚቢሽን ከነበረበት ሥፍራ መገናኘታ ች ን ሴሎችን ነው ሰማለው ቶን ወደ አገሩ እንደሚሄድ ሾንገረች እዚያ ነው፡ እና ከጀኔሽን በመሰኑ መደ መናፈሻ ሥፍራ አብረን ሄድንበ እንጨደው በደፈቱ ከመናፈሻ ቦታ ጥቂት አሳጨውጀው ብበናበተሠ ይሽላል ብቤ ነው አሣደረው የሄድኩት' ስላቸው 'ታዲያ ለምን አልነገርሽንም' ሲሉ በቁጣ ጮኸብኝ።

«'ስለነር ልዮኔል መሰማት አስከዚህም ያግንምታል ብዬ በላልሙትኩ ነው' ስላቸው 'ምንው ኤርነንግ' ብለው ሽጣቸው በደበለተ ሻፈለ' ከዚያም 'ከእሱን በኋላ ከሰር ልዮኔል ጋር ምንም ንደኑት ማኑንት እንዲያደረሽ አልፈልግም። የአገሩ ሰው ሁሉ ሴለሚስቴ ምንነት ሲያወራና ሀኤ ላይ ሲሳለት መሰማቱ የምቀበለው አይደለም። ከሸውዱው ጋር መቅበተሸ አንሰ የበው መሠበበቻ መሆኑ ነው አጅግ በጣም ያሳበኝ' ብማለት አፍሩብኝ።

«'እንደ ማንኛዋም ቹንጅና ደነማ ዉት በቀላሉ ልትደፈር ትቸደለሽ። በተለይ ደግሞ በእድሜ ሴጋ ዘመሆንሽ ሁኔታሙን በደበልተ ያሳብሰዋል። አይደለም እንዴ የእኔ አመቤተ እርስ እንደሆነ ብዙ የሚያውቅ ሰው ነው። ለእኔ አነጠብሮት ቢኖረው ይህን አያደርግም ነበር' ሲሉም እኔን በማንደሸሽ ብዙ ተናገሩ።

«'ታዲያ እኔን ኢኮ በአነጠብሮት ነው የሚያኒጋገረች' ስላቸውማ 'እንቺንማ በእርግጥ ያነጠብርሻል' በማለት ነሽሚጠጡኝ በኋላ 'ኑሉ-ኮን ሳይኑን ታርና' ሲሉ ውታቢዬ ከባዬ ላይ አሰኪገፈሳ ድረስ አሚቢቅብኝ። ቀቀለውም 'ከልዮኔል ጋር በጥቅር ያበጀችው ጋለሞታ ቪኮንን' ብሉኝ ጊዜ ነው ደሜ ሁሉ የፈላውና ሰማቱ ሁሉ የተለዋወጠው።

«ለየሀ ልዮኔል አንተን በማሳቀሬ ነው ይህ ሁሉ የደረሰብኝ። ከእንተ በመለየቱ ልዚ ቆሰሎ ሳለ የእርሳችው ቋማ ሲታከልበት ምን ልሁን፣ የምሬሙና የምጨነቅመውን ነው ያሳጣኝ። ለዚህ መድኃኒቱ እንተን እንደሣ ከማገኝትና ዓደንህን ከማየት ሴላ የሚያጽናናኝ ነገር አልመጣልሽ አለኝ። በዚያች ሰዓት አንተን ሰፈልግ ከአጠገቢ የለህም። ለአሥር ጊዜ እንኳን ሲሆን ሳግኝህ የፈለግሁት ለዚህ ነው። ውይ ልዮኔል ውይ የእኔ ዩትር ውይ የእኔ ማር አንዴት እንደ ተጨነትሁ ብሁደ ብቻ ምን ልበልህ አበድኩልህ።

Scan by Easy Scanner

'በፈለጉህበት ሰዓት፣ በፈለግህበት ቦታ አቸዋሃለሁ። ማንም ቢመጣ እርሱን ከጭኑት ሊከለክለኝ አይችልም' ስል እኔም በተራዬ ፎጫወትባቸው ይህን ጊዜ 'ምን አልጋ' ሲሉ እፈጠጡብኝ። 'ከቤቱ ውስጥ እሰክላሽና የእኔ ሚስት እስኮያጋሽ ድረስ ፍጋም አትጫናኑም' ብለው በጥፊ አሎጫሉኝ። ከዚያም ጠቀር የቱሪሙን ፊትዋ ጠጋ ብላ አላየችሙ።

«ይኼኔ ምንም ሳልናገር ትኩር ብዬ እያየሁ እፈጠጥኩባቸው እንጂ አላለቀስኩም። ጥቂት ከፈጠጥኩባቸው በኋላ 'ጌታው አልወደትም'፣ ያሉት ሉኛል' ብዬአቸው ከክበርንበት ክፍል ጥያቸው ወጣሁ። ስለዚህ በምንም መንገድ ፍጣም ወደ እርሳቸው ቤት አልመለስም።»

ምሰራፍ ሃያ ስምንት

«ከአንተ ሌላ ሕይወት የለኝም»

ሰር ልዮኔል ራይጻል ብዙም ሳይገረም ጸጥ ብሎ አጻመጣት። እንጂህ ዓይኑ ኢጋማሚ ከደረሰ የሚጠበት አነጋገር፣ የሚጠበትም ድርጊት ስለሙነ የተባለው ሁሉ ብዙም አለሳስደነቀውም።

«መቼ ነው ይህ የሆነው? መቼስ ነው በጥፊ የመቱሽ?» ብሎ ሲጠ ይቃት «ትናንትና» በትል መለሰችለት።

«እንተ ከሄድክ ከሁለት ሳምንት በላይ ቢሆንም እስክ ትናንትና ስለዚህ ጉዳይ አንስተውብኝ አያውቁም። የማይቶሩበት ጉዳይ ስለነበራቸው ትናንትና የተናገሩኝ ሁሉ ካወረዱብኝ በኋላ ለሁለት ተን ቆይታ ሂሮው ወደሚባል ሥፍራ ከጓደኞታቸው ጋር ሄደዋል። እግራቸው ወጣ እንጻለ እኒ ወደዚህች ሆቴል መጣሁ። ወደዚህ የመጣሁትም ሻለቃ ሌስተር ሳይሞት ስለዚህ ቦታ ሲያወራ ስለሰማሁት ነው። እርሱ ከዚህ ሆቴል ሙስጥ ለአጭር ጊዜ ተቀምጧል። ማንም ወደዚህ ሆቴል ትመጣለች ብለው አይጠረጥርም። ወዲያው ከሆቴሉ እንደ ይረስኩ ነው መልዕክት የላኩልህ።»

«ግን ቪቫንዬ፣ ለክፉም ለደጉ ወደ ቤትሽ መመለስ ይኖርብሻል» ሲላት «ፈሳዩ ሊሄድ ይችላል» አለችው አሳቡ እየዘገነናት። «በሕይወት አያለሁ ከዚያ ፍትርና ደስታ ከራቀው ቤት ተመልሺ አልሄድም ብያለሁና አልሄድም። የዚያ መንጋካና ቅናተኛ ሽማግሌ ፊት ለማየት፣ ያ በጥፉ የመታኝ እጅ ዳግም ለመንተራብ አልሄዳትም» በትለው «እየሽ የእኔ ቆንጆ፣ በቀላሉ ሊበጠስ በማይችል ሰንሰለት መታሰርሽን ረሳሽው መሰለኝ» ብሎ ሲናገር «የጋብቻዬ ታሰል ከጅን ግለጥ። ነው፣ አደያ ግ ሽሃናን መቦቀው ፈተጥ እንደ ልማዱ ደም ኢሰመሳሰ ጉዳንስሰጠን እኔም ራሴ በጥሼዋለሁ። ቤተንና ባለቤቴን ጥዩ ያመነበት በነበ ጁጭር ስለሆነ አልመለስም ብያለሁ፣ አልመለስም።»

«በራስሽ ፈቃድ ግብ ጋብቻሽን ለማፍረስ አትገደጅም።»

«ቢሆንም ሌላ አነል አንዲያፈርሰው መንገድ ይከፍታል በሰርር ሳይ ያልተመሠረተ ጋብቻ ትንሰል እንዳለሆነና ሊኖርም እንደማይችል ፈሰበ ነግረኸኛል። ታዲያ በዙሉታችን መካከል ፍትር ከሌለ እንዴት ብሎ ነው ጋብቻችን ሕጋዊ የሚሆነው? የጋብቻ መሠረት ፍትር ከሆነ ደግሞ የትዳር ባደኛዬ መሆን ያለብህ አንተ ካህ እንጂ መስኖኑ አይደለም። ምክንያቱም እኔ እርሳቸውን መውደድ ቀርቶ አሳቸው ሊኖሩኝ እንኳን ይቀፈኛል» በማለት አምርራ ስትናገር ሰር ልዮኔል «እህዘ» ቢል ከዮ ባለ ድምፅ እጉረመረመ። ቀጥሎም «የሚገርም ነው» ካለ በኋላ «ይህን አሳብ ከዘለናሽ ሙስጥ እስከ መቅረጽ ድረስ ጨክነሽብሻለሁ ማለት ነውሒ ሲል ራሱን ገለጸ። «ለማንኛውም የዚህ ዓይነቱ አመለካከት የቱሳሳት ከመሆኑም በላይ ጥላቻን የሚያዳብር ስለሆነ ብትተዋቸው ይሻላል» አላት።

«ያሳየሽኝ ፍትር የመሽት ነበር ማለት ነው?» ስትል ጠየቀችው የተለየ ገጽታ እየታየባት። «እኔ ግን እንደ እውነተኛ ነገር እንደሆነ አምኜ ነበር የተቀበልኩት። ከዚህም ይበልጥ አምኜ የተቀበልኩትና ወደፊትም የምቀበለው ነገር አይኖርም።»

«አድምጪኝ ቪቫን» አለ ሰር ልዮኔል፣ «የተሳሳተ ሳዳና ይህሽ እንድትጓዝ ያደረግኩሽ እኔ ነኝ። ያልሽውን ሁሉ ያስታግርኩሽ እኔ ከሆንኩ እሁን ቃሊን አጥፌ 'ወደ እውነታው መመለስ ይኖርብሻል' ብዬ ከመምከር ሌላ የምለው የለኝም። ካልሻቸው ነገሮች መካከል አንዳንዶቹ የተሳሳቱ ለመሆናቸው በድጋሚ ላረጋግጥልሽ እመዳለሁ። በነልሳ ሚስት መካከል ያለው መቀራረብ የጠበቀና የተቀደሰ ነው። ይህም በመሆኑ ከሞት በስተቀር ጋብቻን የሚያፈርሰው ነገር የለም» ሲላት ለሚተጥሉት ብዙ ቀናት ሊረሳው ያልቻለ የፈገ ሳቅ ሳቀች።

«እኔ የታሰርኩበት ሰንሰለት በእኔ በሴትዋ ፍላጎትና በኅ ፈቃድ ደበጣጠሳል» አለች ከፈዙ ሳቅ በኋላ። «ብንም መንገድ ወደ ባሌ ቤት ስለማልመለስ በነንቱ አትልፋ። ደብድቦኛል፣ ዳግም የእጉቱን ዓይን

እንዳላይ አስጠንቅቆኛል፣ ያ ደግሞ አይሆንልኝም» ብላ በትናንሽ ሩጋ ያለው መንፈስዋ እየደከመና ብርቱ ሰሚትዋ በይበልጥ እየጐላ ሂደ።

«ይመስልሃል» አለች ተጠለቻትና ዓይን ዓይኑን እያየች። «አንተን ሳላጣ፣ አንተን ሳላደና አንተን ሳላትፍ የምኖረው ኑሮ 'ኑሮ ነው' ለማለት እጅግ ይከብደኛል። የአንተን ዓይን ሳላይ ረዘም ላለ ጊዜ ለመቆየት የምችል ይመስልሃል? አሁን በአንተ ፍቅር ክፍኛ ከተጠመድኩ በኋላ ''ቪሻን ከአንተ ርቃና ከአንተ ተለይታ ለመኖር ትችላለች' ብለህ ታስባለህ» ስትል ጥያቄዎችዋን ደረደረች።

«ልዮኔል» አለች ቆንጆዋ፣ ኃጥያተኛዋና አፍቃሪዋ ሴት። «ከተለየኸኝ ቀን ጀምሮ የስቃይ ኑሮ ነው የኖርኩት። በዚያን ዓይነት ሕይወት ለረጅም ጊዜ ለመቆየት ይሳነኛል። ሽክሙ ከጭካኝ ድንጋይ በበለጠ እየከበደኝ ስለሄደ ጠዋት ጠዋት ከእንቅልፌ ስነቃ መላ ሰውነቴ ልዮኔልን አምፏ ይለኛል። አካሌ ለአንተ ሰውነት ደንሰፈሰፋል፣ ይጮሃላል። ሌላ የሚያበደሁትንና የሚያደረሳኝ ነገር አጣሁ። እያንዳንዱ ነገር፣ ጥቃትኑ እንኳን ሳይቀር፣ አንተን ሆን የሚያስታውሰኝ። እንቅልፍ በቀላሉ አይወስደኝም። የሚቀርብልኝ ምግብ እመድ እመድ ነው የሚለኝ። በዚህም የተነሳ ዘወትር የራሴን እምባ ስጠጣ ነው የሰነበትኩት። ታዲያ ይህን ሕይወት 'ሕያውት' ብዬ' ለመኖር የምፈልግ ይመስልሃል? ከዚህ ዓይነቱ ኑሮ ሞት ሺህ ጊዜ ይጣፍጣል። «ያሳንተ ለመኖር እችል እንደሆነ ብዙ ታግሬ ነበር፣ ግን እንዳማይሆንልኝ አረጋገጥትኩ። ስለዚህ ያለህበት አሳዛኝ ሁኔታ የገባህ ይመስለኛል» በማለት የከረረ ንግግር ከተናገረች በኋላ «ትሰማኛለህ?» ስትል ጠየቀችው።

«እየሰማሁሽ ነው ቪቫን» አላት ህዘን እየተሰማው። አርስዋም ሰትመልስ «የነገርኩህ ሁሉ እውነት ነው» አለች እያለቀሰች። «እንድትመጣ ይብደቢ የጻፍኩልህ አዙን የተናገርኩትን በአካል እንድገልጽልህ ብዬ ነው። ልዮኔል ከእንተ ተለይቼ ለመኖር አልችልም።»

የቪቫን ንግግር በውሰጡ ደብልላ የነበረውና ከቱጥጥሩ ውጭ የሆነውን የጋለ ሰሚት ወላፈን የውድ ባለቤቱ ኤሊኖር በሕይወት መኖር አሰረላው። ንግግርዋ አባቡንና ሰሚቱን እያሰለበት። መቅላላ ሰሚቱ ከአርሰኑቱ ውጭ ባይሆን ኖሮ ተጥሎ የተጻፈውን ማለት ነበረበት።

«ከእኔ ጋር መኖር አትችይም፣ እኔ እኮ ጉዳር ያለኝ ሰው ስለሆንኩ ሚስትና ልጆች አሉኝ።» ነገር ግን እነዚህ ቃላት ከአፉ ሊወጡ አልቻሉም። የሥጋ ፈቃድ ህሊናውን ሰለሰበበት ህሊናውና ሳኔው ተያ ላይሆኑ ሁለመናው ታመረ። ነገሮችን በትነሰዘሰ የማየት አቅሙ ደከመ። ነገሮች ሁሉ በጭላንጭል እንጂ ጉልህ ሁነው አሊታዩበ አሰት ቪቫንም ንግግርዋን ቀጠለች።

«መላ ጉልበቴን ለአንተ ሠጠሰጥት አገሰግሊሃለሁ። ታማኝነቴንም አጠነዘራ እስከ እድሜዬ ፍጻሜ ከአንተ ጋር እኖራለሁ። ከአንተ ወዲያ ሌላ ወንድ አያምረኝም» ባለችው ጊዜማ በይበልጥ ግራ ተጋብየ የሚይዘውንና የሚጨብጠውን አጣ።

«ከልብ እንይምታሬትሪንና ልትረጂኝ እንደምትችዪ የምጠራጠረው አይደለም» አለ ዝን ብሎ። «እንቺ ከእኔ ጋር አብሮ ሆንሽ ድረስ ነገሮችን በትክክለኛ ሰማቸው አንጠራቸዋለን» ሲል ሰውነቱ በዘረጅ በሚችሎ ተጭኖር ቆሞ ሳያበብ ተናገረ። ሆኖም ጥሩ ዓይነት የፍቅር መግለጫ ንግግር እንዳልሆነ አሳወቀውም። አብሮአት ለመኖር ፈቃደኛ መሆኑን ሙግለጽ በፍቅር ላበደች ሴት የሚበቃ ገለጻ አልነበረም። ቢሆንም አብሮአት ለመኖር መስማማቱ በራሱ ፊትዋን እንደ ፀሬታ ብርሃን አበራው።

እርሱ ግን የደስታዋን ጽናት በተገነዘበ ጊዜ እጅግ በመገረም አፍጥጦ አያት። ወዲያው በትጽበት እንባዋ ዘንጉሙትዋ ላይ እየፈሰሰ ከእንባቱ ላይ ተመሞተማ እንት አድርጋ አቀፈችው። መነሰምበም ብቻ ሳይሆን ጉንጩንና ከንፈሮቹን በመሳም አላበሰችው። መቼስ ሰር ልዮኔልም ለሙ ነውና ድርጊትዋና መላ ሁናቴዋ ህሊናውን አሰሰተው። ይህም ኑብሩን፣ ታማኝነቱንና የጨዋነት ባሕርዩን አስረሳው። ስለዚህ እርሱም ስሜቱን ለመቆጣጠር ስዓልጆለ ነንፍ አሙነቶ በረረ። በዚያች አሳዛኝ ሰዓት ቪቫን ተይዛለችና የሚከተለውን አገረመረመች።

«አምነ የማተኘውንና የማጣውን ለይቼ አውቃለሁ። ዳግም እኔ ከእንተ አልለያም። ከአጠገብህ አንድርት ከገፋሁኝኝ የሚሄደው ወደ ሞት ይሆናል» ስትለው «አሰከዚህ ትመጅኛለሽ ማለት ነውሀ» አላት አጅግ በመገረምና በሙ እንጂት ብሎ ሊላውን ሰው አስከዚህ ሊመድ እንደሚችል አያሰሳስስ። «ለእኔ ብለሽ በዓለም ላይ ያለሽን ሁሉ መስዋዕት ታደርጊያለሽ?» ብሎ ሊጠይቃትም «ለእንተ ስል መስዋዕት የማላደርገው ነገር በዓለም ላይ አደኖርም» ይህንንም በማድረጊ ፈጽሞ ትር አልሰኝም» አለችው አውንም እጅግ ዝት ባለ ድምፅ።

ምኑንም ሳይሰማው ዘጠኝ ወር ሙሉ ከእናቱ ማህፀን ውስጥ ተቀምጦ ከቆየ በኋላ ከእናቱ ጋር ተለያይቶ ወደ ዓለም ሲመጣ ከሚሰማው ስሜት ጋር ተመሳሳይ ነው። ከዚህ በኋላ ሰው ከሚያጋጥመው ነገር ሁሉ ጋር ተመሳሳይ ስሜት ይኖረዋል። ከዚህ ስሜት ለመውጣት ሰው ከሚያደርገው ጥረት ጋር ተመሳሳይ ጥረት ያደርጋል። ከዚህ ስሜት ለመውጣት ሰው ከሚያደርገው ጥረት ጋር ተመሳሳይ ጥረት ያደርጋል። ከዚህ ስሜት ለመውጣት ሰው ከሚያደርገው ጥረት ጋር ተመሳሳይ ጥረት ያደርጋል።

ከአርባ ቀን አዘር ሙሳብ በኋላ ቤተሰቦቹ ተሰብስበው የሚያሳስበውን ጉዳይ ተወያዩበት። ከሁሉም በላይ ያሳሰበው የሦስት ዓመት ህፃን ልጁ ጉዳይ ነበር። ልጁ ከእናቱ ጋር ተለያይቶ ከአባቱ ጋር ብቻውን ሊኖር አይችልም። ስለዚህ ከእናቱ ጋር ተመሳሳይ ጥረት ያደርጋል። ከእናቱ ጋር ተመሳሳይ ጥረት ያደርጋል። ከእናቱ ጋር ተመሳሳይ ጥረት ያደርጋል።

ከአርባ ቀን አዘር ሙሳብ በኋላ ቤተሰቦቹ ተሰብስበው የሚያሳስበውን ጉዳይ ተወያዩበት። ከሁሉም በላይ ያሳሰበው የሦስት ዓመት ህፃን ልጁ ጉዳይ ነበር። ልጁ ከእናቱ ጋር ተለያይቶ ከአባቱ ጋር ብቻውን ሊኖር አይችልም። ስለዚህ ከእናቱ ጋር ተመሳሳይ ጥረት ያደርጋል። ከእናቱ ጋር ተመሳሳይ ጥረት ያደርጋል። ከእናቱ ጋር ተመሳሳይ ጥረት ያደርጋል።

ምኑራፍ ሃያ ዘጠኝ

«መጨረሻውን ፈጣሪ ብቻ ነው የሚያውቀው»

ከተመሰነ ሰዓት በኋላ ማንኛውም ዝግጅት ሁሉ ተጠናቀቀ። ሰር ልዮኔል የአሙሬነት ባህርይ በተጠናወቀው ፍቅርና በጋለ ስሜት በጠዋሙ የሚያደርገውን ስዓታዊቀ የጊዜው ማለኑና የስም መጠይፍ ትዝ አላለውም። የሚያውቀው ነገር ቢኖር እጅግ በተዋበች ሴት መወደዱንና በፍትርያ ጽናት ሳቢያ ከጫማው ስር መደፋትዋን ብቻ ነበር። እርሱም ቢሆን በእርስዋ መማረኩን አንጂ ከዚያ ውጭ የሚያውቀው ነገር አልነበረም። ፍቅርዋ ሀሊናውን እሳውር ልቦናውን ሰውሮባታል።

«ወዴት እንሂድ?» ሰትል ቪቫን ጠየቀችው። ከዚያም «ልዮኔል» አለቸ፣ «ከዚያ ሁሉ ውንቀት ተገላግሎ ከአንተ ጋር ለመኖብለል ልቢ እንዴት ተመኝቶ እንደ ነበር ልገልጽልህ አልችልም። ወዳሰብነው ቦታ ለመሄደ በመርከብ እንዳንጓዝ ፍተኑ አደረህኝም። አሁን ባለኝ ሰሜት ብረሪ ብረሪ ነው ያለኝ። የትም ይሁን የት ብቻ አበቦች በብዛት ወደሉበት አገር እንሂድ።»

ፍቅር፣ ሰሚትና ደስታ ስሳሰበጻት የት እንደምትሂድና ከዚያችበት ደግሞ ምን ሊጠብቃት እንደሚችል ዉርሶ አሳሰበችውም። ሰውነው ግን እንደ አርስዋ ከነዓ አሙጥቶ ስላልበራረ አልር አልር ምን ላይ

Scan by Easy Scanner

ታዋቂው የኪነት ሰው ደብር ጥላሁን ገሠሠ ነበር ጎብኝዬ ጥቅሬ በነ እነ አሳግረኝም ያለው።

«ወደኔ ልዮኔል» ብላ እንደተናገረች እምባዋ ጉያም አሷ ለማፍሰስ ደጃች። «መጀፈት ምን ይጠብቀን ይሆን?» በማለት በትጠይቀው ግጭት ብሎ ከመለሰላት በኋላ ጎተት ሰላደረጋት እጅ ለእጅ ተያይዘው ከደረሷው ወደ ሃምደ ዜት መራኤ ከመኪና መሰጥ ወደሚገኝ ትልቁ ድልድይ አንዲመስቡት ለቪፈሩ ነገሩት።

ሦዕራፍ ሰላሳ

«አፍ ሲያመልጥ»

ከአንግሊዝ ባበር ሲደርሱ ጊዜው መሽቷል። አንዳንድ ጊዜ ባሀሩ የሰ ይት ውሃ ያመስል ጽጥ የሚልበት ሰዓት ሰለነበረ አሠንም ጽጥ ብሏል። ሰማዩም የጠራ ሰለነበር ከዋክብት በብዛት ይታዮሉ። ፈጨረቃዋ ሙሴ ሰለነበረችም እንደ ወሐደ ነው የምታበራው። የፈጨረቃዋ ብርሃን ሰማያዊ ቀለም ከነበረው ሙሃ ላይ ሲያርፍ የተለየ ድምቀት ሰጥቶታል።

በመርከብ ለመጓዝ የመው መንገደኞች ብዙም በላልነበሩ ነቪነር ልዮኔል ብቻቸውን ነበሩ ለማለት ያቻላል። የመርከቡን የመደገፊያ ብረት ይዘው ሠማሙን እየተመለከቱ ጥሃ ይዘው ቆመዋል። ሆኖም ከሰር ልዮኔል ፊት ላደረ በተለይም ጎደኬ ሠሽተ፣ የወን ሃልነት ይነበባል። የቪነን ጎደኖች ግን ከደዕታ ብዛት የነበነበብን ያህል ያበራሉ። እጅ ለእጅ ተያይዘው ቆመው ሳለ በድንገት ቱና ብላ በማናጠጥ አየቸው።

«የነለም ደርቃና ሙዩም የሚባል ነገር ባይኖርና ያሀኖውን መንገድ ይዘን ዝም ብለን ብንጓዝ ሃነኛ ደሰ ባለኝ» አለችው። ቀጥላም «ለምን እንደሆነ አልገኝሃም፣ ዝም ብሉ ብቻ ዥርሃት፣ ጥርሃት ይለኛል። ለምን ይመስልሃል?» በትል ጠየቀችው። እርሱ ግን በዚያች ሰዓት ልቡ ሥልቃ ብሎ ሠደ ደንዎልድ ስለሄደ በትው አልሰማትም። የሚስቱና የልጆቹ ፊት ቁልጭ ብለው ነበር የሚታዩት። በዚህ የተነሳ የጠየቀችውን ጥያቄ በትክክል አላጸመጠም።

የጳፈሳት ደብዘዜ ሲደርሳት 'ኤሊኖር የት ትሆን ይሆን' አያለ ያሰላስላል። 'ልጆቹን ጠርታ ከአጠገቧዋ በማስተመጣ ወይም በማቀፍ ደብዘቢውን ታንዛዛችው ይሆን?' ሲል ራሱን ጠየቀ። በዚያች ሰዓት ሠላ ለሊነው የተያዘው በዚህችው አሳብ እንጂ በሌላ ሰላሰኩው ነበር ወይም የሰሚት ኃይል አልነበረም። የሚጠፉት የምገመተው ማነቢ ለጆቹንና የተሚላ ቤቱን ለዘላለም ጥሉ የሄደ ኤዘን እንዘ ው ባሰብ ሌላ ሰለተሠረበ ነው። ሆኖም ቀንጅጣን ሲት ሰኒዘው ከወጀ ሠጣ ሲሄዘ ሠሚሰማ ወደ ቤቱ ተመልሷል። ከአሳብ ጭልጥ ብሎ ሲጀያቱት ቪነን አቀፈው በሚዮት አፈጠጠችባት።

«ልዮኔል» ሰትል ከተባራች በኋላ «ንስበሀሀህ በአሳብ ጭልጥ አደርጎ የሚያመበድ ምን ነገር ተሻኝ? የመነው ፋጨትና የጨረቃዊ ደመቅ ብርሃን ጥራት አስከዚህ ልብህን የሚያስወሰት ከሆነ ባእነርሱ እቀናለሁና ስለምን አንደምታስብ ብትነግረኝ? የአሳዝከ ተጓዲይ መሆን ያረነቸልና ሞንቀጥህን አነጥልኝ።»

የሴትዮዋ ልብ ስሚት አስገድዶት ቡንይል መታ። ሰውጂው በሴት የቃ ፍቅር ተጠልፎና ጠሞዛዙ በምትሃታዊ ሃይሯዋ ሳቢያ ፈዝሞአል። ከዋት መጠ የማይባል ማዕበል ድንገት ጥሰኖ ቱደም ሲል የነበረውን ሠጉታ በድንገት እደፈረሰው። መርከቡም በማዕበሉ ትዋከቡ፣ ነዥኖች ሁሉ ያቅበኞ ተሰዋወጡ።

«ንገረኝ አንጂ» አለች ቪነን በድጋሚ። «ሰለያንድነው የምታስበው? ነው ያየኸል አያሉ ሳይፈሩ አንጂህ በሃሳቡ ከአንተ ጋር መጫዉሌ አንዴት ደሰ ይላል! ግለቂያ ከሌለው ባበር ውስዋ መርከቡ ሳይቆም ለዘላለም አንዲዙ ዝም ብሉ» ቢንገ አንዲት ደሰ ባለኝ» ስትለው ነበር ከአንቱልፉ አንዶ ነጋ ሰው ፈገጠ ይያት።

«ልዮኔል» ስትል ሥነቸበት አንደ መናደድ ብላ። «ያት ነው የሄደነው? የት ነው ያለኸው?»

«ያቅርቃ ቪነን፣ ምን ነበር ያልሽኝ? አሳብ ውስዋ ስለነበርኩ አልሰማሁሽም» ብሉ ሲናገር «ስለምንኑ» በማለት ጣልቃ ገባችበት።

«ስሚስቱና ስለልጆቹ» ሲል መለሰላት። ዋያቷ ንለመየቀችው ሙልሙን ሰጣ አንጂ የሚናገረውን አላስተዋለም። አሰከዚያች ደቂቃ ድረስ ግስትና ልጆች አንዳሉት ደብዛው ነው የቆየው። ማንኛውም ሰው አንጻንድ ነዜ የሚናገረው ነገር ሊያስከትል የሚችለውን መዘዝ ሳያስተውል አፉ ያመጣለትን እንደሚናገር ሁሉ እርሱም ተናገረ። መልስ የሰጣት አስኖና

አስተሙሉ አልነበረም። በዚህ የትነሳ መጀመሪያ ሲናገር ምን ብሎ እንደ ጀመረ አላጤነም። ምሥጢሩን ያሠጣው በአሳብ ባህር ተውሰጠ ባድንጓላ ነው። የቪቫን ከሥጠን በላይ መደንገጥ እንኳን የተገነዘበው ዶይቸ ነው። ፊትዋ እንደ ልማዱ መቅሳቱ ቀርቶ ገረጣ። በዓረማ ፊትዋ እንደፈጠወሰ ከነበረችበት ደርቃ ቀረች። ሁለቱም በአሳብ ተውጠው ገሠም ገሠም ተባበሩ። ገሥታው ሁለቱም ያሉበትን ሁኔታ ለማወቅ አድል ሰጣቸው። ልዑሌ ለረጅም ጊዜ የደበቀውን ምሥጢር ገሃድ ማውጣቱን፣ እርስዋም እንደሚያፈቅራቸው ወንድ የሌላ ሴት ንብረት መሆኑን ተረዱ። አሁንም ገሠ በመጣች ጊዜ ቪቫን ለሞት በሚዳርግ ጦር የተወጋች መሰላት።

«ለለምንህ ነው የምታስበው» ብላ በድንገጢ ስትጠይቀው ከድንገጢ ብዛት የተነሳ ጥያቄውን ለመጠየቅ አፍዋን በግድ ነበር የከፈተችው። ያን ጊዜ ነበር ምሥጢር ማውጣቱን የተገነዘበው። ያንን አውነታ የደበቁ ሁለቱ እንደ ተገናኙ የመሳራት ደስታቸውን ያበላሻል በሚል ለብዛ ሲሆን ወዶ ጨላ ግን እርስዋ ለእርሱ ያላትን አድናቆትና ፍትር ይቀንሳል በሚል አምነት ነበር።

ቪቫንን በያዘልዋ እንፈቀርባት ያደረገው ከውስትዋ ይልቅ ለእርሷ ምክራት አድናቆትና ፍትር እንደሆነ ግንም የሚዘነጋው አይደለም። ትልት ስሠተትና የደኮማ ሰው እስተሳሰብ ነው ለማለት ይቻላል። አንናንጊ ርቃዋህት እንበለው ወይም ባለማስተዋል የፈጸምነው ድርጊት ከግይሆን አኋትት ውስዋ እንደሚኖለን እውነት ነው። ሰር ልዮኤልም ይኸው ነው የፈጸመው። ያዘ ሰው መሳሳቱን የተረዳው የቪቫንን ድንጋጤ ባየ ጊዜ ነበር። ታዲያ 'ነበር' ያለፈን ስሠተት አይጠግንም።

ሰር ልዮኤል የቪቫንን እጅ አጥብቆ ይዞ «ቪቫንዬ» ሲል ከድንጋጤየ ሊመልሳት ወዋዘረ ጊዜ እንገዳ በሆነ አመለካከት ቀና ብላ እያየችው «ጨረቃ ሰትመስና ዝርያንትን ስትሰጠስ ሰዎች አብደሠው ጨርቃቸውን ይጥላሉ ይላሳል። ይህ አባባል በእኔ ላይ የደረሰ አይመስልህም?» ብላ ጨይቃው ሲሰሙት የሚያስደረግግ ዓይነት ላቅ በማለግትዋ ሰናኖ የነበረው ቀጥታ ሁሉ ደፈረሰ።

ምዕራፍ ሰላሳ አንድ

«ስለእንተ የነበረኝ እምነት ኀደፈ»

«አብደት፣ አብደት» በማለት ከሥፍቅ በኋላ ከት ብላ ስትስቅ ሰር ልዮኤል በፍርሃት ተዋጠ። «አብዳለሁ ብዙ ያላለምኑት ነበር። የጨረቃዋ ሙተት መሆን አለበት። ጨረቃዋ መሆን አለበት ያሳበደችኝ። ጨረቃ በግ ብላ ስትመጣ እንቅልፍ እንዲመስደን ከተኙን የጨረቃዋ ብርሃን የመነደቅን ላይን ስትሰርቅ የሴቶችን ህሊና ደግሞ ትስሙራለች። ደህግ ዓጠር! ምው እምላኬ እስከዚህ ደኪግ ፍጠር አድርገህ ሬጠርከኝ!»

ሰር ልዮኤል ምንም ለማለት ስላልቻለ በፍርሃትና በሚንቀት ተውጠ በመገረም አፍጥጦ አያት። ባለቤቱ ኤሊኖር ያሰለመደቻው እርጋታ፣ ክርቾን በጥሞና ምግየትና የመቀበል ባህርይ ነበር። ስለዚህ አሁን ያጋጠሙው ሙከሽትና አብደት ሊገባው አልቻለም። ከመደንገጥ አልፎ ቪቫንን ሬራት። አንዲት ሴት ከልብ ያፈቀረቻው ወንድ ሚስትና ልጅች እንዳሰት ስትሰማ ቪቫን እንደሆነችው ትሆናለቸ ተብሎ ዮሚታመን በለሆነ ሰመቀበል ይችላል። ታዲያ የጨረቃዋ ነገር ከዮት የመጣ ነው፤ ከጋዲትዋ አልመለሰ ውለት በአሳብ ሞልተ ብላ ስትሄድ አጅጥን ጠበቅ አድርጎ ያዘ።

«ቪቫን አድምጪኝ፣ አሰፈራሽኝ እዘ ሬጋ በይ አሰኒ፣ አለበለዚያ ትታመሚያለሽ።»

«ጨረቃዋ ናት፣ ሚንትላቱ ውስጥ ገብታ እንደ ድንጋይ የከበደችኝ። ከዛሙ ዓመታት በፊት የጨረቃ ብርሃን ወለል ብሎ በውባ ጊዜ እንደ ሾት ተንሣርፍል» ስትለው ጎቱት አድርባ በአነባበሡ ይጥኝ ከነበረው መቀመጫ ላይ አሳረፉት። ከድንጋጤው ብዛት የተነሳ እንጎልዋ ተቃውሷል ሲል የራሱን ግምት ወሰደ። በነበረው ተጨባጭ ሁኔታ ለእርሰዋ ሰላም ኮሰጠት በስተቀር ሌላ መፍትሔ እንደሌለ አመቀ። ወደ ሰውነቱ ሚ አድርጎ አቀፋት። ሚንትላትዋን ከሚኑ ላይ በማላረፍ ጨረቃዋን ነጻታይ አደረገ። እንደ ሕፃን ወጉርዋን በማሻሸት አባበሳት። ከዚያ በፊት አድርጎት በማያውቀውና ወደፊትም በማያደርገው ዓይነት ተንከባከባት። ሞደከምዋን ሰለደረሰበት በወንድ ኃይል ልትበረታ እንደምትችል ገመተ።

«የጨነቅዋን ጨረቃ ገጽታ ዳግም አታዪም። ከአሁን በኋላ ከሚወድሽ ሎ ሬት ሌላ የምታዪው ነገር አይኖርም» ሲላት ከአንገትዋ ቀና ብላ

Scan by Easy Scanner

አያችሁ። ነይዲት ልመናር የክፎት ሩላነት ሲሞተኩ ከባህጉት፣ ከጫ ጋጉም ላይ መታዋቅን ሊጥ።ዘህ አሸላት።

«ተና ሌትህሽ ገርሻንይ፣ ግይንጀን ሳትገልጪ ስሙንትሽን ሰማኒናት ሞገረ እንደ ያዘመጀ ከሬትሽ ላይ ይታያል። ሚንቱሳትን መኒም ሩጭ ነገር ለመተራመጫም መለየት አያናንትም።»

«የስም፣ እረድት አያስፈልገኝም» ስትል ሮገበችበት። «ምን ነገር ያልሰመ እንደሌም ያለረብንና ያስደነጊሰኝ ምን ነገር? አዘሂኩ ያስገኝ ምን ነገር? እስቲ ያልነሙን ድገምልኝ?» በማለት በዛያቷ አሣጽፈችው መጀቶ ሲነነገር ቢሬጌልምም ፈቱ ለመቅሳቱ መለየት አላናገራትም። በር ልያኔል ምገተ-ሕፍረቱን ለመሸፈን ወደ መራት አቀረቀረ። የሀበን አገሺ የደኒታ ምልደት ከፈቱ ላይ አይታይም።

«ሚስቴንና ልጆቼን ማለትሽ ነውኖ አንደዚያ ያስደነገጡሽና ያስፈሩሽ እኔኑ ናቸውኑ» ብሎ ሲጠይቃት የተናገረውን በዝግታ ደግማ ተናገረች።

«ሚስትሆና ልጆችህ» አለች ጥቂት ሰነንዶችን ካሳለፈች በኋላ። «ወይ አምላኬ፣ የሰማሁትና እኔም የተናገርኩት ነገር ትክክል ነውኒ ፈሣሪ ሙያመቀው ነኔኒ በስተቀር ሌላ ሴት ያፈቀርክ አልመሰለኝም ነበር። በትለው ነኔርስም ደብልጥ የወደናት ሌላ ሴት አንደሌለች ለማስረዳት ፈስጥ። ነገር ግን እነዚያን ኃላት ከአፉ አወጣዋቶ ለመናገር አልቻለም።

«እኔማ» አለች ለመስማት በሚያስቸግር አነስተኛ ድምፅና ተሰፋ በቆረጠ አንደበት። «እኔማ ከእኔ በስተቀር ሌላ ሴት ያልነካህ፣ ያላገሸበ ያላባበልክና ያላፈቀርክ መስሉኝ ነበር። ካለች በኋላ የገረማ ፊትዋን ወደ ታች በመዘቅዘት በሁለት እጅችዋ ሸፈንችው።

«ነሽኝ» ሲል ጠራት። «የሆነው ነገር ሆኖአል። ቢሆንም የሆነውን ነገር በዚህ ዓይነት እንድታዪው አልፈልግም። አየሽ፣ እኔ ሚስቴን በእንቺ ዕለሙጥ፣ እንቺም ባልሽን በእኔ ተከተሻል።»

«ሁለቱ የተለያዩ ናቸው» ስትል አሁንም ሮገበችበት። «የተለያዩ ናቸው፣ እኔ ባሌን አልወደውም። እርሱ የጠነባ ሽማግሌ ሲሆን ጨዋታው ሁሉ ለዛሲስ ነው። ዘወትር እየጨቀጨቀን፣ እየተሳደበና እየተቆጣ ያበሳጨኛል፣ ያናድደኛል። ለዚህ ነው እኔ የማልወደው። ለንገሩማ እርሱም አደወደኝም። ቢወደኝ ኖሮ እንደዚያ አያደርግኝም ነበር። በሁለታችን

መሀከል እውነተኛ መሳራት፣ ግዘሽል፣ መ[illegible] ሰ[illegible] አለነበረም። ስለዚህ እውነተኛና ታማኝ [illegible] እናንተስ፣ እምሳኒ ደስር በለኝ። አትጭብጠኝ እስኪ እነ[illegible] ሙሚት የሚገድለኝ መስሎ ቢታይህም ነገሪን ግሰሰ[illegible] ሌት ትመኔታለሀር» ብሳ ስትጠይቀው ደኳም ብሶም ሰ[illegible] ሲናገር ኤሊኖርን ለማግኘት [illegible] ሳይሰጠን ሳይሰጠው ሳይ ቀኖ ብሎ የሚመለከተው መስለው። ለተጭት በነገሯን ግዴ ሲል «ትመኖት ነበር ጠይ» ለትል ሮኳ ብሳ በድጋሚ ጠየቀችው። ድሞት ሥልስ እንሺ» የሚል ዓይኑት ቅሳጷ ነበረው። እሱም ደነገጥ ሳለ እንሺ» ደግሞ ሩላ ሴት የመደድነ አልመሰለኝም ነበር። እሽነርምመታሳ ወደያሉ በደስታ አብረሃት ኖረሃ! ሌሎች የሚመሩ ባሎች እንደሚያ ደርጉት ሁሉ እንተም ከእርስዋ ጋር ብዙ ነገር አድርጋችኋል።»

«ለምን፣ ይህን ሁሉ ፈጽሜአለሀ» ሲሳት ለሞት በሚያደርስ ሰር እንደ ተመታ ሰው መሳ ሰውነትዋ ተዝለፈለፈ።

«ምን ብዬ አምኜ እንደ ነበር ታውታለህ?» ስትል ጠየቅችው ፊትዋ ላይ የተሰፋ መቁረጥ ምልክት እየታየባት።«ለማህ ልዩኒል ለመጀመሪያ ጊዜ ያባበልካት፣ ያሽነረመምነት፣ ያፈተርነትና ስሚትዋን ያረነወሳት ሌት እኔ ብቻ እንደሆንኑ አድርጌ ነበር ያመንኩት። አሁን ግን የሌላ ሴት ሀብት መሆንህን አወቅሁ» አለች እንደ መናደድ ብላ።

«ግን እኮ ሺቫን፣ ሞርድሽ አይጠ። አሁን የምትዪው ነገር ከእኔ አንደበት አለመውጣቱን ማወት ይኖርብሻል።»

«የለም አልረሳሁም፣ ይህን ብሰበ አታውቅም። የእኔ እምነትና ግምት ግን ያ ነበር። ሌላ ሴት ስመህ የምታውቅት አልመሰለኝም ነበር። ይህን ቀደም ብዬ ባውቅ ኖሮ የመሪግነው ሥራ አሳፋሪ ድርጊት ስለሆነ አስከዚህ የመጀህና ራሴን የምቀል ይመስልሃል?» ብላ ስትጠይቀው «ከአንጀ ደበልጥ በእኔ ላይ ብቻ አሳፋሪ የሚሆንበት ምክንያት ግልጽ አልሆነልኝም» ሲል መለሰላት።

Scan by Easy Scanner

«ሰማሁ ይላል ነው በኦርኖ እየጣ የተከፋሁ ሲኖ ብሎ፣ ከዚህ ሙሽራ ኖሮ ቢሆን ኖሮ በምንም መንገድ ሳፈቅረኝ አልከለልልኝ ነበር። እኔ በሌላ ጥቂ የመጣሁት በኦርኮ ሴት ልጅም ስጎልመሰ ነው፣ ከዚህም በላይ እኔ ቢ ነን እንተን በጭም ስለመደኋኑ ነው። እምላሌ መቀማጠ እደረገን እኔን እንደ ሰውነኝ ሚሰጉህን ሰመየታለሃ እኔን እንዳሻህኝ እሺ ብለህ እኔን እንዳደረከኝ ሁሉ ሌላም ነገር ልኖ እኔ ይጣም ያስ እኔ ሌላ ሴት አያሙትም እያልኩ ራሴን ማሞገ።

በነቅረኞው ዘመን ባለቤቱን እንዴት ብሎ እንዳባበላት ኤሊኖር መጥታ የምስክሯት ቃልዋን ብትሰጥ መልካም ነበር። ነገር ግን ይህ ሊሆን ስለማይቻል መልሱን የሰጠው ራሱ ነው።

«እምነ ያልሽውን ሁሉ ከእርሰዋ ጋርም አድርጎናል» አላት እስኒ ዝን ባለ ድምፅ። «አሁን እንኒን እሙነቱን ብናገር ይሻላል፣ በእርግጥም ኢሊኖርን በጣም እወዳት ነበር» ብሎ በማበሳሰል መልሱን ሲሰጣት ሌላ ጥፌ ነበር ለቪቫን።

«መድያ፡ አባብለህ አሽኮረምመህና እኅቅረብ ነው ከቤትህ ያስገባቅኮ በማለት ስትጠይቀው «እምን ልነ ነሽ፣ ምንም አልተሳሳትሽም» አላት

«እኔ ደግሞ ከእኔ በስተቀር የኑትድ ናዳ በማሙረድና የታላት ጋጋታ በማጅብ ሌላ ሴት ያሸሞነሞንነ፣ እንዲያውም ከነአነቱ በለፍቅር አንጂት ቃል እንኒን ለሌላ ሴት የተነፈስነ አልመስለኝም ነበር።»

ንከእኔ ወዲያ የተፈቀረ የለም» ብሎ ማስብ በሌቦችም ሆነ በወንጀል ልቦና ውስጥ የሚኖር አሳሳች መልእክት መሆኑ የተለመደ ስለሆነ ቪቫን እንዲያ ብሳ መናገርዎ ብዙም አያስንቅፉትም።

«ቪቫን» አለ ፈታ ብሎ፣ «እንዴት ብሎ ነው እንደዚያ ያለ አምነት ከዘላኖኛ ጦስ ሊጠ የቻለው? ስለዚህ ጉዳይ እንስቱንና ተጫውተን አናውቅም። ሌላ የምወዳት ሴት እንዳለች ጠይቀሽኝ እታውቂም። ትናር እንዳለኝና ሌላ ሴት አፍቅሬ እንደሆነ አልጠየቅሽኝም» ሲላት «እንሩት ብዬ ሳስበው፣ አንተም የተለየ ምልክት አሳሳየኸኝም። ካየሁህ ጀምሮ አስከአሁን ስዓት ድረስ ለእኔ ብቻ የተፈጠርክነና አምላክ ጉዳቢኝ እደት አንተን የላከልኝ ነበር የመሰለኝ። "ልዮኔስ የሌላ ሰው ሀብት ያሀናል" ብዙ

ሰዎች አልተሳካላቸውም ስለላ ሲደ ...
ደግሞ በገደል ያጡኑ ነው ከሰዓት ...
ሙ ይህች ግድን ያለ አለመሰናክ ...

ሙንገር አሪፊቢን በማም ኦሀዮ ... የነቀ ቀመተሀ፣ የመከራሪን ሰሚነም ... አንፈይን የዚሙ» ብሎ ሲያሙ ... ምትሀት ለማርከት ብለህ የፈ አዮኒ ... ሙ፡ ምንም አምላክ፣ የመከራ በአሚነ ከሙ ... ለማ፣ የእኔ ከለንት ጋር መተሀለለ ... ለማንኩትም ነበር። ምኒለሳትም ብለሞር ... እንናፈልን የሚል አምነት ነበረ ... ሙ ትሆናለህ ብዬ በነጁም አልጠረጠርኩም ... ዘይቤ ይሆ ... ዘርማ ሠርዕ ያላለምኩት ነሙ ... ብሆ አንዲሽ ...

«ቪቫን» ሲል ወደ ጆሮዋ ተጠግቶ አጎረረ። «ምርጫት በለቤ ይንና ልጆን ትቺ እዚህ ከአንቺ ጋር በመሆኑ ምንም አያጠግቡም ሰዚህ ወሳኔ ዋጋ አትሰጪውምን» ብሎ ሲጠይቃት «አዶኖሙም» በንል መለሰችለት። «አሁን ግን ምንም ማናራግ አልችልም ትሩና ያለህ ብሙ አመሰንህ የሚነግረኝ ሰሙ መሆሩህ ነው ደግሞ በኋላ ያስነሪሙኛ።»

«ክልሽስ እኔንም አስገርሞኛል» አለ እርሱም ቢበኩል «ትናር ያለን ሰሙ ለመሆኑ ከአንቺ በስተቀር የደበትኩት ሰሙ አልነበረም። ምናልበት ልትሰሚ ያልቻልሽሙ አብራን የምንሙለሙ ከተለያዩ ሰዎች ጋር በመሆኑ ሊሆን ይችላል። የእኔ ጓደኞች ደግሞ ከአንቺ ዘንድ ሊደርሱ የማይችሉ ጠበር ደረጃቸሙ ዝት ያለ ባይነት ሰዎች በመሆናቸሙ ሊከንም ይችላል። ላሳሙ ምክንያት ባለቤቴ ወደ ለንደን ከተማ መጥቶ ሰለማታሙትና ሲህም የተነላ ሰዎች ብነስቱ ሰለማያሙቅ ይሆናል። አባትዋ እሰከዘሀም ርአሳሬ የታሙቱ ሰሙ አይደሉም» ሲላት ልብዋን በእጅገቱ ደግፋ ያዘች። ዕናቴዋ ልብዋን እንዳመማት ያስታሙምኮል።

«ቆየኝ እስቲ፣ ለትንሽ ጊዜ ዝም በልና ትንፋሺን ልዋጥ። ልቤ በጎይል እመታ ነው። ደሙኝ እንዳይሄድ ብርቱ»

ሮር ልዮኔል ስመናገር እቆን ሲሰራት «ገሙ በል እስቲ» በማለት ሃሳቧ። ቱንስታ በመቆም የመርከቧን መሄጃ ያዘች። በሰማችው ነገር

የተረበሸው ልሙነትዋ ሙሃውን ስትመለከት ትንሽ ተገረተገ አለ። አነሳሳ መንቀጥቀጡን ሲያቆምም ማልቀሰዋን ትታ ፈትዋን ወደ እርሱ አዞረች።

«ለምንድነው ከዚህ ሥፍራ እንደመጣን መርዶውን የነገርከኝን ጠዋ ቤትህስ ተመልሰህ ያልሄድከው በምን ምክንያት እንደሆነ ልትነግረኝ ትችላለህ?» ብላ ስትጠይቀው «የሁለተኛውን ጥያቄሽ በተላሉ ለመመለስ እችላለሁ። መልሱም 'ከእንቺ ጋር ለመሆን ፈልጌ ነው' ወይ ቢሉ ይልተመለስኩት'። ይህንንም ያደረግኩት ከቤቱ ተመልሼ ከባለቢቱ ጋር ከምሆን ከእንቺ ጋር መሆኑን ስለመረጥኩ ነው» አላት።

የሰማት መልስ ስላላረካት «እንተ ላይ የነበረኝ እምነት እየሟሸሸ ነው» ስትል ጮኸችበት። «ከፈጣሪ በማይተናነስ በእንተ ላይ ታላቅ እምነት ነበረኝ። ከአሁን በኋላ በዓለም ላይ ያለሽኝ ፍቅረኛዬ እንተ አትሆንም። እንተ ትዳር ያለህ ወንድ መሆንክን ሳላውቅ ማንሻዋም ሴት አድርጋ ከምታውቀው በላይ ወድጂህ ነበር። የፍትፌ ጽናት እንደ አምላክ እንጂ መልክህ አስገደደኝ። ማንሻዋም ሴት እንደ እኔ ለመንድ ልብዋን ሰጥታና እፍትፉ አታውትም ለማለት እደፍራለሁ። ታዲያ ይህን ሳደርግ ለሌላ ሰው እንጂ ለእኔ እለመፈጠርህን ባለማወቅ ነው። ይህን ባለማወቄ ነው ከልብ ያፈቀርኩህ። አንተን በማፍቀሬም ኑሮዬ ስለተበላሸ አሁኑማ ሕይወቴና እኔነቴን አሰጠላኝ። ስለዚህ የሆነው ይሁን እንጂ ከአሁን በኋላ ትዳር ካለው ወንድ ጋር አልግንኙም» ስትል የወሰነችውን ተገረችው። ከዚያም እድለቢስዋ ሴት እምባዋ ከጉንጮችዋ ላይ እንደ ጎርፍ እየወረደ ተንሰቅስቃ አለቀሰች። ሀዘንዋና ለቅሶዋም ወደር የሌለው ሆነ።

እምላክ ከእንደዚህ ያለ ሀዘን ከእንዲህ ያለ ለቅሶ ይሰውረን ቢባል የቁስ ልጅ የሚያለኝ ላይሆን የአስፈሪነቱን ኃይል ለመግለጽ የተደረገ ለመሆኑ እንዲገባን ያስፈልጋል። ያንን መራራና በስሜት ኃይል የታነፈለን እምባ ለማስቆም መሞከር ዋጋ እንደሌለው ሰር ልዮኔል በመገንዘቡ ገሙ አላት።

«ምንው ትንሽ ቀደም ብለህ በነገርከኝ ምንው ቀደም ብዬ ብሰማውስ» ብላ በማጉረምረም ተናገራ ማልቀስዋን ቀጠለች። «በእንተ ላይ የነበረኝ እምነት ተሟጥጥዋል። ግን ለእንተ ያለኝ ፍቅር በውስጤ ለዘላለም ይኖራል። ማፍቀሬ መጥፎዬ ቢሆንም እወድሃለሁ። ብቻ እንተ ላይ የነበረኝ እምነት ሞቶ ተቀብሮአል። እንዴት እንዲህ አድርገህ ታታልለኛለህ? እኔ በበኩሌ በሙሉ ልብ ነበር ያመንክህ። ከእንተ የተደበቅኩት ምንም ነገር ስላልነበረ የተተበረው ምሥጢራን ሁሉ ዘከዘክልህ። አንተ ግን በሕይወት ዘመንህ ከፍተኛ ቦታ የነበረውን ጉዳይ ሸሽገከኝ። «ድካኒ ነው፣ የችኩሎም ጭካኒ»

ምዕራፍ፡ ሰላሳ ሁለት

የልጓ ሴት ባል

«ቪኻን» አለ ሰር ልዮኔል ጎያኒ ውስጥ አምባ ማንፈራ እየታገለ። «እንቺን ከሚገባው በላይ እየወሰበትና እየተጥቅት ነው ብዬ ከዚህ በፊት ፈጽ ወንድ አልተፈጠረም ለማለት እደፍራለሁ። ነገር ግን ሁለታችንም ቤታችንን ሞልን መሙላታችንን አንርሳ። እንቺ ባልቺትሽን፣ እኔ ደግሞ ሚስቴንና ልጅቺን። ስለዚህ ከአሁን በኋላ መወደዳችሁ ምን ያህልማል» ሲላት «ጠባዬ ሊዋዠ እይችልም» ስትል መለሰችለት። «'እውን ታላት ቢደፈደር ዋጋ የለውም' ያልከው የእኔም አባዝ ነው። ቢሆንም ልበ ሙስዋ ተቀብሮ ለእድሜ ልክ የዝሊና ውቀሳ የሚያበከትልብኝን ነገር አልሠራም። የሌላ ሴት ፍቅረኛ መስረቅ ከደንጋይ የከበደ ነገር ሰለሆነ 'ልዮኔል ለእኔ ያልተፈጠረ ሰው ነው' ብሎ ማሰፉ ይቀለኛል። ከመጀመሪያውም ቢሆን ለእኔ የተሰጠህ ሰው አልነበርክም። አስቲ አንድ ሊላ ጥያቄ ልጠይቅህ። ይህቺ አንዲ ቤቶች ቁንጮ የምታዮት ቤላ ማለቴ ባለቢችነ ችውድሃለች? ሳትደብቅ እውነቱን ንገረኝ» ብላ ስትጠይቀው ደሃሃዋ እየደከመ ሄደ። ሆኖም ግን «ትናንትም ሆነ ዛሬ በጣም ነው የምወድህ» ብላ ስትናገር ከንፈሮችዋ እየተንቀጠቀጡ ነበር።

«ቪቫንዬ፣ ራስሽን ለምን አስከዚህ ያስታዮዋለሽ? እኒንስ እስከዚህ የምታስታዪኝ ለምንድነው?» በማለት ጥያቄዋን በጥያቄ ሲመልስለት «ማወቅ አለብኝ» በማለት አጠንም ጮኸችበት። «ማወቅ አለብኝ ልዮኔል፣ እውነቱን እንድትነግረኝ አፈልጋለሁ። ትወድሃለች ወይስ አትወድህምን?»

«እንደም...ከልብዋ እንደምትወደኝማ እውቃለሁ። በጣም፣ እጅግ በጣም ነው የምትወደኝ» አለ ሣሬ በታጋሳ አንደበት።

«እንግዲያውማ» አለች ፈመቀመጫዋ እየተነሳችና እጅዋን ከእጁ ቢኃይል አየመነጪቀች። «እስከ ዛሬም የደግዋን ሴት ትስም ከለበጠኩና ልብዋን ካቆሰልኩ ፈጣሪዬ ይትር ይበለኝ» ብላ ስትናገር ታሳቱ ከከንፈሮችዋ በትውሳደመጡ ድምጾዋ በደበልዋ እየሰለለና እየደከመ ሄደ። የጉሀአችው መጨረሻ ከሆነው ነሊይ ከተባለ ሥፍራ በመታረቢያችው ከመርከቡ ለመውረድ ዝግጅት አደረጉ። መርከቡም ዙደ ጠሀሩ ዳርቻ ጠጋ አለ። ይኸኔ ነው «ቪቫን፣ ካሊያ ማልት ይህ ነው» ያለው ሰር ልዮኔል። «መደ ፖሪስ የሚሄደው ባቡሮ ከግማሽ ሰዓት በኋላ ጉሙውን ይጀምራል። እሰከዚያው ጆርባ ብጡ

Scan by Easy Scanner

እትጠጪም? ደግሞም የወይን ጠጅ ብትጎነጪም መልካም ነው፣ ምን ይመስልሻል?» ብሎ ሲጠይቃት «ሾርባውም፣ የወይን ጠጁም ይትርፍሽ ስማኝ ልዮኔል፣ ወደ ፖሪስ በሚሄደው ባቡር ከአንተ ጋር መሄድ የምችል አይመስለኝም። ከዚያ በፊት ግን መኒጋገር ይኖርብኛል። የምፈልጋቸውን ነጥቦች ለማንሳት ቀሪው ግማሽ ሰዓት ስለሚበቃን ተረጋግተንና ወደ ባቡሩ ጻርያ እንሂድ። ጨረቃና የባህር ማዕበል ውይይታችን ቢሰጡ መልካም ነው። እነዚህ ግሁነ ፍጡሮች ያድምጡን አንጂ ሕይወት ጥሮአቸው የሚሙቱ ፍጡሮች ግን ባይሰሙን ይሻላል» ስትል አሳብዋን ገለጻችለት።

እቃቸው የተጫነው ከእጃቸው ሳይገባ ከመርከቡ ወደ ባቡሩ ተዘዋውሮ በቀጥታ ፖሪስ ሙስዋ ወደሚያርፉበት ሆቴል እንዲሄድ ተደርጎ ነው። ሰር ልዮኔል ተከትሎአት ከመሪድ በስተቀር ሌላ ምርጫ ሰላልነበረው ከመርከቡ ወርደው በአሸዋ ዙተሞላው የባህር ጻርያ ላይ መጓዝ ጀመሩ። የባህሩ ማዕበል ደግሞ በጣም ብርቱ ስለነበር ውሃው ወደ ጻር እየመጣ ከአሸዋው ጋር በጋይል ይላተማል። ከንዴትዋ ብዛት የተነሳ የቪቫን ፊት በጣም ገርጥቶአል፣ ዝምታም አብዝታለች። አንድ ያልተጠበቀ መንፈስ ንቃት የሰጣት ይመስል የጣመዘን ኃይልዋ ግን ከፍ ብሎአል።

«በሀሩ ሰፈ የመቃብር ሥፍራ ይመስላል። እና ይኸውልህ ልዮኔል፣ የልጅነት ኑሮዬና የወፈፌት ተስፋዬ ጥቅሬና ሕይወቴ ከዚያ መቃብር ውስጥ የተጋደመ ነው የሚመስለኝ። ትጻር እያለህ በምን ምክንያት ያንን እውነት አንደ ደበቅኸኝ ግልጽ አድርገህ ብትነግረኝ ዳግም የማላዩ ቃል ከአፌ አይወጣም፣ ይቅርታንም አወርዳለሁ። ምንም ነገር ሳትደብቅ እውነቱን ብቻ ንገረኝ።»

«ተደም ብዬ ከነገርኩሽ ውጭ የተለየ ምክንያት የለኝም። ያው እንዳልኩት የነገርኩሽ እንደሆነ ፍቅርሽ ይቀነስብኛል ብዬ በመገመትና በውዳሴ ከንቱ ራሴን በመሸንገሌ ነው» ብሎ ሲመልስላት ለአጭር ጊዜ ዝም ካለች በኋላ የሚከተለውን ተናገረች።

«እንደምትለው ከሆነ የመጀመሪያው ምክንያትህ ውዳሴ ከንቱ ሲሆን ሁለተኛው ከእኔ ፍቅር ጽናት ጋር የተያያዘ ነው። ይህም ማለት ምሥጢርህን ባውቅ ኖሮምትወደውን ባልዋ አልቀማችም፣ ብዬ ልትመህ እንደምችል ስለጠረጠርህና አውነቱን የደበቅከኝ በእኔ ፍቅር ስለተኩራራህ ነው። ይኸው ነው አይደል?» ብላ ስትጠይቀው «ጌጻዩ የሚያከራክር ቢሆንም እውነታው ግን ይኸው ነው» ሲል መለሰላት።

«ያዘነኛል፣ ለጥቂት ቀናት ተለያይተን ከቆየን በኋላ እንደገና ስለነበሀ የመመለሰን ኃይልህ ተመልሶ ልብ ስላገኘህ ልትነጋረኝ መሰነኩ አይደል?» በማለት ሌላ ጥያቄ ሰንዘራለት «ሆላም» ሲል ያረጭውን ከፍ አድርጎ ፈቀም ተናገረ። «ሆለም፣ ምስጢሬን ያመሠት በያንዳት ነው አምልጦኝ ነው አንጂ ሆን ብዬ የተናገርኩት አደደለም። ልንገርሽ ብፈለግ እነሂን ጊዜ ወሰጀ በዘዴ እንጂ አሠን እንዳደረግሁት በችኮላ አይሆንም ነበር። ጨርሶ ሳልነግርሽም እችል ነበር።»

ቡቡሎ መለስ ለመስጠት ስላልቻለች ለተመሰነ ጊዜ ዝም አለች። እሷ በጣም ለማዘንዋ ግን ከፊትዋ ሌላ ተጨማሪ ምስጢር እሳስፈስገም። ቀድሞ ቆድም "ልዮኔል" በሚል በስሙ መራችውና «እንደ ልጅ አንጀቱን የሚበላና ሰሜቱን የሚነካ ነገር እንደሌለ ከአሠን ቀደም ነግሬሃለሁ። ለልጅች ያሰኝ ፍቅር ብርቱ ስለሆነ ልጅትን በጣም አመጸለሁና ስለልጅችህም በመጠኑ ቢሆን እንኪን አሙታኝ» ባለችው ጊዜ «ምን ብዬ ነው የማመጋሽ» ሲል እያፈረ ጥያቄዋን በጥያቄ መለሰ።

«ስለመልካችው፣ ምን ያህል እንደምትወዳቸው፣ እነርሱም ይወዱህ እደወዱህ እንደሆነ፣ ስማቸው ማን ማን እንደሚባልና ሌላም ሌላም ነገር ጨማምረህ ንገረኝ» ስትለው «ዮለም ቢተር ይሻላል፣ ለእኔም ሆነ ለአንቺ የማያስፈልግ ስጋይ መተበል ይሆንብናል» አላት። ተጥሎም "ቪቪን" አለ በተራው፣ «ለአንቺ ስል አነ ነው ልጅቺን ሞምር ጥዩ የነበሰልኝት።»

«ዮለም፣ የወደፈት መጽናኛዬ ስለሚሆን ንገረኝ» አለችው እጅግ ረጋ ባለመንፈስ። «መልካችው የአንተን መልክ ይመስላል? በሞቱ አትደብተኝ፣ እውነቱን ንገረኝ» ስትለው ወድዶ ሳይሆን በግድ እንደናገሩት ሰው አያመኑታ ተናገረ።

«በተለይ ወንዱ ልጂ ቁርጥ እኒን ነው» ብሎ ሲናገር ሣልታ ንጠታ «ወንዱ ልጅ!» ስትል ረመኝች። «ዮፈጠርከኝ ጊታ ያለህ መላ እነኳሊና ስውነቴ ባዶ ቀር የሆነ ነው የመስለኝ። ይትርታ ልዮኔል፣ ላጭርዋህ ፈልጌ አይደለም፣ ስሜቱ ገንፍሎ ነው። ለማንኛውም እኒ መደፈት ላስታሙሰው የምችለውን ሁሉ ስለሕግኑ ልጅህ ንገረኝ።»

«ስሙን "ንገደኑን" ብለን ነው ያሰየምነው። ጎርደን ዩባለቤቴ አባት ስም ነው» እያለ ሲናገር የልጂ መልክ፣ የሞሣ ቤቱና የመላ ቤተሰቡ ሁኔታ በመስታወት እንደሚያዩት ነገር ቁልጭ ብሎ ታየው። «ብዙ

Scan by Easy Scanner

ስዎች 'ቁርጥ እንቱን ነው የሚመስለው' እያሉ ይነግሩኝ ነበር። እናቴም ስትናገር 'በተለይ ዓይኖቿ፣ ልክ የአንቱን ዓይን ይመስላሉ' ትላለች። መልከመልካምና ሳቂታ ልጅ ነው። ረጋ ያሰና ኩሩ ልጅ በመሆኑ ያዋዜ ሁሉ ይወደዋል» ብሎ «ከዚህ ይበልጥ ስለልጁ ባልናገር ደስ ይለኛል» በማለት ንግግሩን ሲያቋርጥ ዓይኖቹ በእምባ ተሞሉ።

«በማም ትወደዋለህ ማለት ነው?» ብላ በረጋ መንፈስ ሰት-ጠያቀቁ «እምን በማም ነው የምወደው። ለመሆኑ ልጅን የሚጠላ ሰው አለ ብለሽ ነው፣ ግና ኩሩው ሲያየኝ 'አባዬ፣ አባዬ' እያለ ወደ እኒ ይሮጣል።»

«እና ለእኔ ስትል ነው የምትወደው ልጅህን ጥለህ ከእኒ ጋር የኖሰለከው?»

በውበትዋና በለዝነ የአተራረብ ስልትዋ ከፍትር ወጥመድ ውስጥ በግስግሳት ከሚወደው ልጅ የለየችው እርስዋው ራስዋ እንደሆነች ቢያገናዝብም 'እምን፣ የምወደው ልጄን በእንቺ የለመጥኩት እኒሙ ራሲ ነኝ' ብሎ ከሚሰላሰል ውሳኔ ጨክኖና ደፍሮ አውነቱን ለመናገር አልቻለም። ቢሆንም ግን «ነለም በሙሉ የእኒ ንብረት ቢሆን እንኳን ለእንቺ ስል ያንን ሁሉ ሀብት አሳልፌ አሰዋ ነበር» ሲል በተዘሞሞሪ መንገድ መልሱን ሰጣት።

«መቼም ቢሆን ትንሹ ጎርዶን ከሀሊናዬ ውስዋ ስለማይጠፋ ስሙ ከልቢ ሥስዋ ተቀርጾ ለዘላለም ይኖራል። ስምህን እየጠራም ነበር ስርህ ሲሮዋ ብበሙር ሀሊናዬ እየሞለሁ» ብላ ስትናገር ቃልዋ በትካዜ ተውጦ ስለነበር አሁንም ተስፋ ለመቁረዋዋ ሌላ ማስረጃ አላስፈለገም። እርሱም ይህን ከገጽታዋና ከድምፅዋ ለማየት ስለቻለ በማም አዘነላት።

«ቪቫን፣ ስለቤተሰቤ በዝርዝር እንድነግርሽ ለምን ትገፋፊኛለሽ?» በማለት በጠየቃት ጊዜ «የምትናገራቸው ቃላት ሁሉ እንደ ጦር ነው የሚወጉኝ፣ ነገር ግን ይህ የሚሆነው ለጊዜው ስለሆነ እንደ ምንም ብዬ እችለዋለሁ። ይህን የማደርገው ደግሞ ለወደፊቱ ጥሩ መጽናኛዬና ማስታወሻዬ ይሆኑኛል በሚል እምነት ነው። ስለትንሹ ጎርዶን ከዚህም ይበልጥ ሌላ ሌላም ነገር ጨማምረህ ንገረኝ። ስለሁለተኛ ልጅህም ብትነካረኝ በማም ደስ ይለኛል።»

«ሌላዋ ልጄ ሴት ስትሆን እርስዋም እንደ ጎርዶን በማም ቆንጆ ልጅ ናት። እርስዋ ግን እኔን ሳይሆን እናትዋን ነው የምትመስለው። 'እምቡጥ' እያልን ነው የምንጠራት፣ ምክንያቱም ልክ ሊፈነዳ የተቃረበ የጽጌረዳ አበባ ስለምትመስል ነው።»

«ይህም በሁለተኛ ደረጃ የማሰላሰሉት ትዝታዬ ያለናል። አናትዋ አንድ ጣቶት የምታመልኳትና 'አምቡጥ' ተብላ የምትጠራ አበባ የመሰለች ሕፃን ልጅ» ስትለው «እውነትም ለእናትዋ ጣቶትዋ ናት» አለ ዕድል ልዮኔል እርስዋ የተናገራችውን በመድገም።

«እና ሰር ልዮኔል፣ ይህቺን አንደ ጣቶት የምታመልኳትንና እምቡጥ ብላችሁ የምትጠርዋትን አበባ ትተህ የመጣኸው ለእኒ ስትል ነው?» ብላ ስትጠይቀው አውንም ለእርስዋ ሲል ዓለምን በሙሉ ሊተው እንደሚችል ዝት ባለድምፅ አረጋገጠላት።

«የልጆች ፍትር እኮ የየሰዉን ልብ ዘወትር የሚያረሀና ንጹህ ፍቱር የሚያደርግ ይመስለኝ ነበር» በማለት ስትናገር «ያደርጋልና» ሲል ሰር ልዮኔል ጣልቃ ገብቶ አሳብዋ እውነት እንደሆነ ነገራት።

«የአንተን ልብ ግን ንጹህ አላደረገውም» ስትል ፈጥና መለሰችለት። «እንተማ ለድፍረቴ ፈጣሪ ይቅር ይበለኝ እንጂ ዓቅራቹውን በእኒ ለመጥለሙ። ይህን ተደም ብዬ ባሙት ኖሮ....የሚወዱና የሚወደዱ ልጆች እንዳሉህ ባሙቅማ ፍትርህን ለማግኘት አልሞክርም ነበር። የልጅ ፍቅር እኒ እንደ መልእክ ከንፍ መክሬ የሚሆንና ደስታ የመስጠት ዋስትናውም የማይጠራጠሩት እንደሆነ ነበር የሚገባኝ።»

ምዕራፍ ሰላሳ ሦስት

የቪቫን ውሳኔ

«ቶሎ ቶሎ ለመናገር አልችልም» አለች ቪቫን። «የራሴን ድምፅ መስማት እንኳን ያስፈራኝ ጀመር። «ልዮኔል» አለች ቀጠለችና፣ «እኔ እንግዲህ አሳመኩህም ማለት እኒ ነው፣ ሚስት ይኖርሃል ብዬ ጨርሶ ያላሰብኩት ነገር ሲሆን ልጆች ይኖሩታል የሚል ጥርጣሬማ ፈጽሞ ከሀሊናዬ ውስዋ አልገባም። ይህን ባውቅማ፣ ምንም እንኳን እኩን አረጋግጠ ለመናገር ባይቻልም፣ በምንም መንገድ እስከዚህ ስለማልቀርብህ ከእንተ ፍቅር አይዘኝም ነበር። ሆኖም ለዚህ የጻረገኝ የእርባ ቀን እድሌ ሊሆን ይችላል። በሌላ በኩል ደግሞ ያ እድል ሊሆን ይችላል እንተን ያገናኝኝ። ለእንቺ የተፈጠረው ወንድ 'ያ ነው' ብሎ የመራኝም ይኸው እድል ሊሆን ይችላል። ለዚህ ነው ግና ሳይህ ልቤ ለእንተ የቆመው፣ ያውም ፍቅር ሳግያስጪርስ ወንድ! በማይሆን ሰዓት እኮ ነው እምላክ እንተን ያገናኝኝ!

Scan by Easy Scanner

ይህን ሁሉ የሚመራው የእርሳ ተን እድል ይሆን ስማን ልቦ...
ነው። የመጀመሪያም፥ የመጨረሻም ፍቅሯቹ እኛ ነበ። ...
'ደሌሳ ሲት እፍ-ቅሪ ነው' የሚለውን ዜሄ ከገጸ ምድርና ከህሊና ...
ብታጠፉልኝ ይህን ለመርሳት ብቸል ምን አለበት ለመሆኑ ...
ድግብድ ያመለክሃል'። ስትል ቀጥላ ጠየቀችው። በዚህ ...
በተዘላቢይ አንጋፎቹ ዮተናን መላ ሰውነትም በመልዋለጉ ...
ጎረፉት ፍርሃት አለፎ።

«ከርገህን ተንተርሼ ለአንድ ደቂቃ ልሬፍ። ሚንትላቢን ለአንድ ...
ከደረትህ ላይ ለማለፍና እችላለሁ? ምናልባት ያህን ላይረሳው ...
የፈለግኩትን ሁሉ ልመናገር እችም ይኖረኛል። ይህን የምጠይቅህ ...
ሌላ ሴት ከደረትህና ከክንድህ ላይ ማረፍዋንና መዝናናትህን ...
አይደለም። ይህንን በመጠቀም እሱ ከአንተ ልብ ውስጥ ቦታ የሌለ...
ሴት መሆኔን የረሳኩ አይምሰልህ።»

የቃል መልስ ላይሰጣት ከሰዓታቡት አህዘቢ ከሚገኝ አሣጽሚ ወንዝ...
ላይ አስቀምጦና ሳብ አድርጎ ከርኩን በማንሁራስ ደረቱ ላይ አስተኛ...
ዜደቻ ቅጽበት ፈትሞ ላይ ይታይ የነበረው ተሰፋ የመሉረው ምልክት...
ገበከ አድሜ ልዙ አልፈሳሙም።

«ልዮኤል፥ አሰች ከአንገትሽ ቀና ብሳ አያየኝሙ። «አሁን በመጨነም...
ቢሆን የበረታሁ ሰለመሰለኝ ሙሳዙን ልንገርህ። ከዚህ የተሰየ ሃሮሙም...
የልኝም። አጅግ አደገኛ የምሰሀህ ዥቅረኛዬ መሰያየት አለብኝ። ትዜር...
ያልያዝህና በጋላቹ ታል ያልተሰርክ ነፃ ሰው መሰለኝና ነው ከአንተ ላይ...
መገደዝ ያልኩት። የሠራሁት ሥሩ ሁሉ ኃጥያት ለመሆኑ ጎልቶ የታየኝ...
አሁን ነው። ከሀቅያ ጉሮ ተገላግዬ ደስታን አጨዳለሁለሁ በሚል እምነት...
ነበር ከዜኒቲ መሄጀ ወደ አንተ በርሬ የመጣሁት። ቢተን ሰቅቤ ስመጣ...
ኃጥያት አንደምሠራ አላወኩም ነበር። አሁን ግን ነገሮችን የማያቸው...
እጅግ ተለዋውጠው ነው። ከምትወጂው ሚስትህና ከሚወዱህ ልጆችህ...
ነተዬ ለመሠናበት እጅግ በሳም ያዘብደኛል። ስለዚህ ሙለያየት አለብኝ...
ሰቅቀው ከንፍዋ እንደ ተሚታቅ ዶሮ ነው ሰላልና ስሚዜን በቃላት...
ለመግለጽ ቀላል ሆኖ ሰላለኘው ግም ብሎ አደጋወበባች። ቁጢት ቆይቶም...
«መለያየት» ሲል በሚኮሰት ተናገረ። «ቪቫን» አለ ተገሰ፥ «ከአንጀትሽ...
እንዳልሆነ ተሰሩ አደርጋለሁ። ይህን የምትዪው ከሙስናሽ መቀቆ ሰደሆን...
ነአንገት በሳይ ብዜ ነው የምተበልሙ።»

«አንተ አንዳ ፈለግክ ሴታቸውና ል...ረክሙም ...ግ ሳለህ በሷ...
ሰው ግን ከልጆችህ ልነጥልህ ሰለማይቀ...ሙለያየት አለብን፥ አልፋ...
በመሥህ።

በዚያች ቅጽበት ነጭስ በጉይል ሰለነፈሰ ሙሃሙ በሰበልጥ ወደ ግር...
እየመጣ ተቅራመሰ። ነፋሱ ሲሄድ የሙሃሙ ሙገራመጣ ቦነሰ። የሰርስቅም...
ሙትና ድምፅ አንደሌሉ ዝት ብሉ ግሽበ በር ሰዎሩ ግን እጅ...
በመደጋገሙ በመሥህ ተናገረ።

«መለያየት፥ ሰትሁልሺ ሙሆን አለበት። ሁለታችንም የጨለማውን...
ኃላም ጥለን ነው የከበልልነው። እርስ በእርስ በለተፈላላግን ነው ተያይጠ...
የነበለልነው። እና አሁን መለያየትን ምን አመጣሙን?»

የጠቃትን ጥያቄ ያልሰማች መስላ ወደ ሙሃሙ በመመልከት ፈገግ...
ቀረች። የሙሃሙ ማለበል በቀስታ አየዘፈ መጣ። በጥም ሲያይልም ሙሃሙ...
ተተረማምሰ አነርሱ ከነበሩበት ደረሰ። ግዕበሉ ደሁት የመጣው ኃይለኛ...
ወሃ ተመልሶ ሲሄድ የቪቫንም የነሳደው አሳብ እንዲሁ ተመለሰ።

«ከልጆችህ ብነጥልህ እጅግ በጣም ከባድ የሆነ ወገጀል ሙርሁ ግለት...
ለለሆነ ወደ ቤትህ ተመለስና የአዘችነት ዥቅርህን ለልጆችህ ስጣቸው።...
ለእኔ....ለእኔ ግን ሞት ነው የሚገባኝ።»

«እንዴ! ምን ማለትሽ ነው ቪቫን?» ሲል በድንጋጤ ጠይቋት «እየቀለድሽ...
መሆን አለበት» አላት አሁንም።

«ዘልቢ ነው፥ መቀለዴ አይደለም። ልታምነኝም፥ ላታምነኝም ትችላለህ።...
እኔ ግን ወስኛለሁ።» ይህን የተናገረችው አጅችዋን አጣምራ በመጪጨዋ...
ሰለነበር ከአንድ ሁታ ረግተው የቀሩ መሰሰ። ከንፈሮችዋ ግን ለመንቀዋ...
ቀጣቸው በግልጽ ታዮ።

«እመነኝ እመኑቤን ነው፥ ሕይወቴ ችሰፍ የምለውም ለመቀለድ ሳይሆን...
የምሬን ነው። አምላኬን አስቀይሚለሰሁና ኃጥያቴ ከዚህ ይበልጥ በዝቶ...
እንዲከብድ አልፈልግም። ከልብ የሚወዳቸውን አባት ከየጥህ ልጆች...
መነጠል ማለት የኃጥያት ኃጥያት ስለሚሆን አሳደርገውም።»

«ግን እኮ ቪቫን፥ ጥቅም ለማይሰጥ ነገር ሕይወታችንን ማበላሸት...
እድኖርብንም። ነገሩ እኮ ያለቀው ቀደም ሲል ነው።»

Scan by Easy Scanner

«በነጭቱ ሊሆን ይችላል፣ ምን ያለበት ግን እኔ የምለው ነው፡፡ እኔ አሁን ከአንተ ጋር ብዙም የአንድ ቀን ደስታ አንዲኝ አያጭርኝም፡፡ የአንድ ቀን ተድሮ የአንድ ሰባት ደስታ አሳጥኖም፡፡ ዘመትና የማስከመጣ የምጨነቅለው ጥሰኝነቱ ስለምትሂድም ልጅትህ ያሆናል፡፡ ከሁሉም ጉዳይ ደብልቀህ ፈጣሪ ከሴቶች ልዕና ሙሰቱ የቀለለው ነገር ቢኖር ሰልጅ ያሳቸው ፍቅር ነው፡፡ አንዲት ሴት ሰትከፋ ማሞክ ደህን ያህል ሳይከበድ ደችላል፡፡ ትንንሽ ልጆት ሲያዝኖና ሲከፉ ማሞክ ተርቶ በጅሮ መከማቱ እንዲህ እጅግ በጣም ያስጨንቃል፣ ያስከፋል፡፡ ልጆትህ ፍትርህን ሰሚሹ ወደ እነርሱ ተመልሰህ ፍላጎታቸውን አሟልሳቸው፡፡ ደህ ደግሞ በሰውም ሆነ በእግዚአብሔር ዓይን የሚደነቁ ይሆናል፡፡»

«ተመልሺ ከቤቱ ለመሄድ አልችልም፡፡ እንኳን ባሬ መቼም ቢሆን ወደ ቤቱ ለመመለስ አልችልም» ሲል ሰር ልዮኔል በቁጭት ሲናገር «ለምን? ወደ ቤትህ እንዳትመለስ የሚከለክልህ ምን ነገር አለ?» ስትል በመገረት ጠየቀችው፡፡

«ወደ ቤቱ ለመመለስ ከማልችልበት ደረጃ ላይ ነው ያለሁት፡፡ ወደ ቤቱ እንደግልመለስና እገር ጥሌ እንደምሄድ በመገለጽ ለባለቤቱ ረጅም ደብዳቤ ጽፈላታለሁ፡፡ የምነበልለውም ከእንኳ ጋር መሆኑን ገልጨላታለሁ፡፡ ስለዚህ ወደ ቤቱ የመመለሱ ጉዳይ ያከተመለት ነው፡፡»

«የእኔን ስም በመጥቀስ ነው የጻፍህላት?» ብላ ስትጠይቀው «አምን፣ የእንኳን ስም በመጥቀስ ነው የጻፍክላት» ሲል መለሰላት፡፡

«ያህም ቢሆን ለውጥ አያመጣም» አለች ተስፋ በመቁረጥ፡፡ «ምንም ነገር ለማድረግ ስለማልችል መለያየት አለብን ልዮኔል፡፡ እንደ ምንም ብለህ ወደ ባለቤትህና ልጆትህ መመለስ ይኖርብሃል፡፡ እኔም ወደ ግል ሕይወቴ እመራለሁ፡፡»

«ወደ ልጆቼና ባለቤቴ የመመለሱ ነገር የማይታሰብ ነው፡፡ እኝህ ያለው ጥያቄ በእዙኑ ሰንት ከእንኳ መቅረቡ ራሱ ለመረጃት የሚያጸጥትና ግራ የሚያጋባ ነው፡፡ ጥያቄሽ ብቻ ሳይሆን የአለንበት ሁኔታ ራሱ ግራ የሚያጋባ ሲሆን የእኔና የእንኳ ጉዳይ ከዚህ ደረጃ ደርሶ ወደ ኋላ ማለቱ በእው መጫወት ያመስለኛል፡፡ እንዲት ብዙ ከእዙን በኋላ ወደ ቤቱ ልመለስ አችላለሁ?»

«ያለም ሂድ፣ ስዘገየህ ቁጣር በያስልጥ ማሳዬው ስለሚያጥናህ አሁኑ ወደ ቤትህ ተመለስ፡፡ "በመሪሁት ንጥያቄና ባጀረብሁት በደል ንጻኝ አሰኝ" ብለህ ይቅርታ ጠይቃቸው፡፡»

«አልችልም፡፡ ጊዜው ስላለፌ ይህን ማድረግ ደከብሃል፡፡ በመጨረሻዎ ፊቷ ሂዝን ግለእንተ ጋር አልሄድም፣ ዛሳ በመሰንዘ ወደ ቤቱ ተመልሰሁ ብዬ ለመናገር እጅግ ያከብድኛል፡፡ እንድ ሰው ስንት ነገር መሸሙ የሚችል ይመስልሻል? የጭካኔ አንዳገር እንጸይሆንብኝ እንጂ አለም ብሆን አስከዚህ ደረጃ መድረስ አልነበረብኝም፡፡ ለእንኛ ባል አሁን ከደረስኩበት ደረጃ ለመድረሴና ስእንኛ ብዬ አሰብሁን ያጸረግኩትን ሁሉ ሳድርጌ ስሁት እንደ ነበር በትክክል የገባኝ አሁን ነው፡፡»

«ያደረግሽው ነገር ሁሉ ለእኔ ሰትል ብቻ ነው ያደረግሁት፡፡» ብላ በመብከዝ ስትወደቀው ከመጠን በላይ ግሆንሃን በጥመለከተ ጊዜ ዓለም ከሙሉ የእርሱ ሲሆንና ያንን የተናገረውን መልሰ ሲመዥዋ ቢችል ያንን ዓለም መስዋዕት ያደርግ ነበር፡፡ ግን ሲሆን አልቻለም፡፡

«እኛ» አለች ቀጠለችና፣ እንደ እኒው በጣም የምትወደኛና የምትጨነቅልኝ መስሎኝ ነበር፡፡ ወይ ልዮኔል፣ መጨረሻው ይኼ ሆነ፡፡

«መውደዴንማ በጣምና እጅግ በጣም ነው የምወድሽ፡፡ ብቻ እንኛ አሁን በመጨረሻ መልእክት ባትልኪብኝ ኖሮ አሁን የሆነው ሁሉ አይሆንም ነበር ለማለት ፈልጌ ነው፡፡ ለእንቺ ደንታ ባይኖረኝማ ሁሉንም ነገር ትቼ ወደ እንኛ አልመጣም ነበር፡፡ ላክሽብኝ መጣሁ፡፡ አሁን አብረን ነው ያለነው፡፡ ከዚህ ሁሉ ውጣ ውረድ በኋላ ብንለያይ ለሰው የማይገባ የሞኝና የወላዋይ ፍቅር ሥራ አይሆንም? ሰዉስ ምን ይላል? ምንስ ነው የሚደረግሙ? እንኛም ብትሆኚ ወደ ባለቤትሽ ለመመለስ አትችዪም፣ ብትችዪም ሰውዬው አይቀበሉሽም፡፡ እኔም ወደ ቤቴና ባለቤቴ መመለስ አልችልም፡፡ ስለዚህ ወደፊት የሚገጥመንን ሁሉ አብረን ብንጋፈጠው ነው የሚሻለው፡፡»

ንግሩ እሳብዞን ሊያስቀይር አልቻለም፡፡ እንዲያውም ከዚያ በፊት ያላየው አዲስ ነገር ሚያሳርዋ ላይ እነበበ እንጂ ለውጥ አላመጣም፡፡ ቆራጥነት፣ ተስፋ መቁረጥና በታላት ሊገልጹት የሚያዳግት ልዩ የሆነ አመለካከት ፊትዋ ላይ ካንበባቸው ምልክቶች ጥቂቶቹ ናቸው፡፡ ሰለዚህ ቀስ እያለ እውንታው ምን እንደሆነ እየገባው ሂደ፡፡ ሞት ለሊለውና መጨረሻው ይህ ለሆነ ጊዜያዊ ደስታ ብሎ ከዚት ንብረቱን ከሚወዳትና ከምትወደው

Scan by Easy Scanner

ሚስቱ፣ ከሚወራትና ከሚወሰኳት ልጅዋ መለያየቱን አየገነዘበ ከመጨ
ግሬ ተጋባ። የሚሰሙን ሲያጣ «ስህለቢትሽም ድብብቢ አሩንትግቢ
አሳት። ፖሊስ ስድርስ በምሲታ ቢት በዙል አልነለጥየለሁ ብያለሁ አ
ደብኛውን አሳብ ልተወሙ። አንቺ ሟን አባህሽ ልብሽን መልሺሙ አ
እንሂድ። ሺሻን፣ ከአሁን በኋላ ወደ ኃላ ማፈግፈጉ ዋጋ ሃለውም።" ብ
ቢማለናትም እርስዋን ከምገበል ደልቅ ከፈት ሰፈታቸው ኮጋፈሙ
እርስ በእርስ ከሚሳተሙው ማለበል ጋር መኔጋገሩ ሳይሸል እንደማ
ተገነዘበ። ምናልባትም እርስዋን ተመለሽ ብሎ ከመሊመን ማወ
እንዲመለስ መግለጹ ሊቀል እንደሚችልም ተረዳ። ሺሻን የሚሰብን ብ
አልሰማችም። ያባልዋን ቢት ጥሳ መሙባት ትቻል እንጂ በእርስዋ እምነት
የለው ባል መቀማት የማታደርገው ነገር መሆኑን ሰራስዋ ነገረች። አባትሽ
ከልጅች መነጠል ያወንጀል ወንጀል መስሎ ታያት። የፈለገውን ቢያገር
የፈለገውን ያህል ሊያዛብሳት ቢሞገር ከሙሳኤዋ ነትነት ሳሰማለት ወሰነች።

ሊቀጣ ደገሰአታል፣ ፍቅርዋ ሲአሳበት ያባብሳታል። የሚጨንብሙን ቢያጣ
'አልሰዎትም' አያለ ይርገራል። ግን ከንቱ ልፋት ነበር። በመጨረሻም
«የሊቶች ተንኮል ለብዙ ዘመናት የታዘብኩት ነው» አላት እንደ መቀጣት
ብሎ። «የእሁኑ ደግሞ ከተንኮሎቹ ሁሉ ያሳው ሲሆን እንዙቅልሽና ሳሬ
የሚያጋባ ነው። ሲሳት ሰድቡ ስሚት አልሰማትም። በለዚህ ነገሩ ሁሉ
ከድንጋይ ሳይ ሙሃ ማናሰስ ሆነ። ከእርስዋ ጋር ከማውራት ከድንጋይ ጋር
ማውራቱ የሚቀል ሆኖ አገኘው። ሺሻን እንደሆነ ከድንጋይ በላስ መልኩ
ደርሶ ስለቀረች ሠውልት እንጂ ሕያሰት ያለው ፍጠር አልመሰለችውም።
ድንጋይ ሆና ለመቅረትዋ «ድንቀትዋና አሳንት የሚሰብር ዘዘንግ፣ ተሰፋ
የቀረጠው ፈቅዋና ፈገሠው የቀሩት ዓይኖችዋ በቂ ምስክሮች ነበሩ።

«ሺሻን» ብሎ በሰምዋ ከጠራት በኋላ «አሁን ምን ልታደርጊ ነው
ሲል ሬጋ ባለመንፈስ ጠየቃት።

«አኔ እንጂ፣ ለምንም ነገር ደንታ የለኝም። የእኔ ነው የምለው
መልካም ነገር ሁሉ ሞቶብኛል። መሞቴን የተረዳሁት የአንተ ባለትዳር
መሆን በሰማሁ ጊዜ ነው። በቀሩኝ ጭቂት የኔድሚ ዘመን የፈለገው ነገር
ቢሆን ግድ አይኖረኝም። በሕይወት ብኖር ባልኖር ስሚት አይሰጠኝም»
በትለው «ነገር ግን» አለ ሰር ልዮኔል፣ «እኔ እንደሚታየኝ ባለቤትሽ
ዉደርሶ.....» ብሎ ሊናገር ሲል «ዶግም ወደዚያ አተመልሰኝ» በማለት
እብሁን ለደዉደርስ ማልታ ገነቸበት። «የመመለስ ፍላጎት በለሌኝ እኔ

ወደ እርሳችው ቤት አልመለስሁም፣ የማላደርገው ነው የሌያመጣ መጨረሻ
ይሆናል አንጂ አልመለሳትም።" "ሺሻን የለንነው እመቤት፣ ፍቅረኛው ባፍቅር
ያለው መሆኑን በሰማች ጊዜ ካሴይ ከተባለ የባህር ሰፎቻ ከደመቅትዋ እፉር
ሂጂ ከሚገኘው አሽዋ ውስዋ ተቀብራለች" ሳትል የፈገ አይሰት ቅምር
ሃል ተናገረች።

ሺሻን» አለ እጅግ ዝግ ባለ ድምፅ፣ «እኔስ ታዲያ ምንደነው
ምደርገውና የምሆነው? የአንቺን ሞት ነው የምጠብቀውን» ብሎ በሥራት
ለጠይቃት ተበሩ በቆረጡት ዓይኖችዋ ተና ብላ አየችው።

«ነገር ተረሳለህ መስለኝ» አለችው ቀና አንዳለች። «አንተ አንዳ እኔ
እይደለህም። አንተ ለእኔ ሕይወቴ ነበርክ። ከአንተ ሌላ የማስበውን
ሞወደውና የምጨነቅለት ፍጡር አልነበረም። አንተ ብእኔ የመጀመሪያና
የመጨረሻ ፍቅረኛዬ ነህ። አንተ ግን ከእኔ በፊት ሌላ ሴት አፍቅረሃል።
ያለፈነትህም ለእኔ ሳይሆን በመጀመሪያ ላፈቀርካት ሴት ነው። አንተ
ያለብህ ኃላፊነት የሚንጉለት ከመሆኑም በላይ ዘሳለማዊ ስለሆነ ከእኔ ጋር
በመሆን ከምታገኘው ደስታ ሺህ ጊዜ ይበልጣል። ለአንተ የአንድ ለሆነ
ጓደ ሲሆን ለእኔ ግን የሞትና የሽረት ያህል ነው።»

«እኔ አንድማስበው» አለ ሰር ልዮኔል፣ «መጨረሻው እንደ ፈለገው
ሊሆን ይችላል። ነገር ግን ማንኛውም ወንድ ሴት በማመኑ ሊደርስበት
ሚችለው በላይ መሞረዱና በለምት ዓይን ተትረተሳል ሆኜ መገኘቴ
ነው እጅግ የሚያሳዝነኝ።»

«ከመጀመሪያው ጀምሮ እሁኑቱን መናገር ነበረብህ። በአሁኑ ለዓት
ነገሩ ሁሉ ስለተሙታታ፣ ስለተተራመሰና ስለተዘበራረቀ ምንም ማድረግ
አይቻልም። የሁለታችንም ሕይወት የተበላሸ ይመስላል። ደሰ ብሎን
ለመኖር እንችል ነበር፣ ግን አልሆነም። አሁን ያለንበት ሁኔታ ተሰፋ
የሚያስቅርጥ ሲሆን ከሞት ሌላ የሚጠብቀን ነገር የለም። ከፊታችን
የተጋረጠው አደጋ ይኸው ነው፣ ሌላም ምርጫ የለን።»

«ተይ እንጂ ሺሻን፣ አሁን የምትዪው ነገር ሁሉ ጤናማ መስሎ
አይታየኝም። አሁን ባለው ሁኔታ ለሁለታችንም ቢሆን ነብር መሆኑ
ነው የሚሻለው። አምርረሽ እምቢ ካልሽ ግን ሥራሽ ከተንኮልና ከእኩይ
ተግባር ለይቼ አሳየውሃለሁ። ለዚህ ሁሳኔ ያደረሰሽ ምክንያት በጉልህ ለማየት
ባለመቻሌ እብደት ነው ከማለት በስተቀር ሌላ ትርጉም አልሰጠውም።

Scan by Easy Scanner

ቢሉዎች ላይ ላደረስነው በደል ደግሞ ሊደርስብን የሚችለውን ትዛት አንፃ ላይ ሆነን ከመጋፈጥና የደረሰውን ከመቀበል ውጭ ሌላ አማራጭ ያለን አይመስለኝም።»

«አብዝቶ የመሆኑ ጉዳይ የማይታብዝ ነው» ብላ ስትመልስለት ነፍሱን ተስፋ አስቆረጠችው። «መሄዱ እመሰግንህ ወይም ረግመህ እንደሆነ አዙን ለማወቅ ያዳግተኛል። ስገምተው ግን አዙን የምወድህን ያህል ወደፊትም ከልቤ የማትጠፋ ነው የሚመስለኝ። አስከ አድሚዬ ፍጻሜ የመጀመሪያና የመጨረሻ ፍቅረኛዬ እንተ ትሆናለህ ብዬ አምናለሁ። ወደፊትም ከአንተ የማስበልጠው ወንድ አይተሙኝም፣ አንዲተሙመኝም አልፈልግም። ለአንተ ለአኔ ከመንጾች ሁሉ የበላይ በመሆንህ ከአንተ ወጪ ሴላ ወንድ አልሻም። ቢሆንም ግን ዳግም ባይንህን አላይም። ይህ የመጨረሻው ስንብታችን ሲሆን ከአሁን በኋላ ጨቅላ ልጅችህ በዙሪያችን መከበል እንደ ግምባ አጥር ይሆናሉ። ተደም ባለው ጊዜ መጽሐፍ ሳትብ ምን እንደ ተማርክ ታውቃለህ» ብላ ስትጠይቀው «የለም የእኔ ማር» ሲል መለሰላት ልብ የሚለብር ሀዘን እየተሰማው።

«ኔትና ወንድ ሲጣመሩ መልአክ ይሆናሉ' የሚል ጽሑፍ ማንበቢ ትዝ ይሰኛል። ይህ ከሆነ ወደፊት ስንነናኛ፣ ሰማይ ቤት ግለቱ ነው፣ ምናልባት መልአክ እንሆን ይሆናል። በዚህኛው ዓለም ውስጣ እንኳን የመጣመር ተስፋ አደኖረንም። ብቻ ምን ያደርጋል፣ መንግሥተሰማይ ውስጥ ቢሆንም ሚስትህና ልጅችህ ለአኔ አሳልፈው አይሰጡህም። ስለዚህ በዚህም ሆነ በዚያው ዓለም የእኔ ላደርግህ አልችልም' ማለት ነው። ያ ከሆነ አምላኬ ይዘንልኛና ሞቴን ያቅርበው። የተስፋ ምድርን አሸክማበትና ቀምሻታለሁ። ከአሁን በኋላ ግን እንድኖርባት አልመኝም። የሩቅርን ጣፋጭ ወለላ ለአጭር ጊዜ ቢሆንም፣ ቀምሻለሁ። አሁን ግን ያ ጣራጭ የማር ወለላ የሆነው ፍቅር ከንፈሮቹ ላይ ወደ አመድነት ተለውጠውብኛል። አማኝቹ ያጣሁህ ፍቅረኛዬ ደህና ሁን። ዳግም ላሳግኝህ ልሰናበትህ አንተም ወደምትሄድበት ሂድ። እኔም ወደበብዙበት ልንገር። ከዚህ ስንብት በኋላ እንደማንገናኛ አመቱው። 'አሳታሪ ሳያስበው በድንገት ፍቅረኛው ብትሞትበት ሬሳዋን ደስግል' ይብሳልና እኔንም እንዲሁ ለመጨረሻ ጊዜ ሳሙኝ። እኔ እንደሆነ ቆሚ ብሄድም ሞቻለሁና በድን ነኝ። ፊግቶ ከተለየው ፊቴ፣ የእበቶችን መዓብ የማያሸተው አፍንጫዬ፣ የሩቅርን ብርሃን ማየት ከተሳናቸው ዓይኖቼ፣ አጠገብ ሮሚገኙትና ለማዛጋት ካልሆነ በስተቀር የማያዘፈቱት ከንፈሮቼን የምትስመው ለመጨረሻ ጊዜ ስለሆነ ምጥ

አድርገህ ሳማቸው። ከዚያ በኋላ የመልያህን የመሰናበቻ ጊዜ ይሰናዳ ሙለት ሺቫን እንጀት የሚበላ ንግግር ተናገሩ እናኔ አሳት የሚያቅሙ የእሣተ ገሰላዎች ከዚያች ቅጽበ ሴት ፊት ላይ እንደ ጎርፍ ፈሰሱ። ዐይገም አንደሊያች ደቂቃ ሙብ ሆኖ የታየችበት ተኃ በቁጥር እንደሆን ነው ለሽር ልዮኔል የታየው። ጥብት አድርጎ ልተፋት። ምናልባትም በዚያች ጠቅት ይሆናል ከምንም ጊዜ ይበልጥ የመጀያትና ከልብ ያፈቀራት። ዝሙ ጊዜ የመጸጸትን ሲያጠ ነው ፍቅር የሚያገረሸመ። ከሩቅርም በላይ ጨካኝነቱ በያበልጥ አስመደደው።

«ልክ የምቀት ሴት ራሳ ግምባር እንደምትስም አስመስለህ ብትስመኝ ደስ ይለኛል» አሰችው ለመሰማት በሚያስችገር ዝቅተኛ ድምፅ።

«የእኔ ፍቅር፣ የእኔ ማር፣ እባክሽ አትለዪኝ» በማለት አሁንም ከቀመጠ ናት በኋላ ተስፋ እየቆረጠም ቢሆን ምጥጥ አድርጎ ሳማት። «እባክሽ አትለዪኝ፣ አባክሽ ተለመኚኝ። እኔ ያላንቺ መኖር አልችልም» ብሎ በማሳበን ሲለምናት የበለጠ አምባ ከንፈሮችዋ ላይ እየወረደ ሞምት አድርጓ አተፈችው። እንደተፈቸውም አሁንስ ይበቃል፣ በል እንግዲህ ደህና ሁን የእኔ ፍቅር» አለችው መደ ጆሮው ተወነታት።

«የልጆችህ እጆች ናቸው ንትቱው ያለያዩን። አኔን በተለይ በኃይል እየገፈተሩ ከአንተ ያራቁኝ ልጅችህ ናቸው። ደህና ሁን የልይዙቴ ብርሃን። ደህና ሁን እንጂቴ፣ ወለላዬ። ደህና ሁን የአኔ ፍቅር።»

አንጀት ለሚበላውና ግራ ለሚያጋባው ንግግርዋ መልስ እንዲለጣት ጊዜ ሳትሰጠውና አሳቡን ሳያሰባስብ አካልዋን ከእርሱ መንቲታ መንገድዋን ቀጠለች። የባሕሩን ጠርዝ ተከትላ ከእሸዋው ላይ እየተራመደች ሄደች፣ ሃደች። ቆሎ ቆሎ ነበር የምትራመደው። ሰር ልዮኔል 'አሁን ምን ባደርግ ይሻላል' እያለ ከራሱ ጋር ሲሚጓትና የሚጨብጠውን አጥቶ ሲትበሰበሳ ከጎይኑ እየራቀች ሄደች።

ያጋጣሚ ነገር ሆነና ከመደ ባሀሩ አትጣጫ ከሀይ ጉም ተነሰቶ ከቪቫን ወደ ሄደችበት መስመር ደረሰ። ይኸኔ ሺቫን፣ ብዙ ባትርትም፣ ጉሙ ሸፈናት። የዉኔተው የሚይሆን ነገር ከማሰብ አልፎ እስከ ማመን ስለሚደርስ ሰር ልዮኔልም ጉሙ እሳ አውጥቶ የዋጣት መስለው። ከእነድ ደቂቃ በፊት ከአወገቡ ዙሪ ስታለችስ የነበረችው ሴት አሁን ከእርሱ ርቃ ሄዳለች። ሚዴ ብቻ አይደለም፣ እንዳንጋገርዋ ከሆነ ስዘላለም ተለይታዋለች።

Scan by Easy Scanner

ከሚዕበሉ ድንፋታና ከነፋሱ ሽውሽውታ በስተቀር ሴላ የሚሰማ ድምፅ አልነበረም። በድንገት ግን የመርከብ ጥፋምባ በጋያል ፎጭ።

ታዲያ ሰር ልዮኤል አሁን ምን ያደርግ? እንባቢ በእርሱ ከሕብረ/ብትቦች ምን ታደርጋላችሁ? የሆነው ሁሉ ነገር ጎጠኝነቱ ሊመለከተው ማንኛውም ወንድ ከአንዳዘ ያለ ፈተና ውስጥ የሚ አያመለልም። የመይዱትን ማጣት፣ የሰው ሁሉ መሳቂያ/መሳለቂያ መሆን፣ እንደ ውሃ ላይ ከበት ተንሳፋፊ፣ ቀልጡና ባዶ ሆኖ መቅረት፣ አሳቡ አብዚ አደረገሙ። ይበተትና ቦት እንዳለች ፈልጎ ያግኛት ... ምን ሲፈይድ ቢያገኛት አሳብዋን ሊያስለውጣት ይችላል? ሰር ልዮኤል ብዙ አሰበ አሰላሰለ። አሳብዋን ለመለወጥም ግን እጅግ ተጠራጠረ። ከዚያው ጥልቁት በመርከብ ተሳፍሮ ይሂድ? ምን ትላላችዙ? በጣም ከባድ ነው። ሕጻያ ምን ይሁን? ጥያቄዎቹ ከባዶች ስለሆኑና መልሶቹም እንዲጡ አስቸጋሪ በመሆናቸው 'እደጣለ' ብሎ ማለቆ ይሻላል።

ቀደም ሲል እንዳሰበው ወደ ሥሪስ መሄዱ የሚሻል መሰለው። ሽንጣ ምርኮው በቀጥታ ሥሪስ ከተማ ውስጥ ከሚገኝ ሆቴል እንዲላክላቸው ነው ያዘዙት። የመኝታ ክፍልም እንዲያገላቸው አዝዘዋል። አርስየስ አሳብዋን ቀይሯ ከሆቴሉ ቅመጣ ይሆን ብሎ በማሰላሰል ከሆቴል ቢ ሉ እንደ ደረሰ ለቪቫን ባል የጻፈውን ደብዳቤ ሊልክላችው ቀረጡ። ሰውዬው ደብዳቤው ሲደርሳቸው ተናድደው እርሱን ለመግደል ካለበት ይመው ይሆናል ሲልም አሰበ። መጥቱው ቢገድሰት ግን ግድ ሰላልነበረው ከአንድ ነገር ሳይ አሳቡን ደመደመ—ድንገት 'ሠንድነታችን ይለይ' ብለው ወብመንጀቸውን እንግበው ቢመጡበት እርሱ ወደ ሰግደ ብከፉ እድሉን ለቪቫን ባል እንደሚሰጥ። ሰለዚህ 'የሊኑ መሰናን ግምባሬን ብለው ቢገድሉኝ አይከፋኝም' ሲል ለራሱ ነገረ።

ሕይወቱን በገፃ እጅ ያበላሸው ስለሆንና በእርሱ ይደገፉ የንበሩት ቤተሰቦቹም ሕይወት በማበላሸቱ ከሞት በስተቀር ሴላ የሚመኝው ነገር አልነበረም። ቪቫን ከእርሱ ጋር አለመኖርዋን ለመስኖኑም ሆነ ለሴላ ሰው ላለመንገር ወስኗል። ያገሩ ሰው ሁሉ 'ጥላው ሄደች' ኢያለ እንዲዘዘብበትና አንዲያፈዝበት አልፈለገም። ከብዙ ሥቃዮትና የአሳብ ውጥረት በኋላ በቀጥታ ወደ ሥሪስ ለመሄድ ወስኖ ወደዚያው አመራ። እዚያም እንደ ደረሰ ካረፈበት ሆቴል ሆኖ ለመስፍኑ የጻፈውን ደብዳቤ ላከ። መስፍኑ እንዳሰቡት ሰር ልዮኤል ፈሪ ሰው አልነበረም። የሚገኝበትን አድረሻ ለመስጠት

ቢገሎትላቸውም የመልሰ ደብዳቤ አሰጻጻፉ ሰነ ምግባሩ ስጸፈው ያ ብዛኛ መረጃ ያመለክታል በሚል ሰብዙ ተነጋ ተመካከሩ፣ ግን እስከ መጨረሻው መልስ ሳይመጣለት ቀረ። ያ ደግሞ ይበልጥ አናደደው። እንደ ሰር ሰዎነ ልም በሙራው መንኗል፣ በፈጸመው ጋጥያትና በሰራዊቱ ሞመን ሳዘረው የተሰማው ሙሳኔ ዮተቆጨና ዮተሰቃየ ሰው አልነበረም።

የሚጠብቀው የመልስ ደብዳቤ አለመምጣቱን ሲያረጋግጥ ሎብድ ሊን ደብዳቤ የሚያጨቅና ከአለበትም የማይመጣ ከሆነ አንር ጥሎ ከመሄድ ሙሙ ሌላ አማራጭ እንደሌለው ተገነዘበ። ከዚያች ቅጽበት ያንም ሂደ ምንም ነገር ቢደርስበት ወይም ምንም ነገር ቢያደርግ ደንታ አልነበራውም። ላደስፈልግ የሚመጻችንና የተከበረች ባለቤቱን ጥሎ ከሞተ ቤቱ ርቆ ሂዷል። እንደ መልአክ ያያቸው የንበሩት ሊጅቹን ጫዳ ላይ ዘርግፎ ኩብልሏል። «ድኜ ሁሉ መሰሞሶት የተከፈለው ለምኑ ነው?» ሲል መለስ የሌለውን ጥያቄ ራሱን ጠየቀ።

ለተመሰኑ ተናት ጊዜያዊ ደስታና ሰእርሱ ፍትና ብሳ እንደ ሕመልት ደርቆ ለቀረችው ሴት ሲል እንጂ ከልብ የመነጨ ፍትና ሳይኖረው በፈጽመው አሳፋሪና የተሰ ሰው ድርጊት ሕይወቱን አበሳሽ። ቪቫን ምሳው በሂደች ጊዜ ሕይወቱን ሰዘላለም መበሳሸቱን አረጋገጠ። ሌትሃዋ የፈጸማችውን ያህሰ ብትመድደውም ሚሰቱንና ልጆቹን ዋሰ መከብለል እንዳልነበረበት ያመተው ዘግይቶ ነው። የአሰበው ቀርቶ ያላሰበው ሆነ።

በየእለቱ የሚመጡትን ጋዜጠኞች እጥፍዶ መከታተል ጀመረ። ስለቪቫንና ስለእርሱ ምንም ነገር ቢጻፍ ሚሰቱን ከመና በከፋ መልኩ እንደሚወጋት ያውቃል። «ቤተሰቤ ምን ይል ይሆን፣ ምንስ ይመራሰኝ» እያለ ዘወትር ራሱን ይጠይቃል። ቢሆንም በዚያች ሰዓት ምንም ሊያደርግላቸው እንደማይችል ለበናው ያውቃል። ስህተቱ የራሱ መሆኑን በተገነዘበ ጊዜ ልቡ ክፉኛ በመቁሰሱ ለእይራሰው ጥፋት ተገቢውን ጥጋ መክፈል እንደለበት አመነ። ጋዜጦች እውነቱን ኪወቱና ስለእርሱ ከጻፉ የቤተሰቡ ስም ይፍተኛ ሲሆን እንደሚችል በተገነዘበ ጊዜም አሳቡ ራሱ አንገሸገሸው። ቪቫን ምን እንደሆነችና ከምን እንደ ደረሰች ለማወቅም ፈለገ። ከተለያት ቀን ጀምሮ ስለእርስዋ የሰማው ነገር የለም። በሕይወት አለች ወይስ ሞታለች? ከጉሙ ውስጥ እንደገባች ማዕበሉ ከነበረችበት ይርሰ ይሂት ሄዶ ይሆን? እያለ ቢጠይቅም የተጨበጠ ነገር ሊያገኝ ስላልቻለ ሞንቁቱና ከዘኑ የከፋና መራር ሆነበት።

Scan by Easy Scanner

ባር ልዮኔል ፊቡን እየረገመና በሥራው ሥራ ደራሱ ዘሲና እየገረፈው ልጥቂት ቀናት ፖሪስ ሙስዮ ቆየ። ጭንቅቱና በሥቃይ ባህጠበት ከሚያ ተነስቶ ሄደ። ቀደም ሲል ባደኖቹ ስለአልጄሪያንድርያ ሲያወሩ ሰምቷ ስለነበር ወደዚያ ኑው የሄደው።

ምዕራፍ ሰላሳ አራት

ለመደስት እሞክራለሁ

ቆንጆ ሴት ከባህር ጻርቃ ቆማ ማዕበል ያሳበደው ሙሃ አሪፋ ሲደነኳ ትመለከታለች። የዘሐይ ጨረር ከወጉርዋ ላይ ባረፈ ጊዜ የተለየ ድምቀት ሰለሰጣትና ከውበት ላይ ውበት ስለጨመረለት እዩኝ እዩኝ ትላለች። ማዕበሉ ቀደም ሲል የሠራውን የውሃ ደረጃ አፍርሶ ሌላውን ሲመሪ ማየቱ የተፈጥሮ ሙበትን ለሚያደንቅ የተለየ ደስታ ይሰጠዋልና እርስዋ ተደስተችበት። ቀና ሲሉ የሰማይ ጥራት አንጋጣችሁ ቅሩ ያለኛል። ከዚህ ሌላ ቀለል ያለ ነፋስ ስለሚነፍስና የነፋሱ ጩኸት ለዘብ ያለና የሚያነታቃ ላደሆን የሚያበለመልም ስለነበር ብዙ ነገሮች ከሀሊናዋ ውስጥ ገብተው እንዲተራመሱ ያደርጋል። የሴትዮዋን ቁመናና አቋም፣ ግርማ ሞገስና ውበትዋ በአካቢው ከነበረው የተፈጥሮ ውበት ጋር በማጻመር የዚህች ሴት ውበት ምን ይመስል እንደ ነበር ለመገለጽ ገጣሚ ወይም ሰዓሊ ሆኖ መፈጠርን ይጠይቃል።

ከሦስት ዓመት በፊት ደንምልድ ከሚባል አገር ከሰር ልዮኔል ቤተ ውስጥ የወጣትነት ዘመንዋን ያልጨረሰች ቆንጆ ሴት ሳሉን ተቀምጣ ማየታችን እንዛቢ የሚያስታውሰው ነው። ዛሬ ደግሞ የአፍላ ዘመንዋ ጨርሳና የበሰለ እንጆሬ መስላ ከባህር ጻር የቆመችው ቆንጆ ሴት እርስዋ ናት። እንከን የማይወጣለት ውበት ልዕልት የሚያሰኝ ከሆነ ይህችንዋ ሴት ልዕልት ብሉ ከመጥራት የሚያግድ ነገር አይኖርም።

የኤሊኖር ጓደኞች የተነበዱት ነገር እውን ሆነ። ሕይወት ለኤሊኖር የቁም ሞት ለለሆነ ደንዎልድ ውስጥ ለመኖር አልቻለችም። እጣ ነክልየ መራራ መሆኑን ስትገነዘብ ዘወትር 'ያገር ያለህ' ብላ በመጮህ እሪታዋን ትለቀዋለች። ስለዚህ ህዘንዋ እየከፋ ሲሄድ ነበር አገር ጥላ ለመሄድ የወሰነችው። ከነበረችበት በመኖር ያለፈው ሕይወትዋን የሚያስታውሳትን ነገር ከምታይ ልክ እንደ ባልዋ ወደ ዓለም ጻር ቦቃ ብትሄድ ደንታ አልነበራትም። የምታየውና የምትሰማው ነገር ሁሉ ሰር ልዮኔልን

ምሬያስታውስ ሆኖ በሳገንገሙ ያንን የመሰቅያ ጎዶሉ አሳገ። ምኖ ቀን ሊያስፈ ሲሄድ ያ ልብን ከውለት የሚከፈለው አስደንጋጭ ዘባ ያበሰቀው ሴቶይ ጊዜ ሽርት ልጥዋ በተመለሰ ጊዜ ይሰደጠችዋ አመራት ጉን አንደሆነ ለማየት ቻለች።

'በእንትርት ላይ ጆር ይግሃ' አንሂሱ ከጊዜ በኋላ መንድ ሊጀቀ ታመመባት። ጊዜም እያለፈ ሲሄድ የልጁ ሕመም ሰለጠነ ሰውነቱ ደነዘ ጀመር። ልጅዋ በተፈጥሮው በሽታ የመቋቋም አቅም ያለው ሆኖ የተፈጠረ ስላለበረ በአጭር ጊዜ ውስጥ እየደከመባት ሄደ። ተፈጥሮ ሁለንም ነገር ለሱተነበነላ ያምትለግስበት ጊዜ ሙበን በመሆኑ ለልጁ ሙበት ጽረቅው አንጂ የመልኩን ያህል ሆደብሰና ቻይ አላደረገችውም።

የኤሊኖር አባት ሐሰሪሞችን ሲያማክሩ ልጃቸው ከዚያ አዝ ብትሄድ እንደሚሻል መከሯዋቸው። እናትዮ ልጆችዋን ይዘ ወደ ደቡብ ፈረንሳይ ብትሄድ እንደሚሻልም ነገርዋቸው። ሰለዚህ ለጉዞው አስፈላጊ የሆኑ ሠጅት ሁሉ ቡተጠናቱቀ ጊዜ ኤሊኖር በሳም ደስ አላት፣ ከፍተኛ የሆነ እርዮታንም አገኘች። ጊዜ እያለፈ ሲሄድም ኤሊኖር ምርጫ ስላልነበራት የደረሰባትን ለመርሳትና ለመቅበል ሞክረች፣ ግን አልሆነላትም። እንዲያውም ከነአካቴው ከመርሳት ይልቅ ዘዘንዋ እንደ ምበዋ ውስጥ ውስጡን እየሰረሰረ ስላመነመናት በተላሉ የሚሸሙት ነገር ሆኖ አላገኘችውም።

ከአባትዋና ከእንጀራ እናትዋ ሌላ የማንንም ፊት ማየት አሰጠላት። ሁለቱ ግን እጅግ በጣም ስለሚራሩላት ከእርስዋ እንዲርቁ አልፈለገችም። ከነአካቴው ከእናርሱ ሌላ ዘመድ ወይም ጓደኛ ማየቱ እንደ ኮሶ መረራት። ማንም መጥቶ የባልዋን ስም እንዲያነሳባት ስላልፈለገችም አባትዋንና የእንጀራ እናትዋን አንድ ነገር ለመነጋገርው። ይኸውም «ወደቂ ሁሉ እየመጣ ሲያስተዛገበኝ ወይም ልዮኔልን ሲነትፍ ለመሰማት ስለማልፈልግ ግንም ቢሆን ከአጠገቤ ባያደርስ ደስ ይለኛል። የሆነ ሰው መጥቶ ስሙን በነፉ ቢያነሳብኝ ሕይወቴን አደጋ ላይ ይጥለዋል» የሚል ነበር። ቢሆንም አባትዮ «ደህ እንኳን የማይሆን ነገር» ሲሉ አሳብዋን ሲያነጽሽሹ ሚስታቸውም ይህንኑ አሳብ ሳይደግፉ አልተናም።

የኤሊኖር አባትና ባለቢታቸው ልጃቸውን በመንከባከብ ያሳለፉት ከባድ ጊዜ አሰቸጋሪነት አሰከ ሕይወታቸው ፍጻሜ አልረሱትም። አባትዋ ከዚታቸው ሰው እንደሚፈልጋቸው ቢያውቁም ልጃቸው እንደዚያ ተጎሳቁላና

ኤሊኖርን ሲያይዋት እጅግ ተገረሙ። ባለፉት ሁለት ዓመታት፣ በአየር ለውጥ ሳቢያ ሊሆን ይችላል፣ ኤሊኖር ከመቼውም ይበልጥ ቆንጆና አምሮባት ነበር የጠበቀቻቸው። ፊትዋ እንደ ጣታ ጀምበር ደምቋል። ተድሞ ከነበራት ቅርጽ የተሻለ ቅርጽ አውጥታ ሽንትጣለች። ከጠባትነት ዘመንዋ ይበልጥም አምሮባታል። በአሥራ ስምንት ዓመትዋ ነበር ባል ያገባቸው። ባልዋ ጥሎአት የኮበለለውና ይህ ታሪክ የተጀመረው በተጋቡ በአምስተኛው ዓመት ስለሆነ አሁን ሃያ ሦስት ዓመት ሆንዋታል። ነገር ግን በዚህ አድሜዋ ከአሥራ ስምንት ዓመት ኮረዳ ጋር ቢያነጻጽርዋት ኮረዳዋ ከእርስዋ ታረጀለች። ለነገሩማ ማንም ሰው የደረሰበትን መጥፎ አጋጣሚ ከተቀበለውና ለፈጣሪ ከሰጠው ይህ ሊሆን እንደሚችል እሙን ነው፣ በተለይም በዳይ ሳይሆኑ ተበዳይ ከሆኑ።

«ጎሽ የእኔ ልጅ፣ በጣም ነው ያማረብሽ» አሉ የእንጀራ እናትዋ ወዲያው እንደ ተገናኙ። እንቺን የመሰለች ቆንጆ ቤት ተዘንቱብሽ፣ ያውም ባዕድ አገር፣ በብቸኝነት መኖርሽ ያሳዝነኛል። ወጣ ወጣ ብትይ ያገሩ ወንድ ሁሉ ከጫማሽ ስር ቡተደፋ!»

አባትዋና የእንጀራ እናትዋ እንደ ተመኙት ጤናዋ ተመልሶና መንፈስዋ ታድሶ ነው የጠበቱዋቸው። በዚህም፣ በመጠኑ ቢሆንም፣ ደስ ብሎአት እንደምትኖር ገመቱ። ባልዋ እንደ ተለያት ልጃቸው በህዘን ተጨማልቃ ስትንገበገብ ማየትና እነርሱም በተጫናቸው የሃጥረት ማቅ ሳቢያ እጅግ በጣም ይቆጩና ያዝኑ ነበር። በተለይ የኤሊኖር አባት አንዳንድ ቀን ላይታወቃቸው በንዴት ብዛት ገንፈል ሲሉ ባለቤታቸው የሚያደርጉትንና የሚጨብጡትን እያጡ ብዙ ይንገበገቡ ነበር። አሁን ያ ሁሉ ስቃይ ቀርቶ ልጃቸው እንደዚያ ተለውጣ ሲያይዋት በጣም ነው ደስ ያሳቸው።

«ይቺን የመሰለች ቆንጆ ቤት እንደዚያ ሲወጻት፣ ሲኩራራላትና ሲንከባከባት የኖረው ባልዋ በመጪሪኛ እንዲህ ጉድ ያድርጋት! በአፍላ እድሜዋ ጥሎአት ይኮብልል! እንደዚህ አምሮባት በብቸኝነት ከቤት ስትውል ማየቱ እኮ አሁንም ቢሆን ስሜትን ይነካል፣ ለንደን ይተሳል፣ ለሀሊና ይከብዳል።» ከአባትዮ ጭንትላት ውስጥ የሚንከባለል አሳብ ነበር።

አባትዋ የልጅ ልጆቻቸውን እያዩና በቱሪት ከንፈራቸውን እየነከሱ ውስጥ ውስጡን ይናደዱ እንጂ ከልጃቸው ፊት ምንም ነገር አያነሱም። ግሸበ ጎርዶን ግን ከኤሊኖር ልጆች መካከል ሴትዋን ልጅ አሰበልጠው ሰለሚወዱ ዘወትር ይህ ቀረሽ የማትባል ልጅ ናት ይላሉ፣ እድል

ሲገጥማቸውም ከሚገባው በላይ ያሞላቅጿታል። ወንዱን ልጅ ግን ይጨነቡበታል። አጪነው ሲመለከትዋቸው የአባቱን ጥፋት እርሱ ላይ የደራደቡ ይመስላሉ። ሁለተኛዋም ይህንኑ ፈሰግ እንድትከል በተደጋጋሚ ይነዝንዝዋታል።

«የልጆቹ ሞግዚት እንደ ሠሞንሽ መጠን በተለይ ወንዱን ልጅ በሚገባ ቀጥተሽ ማሳደግ አለብሽ። አለበለዚያ እርሱም የአባቱን ፈለግ ሊከተል ስለሚችል መጠንቀቅ ያስፈልጋል።»

ሚስስ ሮጀርስ ግለት የቤት ሠራተኛዋ የዚህ ዓይነቱ ትእዛዝ እጅግ ያስከፋታል። እንዲያውም አንዳንድ ጉዳዮችን በተመለከተ አሳብዋ ከእመቤትዋ ከኤሊኖር አሳብ ጋር የተቀራረበ ነበር። ሰር ልዮኔል ቤተሰቡ ሳይበደል ቢፈጽምም ዘወትር ስለዚያ ነገር ማንሳቱና እርሱን መውቀሱ ጥቅም እንደማይሰጥ ትናገራለች። የኤሊኖር አባትና እንጀራ እናት ለጉብኝት በመጡበት ሰሞን ጊዚው በሰላም ነው ያለፈው። የአካባቢው እየር ደግሞ ለጤና ተስማሚ ስለነበር የቤተሰቡ አባሎች ሰሽርሽር ወጣ እያሉ ብዙ ተገናኙ ተደሳሰቱ ለማለትም ይቻላል።

አንድ ቀን የሚስተር ጎርዶን ባለቤት ትንሽ ስለተጫጫናቸውና የድካም ስሜት ስለተሰማቸው ከቤት ለመውጣት አልፈለጉም። ስለዚህ አባትና ልጅ ብቻቸውን ለመንሸራሸር ወደ መገናኛ ሥፍራ ይሄዳሉ። የሄዱበት የመገናኛ ሥፍራ አውሮጳ ውስጥ ከሚገኙ መገናኛዎች ሁሉ የላቀ ነው። ቀና ሲሉ የጠራ ሰማይ፣ ዓይንን ቆልቁል እደርገው የተመለከቱ እንደሆነ ደግሞ ጥራት ያለው ኔኴቴ ከድንጋይ ጋር እየተጋጨ አረፋ ሲደፍት ይታያል። ፊት ለፊት ቢያዩ ትልት ተራራ በበረዶ ተሸፍኖ ሸሸ የጠመጠመ ቲስ መስሉ ይመለከታሉ። ወደ ጓላ ዞር ቢሉ ሰማያዊ ቀለም ያለው ባህር ተንጣልሉ ይታያል። ከኔኴቴው እየበለለ የሚወርደው ውሃ ከቆሙበት የእንጨት ድልደይ ደርሶ መጫሚያቸውን ቢያርስም የውሃው መጠን ዝቅተኛ ስለነበረ ይሆናል አባትና ልጅ ሰውነታቸው መራሱን አልተገነዘቡም።

«ኤሲኖር» አሉ አባትዋ፣ «አንድ ነገር ልጠይቅሽ ፈልጌ ብቻችን የምንሆንበት ጊዚ እየጠበቅሁ ነበር። ሕይወትሽን እንደዚያ የለመጠው ማኖር አጋጣሚ ከሆነ አሁን ሦስት ዓመት ነው» ብለው ሲናገሩ ኤሊኖር አቀርቅራ ወደ ኔኴቴው ተመለከተች፣ ፊትዋም እንደ ልግዱ ቀላ።

«ስለዚህ ጉዳይ እንስቶ መጫወቱ ጥቅም ያለው ይመስልሃል እባክ?» ስትል በግትርና ድምፅ አባትዋን ጠየቀችው። «ብትችል ስለዚያ ነገር ዳግም ባታነሳብኝ ደስ ይለኛል» ባለቻቸው ጊዜ «የለም እንዳንድ ነገርን አንበይን መጫወት ይኖርብሃል። ዳግም ያማያነሳ ነገር ቢሆን አሳነሳውም ነበር። አውን ግን ምርጫ ያለን አልመስለኝም። አየሽ ልጄ፣ በዚህ ዓይነት ሕይወት እሰከ እድሜ ልኩ እዚህ አገር መኖር የለብሽም» ሲልዋት ቁና ቁና አየቻቸው። እንዲት ብላ እንዳየቻቸው ሲመለከቱ ግን ደንግጥ አሉ።

«አባዬ» አለች፣ «የምሳየው ሙሃ እርስ በእርሱ ሲጋጭ ትመለከተዋለህ? የመጣጨቱ ኃይል አረዳ ያስደነቅዋል። ወደ አገሬ ተመልሼ ሂጀ ከምኖር ከዚያ ጥልቁት ከለው ሙሃ ውስጥ ገብቼ ብሞት ይሻለኛል» በማለት ከረር ያለ መልስ ሰትሰጣቸው «እንግዲያውማ ልጄ፣ እንደ ግዥኝ ነገር ዓለሙን ትተሽዋል ማለት ነው» ሲሉ እያዘኑ መለስላት።

«ዓለምን ከረሳሁና ዓለምም እኣን ከረሳኝ ቆይቶአል» ብላ ዝም አለች። አባትዋ ግን ተጠሉ።

«ኤሊኖር፣ ልኮኔል ከሃደ ሦስት ዓመት አለፈ። ሦስት ዓመት ቁሳል ጊዜ አይደለም። በዚህ ጊዜ ሙስዋ ስለእርሱ የሰማነው ነገር የለም» ብለው ሲናገሩ 'ከኢትዮጵ ጋር ደስ ብሎት ነዋ የሚኖረው' የሚለው አሳብ ከወሲናዋ ሙስዋ ጋበ።

«የነገኔ ሰዎች» አሉ አባትዋ ቀጠሉና። «እስከ ዛሬ ከሆንክ ሰዎች ጋር ግኙኝት ያደረገው እንድ ጊዜ ብቻ ነው፣ በደብዳቤ ማለቱ ነው። ግብፅ አገር ሙስዋ ከሚገኝ አሌክሳንደሪያ ከተባለ ሥፍራ ነው ደብዳቤ ሙን የጻፈላቸው። ደህ የሆነው በመጀመሪያው ዓመት ሲሆን ከዚያ ወዲህ ድምፁ ተሰምቶ አይታወትም።» መልስ ሰላለጠቻቸው አውንም አባትዋ ቀጠሉ። «በጣም የሚገርመው ስለዚያች ገደቢስ ሴት ለማወቅ ብዙ ባለያይትም ስለእርስዋ ምንም ሃይነት መረጃ የሚነግረኝ ሰው አለማገኘቱ ነው። ባለቢትዋ ከፍተኛ የሆነ ግንዘብ አንድትሠጠድ እንደፈቀዱላት ግን ሰምቻለሁ። ቢሆንም ከፈቀዱላት ብዙ ገንዘብ ሙስዋ አንድ ሳንቲም እንኳን አልሠደቻችም። መስፍኑም ቢሆኑ ስለእርስዋ የሰሙት ነገር የለም። ስለዚህ ሰዎቹ ተያይዘው ከገጹምድር የጠፉ ይመስላል» ሲልዋት «አባከህ አባዬ ልለምንህና ስለእርስዋ ዳግም ባታነሳብኝ» ስትል ተማጠንቻቸው። «ስለእርስዋ ምንም ነገር ስሰማ በጣም ያመሻል። ሊላው ቀርቶ ስምዋን እንኳን እንድታነሳብኝ አልፈልግም።»

«እሁሆ ልጄ፣ አንቺን እንዳቃጠለችሽ ፈጣሪ ልእርስዋም ቀጥቶ ይሰጣታል። ዳግም ስምዋን ሳላነሳ ቃሌን አሰጥሻለሁ። ነገሩን እስከዚህ ከወሰሸው እኔ ሥን ገድሬን ነው የማስጨንትሽ ነገር ግን አውንም ቢሆን ምንገርሽን የምገልተበይ ከሆነ ከሰማሁት አንዳንድ ተባራሪ ወሬዎች አንዳረጋገጥኩት ልዮኔልና ሴትዮዋ አብረው አይደሉም።»

«አብረው አይደሉም! እንዴት ሊሆን ይችላል? ለምን እንዲህ አልክ?» ስትል አባትዋን በጭንቅ ጠየቀቻቸው።

«ስር ልዮኔልን ያየ ሁሉ ከሴት ጋር አይቆት አያውቅም። ከጣሩ ከመገጨቱ ብዙ ሰዎች ከተለያየ ዘታ አያተውታል፣ አነጋገረውታል። ታዲያ ያየው ሰው ሁሉ ብቻውን ሆኖ ነው ያገኘው። ሌላው ቀርቶ በአውሮፓ አርሱ ካረፈበት ሆቴል ቤት ያረፉ ሰዎች እንኳን እርሱን እንጂ ነቪነን አላያትም። ታዲያ ልጄ ይኼ አያስገርምሽን?»

«አሁን ያስገርማል፣ ከማስገረምም አልፎ ግራ ያጋባል» አለች ኤሊኖር ድካም ቦጫት እየተሰማት። «ቢሆንም ግን» አለች ቀጠለችና «አሁንም ስምዋን አንዲታነሳብኝ ነው የምፈልገው። ህሊናዬ ስምዋን ሰምቶ የመሸከም አቅም የለውም።»

«እሺ እሁን እንተወውና አሁን ወደ አገራችን አብረን ብንመለስ ምን ይመስልሻል?» ብለው ሲጠይቋት «የለም፣ ዓይኔ ዳግም የእንግሊዝን አገር አያይም። ከዚያ ተመልሶ ሂዶ ለመኖር አላቡም ሆነ ፍላጎቱ የለኝም። በተለይ ደግሞ ደንምልድን ዳግም ለማየት ጨርሶ አልፈልግም። ልጀ በእድሜ ከዚህ ትንሽ ከፍ ሲል ወደዚያ እልከየለሁ አንጂ እኔ አልመለስም። የአባቴን ሀብትና ንብረት እርሱ ይረከበል። እምቢዋን ግን አስከ መጨረሻው ከእኔ ጋር አቆያታለሁ የሚል አሳብ ነው ያለኝ» ብላ ስትመልስላቸው አባትዋ ራሳቸውን ነቀነቁ ከባድ ሀዘን እየተሰማቸው።

«እስከ ዛሬ ጥፋት ስታጠፊ ወይም ስትሳሳቺ ያየሁበት ጊዜ የለም ለማለት እደፍራለሁ። ያሁኑ የመጀመሪያሽ መሆን አለበት። ማዘንሽና መዘፋትሽ የሚጠበቅ ነው። የልጆችሽን ሕይወት በዚሁ ሳቢያ ማበላሸቱ ግን ትክክል አይመንም። ደህን ውሳኔሽን ሳትለውጪ ብሁ ከቆየሽ የልጆችሽን የወደፊት ሕይወት ታጨልሚያለሽ፣ ወደፊት ቃሌን እንዳትረሺ አደራ እላለሁ።»

ከሽርሽር መልስ ኤሊኖር ወደምትጥርበት ኒላ ሲመለሱ ከሴት ምን እንደሚጠብቃቸው ሳያስተውሉ ነበር የተጓዙት።

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ ሰላሳ ስድስት

«ከሞት የከፋ»

የኤሊኖር ልጅ ትንሹ ግርዶን የሎንቶት ምልክት አየታየበት ከጠዋቱ ቆሞ ጠበቃቸው። «እማዬ ቀስ በይ፣ እባብ ትልቅም ድምፅሀን ብታሰማ ጥሩ ነው። ምጣዱትን ናት ከዚህ ያስተመጠርኝ። እማማ ጉልትዋ ቤሳቤ ስላመማቸው ድምፃችሁን አጥፍታችሁ እንድትገቡ ንባር ብለንዎታል።»

«በል ቶሎ በልና ምጣዱትን ጥራት» አለችው ኤሊኖር ረጋ ባለ መሃኔ። «እያየህ አዙሩ እትደንግጥ። ለነፉ ነገር የሚሰጣችው አደመሰለኝም። ለዚህ ደግሞ ጥርግሬ አደግዘህ፣ ምክንያቱም እንዲህ ዓይነቱ በድንገት የሚመጣ ሕመም አስዘህም ለነፉ የሚሰጥ አደሆንም።»

ምጣድትዋ እንደ ደረሰች «እማማን አመማቸው እንዲገ» በማለት በትዝያታት «እምን ቡጣም ነው ያመማቸው። ችሳንት ሚታ ነባድ የሬ ምታት ሲያሰታደቸው ነው ያደሩት። ዓይናቸው ደግሞ ደም መሰሏል። ዛሬ ጠዋት ግይ ስሰጣቸው ሲጠጡ አልምሰውም። እንዳመማቸው ቀደም ብዙ እንዳልነገራችሁ ያስጠነቀቁኝ ራሳቸው ናቸው። እና አሁን....» ብለ ሰትቀጥል «እና አሁን ምን» ስትል ኤሊኖር ባልታ ዝቸክት።

«አዙንግ አትደንግጡ እንጂ በጣም ነው ያመማቸው። ባልሳት በሽታቸው የመረርሽኝ ይመስላል። መረርሽኝ ደግሞ አደገኛ በሽታ ነው። እርሳቸውን የለከፈው መረርሽኝ ደግሞ ሊሳውን ሰው ካጠቃ የከሩ ይሆናል። ባለፈው ዓመት እዚህ አካባቢ መረርሽኝ ገብቶ ብዙ ሰው እንደለቀ ትዝ አይሎትም? ያ የሆነው እኮ ልክ የባሬ ዓመት በዚሁ ጊዜ ነው። እርሳቸውን የለከፈው በሽታ ካለፈው ዓመት በሽታ ጋር ተመሳሳይነት ስላለው ትንሽ ፈርቻለሁ። እምና እሺ ካልንበት አልደረሰም እንጂ የከተማው ሰው ሁሉ ነበር የታመመው።»

«ጠም ብለሽ እያካበጀ፣ ያኗማማ በሽታ እንቺ የምትዪው ዓይነት ላይሆን ይችላል» አለች ኤሊኖር ከንፈሮችዋ እየተንቀጠቀጡ። ከዚያ ለተወሰነ ጊዜ ዝም አለች። በልብዋ ግን 'በሽታው መረርሽኝ ከሆነ እዛ ምን ይላል?' ስትል ራስዋን ጠየቀች። ይህን ጊዜ ነበር ምንም እንኳን የኤሊኖር አባት ጠንካራ ሰው ቢሆንም ዜናውን ሲሰሙ ዮተርበተበቱትና «ቶሎ ብለን ሐኪም ማፈላለግ አለብን» ሲሉ የተናገሩት።

ምጣድትዋ አልተሳሳቱትም፣ በሽታው በድንገት የመጣና ለነፉ ነገር ሊጸርግ የሚችል የመረረሽኝ በሽታ ነበር። ሴትዮዋ እየደከመ መሂደትዋን ኤሊኖር ተገንዘበች። ሰውነታቸው ከመጠን በላይ በለጋስ ግን ከመጀመሪያው ጠሃፊ ሙግ ነው ያስገላቸው። ሰውነታቸው ሁሉ እንደ ጋለ ምድጃ ያቃጥላል።

«ኤሊኖር ምን ያሸላል?» ሲሉ እብትዋ የሎንቶት ጥያቄ ጠየቅዋት። ወንድች ብርቱ ቢሆኑ እንኳን መሳ ቅሰ የጠፋ ንባር ሲጥዮግችው የሴቶችን ምክርና መሰ መጠየቃቸው የተለመደ ነው።

«ቶሎ ብሎ መጥቶ የሚያያችው ሐኪም ያስፈልግናል። እንዲያውም እንት ብትሂድና ሐኪም ብታፈላልግ ይሻላል። እኛ ያለንበት አካባቢ ከሴንት ልዊስ ከተማ ወደ ሰሞንት ዚሉሜትር ያህል ይርቃል። ሲንት ልዊስ ከተማ ውስጥ ጎበዙ ሐኪሞች ስላሉ ከዚያ አብርህ ሊመጣ የሚችል የህክምና ባለሙያ አታጣምና በቶሱ ብትሂድ ይሻላል» በትላችው «ከዚያ በኋል የምታውቂው ሐኪም አለ?» ሲሉ ጠየቅዋት።

«እኔ እንኳን የማውቀው ሐኪም የለም። ግን መሲይ እንትዋን ነበዝ ሐኪም ናቸው ሲባል ሰምቻለሁ። እርሳቸው የሚገኙበትን አጠያይቀህ ይበጣቸው ብትመጣ ጥሩ ነው» ስትላቸው የመሬት ከበር-ቤው አባትዋ ወደ ጎባለው ከተማ በቶሱ ሄደው ዶ/ር እንትዋንን ይዘው መጡ። ሐኪሙ ቤተሰቡ ካለበት እንደ ደረሱ በቁጥታ በሽተኛዋ ተኝተውበት ወደ ነበረው ክፍል ሄደው በእሮር ጊዜ ምርመራ ሲትዮፃ በመረርሽኝ በሽታ መያዛቸውን አረጋገጡ። በሽታውም አደገኛ ሊሆን እንደሚችልም አበረዱ። ስለዚህ የረጅም ጊዜ ልምድ ያላትና ከዘመተኛዋ አጠገብ ላትለይ የምታሰታምማቸው ነርስ እንደሚያስፈልግ መከሩ። አስበለዚያ ለሴትዮዋ መትረፍ ዋስትና ሊሰጡ እንደማይችሉ አከከረው ተናገሩ።

ኤሊኖር ግራ ተጋብታ እንቁጥን ያዘች። 'እሁን ሐኪሙ ያልዋትን ዓይነት ነርስ ከዮት አገኛለሁ፣ እኔ እንደሆነ ለአገሩ ባዳ ለሰጪ እንግዳ ነኝ' ስትል አሰላሰለች። በዚህ ጊዜ ኤሊኖር መጪነትዋን ከፈሯዋ ለማየት የቻሉት ሐኪም «በዚህ በዙሪል እንኳን እኔ ልረዳ እችላለሁ» አሉ። «ቤንች ልዊስ ውስጥ ገዘሰው የግኑ የሕክምና ተቋም ስላለ ከዚያ ተቋም ውስጥ እኛ የምንፈልገውን ዓይነት እርዳታ ሊሰጡ የሚችሉ አካሚ ሴሮች አሉ። በግለት ሐኪሙ አሳብ ሲሰጡ 'አካሚ ሴሮች!' ሲሉ የኤሊኖር አባት ባልታ ገብተው «ሴር ማለት ደግሞ ምን ማለት ነው?» ሲሉ ጠየቁ።

«ንጋቷ የልጅ እኔ አሰራዳለሁ። ነሳሚና ነርሷችሁ ሳትነግሯቸው ያደረጋ
በመልኳም ጠባያቸው የተመሳሰሉ ሲሉት ነበሩ። ነርሷችሁ በአባቷ
ሲሆን ዋና ሥራቸው የህክምና እርዳታ በተጠየቀ ጊዜ የታመመን መርዳ
ነው። ስለዚህ የትም ልትሄን የማትችል ነርስ ከእነርሱ መከከል ቅኖችሁ
ያህን የምለው በሙሉ ልብ ሲሆን ሲርሳቸ ደግሞ ፈረንሳይ ያን ቢ
አያደለም። በመሀለቀታቸው ከእንግሊዝና አሜሪካን እናቸው ያ
አሉ። ደሰ የሚለው ደግሞ አብሮአቸዉ የነበንሊኒኖ ሥነ-ልቦና ሳ
ያናገራሉ» ብለው ሐኪሙ ሲያሰራሉ «እንግዲህማ ችሎ ብዙ ወራ
ልጂድ» አሉ የኢሊኖር እናት።

የኢሊኖር አባት ጊዜ ሳያጠፉ መኢያው ሲሆን መሥሚፕንባት የአከሥ
ተጀም ተባዙ። እርዳታው ከዚዱ በኋላ ኤሊኖር አሰፈሳጊ መስሉ የታያት
ሁሉ አዘጋጅች። በዚህ ጊዜ ነበር ልጅትዋ ጉዝ ያልጥት። አነርሱን አደ
ሳድ ሲጥል ምንችል ማንኛውም አሳብ ከሥንትላችትም ሠዉጥ ሲገባ እንደ
ሠር ደመጋቦል፣ እንደ ጥትም ያስፈራታል።

«ከዚህ መሄድ አለባቸው፣ አሁኑ መሄድ ያናናርባቸዋል» ብትልም
ወዲያው «ታዲያ በቱሉ ከዚያ አገር ደሄዱ ከተባለ ወዲት ነው የሚሄዱት
ማንስ ያስጨንቸዋል?» ስትል ራስዋን ጠየቀች።

የበሽታውን ምንነት ቀደም ብለ ዚታውት ነበር እንጂ አዜን ጊዜ
አልርአልል። እኛን ብርቱ ሲት በተላሉ የህለሙና ያደከመው በሽታ
አትመዳደሚ የሆኑትን ልጅትዋን በሽታው አልንነቸውም ብሉ ለማመን
ደከበዘል። ከሕሞኖቱ መጫመጅ ያጣራ በሄደች ጊዜ ሠንጱ ልጅዋ ነርሷን
እንትልቱ መስዶት ስለነበር በጎያል እንደሚተናሰ ተገነዘበች። ፊቱም እንደ
ቀላ አስተዋለች። ከልጅቱ መጫመጅ ያጣራ ጸጥታ በመስፈኑ የልጅቱ ሳቅና
ጫጫታ አያስማም። ጸጥታው እንግዳ ነገር ስለሆነባት እጅግ አስፈራት።
እምዙዋ መሬት ሉጭ ብላለች። ፊቷዋ ላይ ፈገግታ አያታይም። እናትዋን
ሰታያቷ መጮሽ ብላለች።

«ማሚ ብርጅ ብርጅ አለኝ። ነርሶንም በርጅት ነጩ ማትልል ብሎ
የተሻው። አለቃት ስውነትዋ አየተንቀጠቀጠ።

በቱሉ በመንበርከክ የሴት ልጅዋን ሁለት እጅቷ ሰትያዝ እምባ
ግጥም አለ። በሽታው ምን እንደሆነ በመጠርጠር የሁሉንንም ሰውነት
ነካነት። ነርሶን ሲያነቡለው እምዙዋ ተገልጭለች። የምታደርገውን ዚሮ

አምለዚህ የልጅቷን ነገር አደራ ሰትል ዶክተሮን ተማጸነች። ሁሉንም
በአንድ ጊዜ በአንዳንድ እጅትዋ በመያዝ ኮተፈጅችው። እነኚት ብሳ
እንዳሳያቸው ሰአርሰዋም ግልጽ አልነበረም። ነርሶን በጭም ከነጋታ ብሳ
ዝም ያለው እርዳዋ አንዳበበችው እንቅልፍ መስጶት ሳደሆን በሽታው
አናውት ነው። ወደ ከናሳቸው ወሰዱ የሰበሱትን ካወሳሰቀች በኋላ
አስቸጋቸው። በአፋጣኝ መልእክተኛ ወደ ሐኪሙ ካወሳሰቀች በኋላ
በሙሙ ጊዜ የፈራችውን አረጋገጡላት እንጂ የተሻለ ዜና አልነገሯትም።
ሁሉም ልጅትዋ በወረርሽኝ ተለከፈዋል።

የሐኪሙን ሥል አሰከትሰማ ሳትኑሯት ከአንድ በታ ዋጥራ ነበር
የቀሮችው። የሞት ብሥኔ እንደምትጠብቅ ሲት ደረቅ ቀረች። አሁን
ታዲያ አምነ የሚሉት ነገር በዓይንዋ አልነደም። አልቅሽ አልቅሺም
አላሳት። ወገ ሲበላ ድርቅ ብሎ መቅረት አዲስ ነገር እደደለም። ዓይኖቷ
ከሐኪሙ ላይ ጥተነሰው ነው የቀሩት።

«እውነቱን ያንገሩኝ» አለች ዝግ ብላ። «በህልም ሳይ የቀረኝ ነገር ቢኖር
የልጅቷ በሕይወት መኖር ሲሆን ከአነርሱ የሚበልጥባኝ ሌላ ነገር የለም።
በሕይወት ይኖራሉ ወይስ ደሞታሱ?»

«ደህን እንኳን ልነግርሽ አልችልም» አሉ ዶክተሩ። «ደህን የሚያውቅ
ሂማሬ ብቻ ነው። በእርግጥ ልጅቱ ታመዋል። ከሴት ልጅሽ ደበልጥ
በበሽታው የተጠቃው ወንዱ ልጅ ስለሆነ የተቻላንን ሁሉ እንማረልጉ።»

«አዶን ሳይ ሊጥሳቸው ይችላል ብለው ይገምታሉ?» ብላ በትወይቃቸው
«መጀስ ሰው ከታመመ ማስፈራት ይቀር ብለሽኡ ሲሉ መለሰላት።
«ያመረርሽን በሽታ አንዱን ይሁት ሊሄድ ሲችል ሴላውን ግን እድትቀ
ይመልሰዋል። ዋናው መጭትሌ የሚቻለውን ሁሉ በማድረግ ተገነዘበ
ማስታመም ነው። እና ልጅቱን በሚገባ ጠብቁና ተንከባከበ ማስታመም
ያስፈልጋል። እኔም እናርሱን ትቼ ርቁ ስለማልሄድ በቱሉ ተመልሼ
እያቸዋለሁ።» ሐኪሙ ብርቱ ጥንቃቄ እንድሚያስፈልግ ከሰጠቀቀ በኋላ
ከዚቱ መጥተው ሄዱ። ኤሊኖር ሠየፈ እንደ ጥመታ በው ፊትዋ አመድ
መሰሉ የአንጀራ እናትዋ ወደ ሁናበት ክፍል ደደች። በድንገጫ ብሎ
ስለቀለዋወጠች ፊትዋን ሲያዩት በጣም ያስፈራል።

«አስታመማ ፈልኡ፡ ሁለቱም ልጅቱ በበሽታው ተለክፈዋል» በማለት
መርዶውን ለእንጀራ እናትዋ ስትነግራቸው እደሰቀሰች ነበር።

«ሁለቱም» ሊሉ ሌትዮ በጠየቁ ጊዜ ኤሊኖር «አልጋ» ሰጥ ሙለቻችሁ። አብትሞ አስራሞሄ ደበው መጥተው ሰለነበር «ከሁ አለፃ ብዙ ብቶሩ አንደበት፣ «ሁለቱም ልጅቷ ታመጦል ንበር አስተማሚ ታመጣልኛለሆ እንዝሊሚት አስራሙሂ ብትጥኝ ደሰ ይሰኝ

«አይሆ ልጁ» አሉ አብትሞ ያመፈኒት ዛጽኑ ፊታቸው ዓይ አየታሩ ኤሊኖር ወደ አስታማሚው ፊትዋን አዙራ ልትጨብጣት እጅዋን ዘረጋች።

«ልትሪጂን በመጣሳትሽ ላመሰግንሽ አወዳለሁ» አለቻት። «ከልጅቷ መታመም ምክንያት ብዛም ሰለደንጉዛቱ ምን ማድረግ ወይም ምን መሥራት አንዳለብን አሳውትም። አሮሽ፣ ዘካለም ሳዩ የቀረን ነገር ቢኖር ልጅቷ ብም ናቸው። አዙን ሁሉም ሰሊታመሙ ደሰ አንርዕ መጥር አልችልም፣ ስቅላቸው ሁሉም ደንገጡ። ልጅቷ ወደ ጥንብት እናሩል ጥያጀው ሄዱ። አስታሚንም ፊትዋን ወደ ኤሊኖር አዛት አዞረች።

«የአመሌቱቱ ባለቤት በጋያወት ሁሉም» ብሉ ስትመይት የመሬት ከበርቱው አባትዋ በሽብሽቢ፣ ዋርስና ዋርሳቸውን አያጋጨ ብሎት ደንል ነበር፣ የመሬው ሥራ ከሞት የነሱ ነው» ሲሉ መለሱላት። ከዚያ በኋላ ሰነሳስየ ያደረችው ሴር ሌላ ጥያቄ ለመጠየቅ አልደፈረችም።

ምዕራፍ ሰላሳ ሰበት·

ቢስትር ማሪ

የኤሊኖር የእንጀራ አባት ሚስስ ጎርዶን በዘሸታው ብዙ ቁስቁስ ስሙሙ ሰለዘረዓባቸው ለመኖር ብዙ ታግሉ። ሴርሃም ከሚወጠው በላይ በጥንቦቱ ስለተንዘበዘበቻቸውና ቢተበቡ በመሉ ሰለደኞቸው ከጊል በኋላ አያገገሙ ሄዱ። ሌላ አስታማሚ ቁጪያሚናና የቤተሰቡ እርዳታክስበትም የማስታመሙ ሥራ ተሳል አልነበረም። ከዚያ ቤት ውስተ የነበረ ሁሉ ያንን ቀመጢ ቀን እሰከ እስተሞት አልረሳውም።

ከረጅም ጊዜ ቆይታ በኋላ የሚስስ ጎርዶን ሕያወት ከአደጋ መሬፃ ታመቀ። የልጅቱ ጉዳይ ግን ለረጅም ጊዜ አልለየም። ኤሊኖር ከአጠ ዝቸው አትርቅም። 'ጉንሽ ልረፍ' ብሳ ከሃደችም አስታማሚዎቹ ላይ አደራ ታመብቦለች። ደህም ሆኖ ከሃደችበት ግዘም ሳትቆይ ካለችም ስዓት ቀደም ብሳ ትመለሳለች። አንደጋጁም ሳታውቅው ከተተመጠበት አንቅልፍ ይዞአት ደሃዳል። አንድ ቀን ከዚያው አንደ ተኛች ሉሮች አይኖቿን

ወንጩ ልጅም ጎርዶን በሽታው ከንቱብት ባሕሉም ታሞሰች። አሞኩ ደምሞ ስትመራት ሰለሰማች ወዲያው ሁንና ልጅትቁ መጀ ከከሳበት ከዛል ሮጫለች። ደኸኑ ነበር «ልብሞ ከለጅትቁ ሉብ ጋር የተሳሰረ ይመስላል፣ አንሱ ከሞቱ አርሰሞም ቅሞታለች» ስትል ሴርሞ የተናገረችው። የኤሊኖር አባት ትምርቦን ሰለሰሙ «ለሞን አንዲህ አልሽ ደሞታስ ብለሽ አሰበሽ ነሙ» ብለው ጠየቋት። አርሰትም በአጥሩት «ይመስለኛል» በሰይመት ከመኖር የመሞት እድሳችሙ ሰላመሰኑብኝ ነሙ» ስትል መለሰችላቸው።

ዕሙዬው በአሳብ ተሞሉ። ከቢትሰባቸው መሰከል ሃቡቱ በአንድ ጊዜ ቢሞቱ 'ምን አደርጋለሁ' ኢያሉ አሳብ ዐገባቸው ሊላ አሳብ ብልሙ አሰባቸውሙ። 'ሰር ልዮኔል ሠንጀለት ቢሆንም ሚስቱና ልጅቱ ከዘያ አደጋ ሳይ መሆናቸውን ማወት ይኖርበታል። ነገር ግን ከዋት ተገኝቶ ነሙ መልእክቱ የሚነገረሙን አድረሻው ሳያታወቅ እንዴት ተብሉ ነሙ ካለበት መድረስ የሚቻለሙን' ሲሉ ብዙ አሰላሰሉ።

ሽማገሌሙ አድሜ በጣም በመጨነቃቸው ግራ ተጋባተሙ የሚያዙትንና የሚጨብጡትን አጡ። «ዮአቪቱ ወራሽ የሆነሙ ሠንጉ ልጅ ቢሞት ምን ይሰናል ሠደፊት ይቢተሰቡ አሳጽሬና ደጋፊ ማን ሊሆን ነሙ አሊኖር ብትሞት ሰር ልዮኔል ነፃ ሠጥቱ ያቸን መናሚ ሰሚሰቱ የቀየሯትን ቋንጅ ሌት በያፉ አማተቱ ሊያገር ይሰም ማለት ከዚያች መናሚ ያተመለያ ልጅ የገርዶንን ሀብ ሲወስደ፣ ምን ዓይነት ፍርድ የተመበት ግለም አሰከችሁ ደህቸ መናሚ የልጁን ሕይወት ማዘላሽትዋ አሳሰ አሁን ደግሞ የአርስቱን ሀብ ወሰዳ ተደላደለ ልትኖር ደንዎልድ ገብተ ልትንፈላሰስ በማለት ሲያሳሳስ። አሳቡ ሰለዘገነናቸው ራሳቸውን ቢጎይል ነቀነቁ። ሉማመን የማልችለው ነገር ነሙ። ችክለሽመና የማያጻላው እምነ አያለ ይህ ይሆናል ብዬ አሳምንም» አሉ አርሰ በራሳቸው ሊነጋገሩ።

ባለቤታቸው እየተሸሳቸው ሲሄድ ልጅቱ ግን በሽታው ጠባቸውም። ንጹዩ በዚህ አልቆመም። ከዚህ የዘፉና አስደንጋጭ የሆነ ነገር ጥፉ መጡ። ልትራዳቸው የመጣችው የመጀመሪያዋ ነርስ ግለት ሴር በዘሽታው ስሰተለዚችና ስለሙ እየመሳባት ሰለሄደ ወደ ግለም ተመለሰች። ነርስዋ በጣም ጎበዝ፣ በጣም ቃጋሽና ችሁት ሌት ነበረች። በዚያን ጠቅት የመሬት ከበርቱው ልዛቡ ዘመናት ያህበቱትና ገም ብሉ ቁሞ ያለ በርከት ያለ ሀብት እንዳሳቸው ባሰተዋለ ጊዜ ደሰ አሳቸው። 'ነገበዛ ካለ በሰግዶ መገኘ አለ' ነሙና ችግራችሙን በጉጋዘ ጋይል የሚወጡ መሰላቸው።

ልጃቸው እስከዚያች እለት ድረስ ባልጥ በተወሳት ገንዘብ ተጠቅመች እንጂ ከአባትዋ አምስት ሳንቲም ወሰዳ አታውቅም። ሽማግሌው በዚያን ጊዜ ሥጋ ገዳሙ እህሙትረው በመመሰለስ ስህተታቸው ሳይሰሱ በተፈለገው መጠን ወጪ እያደረጉ በበሽታው የተያዙትን ዘመዶቻቸው እንዲያድኑላቸው ማሰን በመግጠን የተቻላቸውን ሁሉ እንዲያደርጉ ሲኖችንና የሊሮች አለቆችን ብዙ ወተውቱ። ሴሮቹ በሰሙሌው የዐብት መጠንና ችሮታ ብዙ ትደነቁ፣ በጣም ተገረሙ። ወደ ኤሊኖር የመጣችው ሴር በታመመች ጊዜ የኤሊኖር አባት እንዲጠሩላቸው የሴሮቹ አለቃ መልእክት ላኩ። ሽማግሌው ሙም በጥያቄው መሠረት ቢቶሉ በሄዱ ጊዜ «የምሰጥዎት ሌላ አስታማሚ የለኝም» ሲሉ የሴሮቹ አለቃ መርዶውን ነገርዋቸው።

«እዚህም፣ ማለቴ ሴንት ልዊስ ከተማ ሙስዋ ብዙ ሰዎች በመሪርሽኝ በሽታ ስለተያዙ ያሉን ነርሶች ከመዲዐ ሙዲያ እየተጉጋዙ ስለሆነ የእስታማሚ አጥረት አለብን። በአካባቢያችን ከሚገኙት ወሽተኞች መካከል አብነቲያኖች ምዕረኖች ስለሆኑ እነርሱም መረሳት የለባቸውም» ሲልዋቸው «ታዲያ ምን ይሻላል?» ሲሉ የኤሊኖር አባት ጠየቁ።

«ባለቤቴ እንኒን በመጠኑም ቢሆን እየተሻሳት ነው። ልጅቱ ግን እየባሰባቸው ነው የሄደው። እናታቸውም ጤና አትመስለኝም። እርስዎም በበሽታው ተይዘ ቤት ብትውል አይገርመኝም» በማለት ማሪር ሳርዶን ችግራቸውን ሲገልጹ «እዚህ ካሉት ሴሮች ተተያሪ ነርስ ልሰጥዎት ስለማልችል መልካም ፈቃድዎ ከሆነ እሁን ሳደርግሉት የምችለው አንድ ነገር አለ። ደኅሙም ወደ ፖሪስ መልእክተኛ ልልክ እችላለሁ። ፖሪስ ውስጥ ቅልት ገዳም ስላለ ከዚያ ሰው ልናገኝ እንችላለን። እርሰዎ ደኅሞ የፈለጉት እንግሊዛዊት ሴር ስለሆነ ከዚያ ብዙ እንግሊዛውያን ሴሮች አሉ። ከፈለጉ ከዚያ እስታማሚ እንዲልኩልን መልእክተኛ ልላክልዎት። ብቻ ወጪው ትንሽ ወደድ ሳይልቦት አይቀርም» ሲሉ ባስጠነቀቅዋቸው ጊዜ ጉዳዩ የገንዘብ ብቻ መሆኑን የኤሊኖር አባት ሲሰሙ በጣም ደስ አላቸው።

«ለወጪው ጉድ የለም፣ ብዙ አያስጨንቆት። ያለኝን ሀብት በሙሉ መሰዋእት ባደርግና ደቤተሰቤን ሕይወት ማዳን ብችል ምንም ትር አይለኝም። ስለዚህ በቶሉ መልእክተኛ ወደ ፖሪስ ልከው አስታማሚ ያስመጡልኝ» ስላልዋቸው በቶሉ ፖሪስ ወዳሰው ገዳም መልእክት በቴሌግራም አስተላለፉ። ምናልባትም የኤሊኖር አባት እዚያው ሴንት ልዊስ ከተማ እያሉ መልእክቱ ከገዳሙ ሳይደርስ አልተረም። ለገዳሙ ኃላፊ የተላከው መልእክት ቀጥሉ የተመለከተው ነበር።

«ፖሪስ ለሚገኘው ገዳም የበላይ ኃላፊ

«ከሴንት ሉዊስ ገዳም አስተዳዳሪ የተላለፈ መልእክት

«ከእኔ ኮሚገኙ አስታማሚ ሴሮች መላክ ምርጥ የተባለችዋን ሴር ለአስቸኳይ እንዲልኩልኝ መልካም ፈቃድዎ ደታከበበት ትብብርዎን አመሰግናለሁ። እኛ ካለንበት አዕበል የሚሻሩና የተከበሩ ለአባቴር ከዘርዓቱ ቢተዋህበ አብል የሆኑት አንዲት ሴት መደመና ሁለት አንገሊዝ ከሴሮች ጋር ወደዚህ ሀገር ሲመጡ ከአሰቃቂ ሁኔታ ልጅቷቸው በመኖ በመታመማቸው ቢተዉ ከከባድ ችግር ላይ መውደቃቸው ስለዚህ ለሚያስከትለው መዘዝ ሳይጨነቁ አስታማሚ በአፋጣኝ ይልኩልን ብለ በትህትና አሳስባለሁ።»

ያገሬው መዐራቅና የበላይ ኃላፊ ቴሌግራሙን በጥሞና አነበቡት። «ተከበሩና ከበርቴ አንግሊዛዊ ቤተሰብ» ማለት ምን እንደሆነ መዲያው ገቸው። ከእዚያ የንበሩትን አስታማሚ ሴሮች በነደንበሊኛቸው ልተናገሯቸው ማንን እንደሚልኩ ተቸገሩ። ሁሉቱ አንግሊዛውያን ሴሮች ወደ ለንደን ከተማ ሄደዋል። ሆኖም የሆነ ነገር ባስታወሱ ጊዜ ፊታቸው በራ። ከመቃመጫቸው ብድግ ብለው እኖሄዱ «እሺ ብችል» ሲሉ አቲረመረሙ። «ምርጥ አስታማሚ ነበረች» እሉ ለራሳቸው። ከዚያም የበላይ ኃላፊዋ ወደ አንድ አነስተኛ ክፍል በተንደፊያ ሄደው የቤቱን በር አንኳኩ።

«ደግቡ» የሚል ድምፅ ከክፍሉ ውስዋ ተሰማ። ዋሮት ደለ ጣፋጭ ደምፅ ነበር። ድምፁ የጠራና ጣፋጭ በደንብም ታናው ዘዘን የተቀላቀለበት አመኑ ደሰማል። የበላይ ኃላፊዋ በሩን ከፍተው ሲገቡ አንዲት ረጅምና ቁመናዋ ያማረ ሴት ብድግ ብላ ተቀበለቻቸው። መልክዋ በሕልም የሚያዩት ወይም በአሳብ የሚስሉት እንጂ በውን የማታዩ የቆንጆ ሴት መልክ ለመሆኑ ያጠራጥራል። እንደ ማንኛዋም ሴር ሪጅምና ዘርፋፋ ተፉር ተሚስ ለብሳለች። ከጭንትላትዋ እስከ እማር ዋናርዋ በረጅም ጥቁር ዉርት ተሸፍኗል። ደሰ የሚል ግን አሳዛኝ ፊት ነው ያላት።

«ሲስተር ማሪ፣ እንደምን አደርሽ?» በማለት ኃላፊዋ ለሳምታ ስም የት። «ለለእንድ ጉዳይ ሳኒንግርሽ አፈልጋለሁ» ባልዋት ጊዜ በዘሩናዊ ገርግ ጥገስ ለተ ዛነሳ እጅ ነስታ መለማማትዋን ግለጠችላቸው። ቀሳሳም የሚቀመጡበትን መንበር አስተነስሳ እንዲቀመጡ ኃላፊዋ የሚሉትን ለመስማት ከፊት ለፊታቸው ቀመች።

«ሲስተር ማሪ ችግር ላይ ነሙ ያለሁት። በአሁኑ ሰዓት መላ ፈራኋለሁ ውስጥ መረራሽኝ መማሁን የምታውቂው ነሙ። ሴንት ልሚስ አባባ ግን በሽታው በሣም ከባድል። የፖሪስ ከተማም ቢሆን ከሴንት ልሚስ የሚሻል አይመስልም» እያሉ ኃላፊዋ ሴር ሲናገሩ «አክ ኖት፣ ነገሩ እጅጉን ያሳዝናል» ስትል በለሰለሰ አንደበት የኃላፊዋን አሳብ ደገፈች።

«እስታማሚ ሲሮጅችን በሙሉ ሥራ ሽግሽግ ሾጣል» አሉ ቲመሎና ኃላፊዋ ሴር። «ሲስተር በርና ላዩን አሞአት ከሆይችበት ትናንት ግቃ ተመልሳለች። በሽታው የተያዙ ሰዎች ደግሞ እየተጻከሙ ስለሆነ በእርስዋ ምትክ የምልከው ሴላ ሴር የለኝም። እና የምይዙንና የምዟዟላጠውን ነው ያጣሙት። በእሁኑ ጊዜ ከፍአትሣዟአው የሚተርብልን የእርዳታ ጥያቄ ካሉን አስታማሚዎች ቁጥር አጅግ የሳቀ ስለሆነ በሣም ነው የተቸገርኩት» ብለው በማሳዘን ሲናገሩ «የምረዳዖት ነገር ከለ ወደ ኋላ አልልም» አለች ሊስተር ማሪ።

«ሲስተር ማሪ ልትረጂኝ እንደምትችዪ የምጠራጠረው አደይለም። ነገር ግን እሁን ልጠይቅሽ የፈለግሁትን እንዳልጠይቅሽ አንቶ የያዘኝ ነገር አለ። ከእኛ ጋር ከመቀላቀልሽ በፊት አንድ የለመንሽኝ ነገር ስላለ ያ ነው እንደበቴን ያነቃው። ትዝ ይልሻል፣ እንሟሊካዊት እንድመሆንሽ ማንሄሙም እገሣሊካዊ፣ ድሃ ይሁን ሀብታም፣ እንድትረጂ ጥያቄ እንዳላቀርብልሽ ተማተንሽኝ ነበር።»

«እምን፣ ይህን ጥያቄ ማቅረቤን አስታውሰሰሁ» ስትል መለሰችላቸው። ሴላ ነገር ለመጨመር እናሞን ስትከፍት ኃላፊዋ ሴር ጣልቃ ገቡ። «እና አኔ ያንን ልመናሽን በማህበር እስከ ዛሬ የዚያን ዓይነት ጥያቄ ጠይቀሽ አላውቅም» ሲልጥት ኃላፊዋ ሴር ያሉት ነገር ትክክል እንደሆነ ለመግለጽ እጃቸውን በመላምና እጅ በመንሰት እረጋገጠችላቸው።

«እጅግ በሣም ነው የራፋልችና የተንከባከቡኝ። ለዚህም መልካም ተግባርዎ እጅግ አድርጌ አመሰግኖታለሁ» ስትል ኃላፊዋ ሴር ንግግራቸውን ቀጠሉ። «እሁን ግን መፈናፈኛ ከሌለሙሳ 'ከዚህኛው ያኛው ይሻላል' ከማይባልበት በጥመድ ውስጥ ነሙ የገባሁት። እስቲ ይህን ቲሲማራም ተመልከቺው። ከሴንት ልሚስ የተላከ ሲሆን ከእጁ የገባው እሁን ነሙ።» ሲር ማሪ ቴሴግራሙን በጥሞና እነበቡት። 'የተከበረና ሀብታም እንግሊዛዊ ቤ ተሰብ...እንዲት ሴት ወይዘሮና ሁለት ልጆች በጠና ስለታመሙ እጹ ላይ ናቸው፣ በወረርሽኝ በሽታ ተይዘዋል' በማለት ሲር ማሪ አሰላሰለች።

«ይመስሰኛል» አሉ ኃላፊዋ ሴር፣ «ጽሑፉን ልብ ብለሽው ከሆነ አንደ እንግሊዛዊ ቤተሰብ የአስታማሚ እርዳታ ይፈልጋሉ። መልካም ፈቃድሽ ታከለብት አሁኑ መሄዢያ ልትሂጂልኝ ትቺያለሽ።»

«እምን እንብቤዋለሁ፣ እርዳታ እንደሚፈልጉም ተገን ዘቢአለሁ። ብሆንም ጥቦከሩና ሀብታም ቤተሰብ ያሉትን ግን አልጠይይኩላቸውም።»

«መሊንዳትና ሀብታሞችም እንደ ድሃው ማህበረሰብ መረዳት አለባቸው» አሉ ኃላፊዋ ሴር። «ያሉሊን ለማህበር ሰለምፈልግ ሂጂ ብዙ አላስገድድሽም፣ በረዳሽ ፈቃድ ለመሂድ ብተመሽኜ ግን ደስ ይለኛል» ሲልጥት ሲር ማሪ ለተኛት ጊዜ እጅችዋን አሣሥራ በመቅም ዝም አለች። ከዚያም ሙሳኔ ዋ ነለጸች— «እሂዳለሁ» በማለት። ሙሳኔዋ ምን ሲሆንና ምን ሊጥማት እንደሚችል ግን ያላለመቻሙ ነበር።

ምዕራፍ ሰላሳ ስምንት

ከአባተቢስንት የከፋ

ጊዜው የበጋ መራት ስለነበር የጠዋት ፀሐይ ብርሃን መለል ብሎ ይታያል። የአሊኖር አባት 'ከአሁን ተአሁን አዲስዋ አስታማሚ ትመጣ ይሆን' በማለ በመቅበጥበጥ ሙሣኔ ሙዚዬን ያደለ። በለዚታቸው እያገገሙ ሲሄዱ ልጆቹ ግን እየባሰባቸው ነሙ የሄደሙ። የልጆቹ እናት ኤሊኖርም ከቀን ወደ ቀን እየከሰችና ሰሙኑትዋም እየሳሳ ሄዷል። የሴንት ልሚስ ገዳም ኃላፊ ሴር አንዲት አስታማሚ ፈተና እንደምትደርስ ቢገልጹላቸውም ጊዜው በጣም ረዘመባቸው። በዓትት የሚጠብቁት ነገር ሁለም ስለሚያስዘኗት አሞሩ ጊዜ በላለማቂ ይሆናል። የእነርሱም ሁኔታ ከዚህ የተለየ አልነበረም።

ከዛሁ ምጥና ሙንቱት በኋላ ከፖሪስ የመጣ መልእክት ደረሳቸው። መልእክቱም በሚተዋለው ተን አስታማሚዋ ከሴንት ልሚስ ከተማ ልትደርስ እንደምትችልና ከዚያም እንድ ሰው መጥቶ እንዲወስዳት የሚጠይቅ ነበር። በማስቡ የኤሊኖር እባት ወደ ሴንት ልሚስ ሲሄዱ ያልጠበቁት ነገር ያገጣጥሞዋል። የገጻሙ ኃላፊ አስታማሚዋን ሲያስተዋውቋቸው ደገዘው ተሩ። ከዚያ በፊት እንደዚያ ያለ ነገር ገጥሞአቸው አያውቅም። ከደረትቸው የቆሙቸው ሴት ልሙበትጥ ወደር የማይገኝሳት ቆንጆ ሴት ስትሆንባቸው ነበር ደገዘው የተፍሩት። ሲያይዋት ገጣሚት እንጂ ዜርሰ ተራ ሴር አትመስልም። ሆኖም ግን በሴርቾ ጥቁር ቀሚስ ተከናንባ በመሽቶጥቆጣ

ትህትና በተሞላበት አንደበት ነው የምታነጋግራቸው። ከአላፊ አግዳሚ ብሉት የነጎላ ጀንበሮ መናገር እንኳን ከጠዚት ትችለለችለ። አስራሴ እስ መንሳት ሲቸገሙ እርስዎ ለሁ ብሳ እጅ ነስጥቸው፣ ጉዳታት ሆኖ ሳ አንዲ የዉታት ቡም እዘፈረንሳሙ።

«ኒኮዲዩ ሲስተር ማሪ ቅባሳለን፣ እናንተን ሳመረሳች የ ኮሮላችን ሠሳ ለማድረግ ዝግጁ ናት» በማለት ነላፊው ሴር ሲኮዕቱሙታቸው አሳሰቡ አስኮማሚነሙ «እውነት ነው፣ የ-ቦምሰነን ነኮስ አደርጎበዩ» አለነ በሳለዘ አንደበት።

«መን መደለደነህትና በሽታ መያቀጠናውቱሙ ዜት ነው የሚከሂዱ ሲስተር» አሉ ያመሬት ከበርቱሙ በተቸበር ወጠርች በከፊል የተሸፋፈነውን ፊት እያየ። ፣ናሙ ካለበት ልኳቸው እስከሚችሮርበት ዜጎ ድረስ ያሉ ርቀት ረጅም አልነበረም። ከቤት እንደ ደራሱ ሲርዋ ጎጥን ሳ ሥራዋን ወጂያሙት ቅሾምራለት ይሚል እምነት አልነበራቸውም።

«ፊት ያለ አገር አኖርመሽ ነው የመማሸሙና አሁን ምን እንደሰኘ ይቱናል፣ አንድ ሲኒ ችኮስ የእችገሊጋ ሻታ። ልኮ ነኝ፣ እይደልኔ ብለሙ ሲጠይቁት ከሙሬት የሚደሀልት ፈገግታ አጋተቻቸሙ።

«አልተሳነቱም። በትል በሙለበች ጊዜ በለበቸኒይ ሻደ እንዲደላ ትኋዛዝ አበቀላለቱ። ሽዙ አበዚፈላ ሲርዋ ብቸኝነት እንዳይሰማት የመሬት ክዘርቱሙ አሳረዋች ቁጥሮ አሉ። የአነዘበርት ምልክትም ነበር። ሲርዋ ግን በአነዘበዚሙ ዘልቀሙ የሚታዩትን ተራሮችና ባህር በሩቁ እየተመለከተችና ሙርሎችሙን እያደነቀች ከመስኮት አጠገብ ቆመች። በልሳብ መጥቶ እንደ ጀኖች ጎደናችሞና ፈቅዋ መስከሩ። በዚህ ጊዜ «ደስ ሮሚል አነባዚ ነሙ፣ አደደልኮ በነገራችን ላይ ምን ብለን እንደምንጠራሽ አልጠየኮሽም» አሉ የኤሊናር አነት። ደሀን ያሉት ምናልባት የተለየ መጠሪያ ስም እንዳላት ለማወቅ ፈልገው ነው።

«ሲስቱር ማሪ አባላለሁ» አለች በለዘበ አንደበት። ይኸኔ በእድሜ ለአነረች ለማንኛቱም ቆንጆ ሴት ሊሰጥ የሚገባውን ሰላምታና ፈገግታ ለሷችም ሴት በማነናገሩና ልጥ ብሎ እጅ በመንሳት በዚያው ስም እንደሚጠሯቸዋት የመሬት ክዘርቱሙ አረጋገጡሳት። ቀጥሳሙም 'ስለልጅቱ ማነነት ያወደስኑት ይሆናል' በሚል ግምት «ከእንቺ በፊት ሙያታ ትራኒን የክፈርችሞና በኋላ ታሙግ የተመለሰችሙ አስታማሚ ልጆቻችን

ሁሉም ይመደጭት ነበር። በተጨማ ክወንዱ ሊቀጥሉበሩን ሳ የሙሩ የመ ቆርስት ይህ ነው አደባሉም፣ በሳም ነበር ትገሙየዲሳ። አሉሞት። ጽናሙ ሂሉ ሁለቱም ነዛም ነ ባባሉ። በኋላ ግን አመሩግት በማይሰሩ፣ ጽናሙ ልደርም ቀታሁ መሞሁ።

«ዖልጅን ሰም ማለሙ ያሉት ጊዜ ሃሙ ብሳ ሰነመደት ግርጋሌ ሊል መስሁት። «ስሙን የመሬሳሙ ከእኔ ነሙ፣ አሰዋቸ።

ብዙ ውሰጥ አየሰጠም የማሃይ ሰው ለመቦንሬስ እንደሚታሉ ሁሉ እርስዎም ተመሰሳያ ችግሮ በማየደ ዘናይል ተንፈስ ቮ፣ ኢቮታ ዘላየ አመለነበት አሳናጥሳ ሻማገሊሙን አያገኛቸሙ። ደህን ነዘ ምነጀሙ ነዋን አንድ ደልተጠበቀና አመነት ነሙ ግሰ ሳማመነ የሚያሰኝ ዘኢ በሙነበሳችን ቀፈጠረ አንደኒ ከናሲ መደሁ መደሁ አንኑ እንነጹ የሙነ ነዘ አለ ለምንድነሙ ፈትሞ አሰነዘሀ የተሰቀጥጠበመን ምነሙ ይንፈርችተ ከመትጸበት አመድ መስለሶ ፈትሞ ሳድ የሚታየሙ ጥርሃትሰ ነዘት መጣየ ሽግግሙ የጠቸሞሞሙ ጥያቄዎች ነበሩ።

አዙንም ዝም ነዘም ተባባሉ። ሲርዋ እንደሙ ፈትሞን መደ መሰኩት አሰሯት። ዮተለየ ነገር አታደሰም። ግን ንጹሞችዋ ባህሩንና ተራራሞችን ይመለከታሉ። በዘሽታ ከተደነበ ሰሙ ደህሰየ ሴብዋ ፍሉ ፎሉ ሙታ። ሽሉ ላሜናት ስሚችሞን ለመቆጣጠር እንደሁመትታገል ንሞባር ላይ እንደ ተቀበለ አሳንሳቱ ብነሰለ ሆሚታዮ ሆነ።

«'ልጁን ከሀሽታሙ ሰመራት' አየለኩ አምላኒን ስግጠን ነሙ የሰነበትኩት» አሉ ሚሪር ሳርጁን ዝምታሙን ለመሰበር። «አሁን ግን ተስፋ ያሉት አልመሰለኝም። ከሀሽታሙ ለማዘዝ ብትቸል እንኳን ደነሙ ደህድሳታል ብዙ አሰታለሙ» ብለሙ ሲናገሩ «ሕይወትሞን ለማትረፍ ነሳችንም የተቻርሰንን ሁሉ እናደርጋለን» አለቻችሙ። ያኸኔ ፈትሞን ለመሸፈን የተከነነባቸበትን ዘዴርት ሳብ ሲታደርግ እጅችዋ እንዳሳቸሙ የመሬት ከበርቱሙ ሚሪር ሳርጁን ተገነዘቡ። 'ምናልባት በሩናቴያችንና በደረሰብን ችግር ተመሰጣ አዝናልን ይሆናል' አሉ ለራሳቸሙ። በዚህም ሩህሩህ ልብ እንዳላችና አሞኝ ሳሪጉር እንደሆነች ገመቱ።

«እኛን ለመርዳት ብለሽ አገር አጽርመሽ በመምጣትሽ ቀደም ብዙ ሞመስገን ነበረብሽ። አሁንም ቢሆን ለመስማነፍና ምስጋናዬን ተቀበዪኝ» ባልቀት ጊዜ «ለእናንት አርጅታ ለመስጠት በመመረጡ ዘሞም ነሙ ደስ

ያለኝ። ስትል መለስችላቸው። ስትሳቅ ግን ፍርሃት ፍጥጥት እንዲሉት አሲታመተባት። ታጂያ ፍርሃትዋ ከዙት መጠየ የሞት ፍርድ እንደምትጫ ባበቅ ሲቱ ከቀመቸበት ሳትነቃነቅ ተጣትራ ነው የተረችው። ሰውዬው ግኤ ሊያቋርጥና ሊያቀርብሞት ፍሳጎታቸው ስለነበረ እጀፋሙን ብትመልስ ላቸው ደስ ባላቸው። ግን ለዝምተኛና ራሃ ለምትል ሲት ከበረታ ስላሳቸጫ ብዙም አልተከፋም። ስለዚህ እርሳቸው ዟሞታቸውን ተጠሉ።

«እንግሊዛዊት በመሆንሽ ደግሞ በጣም ነው ዮተደስትኩት። ልጅ እንግሊዝኛን ታፈቅራለች። የልጇ ስም እመቤት ኤሊሮር ራዮዳ ይባላል። የመጣችውም ደንዝልድ ከሚባል አገር ነው። ብለው ሲናገሩ ሲርቀ ሳይታወቃት የሆነ የሚያስፈራና የሚያስደነግጥ ድምፅ አሰማች። ሆኖም ይሙቱን ግንም ሳያጠኑ አለፈ። ነገር ግን ያ ድምፅ ትስምዋ እቱኛ ከተሰበረና ከሚደመጡት ስዮይ ሙስና ከየባች ሲት ብቻ ሊመጣ የሚችል ዓይነት የሲቶና የሚታስት ድምፅ ነበር።

ምስራፍ ሰላሳ ዘጠኝ

የእምላነ ፍርድ

«የደንዝልድዋ እመቤት ኤሊሮር ራዲዳል» በማለት የልጃቸውን ስም በድጋሚ ተናገረው «ስሙ እንኳን ለእንቺ እንግዳ የሆነ ስም አደሆንብሽም» አሉ ቀጥለው። ሲስተር ማሪ ግን መልስ መስጠት ቀርቶ ምንም ዓይነት ድምፅ ወይም እንቅስቃሴ አላሳየችም። ሰውዬው ወደ ሊላ አትጣፋ ይመለከቱ ስለነበር ግምባርዋን ከመስኩቱ ጠርዝ ላይ ማስደገፏን ልብ አላሉም። ነፍስዋ ከሥጋዋ የተለየች መሰላት። የኤሊሮር አባት ከነፍሱ ሲወጡላትና ብቻዋን መቅረትዋን በተረዳች ጊዜ በድንጋጤ ብዙት አሻሰ የመሰለውን ፊት ቀና አደረገችው።

«እምላሌ አንተ እርዳኝ» ካለች በኋላ በቅስት ብላ አሰቀሰች። «እባክህ ደህን ኃላፊነት ስመሸክም አንተ እርዳኝ። ከተደበትህበት ፈልፍሎ ያወጣኝ ኃጥያቴ ይሆን? እባክህ አንተ ብርታትን ስጠኝ» ስትል ፈጣሪዋን እከርራ ተግጠነች። ህዘንዋና ፍርሃትዋ ከምን እንደመጣም ራስዋን በያበልጥ አንድትመረምር ገፋፋት።

«ይህ የእምላክ ሥራ ነው» አለች። «ከዚህ ያመጣኝ የፈጣሪ ኃያል መሆን አለበት። አሁን እንግዲህ ሥራዬን ብቻ ነው መመልከት ያለብኝ።

ጨሀ ቢተስብ ላይ ያደረሰኩትን ጠፕሩ የፈጸምኩትን በያዱ ከህሊናዬ መፈቅ የለበትም። ብላ ከሰበስችው ኑሃ መስደ ነገር ላይ ቸንሀሪከትት ፈትዋን በሁሉት እዎ ትዋ ሸፈነች።

«የፈጠሪዘን ጌታ ቤቱ ዮገሰ ያጠቤን መጠየ» ካለቀ በኋላ አሁንም ምርር ብላ እሰተበች። «ዮሱእችው ወደ ከበለሙ ሲያ፤ ለሙዋት ወደ ሚያዋጉ ልጆቹ፤ አምላኬ ሆይ ደህን ፈጥነ የምቋቋምበትን ኃይል አንተ ስጠኝ እንጂ ነገሩ ተላል አደሆንም። ምነው ጌታዬ፤ የማበቃትን ያህል ነው የተሰጮየሁት። የስጮዬ መብዛት ንጥያት ስመሥራቴ ማረጋገጫ ስለሆነ አሁንም ቢሆን ባደረስኩት በደል ላቢያ ወደፊት ሊያጋጥመኝ የሚችለውን ችግር ለመቋቋም እችል ዘንድ ቸርነትህንና ኃይልህን እትጉፈነኝ። ልጆቼም ጠናቸው ተመልሰ ኃይል ያግኙ ዘንድ በተቻለኝ መጠን እንድገባለሃቸው ትዕግሥትንና ፍቅራቸውን እትንሳኝ። እናታቸውንም ለማጽናናት እንዲሁ ብርታቱን ስጠኝ። ደኸኮም ለፈጸምኩት ንጥያት ማህሪኛና ቤዛ ያሥንልኝ- አደሙቱን ለእነርሱ ሳመስጠት ዝግጁ ነኝ።»

ከዙህ ሙሚ የእማር ኮቲ ስለሰማች ከተንበረከክችበት ቀንላች። የመሬት ከበርቴው የወደን ጠጅ ደዘወሳት ነበር የመጡት። እርሳቸው በሩን ከፍተው ከመግቢታቸው በፊት ቶሎ ብላ ቱደም ሲል ወደ ክበረብት መስኩት ሂዳ ቆመች። የቆመችው አሁንም ፈትዋን እዙሬ በመስኩት በኩል ወደ ሙሚ አያዋች ነው።

«እንግዲህ አሁን» አሉ የኤሊሮር አባት፡ «ይህቺን የወደን ጠጅ መጠጣት አለብሽ። ከዚህ አሰልቺና አድካሚ ረጅም ጉዞ በኋላ በጣም እንደ ደከመሽ ድምፅሽ ይመስክራል። እኔም እሙቴ ብሻለሁ። የወይን ጠጁ ሊያበረታሽ ለሚችል ጠጪው» ሲልዋት የወይን ጠጁን ተቀብላ ተጎነጨች። የወይን ጠጁን በጠጣች ጊዜ አሙነትም የከዳት ስሜትዋ ስለተመለሰላት ሰውዬውን በልብዋ እመሰገንቻቸው። የወይን ጠጁ ስላነቃቃት መሬት ወድቆ ከመዋረድ ጸነች። በዚያች ሁለም ነገር በተመለቅለባት ሰዓት አንድ ነገር ብቻ ነበር ጉልህ ሆኖ የታያት—ከዚያ ሥፍራ የመጣችው ለእንድ ዓይነት ተልዕኮ ስለሆነ ያንን ከመፈጸም ወደ ኋላ ማለት እንደሌለባት።

ይህቺ ሴት ግን እንደሆነች ወይም እነርሱ እንግን እንደሆኑ ማስታወስ አያሰፈልግም። እርስዋ የመጣችው እነርሱን ለማጽናናት፣ ለመርዳትና ለመንከባከብ ስለሆነ በዚያው መጽናናት እንዳለባት ለራስዋ ነገረች።

«ይህ እማ ፍጥነቱ ነው» አለች አሁንም እርስ በራሳቸው ስትነጋገር ስለዚህ ጉዳይ ሰታሳስል ሽማንሌው አንድ ነገር ብለዋት አንዳ ነገር ከእርስዋ መልስ እንደሚጠብቁ አስታወሰች። ሆኖም እርስዋ ከመሬዝርት በፊት እርሳቸው ተድመው ተሳሳሩ።

«ያስማሽን አልመሰለኝም» ሚስቱ ልጅን ኤሊኖርን ልፈልጉት ሠፈ እንቺ እልኩታለሁ። ከዚያ በኋላ ከእርስዋ ጋር ተመያይታችሁ በምን በምን መንገድ እንደምትረጂን ትመስሪዳችሁ» ብለዋት ጊዜ «ልጅቱኔ አለች በማታለትና በመጠየቅ። «ከፈቀድችሁልኝ ልጅቱን ለመውሰድና ለመማከር ነው የምፈልገው» ስትላቸው ሽማንሌው መልስ ሳይሰጥዋት ከከናሱ ሠዉ ተው ሂዱ። አዩንም ብዙዋን ስትሆን ህሊናዋን ስታ የምትወድት መሰላት። በዚያች ሰዓት ከአምቹ ቤት ሳያወጣ በነበረም ላይ ካለ ነገር ሁሉ አስበልጣ ከመሄጀትው ወንድ ጋር ካሊያ ከተባለ የከበር ሽርጥ አንሳለች ቆጠረችው።

«ሚስቲንና ልጅቱ» ብሎ የተናገረው ታል ችግ አላት። ታላቱ ከአፉ ሲመው ከንፈሮቹ እንዴት ብለው ያንቀጠቀው እንደ ነበር በግልጽ ታያት። እነዚያን ታላት እርስዋም ደግሚ መናገርዋ ታውሳት።

'ለእኔ ብጅ የተፈጠረ ሰው ነው' ብላ ባመነችበት ሰዓት ነበር «ሚስቲና ልጅቱ» የሚለው ታል ከአፉ የወጣው። እንዚህ ታላት ሳእርስዋ ከሰር የነዙ ነበሩ። ባለእጅ እንዳሰመረው ሠር ልብዋን ከሁሉት ከፍሎ ነው ያሳረመ። ሳሀታወቃት ድምፅ በማሰማት ሰልፎኳቸ ድምፁ ተሰትሳት በእሳብ ከንጋርበት ተመለሰች። ከከፉ ሙሰጥ ያለችው ብጅዋን ሰለነበር ማልቀስም ሆነ መጮህ ትችላለች። «ሚስቲና ልጅቱ» የሚለው ታል ዘለግት ጊዜ ግሙን በሚያት ሳያነት አስደንሣሚት ነበር። አሁን ደግሞ እንዚያን ሰሦት ማለት 'ሚስቲና ልጅቱ' በአከል ልታነጥቁው ነው።

ሥራው ያሰብነስና ወደ ገጽያግ ተመልሳ 'ሥራው የሚያቅል አያደለም ብላ ለእስቶችዋ ትገግርን ወሄስ ወደ ሥራስ እንደትመለስ የሰምቹን መልክም ፈታድ ወደሥ ትግጠኝ መሄስ ከእርስዋ የበለጠና ይተሻል ችሎታ ያላት አስታግሚ እንዲልኩ አለቆችዋን ትጠይቅና ከዚህ ሰታድ ሰመጽን ሊሳስ ሥን ልታደርግ ትችላለች? ግራ የሚያጋባ ሀሳቡ ሰለነበር ሉተዚት ደቂቃዎች የሥቅያጠውን ሠግሳት ከአባቢዋ ጋር ብዙ ታገልች።

የልዮኔል ሚስትና ልጅቱ ለእርስዋ ሲል የገዙሥ ያንጋጋሥ እድርሳ ብዙዋን የተዋት ሴትና ለእርስዋ ሲል የተለያቸው ልጅች አሁን የእርስዋን እርዳታ

አለች። እርሱ ደግሞ ከእርስዋ ጋር ከመገናኘታቸው በፊት ልጅቱንና ሚስቱን ያወደ ነበር። የሚያታስኗ ነገር ሆኖበት ነው አገርሱን ጥሎ ሰሎለለው። በእርስዋ ምክንያት እነ ነው ኤሊኖር ከዚት ንብረትዋ ተፈናቅላ አሁን ከእንደዚህ ያለ አስቃቂ ሥጋቱት መሸሥ የግዚ ኑሮዋም እርስዋም በተራዋ እንደ ላልዋ ጥላት ትሂድ ግን እኮ ለመቁየት ብትፈልጋስ እንዴት አደርጋ ነው ሳደንዋን የምታየውን አሳታቸውን የቀማቻቸው ልጅትጋስ ኅይን ደፍራ ለማየት ትችላለች? የፈሪና ፈሪና ይስማል ይኸ ነው። እንዚህ ሁሉ ሥጋትሳትዋ ሠሸዋ ይተራመሱ የነበሩ አሳቸት ናቸው።

ከዚያችው ለመሥጣትዋ ጥቅሪሺዋ ከዚቱ እንዳልተመለሰ ስታረጋግጥ ሚስቱና ጓደኞቻቸው 'ከቪቪን ጋር ነው ያለው' ብለው እንደሚያምኑ ገመተች። ለምን ወደ ቤቱ ሳያመለስ እንደ ቀረ ግን ሰሳልገባት በጣም ተገረመች። በእንድ በተመለሰ ወት አምናበት እንደ ነበረው በእርግጥም በእርስዋ ፍቅር ምክንያት ይሆን ከዚቱ ያልተመለሰው? በእርስዋ አምሳ ግለት ተበሳጭቶ ይሆን አንዲ ወጣ የቀረው? አያሰች ራስሆን ጠይቃ 'እደ ፍቅር' ስትል እተረመረመች። የፍቅር ነገር ከሊናዋ ሠሸዋ በግ ጊዜ አሰበ ልትሆን እንደ አላት ለበለጠው፥ የልብዋንም ችርታ ከዩ አደረገው።

ሳታስበው በድንገት «ደህና አደይለሽም ሙሰሰኑ» የሚል ግን ከማሪ ያሰፈጠ ድምፅ ሰማች። በቶሱ ፊትዋን ሰታዞር አንዲት ሙዝ የሆነች ሴት ከእጠገብዋ ቆማለች። ፊትዋ አንደ ጥቅጭት ሙሃ የጠራ ነው። ሥኮርዋ እንደ ፈረሰ ሞራ የተንዠረገገ ሲሆን ሽንቁና ዳሌዋ እንኪን ሴስቸ ማሄሙም ሴሬ ያጠለቀ ጠንያ 'እጣከ አትለፋት፥ ደቂረህ አናገራት፥ እንዲት ዝም ችላታለሀ' የምታሰኝ ሆና ነው ያገኘቻት። ልክ እንደ እርስዋው ከኬትዮጵ ፈት ሳይደም ሠዘንና ሥንቱት ያህባል። የልዮኔል ሚስት እንደሆነች አልተጠራጠረችም፥ ሰሚችዋ ነገራት። አንደዋ ለሊሳዋ ሴት ሕይወት ጠበሳሽት ምክንያት የሆነች፣ ሁለቱም ልጣቸው እስኪጠፋ በፍቅር የወደቁለት ወንድ አንድ ሰው እንደሆነና ያ ወንድ ደግሞ ሁለቱም እምነት ተለሙበት ሳለ እነርሱ ያላለሙት ሰሁተት ሠርቶ የኑሮ ሳዕም እንዳሳጣቸው አሰተዋለች። ቢሆንም የሕይወት አጋጣሚ ሆነና እነዚያ ሁለት ሴቶች በመጨረሻ ከአንድ ክፍል ሙስዋ ተገናኙ። የተገናኙትም አንደኛዋ ምሥጢራቸውን አውቃ ሲላዋ ሣን ምንም ሳታውቅ ነው።

«ደቅሪው እንደሥታደርጊልኝ ተስፋ አደርጋለሁ» አለች ኬርዋ ራታ ባለ መንፈስ። «ፊቱ በእምባ ርሶ መሣናኝታችን ያሳቱረኛል። ከዚያ ማዶ ያለውን

ሃምሳኛው አርነባ

የአሁኑ ልጅ ከዘጠና ዓመት

ሲሳይነህ ሠንበቴ በየነ ቀጭ ኦስቲ ብለውበር አስከሠነ ልመ ቅጂ አለቦም ከሰዓ ለሰጥ ሲ.ያ.ሰ የማያ ገለባ ብርሃን ሰጠ ደንብሮ ሠመጠ ሠመጠ ሠመጠ

ምዕራፍ ዘጠኝ

አጠናን

Scan by Easy Scanner

ከአልጋዋ ላይ የልዮኔል ልጅት ብላሰም፡ ዝሪያን ተንተፐል በመደመረ ሠሂ ሲትቸ ልጅ ሂዴ። ትቱትሁ አመመልዓት ወሐያ አነደ መጠ ትጠል ዝልፍልፍ ብላለች። ከዚያ ተዝለሳኒልፋሪ መገት ብላ ቢያደገ አስትንፋስያ ልያብልቅ ዋቂት የተራት ትመሰላለች።

«ልጂ ብላሰም ግለት አርስየ ናት» ብላ ከኢቦር ግራ ጋር አሰተጉመቀጉት ሲርሞ ልጅትዋን ለማየት ጎንበስ ስትል የለበስችው ሻሽ መላሂ ካር የልጅትዋን ፈት ሽፈነው። ያንኔ «ብላሰም፣ አዲሰየ አበታግሚያ፤ ነት» አለች እናትዋ። ልጅትዋ ሲርሞን ለማየት ጎያናችዋን ገለጠች። ልመገር ግን አትም ብያሮራትም አስታግሚዋን ለመላም ሞከረች።

«እይሰሽ ብላሰምሮ፣ እትዊ በፈትያ ሁለ እጠዝበችሻለሁ፣ በሚከሠ አስታሞምሻለሁ» አለቾት ሲቦር ግራ ንገበስ ብላ ወጉርሞን እያሻሸች። ኢሊናር ጾር ስትል የሲርሞ እምሳ ከልጅሞ ፈት ላይ ወላ ሲል አየች. ወደ መገሩ ልጅ እያመሩ ሳለ «ሲስተር ግሪ፣ የልጂ ነገር ምን ይመሰልሻል» ብላ ኢሊናር በትህቢታት «ተጠርትቀው ካስታመምሞቸትና ደህና እደርሳ ኩንዝዘከዘዝዎት በፉስ ታሞገግስች» በማለት መለሰችላት። ወደ ጎርደጎ እሊ በተመጉ ጊዜ ኢሊናር በያዝልሞ ስለመንሱ ልጅዞ ስመጪአቱ እሱንም ታመቀባት።

«ከብላሰም ደህልሞ ጎርደን ነው የታመመውን ደግሞም በሣም ነው የሚያቅዝው» ስትላት «ለምን ይሆን የሚያቅዝሙ?» ስትል ሲቦር ግሪ አሰበች። የልጅን አልጋ ጠርዝ ይዛ ተንበረከከች። አንደ ልግድዞ መሂያው ለቅሰን ለቀቀችሙ። ልጅ ቁርሞ የአብቡን በመሰለሙ ዓይኑ ተና ብሉ አያት። አይታሙ ልብሞን ከሙለት ሁሪደከሙ። የልጅ ትኩሳት በሣም ከፍ ብሎ ይሰነበር ነሳውን አያሙቅም። ቆንጅና ሂም የመሰለሙ ፈቱን ከትራሱ ላይ ከጠፈያ መዳበ ያመጸጨሞል፣ ሙሃ፣ ሙሃ አያለም ይደሞላል። እናቶን ተመለከታት አንጂ አሳወቃትም።

«ሙሃ አፈልጋለሁ» ሲል በግጅ ተናገረ። ከንፈሩ በጅርቱት ብዛት ሰለተሳሰረ የሚለሙ ነገር ሁሉ ጉልህ ሆኖ አያስማም። ድምፁና ዓይኑ ቁርሞ የአብቡን በለሆነ ተቀጓበር የተራሙ ሙሊትሞን ተስቱሰሙ። ትኩታ አሸነፋት፣ ዘአንድ ወቅት ዘሙሊት ተሙጠጣ ሳለ ያደረገችሙን ሁሉ አስታመሳት።

«ቀሙሃ ቀም ያበቮገረዋል እንዴ? ለዚህ ዓይነቱ ችግር ሃሪስ ሙስተ መፍትሄ ተገኝቶለታል» በትል መልክሙን ዚና አዘሰረጀት። «ያተሰያዩ

ፋሬፍሬዎችን አደባለቶ ከሎግ ፣ ሞ በመደባለቶ የጉዝ ሰዎ ይመጣዋ ገደኑት ለሆን ታቡሳት ላስፐገረሙ ሰሙ መሰጠን አቶ ዝንጅሙ ሰለሙቱ ጎኩነት ይዚያሙ ያዘርሳል። እና እኑ ያን ዓደንት መጠጥ ግሽሃት ስለምፃል አሥኑ ለሥራስትገ» ስትል እናቱን ለየተቀጥት

«ብማም ደስ ያለሻል፣ እና ግን ያለሞከርሙ ነገር የለም» ብላ ስትመልስላት ሲቦር ግራ በአሞር ጊዜ ውስጥ ቦጋጣሙን መጠጥ አጨንድታ ሞመለስች። ለጅም ፈሳሽን በጉንት ጣማው ይህን ጊጂ ሥስ ያለሙ ይመስላል። ስትል እናቱ ተናገረች።

«አሁን ከበጣችሁኝ ሌላ በደምብ የበሰሉ ፍሬፍሬዎች አስተቱሙ ብቱ ያሳገኘሙ የተሰያዩ ኑራፍራዎች ብታገኙልኝ አክሚያ ኑራፍሬዎች በመደባለት የሞቱ ስሙንትን በዩሱ ሊያበርድ የሚችል ከሙም የተገሸ ተዘጨባ መጠጥ መሥራቱንም እገልጠሰለሁ። እኔ ከመኸሰት ነፃም ሙስሞ ነሙ እሠራሩን ያስተማሩን። ካለች በጓላ ልጀቹ የተገኘት ከፍል ቢነይል ሙሞቱን ሲቦር ግራ ሰለተገነዘበች «ከሱስ በጣም ይሞቃል» ስትል ተናገረች። «ብዙ ብርሃነም ከከፍለ ሙስሞ ይጣል። ደበዝዝ ያለ ብርሃን ነሙ ለበሽታሙ የሚያበፈልገሙ። ኃይለኛ ፀሏር የልጁን ገጽን ሊጎዳ ይችላል» ስትል አሰተያየትዋን ሰጠች።

በአሞር ጊዜ ሙስሞ ጠፍራም መጋረጀ ተዘጋጅቶ ቤቱ እንዲሠለም ሲደረግ ልጅ ዓይኑን ገለጠ። ወዲያሙ ደግሞ እንትልፍ ያሶት ሞልተ ለለ። እናቱ ከእጠገቡ ተንበርክከ ጠበተቸሙ። እንትልፍ እንደ ቀለደሙ ሞቾ ጊዜም የደስታ ሲታ ያባት። በዚያን ሰዓት በጣም ሮሚያስፈልገው ነገር ቢኖር እንትልፍ ነበር። በቦጊዜሙ እንትልፍ መስዶት ከተኛ ነገሽታው ደያተገም እንደሚችል ገምታለች። ሆኖም ከአሞር ጊዜ እረፍት በጓላ ሰውነቱ ግሱና ዓይኑ ፈጠ ነታ።

«አባቴን እፈልጋለሁ» ሲል ታገር። «አባቡ፣ አባቡ» ሲልም ተጣራ። «አባቡ እየለ ሲጣራ ድምጡ እየጎላ ሂደ እንጂ የመደባም ምልክት አልታየበትም። «አባዬ» የሚለሙ ታል ሁለቱንም ሲቶች እንደ መብረቅ መታቸሙ። አሊናር ያንን ታል ስትሰማ ፈትየ በአንዴ ነሙ ቀለም የተቀባ መለለ፣ ዓይናቸዋም በእምባ ተሞሉ። ልጁ ሚንቅላቱን ከትራሱ ላይ እንዳስደገፈ ተመለጪ። ቀድም ሲል «ሙሃ፣ ሙሃ» ብሎ ነበር የሮገው። አሁን ግን «አባቡ፣ አባቡ» ሆነ ጥረሙ። ሁለቱ ሲቶች ሲተያዩ ዓይናቸው ተጋጨ።

Scan by Easy Scanner

«አባቱ ለምን ወደ ቤቱ አንደማይመጣ ሲሪር ማሪን ማፊ ሊያጋባ ይችላል» ስትል ኤሊኖር አሰበች። ሲሪር ማሪ ግን ጥልት የሆነ ሰመመን በለተሰማት ወደ መፊት አቀረቃረች። በእርሰዋ ስህተትና ኃጥያት የተነሳ አባት ልጁን 'አለሁልህ' ሲል አንዳልታዶ የሲስተርሞ ልሀና ያመታል።

«እሱን ልዮኤል ወደ ቤቱ ቀመልሶ እንደሆነ፣ ካልተመለሰም ግዚዜ በለእርሱ የምታሙቀውን ትንገረኛለች» ስትል ቪቫን በተራዋ አሰባሰለች። ልጁ እንደገና «አባዬ፣ አባዬ» እያለ ሲጣራ ሲሰተር ማሪ ኤሊኖርን እየምት። እመለህስትሞ «ሞት ነው ያለሙ?» ብሎ የሚጠይት ደመሰል በለነበር ኤሊኖር የሞትነው ጥያቄ መጺያው ግዜት። ሰለዚህ ለጥያቄው መልስ ሰጠቻት።

«ባለቤቱ ከቤት የለም» አለች በችከላ። «እንደ ሰማሽው ነርጾን አባቱን ስለናፈቶ ዘውትር ያላቱን ስም እየጠራ ያስፈኔትሞል። አባትና ልጅ በጣም ይዋደዱ ነበር፣ ግን ተለያዩ። ይኸኔ የሲሪር ማሪ ሥጋትላት በያዘልሞ መጺ መረት ስላቀረቀረ መራቱን ሊነካ ምንም ያህል አልቀረሙ። «በግን ጥሩት ነው ልጁ መልስ የሌለሙ ጥያቱ የሚጠይተው? ሳያሰማ የሚሣራሙስ» ስትል ሲሰተርሞ ራስሞን ጠየቀች።

«ስማም የነበደኝ ነገር ቢኖር ይህንው ነው» ስትል ኤሊኖር ሥጋቱትሞን ገለጸችላት። «ብተከታታይ ሰዓሙ ቀኖት ልጁ ሌላ የሚለው ነገር ሳያኖር አዘሙትር የአባቱን ስም ነው የሚጠራሙ። ይህን፣ ማለቴ አባቱ፣ አባቱ እያለ የሚጣራሙን ነገር የማስጥልበት ዘዴ ባገኝ ምንኛ ደስ ባለኝ! እንዲያው በአንድ ባሆን ተአምር ሊላ አሳብ ከሙጉንትላቱ ሙስሞ ለማስገባት ብችል» ስትል ኤሊኖር በምራት ተናገረች።

አዙንም «አባዬ፣ የጽጌረዳ አበባ አምጣልኝ አስቲ» ሲል ትንሹ ልጅ ተናገረ። በዚህ ዓይነት እየታዘ ሳለ አባቱ የመጣና የተልድ ፀጥታ ያሣወተው መስሎት ሊሆን ይችላል ድዱ እስኪታደ ሳት አለ። ሳቁ ኡለቱንም ሴቶች ከተመረመረ መር ይበልሞ ሣንቸሙ። ከልትለ በዚፉ አስጪናቂና ከአምባ በበለጠ አስፈሪ ትርዓት ነበር። በገጽታው እንደ ታየሙ ልጁ አባቱ ከአጠገቡ ቁሞ እንዶለ እምኖአል።

«አባዬ፣ ልትደበቅ እንጂ። ዮት ነው የምትሄደሙን ና እንሂ፣ ወደ እኔ ጠጋ በልና ከምትታየኝ በታ ቅሞ በል። በጉፈንም እሻሽልች። እኔ እዙ አሞኛል» ብሎ ሲናገር ነገሩ ዙሉ ተደበላለቱ። ሁለቱም ሴቶች ግራ

ስለገቸሙ ዝም ዝም ተባባሉ። ልጁ ግን በአሳብ የቃሙ እዙኒን እመጨወጥ እዚደ ብሰሽታ ናሰለሰ። አሸብንጎ ዘረታ።

«ፋሰስ ከለበት ሙስጅኛ። ከዚህ ሆኜ ብሣሙ ነው የምቀኘ። ይገሞታ አባዬ ብጣም ያንሞሞኛል፣ አትፍ አያርገው እንጎኛ። ዝም ብሎ፣ ዝም እንደዬ» ብሎ ሲታሸ «ብን ያባበውን ያዘን የማሸንሥ ስትል ይርሞ አሰበች። ምናለባትም ነትታ የምትጠብቀሙ ነርስ ከአጠገቡ ሳትና ልጁ ከአልጋው ዘልሎ ሊወጽት ይችሎ ነበር። አባቱን አመታው ይመስል ብሎ ብሎ ለመሣደ ሲሞክር ሲስተር ማሪ ወጺያሙ አፈፍ አድርጋ በመያዝ ከአልጋው ሳያ አሰተረችሙ። እንዲነሳም ብላ «ጎርጵት ስትል መራችሙ። «የአኔ ልጅ ፣ አዙን አርፈህ ከተኛህ ለማሪኖ ከመነሣት ከአባትህ ጋር ወደ ሙጭ ትመጣለህ» ስትለሙ ያህ ምን ማሰት እንደሆን ሊገባው አልቻለም ወይም ያህን ሊሰማ አልፈለገም። የአባቱ ከአጠገቡ መራት በተገነዘበ ጊዜ ድምፁን ከፍ አደርጎ ሮሜ፣ ቀተሎም አለቀሰ። አባቱን ግን ለማየት ለመፈለት ከፈቱ ሳያ ታየ።

«ልጁ በዚህ ዓይነት ሲያሳዙሙ ምን ያህል እንደሚታመም አየሽሙ አደደል?» ብላ ኤሊኖር ስትጠያቂት «እምን ያታየኛል፣ ሲሆንም ግን ተስፉ አልቆርጥም» ስትል ሲሪር ማሪ መልሰችላት። ቀጥላም «ኤሊኖር ስማ የደከመሽ ትመስያለሽና ጥሂት ብታርፊ ነው ጥሩ። የልጅቱን ነገር ግድ የለም፣ እመኚኝና ለእኔ ተዪሙ» አለቻት።

«እምንሻለሁ» አለች ኤሊኖር። «እሙነትሽን ነው፣ ስተመሰነ ሰዓት ባርፍ ይሻላል። በይ እንግዲህ፣ የልጅቱን ነገር አደራ፣ በተቻልሽ ዙሉ ጠብቂልኝ» ስትላት «ግድ የለሽም፣ እጠብቃትሞሞለሁ» አለቻት ከልብ የመነጨ ፈገታ እያሰየቻት። ከዚያም ሲሪር ማሪ ከልዮኤል ልጅች ጋር ብቻሞን ቀረች። ለልጅቱ እናት ያሳየችው ፈገግታ አዙንም ከፈትሞ ላይ እየታየ ነው።

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ አርባ ሁለት

«ንግሥት ልትሆን ትችል ነበር»

የሚቀጥሉት ጥቂት ተናት በቴንተት አለፉ። የኤሊኖር የእንደራ እናት እየተሸላቸው ስለሄደ ከመራት ከበርቴው ሞንተት እንዱ ተታለሰ። ቤትዮሞ በሽታው እንዳያገረሽባቸው ከዚያ ቤት ቢመጡና የአየር ለውጥ ቢያገኙ በቶሱ ሊበረቱ እንደሚችሉ ሐኪሙ መከሩ። ትንሽዋ ብላሳሙም እንዲሁ አዝጋሚ ይሁን እንጂ እየተሸላት ነበር የሄደው። የነርጅን ጉዳይ ግን አሁንም አልለየም። በመትቱ አዚያ ቤት ሙሰጥ ከነበረው የቢ ተስፋ አሳል የመራት ከበርቴው ብቻ ብርቱና ጤነኛ ሰው ነበሩ እንጂ ሌላው አሳል በተጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ መንገድ በበሽታው የተለከፈ ነው። ቤኔት የተባለው መራቱኛ ከሞንትት ብዛት ሰውነቱ አልቶ አትሙ አንሰታል። ርጀርስም እንዲሁ ከቤኔት የተሻለች አልነበረችም። አንደኛዋ አስታማሚ የኤሊኖር እንጀራ እናትን ስትንከባከብና ስታሰታምም ራሰዋን ረስታ ድከም ስላሸነፋት ስትንሳና ስትቀሙዋ በግደ ነበር። ኤሊኖርና ሲስተር ማሪ ዘወትር ከልጅ ስለማይለዩ እነርሱም ደከመ ኹጩሮች ሆኑ። ስለዚህ ከመዲያ ወዲህ እያሉ ሰምቱን ለመርዳት የሚችሉት ሽማግሌው ብቻ ነበሩ። ለዚህ ነው ቤተሰቡ የሚገርምና ፈጣሪ የተጣሳው ቤተሰብ ነበር ለማለት ያስደፈረው።

የመራት ከበርቴው ሲ/ር ማሪን ያፈቅራለ። ሙበትዋንና ግርማ ሞገስዋን ብቻ ሳይሆን እሞቷንትዋንም ያደንቃለ። ኤሊኖር እንጸንጌ ደህሞኢት ለማረፋ ወደ ክፍልዋ በትሄድና ሲ/ር ማሪ ከልጁ አጠገብ ተተምጣ ልጁን ስታሣብለሙና ስታሻሽሙ የኤሊኖር አባት አጠገብዋ ቁሞ ይላሉ። ከአጠገብዋ ቁሞ ብለሙ ሥራዋን ይመለከታለ፣ ሥራዋንም አጅግ በጣም ያደንቃለ። አንጸንጅ ጊዜ ልጁ እንቅልፍ ሲመሰደሙ ሁለቱ ሰረጅም ሰዓት ሲያወጉ ከመሐደ በታች፣ ከምድር በላይ ያለውን ሁሉ ይጻበሳለ። የመሬት ከበርቴው በጨዋታ ችሎታዋም አጅግ ይረካለ።

ሲስተር ማራ ልጁን ለማጻን የሙታሳየሙ ጥረትና የምታደርግለት እንክብካቤ የኤሊኖርንም ፍቅር አሰገኝላት። ሴት ተቀን ደዘሙን ለለቸኝ ሳት ል ማንም ሊያደርገው ከሚችልሙ በላይ ልጁን ትረዳለች፣ ታክመዋለች፣ ትጠብቀዋለች፣ ታስታምመዋለች። የልቡንም ጥርታ ተከትላ የሚያስፈልገውን ሁሉ ታደርግለታለች። ራስዋንም ረስታ እርሱን

ብቻ መንከባከቡ ያረካታል፣ ታስደስታታል። ለአሥር ጊዜ ቢሆን ኑሽቦ ከለመገ ለመለየት አትፈለግም። አንጸንጁ አለጋንና አብቅዋ አደገ። አንድያደርግ ሲለምንዋት ብተሳለ አትሰማቸውም። ከአጻ ጎጆዋ ሙትቶር ቤላ አላብ ከሞንንትላትዋ ሙሰዋ አደገሙም። ሆኖም መቅ ሌላ ከሞንንትላትዋ ሙሰዋ የማደጠፋ ነገር ቢኖር ከሠዲ ባሙ ራሱ ከልጅነል ጋር ከሙለያየታቸው በፈት ከልጻ ያሉተረችሙ መጻጅዋ ለጅት እንደሚወጀሙ የገባራትን ነው።

የሲስተር ማራ ሌላኛው ሥራዋ ምህረት ያመርጀላት ወንድ በጨመባ በበረታ ጸሎት ፈጣሪዋን ማሰልቸት ነበር። የራስዋን ምኞት በልጁ አደጠው ከለመጠንና ማንም ሊያደርገው ከሚችለው ባላይ ልጅን ከብንከበቦች 'አምላኬ ይምረኛል፣ ከርኅተታቲም ያንጻኛል' ስትል አመነች። የምትፈለገው ምህረት የሰማሃን ቤት እንዲያሰገኝላት ብቻ ሳይሆን ምጽራሚ ደስታም አንዲሰጣት ነበር። ሰሰዚህ ልጁን ለማደን የምትችለውን ሁሉ አደረገች። ሆኖም ትግሉ ቀላል አልነበረም። የሚያሳዝነው ግን ልጁ ብዙ አንከብከበ ቢደረግለትም በየተኑ አየደከመና ሰውነቱ አየሟሸሽ ሰሰጄደ ወደ ሞት ቦቃረበ መሰለ። መደጋለማ ሰሙኑቱ አልቶ ሞንንትላቱን ማንተሳቀስ አንኳን ተነሰራችን ኑሱ አደረገች። አንጸንጁም ነብርሽበት አንሰታ ታቅደሞለች። ትንሽ መለስ ሲልለት ከማር በጣፈጠ ድምፀዋ መጣሙር ትሠርርለታለች። ከመጻህ ወዲያ አያለች እሽፉሩ ትሰሞለች። አናቱ ያዘን ስታይ ጮኮ ንያነት ሴት ናት፣ የመለደች አናት አንኳን ደህን ሁሉ አታደርግም አያለች ትገረማለች። በዚህም ለሲ/ር ማሪ የነበራት ፍቅርና አደናቆት በየእለቱ በር እየሰያደ ሄደ ትርቢታቸውም በዚያው ልክ አደገ።

ሲስተር ማሪ ትጣትዋን ተተበለች። በየእለቱ ሰሙነቱዋ ሲደክምና አከልዋ ሲጠመልማ አልተሰማቸም፣ አንጺሰማትም አልፈለገችም። ግን እረፍት የነሳትና በህሊና ወቶባ አሰንታ ምነረሱት ልጁ እባቱን በመፈለግ ሲዋትት መስማቱና ማየቱ ነበር። «አባቴ ናልኝ» ያላል ዘወትር።

ሺሻን ሳታውት የሰው ቤት አደረሰች። የቅጽር ቤት ያተቀደለ ሥፍራ ሲሆን ያንን ቅዱስ ቤታ መድረር የነበሩዎት ኃዋያት እንደሆነ አይመት አስተግራት። ማንኛውም ወንጀ ወይም ማነኛዋም ሴት በዚህ ኀያነቱ የተቀደለ ቤት ሙሰም የሚኖሩ ከሆነ በየጊዜው ይህን እውነት ማስታመሳ ይኖርባቸዋል። ወንጀሳጪ ወይም ሴተሳጪ ከሆኑ እነርሱም ከዚያ ከበቀደለ

Scan by Easy Scanner

ቤት የሚኖሩትን ሙድፈር የለባቸውም። ለመድፈር የሚፈልጋቸት መደቃ የሚፈልጉት ግለሰብ ባለትዳር ከሆኑ ስጦታቸውን ሲመለከቡበር ያጭነ አለበለዚያ እንደ ቪቫን ሀሊና ያዓቸው ከሆኑ የእርስዎን እባ ፈንታ በእነርሱም ላይ ይደርሳል።

ቪቫን ይህን በደለልተ የተገነዘበችውና ያመቀችው ያ በ/ሽታ የጀከመዉ ድምፅ ሲሰሙ በምጭት ሲኖትትና 'የእህቱ ያለህ' አያለ ሲጣራ ነው። በወቅቱ ቪቫን በልብሙ ይተከከሙችው የጸጸት ድንጋይ ምን ያህል ክብደ እንደ ነበረ ለመገለጽ መሞከሩ የአንባቢን እድል መሻማት ስለሚሆን የሚሸለዉ አንባቢ እንዲገምተው መተው ነው። ያጀረችውን ነገር አጋዳሲተጀረገ አደርጎ ለመለውተ ይቻል ዘንድ ሕይወትዋን አንድትሰጥ ብትጠየቅ ቪቫን ከሙሞት ወደ ኋላ አትልም ነበር። አንዘቢስ አሙቆ/አሙቃ መጀር ሳያሙቁ ይህን የመሰለ በህተት ቢፈጽሙ ምን ይሰማቸዋል? ታዲያ የበሚት ቃኖና ሆኖ በኋላ ከመዉጨትና በጸጸት እሰንጋ ከመገረፍ መጠንቀቁ እደሻለ ይሆን! ኑርዎን እዙንም ለእንዘቢ ልተወው።

ሁለቱ ሴቶች በለበር ልድኔል ምንም ነገር እንስተው አያውቁም። ልጂ «እሻፈረኝ፣ አባቲን አምሙ» አያለ ሲሮሀና ልቡ በልባቱ ዥቅር ሲነደ ሌላው ቀርቶ ዓይን ለዓይን እንኳን አይተያዩም። ሲ/ር ማሪ አንዲያው ዝም ነው እንጂ ቃል አትተነፍስም። ኤሊኖር ግን «አባትህ ይመሳል፡ አይጠ፣ አታልቅስ» አያለች ታባብለዋለች። ሆኖም አልር አልር «እንዲት ነው በለልጅ አባት ላትመይኝ የቀረችው? ሲ/ር ማሪ እንዲት አስቻላት ልጅ አባቱን አንዲህ እየናፈቀ ለምን ለልእነተኛ ልከሸ አባቱ እንዲመጣ አታደርጊም?» ብላ ብትጠይቀኝ ምን ነበረበት» አያለች ኤሊኖር ታሰበለች፣ ትገረማለች። ሲ/ር ማሪ ግን ጥያቄ መጠየቅ ቀርቶ ነገሩን የሚመት ፍላጎትና ጉጉት እንዳላት እንኳን አታሳይም። ኤሊኖር የሌርዋ ገም ማለት ብትመጸውም እንኳዳ ነገር ነው የሆነባት።

ባልዋን የፈታች ታለምታ ነች ብላ ሲ/ር ማሪ እንደማታበብ ኤሊኖር ተሰፋ አደረገች። ምናልባት አንድ ነገር እንዳለ ብትታዘብም እርስዋን ሳለማስጨነት ያደረገችው ነገር ሊሆን እንደሚችል ገመተች። ይህ ደግሞ የጨዋ ልጅ ጠባይ እንጂ የባለጌ እንዳልሆነ ታውታለች። ቢሆንም ሲ/ር ማሪ አእምሮ ውስጥ ምን እንደሚመላለስ ብታውቅ ደስ ይላት ነበር።

ሰር ልኔል የት እንዳለ ፍንጭ ሊሰጣት የሚችል አንድ ቃል እንኳን ከሲ/ር ማሪ ፆር ሙስዋ አልዝሃም። ነገርን በነገር ላይ በማስታከክ እንኳን ለእርሱ ሲሠራ ያልነበሯቸውን ቃላት ተናገሩ። አርሽዋ ግን ስለእርሱ ሲነገር ለመስማት ሁሙ ቁመኝታ ነበር። ባለቤቱን ይትርታ ለመጠየት ደብዳቤ ጽፎ ከጨረሰ በኋላ ወደ ቤቱ የመመለስ እብቱ ጥርት ካለችዉን ለመፈጸም ምን ግርነት እርምጃ እንደ መዉሰድ መደም ደግሞ ሌሊጥ ባልተ እሁንም ከሰዓት በኋላ ቪቫን ጋር ጎመቦኑን ጋምን እጉጉን እንደሆነ ልማወቅ በቁጭ ፈልጎ ነበር። የሚያሳዝነው ግን ጥሻነ አሳልቀ ከሆኑ ሁለቱ ጉትፈኛ ነጋሩ ከጅር ልድኔል መደም ከአርሱ ቤተሰቦች ምንም ነገር አለመስማትዎ ነው። በዚህም ዙሪያ አሁን የጣቸችበት ቤት አርስዋ ከጅትዋርከበት ነገም ርቃኛለ ሆኖ አላገኛቸውም። ነገሮም ሙሰተም ሁሄ ስላሰር ልዮኔል የሚሄሯት ሰው አሊገጠማትም። ከነገሙ ጠዋታ በኋም ሊቀርቡትና ስለእርሱ ሊያውቁ ከሚችሉ ሰዎች ጋር ብትገናኝም አገዚህ ሰዎችም ስለሰር ልዮኔል ምንም ነገር አላዋርጥትም።

ኤሊኖርና የመራት ነበርቷው አባትዋ የሰር ልዮኔል የመጀለያ ሥራ ለለነበረው ስለጽንምሲድ፣ አርሽው ሳይ ስለሚሠሩ ግዙታቸውና እሽከርቻቸው ሲያወቁ ሲ/ር ማሪ ሳምታለች። ስለሰፍራ እርሻዎቻቸውም ሊጠቁ እደምነሰለች። ስለእርሻዎቹ ባለቤት ስለሰር ልዮኔል ግን አንለተው ለማያውቁ ነገሮቹ ሰማሚኖት አልቻለችም።

ይቁንጅናዋና በደም ግባትዋ ዓለምን ያስደነቅችው እመቤት መገኩናና ቆብ ደፍታ፣ በመጨረሻም በአደሠት ዘመንዋ ልመጀመሪያ ጊዜ በፍቅር ዘደችለት ሰው ቤት ገብታ ልጅቷንና ሚስቱን ሰታሳታምም በሕልም እንጂ በውን የሆነ ነገር አይመስላትም። ከነአለቱው አንዳንዲ ነቱዎች ዓለም ውስጥ የገባች ይመስላታል። ልብ ብላ ስታጤነው 'ደህ አንዲት ሊሆን ቻለ!' በማለት ትገረማለች። «አቡን አኔ ግን እንደሆንኩ ቢያውቁ ምን ይላሉ?» ብላ ራስዋን ስትጠይቅ ስሙነትዋ በሳርታት ይሸግተታል፣ ልብዋ በድንጋጤ ይርበተበታል። "እንዲሁ በተለለ ይለቱግል ማለት ዘበት ነው' እያለች ግ-ጨኔያለች።

በለጀቱው ሳይ ስላደረሰችው ጥፋትና በቤተሰቡ ላይ ስለጸአመችው በደል የኤሊኖር አባት ቢያውቁ እንደሚገሬግሚት ልቦናዋ ያውታል። ሕይወትዋን በማበላሸትዋ ኤሊኖርም አትለያትም። እንደዚያ ሆኚያተበሳት ልጅት አንኳን እሙኑዘን ቢሰሙ ከእናታቸው ጋር አብሬው አርስዋን ሚጥታታቸው አደጋዬ ነው። እሙኑዘውን ቢሰሙ ሁሉም ተባብረው ሥጋዋን ነው

የማያመጣቸው። ማስጌጥ ባልዋን ለተግባት፣ ልጆች እህታችሁን ላስከበልኝ ሴት ይራራሉ ብሎ ማሰብ ራስን ማታለል ይሆናል።

«በማም መጠንቀቅ እለብኝ፣ ሳይታወቀኝ ከአንደበቴ በሚወጣ ቃል ሩሲን አጋልጨ ጉድ እንዳልሆን» ስትል አሰበች። «ለራሴ ሕይወት ብቻ ሳይሆን ለእነርሱም ሕይወት ስል መጠንቀት ይኖርብኛል። እነርሱን ከመርዳትም ወደ ኋላ ማለት የለብኝም። ምሥጢሬ ከመጣ ለእነርሱ ሕይወት የራሴን ሕይወት አሳልፌ የመስጠት እድል አይኖረኝም።»

ይህ እንግዲህ ቆራጥ ውሳኔ ስለነበር ሌት ተቀን ከልጁ ጎን አልተለየችም። ደህመኝና ሰለቸኝ የሚባል ነገር ከህሊና ሙስጥ አልገባም። ነግቶ ቢሔድ ብቅ ስትልና መሽቶ ዉደታዋ ብርሃንዋን ስትፈነጥት ሲያር ማሬ ከልጁ አጠገብ አትጠፋም። ከሰር ልዮኔል ልጅ አጠገብ ቁሜ ብሳም ነግሮችን ትበላለች።

አንዳንድ ጊዜ 'ሰር ልዮኔል ሳይታሰብ በድንገት ከቸኮ ቢልስ' እያሰኝ ትሲታለች። ወደ ፎት የሚያስመጣውን ደረጃ ተሰ ብሎ ሲረግጣው፣ ልጅቷ ከተኙበት ክፍል ለመግባት ድምፅ ሳያሰማ የበሩን እጀታ ዝግ ብሎ ጠምዘዝ አድርጎ በሩን ከፍቶ ሲገባ፣ ልጁ አባቱን ሲያይ በደስታ ፈንድቆ በልሎ ከአልጋ ለመውረድ ሲታገል፣ እንዲሁም እርስዋ አፈፍ አድርጋ ስትይዘውና ሰር ልዮኔል ደግሞ ማን እንደሆነች መለየት እትቶት ግራ ሲገባው፣ ልቡ ማን ጠርጣሮ ለማሳራት እርስዋን አተኩሮ ሲመለከት እርስዋ ፊትዋን በማዞር ስትደበቅ፣ ወዲያው ማን እንደሆነች አውቆ ከዚያ በኋላ የሆነው ነገር ከመስታውት ፊት እንዳስተመጡት እሥ ቁልጭ ብሎ ሲታይና ልብዋ ከዙስት ትርክክ ሲል ...ይኼ ሁሉ ነገር በአላብ ሲታይት ከሕልሙ እንደባነ ሰው ይሠርባታል።

የፈለግችውን ያህል ብትሸፋፈንና ማንነትዋን ለመደበት ራስዋ ብትቀደደር ገና ሲያያት እንደሚለያት አልተወራጠረችም። ታዳያ እሙነቱ ቢወጣ፣ 'ቀጥሎ ያለው ድርጊት ምን ይሆናል? ኢሊኖር ይቅርታ ታደርግለታለችን? ሰር ልዮኔል እሙነቱን አውጥቶ ከተናገረ እንዴት አብረው እንደነበለሱና በኋላ ደግሞ በምን ምክንያት እንደ ተለያዩ፣ እንዴትም ሳይደብት፣ ይነግራታል ወይስ 'ነደድ ይፍጀው' ብሎ ይተወዋል?'

በዚህ ሀሊናዎ በፈጠረው አላብ ስብነቅዝ ልብዋ እንደ ድንጋይ ከብቦ፣ ፈትዋ እንደ እሸበ ነጭቶ፣ ከንፈሮችዋ እንደ ኑብት ደርቆ የውጪውን ዓለም ለማየት መስኩት ወዳለበት ሄደች። ያንን ቆንጆ ፈትዋን አትንኩ ሲራቅ ሳይ በማሳዘኖ 'እሙነትም ዳግም ሰር ልዮኔልን በነደን አየው ይሆን?' ስትል ራስዋን ጠየቀች። ብዙም ሳትቀይ ግን አምባ ከጓጮችዋ ሳይ እንዲ ጎርጎ ፈሰሰ። የማይወን ሰው አጭትሬ ታተያት በመሥራትዋ እንዲሥራት አሠንሦ ልብዋ ወደ ፈጣሪ አቀና።

ለምን ይሆን ፈጣሪ ያን ከመሰለ በታይ ውስጥ የዘፈታት? አናትዋንና አከትዋን አዋታ የሙት ልጅ ከሆነችበት ቀን ጀምሮ ሕይወትዋ እንደዚያ ለበላሽ የታለሙ በሃን ምክንያት ነው? የሕይወት ገመናዋ ወይስ ምሥጢሩ ሠግጅተውት ሴላ ጉዳይ?

የእርስዋ ሕይወት ሠበላሸት አንዶ በኤሊኖርና በልጆችዋ ላይ የሴቱይ ዝናብ እዝንባለት፣ የመነሪ ዓላ ሥናለች። ደህን በማጅረግዋ ሰራስዋ ደስታ ሳያገኝ ተጨማሪ መከራን አተረፈች። «ዝና ከመጀመሪያው ለስጮደና ለመከራ ነው የታፈጠርኩት? ቁንጅናዬስ ምን ረባኝ» እኳሀ ጥያቄዎች ሠምጥ የምትጠይቃቸው ጥያቄዎች ነበሩ። ለጥቂት ሳምንታት ያህጉሙ ፍንገዋ የሰሜት መነሻፈን አሰኩትሙ ሕይወትዋን አሰሳች። ከአድሜ ልክ አፃ ውስጥ ዘፈታት። አዳዋን እየገፈገፈች እንደትኖርም አደረጉት። የአድሜ ልክ ደስተኝም ነፈጉት። ከአንዳህ ያለ ጴጣ እሳ እምላህ ይሰውር ከማለት ሌላ ምን ማድረግ፣ ምንስ ማለት ይቻላል!

ምዕራፍ አርባ ሦስት

ሞት

ኢሊኖር ፈረንሳይ አባር ከተከበራቸው ቤት ሙሰጥ ስትኖር የእንግሊዝ አገር ጋዜጣ መጽሰችበት አገር ሰለማይመጣ ሰለአገርዋ ዜና ብዙም አትሰማም። እርስዋም የአገርዋን ዜና የመስማት ፍላጎት ሰላልነበራት ጋዜጣ እንዲመጣላት አልጠየቀችም። ሠራተኞችዋም የእርስዋን ፈቃድ ስለሚያከብሩ የእንግሊዝ ጋዜጣ ቢያገኙ እንኳን እርስዋ እንድታየው ወተፍቸ በተቻላቸው መጠን ከእነርሱም እጅ እንዳይገባ ይከላከሳሉ። እዚትዋ ግን ጋዜጣ ከሚያመጡ ቁርስ ሳይበሉ ከቤት መውጣትን ስለሚመርጡ 'ዛ ታይምስ' የተሰኘውን የእንግሊዝ ጋዜጣ በየእለቱ ያነባሉ።

«ጋዜጣ ማንበብ ለምን እንፈልፈለማሽ ይዝኛል፣ አንቺ ሰለዓለም ሁኔታ መዐማትና ዓለምም ሰጓንቺ እንዲሰማ ሰለማትፈልጊ እንደሆነ አሠቃለሁ።

እኔ ግን የግልም ቤና ለመሰማት አፈልጋለሁ። ከ'ታላቅም' ጋዜጣ ጥሪያቸው ለመጥር ይከብደኛል። አንቺ ካልፈለግሽ ግን ልትተቢው ትቺያለሽ። ስላልዋት ጋዜጣው በየእለቱ ጠዋት ጠዋት ከቢታቸው ቢመጣም አሊጥር እንኳን ማገበዛ በነታንም አታቀው።

ጋዜጣው እንደ መጣ አበትዋ ወደ ንሮ ያዝውት ነው የሚሄዱት። ሲር ማሪ እንደ መጣች ስሞን ይሆን ትግበዘለች። ጋዜጣውን ገና ሲተዋው ለየችው፣ ምነታቸውም ከሱርድ ሊን ቤት ሁና ብለቢትዋ ጠዋት ሰቱርስ ዝቦ ሲተርከ ደሀን ጋዜጣ ይዘው ነበር የሚተመጡት። ጠዋቷ ጋዜጣው የድሮ ቤትዋን አስታወሳት። እንዲያውም ከንአከቱው አንድ ቀን ጠዋት ከሽማግሌው ባልዋ ቤት አያለች ብልዮው ኢሳት እንደሆኑ ጅማት ፈታቸውን እኮማትረውና ማስላ መስለው ጋዜጣው ላደ ሲያፈሱ ምን ይመስሉ እንደ ነበር በንደነቢሊናዋ አየቻቸው። በዚሁ ሰዘላ በረሃን ጊዜ የነበራትን ሕይወት አስታወሰች።

'ሙላዋ የሊን እመቤት' በየማለዳው ቤት ሰትሄድ ስለሙበትና ስለአለባበሰዋ ሰዎች ይሰሙት የነበረው የአድናቆት አስተያየት፣ በየቲያትር ቤቱና በየመሰናኛው ሥፍራ ብት ስትል ወንዶች እንኳኔት ብለው ዓሊትና ስለቁንጅናዋ እንዲት ብለው ደንሸሂሸው እንደ ነበር ቁልጭ ብሎ ታያት። በእንቁ ያሸበረቁ ጊለቻዋን አዋልዶ ብት ስትል ሴቶች እንኳት ብለው ይቀንብት እንደነበርም ትዝ አላት። ሳይታወሳት 'አደ ሕይወት' ብላ ብዙ ቆጠሎች።

«ሲር ማሪ ደሀን ጋዜጣ አንብበሽው ታውቂያለሽ?» የሚል ድምፃ ብድንገት ሰማች። የመፈት ከበርቴው ነበሩ። ጥያቄውን የጠየቅዋት ጋዜጣው በመሀገ ቁጥር ዓይንዋ ሲንከራተት ሰለታዘቡ ነው።

«ሳለቆት ጥቂት ወራት ከእጄ አልገባም አንጂ ቆደም ሲል አነበው ነበር» አለቻቸው። «እኔ ካለሁበት ገዜም ጋዜጣ ንብቡ አያውትም። አልፎ አልፎ ግን ከበሽተኞቻችን አንዳንዶቹ ደሀን ጋዜጣ ይዘው ይመጡና እንድናንብላቸው ይጠይቁናል። ለማንኛውም የጋዜጣው አዘጋጆች ሰለእኛ ሰለሴርቻ ደንታ ያላቸው እደመሰሰሙ» ስትላቸው «እንኳን አደመለእኛ» አሉ የመሬት ከበርቴው።

'እርስዋን የመሰለች ቆንጆ ሴት ስለዓለም ፖለቲካ ማወቅ ሊዝት ከሊያ ንኖም ሙስዋ ታዘግብነት መኖርዋ ያሳዝናል፣ መሆንም ያልነበረበት ነው' ሲሉ አሰቡ ሽጥሃሌው። ሰለዚህ 'ምናልባት ጋዜጣውን ለግዞት ብቅልግ ታንብበው' እያሉ ራሳቸው አንብበው ሳጨርሱ ከሊያው ትሙት ይሄዳሉ።

አንድ ቀን ጠዋት ሲር ማሪ ለዮቂት ሰዓታት እንኳን ቢሆን ከቤት ሠፃ ብሳ ሩናሩሳ እንድትመጣ ኤሊኖር ትጠይቃታለች። በዋዜማው ለሊቱን ሙሉ ደህለቃት በከበደ ሣንታት ሰለነበር ቁሟ ብለው ነው ያደሩት። ሲስተርዋ በጣም እንደ ደከማትና ሰውነትዋ እንደ ዛለ በጉልህ ታያ። ከኔጋ በጀላ የንርጾን ሰውነት መቆጣጠሰን ብያቆምም አሽልበት ቀኖ። ኤሊኖርም መተኛቱን አይታ ነው ነፋስ ተቃብሳ እንደትመጣ የመየቀቻት። ሲር ማሪ የኤሊኖርን አሳብ ተተብሳ ወደ ባሁሩ ዳርቻ መሪጀች። የማዕበሉ ጋጋታና የወየው ቆጪት ከሰር ልዮኔል ጋር የተቆራረጠ ንበትን የነሴይ ባህር ዳርቻ አስታወሳት። አሰቡን ከአእምሮዋ አስወገታ እንድትረሳው ፈጣሪዋን በመማጠን በሁለት እጆትዋ ሞንቅሳትዋን ያዘች። የመጪኤረሽ ስቃይዋን ስላስታወሳት የማዕበሉ ቆጪትና ምናሉ ሽውሽውታ ጠላቻቸው። ነገር ግን የነበረው እይታ ሳይንን ብቻ ሳይሆን ልብንም የሚማርክ ነበር። ምነንያቱ ምን እንደሆነ አልታወቅትም እንጂ ልዘዋ ፊሬ ጥሳ አልሳት። ልብዋም በጎንይል መምታቱን ቀጠለ።

«ማረፍ አለብኝ» አለች ሳራስዋ፣ «እኔ በማውቀው እስከዚህ የደፈረሰና የተበሳሽ ነገር ያለ አይመስለኝም። ስለዚህ አውን የምፈራበትና የምጨንበበት ምክንያት አይታየኝም። ከዚህ ይበልጥ ስቃይ ደግሞ ሊደርስብኝ አይችልም። ሊሆን የሚችለው የመጨረሻው ስቃይ በእኔ ላይ ስለደረስ አስኪቢቅኝ ተሰቃይቻለሁ። ታዲያ ከአሁን በኋላ ከዚህ ይበልጥ ምን ሊመጣ ይችላል ብሎ ነው ልዜ የሚፈራው» ስትል ራስዋን አጽናንች። ቢሆንም 'ምንም እንኳን ከዚህ የባሰ ችግር ሊደርስብኝ አይችልም' ብላ ብታምንም ወደፊት ሌላ መጥፎ አጋጠሚ ደርሶ ከበለጠ ሀዘንና ጭንቀት ውስጥ አዘፈቅ ይሆን የሚለው አሳብ ሀሊናዋ ውስጥ ስለቀረ የንጣት ኖራ ሊሰቃት አልቻለም።

ገዜህ አየር እያግኘች እስክ ሦስት ሰዓት ለሚሆን ጊዜ እንድታርፍና እንድትገናና ኤሊኖር መነሬት ነበር። ሲር ማሪ ግን በቶኑ ወደ ልጁ ለመመለስ ፈለገች። በዚያች ሰዓት ደስ የሚሳት ነገር ቢኖር ከልጁ ጋር ሆና ልጁን ማስታመም ብቻ ነበር። ከዚህ ሙጭ ምንም ነገር ብታደርግ ወይም ቢደረግላት ደስ አይላትም።

«ቶሎ ብዬ ወደ ሥራዬ ብመለስ ነው ጥሩ የሚሆነው፣ የረሳ አሳብ እያሳደደ ከሚያስቸግረኝ ወደዚያው ልመለስ» አለች አባቷ በፈሰሰው ስትሄዝር። ወደ ቤት ከተመለሰች በኋላ በተጥታ ልጅ ከሚ ተቸበት ክፍል ሄደች። ሳሯን እንደ ተሻ ነው። ኤሊኖርና አባትዋ ከመስኩት አጠባብ ቀዝመው ቆመዋል። «ዘ ታይምስ» ጋዜጣ ከወለሉ ላይ ወድቋል። አባትዮ ጋዜጣውን ሚንሀሣቸው ያስታውሥል። ጋዜ ጣው የወደቀው ከእግራቸው ስር ነው። ግና ስታያቸው የኤሊኖር ፊት መቀያየሩን ተገነዘበች። አምርራ ስማልተስዋም የፊትዋና የሣይንዋ እብጠት መሰከሩ። በሚያውሩት መሬ ስለተመለከተ የሲ/ር ሣሬ ከክፍሉ መግባት ልብ አላሉም።

«ምነው አባዬ፣ ምን ልዩነት ያመጣል ብለህ ነው?» ብላ አባትዋን ስትጠይቃቸው «ምናልባት እሰከ ዛሬ ተጋብተው ይሆናል ወይም...» ብለው አባባቸውን ሳይጨርሱ ከመናገር ተቆጠቡ። ንግግራቸውን ያቋረጠ ት ሲ/ር ሣሬን ስላያዞት ነበር። ኤሊኖርም የአባትዋን ሣይን ተከትላ ፊትዋን ስታነብር ሲርዋ ከክፍሉ ውስዋ እንደገባች አየች። በሲስተር ሣሬ ከጪያ መኖር ምክንያት ጨዋታቸውን ማቋረጥ እንደሲለባቸው አመሳች። ስለዚህ አባትዋ ለስነጠት እሳብ ስትመልስ «ሊያገባት አይችልም» አለቻቸው። «ተረሳህ መሰለኝ፣ ስለዚህ ጉዳይ ከዚህ በፊት ተነጋግረናል። ዛሬም ሆነ ያኔ ይሆን ማድረግ አይቻላቸውም።»

«ልክ ነሽ፣ ሳላስብ ነው የተናገርኩት። ምንም ሣይነት ለመጥ ሲያመጣ እንደማይችል ግጨን ነበረብኝ። ምናልባት ወደ ቤቱ ማሰቴ ወደ እንግሊዝ አገር ይሆስት ሲመጣ ይችላል። ተያይዘው ቢመጡ ደግሞ አይደንቀንም» አሉ የመሬት ከበር-ቤው ባመቀጨት።

ሲ/ር ሣሬ ወደ ልጅ ሂጃ ከለፈጋው አጠባብ መንበርከክየንና ፊትዋን በእጅችዋ መሸፈንዋን አባትና ልጅ ልብ አላሉም። ቢያዩም እንግዳ ነገር ነው ብለው ስለማይመለከቱት ከመጨፍ አይቆጥሩትም ነበር። ሁለቱም በሚጨጩት ጨጭታ ሲ/ር ማሬ ትማገሪነለች ወይም ስሜት ስጥጅት ለመስማት ትጓጓለች ብለው አሳሰቡዎ።

«ያህ ባይሆን ምንኛ ደስ ባለኝ፣ እንዲያው ባላደረገው» ስትል ኤሊኖር በማቃስት ስትናገር «የሚያስገርም ነው» አለ አባትዋ። «ዙሩ ሰው ነበር እኮ፣ ያደረገውን ሚድረጉ ያሳዝናል።»

«እና አሁን ከቤቱ ይወጣት ይመጣ ይሆን!» ስትል ኤሊኖር የምኣት ያለ ሥጋሬች። «ከሴትዮዋ ጋር ጎይን ለጎይን እንተያይ ይሆን። ምነው ልጋታዬ እስከዚህ የከፋ ሆነ!»

«እንደማትሥያቸ ተሰፋ አደርጋለሁ» አሉ አባትዋ። «በእኔ በኩል ግን የለቤን አውጥቼ እንድንግራት ለአንድ ቀን እንኳን ቢሆን ባገኛት ደስ ያለኝ ነበር። ለማለት የምፈልገውን ሁሉ ገልጨ ብነግራት ለወደፊት አይመችዋ ይበጀት ነበር።»

«ለይ ምስኪን!» አለች ጌራምዋ ኤሊኖር። «ምናልባት እኮ እርስዋም ብትሆን የስቃይና የሥንቱት ኑሮ ይሆናል የምትኖረው» ብላ ስትናገር አባትዋ «በሰው ላይ ክፋት የሚያሳዩና በደል የሚፈጽሙ ሁሉ መቅቃየት አለባቸው» ሲሉ ፊታቸውን በማኩሳተር መለሱላት። «ሴትዮዋ እኮ ይህን ሁሉ ስቃይ በአንቺ ላይ ያመጣች ሴት ናት። ከትዳርሽ ውስዋ ማልቃ ባትገባ ኖሮ ደስ ብሎሽ ትኖሪ ነበር። ባለቤትሽም ከእገጠብሽ ባልተለየ! ልጆቻችውም ከመከከላችሁ ሁነው ሲሰርቁ ባየሽ! ከእገርሽም ባልተለደድሽ! በሽታም የሚባል ነገር ባላወቅሽ ህዘንም ከአንቺ በራቀ! የዚህ ዓይኑቱን መከራና ስቃይ በመሰልዋ ሴት ላይ ያደረሰች ፍጡር በሰው ብቻ ላይሆን በፈጣሪም ዓይን የተጠሳች ትሆናለች» ሲሉ የመረረ ቃል ሲናገሩ ሺሻን ዝም ብላ ትሰማለች። በዚህ ጊዜ ኤሊኖር ቀሰ ብላ የአባትዋን እጅ ያዘች።

«የለም አባዬ፣ አምላካችን 'በቀል የእኔ ነው' ብሎአልና ሴትዮዋን እኛ አንርጣት፣ ደግሞም እያሰፈልግም። ህሊና ካላት ለፈጸመችው ጥፋት እርስዋው ትጸጸትበት፣ በእኔ ላይ ብቻ ላይሆን በራስዋም ላይ እንደ ፈደጀች ቅወት። እኔ በበኩሌ በጥላቻ ሳይሆን በህዘኔታ ዓይን እያየሁ ነው የማስታውሳት» ነለች በኋላ ለተወሰነ ጊዜ ዝም አለች። ከዚያም ቆይ እምላኪ፣ ምነው ይሄ ነገር እንዲሆን ፈቀድክ። የአንተ ፈቃድ ባይሆን በእኔ ላይ የደረሰው ህዘን እይሆንም ነበርን ያጣነውም ሰላም ከእኛ ጫልቀ!» ስትል በዝግታ ተናገረች።

ሺባንና የኤሊኖር ባል አሁንም አብረው እንደሆኑ ነው አባትና ልጅ የገመቱት። ሴትዮዋ የሰላም ኑሮ ለመኖር እንደማትችልና አንድ ቀን ግን ተያይዘው ወደ እንግሊዝ አገር ሊመጡ እንደሚችሉ ጠርጥረዋል።

ሺሻን ፊትዋን በለበሰችው ልብስ ሸፍና የአባትና ልጅ ጨዋታ ትሰማዋ የነበረችዋ ሴር «ዶሴትዮዋ ባል፣ የእኔ ደግሞ ፍቅረኛ የነበረው

Scan by Easy Scanner

ሰው መጨረሻ ምን ሆኖ ያሠኘኒ ሰትል አሰበች። ለእሳቤዋ ግን መ
አላገኘችለትም። «በእሱና በሰር ልዮኔል መካከል ያለው ግንኙነት ለሠ
እንርሱ እንደሚያስቡት ሳይሆን ምናው የሆነውን እውነታው ታሪክ ቢሰራ
ራና ያሳያሙ ሳስመግኘት እውነታውን ብመትህበት ምርጭ መስያያቻችን
ቢለመሠ ያህቺ ጨዋ ሴት በየሱ ጌውነቱን ሳዘታውቱ ሰትል ሸቦን ይ
እንዲሆን በልብዋ ፈጣሪን ከስመነች በኋላ «ደህ ደግሞ በቅሱ ቢሆን ይ
ምንኛ ደስ ባለኝ» አለች ለራስዋ። ኒቫን መጪያሙ በድናሪያ አውካቱን
ለማሠጣት ፈለገች። ነገር ግን መጨረሻው ጭሩ ሊንደማያሠሆን ሰስገመተች
ራስዋን አሳልፋ የሙትህጥ ሰለመሰጣት ጥህችሠ። ሊተሳሠጣቸበት ሽክ
ብላ ሰትሄድ በአብትሠሙ አጠገብ ነበር ያለፈችሠ። ፊትዋ በእምባ ርሰ
ሊያዩ ሰመፎው ብዙም አልተገፈሙም። በእለቱ ቤቱ ሠሰተ የነበረው ርመ
ውለ ያለችስ ሰለነበር የቫቫን ማልቀስ አንማጸ ነገር አልሆነባቸውሠም።

«ሊስተር ማሪ» አሉ በዝግታ፣ «ማሪ ለልጇ የተሰየ እገዝዘቡቢያ ርሠሩ
እንድታሳያት አፈልጋለሁ። ደሽ እንዲሳትና፣ ሰለሠ ቢተር ፊትዋን ሊ
እንድታደርግ የተያለሽን ሁሉ ሞነሪ። እዚስ ቢና ሰለሰማች ከባድ ሞንቱ
ላይ ነች» ሲልዋት «ሠሩ ቢና ነው መደስ ሠሠፎር» ብሎ ከመጠየቅ በ
የምትለውን ስለማች የህኑ መጠየቅ ግድ ሆነባት። ሽማግሊው ለእሮ
ጊዜ ዝም ብለው እናተጠው እደሣች። ከዚያም ሥተሩ ያለውን ነገሩ

«ልነግርሽ አልችልም፣ ምክንያቱም ቢናው መጥር ደህነ መልሰ
ለመለየት ያሰቸግረኛል።» ከዚያም ሰውጨው ቫቫንን ከሚገቱት ወስ
ጥለውና ከጥቃት ሠስተ አሰገብተው ከነበሩበት ክሳል ወጥተው ሄዱ
እርሳቸው ወጥተው እንደ ሄዱ በቶተታ ወደ ኤሊኖር አመራች።

«ደልታሰበና ያልተጠበቀ ችግር ገጠመሽ መሳሰኝ፣ እኔ ልለ
እቸላለሁ» ብላ በትሐይታት አባትዋ ያሳይዋትን እመለከከት በመደም
ግራ የተጋቸ ለመሆንዋ ከገጽዋ ልታሳያት ሞከረች። የሰማችው ነ
መልክም ወይም መጥር ቢቫ ያሠቡን አያሠቡን መሰቦት ብሳናት ዝርዝሯ
ለመናገር አልፈለገችም። «ለማንኛውሠ ቢሳም ነው የማመሰግንሽ። እ
እንደማምነው ከሆነ እኔን ሊያጽናና የሚችል አርጸታ ያለ አይመስለኝ»
ስትላት «ለማይ ቢት ግን እንሮን ሊጸገሩና ሊያጽናና የሚችል እርጸ
እንዳለ ማመት አልብሸ» በማለት ቫቫን መለሰችላት።

ኤሊኖርና ቫቫን ሲነጋገሩ መልእክቱን ሠጣት የእንቫራ እናቱ
እንደሚፈልጓት ለኤሊኖር ነገራት። ኤሊኖር ወደ ተጠራችበት ክፍ

ስትሄድ ሊስተር ማሪ ጋዜጣውን ከመሬት እንስታ ማንበብ ጀመረች።
አሰትና ልጅን ማራ ያጣ ምጮጢር ምን እንደሆነ ልታውቅ ስለሆነ
የሌርዋ ልብ በቃይል መታ፣ እጆችዋም ቱንቀጠቀጡ። ቶሱ ብላ ጋዜ
ሠውን ዘርግታ ከእያንዳንዱ ርእስ የመጀመሪያዎቹን ጥቂት ንረፍት ነገሮች
አነበበች። በመጨረሻ ጉዳዩ ምን እንደሆነ ይረሰችበት። 'የፈጣሪ ያለህ'
ብላ ወደ ሰማይ አንጋጠጠች። «የሊኑ መስፍን እረፉ» ስትልም ሮኸች።
ሥታነባቸው ሬዩሉች ከነያንዳንዱ ሠስተ የሚበሉና እያንዳንዱ ፊደልም
ቅርጽ ለሙስ እያደገ የመጣም መሰላት። «የሊኑ መስፍን እረፉ» ስትል
ደግሞ ተናገረች።»

ባልዋ ማለት የሊኑ መስፍን እረፉ እውነቱን ሳያውቁና አሁንም
ካለብለሳት ወንድ ጋር ኛጉ ብለው እንዳመኑ ሞቱ በፈጸመችው ጋጥ
ያት መጸጸትዋን ሳጉነግራቸው፣ የጣንት ባልዋ ይምርዋት ዘንድ ፈጣሪ
አንዲረዳት ዘወትር ጸሎት ማድረስዋን ሳታሳውቃቸው ወደ ማይመለሱበት
ሄደም ለዘላለም ሄዱ፣ ሀሊናዋ ወስጥ ደንሽራሽር የጀረው አሳብ ሲያንሸነሻት
ከመሬት ላይ ዘሩ ብላ ወደሱች። ከዚያም በቅሰቅ ብላ አለተሰች።

ከመሬት ላይ ዘፍ ብላ ንንድታሰትበ ያስገደዳት የሊኑ መስፍን ፍቅር
ለልነበረም። ምንም እንኒን ባልዋ ቢሆኑም ከልብ ወደዳቸው ወይም
ከርሰሳቸው ፍቅር ይዞአት አታውትም። ሆኖም እውነቱ ሳይወጣ፣ የሁሉም
ነገር መጽጠሪያ ውል ጠፍቶና ሙዋን ቅው ወጥቶ መቅረቱ ነበር
ያስልቀሳትና እየዩ ያሰኛት። አሳብዋ ስብስብ ሲልሳት ቀጥሎ ምን እንደ
ሶስ ለማወት ጋዜጣውን እንደገና ለማንበብ ሞከረች።

'የሊኑ መስፍን አረፉ' ከሚለው ርእስ ስር የተጻፈው ሐተታ ሬዘም
ያለ ነበር። መስፍኑ የት እንደ ተወለዱ ያትትና ስለአሳዛኙ ጋብቻቸውም
ይተርከል። ቀጥሎም በምን ምክንያት እንደ ሞቱ ሲናገር ለርጅም ጊዜ
ሙታመማቸውና የሞታትም ከቢታቸው ሙበዋ እንደሆነ ይገልጻል። በተለይ
ባለትዳርቸው አሳብኝ መጨረሻ በገርገር ነው የተገለጸው። 'የሊንዋ እመቤት
ግለት የመሰሳኑ ብለቢት የት እንዳሉ ባይታወቅም ባለቢታቸው መጠነሰፊ
ሀብት ትተውላቸው ነው የሞቱት» ሲል ጋዜጣው ጽፎአል። የሊንዋ
እመቤት ግለት ቪቫን እነዚህን አለቦች ሰታነብ ዓይኖችዋ በእምባ ተሞሉ።

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ አርባ አራት
የወለዱት ልጅ ሲማጠን

የሊንዋ እመቤት ቪቭን ጋዚጣውን በእጅጉ እንደ ያዘች ስለባልዋ መሞት መርዶ ባረዳች ጋዜጣ ላይ ልረጅም ጊዜ አፈጠጠችበት። በቀስ በመጨረሻ የተከሞሰው እሳብ ምን ማለት እንደሆነና አሁን ያለችበትን ሁናቴ ለመረዳት ብዙ አስበች። ምሥጢርዋን የሚያውቁ ስዎች የሚያስጨንቃት ምናልባት ባልዋን በሞት ያጣች ፈት ሴት እንደሆነች ነው። በእርስዋ በኩል ግን በጋብቻ የታሰረችበት ሰንሰለት በባልዋ ሞት ሳቢያ ስለሳሳ ስለመልቀሳት ነፃ ሴት እንደሆነች መገንዘብዋ ነው። በጉልበትዋ ልታወልቀው ያልቻለችው ሰንሰለት በእግዚአብሔር ኃይል ሰለመለቀሳት ደስታ ያልወጠው አስረኛ ነኝ' ከሚለው ስሜት ተላቀቀች። አሁን እንግዲህ ነፃ ሴት በመሆንና ከፈለገች ወደ ምድራዊ ሕይወት ለመመለስ ትችላለች። ወደ ዓለም ስትገባ ደግሞ 'ምድራዊ ዓለም በታኅሳ፣ ዳግም አልመለስበትም' ስትል ምሳና ተገዝታ አልነበረም የመሳኮሰችው። ባልዋ በሕይወት ስለነበረ ዳግም ወደ ምድራዊ ሕይወት አልመለስም ብላ አልማለችም። ሆኖም ለምንና በምን ምክንያት ከገዳም እንደ ገባች ለጋላፊዋ ሴር ሳትናገራቸው አልቀረችም። ለዚህም ሳይሆን አይቀርም ሌሎች ሴሮች የሚያጠልኩትን ሙሽራ ለብሳ ቆባቸውን የደፋችው። ከመነኰሳት በጓላ ግን ከእርስዋም ይበልጥ በእምነትዋ የጸናችና ሥራዋን ያከበረች ሌላ ሴር አልነበረችም። ስለዚህ አሁን ባልዋ ስለሞቱ ወደ ምድራዊ ዓለም የመመለስ ወይም እዘነ በጀመረችው የምንኩስና ሕይወት የመጽናት ምርጫ እንዳላት አወቀች።

«መስኳኩ ከስማይ ቤት ደርሰው መንግሥተ-ሰማይ ከገቡ እውነቱን ያውቁ ይሆናል» አያለች ብዙ ጥዘመች። ከዚያም «ቀድም ሲል መንግሥተ ሓማይ የገቡ ቅዱሳንና መላእክት ምድራዊ ዓለም ውስጥ ምን እንደሚከደ ስለሚያዩ ያዩትን ሁሉ ለመስኳኩ ይነግሯቸው ይሆንስ» በማለት አመሳቸ አወረደች፣ ከሳብዋ ጋር ብዙ ሞሚገዮች። 'ነስንገርዋቸው' እስ አርባቸውን ዋዬ በመኮብልል ከፈጸምኩት ወደል ሌላ የሠራሁት ዋፋት እንደለሰ ንጹዕ ሴት መሆኔን ይነግሯቸው ይሆናል' ስትል ራስዋን አጽናናች።

ከሌላ ወንድ ጋር ኮብልላ ብትሄድም የሠራችው ሥራ ትክክል አለመሆኑን ቡተገነዘበች ጊዜ ዓይንና የደም እምባ እያነበበና እንጀትዋ እያረረ እጅግ አድርጋ ከወደደችው ወንድ ጥለያደጋለችው ከዚህም በላይ ገስሶ ገብቷለች፣ ፉጣሪም ምህረቱን እንዲያመርድላት ከልብ በመነጨ ሾሜት በተደጋጋሚ ተማጽናዋለች። ስለዚህ ከፈለገች ወደ ምድራዊው ዓለም ተመልሳ ማንነትዋን ማስመለከር ትችላለች። ቆንጆ ከመሆንዋም በላይ በእድሜ ሊጋ ናት። ብቂ ሀብትም አላት። ስለዚህ ከዚያ ከተጨናነቱ ሕይወት ወጥታ ፈንጠዚያ ወደ ሞላበት ዓለም ለመመለስ ትችላለች። ይህን እንዳትፈጽም ሊከለክሳት የሚችል ሰው የለም። ስለዚህ የመጨረት ኑሮዋ የሚመሰረተው በዚያች ሰንት በምታደርገው ውሳኔ ላይ እንደሆነ ታውቃለች። ይህ ደግሞ ራስዋ የምትወስነው እንጂ የማንም ተጽዕኖ የታከለበት አይደለም።

የመርዶው ቤና ድንጉተኛ ስለነበር በመጠኑም ቢሆን አስደንግጧታል። ጋዜጣው ስለሊንዋ እመቤት ማሰብ ስለእርስዋም በሰፈሙ ስለጻፈ ሕይወትዋን ወደ ኋላ መለስ ብላ እንድታየው አስገደዳት። ይህም ወይበልዋ አስከፉት። ቪቭን ግን እመቤትነትዋ ተርፉ ደኸው መንዙስ ከዚያ ከነበረችበት የአሊዮር ቤት ግራ ተጋብታ ጋራ ጋራውን እያየች ቆማለች። ከዚያም እንደ ቆመች ትመለከተው የነበረው ጋራ በድንገት ከነይኑሀሊናዋ ጠፍቶ በምትኩ ከልዮንል ጋር ለመጪራባ ጊዜ ካረፉበት ሆቴል ሙሰጥ ሁና ቀልቀል ያየችው መንገ ከፈትዋ ላይ ድስን አለ። ሰር ልዮንል ካወገዝዋ ቆም የሆነ እንጉርጉሮ በዜማ መልክ እንድታሰማው በጠየቃት ጊዜ ያዜመችው ዜማ፣ ከትናንት በስቲያ የሆነ ነገር ይመስል፣ ታካቱ ቁልሞ ብለው ከሀሊናዋ ሙስጥ ተመሳለሱ። የዜማው ሰንሾች የሚተዋለሱት ነበሩ።

ወይ ልብ ከልብም የለኡ ልብ
እያየ፣ እየሰማ አማይነዝብ
ጥቁርዋ ወሩ ግንፃ ከልኡ ተሻለች፣
መጽሪትዋን አወቀች
የሚጸሪትን ቢጨዋን እያየች፣
ፈንጠዘች፣ ተደሰተች
በድንገት የመላው የዝናብ ጠብታ
ሚጸውን አርዶ ሲሸኝ፣
የታጠሱን ጥይታ
አንዱ ሲቸገር ሌላው ፎለለ
እንዴት ልጥጡ ሳማጥመው እያለ

አሚዘላሙ ሳይቀር ሁሉም ተንፈስ አለ
የአበባ ዘር ቀርቶ መፋም አልቀረ
በደስታ ለመፍካት ሁሉም ተጣጣረ
ከርሞ መጣና ሆጳቸውን አባባ
አስለቀሳቸው የደስታ እምባ
ዘነበ፣ ተንወራጨ
ሊያበስር ያሰፈው እንጻለፈ
ቢጠያይቁ አሉና ማነው?
ተወጻጅ ቀረ ህዘን እማይገባው።

ሰር ልዮኔል ያን የሚያምር ፊቱን ገቸ አድርጎ የሚስተው ዓይንጣ እያየ የተናገራትንም አስታወሰች። «ከጉንጮችሽ ላይ የሚፈሰውን የእምባ ዘለላዎች በከንፈሮቿ እየመጠጣኩና በምላሴ እየላስኩ ሳድርልሽ እንጂ የእንቺ ለቅሶ እንደሆነ ማባሪያ የለውም» ያሳት አስታውሳ እዙንም አስለቀሰዋት፣ ማልቀስ ብቻ ሳይሆን አንሰቀሰቃት።

«የፈጠርከኝ ጌታ! እዘንልኝና ይህን የመሰለ ችዝታ ከህሊናዬ አውጣ። ያ ሰው ሲፈጠር ጀምሮ ለእኔ ተብሎ የተፈጠረ ስላልሆነ ምንጊዜም ቢሆን የእኔ አልነበረም። ከእርሱ ጋር የፈጸምኩት ሁሉ ኃጥያት ነው» ስትል ከህሊናዋ ጋር ሙግት ገጠመች።

የያዘችው ጋዜጣ ከእጅዋ ሲወድቅ እርስዋ ግን እጆችዋን በእጆችዋ እያሻሸች እንደ ቆመች ቀረች። በድንገት በሰለለ ድምፅ 'ሲስተር' ተብላ ስትጠራ ሰማች። ለጊዜው ከሕፃኑ ጎርዶን በስተቀር ሁሉም ነገር ከአእምሮዋ ራቀ። ጭንቅትዋ ስለጎርዶን ብቻ ሆነ። ልጁ ከተኛበት አልጋ አጠገብ ተንበርክካ ልጁ ምን እንደሚፈልግ ስትጠይቀው «ሲስተር እንቺን ነው የምፈልገው» ብሎ በሚያቃጥል እጁ አንገትዋን ጥርትም አድርጎ ያዘ። «ሲስተር ማሪ ፈርቻለሁ፣ እፈልግሻለሁ» ሲል በድጋሚ ፍላጎቱን ገለጸላት።

«ምን አልክ ጎርዶን?» በማለት የጠየቀችው ከፊቱ ላይ ያጠለለውን የሞት ጥላ በማየትዋ ነበር። ቀጥላም ስትፈራ ስትቸር «ምንድነው የሚያስፈራህ?» ብላ ጠየቀችው።

«እኔ እንጃ» ካለ በኋላ መዲያው ቀጠለና በዝግታ «ምክንያቱን ሳላውቅ ለምን ፍርሃት ፍርሃት እንዳለኝ አልገባኝም። ምክንያቱን ሳያውቁ መፍራት ደግሞ ያስጨንቃል፣ አይመስሉትም?» ብሎ ሲጠይቃት «ኢሙትህን ነው፣ ልክ ነህ ጎርዶን» ስትል መለሰችለት።

በፈዘዘ ዓይኑ ተኖ ብሎ እያያት «ሲስተር ማሪ» አለ፣ «መሰኩት አጠገብ ኮመሽ ያሉሪሽው የሚያስጨንቅሽ ነገር ኖሮ ነው?» ሲላት «አምንህ፣ ትንሽ የሚያሰስብና የሚያስጨንት ነገር ከህሊናዬ ውስጥ ገብቶ እየተፈራመስ ስላስቸገረኝ ነው» አለችው።

«ሴሮች እንኳን የሚቸገሩና የሚጨነቁ አይመስሉኝም ነበር። ችግር የሚገጣጣቸው እንደ እናቴ ያሉ ሴቶችን እንጂ በሴሮች ላይ የሚያሰስብ ነገር ይደርሳል ብዬ አላሙትም ነበር» ብሎ ልጁ ሲናገር «በእኛም ላይ ቢሆን ችግር ሊደርስ ይችላል» አለችው ሲስተር ማሪ።

«በእኔና በትንሽዋ እህቴም ላይ ሊደርስ ይችላል?» ብሎ ሲጠይቃት ሲሪር ማሪ መልስ ሳትሰጠው ወደ መሬት አቀረቀረች። የልጅነት ጭንትላታቸው ከሚችለው በላይ ችግር እንዳደረሰችባቸው በጎይኑሀሊናዋ አስተዋለች።

«ሲስተር» አለ ልጁ ገቦን ባለ ድምፅ ፊቱን ወደ ፊትዋ አያሰጠጋ። «የልቤን እንድነግርሽ ብቻችንን በመሆናችን በጣም ነው ደስ ያለኝ። ከእናቴ ጋር የልቤን አውጥቼ ለመጫወት አልፈልግም። እርስዋ እንደሆነ ገም ብላ ታስትላለች። እምነቦ በኃይል ሲፈስ ላይ ደግሞ ታሳገኝኛለች» ብሎ ሲነግራት «ማልቀስዋ እንኳን ደግ አይደለም። ገም ብላ ማልቀስዋ ለታይዋንንም ሆነ ችግርዋን ሊያቃልላት አይችልም» አለችው።

«እንድ ነገር እንድትነግሪኝ አፈልጋለሁ» ብሎ ሲናገር ፊቱ ወግ ሲል ተመለከቱች። «ፍርሃት፣ ፍርሃት አላለኝም። መንፈሥቲብግይ ውስዋ ስላሉት አበባዎቹ ብዙ አጫውተሸኛል። ኑጫሞ ከንፍ ስላላቸው መላእክትም ነግረሽኛል። በወርቃማው ቡሩን ላይ የሚቀመጠው ንጉሥ ሕፃናትን እንደሚወድም ገልጸሽልኛል። እና እኔ አሁን አንቡን በቶሱ ላያቸው አፈልጋለሁ።»

«ልክ ነህ፣ ልጆችን ይመዳል» ስትለው «ብሞትና መንግሥተብግይ ብገባ እጅን ዘርግቶ እንደሚተበለኝና 'እንኳን ደህና መጣህ' እንደሚለኝም ነግረሽኛል» አላት።

«አምን ይተበልሃል» ብላ ስትመልስለት «እሞት አልሞት እንደሆነ አንድትነግረኝ አፈልጋለሁ» ሲል በድፍረት ጠየቃት። ተጥሎም «ሐኪሙ

በመጡ ቁጥር ራሳቸውን ይነቀንቃሉ፣ እናቴም ዝም ብላ ታለትሳለች። እና ልሞት ነው? ካመመኝና አልጋ ላይ ከዋልኩ በጣም ቆይቻለሁ። ስለዚህ በመጪው እሁድ በመጨረሻ እሞታለሁ ማለት ነው? እውነቱን ንገሪኝ ሲስተር?»

«ጎርዶንዬ አልችልም፤ እውነቱን የማውቅና የሚሆንልኝ ቢሆን እነግርህ ነበር። እንተ ግን በጣም ጎበዝ ልጅ ስለሆንክ ለመሞት እንኳን አትፈራም። እኔ ግን የጠየቅኸኝን ጥያቄ ትክክለኛ መልስ ስለማላውቅ ልነግርህ አልችልም። ምናልባት ልትሞት ትችላለህ። ከሞትክ ግን መንግሥተ-ሰማይ ውስጥ ያሉትን የሚያማምሩ አበቦችን ታያለህ። ወይም ደግሞ እግዚአብሔር ምህረቱን አውርዶልህ በሕይወት ትኖራለህ። ስለዚህ ካልሞትክ አድነህና ብርቱ ሰው ሁነህ እናትህን ታጽናናለህ፣ ትጠራታለህም» እያለች ረጋ ብላ ስታጫውተው እንደ በፊቱ የልጅ ፊት አውንም ወገግ አለ።

«በሕይወት ኖሬ እናቴን ባጽናናና ብረዳ የበለጠ ደስታ የሚሰጠኝ ይመስለኛል» ብሎ ዝም አለ። ከዚያም አንገትዋን ሳብ አድርጎ ወደ እርሱ አስጠጋት። «ሲ/ር ማሪ፣ በጣም እወድሻለሁ። በጣም ስለምወድሽም ሌላ ጥያቄ እጠይቅሻለሁ። ስለእባቴ የምታውቂው ነገር ካለ ብትነግሪኝ? እኔ..... እኔ እኮ አባቴን በጣም ነበር የምወደው» ካለ በኋላ ስቅስቅ ብሎ አለቀሰ።

«አባቴ እኮ በጣም ደስ ይላል። ቆንጆ ነው፤ ደግ ነው፤ ደግሞም በጣም እወደዋለሁ። በድንገት ከቤታችን ሄዶ የቀረው። በድንገት ከቤት ወጥቶ ከቀረ ወዲህ አላየሁትም። እንዳልሞተ ግን እርግጠኛ ነኝ። እናቴም ሆነች ትንሽዋ እህቴ ጥቁር ልብስ አልለበሱም። እርሱ ግን ተመልሶ አልመጣም። ስለአባቤ እናቴን እንድጠይቃት አይፈቅዱልኝም። እርስዋ ደግሞ ዝም ብላ ነው የምታለቅሰው። ሞግዚቴን ስጠይቃት 'እርሳቸው የሚያውቁት ነገር የለም' ትለኛለች። የምሞት ከሆነ ከመሞቴ በፊት አባቴ ከየትም ብለሽ ፈልገሽ አምጪልኝ አስቲ። የት እንዳለ ታውቂያለሽ? ስለእርሱ ሲያውሩ ሰምተሽ እታውቂም? ከሰማሽ አስቲ ምንም ነገር ሳትደብቂ ንገሪኝ?» እያለ በጥያቄ ሲያጣድፋት የሴርዋ ፊት ልውውጥ አለ። ልብዋ በጭንቀትና በቁጭት ቆሰለ። እጅግ በጣም እንደ ተጨነቀችም ፊትዋ መሰከረ።

«ጎርዶንዬ፣ የማውቀው ነገር ቢኖር አባትህ ወደ ሩቅ አገር መሄዱ ነው እንጂ ሌላ የማውቀው ነገር የለም» ስትለው «እሺ ግን ለምን ሄደ? ለምንድነው እናቴንና እኛን ጥሎ የሄደውና ሁላችንም እንወደው ነበር። እርሱ በመሄዱ እናቴ ልትሞት ነበር። እርስዋም ብትሆን ለምን ጥሎን እንደ ሄደ የምታውቀው ነገር የላትም» አላት። ይህን ጊዜ ሲ/ር

ማሪ ተንሰትሰቶ ከማልተስ በስተቀር ሌላ ምርጫ አልነበራትም። ራስዋን መቆጣጠር ተሳናት። ልጅን በሁለት እጆችዋ ጥብቅ አድርጋ ይዛ ፕንባሩን፣ እቅፍዋንና ዓይኑን ለመሳም ስትጠጋው ራቁን በእምባ አራሰችው።

«በምን ምክንያት ቤቱን ጥሎ እንደ ሄደ ልነግርህ አልችልም። ነገር ግን እርግጠኛ ነኝ አንድ ቀን ተመልሶ ይመጣል» ባለችው ጊዜ «እንዲ፤ ደግሞ፣ ለዘ እንደ እናቴ፣ ለምን ታለትሺያለሽ?» ብሎ በመገረም ሲጠይቃት ለዚህ ጥያቄ ምን ብላ ትመልስ? ምንድነው ያስለቀሳት? ፈጣሪ በሚያውቀው ከማንም ሰው ይበልጥ ሲርዋ ግራ ተጋባች። በድንገት ፈትጥን ስታዘር ኤሊኖር ከአጠገብዋ ቆማ አየቻት። ለካስ የልጅ እናት ልጅ ተኝቶበት ከነበረው ክፍል ተመልሳ መጥታና ድምፅዋን አጥፍታ ትታዘባት ኖሯል።

ምዕራፍ አርባ አምስት

«እንግዲያውማ አምላኬ አርዳኝ»

ኤሊኖር ልጅ ተኝቶበት ወደ ነበረው አልጋ ጠጋ አለች። በጣም ደንግጣ ስለነበር ሲ/ር ማሪን በማተኮር አያየች «ምንድነው ነገሩ? አመመው እንዴ ሲስተር» ስትል ኤሊኖርን አጥብቃ ጠየቀቻት። በዚህ ጊዜ ልጅ ጣልቃ ገብቶ «የለም እማዬ፤ ደህና ነኝ። ብቻ 'እሞት ይሆን ወይ' እያልኩ ሲ/ር ማሪን እየጠየቅኋት ነበር። እርስዋን ያስለቀሳት የእኔ ጥያቄ ነው መሰለኝ፣ ዝም ብላ ታለትሳለች» አለ።

«ሞት! ምነው ልጄ፣ የምን ሞት አመጣኸብኝ? እንዲህ ያለውን ነገር ደግሞ ምን አናገረህ?» ብላ ጠይቃው እርስዋም ግልቀስ ጀመረች። ከልጅዋ ዓይን ውስጥ የተሰሩ መቀረዋ ምልክት ስታይ በይበልጥ ደነገጠች። ሕመሙ ግን ሰሞኑን ከሰነበተበት የተለየ አልነበረም። ቢሆንም እንዲያው ዝም ብላ ስታየው ነገሩ ሁሉ አሳምርሽ አላት። ሁለቱም ሴቶች ይወዱት ስለነበር ከተኛበት አልጋ ግራና ቀኝ ተንበርክከው አፈጠጡበት። የሲ/ር ግሪ ፊት በእምባ ሲጨማለቅ የኤሊኖር ፊት ደግሞ በጭንቀት ተዋጠ።

«ሕመሙ እየጠናበት ሄደ እንዴ?» በማለት እናቱ ድምፅዋን ዝቅ አድርጋ ብትጠይቅም ታላቁ ከልጅ የሾረ ጆሮ አላመለጡም።

«አላመመኝም፤ እየባሰብኝም አልሄደም፤ ነገር ግን በጣም ስለደከመኝ ነው መሰለኝ፣ የባዶነት ስሜት ይሰማኛል» ሲል ተናገረ።

Scan by Easy Scanner

ሁለቱ ሴቶች ልጁ የተናገረውን ሲሰሙ በግፍጠጥ ተያዩ። ልጁ ሚ እናቱ ሾር ብሎ እንንትዋን ጎተት በማድረግ ወደ እርሱ ካሰጠጋት በኋ «እማዬ አንድ ነገር ልጠይቅሽ? የምጠይቅሽ ግን የማታሰቅሺ ከሆነ ነ ብዙ የምንገርሽ ነገር አለ፣ ካለቀስሽ ግን አልናገርም» አላት።

«አሳለቅስም፣ ልብህ የፈቀደውን ሁሉ ተናገር» ስትል ኤሊኖር ቃልን ሰጠችው። ልጁ የእናቱን አንገት በይበልጥ ጠበቅ አድርጎ ያዘ።

«አባቴን እፈልጋለሁ። አባቴን ማየት አለብኝ። የምሞትና ከመላእክት ጋር አብሬ የምኖር ቢሆን እንኳን አባቴን ከማግኘቴ በፊት ለመሞት አልፈልግም። አባቴ ቢመጣና ለሦስት ደቂቃ ብቻ አብሬው ብሆን ከዘሽታዬ እንደምድን እርግጠኛ ነኝ።»

ልጁ የተናገራቸው ቃላት የሁለቱንም ሴቶች ልብ ከሁለት ሰነጠቀው። ልጁ ቀጠለና «እማዬ አባቴ እንዲመጣ መልእክተኛ ላኪበት እስቲ» ብሎ ቢጠይቃት የአባቱ መምጣት፣ በአላብ ስለታየው ሊሆን ይችላል፡ ፊቱ እንደ ጠዋት ፀሐይ ወገግ አለ።

«እኔ እንደላክሁበት ካወቀ ወዲያው ተነስቶ ነው የሚመጣው። ስለሚወደኝ አይጨክንብኝም። እንደምፈልገውና እንዳመመኝ ገልጸሽ ጻፈለት። እንደምትልኪበት አሁኑኑ ቃል ከገባሽልኝ የተጫጫነኝ ነገር ሁሉ ይለቀኝና ትንሽ እርፋለሁ።»

ሁለቱ ሴቶች ዝም ብለው ተያዩ እንጂ ቃል አልተናገሩም። ከሁለቱ ሴቶች የትኛዋ በይበልጥ እንዳዘነች ከግምባራቸው ለማወቅ አልተቻለም። 'ይህ ልጅ የሚናገረው እንደ ትልቅ ሰው ነው' ብለው ለማሰባቸው ግን ያስታውቃል።

«እኔ እዚህ ተኝቼ የማስበው ስለአባቴ ነው» አለ ልጁ ነገሩን በግጥ በት። «ስለአባቴ እንዳላነሳብሽ ከቤታችን ውስጥ ያለ ሰው ሁሉ እንዳስጠ ነቀቀኝ ረስቼ አይደለም። አሁን ግን ስለአባቴ ያነሳሁብሽ አባቴን ለማየት በጣም፣ እጅግ በጣም ስለፈለግሁ ነው። አንቺ ደግሞ በዚሁ ተረብሸሽ እንደማታሰቅሺ ተስፋ አለኝ። ከዚህ ተኝቼ የታየኝ ነገር ቢኖር አባቴ ተመልሶ መጥቶ እኔን ለማየት ደረጃውን ሲወጣና ከተከፈተው በር አጠገብ ቆሞ በፈገግታ ሲያየኝ ነው። ወዲያው እንዳየኝ 'ታዲያስ ጎርዶን' እያለ ሲጠራኝ ብድግ ብዬ ተነስቼ ወደ እርሱ ለመሄድ ስሞክር ነው የሚታየኝ።

ብቻ ስሄን መዲያው ረሴን ስሰማያመኝ ተመልሺ መተኛቴ አደተርም። እውነት የሆነ ነው የመሰለኝ፣ ሰባህ በአለቢ ነው። እያሽ እማዬ፣ አባቴን ለማኝቼ አንድ ጊዜ ብስመው ከጀሽታዬ እድናለሁ» እያሰ ያጥ የቆጩን ሲሰማተር ሁለቱ ሴቶች በጣም ግራ ተጋቡ፣ መልስ ግን አልሰጡትም። ሆኖም መታገቡ እንደሆነ ሁለቱም አልተጠራወሩም።

የሲር ማሪ ፊት በለበሰችው ቡቲ መሳይ ኮሆ ዉደቅ ስለተሸፈነ ያለችበ ወይም አታለትበ እንደሆነ አልታወቀም። እናት ግን በልጅዋ ንግግር እጅግ በጣም በስተገረመች እንደያስችዋ ተዘጋ። ሆኖም የልጁ ንግግር 'የቅገቦት ብቻ አይደለም' ሲሉ ሁለቱም ሴቶች አሰቡ።

«እማዬ» ሲል ልጁ ዝግ ባለ ድምፅ እንደገና ተጣራ። «ቃል ትገቢልኛለሽ?» ብሎ ሲጠይት 'አዮን ደግሞ ምን ሊሰኝ ነው' በማለት ልብሞ ነገር ወሬ አሰማኝ' በሚል ፈጣሪን ተማጠነ። የእርስዋን ያህል ሙራና ፈተና የደረሰባት ሴት በምድር ላይ እንደሌለች እመነች። ልጅዋ ጣር ይሁት 'የአባቱ ያለህ' እያለ ያለትሳል። በልጁ ፍቅር ይሞነሽ የሽረው ባልሞ ደግሞ የት እንዳለ ስለማታውት ልትጠራለት ተርቶ 'እዚህ ነው ያለው' ብላ ለመናገር እንኳን አልቻለችም።

«ቃል ትገቢልኛለሽ እማዬ?» ሲል በድጋሚ ጠየታት። «መደ እንድ ያልታወቱ ሩት አገር እንደ ሄደ አመታለሁ። መልእክተኛ ላኪበት። እንደ ምንም ብለሽ አማኚውና 'ጎርደን ይፈልግሃል' በዪው። እና በቶሉ ይመጣል» ብሎ ሲነግራት ሲ/ር ማሪ ተና ብላ ኤሊኖርን እየጆት።

«ሲ/ር ማሪ» አለች ኤሊኖር፡ «እየባስበት ሄደ መስለኝ፡ አዙንስ ፈራሁ። እንደ ሀሬው ተንሰፍስፎ ሲናገር ሰምቼው አላውትም። እስተ ጢጋ ብለሽ እዪው።»

ጠጋ ብላ ስታየው የበራው ዓይኑ እንደገና ፈዘዘ። ሰውነቱም ተዝለፈለፈ። ተስፋ የመቁረጥ ምልክትም በድጋሚ ታየበት። ተስ ብሎ «በጣም ደክመኝ» ሲል ልጁ በታጠነ ድምፅ ተናገረ። «ሰማሽ እማዬ፣ ቃልሽን ሰጥተሽኝ የለ? መልእክተኛ መላኩን እንዳትረሺ። 'ጎርዶን አባቱን ይፈልጋል' ብለሽ ነው መልእክተኛ የምትልኪው፣ እሺ በዪኝ» እያለ ልጁ እናቱን ሲለምን ሲ/ር ማሪ እንደገና ኤሊኖርን ተና ብላ እየጆት።

Scan by Easy Scanner

«ቃል ብትገቢለት ይሻላል» በማለት ቪቫን ከንፈሮችዋ እየተነፋፉ ጠቀጡ ስትመክራት «ጎርዶንዬ» አለች እናቱ፣ ልጅ ወደ ተኛበት እሷጋ በማጎንበስ። «አባትህን ለመፈለግ ቃል እግባልሃለሁ።»

በዚህ ጊዜ ልጁ ከንፈሮችዋን ለመሳም ጥረት አደረገ። ግን በጣም ስለደከመውና እጆቹ ስለነዱ ተመልሶ ተኛ። እንደ ተኛም «ድካም፣ ድካም ይለኛል» ሲል በማሳዘን ተናገረ። «ሲ/ር ማሪ አስቲ እተፈኝ። እማዬ ዳግም ቶሎ በዪና አባቴን ፈልጊ።»

እናቱ ከዚያ ወዲያ ከክፍሉ ሙሰጥ ለመቆየት አልቻለችም። አገጇን ስለተላወለና በጭንቀት ብዛት ስላረረ ከነበረችበት ክፍል ወጥቶ ከመሄዷ በስተቀር ሌላ ምርጫ አልነበራትም። ወጥታ ስትሄድ ልጁ ወደ አባቱ መልእክተኛ ለመላክ የሄደች መሰለው። የወጣችው ግን እምላክ እንዲረዳት ጸሎት ለማድረግ ነበር።

ባልዋ የት እንዳለ ስለማታውቅ ወዴት ብላ መልእክተኛ እንደምትልክ ግራ ተጋባች። ታዲያ ምን ይጥጣት? ምንስ ታደርግ? ማንን ትጠይቅ? የልጇ ልመናና ውትወታ የምትይዘውንና የምትጨብጠውን አሳጣት። ጎርዶን የለመናትን እምቢ ማለት ቀርቶ ችላ ለማለት እንኳን የወለደ አንጀቷ የሚቀበለው አልሆነም። ታዲያ ጥሎአት የኮበለለውን ባልዋ ከየት ብላ ነው የምትፈልገው! ስለባልዋ የሚያውቀው ነገር ካለ በሚል የሕግ እማኝያቸው ለነበረው ለሚ/ር ኖርተን የሚላክ ማስታወሻ መጻፍ ጀመረች። ደብዳቤ መጻጻፍና መልስ መጠበቅ ብዙ ሳምንቶችን ወይም ከዚያ በላይ ሊወስድ ይችላል። ጎርዶን ደግሞ አባቱን አሁኑኑ ነው የፈለገው።

ከአጭር ጊዜ ቆይታ በኋላ ልጁ ተኝቶበት ከነበረው ክፍል ስትመለስ ሲ/ር ማሪ ልጁን ታቅፋ ከወዲያ ወዲህ ትሳለች። ሰውነቱ ስለቀለለ ብዙ አልከበዳትም። ልጁ ትንሽ ቢዝናና በሚል ለስለስ ባለ ድምፅዋ ዜማ እያዜመችለት ነበር። ዞር ስትል የልጁን እናት ሰላየች 'እንቅልፍ መሰዶታል' አለቻት። ቀበ ብለው በመረዳዳት ልጁን ካስተኙት በኋላ የቀን ብርሃን እንዳይረብሸው መጋረጃዎቹን ዘጋጉለት። ከዚያም ተያይዘው ወደ እንድ ጥግ ሄዱ። የሎርድ ሊን መሞት የሚያረዳው ጋዜጣ ከክፍሉ መስኮት ስር እንደ ተጣለ ነው። ማንኛቸውም ቢሆኑ በዓይን ቃኙት እንጂ ጋዜጣውን ለማንሳት ያሳነሰ አልነበረም። ሆኖም ግን የሁለቱም ሴቶች አሳብ ጋዜጣው ውስጥ ከተገለጸው ዜና ሳይ ነበር ያረፈው።

ኤሊኖር በእነዛቢው ከነበረ ወንበር ሳይ ቁጭ አለች። ሲር ማሪ ግን ያለ ንግግር ካጠገብዋ ቆመች። ለአጭር ጊዜ ዝም ዝም ተባባሉ። ሁለቱም ለመናገር ቢፈልጉም እንዴት ብለው እንደሚጀምሩ ስላላወቁ ነበር ለመናገር ያልቸኮሉት።

«ሲስተር ማሪ» አለች ኤሊኖር በመጨረሻ። «ሕመሙ የጠናበት እይመስልሽም?» በማለት ስትጠይቃት «የለም፣ አልጠናበትም። መቅበጥበጡና ተደም ሲል የሰማነውን ሁሉ የተናገረው አልፎ አልፎ የሚሆን ነገር ስለሆነ ብዙም ሊያሳስበን አይገባም። ትናንትም እንደዚሁ እንደ ዛሬው አድርጎት ነበር። ትናንትና አንቺ ለማረፍ ጋደም እንዳልሽ ልክ እንደ ዘሬው አቅበጥብጦት ነበር። ሆኖም ለአንድ ሰዓት ያህል አቅፈ አሸፍሩ ሰለውና ከወዲህ ወዲያ እያልኩ ሳባብለው ተሻለውና ተኛ» ስትል አረጋጋቻት።

ይሆን ጊዜ «እና የሚድንልኝ ይመስልሻል?» ስትል ጠየቀቻት። ቀጥላም «እኔ ግን ጮስሩ ቆርጫለሁ» ስትላት ሲ/ር ማሪ ከዚያ ቤት ከገባች ጀምሮ ለማንሳት ያልፈለገቸውን ነገር አንስታ ለመነጋገር ግድ ሆነባት።

«የሚድን ይመስለኛል» አለች ረጋ ባለ መንፈስ። «ልጁ ግን ጋግዛ ጭንቅላቱ በፈጠረው ምኞትና ፍላጎት ራሱን እያሰቃየ ነው» ስትላት «የምን ምኞትና ፍላጎት ነው?» ብላ ጠየቀቻት።

«አባቱን የማየት ፍላጎትና ምኞት» ስትል መለሰችላት። ቪቫን ድምፅዋ እየለለለ ቢያስቸግራትም ንግግርዋን በትግል ቀጠለች። «ልጁ ፍላጎቱ ካልተሟላለት የህሊና እረፍት አያገኝም።»

'አሁን እንግዲህ ሰር ልዮኔል የት እንዳለና ምን እንደሚሠራ ትነግረኛለች' ስትል ልብዋ በኃይል እየመታ ብዙ ጠበቀቻት። ነገር ግን ኤሊኖር መልስ ሳትሰጣት በዝምታ ብዙ ቆየች። ከነአካቴው ኤሊኖር በህዝን ስሜት ተዋጠች። በጭንቀት ብዛትም ፊትዋ ተለዋወጠ። ምርጫ ስላልነበራት ሲ/ር ማሪ ንግግርዋን ቀጠለች።

«አንዳንድ ልጆች ለቤተሰቦቻቸው ባላቸው ብርቱ ፍቅር ሳቢያ በቀላሉ ይጠቃሉ። የልጆች ፍቅር ደግሞ ከነልማሶች ፍቅር የበረታ ነው ብዬ አምታለሁ። ጎርዶን ለአባቱ ያለው ፍቅር ስር የሰደደ ስለሆነ፣ የፈለገውን ካገኘ ከበሽታው የሚድን ይመስለኛል።»

Scan by Easy Scanner

በዚህ ጊዜ ኤሊኖር በድንቀት በተሞጠጠና በሚንከራተት ጎደን እያየቻት «ታዲያ አሁን ምን ይሻለኛል? የልጄ ሕይወት አባቱን ከሚፃናት ጋር የተያያዘ ነው የምትዊኝ?» ብላ ስትጠይቃት «ይመስሰኛል» ስትል መለሰችላት ሲ/ር ማሪ ዘወን እየተመሰከች።

«እንግዲያውማ አምላክ ይርዳኝ እንጂ ልጄ መጭቱ ነው» ብላ ተናገረ እጅግ አምርራ አለቀሰች። እምባ እየተናነቃትም «እንግኒን ወጀጀትን እንጂ እንደ አዲስ እንግጽ እናደሽም። አውነተኛና ሃርሁ ከሚባሉ መጀጀትን አስበልጠን ነው የምናደሽ። ከአውን ቀደም ሳንሰብሽ ታልደፈርኩትን ነገር አሁን ሳሞይሽ። ቤታችን ሙስጥ የሆነ እንግዳ ነገር እንደሰ ሳትጠረጥሪ አልቀረሽም» አያለች ሲጮጫወታት «ኤሊኖር» አለች ሲስተርዋ ዘግታ። «ለእኔ ዘመነገርሽ ይበልጥ የሚያሳዝንሽና የሚያስጨንቅሽ ከመሰለሽ አትንገሪኝ።»

«ግድ የለም፥ እንግርሻለሁ» ስትል ኤሊኖር ንግግርዋን ቀጠለች። «ሆኖም ሁኗቷቻቹ ላያስገድዱን ግሮ ምንም ነገር አልነግርሽም ነበር። አሁን እንድነግርሽ ያስገደደኝ 'ልጅዋን ልታድንው ስትችል ለምን ጥረት አታደርግም» ብለሽ እንጭት፟ታዘቢኝ ብዬ ነው። አለበለዚያማ እኔ ነገር ሳለመን ሁሉ ተስፋ ቆርጬ ትቼዋለሁ። የግሊ ከብርሀ ለባሊ የነበረኝ ፍቅርና ለሰው የነበረኝ አመለጠባት በመሉ ተሰበሰበው መጥቀው ከአገሬ ስር ቢደፉ በጂማዬ ከመጀሩበጥ ወደ ኋላ አልልም ነበር። አሁን የሚያስጨንቀኝና ከፊቴ የተደነቀው ከዛድ ነገር እንድ ብቻ ሲሆን ይሽሙም የልጄ ሕይወት ጉዳይ ነው። ልጄ አደጋ ላደ ነው ያለው። የአባቱ ፍቅር እንቱበግቡ 'እርሱን እምጠልኝ' አያለ ይዋት፟ታል። በዚህም የምደዘውና የምሠቋብጠውን ያጣው ምስኪን ሴት ስለሆንኩ ሀዘኔ የከፋ ሆኖአል። ስለዚህ ሞንቱት ላይ ስለሆንኩ እዘኢልኝ። ልጄ 'የአባቴ ያለህ' አያለ ቢጮህም አባቱን ሳጥንለት አልችልም። አባቱ ከእኛ ርቃ አገር ጥሎ ነው የሄደው። ምናልባትም ዘአሁኑ ሰዓት ከመንቅላቱ አስወጥቶ አንስሮ ተሳቅቦል። በሕይወት መኖራችንንም እጎኒን ረስቶ ሊሆን ይችላል። እኔንና ጨቅላ ልጅቱን ጥሎ ነው በድንገት ከዚህ መጥቶ የቀረው። አሁን እኛ የት እንዳለ እንኳን አናውቅም።

«ስለግምንሽና ስለምመድሽ እንዲሁም የልብ መጽጀ ናት ብዬ ስለማምን ነው ሚስጥሬን የምንገርሽ። ወደፊት እናዝለር ብሎ ጤናዬ ተመልሶ ሰውነቴ ሲበረታ ስለሁሉም ነገር በዝርዝር እጫውትሻለሁ። ከአንቺ የምደብቀው ነገር አይኖርም። ባለቤቴ ከዚህ ከወጣ ዓይኑን ማየት ቀርቶ የት እንዳለ እንኳን አናውቅም። የት እንደ ገባና ምን እንደሚሠራ የሰማሁት ነገር የለም።»

ሲ/ር ማሪ ዝም ብላ ኤሊኖርን በታዳምጥ ልብዋ ከመጠን በላይ ሰለመታ ድሙ የተሰማባትና የሕመምዋ ጥናት የታውቀባት መሰላት። በለበለበና በለለለ ድምፅ «የት እንዳለ አታውቂማ?» ብላ ስትጠይቃት «አሳውቅም፣ ከዚዙ ከሂደ ከአርሱም ሆነ ከሌላ ሰው የሰማሁት ምንም ነገር የለም» ስትል አርስዋም በደከመ ድምፅ መለሰችላት።

«ጭኝ ከሂደ ወዲህ ብዙ ሞቶችን ነው የሞትኩት። አሁን ደግሞ አባቱን አንድፈልግለት ለሳርዶን ቃሌን ሰጥቼዋለሁ። የት ብዬ እንደምፈልግለት ግን አላውቅም። የማውቀው ነገር ቢኖር በሕይወት መኖሩን ብቻ ነው። ቢሞት ኖሮ ወሬ በለማይደበት አሰማ ነበር። ግን እንዴት ብዙ እንደማገኘው፣ የት ብዙ መልእክተኛ እንደምልክ ሰለማሳውቅ ልጄ ልቡ የተመኘውን ያገኛል ምክል እምነት የለኝም» ስትላት ሲ/ር ማሪ በድንገት ዘፍ ብላ በመንበረከክ የኤሊኖርን እጅ ስትስም እምባዋ የኤሊኖርን እጅ አራሰው።

ምዕራፍ አርባ ስድስት

የኤሊኖር ደብዳቤ

ለሊቱ ተባበድዶ የሙድትት ጨለማ ሰፍኖአል። የታመመውን ልጅ የመጠበቅ ተራ የሲ/ር ማሪ ሰለኔበር ከልጅ አጠገብ ቁጭ ብላለች። የማረፍ ተራ የኤሊኖር ሰለኔበር ለማረፍ ብትሞክርም መንፈሰዋ ሰላልተረጋጋ ለመተኛት አልቻለችም። ልጅዋ የጠየቃት ጥያቄ ጆሮዋ ውስጥ እየደመለ አረፍት አሳጣት። ልጅዋ ምን ያህል አባቱን እንደሚወድ ጠንቅቃ ታውቃለች። እንደዚያ ይራራለትና ይወደው የነበረው አባቱን ለማየት በማም እንደጓጓም በሚገባ ተረድታለች። ስለዚህ የት እንዳለ ብታውቅ ኖሮ ሁሉንም ነገር ችላና የሆነውን እንዳልሆነ ቆጥራ ለሳርዶን ስትል 'ሌላው ሊላው ሁሉ ይቅርና እንተ ብቻ ከቤትህ ተመለስ' ብላ መልእክተኛ ትልክበት ነበር። በዚያች ሰዓት ለልጅዋ ስትል የማታደርገው ነገር ኣልነበረም። 'እባክህ በቶሉ ከቤት መጥተህ ሳርዶንን እየው ትለው ነበር። ታዲያ ከየት አማኝታ ይህን ትንገረው!

መደ ከሳልሞ ጊዜ እንደትተባ ሊሸር ግለ የመከሰቱት ሊቀርር ገፈ ቢሰን እንኒን እንደትሰር፡ ነበር። ኢሊናር ማን ከመዘረቂ ኢሰጠቂ ሂ ቶሎች እንሺ አልተሸቸም። ከቪያ ጎማ ደሬሪትማን ኒያየች ከማሎኑን መብዘር ሸመረች። ከሰሳብሮ መሰሰ ሰትሰ ከሬተ ስደትቀ የመረመገ ቀሪሬና የኦሬሳሬ ተነሰ አጠነች።

መደ ልዮኒል ዮት ነው ያለኸው ስስሰ ተመሪች ፡ ሳእኒ ከሚህ ሩ 'ለዮኒል፣ ልዮኒል' እያልኑ ሲቢ እስሺመለት እጣሬሰሰ፡ አስችለሰ እንቀ ግን እትሰማነም። ልጅህ ያእንቶን ኅሥን ስማሮት በነሳሩቱት ሊዮቱ አንተ ደግሞ ገም ቅለኖሰ። ሰመሠጉ ከዚህ፣ መሳ ጎጠ ከጠሩ ኒነ ርቀህ ከረደህ ሮት ነው ያስኸመሳ። ሳነ ሰትመደቱ ያገኘችው መልክ የሳፊ ሼውሸመታና የውሃ ፍራቲ ድምል ተነቃ ነበር። አጋኑ አሳነህ ግን መማሳቶ.

'ነፊሳ ከረደ ጀሶር በማሬ ሳገነ 'ሰስኮመሰመ ሂሳነ ገጋደሰ ግመሳፊ አደቀርም፡ ግንዘሰ እንዲሳከለት ሲመደትም ግንሸ ወሲሬ አንደሚሳከለቶ አድራሽ ያለሳል። ቦህገነ ሳለመልሳኖችም ሕድራሽመን ነመሸ የታቢ አሳሳችት በመግገዘሰ መልሕሰራን በእርግቱ ይልነሐታል' በማለት ወነሄ አመንችበት። 'የሌሼ ምኖገና ነገሳት ስለሆነም ይራዱለታል' ስትደደ አሳሰተን አመቆለለች። ሰለዚህ ፈለም በነገነ በሁል ርሚከነለመን አሳሳ ጸደ አደነለትም። ሂሳ ወሰነች።

ኦሳርሶን በመና ታሚል። ለከረሞቹ እንደሚሉት የአመሙ መነሽ ከእንተ መለየት ጋር የተያያዘ ነመ፣ በሞም ኖሳሳዎለ። አስታማሚዋም 'የእንተን ዓይን ካለየ ከወሽታው አይድንም' ሰሳለችኝ በቶሌ መሥተህ ልታየው ትችላለህ። ብሳ ጠደሌ ጎግን እነሱ አለች እርስ በደብየ ስትነግር ሩደኘል አሻረረኝ፣ አልመሳም ቢልስ ይህኤትስ የደሳሰለው ቆንደ ሴት 'ከአጠገቢ እትለደም' ብሳ ብትከለነለመስ መልእከቱን ከምም ባልመቀመር ቢቀርስ። በማሰት ብዙ አሠጠነጠንች።

ዜናውን ሰምቶ ከተረ ከመጠን በላይ እንደምትባደድ አሰሳሰለች። በአሳብ ባህር ተሙሣ ከሰቢዳችበት ብዙ ሩህመችት። ከጊዜ በኋላ ሳይታወቃት ከመሬት ዘና ብላ ወደቀች። ከመሬት ላይ እንደ ወደቀች በኃይል ትተነሰስ ጀመር። ምን ነክት ግን ያሙቃል የሰመም ሰሚት እንደ ተሰማች ግን እርግጥ ሲሆን ለውነትዋ ግሳሩአል። ለመሳሳት ፈልጋ ከብዙ ጉግል በኋላ ነው ለመሳሳት የቻለችው።

መደ የሚደጊ ስቹ ነበር ግላት ነመ ባለሰ። ግጥቶች መት ለመሳሳን ከመፈለጋቸው መልዶ ነመ ፡ እጽደ ይፈላቸ ፡ ፡ ፡

በሽታ እኔንም ሊይዘኝ ይሆን የሚል አሳብ ከሀሊናዋ ውስጥ ገብቶ አያውቅ ነበር። ለመኝለት ስትሞክር እንደ መንገዳገድ ብትልም ለመሳላት ቻለች። ልጅዋ ወደ ተኛበት ከፍል ባመራች ጊዜ ምነንያቱን ሳታውቅ 'ሊሆ ማሪም ታማለች' የሚል ግምት ወሰደች። ከከባቱ እንደ ጣች «እንዲት አደራችሁ?» ስትል በሳምታ ሰጠቻቸው።

«የመሻል ወይም የመባባስ ለሙጥ አላየሁበትም።» ሲስተርዋ የሰጠቻት መልስ ነበር። «ሌሊቱን ሙሉ 'አባቱን አምጡ' ሲል ነው ያደረው።»

«ሰው ሊያደርገውና የሚያድነው ከሆነ አባቱን ያግኛል» ካለች በኋላ ሌሊናር አባትዋን ፍለጋ ሄደች። ከአንድ ከሚያምርና ደስ ከሚል ከፍል ውስጥ ተቀምጠው አገኘቻቸው። አባትዮ የፊትዋ መለዋወጥ ሲገነዘቡ በድንጋጤ ኩምሽሽ ብለው «አምሻል እንዴ?» ሲሉ ጠየትዋት።

«የለም፣ አላመመኝም። አሁን ካለሀበት የመጣሁት ምክር እንደ ትሰጠኝ ነው። 'አመመሽ ወይ' ስላልከው አልታመምኩም። ሕመምሳኝ የመሰልኩት ጥፍ እንቅልፍ ስላልወሰደኝ ሲሆን ይችላል።»

የሚገርመው ግን ከአባትዋ ጋር እያወራች ቶይም ሲል ሀሊናዋ ያበጪኔቱን ዚግ የሚያዚም ሌላ ሦስተኛ ሰው ከአጠገብዋ የቆመ መሰላት። በተለይ 'ከአንተ ጋር እንደገና መግናኘት ሊያገረሽ የቁትራን ጥናት' የሚለውን ስንኝ።

የዜግው ደወል ብርቱ ስለነበር «እስቲ ዝም ብል» ስትል ሳይታወቃት ከአንዲም ሁለቱ እጅጥን አነሳች። አባትዋ የምታደርገውን ይከታተሉ እንደ ነበር ልብ አላለችም። 'ምንድነው የምትሠራው' በሚል ስጎት ፊታቸውን ማከማተራቸውን እንኳን አላጤነችም። እርስዋ ስአካል እንጂ በመንፈስ ከእርሳቸው ጋር አልነበረችም።

«ላማነርሀ የፈለግኩት ስለልጂ ስለጎርዶን ጉዳይ ነው» አለቻቸው ከረጅም ጊዜ ቆይታ በኋላ። «በማም ነው ያመመው። የሚገርመው ደግሞ 'አቡቱን ካለመጣሽ' እያለ ያስጪንቀኛል። በተቻለ ፍጥነት አባቱን በዓይኑ ለማየት ይፈልጋል» በማለት ስታመራቸው 'አሳብሽን ቶሉ ገልጠሽ ተገላገይ' ያልዋት ይመስል ስትናገር በችከላ ነበር።

«ሲር ማሪ የአባቱን ዓይን ቢያይ ከበሽታው ይፈወስ ነበር» የሚል እምነት ነው ያሳት። «አለበለዚያ 'የአባቱ ፍቅር ከበሽታው ጋር ተደምሮ

ዙቱ ነገር ላይ ሊጥለው ይችላል' ትላለች» ስትላቸው «እና እንቲስ ምን ተያለሽ?» ባልጥት ጊዜ «አባቱን የሚያፈላግ መልእክተኛ መላክ ያስብን ይመስሰኛል» ስትል መለሰችላቸው በዝርዝር አኒጋገር። ይህን ጊዜ የአባትዋ ፊት መለዋወጡን ተመለከተች።

«የሲስተር ማሪ አባብ ከእንኛ አላብ ጋር አንድ ሆነ ማለት ነውን ማለቴ አርሰዋ ያለችውን ተጠብልሻት ማለት ነው?» ሲሉ ጠየትዋት።

«መልእክተኛ ይላነ ወይም አይላነ ብላ ቱርዋ ያስ አላብ አልሰጠ ችኝም። ግን ልጅ አባቱን ሲያገኝ ከበሽታው ይድናል ብላ እንደምታምን ገልጻልሻለች» ስትሳቸው አባትዋ ከጭንቀታቸው ዮተገላገሉ በመሰሰል እንጋታቸውን ቱና አድርገው ወደ ወጭ ተመለከቱ።

«ኤሲኖር» አሉ፣ «አንድ የረሳነው ነገር ያለ መሰለኝ። መልእክተኛ ለመላክ ብንፈልግ እንኳን ዮት ብለን እንደምንልህ እናውቅም። ሰውዬው አመስትራሲያ አስያ አኳሪታ ወይም አሚሪካ ይሂድ የታወቀ ነገር የለም። አሊሁ አሙሮጳ ውስጥም ሊሆን ይችላል። ስለዚህ እንዴት አድርገን ነው መልእክተኛ የምንልከው? ስለዚህ እንዴት ብለን ልናገኘው እንደምንችል ምንም አልታይህ ነው ያለኝ» ብለው ሲናገሩ አባትዋ በልቦኔል ፍለጋ አለማመናቸውን ብትገነዘብም «ደብዳቤ አዘጋጅተን ገንዘብ ላስተመጠበት ግዝ ብንልከው እነርሱ ሲልኩልት የሚችሉ ይመስለኛል። እርግጥ ነው፣ እኛ እርሱ ያለበትን አድራሻ አናውቅም፣ ቱደም ሲልም ያለበትን አድራሻ ጵጠያየትንም፣ ግጠያየቱም አስፈላጊ አልነበረም። ከግል ባንኩ እስከ ዛፈ ገንዘብ ሊወስድ ስለሚችል ባንኩ አድራሻውን ሳያውት አይቀርም። ስለዚህ በእነርሱ በኩል መልእክቱ ሊደርሰው ይችላል የሚል እምነት አለኝ» አለቻቸው።

አባትዋ የልጅቸውን አሳብ ሲሰሙ በንዴት ብዛት ለምቦጫቸው ተዘረገፈ። ሆኖም ነገሩ ላይገግችውም «ይሆን ማድረግ እንኳን የሚቻል ይመስለኛል» አሉ ተስፋ በመቁረጥ። ወዲያው ተጠል አደረጉና ይግሞ «ምነው ምን አገኘሽ?» ሲሉ ጠየትዋት ሁናቴዋ ስላላማራቸው። እርስዋ ግን ፈጥና «ምንም» ስትል መለሰችላቸው። ፊትዋ ላይ ግን የመገረም ምልክት ይታይ ነበር። «አንድ ሰው ከአጠገቤ ቱሣ ብሎ» ወደ ጆሮዬ በመጠጋት ስነነ ዜግ የሚያዜም ስለመሰለኝ ነው። ለማንኛውም ደብዳቤው ቢላክለት ይሻላል ነው የምትለው?» ብላ ስትጠይቃቸው «አሳቡ ግን የሚዘገንን ነው» አሏቸት በቁጣ ስሜት።

Scan by Easy Scanner

«ምን ይደረግ ታዲያ! ተፈጥሮን ለማታለልም ሆነ ለመሰወጥ አይቻልም፣ አለች በረጋ አነጋገር። «ልጅ አባቱን ለምን አፈተረ ብሎ ለመጠየቅ ይከብዳል። ይህ መቼም የተፈጥሮ ሕግ ነው።»

«እኔ እንደሆነ እሁንም ቢሆን ደብዳቤ መላኩ የሚያስገኘው ጥቅም አልታይህ እያለኝ ነው» አሉ አባትዋ። «እንቺ የምትዪው ልጅ በመኖር ሰለታመመ አደጋ ላይ ነው፣ የእርሱ ሕመም ደግሞ አባቱን ከመኖሩት ጋር የተያያዘ ነው። አባቱን ካላገኘ በሽታው ጠንቶበት ሊገድለው ይችላል፣ አባቱን ካገኘ ግን ከበሽታው ይፈወሳል ብለሽ ታምኚያለሽ?» ብለው ሊጠይቋት «ይኸው ነው አሳቤ» ስትል በጉጉትና በችኮላ መለሰችላቸው።

«እንግዲያውማ እኔ ልሽነፋ» ሲሉ የምጸት ንግግር ተናገሩ። ቀጥለውም «አየሽ ልጄ፣ ራስሽን እስከዚህ ማጥረድና ከብርሽንም እስከዚህ ዝት ማድረግ ጠቀሜታ ያለው ነገር አይመስለኝም። ሰውዬው የት እንዳለ አናውቅም። በለንቺ እምነት የእርሱ ባንክ ኃላፊዎች ደብዳቤውን ይለጠጥል ነው የምትዪው። በመከክሉ ግን ልጅ ከበሽታው ሊድን ወይም በሽታው ሊጠናበት ይችላል። ምናልባትም የማሙሽ አባት አድራሻ ተፈልጎ ደብዳቤው እስኪደርሰውና መልስ እስኪመጣ ከሦስት እስከ ስድስት ወር ሊጠበቅ ይችላል። ካለበት ተንስቶ እኛ ካለንበት እስኪደርስም ተጨማሪ ጊዜ ሳይወስድ አይቀርም፣ በተለይም አገር ጥሎ ርቆ ከሄደ። ስለዚህ ደብዳቤ የመላኩ ጥቅም አሁንም አልታይህ አያለኝ ነው። በአትራቢያችን ቢሆን እንኳን አሁን ያልኩትን ሁሉ አልልም ነበር» ሲማለት ጥርጣሬያቸውን ገለጹ ሽማግሌው አባትዋ። «ግን አባባ» አለች አሁንም ሪታ ባለመገፋት። «የሆነው ይሁን፣ እኛ በኋላ ከምንቆጭ አሁን ማድረግ ያለብንን እናደርግ። አባቱ ጥሎት ቢከበልም ጎርዶን የልዮኔል ልጅና ወራሽ ነው። ሰለዚህ ልጁ ያለበትን ሁኔታ ለአባቱ ሳያሳውቁ፣ 'የሆነው ይሁን፣ ከሞተም ይሙት' ብሎ መተዉ ትክክል አይሆንም።»

«ይሁን፣ አሁንም እኔ ልሽነፍ። ታዲያ ምን ብለሽ ነው የምትጽፊለት?» ብለው ሲጠይቋት ያ ዮተለመደው የመሸበር ሰሚትዋ ከገጽዋ ላይ ታየ።

«አሁንም አንድ ሰው ወደ ጆሮዬ ጠጋ ብሎ የሆነ ዜማ የሚያዜምልኝ ይመስለኛል። ስሜቱን ከሀሊናዬ ውስጥ ላውጣህ ብለው አልወጣ አለኝ። እኔ ልተወው ብል እንኳን እርሱ ሊተወኝ አልቻለም» ሰትሳቸው «ደክሞሽ ነው ልጄ፣ እስቲ ትንሽ አረፍ በይ» አልዋት አባትዋ ድምፃቸውን በማለስለስ። ኤሊኖር ግን ጠረጴዛ ካለበት ተቀምጣ የሆነ ነገር መጻፍ ጀመረች።

«ሰር ልዮኔል፣ «ጎርዶን በጠና ታሟል። ሕመሙ ሲጠናበት አንተን ሥማኝትና የሚያት ፍላጎቱ እየበረታ ይሄዳል። ልትመጣ ትችላለህ?»

ኤሊኖር ከዚያ ሠዳያ ያለችው ነገር አልነበረም። ስለፍቅርዋ ጥናትን በለጾረሰባት ስሕይ፣ መከራና ችግር ምንም ነገር ለማለት አልፈለገችም። «ከዚህ ሌላ ምንም አያስፈልግም፣ ይኸው ይበቃል» አለች ለአባትዋ የጻፈችውን አያሳየቻቸው። «ድንገት ልጁ ላይ አደጋ ከደረሰም ጋዜጣ ላይ ያየዋል። ይህን ካየም መምጣት እንደሌለበት በዚያው ይረዳል» አልዋት።

«ሌትዮዋ በባልዋ ሞት ምክንያት ወደ አንግሊገ አገር ከተመለሰች» አሉ የመሬት ክበር ሂውዞ፣ «አብሮአት ይመጣል። ያ ከሆነ ደግሞ ደብዳቤውን እኛ ካሰብነው ጊዜ ቀደም ብሎ ይደርሰዋል» ሲልዋት «ያ የፈጣሪ ጉዳይ ነው» አለቻቸው ኤሊኖር በትመልስ። «ልጁ አባቱን እንዲናፍቅ ያደረገው አምላክ ያውቃል። ስለዚህ ደብዳቤው በቶሎ አይደርሰውም በሚል ፍራቻ ተስፋ አንቆርጥም» አለቻቸው። አባትዮው ግን ፖስታው አጻጻፉን በነካ ጊዜ እንደ እሳት ይቃጠላቸው መሰሳቸው።

«ኤሊኖር ጨነኛ አትመስዪኝም። በሽታው እንቺንም ሳይለክፍ አልቀረም» አልዋት። አሳባቸውን ሳያጠቃልሉ ኤሊኖር ተገለፍልፋ ከአገራቸው ስር ወደቁች።

ምዕራፍ አርባ ሰባት

የኃጥያተኛ ጸሎት

ሊሆን የሚችለው መጥፎ ነገር ሁሉ በመሆኑና አባትዮው በጣም ስለተደናገጡ ደብዳቤውን መላክ እንደ ነበረባቸው ረሱት። ነገር ግን ከሁለት ቀን በኋላ ሲሪር ማሪ ደብዳቤውን ስላገኘችው ወዲያውኑ ወአድራሻው ላከችው። ደብዳቤውን ያገኘችው ሌላ ነገር ስትፈልግ ነበር። እርስዋ በድንገት አግኝታ ባትልከው ኖሮ ሳይላክ ይቀር ነበር። አባትዋም ደብዳቤው አለመላኩን ባስታወሱ ጊዜ እጅግ አፈሩ።

እውነትም ልጃቸው በዚያ አስከፊ በሽታ ተይዛለች። እርስዋ ግን በበሽታው እለከፋለሁ የሚል ጥርጣሬ ከሀሊና ውስጥ ስላልገባ በውስጥዋ የዚያን ዓይነት ስሜት ፈጠርሰ አልነበረም። በተለይ የእንጀራ እናትዋ

Scan by Easy Scanner

በታመመ ጊዜ በላልታመመች ከዚያ በኋላ 'እኔም እታመማለሁ' የሚል ፍራቻ አሳደረብትም። ሆኖም በሽታው 'እኔን አልመኖል' የሚል እምነት ቢያድርብትም በመጨረሻ እርስዋንም በድንገት ጥሎ አጣደፋት።

በዚህ ጊዜ ነበር ሲር ማሪ ከለሙ ልጅ ከሚጠበቀው በላይ ታላቅ ጥረትና እንክብካቤ ለኤሊኖር ያደረገችላት። የለሙ ልጅ ያሳ አንቅልፍ አረጀም ጊዜ ሊኖር እንደሚችልም ያሬጋገጠችው በዚህ ጊዜ ነው። ሽማግሌዉ የቤተሰባቸው በጠና መታመም ከቃኝ ቢያስጨንቃቸውም «ለጋሞን አንጸነኒ አታርፈም፣ ራሰሽን በሥራ ብቦት ከሚገባው በላይ አትጉጂው» ቢልዋት እርስዋ ግን አልሰማቻቸውም። ለቁንቀታቸው ትለጠው የነበረው መልካ ፈገግታና እርጋታ ነበር። አንድ ቀን የሰውዬው ውትውታ ሲበዛባት ቱና ብላ እያየቻቸው «የእኔ መሞት የልጇን ሕይወት የሚያድን ከሆነ ብሞት ቅር አልሰኝም» አለቻቸው።

ይቬኔ ነበር «ምን ዓይነት ጥሩር ናት? ምን ዓይነትስ ሕይወት ያላለፈች ሴት ትሆን?» ሲሉ ራሳቸውን የጠየቁት። ግን መልስ ያላገኙላቸው ጥያቄዎች ነበሩ። ኤሊኖርን ሊመረምሩ የመጡ ሐኪም ግን በሽታው ገና ያልጠናባት መሆኑን አስረዱ።

«ወንዱ ልጅ እሁን ካለበት ከዚሁ ቢቆይ፣ እመቤቲቱና ሴትዋ ልጅ ግን ቦታ ቢቀይሩ ይሻላል። ሁለቱ ከእዚሁ ከቆዩ በሽታው በይበልጥ ሊጠናባቸው ይችላልና መዉጪያው ዴግ አይሆንም» ሲሉ ሐኪሙ መከሩ። ሐኪሙ ተጥለሙም «በበሽታው ምክንያት ልጇን የማጣ ከሆነ አብሬያት ብሞት እመርጣለሁ» ብለው ሲናገሩ «ስለሊሉ፣ጅም ማሰብ አለብዎት፣ ስለራስዎም ማሰብ ይኖርብዎታል። ባለቤትዎና ትንሽዋ ልጅ ግን እሁን ካለበት ከሚቆዩ ወደ ሴንት ልዊስ ቢመለሱዋቸው ይሻላል። እዚያም ነፍሽ ከሆነ ሥፍራ ቤት ተከራይተው ያበቀምዋዋቸው። እነርሱን የምትጠብቅ ሴላ ሲስተር ይኖዘሩ። እርስዎ እንግዲህ ከእንዴ ሥፍራ ወደ ሌላው እያሉ ተመላለሰው ይጠይቋቸዋል። አሁን ያለችዋ ሲስተር ግን ብርታትና የሰጣት፣ እጅግ በጣም ታጋሽና ቻይ ፍጡር ናት። ቢሆንም ግን ችግሩ ተጧቀማ ብዙ ለመቆየት የምትችል አይመስለኝም» ሲሉ መከሯዋቸው።

የመሬት ከበርቱው የሐኪሙን ምክር ሰሉተቀበሉት ባለቤታቸውንና ትንሽዋን ልጅ ይዘው ወደ ሴንት ልዊስ ከተማ ሄዱ። ከዚያም የሚያምር ቤት ተከራይተው እስቀመጣዋቸው። እርሳቸው ግን የሁለት ቤት ኑሮ ሰለ ተያያዙት ሃሬ ካዲሱ ቤት ካደሩ ቀጥለው እንባርዶን ከነበሩበት ይዘዝሉ።

ኤሊኖርን ማስታመም ቀላል ሥራ አልነበረም። የኤሊኖር ሙንት ሁኖ ስለተገኘ ሁልጊዜም ዝም ነበር የምትለው። በሽታው እርስዋ ላይ ጦሰየ ሜና አሳድሮ አትም ሰላሳጣት በውነትዋ በሽታውን የመቋጋት ኃይል አልነበራውም። ጎርዶን እየተሻለው ሲሄድ ኤሊኖር እየደከመች ሄደች። ከምትና ከሽሬት መካከል ገብታ ብዙ ተሰቃየችና። ከአካቲው ለብዙ ቀናት ሀሊናዋን ስታ ጉታኝር ጀመር። የሚያሳዝነው ዳግም ድምፅን አለገነ ሠውር የምትታገሠው ስለሰር ልዮኔል ነበር። ጥሱአት ስለመነሳሰልና ባለቶት ጥሪት ሩመታት ስለደረሰባት ስታይና ሀዘን ግን አታሳም። ምትታገሠው በልጃገረድነትዋ ሰላሳለፈችው መልካም ጊዜና ስሰባልዋ ፍቅር ነው። በልጅነት ዘመንዋ አባትዋን እንዲት እንደምትወጽው፣ የእንጀራ እናትዋን ግን ምን ያህል ጉጠላቸው እንደ ነበር ትዘሳብለች። እንዴሁም ባል ማግባትዋን ሪስታ ከእሎሲዋ ጋር ስለነበራት ፍቅር ትቃሃለች። ድምፅዋን አለሰልሳ ቢማም ታዚማለች።

የንፋሱ ሽውሽውታ
የዘርች ሁካታ
ሁሉም መጡ እየተንጋገ
እኔን ሲ,ያንቱ ስለጥንቱ ፍትሬ ሲደውሉ
እንዲት ነው እስ ዳግም መገናኘት
ሲ,ያገሪሽ ይሆን የፍቅራችን ጥናት
ወይስ ይዘልቁ ስመሰቃየት ነገሩ ቢሆን የከንቱ ከንቱ

ዜማውን በስንኞቹ እያጀበች ደጋግማ ስለምታዜመው ሲር ማሪ እያንዳንዱን ስንኝ በታልቁ ያጠኗው። በዚህ ጊዜ ነበር የዚያችን ጨዋና አፍቃሪ ሴት የፍቅር ምሥጢርና ባልዋን ምን ያህል ትወደው እንደ ነበር የተገነዘበችውና በእርስዋ ጥፋት የቤትዮዋ ቤት መፍረሱን በትክክል የተረዳችው። ከሚፋተሩ ባልና ሚስት መካከል ገብቶ የለሙ ቤት ማፍረስም ምን ያህል አሰቃቂ እንደሆነ ጥሩ አድርጎ የገባትም በዚህ ጊዜ ነበር።

«ሞትዋን ስእኔ አድርገው» አለች ፈጣሪዋን ከልብ በመማጠን። «ይህ ቢሆን ምንም ቅር ስለማይለኝ እኔ ልሙት፣ እርስዋ ትኑር» ስትልም አለየች። ሐኪሙና የኤሊኖር አባት ሲር ማሪ ታደርገው በነበረው እንክብካቤና ጥንቃቄ ዘወትር ይገረማሉ። ከሦስት ሳምንት በኋላ ወረርሽኙ እየበረደ ሰዎቹም እየተሸላቸው ሄደ። የኤሊኖር እንጀራ እናት ሙሉ ለሙሉ ሊድኑ የቤትዋ ልጅ ፈትም እየፈላ መጣ። ወንዱ ልጅ ግን አሁንም ቢሆን ሬቱ ገርጥቶ፣ ሰውነቱ አልቆና ተጸክሞ ነበር የሚታየው። አሁንም «እባቱ

ናፈቀኝ» አያለ ያሰቸግራል። ኤሊኖር ሰውነትሞ ቢደነዝምም ነፍሳ እየዘረገ መጣች። አንድ ቀን ሚያ ሲር ማሪ ከኤሊኖር አልጋ አጠገብ ቁጭ ብላ ኤሊኖር ዓይንሞን ገልጣ ያ ገሰሉ የነበረውን አጅሞን ቁስ ብላ ወደ ሲር ማሪ ዘርጋታ «ሀሊናዬን ስቼ ነበር እንዴ?» ስትል ጠየቀቻት።

«አዎን፣ መረርሽኝ አንቺንም አጥቅቶ ነበር» ስትላት «ስሰንት ቀን ኰ ሀሊናዬን የሳትኩት?» ብላ ጠየቀቻት። ሲስተር ማሪም «ከሦስት ሳምንት በላይ ነው» ብላ ስትመልስላት ፈሞና «ልጄ እንዴት ነው?» ብላ ስጠይቃት «እየተሻለው ነው» ባለቻት ጊዜ የኤሊኖር ፊት ሠሞነ አሰ ሲርዋ ቀጥላ «ፀጉርሽ ሚን አልዘነምም፣ ቢሆንም እየተሻለው ነው» አለቻት። እነዚያ የኤሊኖር ሠዛብ ዓይኖች ሌላ ጥያቄ ጠየቁ። ባትናገረውም ጥያቄቁ ምን እንደሆነ ሲስተር ገብቷ። ግን እንዴት ብላ እንጀምትመልስላት ግሬ በለተጋላች ብዙ ፀኔነት። የኤሊኖር ዓይኖች ለማየት የፈለጓት ነገር ሀሊናን የሚሰቀጥጥ ከብድና አሰቸጋሪ ጉዳይ ነበር።

«ሌላ የሆነ ነገርስ አለ?» ብላ ኤሊኖር በዝግታና ገሸ ባለ ድምፅ ስትጠይቅ «ጎርደንን ለማየት የመጣ ስሙ አለ ወይ?» ማለትሞ እንደሆነ ሲር ማሪ ስለገባት «አይ ሌላ የሆነ ነገር የለም» አለቻት። ኤሊኖር ሳእሩር ጊዜ ዝም ካለች በኋላ ሌላ ጥያቄ ጠየቀቻት።

«ሲስተር እብሪሽን ያንን ሠብራት አጥፊው። ፀጉሯሞ ቦግ ብሎ ስለወጣች እርስዋ በምትሰጠን ብርሃን ብንጠቀም ይሻላል። መስኩቱ ወለል ብሎ ቢነፈት የሚጎዳኝ ይመስልሻል?» ብላ ስትጠይቃት «ምንም አይልሽም» ስትል መለሰችላት። ቀጥላም «የነሬ ማታ አየር እጅግ በጣም ጥሩ ነው። ሃምር በሙሉ በጽጌረዳ አበባ የተሞላች ይመስል መዓዛው ብዙ ስለሚያውድ ልብን ይመስጣል» ብላ አሳብዋን ለማዕቀየር ሞከረች።

«ብዙ መናገሩ ይበልጥ ያደነመኝ ይሆን» ባለች በኋላ «በቅሉ ለመሸ እፈጋለሁ፡ ሃርዮንንም ባያው ደስ ይለሻል» ብላ ስትናገር «ራሽን እንዳያመሽ ነገሙ ማለቱ ይሻላል» አለቻት ሲር ማሪ።

«ላለፉት ሦስት ሳምንት በመሉ እንዴት እንደ ነበርኩ ብትነግሪኝ፡ ንፁል ብትወጣ ከዚህቹ አልጋ ላይ ሙጋደሚን እሙታለሁ። ከዚህ ውጭ ምንም ትዝ የሚለኝ ነገር የለም» ስትላት «ሰፊ መልስ የሚያሰፈልገው ከባድ ጥያቄ ስለሆነ ልመልስልሽ አልችልም» አለቻት ሲር ማሪ።

«ያለም ንገሪኝ፡ ስለልጅቷ ሰለእባቡ የተነገርኩት ነገር ካለ እንዲሁም ሌላ ሊሳሙን ሁሉ ፀሚሃሪሽ ብታጫውቺኝ ደስ ይለኛል። በእኔ ምክንያት ብዙ እንደ ተሰቃዩ አውቃለሁ። ከመዘረዘሯት። እናቴስ እንዴት ናታውን? ኬረጅም መንገድ እኮ ፊደት ስሚት ነው የሚለማኝ» እያለች ኤሊኖር ብዙ የተመለሰቡ ደበልጥ እንዲደክመሽ ብዙ ባትናገሪ ይሻላል። ራሽን አዛናንተሽ ብታርፊ ነው የሚሻለው። እንቺ ምንም ሳትናገሪ ብም ብለሽ የምታስመጪኝ ከሆነ ስለሁም ነገር እጫውትሻለሁ» በማለት መከሯታት። ቤርዋ ቅጥላም በተረጋጋ ድምፅና ርጎራጌ በተሞላበት እንደበት ስታወጋት ያ የደከመው ሰውነትቀ በርትቶ ኤሊኖር ሰሳም አገኙቹ። በውነትዋንም ስላዝናናቸው ሕይወትና ሚያድስ እንቅልፍ ተጫጭጥእት ዓይኖቻዋን ስትጨፍን ብዙም ሳትቆይ የሰላም እንቅልፍ ተኙች።

«አሁን እንኪን ተሰፋ አሳት፣ በሕይወት ትኖራለች» ስትል ሲር ማሪ አሰበች ዓይኖቻዋን ከኤሊኖር ዓይን ሳታነሳ። «አትሞትም፣ ከርስቶስ የእርሰዋን ሞት ለእኔ ያደርገው ይሆን? ስትል ራስዋን ጠየቀች። በሚቀዮለው ቀን የኤሊኖር አባት ሊመጡ ልባቸው በደስታ ፈንደፋ። መልክሙን ቤኖ በሰሙ ጊዜ እጅግ ደስ አሳቸው።

«ብዙም አሳማረርኩትም። ሰሞኑን የደረሰብኝ ነገር ለእኔ ያላቅ ፈተና ነበር» ሲል ተናገሩ። «ከእሁን በኋላ በታችሁ እንደሚለን ተስፋ አደርጋለሁ። የሚበታንን ያህል የተሰቃዮን ይመስለሻል» ቢሉም የበሽተኞቹ የማነሚያ ጊዜ አጭር አልነበረም። በዚህ ጊዜ ነበር ኤሊኖር ለእግዚአብሔር ያደረችዋን ቆንጅ ሲት ከመዝሙም ይበልጥ ከልብ ያፈቀረቻትና እንዴት አድርጋ እንዳሸያመመቻትና እንደ ተንከባከበቻት ያወቀችው። በዚህ ጊዜም ነበር የልብዋን ፈልቅቃ እንድም ነገር ሳታስቀርና ሳትደብቅ ያጫወተቻት። በሕይወት በመንቀ ደስታና ህዘን የተፈራረቅባት ሲት ለመሆንዋ ገልጣና ገላልጣ ነገረቻት። ቪቫን ይሆን ስትስማና ለዚህች ሲት ህዘን ምክንያት መሆንዋን ስትነነዘብ ከመጪውም ይበልጥ ምሀረቱን እንዲያወርድላት ፈጣሪዋን ተማጠነች፣ ለምህረቱም ከልብ አለየች።

«እኔን ታጥያተኛ ፍጡርሀን ማር» ስትል ፈጣሪዋን ለመነች። የዚህ ዓይነቱ ልመናዋ አዲስ ባይሆንም የሰሞኑ ግን የደም እምባ እያነባች የጸለየችው ስለሆነ የተለየ ነበር። አሁንም አምራ በማልቀስ ፈጣሪዋን እየተማጠነች በአንድ ወቅት የበደለቻትን ሲት ከመሸጥ በመነጨ ስሜት አገለግለቻት።

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ አርባ ስምንት

ደብዛው የጠፋ ጉዳይ

የሀሐይ መጥለቂያ ጊዜ ስለተቃረበ የቀላው የፀሐይ ጨረር ከፈት ለፈት ከሚታዩ ጎራዎችና ሸንተረሮች ላይ አርፎአል። አየሩ ቅዝቅዝ የአበባችና የዛፎች ቀላ ከመሬት ላይ ተንገርግጎ በጉልህ ይታያል። አካባቢው በእጀጣት ዜማ ስለደመቀ ምሽት መቃረቡ ታውቆ። ገና ብለው ከነፈለው ነፋስ ሽውሽውታን በሩቁ ከሚሰማው የሷቷቴ ድምፅና ነፋስ ከሚያንሳፈታቸው ቅጠሎች ኮሽታ በስተቀር ወጥታውን ሊያደፈርስ የሚችል ሌላ ጫጫታ በአካባቢው አልነበረም።

ኤሊናር ለረጅም ጊዜ በመተመጣጣዋ ብዙም የማያሰጨንቅ ድካም ይሰማት እንጂ በዚያን አለት ይህና በርትታ ነበር። ሲር ማሪ ካጠገብዋ ቁም ብላ ታሪኩ እጅግ በጣም ደስ የሚል መጽሐፍ ታነብላታለች። ግማ እያለ የሚሰማው የቷቷቴ ድምፅና የወሬኞ ግማሬ መጎሬሰማ አርነቱታል። በመስኩት በኩል የሚዝሙ የማታ ጀምበር ጨረር ከትሬሰው ላይ በማሪቆ እየሰሩ በብርሃን ተሞልቷል። ብርሃኑ ከኤሊናር የነረማ ፊት ላይም አርፎአል። ሲር ማሪ የያዘችው መጽሐፍ ላይታወታት ከእጅቁ አፈትልኩ ከመሬት ወደቀ። ለካስ መጽሐፉን ማንበብ አቁማ ይዘሙ ሞሯል። ሁለቱ ሴቶች መጽሐፉን ለማንሳት ከመሞከር ይልቅ ጨዋታቸውን ቀጠሉ። ድንገት አንድ ሰው ከዚያ ከሩአል ውስጥ ቢገባና ከሁለቱ ሴቶች የጎኟዋ ይበልጥ ቆንጆ እንደሆነች ለማንጻጸር ቢሞክር ለይቶ ለማውጣት ሳይቻገር አይቀርም። ኤሊናር ብዙ ብትጎረጎም መጎፈስ ቅዱስ ዮሐረባት ንጹህ ሴት በመሆንዋ አሁንም ውበትዋ ይማርካል። የሲር ማሪ ዙንጅና ወደር ስላልነበረው ልብዋ በከዘን ቢጨማለትም አሁንም ታምራለች፣ ውበትዋም አልረገፈም። ቢሆንም የሁለቱም ፊት ስር በስደደ ሀዘን ለመሞሳቱ ከሁለቱም ፊት ላይ በጉልህ ይነበባል።

የባራው ምሽት እንዲት ደስ ይላል» አለች ሲር ማሪ በልጅነትዋ ዘመን ያሳለፈችውን ጊዜ እያስታወሰች። «ከዚያ ሁሉ ስታይ ተገላግለሽ እንዲህ ሁንሽ ሳይሽ በጣም ነው ደስ ያለኝ። አሁን ደግሞ ከዚህ ይበልጥ ተሽሎሽ በኩለት አሣሮችሽ ቆመሽ በትራመጂ ባይሽ በደበልጥ ደስ ይለኛል» ስትሳት «አንቺ እንዳልሽው ቢሆን እኔም እንዲሁ ደስ ይለኛል። ለረጅም ጊዜ ከጨለማ ውስጥ የኖርኩ ነው የመሰለኝ» በማለት ኤሊናር መለሰችላት።

«በጣም ነበር እሱ ያመሰግሽ። ብቻ ያለፈው አለፈ፣ ተመስገን ነው። በሽታው ጨርሶ ሲለቅሽ እንደምትበረቺ አልጠራጠርም» ብላ ሲር ማሪ በታጽናናት «ደህ የሚሆን ይመስልሻል? እኔ እንኳን ምጥቂ ሌላ ነበር። ሲሆንም በመጸሄ ለልጅቺ በል ፈጣሪዬን አመሰግነዋለሁ» አለች ኤሊናር በቁርና በሀዘኒታ ዓይን እያየቻት።

«ምነው ሕይወት አስጠላሽ እንዲ? በመጸገሽ ደስ አላሰኝም» በማለት ሲር ማሪ ስትጠይታት የኤሊናር አምባ ግጥም አለ። ከንፈርችዋ የተንቀጠቀጡ መሰሉ።

«ያለም ሲር ማሪ፣ ደስ አላሰኝም» በትል መለሰችላት። «ያልጠበቅሁት ነገር ስለደረሰብኝ ያ ነገር ሕይወቴን አጨልሞታል። ጥሉኝ ደሄጻል ብዬ ያላሰምኩት ነገር ነው የደረሰብኝ።»

«ምነው ልጆችሽና አባትሽ አሉ አይደል» ብላ ሲር ማሪ ሰትናገር «አዎን፣ እንርሱን እግዚአብሔር ይባርክልኝ እንጂ የእኔው ናቸው፣ ከልቤ ነው የምወዳቸው» አለች ኤሊናር በርታታ። «ግን በሌላ በኩል ያየሽው እንደሆነ የልጆቺ ፍቅር ነው ሞትቅቁንና ሕመሜን በደበልጥ እስከፌ ያደረገው። ብዙ ጊዜ ከህሊናዬ ውስጥ ይጉላሳ የነበረው አሳብ» አለች ኤሊናር በመቁጠል፣ «ምሥጢሬን አንዱንም ባልደብት ልንገራት ወይስ አልንገራት የሚል ጭንቀት ነበረብኝ። አንቺን ለማሞከሽት ሳይሆን የምለው ነገር ሁሉ ከልቤ ነው። አንቺ ከሊሎች ሴቶች ሁሉ የተለየሽ ነሽ። ሌላው ቢቀር እኔን ካጋጠሙኝ ሴቶች ሁሉ ትበልጪያለሽ። ያ ይሆናል ብዬ ያልገመትኩት ነገር በሆነ ጊዜ እናቴን፣ እናቴ ባትሆንም እናቴ ልበላት መሰለኝ፣ ብዙ አጽናናችኝ። ይህቺ ሴት የእባቴ ሁለተኛ ሚስት ናት። ከዚያን ጊዜ ወዲህ የደረሰብኝን ሀዘን ለማንኛዋም ሴት አልገለጽኩም። አሁን ግን ለአንቺ ልነግርሽ እፈልጋለሁ።»

ኤሊናር ይህን ሰትናገር ሲር ማሪ እጅዋን አንተርሳት ኖሮ ሲርዋ ኤሊናር የተንተራሰችውን እጅ ቀስ ብላ በማንሸራተት አነሰችው። በሌላው እጅዋ ግን ኤሊናርን ማሻሸቱን ቀጠለች። በመካከሉ ያ ልብዋን እንደ ጦር ይወጋ የነበረው ነገር ስለተነሳ ልብዋ የደማ መሰላት። የኤሊናር ልብ ግን በሌትዮዋ ደግኑት በመለዘቡ በጎዬት ከመማረርና ከመድበን ተቆጥቦአል። ስለዚህ የልብ መድማት ስሜት እንደ ሲር ማሪ አርስዋን አላጠቃም።

Scan by Easy Scanner

«ሲሪር ማሪ የጥልቸልኝ ሠላሳ በላም ከብድ ነው። ወደፊት ላገኘሁና እንዲሁ ነበልባል ወትት ቢጋሚሂ ያየኸኝት ምርጥ ሳኒቸዊ አየልኩ አስታወሰሽለሁ። ምንም እንኳን አውን መነሰሽ ቀብ ብረኝ ልቂም በእንድ ወትት ባለማዊ ሕያውት ሠስየ ዣብተሽ የዚህን ነለም ውሳ ሠሪድ ምሥጢራዊ ኑሮ ያየሽና የተመስሽ ይመስለኛል። ቢሆንም ነን የእኔን ያህል መነራና ስጮያ የደረሰብሽ አይመስለኝም።»

«የሚያስጨንት ነገር ሲተነፍሱት ሰለሚቀል ታሪክሽን አንዱንም ሳትደብቁ ንገሪኝና ልብሽ ይቅለለው» ብላ ሲሰተር ማሪ ስትጫፋት «እዮን ልነ ነሽ፣ እንዲያውም ዛሬ ያለ ወትደሮዬ ተናገረ፣ ተናገሬ ነው ያለኝ» ስትል መለሰቅላት። «ስተነፍሰው ደግሞ አንደ ድንጋይ የከበደን ነገር ሚሸሸ እንደሚቀለን የምጠረጠረረው አይደለም። ሰለወደድኩሽ ነው መሰለኝ፣ የሆዴን አውጥቼ ለአንቺ ብናገረ መነፈሴ ይረካል የሚል እምነት ያደረብኝ። መቼም 'ሞን ዓይነት ቤት ውሰጥ ነው የገባሁት አያልሽ ባትገረሚ አልተረሽም። 'የቢተ ጌታ የለም፣ ልጅቷ ያለ አባት ነው የሚኖሩት፣ እናቲቱና ልጅቷ' ማን አብረው ነው ያሉት፣ የሴትዮዋ ባል ወደም የልጅቷ አባት ስም አደነሳም፣ ሁሉም ነገር ሽፍንፍን ያለ በመሆኑ መሳ ቅው የወሩ ቤት ነው፣ የልጅቷ ዓይን አንድ ነገር ፍለጋ ይቅበዘበዛል፣ ሀሞም ጥያቂ ሲጠይቁ መልስ አደለጣቸውም' አያልሽ ማለብሽ አልተረሙ አለጅችሁ። ሲሪር ማሪም በመሞና ካጠመጠንሽ ዘኋላ «አውቃለሁ፣ ባለቢትሽ አገር ሂዱ መሃዱን ዘርግተዱለሰሙ በማለት ዝግ ባለ ድምፅ ሰት-መልስሳት «አመትሽም አጓወትሽ ታሪክን ልንገርሽ። ታሪኬ በእኔ ላይ ብቻ የደረሰ አዲስ ነገር አይደለም። ቢሆንም ግን መጪፈረሻው የጪለመና ሙጨቱ ያሳገረ አሳዛኝ ታሪክ ነው።

«እዘቴን ታሙቂዋለሽ፣ ተግናኙታችኋል። እንኳ ጠያት ነው የሚያመ ልከኝ። በእንድ ወትት እጅግ ተደላቅ የሆነ ቤተሰብ ሰለነበረኝ በልጅነቱ በመነ. እኔም እጅግ ተደሳች ነበርኩ። ያጋጠመኝ ችግር ቢኖር በእኔና በእንጀራ እናቴ መካከል ለተመሳሳ ጊዜ ተፈጥሮ የነበረው አለመግባባት ነው። ነገር ግን አውን በእኔ ላይ የደረሰው መትሰፍት በሆነ ጊዜ ከእርስዎም ይበልጥ ያጽናናኝን ከእርስዎም ይበልጥ የተጨነቀልኝና የተንከባከበኝ ሰው የለም። ያም በሁሰታችን መካከል የነበረው ቁሰል ሁሉ ጠንነው። በዚያን ወትት ነበር ለመጀመሪያ ጊዜ እምቤበት 'እማዬ' ብዬ የጠረጃት። አውንም ቢሆን 'እማዬ' እያልኩ ነው የምጠራት። በነፉ ቀን ሰለደረሰችልኝ አሁነ አውን ከልብ ነው የምጠጅት። ነገር ግን አሁንም ቢሆን በጠባይ በማም

ሙ የምንራራታሙ። እኔ አውን ካባኝ ጋር እንደምጫወተው ከአንተም ጋር ስመጫወት አልችልም።

«የእንግሊዝን አገር በሚገባ ታሙቂዋለሽ እኔ እንደማስሰው አብቂ ያለበት አህጠቢ ምርጥ አገር ከሚባሉት ሁሉ የላቀ ነሙ ለማሰት እደፍራለሁ። አንቱ ሊይት በመባል ይታወቃል። ከአዚያ ሥራራ ያሰሙ ነገር ሁሉ ታሪኩ ነው። ቤቶቹና ዛርቻ የጥንት ናቸው። ጥንታዊ መሆናቸው ብቻ ሳይሆን አፈጣጠራቸውና አሠራራቸው እጅግ ማራኪና የተዋበ ነሙ። ከአሁን በፊት ያገኝ አገር ይገሳም የማየው አይመስለኝም። ቢሆንም ሙስሰ አውን ሰነደኔ ለይ እየሠረ ነው። የአባቴን ቤት ብታይዪ እጹብ ይንት የሚያስሰል ስለሆነ በጣም ያምራል። ግቢው በአበባና በተለያዩ ብርቅዬ ዛፎች የተዋበ ሲሆን ቤቱ ከተከበሩ የድንጋይ ዓይነቶች የተሠራ ነው። ልጅ ሆኜ ከጠርጅ መነሰው በኋላም እረጫቸዪ ከዘሊያ እየመጣ ከባር ሳይ ስንከሠለሰ ወደ መኝታ መርደን ሙሃ ሰንራመሥ፣ እረ ተርፍን፣ ያዋ ሁሉ ያገርነው ነበር። ያሳሰንሙ ጊዜ ምን ልበልሽ ሌላ ነበር። እና ሲሰተር ማሪ አሁን እንቺ የተከተልሽው መንገድ ትክክለኛ ሳይሆን አይተርም መሰለኝ፣ ይህ ንለም ከጉቱ ግሰም ነሙ ብላ መናገርዋ የሲሪር ማሪ አንጀት ምን ያህል እንደጣቃጠለ ባለማወት ነው።

«የእግሊሊብላሁር ሰሙ ከመሆንሽ በለምድራዊ አደወትና በሁሰት ቅቅረኞች መካከል ስለሚኖረው የስሜት ጽናት ምን እንደሆን ሊገባሽ አይችል ይሆናል። እኒማ ይገኝሙልሽ፣ ሳሳስበው በድንገት ይህ አሁን የማወራሽ ፍትር የሚሉት ነገር ጠለፈኝ። ፍትረኛዮ በድንገት ነው ከቱና ያለው። ገና ሳየው ልቤ ከዘሁለት ተከፈለለት። ይገርምሻል፣ በዚያን ጊዜ ለግላታ መጣት ሲሆን ዛንጅናው ለጉድ ነው። እኒን እንደ ገመመኝ እርሱን የመሰል ማራኪና ደፋር ፍትረኛ ያገኘች ልጅነረድ በምድር ላይ የለችም ለማለት እደፍራለሁ፣ እርሱንም የመሰለ ሌላ መንድ ለስ ብዬም አላምንም። ያኔ እኔን ለማባበልና ለሚፈልጉት ሲመጣ የነበረው ቁመናና መልክ እንደ ስኔል ልስልሷሽ ብቅል ምንኛ ደስ ባለኝ። የሰውነቱ ቅርጽ፣ የዓይኑ ጠብስት፣ የፀጉሩና የከናፍሩ ማማር — አረ ተዪኝ፣ ምኑን ነሙኑ ልበልሽ፣ የቱን ትዝ የትቸውን ልግለጽልሽ። ሳሳመቱሙ ልቤን ነሳኝ። ውደ...ሙይ...ሙይ ፍትር የሚሉት ጉድ ያለሙ ነገር ቅጤን አሳጥቶ አሳበደኝ። በማስት ኤሊኖር በተናገረች ጊዜ እምባዋ ማማም አለ። ጣቶቿጥን በጣቶችዋ እንደያዙች። ሳታስበው ፈምነው እኔን የገበያ ድንጋይ አደርገህ ጥለሽኝ ሄደህ ሰትል

Scan by Easy Scanner

በመሬት ተናንፈች። ይተናገራችው እያንዳንዱ ቃል ከጦር በከፋ ሞላኒ የእድለቢስዋን የሽቪንን ልብ ሰንጠቀው፣ ጥሬውራሙ አደሚሙ።

ምዕራፍ አርባ ዘጠኝ

አሳዝኝ ታሪክ

«አንዳንድ ሰዎች ደስታ አይሰደቻውም። አለች ኢሊኖር ዋቂት አሩዩ ብላ። «የእድሜ ልክ ደስታ ተነናጽፈው ሰራጅም ጊዜ ይኖራሉ። እኔም እንደ አቅሜ ኑቅረኖቼ ሲያነብለኝ ሲወደኝ፣ ሲያሥግኖለኝ ያገኘሁት ደስታ፣ ምንም እንኳን ጊዜው አጭር ሲሆንም፣ የሃያ ሰዎች አይል ሃዘር ያገኘሁት። በለጂህ የእነሊያ ሃያ ሰዎች ደስታ ተጻምሮ ከሚያገኙት ደስታ የላቀ ደስታ ነበር ያገኘሁት ለማለት አቻላለሁ። ከሊያ በኋላ ግን ሃያና ሃያ ቀባዝተው የሚገኝው ዘመን ያህል የስቃይ ኑር ብናርም ከጠዙ ቢቀኝ ይበልጥ ተደስቼ እንደናርኩ ነው የምቆጥረው።

«ስማሽ ሲር ግሪ፣ ለንላጋውና ሸንቃጣው ፍቅረኛዮ ፍልቅልቅ ያለና ገራገር ሰው በለነበር ከእርሱ ጋር መዋሉና መዳራቱ ጀምበር ቡትጠልቅ በማዮት የሚገኘውን የተፈጥሮ ውበትን ከመዳፍ ሰር እንደ ማበነት ያህል ነበር የምቆጥረው። ፍቅረኛዮ በልብ ወለድ ታሪክ የሚገለጽ ዓይነት ፍጹምነት ያልራቀው ወዳጀ ነበር። ውጣት ነው፣ ውበቱ የሰአሊ ሥራ እንጂ የእግዚአብሔር ፍጡር አይመስልም። በሊያ እድሚው ሀብት ሞልቶታል። ሰሙም የገነነ ታላቅ ሰው ነው። ደንዎልድ ኩተባለ ሥፍራ ካማሪ፣ ከተዋሰና ከደመቀ ቤት ውስጥ ይኖር ነበር። ከመጋባታችን በፊት ከሊያ ከደመቀ ቤቱ እየወሰደ አሽሞነሞነኝ። እኔ ደግሞ ከውስጤ በወጣ እሙነተኛ ፍቅር ነበር የምወደው፣ እርሱም ይወደኛል። ሰዎች ስለእኛ ፍቅር ሲያወሩ 'ሰው ሳይሆን ፈጣሪ ያጣመራቸው ናቸው፣ ተመጣጣኝ የሆኑ ወንድና ሴት ናቸው' ይል ነበር።

«እኔ እንኳን እስከዚህም ብማሀበረሰቡ ዘንድ የታወቅሁ ሰው አልነበርኩም። አባቴ ገጠር የሚኖር የመሬት ከበርቴ ሲሆን ሀብቱ እስከዚህም የተጉረፈረፈ ባይሆንም ድሃ አልነበረም። እኔም ስለዓለምና ስለሕይወት ምንነት ብዙም አላውቅም። ሌላው ቀርቶ የለንደንን ከተማ እንኳን ምን እንደሚመስል ያላየሁ ሊት ነኝ። ከታላላቅ ሰዎች ጋር ውዬ ወይም ተዋውቄ አላውቅም፣

ሰለኛ ጊዜ «ልካስ ለዘእ ነው ስለእርስዋ ያለማሁት» ስባኝ ሽሽን ነበበ፣ ለዘሂም ነው ስለታዛቢዎቹ ብዙ ሰው ያላወቃውን ዝሚሳ ያለመሙሩ፣ ደራሽ ያወሙ ሰው ችግር ሲያገኝ አገር ይውቃል ብዘርተለዚም ስለጋዛቢዎቹ ብዙ ያሰራል። ሰው ያለመታትና በመሥያ ሰምሣ ያልኖሩቱ ሲት ሽግመስ ነው ስለጋዛቢዎቹም ያልተሳገሙ» ስትልም ሽሽን አሰሳስልች።

«አሁንም ቢሆን» አልች ኢሊኖር፣ «ሀባለቤቴ ሰም ማነ አገደሩ ይልገለጽልኛል። ባለቤቶ ከር ልዮኔለ ራይዶል ይባላል። በማለት የባለማግ ስም ቡትንግራት የነሽቪን ከንረርቦ ሲጋትመሰሰር ፊትዋ ሲለሞገቁ ከታዩ አድማ ተገረመቹ።

«ከብዙ መሥራትና መፈታተር በኋላ ተጋባን። በሚም አንዋደድ ነበር። አውን ታዲያ 'ነበር' ሆኖ ዘመንቶሩ በሚም አገናለሁ። ወደ ኋላ መሰስ ብዬ ያንን ያደስት ዘመን ሳሰታሠሰው ሲቤ ሀደስት ደራሲ፣ በደስት የታሸ ፍቅር ነበር። ከተጋባንም በኋላ ቢሆን ለደስትና ሚሰን አለነበረውም። ባሴን ቀበጥዬ ከዜሩ ሰንባ ሃንስረኝ መሰባም በሚስጥ እርካቹ፣ በሠለታቸን መክሰል የነበረው ፍጽርና ደስታ በታሳት ኃይል የሚጋሰጽ ነገሩት አይደለም። እንዴት እንደምወደውና እርሱም እንዴት ብሰ እንደሚመደኝ፣ እንኪያው ብቻ ሆኖ ይገርጀው እንጂ ምን ሰበልሽ በሙ ሁሉ ጉጅ ደስሙ ፍቅር' ይል ነበር። አሁን ወደ ኋላ መሰስ ብዬ እንዚያን ያሳለፍናቸውን የደስታ ቁመታት ሳስታሙስ በሕልም ዮታየ እንጂ እሙነትስ እውን ሆኖ ያለፈ አይመስለኝም። አብረን ያሳለፍነው ጊዜ፣ የመሬትሙ ሥፉ ሁሉ እንኙም ሳይቀር በአሳብ ሐሰማሙ ብለሙ ነው የሚታዮኝ። በዘኢያኔ የቀሰመደ ነገር የለም። ባለመነበሩ፣ ፈሣሪዬን አመሰግነዋለሁ።

«የመጀመሪያው ልጀ ባርያን እንደ ተወለደ ከነበረበት አምቱተሙ ሲያስታቅፋኝ የነበረኝ ስሜት አዙንም ትዝ ይለኛል። ይሽሙልሽ» ከለች በኋላ «ምነው ሰሙንትሽ ተንቀወተጠሳ!» አለች። ቀጥሳም «እኖ ደሽሙልሽ ልጀን እንደ ታሳትሄኔ ልዮኔለ ሊጀን ሊያደ ይገባል። ራቴ ላይ ያየኩት ፈገግታና የደስታ ስሜት አዙንም ቢሆን ቁልሙ ብሎ ነው የሚታየኝ። እይ ኩራቱ፣ አጽ ደስታመ ሁለተኛዋም ሴት ልጀችን ስትወልድ ሮወ መቀቶ እንዴት እንደ ሳመኝ፣ እንዴት አድርጎ እንጭጭሳመጠን ዉርሶ አደረሳኝም። እርስዋን የመስለና ሞጊያሞር እምነቱ አጌሪዝ በባለም ላይ እንደሌለ እየነገረኝ እጅን፣ ጉንፈዙን፣ ግምባሬን ሳመኝ፣ ራዩንም ዳበሰሙ። ለደስታው፣ ለደስታችን ወደር አልነበረሙም።

«አንዳንድ ቀን ለደስታዬ መሰን ሳጣለት ልቤ ትንሽ ፈራ ተባ ያልኳ ነበር። ያ ታሞቂው ዘፋኝ ማነው ስሙን 'ፍቅሬ ፍትሬ በባ እኔ አላማረኝም' እንዳለው ይሆንብኛል። ለማንቸውም ተፈጥሮ እንደ እኔ የተሟላ ደስታና ያማረ ሕይወት ያደለው ሰው አለ ብዬ አላምንም ነበር። ባለቤቴ ምርጥ ሰው ስለሆነ ሕይወቴን እንዴት ብሎ በደስታ ሙቃቃን እንዳበራሙና እንዲት አድርጎ 'ሙሉ በኩለሄ' እንዳደረገው ልነግርሽ አልችልም። ገባሽ ብቻ ምኑ ቅጡ እንዲያው ገደም ነው። እንድ ቀን ተሳስቶ ኃይለ-ቃል ተናግሮኝ ወይም ፊቱን እጥቀርብኝና አስከኳቱኝ አያውቅም። ያ ወፍራም ድምፁ የደስታ እንጂ የሙንቱት ነገር አይሰማበትም። አቃቂር አውጥቶ ወይም ተንከል ሸርቦ አይነዘንዘኝም። ወደ ቤቱ በቶሎ በመጣ እንጂ ምነው መጣብኝ የሚል አሳብ ሀሊናዬ ውስጥ ገብቶ አያውቅም። በማይርገጡ ነገር ሁሉ ይደሰታል። የቤታችን ሠራተኞችም እንደ አምላክ ነው የሚያመልኩት። ባለቤቴ እንዳንድ ወንዶች እንደሚያደርጉት የበላይነቱን በማሳየት አይደለችም። ትህትናውና እርጋታውና ኩራ ማለቱ መልኩ ወንዳወንድነቱን ላይ 'እውነትም ይህ ሰው የእኔ ባል ነው' አሳለሁ።

«ማንኛዋም ሴት ልትመኛቸው የሚገባና ጠባያቸው ሽጋ የሆነ ሁለት ልጆች አሉኝ፣ ያውም ወንድና ሴት። የማሌ የሆነ የሙቀቀ ቤት አለኝ። ልቤ የተመኘውን ሁሉ ያገኛል፣ ፍላጎቴ ሁሉ ይሟላልኛል። ባለቤቴ በሀሉም ነገር የወንዶች ወንድ ነው። ታዲያ እኔ ያልተደሰትኩ የትኛዋ ሴት ልትደሰት ትችላለችና ይህን የመሰለ አድል ገጥሞአቸው ባደሰታ የሚኖሩ ሴቶች በጣም ጥቂቶች ናቸው» ብላ ሰትናገር ሲስተርዋ ባልቃ ገብታ ለመስማት በሚያጻግት ድምፅ አላብዋን ደገፈችላት። ኤሊኖር ታሪነቱን መናዘዝ ቀጠለች።

«ባለፉት ጥቂት ዓመታት ባለቤቴ ለንደን ውስጥ ሥራ ሰለነበረው ወደቢያ መመላለስ ነበረበት። ከእንዴም ሁለቱ አብረን እንሄድ እያለ ብዙ ቢውተውተኝም ትንሽዋ ልጀችን ገና ሕፃን ስለነበረች አገሩ ያልተስማማት እንደሆነ በሚል ፍራቻ 'በሚቀጥለው ሣመት አብረን እንሄዳለን' ብዬ ሳልሄድ ቀረሁ። የእየሩ ሁኔታ አበደርቶኝ እንጂ፣ እርሱን ደስ ካለው፣ ከእርሱ ጋር የትም ብሄድ ደስ ይለኛል እንጂ አይከፋኝም። ዛሬ ያ ሁሉ ቀረና ተለያየን።

«እየሽ ሲስተር፣ አበከዚያን ጊዜ ድረስ፣ መቶ በመቶ እርግጠኛ ነኝ፣ ባለቤቴ ሌላ ሴት ተመኝቶ አያውቅም። ሌላም ሴት ማተፍ ቀርቶ

አገኛለሁ እርግጠኛ ነኝ። ስማይ ላይ ከጥነቀት አንዳሱ የማሉመራ ራዎን ያህል የእርሱን ታማኝነትም የምመራመረው አደደለም። የለሱ ትርታ የእኔ እንጂ ነበሉት ቤቶቻ ጋር የምጋራው አደነበረም። አንዳንድ ጋብቻዎች የተጥደሰና የተባረከ በማሆናቸው ሕይወትን መንገሥተ-ሰማያትነት ይለመመለሉ። የእኔም ትዳር ከእነዚህ ሕይወትን ወደ አውነት አንዱ በለነበር ሁለም ሰው ይተርፃቸኝ ነበር።

«አና በዚህ ጎደነት በደስታ በኖር ነው እንደለነፍሽ 'እኔ ብቁር ደሻለሁ' ብሎ ነው ብጋሙን ሰጥራ ወደ ለንደን የሄደው። እዚያም ሥራው አለልቅ ብሉት ለጥቂት ሳምንታት ቆየ። ለተመለሰ ጊዜ ቢሆንም ሥራው ሙሉ ለሙሉ በሳም ነበር የተበሳሳሁት። ሆኖም ግን ከዚያ ሄደ ትንሽ በሚሬፉ ወንዶች አለር አለር ብጅቶውን መሣ ብለው ማሬፋቸው የሚፈጥረ ችግሩ ከሚደታሙት ዓለም ተነጠልው ያሬፉ እንደሆነ ተጨማሪ ነገር አንችለው ስለሚበራቱ ቤተሰበታቸውን በተሻለ መልኩ ይጠብቃሉ።

«ልሮኒል በሣም አብዝቶት ነበር። ለእኛ ከሚገባው በላይ በማሰብ እንደ ሊቅ ከቤት አይወጣም። የጨዋት ማታ ሩጫው እኛን ለማስደሰት ብቻ ሲሆን ስለራሱ ብዙ አያነፀፅንም። ታዲያ ያንን እያየሁ ብዙ አገነስት ነበር። በለዚህ ነው ትንሽ ለሙጥ እግኝቶ በማረፉ ደስ ያለኝ። በለላ ልት ተደልሙ በእርስዋ ደለሙጠኛል የሚል ጥርጣሬ ከበሊኖቤ ውስጥ አልገባም። በፈጣሪ የምተማመንውን ያህል በእርሱም ላይ ከሩተን የሆን እምነት ነበረኝ። ለንደን ሄደ የቆየው ከገጠትነቱት በላይ ሲሆንም ብዙ አልተሰማኝም። ደብዳቤም ጥሎ ቶሎ ነበር የሚጽፍልኝ። የሚያስጠረጥር ነገር ከደብዳቤው ሙስና አላየሁም። የተጥመታት ሴት እንደለች ምንም አላለም። በእኔና በእርሱ ጣነዘል ደግም ምሥጠር የሚባል ነገር የለም። ሲሆንም ከመጀመሪያ ንብሩ በደህና ተመለሰ። ሲመለስም የናትዬን ጽኖት ለመግለጽ ሲል ለሁላችንም ያመጣልን ስጦታ ብዙ ነው። ከቤቱ ተመለሰ ስለለንደን ብዙ ነገር ሲያጫውተኝ የተጥወሰታት ሴት ስለመኖርዋ ግን አሁንም ያነሳብኝ ነገር የለም። ወደ መጀመሪያው ስሞገም ምንም ነይነት ስሙን አላየሁበትም። ከጥቂት ቀናት በኋላ ግን በመጠኑ ሲሆንም የተሰወጠ መስለኝ። ከእኔና ከልጆቹ ጋር ሲሆን ይስቃል፣ ጥሩ ያጫውታል እንጂ አይከፋውም። ብቻውን ሲሆን ግን አሳብ እንደሚገባው ተገነዘብኩ። ዙቋሚሪም ከእንዴም ሁለቱ በተለየ ዓይን ሲያየኝ 'ምንድነው ነገሩ' ብዬ አሰፍኩት እንጂ የተናገርኩት ቃል አልነበረም።

Scan by Easy Scanner

«አዙን መጀ ኋላ ሙለስ ብዬ ሳየው ልቤ ሙስጥ ነገር ይመላለስ ነገ ነበር ገባኝ እንጂ በዚያን ጊዜ ምንም አልጠረጠርኩም። ልብ ካልጠረጠረ የሚያየውን በለማያይ አኔም አላየሁም። ከጊዜ በኋላ ግን ነገሮች ቀደም ሲል እንደ ነበሩት ሆኑ። አንድ ቀን ጠዋትም የተለየ ነገር ተፈጠረ። እንዲት ሴት በእጅዋ የጸፈችው ደብዳቤ ለባለቤቱ መጣልት። የመጥቻቸ ጥሪ መሆኑን ሳላሙቅ ደብዳቤውን እንበቸ ሰጠሁት። እውነትም ያ ደብዳቤ ስለሞት ብያኔ የሚናገርና ብያኔውም እንዲፈጸብኝ የሚያዝ ነበር። በእሳሳ ለሥራ ወደ ለንደን የሚሄድ መሆኑን ገልጸልኝ፣ ግን እንደ በፊቱ ብዙ እንደማይቆይ አሰረዳኝ።

«ብዙ አልቆይም አለ?» ስትል ቪቫን ለመስማት በሚያስቸግር ድምፅ ጠየቀቻት ጣልቃ በመግባት። ኤሊኖር በምታወራው ታሪክም ተመስጣ በለንበር የቪቫንን ጥያቄ ውስጡም ሥጣር ልብ ሳትል «አምን፣ ደኅና ነው ያለኝ» ስትል መለሰችላት። «እንዲያውም ከጥቂት በዓታት በኋላ እመለሳለሁ ነበር ያለው። ሆኖም ከዚያን ጊዜ ወዲህ ፈተን አላየሁም። የውሃ ሽታ ሆኖ ነው የቀረብኝ።»

«ለጥቂት ሰዓታት ነበር የመጣሙ!» ስትል ቪቫን በማጉረምረም ከተናገረች በኋላ «እርግጠኛ ነሽ?» ብላ ጠየቀቻት።

«አምን ለጥቂት በዓታት ብቻ» አለች ኤሊኖር፣ «ይህን ዲ.ንግሞ ነው የነገረኝ። እኔም ቶሎ የሚመለስ ነበር የመሰለኝ። አእምርሯው ውስጥ ለላ ነገር አለ ብዬ አልጠረጠርኩም» ስትላት «ሌላ አላብ አልነበረውም» በማለት አሁንም በደከመ ድምፅ ተናገረች።

«የለም፣ እኔ በማውቀው ሌላ አሳብ አልነበረውም» ስትል ኤሊኖር መለሰችላት። «መልሺ መሳልሺ ስለነገሩ ባወጣ፣ ባወርድ፣ ባስላስል ማሰሪያ ሙል አጣሁለት። ያን አለት ባለቤቱ በጠዋት ከቤቱ ሲመጣ 'በቶሱ አመሰባለሁ' ሲለኝ ከማመን በስተቀር ልጠራጠረው አልቻልኩም። በቶሱ ወደ ቤቱ የመመለስ ፋሳጎት ቢኖረውም ለምን እንዳልተመለሰ የማያውቀው ፈጣሪ ብቻ ነው። እኔ ደግሞ መቼም ቢሆን የምደርስበት አይመስለኝም። ብዙ በሕይወት ለመኖራ የማልጠራጠረውን ያህል እምኛው ለመሄዴ በትክክል እውቃለሁ» ብላ ስትናገር 'ነታዲያ በቶሱ ወደ ቤቱ ለመመለስ ክቱደ ቪቫንን ከልብ አላፈቀራትም ነበር ለማለት ይቻላል?' ስትል በሚያቃስት ዝቅተኛ ድምፅ ቪቫን አሰላሰለች።

«ሲር ማሪ ተናገርሽ እንዲ?» ስትል ጠየቀቻት የሆነ ድምፅ ዕለሰማች ኤሊኖር። ሲስተር ማሪ ግን አልተናገሯትም ነበር። ነገር ግን በስዕያ ቦታመሉ ስሚትሞን ለማስተንፈስ ሚታስችሞ እርገሞ ነው። ኤሊኖር ደገን ሞጣቃስት ድምፅ ስትሰማ ቪቫን የተናገረች መስላት እነጂ ታል አመጥቷ ሳናገሯ አልነበረም።

«ደኅሙልሽ ከዚያን ቀን ወዲህ የባስቢቱን ጎደን አላየኸም፣ አርሱም ወደ ቤቱ ተመልሶ አልመጣም። ከቢት ሲመጣ ግን ጉጋጅን በሞ ነው ሞደሙ። እሳሳሙ ደግሞ የሳትሩን ብርታት የሚያጎላ ሲሆን አስተያየቱም የተለየ ስለነበረ ከዚያ በፊት በጪያ ጎደኑት ጎደን አደተኛ አያመትም። አደታመሙ ለእኔ የነበረው የሳትር ጽናት በጉልህ ቢያሳያም ዘዚያው እንደ ለማ ነው የተረጠው። ሲር ማሪ ብደኝ እነባሽ_ ደኅሙልሽ የመጸደው ዘለ በዚህ ጎደኑት ነው በድንገት ከቤቱ ውጭ የተረብኝ። እንደዚያ በመደው ጽንም ጎደኑን ማየት አልቻለሁም። «ጉድ እዘ ነው፡ ሰው እንጂው በድንገት ዘቤቱ ውጭ ይተራል!

«እንዲት ሙሃ የተለማች አጋዘን እንደት ብላ ሙሃ አንደምትፈልግ መጽሐፍ ትዴሰ ሙሰጥ የተነገረውን ታሪክ ታውቂው የለኝ ልብ እንደው በፍትር ጥም ተጨጥሰ፡ 'የሳትር ደስህ' አያስ ሲፈግሀና ሲዋትት ያ የመደድኩት ሰው የሳትር ጥሜን ይቆርጥልኝ ዘንድ ልለግሁት ዓይኑ ተንከራተተለት፡ አንጀቱም ተንሰፈሰፈለት። ግን ላገኘው አልቻለሁም። እንደ መጣ ተረ እንጂ ከቤቱ አልተመለሰም። ለምን ጥሱን እንደ ጠፋ እስከ ዛሬ ሊገባኝ አልቻለም። ደኅሙልሽ ሲር ማሪ ታሪኩ እንደሆነ ግለቂያ የለሙም፣ መጪጀረሻውም እደታመትም። ቢሆንም ልተወልሽ።

«ያን እለት ግታ ይመጣል ብዬ ጠበቅኩት። ከዚያ በፊት ብዙ ጊዜ እሥራ ወጥቶ በእሰቱ ወደ ግታ ይመለሳል እንጂ እንዳሁኑ ጭልጥ ብሎ አደዋርም። ሰዓዚህ ጊዜው እየመሸ ቢሄድም ብዙ አልተጨነቅሁም። ያን እለት ሳይመጣ አደረ። በሚቀጥለው ቀን ከእሁን ተጀመረ ይመጣል እያልኩ ጠበቅሁት። አሁንም ሳይመጣ ቀረ። ግስታመሸ ልከ እንደሆነ ብዬም ብጠብት ምንም ነገር አልመጣም፣ መልእክትኛ ብቅም አላለ። አሁን እንግዲህ ሥራዬ ሁሉ ገም ብሎ መጨነትና መጠበብ ነው። ያን ሰሞን አለማበዴ ይገርመኛል።

«በሦስተኛው ቀን ጠዋት የጸፈው ደብዳቤ ደረሰኝ። ለጢቱን ከሙሉ እንትልፉ የሚሉት ነገር በጎደኛ ሳይሆር ነበር ያደርኩት፣ ያም ግደር ከቱባለ። ልቤና ሥጋንትጉ በእሳት የተያያዘ ነበር የመሰለኝ። ቢሆንም

ያኔም ቢሆን 'ይከዳኛል' የሚል ጥርጣሬ አልነበረኝም። ሆኖም ቅሬታ 'ፈጣሪዬ ለምን እስከዚህ ያሰቃየኛል፣ ይበድለኛል' ብዬ ብዙ ተማረርኩ። 'ከፍ አደጋ ደርሶበት ነው' ብዬ ነበር የገመትኩት። ይኸውልሽ ከዛሬ ስር ተከባ ሳለ ነው ደብዳቤው የመጣልኝ። ኢንቨሎፑን ሳየው ደብዳቤው ከእርሱ መሆኑን በረዳ ልቤ በደስታ ፈንደቀ። ቶሎ ከኔቴው ምን እንደሚል ለማወቅ ጓጓሁ። ምን ያህል እንደ ናፈቀኝ በመግለጽ የተጻፈና ለምን በቶሎ እንዳልተመለሰ የሚያስረዳ ደብዳቤ ይሆናል ብዬ ገመትኩ። መቼ እንደሚመጣ በዚሁ አሙቃለሁ ስልም አሰብኩ።

«ደብዳቤውን ሳልከፍት ለተወሰነ ጊዜ ደብዳቤውን በእጄ ይዤ ቆምኩ። ያቺ ትጽበት አሞር ብትሆንም የመጨረሻዋን ደስታ የተንጓጠጠች ደቂቃ ነበረች። ፖስታውን ከፈትኩት። ከባድ መርዶ የያዘውና ሚ ፈያዜ የሆነውን ደብዳቤ አነበብኩት። አሳዛኝዋ ደብዳቤ አልጣልኳትም፣ አስቀምጫታለሁ። ከፈለግሽም አምጥቼ አሳይሻለሁ። ደብዳቤው ለእርድ እንደ ተዘጋጀ ዘብት እኔንቴን አረደው፣ ምንም አሳስተረፈኝም። ቦጫር ተበሳዱንም አቀጨጨው። ፍቅረኛዬንና የሕይወት አለኝታዬን ማጣቴን አረዳኝ። ምንም እንኳን ቀኑ በደመሽም የጨለማ መስለኝ። ደብዳቤው ያዘላቸው ቃላት እንደ ሰር የሚጥሩ፣ የምወደው ባሌን ለዘላለም የተለየኝ መሆኑን የሚገለጽና መርዶ ነጋሪ ነበሩ። የዓለቤቴ ከእኔ መለየት ምክንያት የሆነችው ቆንጆዋና መንጀለኛዋ አስኮብላኝ የሊንዋ እመቤት ቪቫን መሆንዋን ያወቅሁት ደብዳቤውን ካነበብኩ በኋላ ነው። ደብዳቤውን እያነበብኩ እንጀቴ ተኮማተረ፣ የመናር ተስፋዬ ጨለመ። በቃ ሁሉም ነገር የቀረ መሆኑን ተገነዘብኩ። ሰማይ ምድሩ ዞረብኝ። ነፍሴ ሁለ በዚሁ እከተመ።

ምዕራፍ ሃምሳ

ትጣት ለሠሩት ኃጥያት

«ኃጥያተኛ ብሆንም ማረኝ» ስትል ሲሪ ማሪ በልብዋ ፈጣሪዋን ስትማጠን ኤሊኖር ግን «ቪቫን የሊንዋ እመቤት!» ብላ ስምዋን በመድገምና እርስዋን በማንቋሸሽ ተናገረች። «ይኸውልሽ ባሌን እንደዚያ እየወደድኩት ሳለ እርሱን ከእኔ መንጠት ማለት ምን ማለት እንደሆነ ይገባሻል?» ብላ በመቀቀጯት ጊዜ «አዎን ይገባኛል» ስትል መለሰችላት። «ምን ዓይነት ሰሜት ሊያሳድር እንደሚችል ይገባሻል፣ ነገሩን አውቀዋለሁ።»

«መጀመሪያ መርዶዬን እንደ ሰማሁ በደን ነው ያደረገኝ። ያን ነውጠኛነቴ ደብዳቤ ደግሚ ደጋግሚ አነበብኩት። ነገሩ ምን እንደሆነ ለማወቅ ማሰቡ 'እውነትም ይኼ ነገር ሆኖአል' ብዬ ስማመን ከበደኝ። ጉዳዩ ምን እንደሆነ ጨርሶ ሊገባኝ አልቻለም። እንዲያው ብቻ ግራ ገባኝ። የምጨብጠውንና የምይዘውን አላጣኝ። ግን ጊዜው እያለፈ ሲሄድ እንደ ግቢያ ድንጋይ ሚዳ ላይ ጥሎኝ መሔዱብሰ እየገባኝ ሂደ ነበረን አወቅሁት፣ ተረዳሁት። ይኸውልሽ ያ ከልብ የወደድኩት ሰው ጥሎኝ ጠፋ፣ በሌላ ሴት ለወጠኝ። ነገሩ በደበልጥ እየገባኝና እውነት ሆኖ ሠርቶት ሐዋር በደበልጥ ያፈዘኸኝ፣ ያንገበገበኝ። ምን ዓይነት ሚነት እንደሆነ ለመረዳት አሁንም አልገባሽ እያለኝ ነው። ቢሆንም አልሞትኩም፣ መሞት ቀርቶ ጨርቴን ጥዬ አሳበድኩምና ቆሜ እንከላወሰለሁ። ባለቤቴ ለምን ምክንያት ያደረገውን እንዳደረገ በደብዳቤው አልገለጸልኝም። ምክንያቱን ሳይነግረኝ፣ እንዲያው በደፈናው 'ተሰዶሁሽ' ነው ያለኝ። የሚገርመው ደግሞ 'አሁንም ቢሆን ለዘላለም አፈቅርሻለሁ፣ እወድሻለሁ' ሲል በዚያው ደብዳቤው ላይ ጽፎአል።

«እንደዚያ ብሎ-አል? ብላ ሲሪ ማሪ ስትጠይቅት «አዎን፣ እንደዚያ ግለቴን በትክክል አሰታውሳለሁ። እነዚያ ቃላት ናቸው ህሊናዬ ውስጥ እየተመላለሱ እንደ እሳት የሚያቃጥሉኝ። 'ቆንጆዋና የተወደድሽ ታማኝዋ ብለቤቱ ኤሲኖር ለዘላለም ይህና ሁኚ፣ እኔ እንደሆነ አስፈሪ ወደ ሆኑና ወደ ጨለመው ሞት መንዜ ነው' በማለት ነው ደብዳቤውን ጽፎ የደመደመው» ብላ ኤሲኖር አሳዛኝ ታሪክዋን ስትገልጽላት ዙሪያዋ ሴቶች መነከስ ለጀመሰን ጊዜ ጽጥታ ሰፈነ። በመጨረሻ ግን ቪቫን ተናገረች።

«'ወደ ጨለመው ሞት መንዜ ነው' ብሎ ጽፎአል ነው የምትዪኝ» ስትል ቪቫን ብሎንትዋ እየተንቀጠቀጠ ጠየቃቻት። «ቃላቱ የሚያስፈሩ ነገው። ይገባሻል፣ እንዲህ ያለው ቃል እኮ ፍቅር ከተሟላለት ወዳጅ የሚጻፍ አይደለም» ስትላት «እኔንም እኮ ግራ ይጋባኝ ይኸው ነው» ብላ ኤሊኖር መለሰችላት። ከሊንዋ እመቤት ሞንትላት ውስጥ የሚብላላውን የጸጸት ሰቆቃና የስቃይ ረመጥ ኤሊኖር እስማየትዋ ደን ነው።

«'ስማዕታት ሁሉ ወደ ጓላ መለስ ብለው የመከራ ዘመናቸውን ያስታውሱ ይሆን' እያልኩ ዘወትር አስባለሁ» አለች ኤሊኖር። «እኔ ግን ያሳለፍኩት የስቃይና የመከራ ዘመን ፈጽሞ አይረሳኝም። ቀኑ

ዓመት፣ ሊሊቱ ዘላለማዊ እሆሰዕሳኝ የተሸቃየሁባቸው ዋናት በኋላ አስታውሳቸዋለሁ። አሁንም ቢሆን ስታዩ እንደ ጠር ያመጋግል። ሞቷን የተመኘሁባትና ፈጣሪን የለመንኩበት ጊዜ ነበራ። ከፉ ነገሜን እንዲት ብዙ እንደቻልኩትና እንዳሳለፍኩት ሰበበ ነው ይህም ይገርመኛል። ሲጠር ግሪ፣ ልትገርሽ አልችልም፣ ሽህ አልነበረም። የደረሰበት ብቻ ነው የዕጮዬን መጠን በትንሹል ሊረዳልኝ የሚችለው። ምነው ሲስተር፣ ሰምን ታሰቅሺያለሽ? እሱ እኩ ሳስለቅሽ እደደለም ታሪኬን የምነገርሽ፣ የሰም አታሳልቅሺ።

ሲጠር ግሪ ልትሰጥን ለግቡም አልቻለችም። ነገበሷ ብላ የኢሊኖርን የህሙና የልመናው እጆችዋን ስትሰም እንደ እሳት የሚያቃጥሉ የአምባ ዘለላዎች ከኢሊኖር እጅች ላይ ተንጠላጠሉ።

«በጣም ነው ያሳዘንሽኝ። በልጅነትሽ ደሀን ያህል ሰቃይ መቀበልሽ ያሳዝናል። ከዛድ ወዘን ስለነበር እንጀት የሚበላ ነው» ስትል ሲጠር እምባ እየተናነቃት ተናገረች።

«ከዛድ አልሸመ የከፀይም ከዛድ እንጂ ከጥቅ የከሩ ከዛድና በዘን የተሞላ አጋጣሚ ነበር። ቤቱን ጥሎ የመጣ አለት ወመር መጥቶ ቢንይሽ ይሻለኝ ነበር፣ ሀሳም ነው የጨከንሽኝ። ሕያውቱ የተከሳሽውና ሙሉ በሙሉ የተበሳሸው ወዚያች ደቂቢዩ ነው። የእኔ ጥፋት እርሱን ከመጠ በላይ መውደዴ ነው። ምነው ሲጠር ግሪ ተደ እንጂ፣ አሁንስ እስከሽው። ያሰግስረጥ ማልቀሱን እንኳን ዝትተዋይ ደሻላል። ምንስ ይጠቅማል?»

«ምን ላድርግ፣ እንጀቴን እስ ነው የበላሻው። ከዛድ ወዘን ነው የደረሰብሽ። ሴትዮዋን በእንድ አጋጣሚ ዝታገናት 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ስማት ትምሪያታለሽ ማለቱ ታቺን ባልሽን ያስከብለችው የተረገጣች ሴት።

«ይቅር ለእግዚአብሔር! ይቅርታ ላደርግለት። አለች ኢሊኖር ገባ ብላ ቪቫን ያለችውን በመድገም። «ያሰብኳቡበትን ነው ያመጠበብኝ። እኔ ሠቅር አሰብ የነበረው አሁን ባለቤቴ ተመልሶ ከዚቴ ቢመጣ 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ብዬ እናገረዋለሁ ወይስ እንደ ተጣላቡት አተራለሁ የሚል ነበር። ግን እርስዋን ዓቅረኛዬን፣ የምወደው ባለቤቴን አማግባ ሰርቶ የወለደችብኝን፣ ልጅቴን ያለ አባት ያስቀረችዋን ሴት፣ 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ልላት አደራስብም። የለም፣ ደቅር አልላትም። ብቻ- የፈጠረኝ ጌታ ተገቢ ዋጋዋን ይሰጣት።»

«ያማሽ ልጅ፣ ልጄ ልበልሽ ለእግዚአብሔር ያደርኩ ሴት ሳለሁንኩ። ያመጨረሻ የተናገርሽችው ታላት ነበሥት ናችው። አሳቃት ሲጠር ግሪ ጠትዘዙ ተሙሣ።

«ሲርስዋም እኩ የመሬችው ሥራ ከባድ ነው። ስለዚህ ከእርስዋ ጋር አታረታለሁ ማለቱ ደከብደድኛል፣ የሚሆን አይደለም» አሳች ኢሊኖር እሳቤ እየገነናት። «ዚሲ ሙስዋ የተሬችኝ የመጨረሻዋ ሳንትም ብትሳርቀኝ፣ ሥጋን ያላግብብ ዝታሳድሳኝ፣ የማይሆን ነገር ተናግራ ቆሴዬን ብትገፍና ሥልን የተደገኖር ዘጋ ሁሉ ብትነሳኝ 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ማለቱ አይከብደኝም ነበር። የምወደውንና የማፈቅረውን ባሌን የቀማችኝን ሴት ይቅር ማለቱ ግን የሚሆንልኝ አይመስለኝም» ብላ ስትናገር ቪቫን ማስቀየሟን ቀጠለች። ይኽኬ «ምነው ሲስተር፣ ኧረ ተደ አይሆንም። እኔ እንኳን ተቸቸዋለሁ፣ ታዲያ ለንች እስከዚህ እምርረሽ ማልቀስሽ ምን ይባላል?» ስትል ገሰጸቻት።

«ይኽውልሽ የሚገርም ነገር የምወይውና የምሳሳለት ባሌ ጥሉኝ ጠፋ። የሌንዋ እመቤት ቪቫን ባሌን ይዛብኝ ክበለች። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ቅሙ በመሰበሩ ሕይወት፣ ሕይወት አይመስለኝም። እኩቴን ረስቻለሁ። እሱን ያለው መንፈሴ እንጂ የጥንትዋ ኢሊኖር አይደለሁም። የእኔ ሕይወት ያከተመው ቪቫን ባሌን የቀማችኝ አለት ነው። ለማንኛውም ኮፋትንና ከፋትን ብቻ ታቅፋ የምትኖር ሴት ናት፣ አያልሽ እንድተገምቺኝም አልፈልግም። ምናልባት እንድ ቀን ብንገናኝ ይቅር አሳት ይሆናል። ብቻ በለዚህ ነገር አሁን መነጋገሩ ምን ያደርጋል፣ እኔና እርስዋ እዚህ ዓለም ሠስተ የምንገናኝ አይመስለኝም። ስማይ ቤት ግን መገናኝታችን አይቀርም። ቀሬውን ታሪኬ በሊላ ጊዜ እጫውትሻለሁ። ከአንቺ የምደብተው ምንም ነገር አይኖርም። ታሪኬን በሙሉ ሰነግርሽ ግን ከታሪኮች ሁሉ አሳዛኝ እንደሆነ የምነትግነዚ ይመስለሻል።»

ነገር ግን ኢሊኖር ለማቆም ፈጌጋ ሰለ ለማቆም ስላልቻለች ሳይታወቃት የታሪክዋን ሁለተኛ ምዕራፍ ቀጠለች። ምሥጢር ከእንጀት ከመጣ ምን ግሪያ አለውና!

«የሆነው ነገር እውነት እንደሆነ በተረዳሁ ጊዜ ወደ አባቴ መልእክተኛ ልኬ አስጠራሁት። እርሱም ዚናውን በሰማ ጊዜ ምን ያህል እንዳዘነ ለነግርሽ እልችልም። አባቴ ልቦኔልን ብጣም ይወደውና ያከብረው ባለነበር ይህ ነገር እንዲት ሊሆን እንደ ቻለ ግመን አቃተው። እሮነ ሰለሚያምነውና ሰለሚያደንቀው ከእርሱ ይህን አልጠበቀም። መርዶውን

Scan by Easy Scanner

እንደ ሰማ ሲይሙል ሳያሸር ባለሁበት በቶሎ መጣ። ሲመጣም ሽቻውን አልነበረም። ሚስተር ኖርተን የሚባሉ ጠበቃ ይኮ ነበር የመጣው። ሲሆንም ግን ጠበቃው ምንም ሊያደርጉ አልቻሉም።

«ባለቤቴ የመሰለሙንና ያመነበትን አደረገ። እንጂ ያሙም ባለኝ መብቷ የጀረለበትና ቅሮታ ቦተሞላበት ሙሳኔ ነው የወሰነው። በገዚዬ የነበረን ዘብትና ወደፊት ይገኛል ብሎ ያሰበውን ገቢ እኩል ከፍሎ ድረስ ከቤቴ ሙስጥ እንድጠፋ ፈቅዶልኛል። ይህም የሚያሳየው ወደ ቤቱ የመመለስ ፍላጎትም ሆነ ምኞት እንደሌለው ነው።» ስትላት «ደህና የወሰነው የእንግሊዝን አገር ለቅቆ ከመውጣቱ በፊት ይሆንና» በማለት ሲሪ ማሪ ጠየቀቻት።

«የእንግሊዝን አገር ለቅቆ ከመውጣቱ በፊት ይመስለኛል። በደል ሰፈጽመባቸው ሰዚቫን ብለዜት ደብዳቤ ጽሪተኛቸዋል። ምንም እንኳን ለሁሰታችንም ደብዳዜ ቢጽፍም በሁሰታችንም በኩል ምንም ማጅረግ እንደማይቻል ከቤቴ መውቀ የነበረው ጠበቃ አማርኛል። ጠበቃው ከእሱ ደህልጥ ነበር በነገሩ የተገረመው። ሆኖም ግን ከመገረም አልፎ አሳብ አፍልቆ ሊረዳን አልቻለም።»

«ጠበቃው ስለሴትዮዋ ብዙ ነገር የሚያውቅ ስለነበር ስለእርስዋ አንዳንድ ነገር አሟጠጉን። በሳም ዱንጆና ለግላጋ መሳት እንደሆነች ለአንና ለአባቴ ነግሮናል። ባልዮ ግን ነገርዓ ሽማግሌ እንደሆኑና ሁለቱ አብረው የሚሄዱ ዓይነት ሰዎች እንዳልሆኑ አስረድቶናል። ሴትየዋ በትውልድ የእንግሊገና የአሰፖን ህልስ መሆንዋንና ከእንደጂም ሁለቱ በዛንድና ውድድር እንደቸ መውጣትዋን ጠበቃው ግልጾልናል። ነገር ግን በምን ምክንያትና እንዲት አድርጋ ባለቤቴን ልታስኮበልል እንደቻለች ጠበቃው ምንም አያውቅም። እንጂ ያሙም ይህን ምሥጢር የሚያውቅ ሰው እስከ ዛሬ አልተገኘም። ወሬውን ሰምቼ ብዙም አልቆየሁ፣ አመመኝ። ትንሽ ሻል እንዳሰኝና ነፍሴ እንደ ተመለሰች የሲጉድዋ ባለቤት ሰርድ ሲን ሊጠይቁኝ ከቤቴ ድረስ መጡ» ስትላት ሲሪ ማሪ ሳታውቀው የማቃሰት ድምፅ አሰማች። ማቃሰት ብቻ ሳይሆን 'ሰርድ ሊን ሬሳቸው!' ስትል ጮኻ ብላ ተናገረች።

ኤለኖር ሲስተርዋ በታሪኩ የተመሰጠች መሰሳት እንጂ ሌላ ነገር አንዳለ አልጠረጠረችም። የመገረምና የመደነት ምልክት ግለየችዋ ትከሸል እንደሆነ አምና ተተበሰችው እንጂ 'እንድ ነገር አስታውሳ ነው' ያሰል አሳብ ከሠሊናዋ ሠስጥ አልጣም።

«አይገርምሽም ሲሪ ማሪት» በማለት ጠይቃ ኤሊኖር ተረከቦን ቀጠለች። «ይገርምሻል፣ ሰውዮውን ሳያቸውና ከባለቤቴ ከልዮኤል ጋር ሳስተያያቸው ለእትዮጵ ጉንሽ አሰኝኩ። ሰውዮው በሳም ያረጁ ሽማግሌ ከመሆናቸውም በላይ ግምባራቸው የማይፈታ ቁፍጣናና ቁጡ ይመስላሉ። እንጂ ነብር ቶሎ የማይቆጡ ሳይሆኑ አይተቱሙነ መከሳተር ያበሳሉ። ባለቤቴና ሰውዮው የሰማይና የሥድር ያህል የማራራቁና ዉርበው የማይመሳሰሉ ሲሆኑ ሁለቱ በሳም የተለያዩ ፍጡሮች ናቸው። እና እኚህ ይህን የመሰለ ገጽታና ጠባይ ያሳቸው ሽማግሌ እንዲት አድርገው የዚያችን ቆንጆ ሴት ልብ ሊማርኩ እንደቻሉ መገመት ተሳነኝ። ሆነም ቀረም ይህ ምክንያት ሊሆን አይችልም። መቼስ አንዱ ይሁን ብሳ ያግባቻቸው ባልዋ ስመሆናቸው የእርሳቸው ሀብት ናት። ልትከዳቸው አይገባትም ነበር።

«ልክ ነሽ» አለች ሲስተር ማሪ ሀዘን በተሞላበት እንደበት። «ግን እንዴት ቢደፍሩ ነው ሊጠይቁሽ የመጡት» ብላ ስትጠይቃት «ለእኔ አንቺ!» ስትል መለሰችላት። «ብቻ እርሳቸው እንደ ገለጹልኝ ከሆነ ምን ማድረግ እንደሚገባኝ ሊያማክሩኝ ነበር የመጡት። ሰውዬውም ቢሆኑ ትንሽ አሳዝነውኛል። ከሁኔታቸው እንደ ተረዳሁት ሚስታቸውን በሳም ይወድዋት ነበር። ምን ዓይነት የበቀል እርምጃ ለመውሰድ እንዳቀዱ መቀፋኝ። እኔ ግን የበቀል እርምጃ እንደማልወስድ ሰባልጽላቸው በአላብ ቀመጠው ብዙ ቆዩ። በመጨረሻም 'ይኸው ነው የሚሻለው' በማለት በአሰቤ ‹ሁሰግው› ስትላት አሁንም ሲሪ ማሪ በጉጉት አጻመጠቻት እንጂ ሌላ ጥያቄ አልጠየቀቻትም። የዚያን ዓይነት ወሬ ለመስማት ለረጅም ጊዜ የተመኘችው ነበር።

«ሎርድ ሊን በሳም ነው ያጽናኑኝና ያበረታቱኝ። ቡተለይ በመጨረሻ ከመሊያየታችን በፊት የተናገሩት ቃል በሳም ነው ያበረታታኝ። ለለባለቤታቸው ሲናገሩ 'ባለቤቴ በሳም ቆንጆ ናት፣ ግን ከእንቺ አትበልጣም' ነበር ያሉኝ። ለምን እንደሆነ አላውቅም፣ ያ ንግግራቸው በሳም ነው ያጽናናኝ።

«ሁለታችንንም ማራ ስላጋጠን ነገርም ብዙ አሟሙተውኛል። ይኸውም የባለቤቴ አሊአስሳንድርያ ሠስጥ መታየት ምሥጢር ሲሆን የሎርድ ሊን ጓደኛ ባለቤቴን ያሠቀው ኖሮ አሊአስሳንድርያ እንዳየው ይነግራቸዋል።

ቀም ነገሩ የእርሱ ከሚያ ሥጋቶች ጎደሆን ብቻውን የሚ
ጉዳይ ነው። ምሥጢሩ ያልገባኝና ግራ ያጋባኝ ነገር ባለቤቴ ባእርስ
ሲል ልጅቷን፣ እኔን፣ ጓደኞቿንና አገሩን ጥሎ ከሱዳን ለምን ተሰ
ከኒትዮጵ ጋር ልብሮ ያልሆነውን ሆነም ሥራም እኒ ደህን ለመ
ሆነ ለማመን ይቸግረኛል። እንደ እኔ ግምት አብረው ያልነ
ጎልያይተው ሳይሆን በአደባባይ ሳለመታየት ከጠላ ውስጥ እንድትቀመ
በመምሪጣቸው ይሆናል ብዙ ገምቻለሁ። እና ደኽሙልሽ ሲር ግሪ
ሁለታችንም ብንሆን ከዚህ ሌላ ርስማነው ንገር የለንም። ሌላው ቀርቶ
በእውኑ ጊዜ ባለቤቴ ዮት አገር እንደሚኖር እንኳን አሳውቅም። ምግሙቱ
ነገር ቢኖር በሕይወት ያለ መሆኑን ብቻ ነው። ደህንንም የምለው ቢሞት
ኖር ወሬ አይደለችምና እሰግ ነበር ብዬ ነው።»

ሲር ግሪ ብትሆንም በኤሊኖር ያበልግ ነበር ግራ የተጋባችው።
'ነበር ልዮኔል ለምን ይሆን ወደ ቤቱ ያልተመለሰው?' የሚለው ጥያቄ
ሀሊናዋን አስጨነቀው። ባለፉ ከተባለ ሥራሩ ከተሲያዩ ወዲህ ስለበር
ልዮኔል የለማቻው ነገር የለም። 'ሥዲያ ዮት ሂደን' የሚሏው ጥያቄ
ብዙ አሳሰባት። ምን እርሥሩ እንደሆን ለማወቅም ብዙ ሃይቻ። ባሊና
ሙስጥ ስለሚመላለሱ ጉዳዮች ባለቤቱም ስለማታውቅ ለጥያቄዎችዋ
መልስ ልትሰጣት አልቻለችም። 'ለምን ወደ ቤቱ አልተመለሰም'
ለሚለው ጥያቄ መልስ ሰላጣች ፈትሞን ወደ ኤሊኖር አሀረች።

«ግሩ የሚያሥ ነገር ነው። እንኒት አስከ ዛሬ ያለበትን ሰራ እንኳን
አላሰውቀሽም? እንደ ነገርሽኝ ከሆነ ጊዜው ረጅም ነው። ሌላው ቢቀር
'ልጅቷ ደህና ናቸው ወይ' ብሎ መጠየቅ ነበረበት» አለቻት ኤሊኖርን።

«ደሞሽ» አለች ኤሊኖር ረጋ ብላ። «ደሞዉን ያጠፋው እኒ የሠራው
ሥራ ሰላሳፈረው ነው። እኛን ባበታመስ ቁጥር ከናቱኛ የሆነ ሃፍረት
የሚሰማው ይመስለኛል። ባለቤቴ በተፈጥሮው ደሴኝታ የሚያጠቃው
ሰው ነው። ብላ ስትናገር «ምናልባት ባለቤትሽ ድምውን ያጠፋው ከዛ
ፈተና ውስጥ ገብቶ እንዳይሆን» አለቻት ሲስተር ማሪ።

«ሊሆን ይችላል። ግን በማም የሚሃደጉ ወንጽጅትና ሴቶች ለረጅም
ጊዜ ተስያይተው መኖር ይችላሉ። በእኔ በኩል የፈለገው ወንድ ቢመጣ
አኔን ከፈተና ውስጥ ሊጨምረኝ አይችልም። ባለቤቴ ግሉኝ እንደ
ኩበለለ ሰሞን ከምን ያህል ስቶይ ውስጥ እንደ ገባ እኒ ነኝ የማውቀው።
ዘማም ነው የተሰቃየው። ቢታጥን ራሱ አፍ አውጥቶ የሚበላኝ
ሰው የመሰለኝ። ይሉም ነገር ጨለማብኝ፣ በረታንደሬ ኑሮ መከ
ብዙ ያለ አዎመሰለኝ በየነሩሉ በእሳዝ አየሞሰ። በውጊ ስፈልገው
ማ እሳገኝሙም። ጓደኞቼና ጎረቤቶቼ ለእኔ በግሞን ከፈቱ ሙተው
ለያኖሩኝ ሊሞክሩ በደበልጥ እበሳጫለሁ።

«እንዲት ሴት ቆራጥና ብርቱ ለመሆንዋ ለንስም ብቃሳይ፣ ከርንዐ
ይበልጥ የሞሀ፣ ከመላእክት ደበልጥም ንጹህና ያልተለያትና ጋጣት
ያለሙራቹ ብፅዕት ብትሆን፣ ቀደም ሲል በሠራችው ሥራ ስትቶ
ያልወቀበዋት ወይም ባለጌ ባል የገጠራት ብትሆን እንኳን ባልያ ችሎአት
ብዙበል መታመታትና መጠርጠርዋ አይቀርም። ርኅራኄ ከተለየው
ቀቀሳና ጭላዛ ከሴለው ማንጀሽሽም አትድንም። ይህ ደግሞ የገል ታሪኬ
ያስተማረኝ ትምህርት ነው። »

«ሚነኔ የታሞሳበት ትምህርት ነው» አለች ሲር ግሪ ኤሊኖር
ያልችውን በመድገም። ኤሊኖር ተጠለች።

ዘዚህ ይበልጥ ለመሸበም የሚከነዛ አስቃቂና አሳዛኝ ትምህርት የለም።
ቢሆንም ግን ስለአንድ ነገር እርግጠኛ ነኝ። ሉመናገር እንኳን ቢከብደኝም
እናገራለሁ። አንድ መጥፎ ነገር ሲደርስ ሁልጊዜም የምትጠረጠረው ሴ
ንዋ ናት። እንዲህ ያለ ነገር ሲያጋጥም ምን ጊዜም ቢሆን ለምች ወንዱን
ነው የሚደግፉት። ይህ እንዴት ሲሆን እንደቻለ አደግኝም። መሆን
የነበረበት ግን ደነግዮችንና አትመጢስዋን ሴት መደገኑ ነበረባቸው። ብላ
ኤሊኖር ስቅናገር «ይህቺ ዓለም እነ ታዲያ እንዲህ አይደለችም» አለች
ሲር ግሪ የሠሩን ሰሚት አየተሰማት።

«ከነገርኩሽ ሌላ ቁጥሬ የምንግርሽ ብዙም ነገር የለንም። ቢሆንም
ይኸውልሽ ደንምልድ ከሚገኘው ቤቴ ውስጥ በሰላም ለመኖር አለመቻሌን
በተንዘብዘቡ ጊዜ ከሩት አገር ሄደ ቤት እንዲከራይልኝ እባቴን ጠየቅሁት።
አገር ጥሬ ለመሄድ ያሰመሰነኝም ያለፈውን ታሪኬን የሚያስታውሰኝ
ማንኛውም ነገር ሳለማየት ነበር። እንዳጋጣሚ ሆኖ በሊያን ጊዜ አሁን
ያለኝበት ቤት እንደሚሸጥ ዘጋዜጣ ውጥቶ ስለነበር አባቴ ቤቱን ገዛው።
ከዚያም በቀጥታ ወደዚህ መጣን።»

«ታዲያ አስከ መጨረሻው ከዚህ ልትቀሪ እትችዪም። ልጆቹ ሲያድጉ
ያአገራቸውን ትምህርት በአገራቸው ቋንቋ መማር አለባቸው። በተለይ
ወንዱ ልጅሽ በአገሩ ብህል ተነትኩቶ ማደግ ይኖርበታል።»

«ልክ ነሽ፣ እኔንም የሚያሳስበኝ አሁን አንቺ ያልሺው ነው። አንቺንና ጊዜ 'ለምን ልጆቿ ከአባትና እናቴ አገር አይኖሩም' እያልኩ እሰነባብት ነገር ግን 'እኔ በአነርሱ ተለይቼ እንዴት ብዬ ለመኖር እችላለሁ' እያልኩም አመባለሁ፣ አመርዛለሁ። 'ይህ እንኳን የሚያቃልኝ ነገር ነው እያልኩም አሳብ ገብቶን እጥልላሁ። ብቻ ከአሁን በኋላ ሕይወት ነው ለእኔ ትርጉም የሌለው ነገር ሰለሆነ ኢተመቦለሁ። ሕይወት ያተረፈችልኝ ነገር ቢኖር ሀዘንና ሥቃትት ብቻ ነው።»

«ሕይወት ማለት አንቺ ያልሺው ብቻ ነው እንዴ? አዩን እንኳን የተሳሳትሽ ይመስለኛል። ሲላም ነገር መኖሩን አትርሺ። ልጆችሽ ለምን ደሳሽቸውን ልጆችሽ እኮ የእንቺ የመደራት ተስፋዎች ናቸው። ከአሁን በኋላ ደግሞ በእንቺና በልጆችሽ መካከል የሚገባ ሰው አይኖርም።»

«ከመታመሜ በፊት» አለች ኢሊኖር፣ 'ጎርዶንን ምን አደርግቦለሁ እያልኩ ዘወትር አሰብ ነበር። ልጁ አሳቡን በማም ስለሚወጅ እርሱን ለማግኘት ያለሙ ጉጉት አጅግ የበረታ ነው። አባቱ መጥቶ እንዲያየው መጠየቁ ደግሞ በማም ዝበር የከበደኝ። ልጁ በአባቱ ናፍቆት ሲሞት ሐዲ ብሎ ሚያሉም አሳስቅልሽ አለኝ። ለረጅም ጊዜ ስለጉዳዩ ካመጠሁና ካመረድኩ በኋላ 'ልጅዕ ጎርዶን በማም ታሚል፣ እንቱንም በማም ናፍቶአል፣ መጥተህ እዎሙ' ብዬ ደብዳቤ ጻፍኩለት። ደብዳቤ ውን ጽፈ እንደጨረስኩ፣ ብዙም አልቆየሁ፣ ታመመኝ። ደብዳቤው እንደ ተላከ ተሰማ አደርጋለሁ። እኔ ግን ደብዳቤውን መጻፌን እንጂ መላኩን አላስታውስም» ስትላት ሲሪር «ግሪ «ተልኮ ይሆናል» ከማለት ሌላ «እኔ ከጠረጴባ ሳይ አሚኝቼ ላነሁት» ብላ ለመንገር አልደፈረችም። ቪቫን ደብዳቤው ታሽግና አድራሻ ተጽፎበት ስታገኘው ነው በመልእክቱኛ ወደ ፖሲታ ቤት የላከችው።

«መልስ ግን አልመጣም» አለች ኢሊኖር። «ታዲያ ደብዳቤው የደረሰው ይመስልሻል?» ብላ ስትጠይቃት «ለማወት ያሰቸገራል» የሚል ነበር የሲሪ ግሪ መልስ።

«ሌላ ነገር ልጠይቅሽና አሳብሽን ስጪኝ እስቲ። እስካሁን የነገርኩሽን ሁሉ ስምተሻል። ታዲያ ደብዳቤው ቢደርሰው የሚመጣ ይመስልሻል?»

«የሚመጣ ይመስለኛል። ልጁን በማም ይወደዋል ነው ያልሺው አይደል? ደግሞም በመሪው ሥሪ እናቷ ነው ድምፁን ያጠፉው ብለሻል።

ይህ ከሆነ አንቺ እንዲመጣ ስትላለበት ነው ብሎ ይቀራል የጣል አምነት የለኝም።»

«ምስት ሳምንት ሆነው መሰለኝ ደብዳቤውን ከጽፍኩለት። ኧረ እንዴያውም ከዚያም ይበልጣል መሰለኝ» አለች ኢሊኖር።

«አምን ጊዜው አንኳን ቆይቷል» አለች ሲሪ ግሪ። «ግን ደብዳቤው አርሱን ፍለጋ የነለምን አጋማሽ ሊጓዝ ይችላል። ሆኖም ግን ባለቤቴ ቶሽ ይዘግይ እንጂ፣ የሚመጣ ነው የሚመስለኝ» የሚል መልሳም ቢና ኢሊኖር ስትሰማ ለተመሰነ ጊዜ ዝም አለች። ሲሪር ግሪ የሰጠቻትን አስተያየት አልተጠራጠረችውም።

«አይተርም፣ ያመጣል። እንደ አጎላስኝ ነበር ባለቤትሽ አስከዛሬ ክፉ ሰው አያመስሰኝም። ቅጽበታዊ የሆነ ቦሚት አሰጣድያት ፈተና ውስጥ በመዝፈቁ የተሳሳተ ወተመድ ውስጥ የገባ ነው የሚመስለኝ። ምናልባት ወደፈት ትደርሺበት ይሆናል። እና እኔ እንደሚታየኝ ባለቤትሽ ስውን ለመጉዳት ሆን ብሎ ከፉት የሚሠራ ልበ-ቢስ ጭካኔ ነው ብዬ አልገምትም፣ አንቺ በኔገር'ሽን ግሉቱ ነው። ስለዚህ 'ለልጅህ ስትል ና' እያልሽ ስትጣጠሪው ይቀራል ብዬ አላምንም።»

«ጎርዶንን በማም ይወደዋል» አለች ኢሊኖር በትካዜ ተውጣ። «ልጁ መታመሙን ሲሰማ በማም ነው የሚያዝነው። ጎርዶን ዜኔትላ ስለ በድንገት ይታመማል። በሽታው ተለል ያለ ዐለንበር ለዙፉ ነገር ይጸርገዋል ተብሎ የሚፈራ ሳይነት አልነበረም። ነገር ግን አባቱ ልጁ ከአመመ እስከ ጽነ ድረስ እንቅልፍ የማለት ነገር በሳይኑ ሳይዞር ቁም ብሎ ነበር የሚያድሪው። እንኳን ሊተኛ ቀርቶ ከልጁ አጠገብ መነለት እንደ ሞት ነበር የቆጠረው» ብላ ኩጥንረች በኋላ ለጥቂት ደቂቃዎች ዝም አለች። ከዚያም 'ሲሪር ግሪ' በትል ተባርታት «አንደ የሚያስፈራኝ ነገር አለ» አለቻት። ሲሪር ግሪም «ምንድነው አሱ?» በማለት ጠየቀቻት።

«አባቱ በማም ነው የተቆጣውና የተበሳጨው። ድንገት ሁለቱ ቢገናኙ ደገፀደሳሉ ብዬ እሰጋለሁ። ከሆናችን ብርቱ በነበረበትና ይህ ጉድ በሆነበት ሰዋን አባቱ 'ነበር ልዮኔል ጋር ድንገት ብንገናኝ ያለ ፕርፕር እገድለዋለሁ' ብሎ ነበር።

«አባትሽ ቀድም ሲል ያሉትን አሁን ያደርጉታል ማለት አይደለም። ጊዜ ቁጣን ያበርዳል። አሁን ምንም ነገር ከማድረጋቸው በፊት 'ለልጄ የሚበጀውና የሚሻለው ዮሀ ነው' ብለው ማሰባቸው አይቀርም ስትላት «ለመሆኑ በእንቺ በኩል ለእርስዋ ይበጃታል የምትዪው አሳብ ዮሀ ነው?» ስትል ኤሊኖር ሲሪር ማሪን መየጥ ጀመረች።

«ለእንቺ የሚበጀው» አለች ሲሪር ማሪ «ግለቢትሽ ወደ ቤታችሁ ተመልሰ ቢመጣ ታርቃችሁ ከእርሱ ጋር መኖር ነው። 'ይትር ለእግዚአብሔር' ብለሽና ያለፈውን ሪስትሽ ቤታችሁ ሙስጥ ሰላም እንዲሰፍን ብታደርጊና አብራችሁ ብትኖሩ ነው ጥሩ የሚሆነው» ስትላት ኤሊኖር ሞንትሳልቫን ተቀነቀች። የጥቅሱን ይሲታዩን ማነው ሊመለሰው ያሚችለው?

ምዕራፍ ሃምሳ አንድ

የጊዜው ጥያቄ

ኤሊኖር ከጊዜ በኋላ ትዝት ያልበላባት ጥሩ እንትልፍ ትቀኝ ጀመር። መንፈስዋ ተረጋጭቶ፣ በመጠኑም ቢሆን ዘጭንቀቶዋ በመላቀቅዋ ሰውነትዋ ተመለሰ። ጤናዋም እየተሻሻለ ሄደ። በዚህ ጊዜ ነበር ሲሪ ማሪ እረፍት ማድረግ የጀመረችው። ኤሊኖር ደንሙ ታሪክዋን ለሰው በመንገርዋና የሙንቀትዋ ተካፋይ በማግኘትዋ እየተከፈለላት ሄደ። ታሪክዋን ያሞየቻት ሴት እንደዘንችላትና ከእርስዋ ጋር መሆንዋን በተረዳች ጊዜ ሰላም አገኘች። ሰላም ስላገኝችም ነው ያለ ቅዝት ለመተኛት የቻለችው። ባልዋ ጥሎአት ከሱበለለ ጅምሮ ሌሊት ሌሊት ሳትቃዥ ያደረችበት ቀን በጣም ሙስን ነበር። ሲሪ ማሪም ኤሊኖር የልብዋን በማውጣትዋ ተደሰተች።

ሲሪ ማሪ ትሠራው የነበረውን ሥራ ሁለተኛዋ ሴር መሥራት ጀመረች። አዲስዋ ሴር ያንን የገረማውንና እጅግ የተዳከመውን የሲሪ ማሪ ፊት ባየች ጊዜ ኅሳረፍሽና ለውኑትሽን እረፍት በማድረግ እገናንብ ከሳገገሽው እንቺም በመረርሽኑ ትጠቂያለሽ። ሰምሳለ ሰሞኑን በመይጸ ሳትተኚ ሦስት ቀን አሳልፈሻል። ይህ ደኅሞ መሆን የለሰበት ነው' ስትል መከረቻት። «አሁን እኮ ኤሊኖር ስለተሸሳት ሁላችንም ለሙሶኝት እንችሳለን። ከአሁን በኋላ ብዙም እርጀታ አትሻም። እንደ በፊቱ ሌት ተቀን ማስታመም አያስፈልንትም። ያለሽን ጉልበት አሟጠሽ ለመጨረሽ የሚታይ ነው። ስለዚህ ከአሁን በኋላ 'ለራሴ አስባለሁ' ብለሽ ቃልሽን ከልለመሸኝ ለአለታትን ነግራ ከነበርሽበት እንዲመልሽ አደርጋለሁ። ይትሽን ምን ያህል እንደሚያስፈራ ባሞሽ፤ ባላያት ጊዜ ‹አሳዘኚኝ› ትትሽን መለሰችሳት እንደ ሙሳት ብላ። «ለማየት አሳመረልን ደንሞ ጥሩ ነው ብትልም ብቻሞን ስትሆን ፈትሞን በመስታወት አየቸዋለሁ።

«ያለ ቆንጆ ፊት ነው ከንዳችና ሴቶች ለማየት ይንኩሳት የነበረው ለእንድ ሙት ከሠንደች አሳ ተሰደቶ የማይሙቁና አንኳን ሳረምሰኝ ሽማሌዎቸም በዩት ሙጥር የተሰነመነሁለትና የድመሙሳት ፊት አሁን ተሳሳቁሎ የማየው ነው። ዛሬ እንዲህ ተሳሳቱሎ ቢያዩት ያስፈራል፣ እትቶረቡኝ አያለም ያሉ»ሳ ስትል አሳሳሰለች።

ሲሪ ማሪ ሠደ ነሱልዋ ስትሄድ ተደም ሲል ያየችሙ ግዜታዋን ዘዜያ ይበልጣ ለማየትና ለማሰሳሰል እድል ስላየነች ደስ አላት። ለምን እግዚአብሔር ምን ያህል እንደ ተጣት ግን ሊገባት አልቻለም። ቀድም ሲል ሌሎች ለሙቶ ከእርስዋ የነበሩ ሥራ ቢሙሩም ደስ ብሎአቸው እንደሚሰሩ ታዝባለች። ታዳያ ፈጣሪ ደህን ያህል እርስዋ ላደ ለምን ዘኋበነ እንድታርግ ነበር ወደ ከነአንዋ እንድትሄድ ምክር የተስጣት። ማሪ ግን አልሆነላትም። ከኤሊኖር አሳ የለማቻቸው ታላት እንኳን ሊደብተኞት ቀርቶ ሊደሰርቋትም አልቻሉም። «ቆንጆዋና ተመጀጅዋ ባለቪቱ ለዘላለም ተለይቼሽ ሙሄዴ ነውና ደህና ሁኚ። የሙሄደውም ወደ ዘሏለማው ንብ ወደ ሞት ይሆናል» በማለት ለየጎል የደብጽቢው መጀሞደሚያ ደደረገው አሳብ ሞንትሳልቫዋ ውስጥ አደተወዘለ አሰሸገራት።

«ወደ ዘሏለማ ጉሀና ወይ ሞት!» ከእርስዋ ጋር የሚያሳልፈሙን ሕይወት ያየው በዚህ ዓይነት እንደሆነ ከተገነዘበች ጊዜ ከልዮአል ጋር ብትቶይ ሕይወትዋ ተበሳ ደልነበረውና ወደ ዘሏለማው ሞት የሚያመራ ሕይወት ሊሆን ይችል እንደ ነበረ የገባት ያኩ ነው። ገፍቶታ ከፈተና ሙበዋ ብትዘሏምረው ኖሮ ከሚወጽት ሚስቱ አደለይም ነበር። የእርስዋ የሚያሳብድና ሰሜትን ተስቶሰ የሚያበገነው የመሊብ ፍላጎት ግፉቶቶት እንጂ ከልብ ወዶአት እንዳልነበረ ቪቫን ደውቶችው በዚያች ሰዓት ነው። ለዮአል ከእርስዋ ጋር ሲኖበልል አርስዋ ለእርሱ በነበራት ጽኑ ፍቅር ለንጂ እርሱ ከልብ አሳትሮአት እንደልነበረ በማወርወርዋ ሕይወትዋን ያበላሸችው በከንቱ እንደሆነ ኤሊኖር ከነባረቻት ታሪክ ተራዳች።

ቪቫን ተደም ሲል የሰማችው ታሪክ በእርስዋ ጥፋት የተከሰተ መሆኑን ባተገሞጥረ ሙንገድ ነው የተነገራት። ቢሆንም ግን ባልጠፋችው ጥፋት

ነው የተወቀሰችው። ኤሊኖር የነገረቻት ታሪክ ሙሉ ለሙሉ ባትከሽፍ እንዳልሆነ ተከራክራ ረዕዮን ነፃ ለማውጣት አልደፈረችም። ኤሊኖርም ብትሆን ሴትዮዋ ማን እንደሆነች ባታውቅ ነው እንጂ ብታውቅ ኖሮ ይህን ያህል አትጨክንባትም ነበር። በኤሊኖር እምነት ቪቫን አሳንሶ ያሰቸው ከባልዋ ጋር ነው።

ሰር ልዮኔል ሚስትና ልጆች እንዳሉት ባወቀ ጊዜ ጥላው አንዲ ሄደች ኤሊኖር ስለማታውቅ እውነታውን ለማየት አልቻለችም። ስለዚህ 'አንድ ቀን ኤሊኖር ከእውነታው ትደርስ ይሆን! እውነታውን ብታውቅስ እኔን ለማግኘትና ለማድነት ጥረት ታደርጋለች ወይስ ያኔም አጥላልታና ንቃ ትተወኛለች?' ብላ በማሰብና ኤሊኖር ያነሳቻትውን በማስታወስ አሳቦች ከቪቫን ጭንቅላት ውስጥ ተተራመሱ። ከዚህም በተጨማሪ 'እንዲህ ያለች ቆራጥና ብርቱ ሴት የት ትገኛለች! ኃይልዋ፣ የሰሚትነቷ ብርታት፣ ውበትዋና ግርማ ሞገስዋ! እንከን የሪታ-ታና ምንም ነገር ያልጎደላት የእመቤት እመቤት መባል የማያንሳት! ኃጥያትን እንደ ኃጥያት አይታና አመሳገባና በትክክልና ጎዳና ሳይ ለመጓዝ የምትጥር! ፍርድን ለፈጣሪ የምትተው! ነገርችን በነፋት ሳይሆን በጥና ግይን የምታይ ሴት፣ አይ ሴት' እያለች ቪቫን ሰለኤሊኖር ታሳትነትም ብዙ አውጠነጠነች።

«እና ይህ ነው እግዚአብሔር የጥሪኝ ሙሽራና ያጎናጸፈኝ መልካም ስም መጨረሻ! የሚያሳፍር ሕይወት፣ የሚያሳዛር ፍጻሜ፣ የሚያሳፍር መጨረሻ!» አለች ቪቫን ስለራስዋ ሕይወት ስታሰላስል። ቢሆንም ግን በዚያች ሰዓት የተመኘችውና ጸሎት ያደረሰችበት እንደ ጉዳይ ነበር። ይኸውም ምንም እንኳን በኃጥያት የተጨማለቀች ሴት ብትሆንም እምላክ የልብዋን አይቶ እንዲምራት አዘውትራ ፈጣሪን መማጠን። ኃጥያት የሠራ ሰው ለፈጸመው አሳፋሪ ተግባር ትጣት መቀበልና መሰቃየት እንዳለበት ስለምታምን 'ማንም ሰው በሠራው መጥፎ ተግባር ከተጸጸተ ምህረት ያገኛል' ስትል ለራስዋ ነገረች። ለመጥፎ ተግባር ማካካሻ እንዲሆንም ሊሉችን መርዳት ያስፈልጋል ብላ ስላሰነች ነው እንደ ኤሊኖር ያሉትን ለመርዳት ቆርጣ የተነሳሳችው። ስኃጥያትዋ ቢዛ ይሆንናል ብላ ስለገመተችም ነው ጉእግሥትን አገለላ ያደረገችውን ሁሉ ያደረገችው። ወደፊትም በደበልዋ በመሰቃየት የበለጠ በጎ ተግባር መሥራት እንደሚገባት ቆርጣ ተነሳሳች።

ሥጋዋደሙ ባልና ሚስትን ሰያይታለች። አባትና ልጅትን አረቆታል። ሥታ ቤትም አጥርሰለች። በዚያች ገርግ ሞገስዋ ከሚያስፈራና ቅርቀፍ ከሚሰበር የቁህ ሴት ልቦና ሥስጥ የጥላቻ አሳት ሜራለች። ስጸሀም ነው አርበቦን ለመመለስና ለማብረድ ጥረት ማደረግ እንደሰባት ስረዳ ቃል ገባችው። ስለዚህ ለይቅርታ ካዘጋጀቻት በኋላ ከዚያ ቤት ለመጀመሪ ጊዜ በፊትም ቢሆን የሰያየቸውን ቢተባብ መልሳ ማኮንት አገላለባት በጽኑ አመነች። ያለበለዚያ አምላክ እንደማይቅሬት ተገንዝባለች። ሆኖም ግን ያሰበችውን ሳትፈጽም ባልታሰበ ሰዓት ልዮኔል መሞቶ ሊያገኛት እንደሚችል ጠረጠረች። ይህ ግን ጨርሶ መሆን የሌለበት ጉዳይ ነው። ከዚያ ቤት ፈጥና ከሄደች ደግሞ ያሰበችውን ቀጠፈም ነው። ለማንሻውም ደብጸቢው ዘገፎቱ ይደርሰዋል በማል ተሰፋ ለጥቂት ቀናት መቆየቱን መረጠች። ሰውዬው ከመምጣቱ በፊት ግን ከዚያ ቤት መሄድ አለባት። ጓግም ተጥናቱው ገጽ ለገጽ ሙተያየት ያለባቸውም።

«በእነዚህ ሁለት ሰዎች ላይ እንደ ደረሰው ለጺያች ቅጽበታዊ ደስታ ተብሎ ሕይወት በከንቱ የባከነባት ጊዜ ይኖር ይሆን?» ብላ ቪቫን ራሰዋን መየቀች ከልዮኔል ጋር ያሳለፈችውን የሚጥም አጭር ጊዜ እያሰላሰለች። «ከልቡ ይወደኝ ወይም አይወደን እንደሆነ ለማወቅ ጊዜ አያሰጠንም። ግን እስ ምን ያጠራጥረኛል፣ ፍቅሩ ከልብ አልነበረም። የሚወደን ቢሆን ለሚበቱ በጻፈው ደብዳቤ 'ወደ ምትና ጨለማ ሕይወት መሄዴ ነው' ብሎ አይጽፍም ነበር። ስለዚህ ይህን የመሰለ ከባድ መስዋዕት ሰከፈልኩት በከንቱ ሲሆን የዚህ ዓይንቱ ታሪክ ለወሬ የማይመች ነው። ከእሁን በፊትም ተሰምቶ የሚታወቅ አይመስለኝም» አለች ለራስዋ ያችኩ በፊትም ተሰምቶ የሚታወቅ አይመስለኝም» አለች ለራስዋ ያችኩ ተውጣ።

የሆንውን መለወጥ ስለማይቻል ባለፈው ነገር መቆጨት ትርፉ ጨንራን መሳጥ ስለሆነ አንድ ሰው ቪቫን ከነበረችበት ሁናቴ ውስጥ ቢገፃ ለማድረግ የሚችሰው ነገረሰው ጥፋት ትምህርት ቀስሞ ለወደፊት ሕይወቱ የሚበጀውን እርምጃ መውሰድ ነው። ቪቫን የልዮኔልን ሚስትና ልጆች በማሰቃመም ከሞት አድናቸዋለች። ይህ ደግሞ የሚጠራጠሩት አይደለም። ስለዚህ ከአሁን በኋላ ማድረግ ያለባት ባልና ሚስት በቀረው የሕይወት ዘመናቸው ተደስተው እንዲኖሩ ማመቻቸትና ማገዝ ነው። ለጺህም የመጀመሪያ ተግባር ሊሆን የሚችለው ኤሊኖር ከባልዋ ጋር እንድትታረቅ ማገባባት ነው።

Scan by Easy Scanner

በሚቀጥለው ቀን ሲ/ር ማሪ የታመመች መሰለች። ሌላዋ ሴር ባዞኛ ጊዜ በህዘን ራስዋን ነቀነቀች። «እንቅልፍ አልመለደሽም እንዴ? የደነዘዝ ብዛት እንቅልፍ ሲያስወስድሽ እንኪን አልቻለም?» ሰትል ጠየቀችው። ሆኖም ግን ባገኘችው መጠነኛ እረፍት መንፈስዋ መርኩሀን ከገኘዋ ላኢ አየች። ቪቫን ጥሂት አሰበችና ጓደኞዋ ለጠየቀችው ጥያቄ መለሰችላት።

«አልተኛሁም፣ ግን እንቅልፍ ባይመስደኝም መንፈሴ ስላረፈ ነው መሰለኝ የመፀርታ ስሜት ይሰማኛል።»

ሲ/ር ማሪ ኤሊኖር ወደ ነበረችበት ሥፍራ ሄደች። የጠዋት ፀሐይ ውጥቶ ስለነበር ሥፍራው በጣም ደስ የሚል ትርዒት ነበረው። አእዋፋት እየተንጫጫ ነው። አበቦች ዴግሞ 'የወጣውን የፀሐይ ብርሃን ተሻጫ' የተባሉ ይመስል ሁሉም ፈክተዋል። ሴርዋ ኤሊኖር ከነበረችበት እንደ ደረሰች በላዮታ ተለዋወጡ።

«አሁንስ በቃሽ ቢለኝና በቶሉ ከሕመሜ ባገኝም ደስ ባለኝ። እንደምታዪው ፀሐይ ብርሃንዋን የፈንጠቀችውና ወፎች ዝማሬያቸውን የሚያሰሙት ለእኔ ብለው እንደሆነ ይሰማኛል» ስትል ኤሊኖር በምኳት ተናገረች። «ይገርምሻል፤ ባሬ ተሽሎኝ ነው ያደርኩት። የምነግርሽ ነገር ስላለኝ ለተወሰነ ጊዜ ከዚሁ ብትቆዪ» ስትላት ሲ/ር ማሪም በበኩልዋ የምትነግራት ነገር እንዳላት ገለጸችላት። ለኤሊኖር የምትነግራት ነገር እንዳላት ሰትገልጽላትም ፊትዋን ፈነ አድርጋ ነበር።

«እኔ ግኔ» አለች ሲ/ር ማሪ፤ «የማጫውትሽ ስለራሴ ጉዳይ ሳይሆን ስለንጹ ነው። ስላመንሽኝና በእኔ ስለተማመንሽ የልቤን ገልጨ ልነግርሽ ነው። እኛ ሴሮች ለእግዚአብሔር ያይርን ስለሆን ስለሌሎች ሕይወት መስክት መንፈሳዊ ኃላፊነት አለብን። የምናገለግለው ደግሞ ነፍሳቸውንም ሞምር በመሆኑ ለማዳን የምንሞክረው ሥጋቸውን ብቻ ሳይሆን መንፈሳቸውንም ሞምር ነው። በዚህም የተነሳ በሽተኞችን አክመን ጤናቸውን እንዲያገኙ በመርዳት ብቻ አንወሰንም፣ ስሜታችንንም በዚህ ብቻ አይረካም። እንቺም ብትሆኚ ሞንቀት እንዳለብሽና ስለአንድ ነገር በኃይል እንደምትሻ ከገጽሽ ለማየት ይቻላል። ስለዚህ ጥያቄ ብጠይቅሽና ለጥያቄውም መልስ ለመለጠት እንድትችዪ አኔው ራሴ ብረዳሽ» ስትላት «ጥያቄውን ልበማዋ እንግዲህ» ስትል ኤሊኖር በዝግታ ተናገረች።

«በመጠኑም ቢሆን ስሜትሽንና መንፈስሽን ሲነካ የሚችል ጥያቄ ስለሆነ እንዳትረበሺ ራስሽን ማበረታትና ስጥያቄውም መዘጋጀት እንዳለብሽ

ሥድሚያ ላስጠንቅቅሽ» ባለቻት ጊዜ «ግዴ የለም፣ ያስጎበጠሽን ነገሬን ለመስማት ልወሥው» አለቻት ሬሊኖር።

«ለመቼትሽ ሰር ልዮኔል ከቪቫንሽ ተመልሰ ቢመጣ 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ብለሽና ሙሀረት በማሙሬድ አጅብን በርግተሽ ትቂበደዋለሽ፣ ወያስ ትችሽን ታዞራበታለሽ?» ብላ ሰትጠይቃት ከጪለማ በኩሉ መልኩ ከዘቡበት ሥፍራ ወጥታ ሰፈነ። የኤሊኖር ፊት በድንገት ፍም መሰለ። ሥንጀቶ ሲደነግጡና ያልጠበቁት ነገር ሲጉጥግቸው የፌታቸው መቅሳት (ተለመጀ) ከመገረምም አልፉ ነገሩ አስደነገጣት። ይቪኔ ነበር ዶብጸቢ ከበልም መጸፍዋና ባልዋ በድንገት ከቤትዋ ሊመጣ እንደሚችል የታሰባት።

«ሰር ልዮኔል እኮ ባልተጠበቀና ባልታሰበ ሰዓት ሲመጣ ይችላል» ለቶ ቪቫን የፈገግታና የይቅርታ ፊት አያሳየቻት። «ከውሳኔ አሳብ ላይ ለመድረስ፣ 'ምናልባት የእኔ ምክር ይረዳት ይሆናል' ብዬ ሰላሰብኩ ነው አባቢን ሳነፍልሽ የፈለግሁት። እርሱ ከመጣ በኋላ ከወጪህ ወዲያ እያሉ ስለሳብ መዋለል ጥሩ ውጤት አያመጣም። ተዘጋጅተሽ ነው መጠበት ያለብሽ። ያለሽ ምርጫ ሁለት ነው። ይኸውም 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ብሎ ከእርሱ ጋር ተስማምቶ መኖር ወይም ዳግም ፊቱን አላይም ብሎ ለዘላለም አየተስታዩ መኖር» አለቻት ነገርዋን በማጥበቅ።

«እርሱስ 'ይቅርታ አድርጊልኝ' ብሎ ባይጠይቀኝስ» አለች ኤሊኖር። ነገሮዋን በመቀጠልም «ምንም እንኪን ብልሀና ቀና ልብ ያለው ሰው ቢሆንም ሲበዛ ኩሩ ነው። የቀረው ይቀራል እንጂ በቀላሉ እጅን የሚሰጥ ሰው አይደለም። ከዚህም በላይ እጅግ እንደጨከነብኝና በዚህም ላቢያ ብዙ መጎዳቱንና ቅሰሜ መሰበሩን ልቦናው ስለሚያውቅ 'ይቅርታ ታደርገልኛለች' ብሎ ሳያስብ ይችላል። ስለዚህ 'ይቅርታ አድርጊልኝ' ብሎ የሚጠይቀኝ አይመስለኝም። እነዳያውም ከአለቱው ወደ እኔ የመመለስ ምኞትና ፍላጎት አይኖረውም።»

«ወዳንቺ የመመለስ ምኞትና ፍላጎት እንደሚኖረው እርግጠኛ ነኝ» ለቶ ሲ/ር ማሪ ጣልቃ በመግባት። «በእርሱ ላይ የደረሰው ነገር ሥነ እንደሆነ አላወቅሽም። እንዴት ብሎ ከፈተና ውስጥ እንደገበም የምታውቂው ነገር የለም። ስለዚህ እርሱ የሚያስበውንና የሆነውን ላታውቂ 'ይህ ሊሆን አይችልም' ብለሽ ውሳኔ ባትስጪ ደስ ይለኛል።»

ይህን ጊዜ ከጣቶችሞ መትጠን የተነሳ ሊጠልቅ የተቃረበውን የጋሜ ቀለበትዋን እጅዋን ቀና በማድረግ ሳሳየቻት በኋላ «እባክሽን የጋሜ እስች ኤሊናር። «አልጣሽምም፣ እኔ እንደማስበው ለዚህ ዓይነቱ ጉዳይ ነው ይቅርታ የማይገባው። ባለቤቱ የሠራው ሥራ ከይቅርታም በላይ ሰለሆነ ህሊናዬ የሚተበለው አደይለም።»

ምዕራፍ ሃምሳ ሁለት

መደር የማይገኝለት ልመና

«እዚህ ላይም የተሳሳትሽ ይመስለኛል» አለች ሲ/ር ማሪ። «እነዚህ ሰው ያደረሰው ጥፋትና የፈጸመው በደል እጅግ ከባድ ሊሆን ይችላል። እግዚአብሔር ግን ጸጸቱንና ልመናውን አይተ ይምራዋል። ብትሆኚ ልብሽን አታደንድኚው። እርሱም ቢሆን ምን ያህል እንዲ ተሰቃየ ስለማታውቂ ስለማንሻውም ነገር አረጋገጠሽ ለመናገር አትችዪም ስትላት «ልቤን አደንድኜው አላውቅም» ስትል መለሰችላት።

«ባልሽ በሠራው ታጥያት ተጸጽቶና አዝኖ ቢመለስ ለእርሱም ቀላል ውሳኔ አይሆንም። ይህን ፈጽሞ ቢመለስም 'ይቅርታ አላደርግለትም' ሙ ያምትዪው? መላሳት የሰው ልጅ እጣ ፈንታ ሲሆን 'ይቅር ለእግዚአብሔር ብሉ ይቅርታን ማውረድ ግን መለኮታዊ ነው።»

«ግን እኮ ሲ/ር ማሪ፣ በእኔ ላይ የደረሰው በደል ከባድና ሊሽሙት የሚከብድ እንደሆነ አንቺም ታውቂዋለሽ። ከዚህም በላይ ባለቤቴ በሠራው ሥራ ለመጸጸቱ ምንም ዓይነት ፍንጭ አላየሁም። ይህን ያህል ጊዜ ሲቆይ ከእርሱ የሰማሁት ምንም ነገር የለም። በሠራው ሥራ የተጸጸተና ያዘነ መሆኑን ሊጠቁም የሚችል ደብዳቤ እንኳን ጽፎልኝ አያውቅም።»

«ምናልባት» በማለት ሲ/ር ማሪ ጣልቃ ገብታ «እንቺው ራስሽ እነዚ ልሽው በፈጸመው አሳፋሪ ተግባር አፍሮ ሊሆን ይችላል። የሠራው ሥራ ከባድ መሆኑን ስለሚያውቅ ምንጊዜም ቢሆን ይቅር አትለኝም' ብሎ ስላሰበ መድፈር አቅቶትም ይሆናል። በዚህ ምክንያት ሊሆን ይችላል እስከ ዛፌ ደብዳቤ እንኳን ላይጽፍ የቀረው» ስትላት የኤሊኖር ፊት ትንሽ ፈገግ አለ።

«ለዚህ ይሆናል ብለሽ ትገምቻለሽ?» ብላ በመጓጓት ሴርዋን ስትመ ይቃት «እውና፣ ከዚህ ሌላ ምን ሊሆን ይችላል?» ስትል እርስዋም ጥያቄ

ለመቀጠት። «እሁን እንግዲህ ለዘብ ባለ አጻጻፍ ኑሐር ያለ ሌላ መልእክት ብትልኪለት ሮጠ መጥቶ ከመሥጊያኗ ስር ነው የሚደፋው። እሠግ ሥጥቶፉት ደብዳቤ ደርሶት ሲያነበው የልቧቹ ጥቅር ቱቀስቅስበትና ሰአንቺ ላይ ባደረሰው በደል ሳቢያ ያደረበት የህሊና ውቀላ አገርሽቶበትና ወቶ ከቤቱ ይመጣል አንበል። ታዲያ ምኑ አንቺ ምን ታደርጊያለሽ?»

«እኔ እንጂ፣ ነገሩ እየተመሳሰለ ከህሊናዬ ውስጥ በመገባት ያሰቀጣረኝ ሲሆንም እንዴት ብዬ እንደምተበለው አሁን ለመናገር ይከብደኛል። መከበድ ብጅ ላይሆን የምስጠው መልስም ምን መሆን እንዳለበት አላውቁሙም። ህሊናዬም ይሁን ልቤ ጉዳዩን እመዛገኖ መልስ ሲሰጥ ሁሉ በላልቻሶ ሙጉቱት ውስጥ ነው የጪመርሽኝ» ስትላት «እንዲያው ሰውቢሙ ህሊናሽ ምን የሚል ይመስልሻል?» በማለት ሴርዋ ሌላ ጥያቄ መቀቻች።

«ባለቤቴ በእኔ ላይ ያደረሰው በደል ብርቱ በመሆኑ ህሊናዬ ከጊህ ጋር 'ይቅር ለእግዚአብሔር መባባሱ ተገቢ አይሆንም' ሊለኝ ያው ሚናዬ ደግሞ እርሱም ቢሆን ደፍሮ 'ይቅር በይኝ' ብሎ የሚጠይቅ አይመስለኝም እያለ ይመክረኛል» ባለቻት ጊዜ «አሁንም ቢሆን ነገሩን አውጥተሽና አውርደሽ ብታስቢበትና ለነገሩ ጊዜ ብትሰጪው ምን ሚሆን ይመስልሻል?» ስትል ቪቫን በድጋሚ ጠየቀቻት።

«ባለቤቴ በቂ ምክንያት ሳይኖረው ከመሬት ተነስቶ እኔን እንደ ገፊ ደንጋይ ከሚጸዳ ላይ ጥሎኝ ና የሄደው። የሰው መሳሰቂያ ነው ያደረገኝ። የሱን አኮ ነው ከሴት ጋር የኩበለለው። ስለዚህ ባለቤቴ በድንገት ከቤቴ ሲመጣ እጅን ዘርግቼ ለመቀበል እጅግ በጣም ይከብደኛል። ህሊናዬም የሚቀበለው ነገር አይሆንም። ጥሎኝ በመኩብለሉ ለደረሰው ጥፋት ያናውን ገፈት ቀማስ መሆን ያለበት እርሱ ራሱ ነው።»

«እና አሁን የምትዪው ነገር ክልብሽ ነው? ልቦናሽም ይሽው ነው የሚፈቅደውን?» ብላ ሲ/ር ማሪ ስትጠይቃት ኤሊኖር ፈገግ በማለት እንደ መሳቅ አለች። ይህም የጥንት ፍቅርዋን ስላስታወሳት ፈገግታዋን በይበልጥ እንዲፈካ አደረገው።

«ክልብሽ» አለች ኤሊኖር ሴርዋ ቀደም ሲል የተናገረችውን ቃል በመድገም። «ልቤማ ደኅማ አማክረዬ በመሆኑ 'ተዪው፣ ከእንቺው ይቅር' ምሀረት በማውረድ በእምባ ተቀበይው፣ ህዘንሽ በእምባው ይታጠብና

Scan by Easy Scanner

ከእምነው ጋር አብሮ ይፍሰስ' እያለ ያስጥንረኛል፤ ከማስቸገር አልፎ ይመተውተኛል» ስትላት «እንግዲያውስ ሀሊናሽ የሚለውን ትተሽ ልብሽ የሚለውን ስሚ። ከሀሊናሽ ይበልጥ ልብሽ ትክክለኛውን እመስክነት የያዘ ስለሆነ እርሱን ብቻ አድምጪ» በማለት ቪቫን መከረቻት።

«ለመሆኑ የሆነ ተዓምር ተፈጥሮ አንቺ በእኔ ቦታ ብትሆኚ ይቅር ብለሽ ትታረቂዋለሽ?»

«እንዘትዘ» ብላ ስትመልስላት ዓለማዊ አነጋገር መሆኑ በታዘበቻት ጊዜ እንደ ማፈር አለች ሴርዋ። ከዚያም «አግቢአብሔር ስሚያውቀው ከልቤ ነው፤ እታረቅዋለሁ። በሕይወት ዘመኔ ከዚህ የበለጠ ነገር ደርሶብኝ 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ብዬ ትቼዋለሁ። አየሽ ኤሊኖር፣ በዓለም ላይ አንቺ ልታስቢላቸው የሚገቡ ሌሎች ብዙ ፍጡሮች አሉ። ከዚህም በላይ በዓለም ላይ ያለሽው ብቻሽን ብትሆኚ፣ ማለቴ ልጆችሽ ባይኖሩ፣ እንዲ ፈለግሽው ለመሆን ትችዪ ነበር። አሁን አንቺ ያለሽበት ሁናቴ ግን ከዚህ የተለየ ነው። ስለልጆችሽም ማሰብ ይኖርብሻል። ጥሩ ሰው ስለሆንሽ ሳስቀይምሽ አልፈልግምና አሁን ደፍሬ የልቤን ብናገር አትቀየሚኝም? ገለ ስትጠይቂት «እንዲት ብዬ! በአሁኑ ጊዜ በጭጋም ልብናዬ የማከብርሽ፣ የማቀርብሽና ያለሽኝ ወዳጅ አንቺ ብቻ ነሽ። ሳትፈሪ የልብሽን መናገር ትችያለሽ፣ እኔ ደግሞ አልቀየምሽም» አለቻት።

«እንግዲያውስ ቀደም ሲል እንዳጫወትኩሽ፣ ኤሊኖር ሁለት ምርጫ ነው ያለሽ። የቱን እንደምትመርጪ ማወቅ ያለብሽ ግን አንቺው ራስሽ ነሽ። ሀሊናሽ ውስጥ የሚብላላውን የበቀልና የቁጣ ሰሜትሽን አብርደሽ ከባልሽ ጋር መታረቅና የተደላደለ ሕይወት ለመኖር መወሰን ወይም ይቅርታ ማድረግ አይገባኝም በማለት ከባልሽ ጋር ተቆራርጠሽ ቀርተሽ የለቃይ ኑሮ መኖር ነው። ሁለተኛውን ከመረጥሽ ልጆችሽ ከእባት እንክብካቤና ጥበቃ ርቀው ያድጋሉ። ይህም በሕይወት ዘመንሽ በይበልጥ ያስቆይሻልና አስቢበት።

«አሁንም እኮ እየሆነ ያለው ይሽው ነው» አለች ኤሊኖር ጣልቃ ገብታ የከፋ ህዘን እየተሰማት።

«አሁንማ ልጆች ናቸው፤ አይደጉ ሲሄዱ ነው የአባታቸውን ድጋፍ ከእሁን በተለየ መልኩ የሚሹት። ለምሳሌ ጎርዶን ትምህርቱን መቀጠል ያለበት አገሩ ሲሆን እርሱን ይዘሽ ወደ አገርሽ ካልተመለሽ ይህ ሊሆን አይችልም። ብቻውን ወደ እንግሊዝ አገር ሲመለስ ደግሞ ሶምን ያህል ጊዜ ተለያይታችሁ አንደምትኖሩ እኔ አሳውቅዎታለሁ። አንቺ ብቻ አዕቢስቅ። ያለ ባለቤትሽ ልጆችሽን ያዘሽ ወደ አገርሽ ብትመለሺ፣ በአንቺ ላይ ሊደርስ የሚችለውንም አስተውይ። የሰው ወሬ፣ የጥንቱ ትዝታና የቢያ ይበልጥ ይህ ሁሉ ዘሚሆን 'ከእኔ ይቅር' ብሎ የየዘመ እፍ መኒታትና ዝነኛም ለመኖር መሞክር የሚሸል ይመስለኛል። ከዚህም በላይ ትወጂዋለሽ። እስካሁን እንዳየሁሽ በአፈጣጠርሽ ለሰው አላንም ጥቅም ብለሽ ከአሰብሽው መንገድ ርቀሽ የምትሂጂ ሩህሩህ ሴት ነሽ። ሌላም ማሰብ ያለብሽ ነገር አለ። እንበል አሁን ከሰር ልዮኤል ጋር አሌታረቅም ብለሽ ብትጪከኝ መብትሽ ይሁንና እምቢ እንዳልሽ ቅሪ። ግን ይህን መንገድ ብትመርጪ እርሱ ምን ሊሆን እንደሚችልም ጭሮ፣ ከባለ አዘቅት ውስጥ ገብቶ ጠቀመቅ ነው የሚጠርደው።»

የዋህዋና ጎርዋ ኤሊኖር «የለምን አይሆንም፣ ሊሆን የማይችል ነገር ነው» ስትላት «አይሆንምን ትተሽ ቢሆንስ ብሉ ማሰቡ ምን ይመስልሻል? ለአቶ ማስበል ተውጦና በሠራው ሥራ ተሸማምቅቆ፣ በሀዘን ብዛት ለሙታ አልቆና ስሚተ ሁሉ ተኩላሽቶ ወዲ አንቺ ቢመጣና አንቺ ፊት ብትነሺው፣ እኔ እንደሚመስለኝ፣ እስካሁን ካደረገው የተሳሳተ መንገድ ይበልጥ ከከፋ ሙሳኔ ላይ ሊደርስና ሀሊናን እጅግ ከሚሰቀጥጥ አደጋ ላይ ሊወድቅም ይችላል። አንቺ ደግሞ የዚህ ሀዘን ዜና በትሰሚ ከልብ ከማይወጣ ጸጸት ውስጥ አንደምትዘፈቂ የሚጠራጠሩት አይደለም።»

«ክፉ ነገር እንዲደርስበት እንኳን አልፈልግም። በፍኡም የማልመኘው ነገር ነው» አለች ኤሊኖር አሳቡ እየዘገነናት።

«አየሽ ኤሊኖር፣ አልታረቅም ብሎ ድርቅ በማለት የሚገኝ ጥቅም የለም። 'ሥብቀልኩት' በምትዪበት ጊዜ ምናልባት ልበናሽ ደስ ይለው ይሆናል። ግን ይህ ዋጋ የለውም። ከአላፊው በዚህ የተነሳ ራስሽን በይበልጥ ነው የምታሰቀይውና ልጆችሽንም የምትሳጂው። የምትጎጂው አንቺንና ልጆችሽን ብቻ አይደለም፣ ባለቤትሽንም ጭምር ይሆናል።»

«አሁን ደግሞ ሌላውን ግጭታ እንይ እስቲ። ለባለቤትሽ ይቅርታ አደረግሽልት እንበል። ይህን ካደረግሽ ሥጋ የለበስ ሁሉ በቀሳሉ ሊፈጽመው የማይችለውን መልካም ነገር ወራሽ ማለት ነው። ባለቤትሽ ደግሞ ይቅርታ እንዳደረግሽለት ሲገነዘብ ለእንቺ ያለው ሰሚትና አክብሮት ከቀድሞው ባመዘነ መልኩ 'ምን ዓይነት መሐሪና ይቅር

ባይ ልብ ነው ያላት' እያለ የሚያየደርግውን አጥቶ በአይናቶቹ ፈጠ
እንበል። ይህም ለእንቺ ያለው ከበሬታ አሳደገው፣ ያስከፋሽን ያህልም
አንቺን ለማስደሰት ጥረት እንዲያደርግ ስሜቱ ገፋፋው እንበል። 'ናትና
አገረሸ' ማለት ይሻው ነው። ይህም ማለት ሕያውነትን ለእንቺ አሳልፎ
በመስጠትና ያደረሰብሽን በደል በማካካስ የእርሱን ደስታ በእንቺ ደስታ
ለመጠ ብንል፤ ለእንቺ ብቻ መኖርን መረጠ ማለት ነው። ይህም ማለት
ቤታችሁ ውስጥ ሰላም ሰፈነ ማለት ሲሆን ቤታችሁ ውስጥ ሰላም ሰፍኖ
መንፈስ ቅዱስ ከቀረባችሁ ደግሞ ልቦናችሁ በዘላለማዊ ደስታ ተሞላ
ማለት ይሆናል። ስው ታዲያ ዘለቂታ ካለው ደስታ ሌላ ምን ይፈልጋል፣
ሞኝ ካልሆነ በቀር።

«ኤሊኖር እባክሽ ቱለመኚኝ። ከልቤ ልማጠንሽና እሺ በቂኝ። ከባልሽ
ጋር ታረቁ። ከታረቃችሁ ደስ ብሎአችሁ እንደምትኖሩ ይታየኛል።
ያ ደስታ ሊገኝ መይም የውሃ ሽታ ሆኖ ሊቀር የሚችለው ዛሬ አንቺ
በያዥወሰኚው ውሳኔ ባይ የተመሠረተ መሆኑን እወቂ። ተበድለሻል፣
ለዚህ ጥርጥር የለውም። ነገር ግን በይቅርታ በቀልን ረሰዱ ደስታ ሊገኝ
እንደሚችል አትርሺ።»

«ይቅርታ ለማድረግ የምችለው እኮ እርሱ ይቅርታ ሲጠይቀኝ ብቻ
ነው» ሰትሳት «ይህን አልጠራጠርም፣ ከቤቱ እንደ ተመለሰ ከመጫሚያሽ
ሰር ነው የሚወድቀው» ብላ እምነትዋን ገለጠችሳት።

«ግን ሲስተር፣ እርስዋን እኮ ጨርሰሽ ረሳሻት» ብላ ኤሊኖር
ስትመልስላት «ማን ናት እርስዋ ደግሞ» ስትል ሴርዋ ጠየቀቻት ቀና
ብላ እያየቻት።

«የሊንዋ እመቤት ናታ፣ ባለቤቴ ልጆቹንና እኔን የትም ጥሎ፤ እኖን
በእርስዋ ለውጦ ያበኮበለለችው ሴት ናታ፣ የእኔን ቦታ የወሰደችዋ ናታ
ቪቫንን የረሳሻት መሰለኝ» ብላ በመናገርዋ የቪቫን ፊት ተቀያየረ። ይህን
ጊዜ ኤሊኖር በጣም ተገረመች። ነገሩ ሊገባት አልቻለም።

«እኔ እንደሚመስለኝ» አለች ኤሊኖር በመቀጠል። «ይህቺ የሊንዋ
እመቤት የምትባለዋ ሴት ናት ዋናውን ቁልፍ የያዘችው እንጂ እኔ
እይደለሁም። ለዚህም በቅድሚያ መታየት ያለበት የእርስዋ ጉዳይ ነው።
ባለቤትዋ ሎርድ ሊን መሞታቸውን ነግሬሻለሁ? ባልዋ በመሞታቸው
ነፃ የወጣች ሴት ናት። እርግጠኛ ነኝ ልዮኔል ክእኔ ጋር በሕጋዊ ፍቺ

ሥላቱ እርሱም ነፃ ይሆናል። ያኔ ሁሉቱ ይጋባሉ። ብላ ኤሊኖር
ስታመሠጥት ቪቫን አሳቡ በጣም ስለዘገነናት መሬት መሬት እያየች
«እኔ እንዚህ በዚህ አሳምንም» አለች ሲዘር ማሬ።

እውነቱን ብትነግራትና ሁሉቱ አብረው ባለመሆናቸው በምንም
መንገድ ሊጋቡ እንደማይችሉ ብትገልጽሳት እጅግ ደስ ባላት። ግን
እምነቱን ለማሠጣት አቅም አጣች።

«እንዳንዴ የሕይወት እውነታን ለመቀበል ቢያስቸግርም የሆነውን
ከመቀበል ወደ ኋላ ማለት ግን ሞኝነት ነው። አየሽ ሲስተር ፣ ምናልባት
ተሰላችተውና ልቡ ወደ እኔ ተመልሶ ቢሆን ሌላው ቢቀር በደብዳቤ
ይቅርታ ይጠይቀኝ ነበር፣ አይመስልሽም፣ ዝምታው እሁንም ሴትዮዋን
እንደሚወድና እኔን እንደ ረሳኝ ነው የሚያሳየኝ።»

«ይህ ዓይነቱ አመለካከት ሎንቅሳትሽ የፈጠረው እንጂ እውነታው
ሌላ ሊሆን ይችላል» አለች ቪቫን እውነታው ምን እንደሆነ ልበናዋ
ለሚያሙቅ። «እንበል አሁን ባለቤትሽ ተመልሶ ቢመጣና ይቅርታ ቢጠ
ይቅሽ 'ይቅር ትይዋለሽ' ወይስ 'ዓይንህን ለአፈር' ብለሽ ትሸኚዋለሽ?
ይህን ብቻ መልሽልኝ» በማለት ሳታፋጥጣት «ምኑው ሲስተር፣ እርስዋን
ለምን ትረሻታለሽ?» ስትል በድጋሚ ጠየቀቻት።

«እርስዋን ተያት፣ ምንም አያግባትም። ነገሩ ያለው በእንቺና በእርሱ
መካከል ብቻ ነው» ባለቻት ጊዜ ኤሊኖር ግራ ተጋባች።

«እንዴት አያግባትም ትዪኛለሽ፡ የነገሩ መነሻና መጻረሻ ግን ሆነና
እስቲ እንቺ እንዴልሽው ይሁን እንበልና ነገሮች ሁሉ ይስተካከሉ። እኔ
እንኳን ይቅር ብለው ከእርስዋ ጋር ልገናኝ ዓይን ለዓይን ልንተያይ
አይሆንም፣ አይደረግም። የእርስዋን ሁኔታና ስለግኙነታቸው ሳሳውቅ
ምን ለማድረግ እችላለሁ፣ እስኩብሳይዋን ቢተውና ዳግም ላይገናኙና
ላያኋግራት ቢወስን ነገሩ የተለየ ይሆንና አንቺ ባልሽው አሳብ ለመስማማት
አይከብደኝ ይሆናል። አሁን ባለው ሁኔታ ግን በሁለታችን መካከል
አንቅፋት የምትሆነው እርስዋ ናት እንጂ ሌላ ነገር ያለ አይፈመስለኝም።
እርስዋው ናት፣ እርስዋ ናት፣ ይህቺ ደንቃራ» እያለች ስትናገር ሲ/ር
ማሪ ለጥቂት ደቂቃዎች ዝም አለች። ቆይታ፣ ቆይታ ግን የሚሰማትን
ተናገረች።

Scan by Easy Scanner

«ኤሊኖር አየሽ፣ ስለጀረሰው ነገር የማሌ የሆነ አመለካከትና ግምት አለኝ። ያቺ የብብቱኞ ሌት ከባልሽ ጋር አብራ አይደለችም የሚል ግምት ነው ያለኝ። ግምት ብቻ ሳይሆን መለያየታቸውን እሌጠራጠርም። ባሳ ስትኖገር በተሰፋ የተሞላ ሰው ፊት ሠግግ እንደሚል ሁሉ የኤሊኖርም ፊት ከመጠን በላይ ወግግ አለ።

«እንዲሀ ብሎ ለመናገር ያስጀፈረሽ ምንድነው?» ስትል በንገት ጠየቀቻት። «ግምትሽና እምነትሽ የእኔ ቢሆንና ደፍሬ ከዚህ ዓይነቱ ድምዳሜ ላይ ለመድረስ ብችል እሮጣ በጣም ደስ ባለኝ ሕይወቴንም በዚያው አኪያ ባስተካክልሉ። አብረው የመኖራቸው ጉዳይ በታወሰኝ ቁጥር ያንገበግበኛል፣ እንደ አሳትም ያቃጥለኛል። ለባሌ የንበረኝ የፍትር ጸናት ብርቱ እንደ ነበረው ሁሉ ከእርሱ መለየቴና እርሱን የማጣቴ ጉጻደም እንዲሁ ብርቱ ስለሆነብኝ በተሳሳ የሚረባ ሆኖ አላገኘሁትም። በሊንቀ አመቤት ላይ ያለኝ ቅናትም እንዲሁ ብርቱ ስለሆነ ያንገበግበኛል።»

«ከልቡ የሚወዳት አይመስለንም» አለች ሲ/ር ማሪ። «የጻፈልሽን ደብዳቤ እንድምታሳዪኝ ታልሽን ሰጥተሽኝ ነበር። የሚወዷት ሲሆን እንደዚያ ያለና ተስፋ መቁረጥ የታከለበት ደብዳቤ ባልጸፈ ነበር። ስለደብዳቤው ይዘት የነገርሽኝ ትዝ ይለኛል፣ 'ወደ ፈጨለማው ሞት እያመራሁ ነው' ብሎ ነው የጻፈው። ወንዴሽ ከረቱርጥት ሌት ጋር ቢኾበልሉ እንዲህ ብለው አይጽፉም።»

«ታዲያ ካልወደዳት ለምን ብሎ ነው ይህለት የኩበለለው? እኔነ ለምን ጥሎኝ ጠፋ? ስለዚህ ከሴትዮዋ ጋር ፍቅር አልነበረውም ብሎ ማመኑ ይከብደኛል። ከዚህ ሌላ ምንም ነገር ብትዪኝ አምናለሁ፣ አሠነ የምትዪውን ለማመን ግን ያስቸገረኛል።»

«በአንድ አጋጣሚ ስላወቅኋቸው የሁለት ለዎች ታሪክ ሳጫውትሽ። ታሪኩን ስትሰሚ ምናልባት ይህ ነገር ሊሆን ይችላል ብለሽ አሠነ የያዝሽውን አመለካከት ትለውጪ ወይም እሠነ ከደረስሽበት ድምዳሜና ስለሰጠሽው ፍርድ አሳብሽን ትቀይሪ ይሆናል» አለቻት ሲ/ር ማሪ።

ምዕራፍ ሃምሳ ሦስት

ያልተወደደች ሚስት ታሪክ

«እንዚህን ሰዎች በሚገባ አውቃቸዋለሁ» አለች ሲር ማሪ። «በቅድሚያ የቤትሮዋን ታሪክ፣ ሳውታሽ፣ ምክንያቱም እርስዎ ናት በጣም የሚታዘንላት። ሌት። ፍቅር የሚሉት ነገር አታውቅም። ሆኖም ግን ምናልባት በዓለም ላይ ካሉት ሴቶች ሁሉ ደስልዋ ከልብ ለማፍቀር የሚችል ስለሌሳት ብቸኛ ፍጡር ናት። እንድ ጨዋ የጨዋ ልጅ የሆነ ሰው ወንድም ስለሌሳት ብቸኛ ፍጡር ናት። እንድ ጨዋ የጨዋ ልጅ የሆነ ሰው አግዚናው በጉዲፈቻነት ተቀብሎ አንደ ራሱ ልጅ ስማሳደን አስጠጋት። የዚህ ሰው ሚስት ግን በእርስዋ ስለቀናችኞ ጠሳቻት። በዚህም የተነሳ ደሙቿ ልጅ ይሰጡ የሚሉት ነገር ሳታውቅ አደገች። ያ በጉዲፈቻነት የተቀበላት ደግ ሰው ግን በጣም ደመዳት ነበር። ከዚህ ሰው በሰተቀር ሌሳ ይህችን ልጅ የሚወድ ሰው አልነበረም። የሚያሳዝነው ግን ከዚያ ከልብ ከሚያፈቅራት ሰው ጋር ብዙም አብረው ሳይኖሩ በሙዴው በድንገት ሞተ። አሠነ አንግዲህ ይህቺ ልጅ ከዚያች ከምትጠሳትና ከምትቀናባት ሴት መዳፍ ስር ስለወደቀች አብራ ከመኖር በስተቀር ሌላ ምርጫ አልነበራትም። ይህቺ ልጅ ሲበሳ ቆንጆ ናት፣ ሰው ትመዳስች። ወንዶችን በቀሳሉ ሊያጠምድ የሚችል አስደናቂ ውበት ያሳት ለግሳጋ ወጣት ናት። ጊዜና ሁኔታ ቢፈቅድሳት ማንንም አግብታ የተከበረችና የተወደደች እመቤት ልትሆን የምትችል ልጅ ነበረች። ነገር ግን ጠማማ እድል ስለገጠማት መጠነኛ እንጂ የዘለቀ ትምህርት አልቀሰመችም። ኑሮዋም የተጋሳ አልነበረም። የሚገጥማት ነገር ሁሉ ጠማማ ሆኑ።

«ቢሆንም ተፈጥሮ ውበት ስለቸራትና ያያት ሁሉ ስለሚማረክሳት የወንዶችን ልብ በተሳሉ ለመስረቅ ቻለች። ዓይንዋ ያዘራል፣ ጉንጭዋ የደም ግምቦን ይመስላል። የቆዳዋ ልስላሴ፣ የዘንርዋ መንዠርገግ፣ የቁመናዋ መለሉነትና የመሳ አካልዋ ተመጣጥኖ መፈጠር ወንዶች በእርስዋ ላይ እንዲያፈጡ ውበትዋ ያስገድዳቸዋል። ሆኖም ግን ፈጣሪ ምንም ነገር ሳይቆጥብ የቸራት ዐጋና ውበት ደስታ ሊያስገኝሳት አልቻለም።

ውበትዋ እንደዚያ ሳማረበት ሰዓት፣ ጊዜ ሀብት የቸረው ዲታ ሽማግሌ ያያታል። የሽማግሌው ሀብት እጅግ የተትረፈረፈ ሊሆን የርስቱ፣ የጥሬ ንዝቡ፣ የቢቱና በአጠቃሳይ የንብረቱ መጠን እንዲያው ዝም የሚያስኝ

Scan by Easy Scanner

ባይኑት ነበር። ሰው ከዚያ የሞተ እንደሆነ የሴቲ ማሽላርቱ፣ በእንቁላ ያሸበ ቁሳቁሱና የቤቱ ኢቃ ባይነት እንኪን የሴቲ የወንድም ቀድብ ቦችሰና ሮሚማርነ ነው። ያህ ሀብታም ሽማሌ ቦትጻና ባይኒው እንደትነን በጠየቀት ጊዜ ነመጀመሪያ ጥያቄው አሮጌ አሳቅት። 'ለምን ገበጺ ነው ደህን የጠነዛ ሽማሌ የማነሙ?' ብላ ራሰዋን ጠየቀት። ጥያቄው ሩላ እንደ ሰድብ ነበር የቆጠሪችው።

«ውጣት ናት፣ ተፈጥሮ ሙበት ቢቸራት ምንም ነባር ያላስቀረባት ለሰነበር ሚንሻሙም ወንድ በእርስዋ ሙበት ሊማረክ እንደሚችል ልነኖቱ ያውቃል። ሆናም ሰውን የማፍቀር ልና ቢናራትም ያህን ሽማሌ ለማፍቀር ግን አልሆነላትም። ሀብት ሊኖረው ይችላል፣ ግን ከሀብቱ ሴላ ቢቶቹን ሊማርከለት የሚችል ኃይል አልነበረውም። 'ታዲያ የመጣትነት ትኩስ ኃይሌ የቀሀቀዘውን የሽማሌ ገላ ለማሞቅ ነው እርሱን የማገባው? ለምን ተነበሱ? ለገንዘቡ?' ስትል ራስዋን ከጠየቀች በኋላ «አይታሰብም» ከሚል ድምዳሜ ላይ ደረሰች። ነገሩ ግን ጉዳዩ ሀቢህ አሳቢም። ያቺ የምትጠላት ሴት ማለት ሺቫንን ያስጠጋው የዚያ ደግ ሰው ሚስት ለሙዱምን እንድታገባ አግባብታት፣ አባበለቻት፣ ከማባለልም አልፋ ጪቀቧቀቻት። ሴትዮዋ አፈ-ጮሌ ብጠ ስለነበረች የልጅትዋን ጪትባ አእምር ለማሰመን ጊዜ አልወለደባትም። የቱበፋ ዓለምን በሚያቦጪብው የአፈ-ጮሌዎች ቃላት ይለለጅት። ያቺ ምስኪን ደግሞ ብዙ ነገር ያላየች የዋህ ፍጡር በመሆንዋ ስለዚህ ዓለም የኑሮ ምሥጢር ብዙ አታውቅም። ሰው ያለ እውነተኛ ፍቅር ተደበቶ ሊኖር እንደማይችል ስለፍቅር ምነኑትና ፍቅር ከሕይወት ጋር ስላለው ቁርኝት ያላት እሰቱቀት እጅግ የመነመነና ስለሚያስከትለው ችግርም ያላት እውቀት ውስን ነው።

«ያቺ የምትጠላት ሴት ለተወለነ ጊዜ ለእርስዋ አሳቢና ተቆርቋሪ ሆነች። ለእርስዋ የምትጪነት በማስመሰል ትንክክባትለች፣ ፍቅር ታሳያታለች። ውበትዋንና ልጅነትዋን በገንዘብ ለመግዛት የጪለገው ሽማሌም ናላዋ እስኪሆር በገጸብረክት ብዛት አሸቄጠቄጣት። ስጠታውና የሴትዮዋ ውትወታ ያንን ሽማሌ አንድታገባው ስሚትዋ ይገፋፋት ጀመር። ትዳር መያዝ ማለት የሚያምር አዲስ ቱሚስ ገዝቶ ማጥለት መሰሳት እንጂ አውጥተውና አውርደውና ብዙ ተጪንቀውና ተጠበው የሚደርስብት ውሳኔ መሆኑን አላጤነችም። ልጅ በመሆንዋ ስለቢህ ጉዳይ የእሳብ ደሃ ነበረች። 'በእንቅርት ላይ ጆሮ ደግሩ ነውና' አውነታኛና የበለስ መካሪም አልነበራትም። በዚህም ውሳኔዋ 'ባጨዛ ደውጣ' የሚል ስለነበር ለባልዋ

ሥታዛት ያህል ፍትር ሳይናራት፣ ሲት አጅ ችሩ ኑትደጀ ማግለት ረሥፉ ሥላፊነት ሥን እንደሆነ ሳታውቅ፣ ለመውደያና ለማኳሩር ያሰጠ ልብ የጨለገሙን ኑሳጎኝ ሥን ያህል ተሰፋ ሊቆርጥ እንደጣትል ኑተገሰ ያማገሌሙን ኢግተጉሙ። ያንን ሽማሌ ከመታገባ ቪህ ጊዜ ሥታ ቪህ ትኬ ሚትሰበር ይሻላት ነበር። ሥታ ዘቲቀበር ቢሆንስ ኩሜሩ ጋር ይመደነ አርስ ነበራት። ሥለች ይጊነሳ ጎልድትዋ የነገችበት መተመደ ያደጋ አድትዋን በአሳብ አየሸች ሰትል በመጨረሻ ኢሊናርን ጠየቀቻት።

«እሰን ታዞችኝ። እይ ምስኪን፣ ሰታሳዝን፣ ሰግለት ኩመለችጣት በጊነ «ለለልድትዋ ታሪክ ግለቲ ስለሙበትዋ፣ በሰጠባይዋና ሊላዎ ንር ከሰ ይዝርዝር ንገሪኝ» ሰትል ኢሊናር በመገፋት ጠየቀቻት።

«መንዶች ስለእርስየዋ ሲናገሩ 'ቁጊድናዋ በሕልም የሚታይ እንጂ በቆገ ርሚመለከቱት አያመስልም' ይሳሉ። ለእኔም ቢሆን መልከዋ ደሀ ይመሰል ለግለት ይቸግረኛል። ግርማ ሞገስዋ የንጉሥት ቢሆን እኔ ላውቃት ልነሽ ገራሽ ነው። ሰው በሣም ታምሩሰች። ስለመልከዋ ያልሽው፣ እርሱን ያ ወንድ ሁሉ እንደሚለው ከሆን ባእሳብ የሰልዋት እንጂ የእጣር ፍጡር አትመስልም። ብዙ ሙነዶች አጋጺሁ ለዓይናቸው ግረፊያ አንድትሆን ይመኝዋታል እንጂ በአካለቸው ለመገኳት እደደፍሩም። ሁሉም 'መጀም እሺ አትሰኝም' በሚል ሳራዎች ያልቋታል። 'ፕነብብን የዝ ሁሉንም ደገል' በሚል አምነት ነው ሽማሌው ብቻ የደረራት።

«ሰው ለመግሰት ወደ ባሪያ ገበያ እንደሚሄድ ገስሰብ ልጅትዋን ለመግዛትም ሽማሌው ወጣትዋ ወደ ነበረችበት ሄደ። በገንዘቡ ፕቱቶችም ወደ ለንደን ኩሁማ ይዞአት ነጎደ። ከዚያ ሰትደርስ በው ሁሉ እጅን ጀርንቶ ተቀበሳት። መግሰ፣ ሰላምታና ሽንገላ በዙ አሰታቀፍዋት። 'ያዚሀው ቃል ከልብ የመነጪ፣ የዚያ'ፍው ግን ከአንገት በላይ ነው' ብሎ ለመለየት የልጅነት አእምሮዋ አልፈቀደላትም። ይህን ለማወት የመጠቀ እውተትና የበሰለ አስተሳሰብዋን ይጠይቃል።

«በዚያን ጊዜ የልጅነት ሕይወትዋ ምን ይመስል እንደ ነበር በትክክል አውቀዋለሁ። እውነተኛ ደስታ የታለየው ሕይወት ሲሆን ልጅትዋ በኑርዋ እርካታ አልነበራትም። 'የዚህ ያጋጠመኝ ነገር መጪረሻ ምን ይሆን?' ብሎ ከመቄንት በስተቀር በጊዜው ሥንፈስዋን የሚያረክ ሆኖ አላገኘችውም። ቤትዋ ውስጥ ፍትር ሰላልነበረ ደስታ ራቃት። ባለቢትዋ ያያት ሁሉ እርስዋን እንዲያደንትና ሰው ሁሉ በእርሱ እንዲተና ነበር ፍላጎቱ።

Scan by Easy Scanner

«ሰውዬው በተፈጥሮው ክስታራ ይሁን እንጂ እስከዚህም የቀዘቀዘ ስሜት ያለው ሰው አይደለም። ሌላውን ማፍቀር ማለት ምን ማለት እንደሆነ በመጠኑ ቢገባውም እንደ እርስዋ ግን ሁለመናው በፍቅር ጥማት የተሞላ አልነበረም። የሴትዮዋ ጋብቻ የፍላጎት ቢሆን ወይም ፍቅር የሚያስታቅፍ ባል ብታገባ ኖሮ ወይም ልጅ ብትወልድና እኩያዋን ብታገኝ ሕይወትዋ ጨርሶ የተለየ ይሆን ነበር። በዚያች ሰዓት የሕይወትዋ አጥር የተከበበው ከአሁን ታሁን ምን ይፈጠር ይሆን? ቀጥሎስ ምን ይከሰታል? በሚል ፍራቻ የተሞላ ነበር። ሆኖም የእለት ተለት ሕይወትዋ በጉጉት የተሞላ ነበር። ከመዝናኛ አዳራሽ የገባች እንደሆነ የሁሉም ዓይን ይከተላታል። ዓይንዋን ዞር ዞር ስታደርግ ቢቋንጅና የሚስተካከላት ስለማታገኝ ኩራት ከራት ይላታል። ሴት ናትና በዚህም እጅግ በጣም ስለምትረካ በውበትዋ ትመክለች። ቢሆንም ህብት ከተትረፈረፈበት ቤት ትግባ እንጂ የውስጥ ደስታ ስላልነበራት የአእምሮ ሰላም የላትም። ገንዘብ ሊገዛው የሚችል ነገር ሁሉ ብታገኝም ልብዋ አንድ ነገር በመፈለግ ዋተቱ—ፍቅር። ሰማፍቀርና ለመውደድ ብትፈልግም ፍላጎትዋን ለማርካት አልቻለችም።

«ያቺ እጅግ ያማረችና የደመቀች ሴትዬ ያቺ ለንደን ከተማ ውስጥ ከሚገኙት ታላላቅ መኳንንትና ወይዛዝርት መካከል የምትንፈላሰሰዋ ሴት፡ ያቺ በእንቁና በሴሳም በከበረ ድንጋይ የምታሸበርቅዋ ቆንጆ፣ ያቺ ምርጥ ዲዛይነር በከሸነው ምርጥ ልብስ የምትምነሸነሸና አንደ ዕሐይ የምታበራዋ ሴት ማታ ማታ ብቻዋን ስትሆን ብዙውን ጊዜ ከማልቀሰ በስተቀር ሌላ ምርጫ አልነበራትም።

«አንዲት ሴት ምንም ትሁን ምን፤ ሀብት ይኑራት ወይም መናጢ ድሃ ትሁን ያለ ፍቅር በደስታ ለመኖር ይከብዳታል። ፍቅር ለማንኛዋም ሴት ፍፁማዊ ሚሰሪያ ገመድ ስለሆነ ማንኛዋም ሴት በፍቅር ካልረከች ዘለቄታ ያለው ደስታ አይኖራትም» በትላት ኤሊኖር «እንዲት ያበፈራል» በማለት ተናገረች። ይህን ያለችው በቁጭትና በሀዘኔታ ስለነበር ሲ/ር ማሪን ፈገግ አሰኛት።

«በዚያ በልጅነት አድሜዋ በፍቅር የምትወዲውን ለው ለማግኘት ልብዋ ተንጠልዋሎ ሳለ የዚህ ዓይነት እድል ሲገጣጣት አታሳዝንም? አየሽ ኤሊኖር፣ እኔ አንቺን አስካወቅሁሽ ድረስ እንደዚያች ሴት ምርጫ እጥቶ የተሰቃየ ሰው በዚህ ምድር ላይ የለም ነበር ያልኩት። ይህቺ ሴት፣ ያም ጋብቻ ሆነና ችዳር ተብዬው ከያዘች በኋላ ያላሰበቸውና

ያለጠበቀችው ነገር ደረሰባት። አንድ ቀን ለንደን ከተማ ውስጥ ከሚገኙት ሾፐኖ ናቸው ከሚባሉት ቤቶች አንዱ ወደ ሆነው ቤት ትሄጻለች። ለዚያ ቤት ውስጥ ሕይወትዋን የሚለውጥና የወደፊት እጣ ፈንታዋ የሚወሰንበት ያጋጥማታል» ስትላት «እሺ ንገሪኝ እስቲ፣ ምን ተፈጠረ ልትደን ነው ይገሙ?» ስትል ኤሊኖር ጠየቀች። ቪቫንም ታሪክዋን ቀጠለች።

«ዚያን እለት ነበር ከዚያ ከነበረው ሰው ሁሉ የተለየና ለመልኩ ወደር የሌለው ውንድ ያየችው። የለውጌው ማግር ነበር ልብዋን ከሁለት አመታብዋ የነበረውንና የምትቀርበውን ወንድ ተግጠነችው። ከዚያ ሰው ጋር እንዲያስተዋውቃት ሉተናገረች በኋላ ‘የለም ኤሊኖር፣ ወደ ዝርዝሩ ባልገባ ይሻላል፣ የሆነው ነገር ሰማም አሳዛኝ ስለሆነ መላእክት እንኳን ታሪኩን ቢሰሙ ማዘናቸው አይቀርም’ ብላ ብትናገርም ታሪክዋን ቀጠለች።

«ያቺ ብቸኛና ፍቅር የጠማት ሴት ተሰምቶ በማይታወቅና የፍቅሩ ግለት ለብን በሚያቀልጥ ዓይነት የፍቅር ጽናት ተያዘች። ሰውዬውን ወደደችው፣ አፈቀረችው፣ የእርሰዋ ብቻ እንዲሆን ተመኘችው። በዚያች ሰዓት አውነተኛ ፍቅር ማለት ምን እንደሆነ አውቃ ትምህርት ቀሰመችበት። ተጠራቅሞ የቆየው የፍቅርዋ ጭማት ውልቅ ብሎ ለመውጣት ጊዜ አልወሰደበትም።

«የተራበ ሰው በልቶ የሚጠግብ ለለማይመስለው ከመጎለፍሰፍ አልፎ እግበስባሽ እንደሚሆን ሁሉ እርስዋም የፍቅር ረሃብተኛ ስለነበረች ያላየችው መነሰፍሰፍ ከሥሃብተኛው ብዙም የራቀ አልነበረም። ልብዋ የተመኘውን ለማመመው ያግኝችውን ከመጨበጥ ወደ ኋላ አላለችም።

«አስታውሺ ኤሊኖር፣ ይህቺ ሴት ውስጥ ውስጡን ደስታ እንክት ሲያደርጋት የፍቅር ዋዜማ እንደሆነ አልገባትም። ቢሆንም ውብ ነገር ሆኖ ነው ያገኘችው። ከዚያ በፊት በሕይወት ዘመንዋ ያላጋጠማት አዲሱ ስሜትዋ ክቡርና መለኮታዊ መሆኑን ስላመነች ከመቀበል አልፋ ተቀበለችው። ነገር ግን ሊቋቋሙት የማይቻልና ልብን የሚከዳ ስሜት ሆኖ ስላገኘው ልብዋ ተሰበበ። እሁን የሥትኖርበት ዓለም በድንገት የተለመጠ ሌላ ዓለም መሰላት እንጂ ወትሮ የምታውቀው ዓለም አልመስልሽ አላት። የእለት ተእለት ሕይወትዋም እንዲሁ ከመቅጽበት ተለወጠ። ልብዋ፣ አስብዋና ዋላጎትዋ ሁሉ በአንድነት ተጠቃልሎ ከአዲሱ ፍቅረኛዋ ቤት ገቢ። ዓለም ግለት ይህ ሰው ብቻ እንደሆነ ዓይነት ስሜት ተሰማት።

Scan by Easy Scanner

«ስለሰውዬው እንኳን ከመናገር ትንሽ ቆጠብ ማለቱ ሳይሻል አይቀርም። ብቻ ታሪኩን ለመደበቅ ሳይሆን እንደ እርስዋ ስለእርሱ ስለማላውቅ ገዢነር ሁኔታውን ለመግለጽ ይከብደኛል። ሆኖም ግን እርሱም በበኩሉ እንዳይነቃበትና በማም እንዳትረባት እሠታለሁ። በድርበቡ ቢሆንም ሳይወዳት አልቀረም። ከዚያ ሁሉ መኪንንትና ትላልቅ ሰዎች መካከል እርሱን በመምረጥዋ ኩራት ኩራት ሳይለውም የቀረ አይመስለኝም። ነገር ግን» አለች ሲር ማሪ የሀዘን ስሜት እያተስማቷ፤ «ከልብ የወደዳት ስለማይመስለኝ እንደ እርስዋ በፍቅር ወጥመድ መያዙን እጠራጠራለሁ። ስሜት አስገድዶት ተከትሎአት ሄዶ ይሆናል እንጂ እንደ እርስዋ በፍቅር ገመድ ተተብትቦ መሳተኑን አላውቅም። በመጨረሻ የሆነውንም በለማላውቅ እርግጠኛ ሆኜ ለመናገር ቢከብደኝም በውዐትዋና ባሳየችው የፍቅር ስሜት ተበሰበ ተማረከላት እንጂ ከልቡ እንዳልወደዳት ለመናገር እችላለሁ። ሲገናኙ ምን ይመሩ እንደ ነበር አላውቅም እንጂ በቀን በቀን መገናኘታቸው እርግጥ ቢሆን የፍቅርዋ ጽናትና ብርታት ከሰውዬው እንድትለይ ስላልፈቀደላት እንጂ ላይ ተጠምጥማ አለቅህም እንዳለችውም እውነት ነው። ይህን በማይረባዋ ፈጣሪ ብቻ ነው ትክክለኛ ፍርድ ሊሰጣት የሚችለው። የማመዝበን ኃይል ስላልነበራት የሰሜት ተገዥ ሆነች። ከዚህ በሀተት ውስጥ የገባችውም ወድዳ ሳይሆን በግዴታ እንደሆነ አመነችበት።

«የእርስዋ ፍቅር አንዳንድ ሴቶች እንደሚያደርጉትና በኋላ መውጫ ቀዳዳ እንደሚያጡለት በቀልድ መልክ ሦስጀመረ የፍቅር ግንኙነት አልነበረም። ገና ከመጀመሪያው ብርቱ የሆነ የመማረክ ስሜትዋ ሀሊናዋን ያሳወረው። ወደ ዓፋት ያሚያመራ ጎዳና ጠመዝመዝና በአሰቦ ያጌጠ ሲሆን እርስዋ በቅድሚያ ያየችው አበባውን ነው። ከአበባው በር አሜከሳ እንዳለ አልተገነዘበችም።

«ሁለቱ ሰዎች ከሥን ዓይነት ስህተት ውስጥ እንደ ተዘፈቁ ያወቁት ወደ በስተ መጨረሻ ነው። ሰውዬው ከእንቅልፉ የነቃው መጨረሻ ላይ በመሆኑም ከገደል አፋፍ ላይ መቆማቸውን የነገራት ያኒ ነው። በዚያን ጊዜ እንኳን እርግጠኛ ነኝ ፍቅር አልያዘውም። ለሰሜቱ ማርከሊያ ብቻ እንድትሆን ነው የፈለጋት። የታወረውና ያልተገደበው ፍቅር የእርስዋ ብቻ ነበር። እርስዋ ከልብ በመነጨ የፍቅር ስሜት አምርራ ስትወደው እርሱ እንዴ እርስዋ በፍቅር ባለመከነፉ ተለያዩ። ከዚያም እርሱ መጸጸቱ ከተማ ተመለሰ። እርስዋ ግን ያሲ እርሱ ለመኖር ትችል እንደሆነ የተጉላትን ሁሉ አደረገች። ለተወሰኑ ቀናት እንደ ምንም ብሳ ቻለችው።

ቀን እያለፉ ሲሄድ ያቺ የተከፋች ምስኪን ሴት ያለ እርሱ ሕይወትዋን መግፋት እንደማትችል አመቀች። በመካከሉ ሽማግሌው ባልዋ እንዳንድ ቆንጮ በማየታቸው ሐቀኛነትዋን ተጠራጠሩ። ስለመደደችው ሰው ወሬ ተነስቶ በእርሱ ምክንያት ባልና ሚስት ተጣሉ። ሲጣሉ ቤቱን ጥለለት ወጣች። ከቤትዋ ከወጣች በኋላ ለፍቅረኛዋ ደብዳቤ በመጻፍ በእስቸኳይ ወደ እርስዋ እንዲመጣ ተማጠነቸው። መማጠን ብቻ ሳይሆን አጥብቃ ለመነችው። በፍጥነት መጥቶ ዓይኑን ካላየች ሕይወትዋን የምታጠፋ መሆኑን ገልጻ ነው ደብዳቤ የጻፈችለት። እሱም ፍቅር ያስተማራትና ይህን ሥሜድረጉ የበደላት መሆኑን ልበናው ስለሚያውቅ ከነበረችበት መጣ።

«ጸግም ከተገናኙ በኋላ ሁለተኛ ጥሎአት አልሄደም። ምናልባት ልቡ ውስጥ ትልቅ ትግል መካሄዱን አምናለሁ። እጅግ በጣም ስለምትወደው በፍቅርዋ ጽናት ተማርኮ አሳቡ ስለተከፈለበትና ወጥመድ ውስጥ ስለገባ ምንም ሊያደርግ አልቻለም። በእርግጥም ውድ ልጅ ቆንጆና በስሜት የተዋጠች ሴት አለቅህም ብሳ ከሰውነቱ ላይ ስትጠመጠም ከእርስዋ ለመለየት ይከብደዋል። አምላክ ካልረዳው ከመዳፍዋ በር መውደፋ አይቀሬ ነው። በዚህም ሰው ላይ የደረሰው ደኽው ስለሆነ አገራቸውን፣ ቤቶቻቸውንና ጓደኞቻቸውን ጥለው ወደ ውጭ አገር ለመሄድ ዝንጅት አደረጉ። የሚያዝነው ደግሞ የፈጣሪን ቁጣ ተሸክመው ነው አንዱ ለሌሳው ቢል ውጭ አገር ሂዶ ለመኖር የተነሳሱት። አገር ጥሎውና ርቀው ለመሄድ የወሰኑት ያለፈውን ሕይወታቸው የሚያስታውሳቸውን ነገር ከሚሄዱበት አገር እንዳሚኖር ስለገመቱና ስላመኑ ነው።

«ያን ጊዜ እንኳን ቢሆን» አለች ሲር ማሪ «ያን ጊዜ እንኳን ቢሆን ሳቅፎ ሊሰማት ልቡ ውስጥ ፍቅር አልነበረም። ታሪኩን ስለማውቅ አሁንም ቢሆን አረጋግጬ ለመናገር እችላለሁ። እርስዋ ግን በፍቅር ስለታወረች ይህን ማየትና መገንዘብ አልቻለችም። ከሰውዬው ፍቅር ሌላ ምንም ነገር ቢሆን ጭንቅላትዋ ውስጥ ዘልቆ ሊገባ አልቻለም። ለአሞር ጊዜ ቢሆንም ለደስታዋ ወሰን አልነበረውም፣ ለአሞር ጊዜ ብቻ! ነገሩን ባሰብኩት ቁጥር ለዚያች ምስኪን ሴት አልቅሺ፣ አልቅሺ ይለኛል። ከዚያም አልር !ከልብሽ አዜኒላት› እያለ ሀሊናዬ ይውተውተኛል።››

ይህን እንዳልች እውነትም ከዚያች ቆንጆ ፊትና ውብ ዓይኖች የእምባ ዘለላዎች ኩስል ብለው እንደ ጎርፍ ፈስሱ፣ ተንጠባጥበውም የለበሰችውን ልብስ አራሱ። ይህን ጊዜ «አይ ምስኪን!» አለች ኤሊኖር። ምስኪን ብሱ

መናገር ይቀናታል። «ታሪኩ አሳዛኝ ነው፤ ግን የኃጥያት መጨረሻው ሁሌም ሀዘን ነው» ስትል «የፍቅር መጨረሻም ሀዘን ነው» አለች ሲ/ር ማሪ። «ከፈጣሪ ፍቅር ሌላ» በማለት ራስዋን አረመች።

«አይ፣ የሁሉም ምድራዊ ፍቅርም ቢሆን መጨረሻው ሀዘን ነው ብሎ ለመደምደም ይከብዳል» ስትል ኤሊኖር ጣልቃ በመግባት ጮክ ብላ ተናገረች። «እርግጥ ነው ሴቶች ወንዶችን ሲያፈቅሩ መጨረሻው ሀዘን ሲሆን ይችላል። ለምሳሌ እናት ለልጆችዋ ያላትን ፍቅር ተመልከቺ። ከዚህ ዓይነቱ ፍቅር ሀዘን አላይበትም። ሲስተር ለምን ይሆን ልጅትዋ ለተወሰነ ጊዜ ብቻ ተደስታ የኖረችውን ምክንያቱን ብታሰረጂኝ ደስ ይለኛል።»

ምዕራፍ ሃምሳ አራት

ቃልዋን ሰጠቻት

«አሁን የማወራልሽ» አለች ሲ/ር ማሪ ቀጠለችና፤ «ፍቅረኞቹ ወደ ማይታወቅ ግን ተስፋ ወደ ተጣለበት አገር ነበር ለመሄድ ያሰቡት። ወደ እዚያም በመሄድዋ ያቺ ምስኪን ከህሊና ወቀሳ የምትርቅና በሠራችው ሥራ የማትጸጸት መስሎአት ነበር። ለማንኛውም ግታውኑ ጨረቃ ወለል ብላ ወጥታ ሳለ ጉዞአቸውን ለመጀመር ተነሱ። በመርከብ ለመሳፈር ወደ ባህር ዳርቻ ሄዱና ከዚያ ቁጭ ብለው ጨዋታ ጀመሩ። እንዲያው ያቺ ረዳተ-ቢስ ምስኪን፤» ካለች በኋላ ቢቫን አሁንም ማልቀስዋን ቀጠለች።

«ኤሊኖር እምባ በአምባ በመሆኔ አትሰልቺኝ፣ ልጅትዋ በጣም ስለምታሳዝነኝ ነው። የእርስዋ ጉዳይ በተነሳና ትዝ ባለኝ ቁጥር የማደርገውን ያሳጣኛል። ለጥቂት ሰዓቶች ደስታ ተብሎ የተሰዋ ሕይወት ይዘገንነኛል፤ ያሳዝነኛል። ያቺ ምስኪን የጨረቃ ብርሃን ከውሃ ላይ አርፎ መብለጭለጩን አያየች ታዋራዋለች፣ ጉንጩን ትስማለች። እርሱ ግን ሳይታሰብ በድንገት ጸጥ ይልባታል። ከባድ የሆነ ሀዘንም ከፊቱ ላይ ይነበባል። ስለምን እንደሚያስብ ሰትጠይቀው ሳያስብና ሳያሰተውል ይመልስላታል። ምን ብሎ መልስ የሰጣት ይመስልሻል?

«ስለልጆቼና ስለባለቤቱ!»

«ጨረቃ ብርሃንዋን መስጠት ቀጥላ ከጨረቃዋ የሚፈነጥቀው ብርሃን ከመርከቡ ተንፀባራቂ አካል ላይ በማረፉ ለመርከቢቱ የተለየ ድምቀት ሰጥቷል። በተለይ ደግሞ በማዕበል የሚርገበገበው የባህር ውሃ ከነብርሃኑ

ከመርከቡ ጋር ሲጋጭ ማየቱ የተለየ ደስታ ያስታቅፋታል። ወዲያው ደግሞ ማዕበሉ አይሎ ውሃው በይበልጥ ስለተተራመሰ ያንን የተፈጥሮ ውበት አያደነቁች ሳለ ነበር አሳዛኙን ዜና የሰማችው። ስተወሰነ ጊዜ ቃል ለትተነፍስ ዝም አለች። በጦር እንደ ተወጋ ሰው ከተቀመጠችበት ድንጋይ ሆና ቀረች። እነዚያ ቃላት ልብዋን ከሁለት ነው የሰነጠቁት። ቆይታ ቆይታ «ምኔን ነው ያልከው?» ብላ ጠየቀችው። ያ ቅጥ ያጣው ፍቅርዋና የወይፊት ተስፋዋ ሁሉ በአንድ ጊዜ ጭልምልም ብሎ አፈር ድሜ ሲግጥ በአሳብ አየችው።

«ሚስቴና ልጆቼ» ሲል ደገመላት። ከዚያ በኋላማ ሲትቦዋ በይበልጥ ድንጋይ ሆነች። ትዳር አለው ብላ ያላሰበችውና ያላለመችው ነገር ስለሆነ አለመሞትዋም የሚደነቅ ነው። የምትይዘውና የምትጨብጠውን አጥታ ከው ብላ ቀረች።

«እንዴት ይገርማል» ስትል ኤሊኖር ተናገረች። «ትዳር ያለው ሰው ለመሆኑ ቀደም ሲል ማወቅ ነበረባት። አንድ ወንድ ትዳር ያለው ከሆነ ሰለእርሱ ትዳር መያዝ ማንኛውም ሰው ያውቃል።»

«አታውቅም ነበር» አለች ሲ/ር ማሪ። «ትዳር እንዳለው ጨርሶ አልጠረጠራትም። ይህ ሰው ለንደን ከተማ ውስጥ ዘወትር ይታይ የነበረው ብቻውን ነው። የትም ሲገናኙ ባስቤቱን ይዞ አልመጣም። ሌላው ነገር ደግሞ የትዳር ጓደኛው እስከዚህም የታወቀች ሴት አልነበረችም።»

«ክፉ ሰው ቢሆን ነው ይህን የደበቃት» ብላ ኤሊኖር አሳብዋን ስትሰነዝር «አንዳንድ ጊዜ እኮ ሰዎች በሚገባ ካላጤኑት እዳ ውስጥ ሲገቡ መጨረሻው ምን ሊሆን እንደሚችል አያገናዝቡም» በትል ሲ/ር ማሪ ግልቃ ገባች። «አዋቂና ጎበዝ ሰው እንደ ነበር ስምቻለሁ። ምናልባትም በዚያን ጊዜ የፈጸመው ስህተት የመጀመሪያው ሊሆን ይችላል። ግን ለዚህ ስህተት የከፈለው እዳ በጣም ከባድ ነው የሚመስለኝ። መርከቡ ጉዞውን ለመቀጠል ሲዘጋጅ መለያየት እንዳለባቸው ነገረችው። 'ከሁለት ያጣ' ይሉሻል ይኼ ነው። መለያየት ብቻ ሳይሆን ዳግም መገናኘት እንደሌለባቸውም ገለጸችለት። እኔ እንደማውቀውና እርስዋም እንደ ተናገረችው፣ ሰውዬው የሌላ ሰው ንብረት መሆኑን ስትገነዘብ እንደ አሳት ነው ያቃጠላትና ያንገበገባት። በእርስዋ እምነት ሰውዬው ከእርስዋ ሌላ የሚወዳት ሴት በዓለም ላይ አልነበረችም፤ አሁን ግን አለች። በመጀመሪያ እንደ ማበድም እንደ መሳትም አደረጋት። ብሽቀቱ እጅግ በጣም እንጨባረራት። ሰውዬው

ሁናቴዋን ሲያይ «ይህን ያህል ማልቀስ እኮ የለብሽም፣ የገደልኩሽ ያህል ነው የተሰማኝ» አላት።

«የሠራኸው ሥራ ከዚያም የከፋ ነው» ስትል መለሰችለት። «ባጣዋ ነው የጨከንክብኝ። ወደድኩህ፣ አፈቀርኩህ፣ አሁንም እወድሃለሁ። ገና ከመጀመሪያው አሁን የነገርከኝን ባውቅ ኖሮ የሌላ ሴት ባል አልሰርቅም፣ አቅመ-ደካማ ከሆኑ ልጆችም አባታቸውን የመቀማት ኃይል አይኖረኝም ነበር። የዚያን ዓይነት ባህርይ ያላት እቡይ ሴት አይደለሁም። አባት ልጆቹን ማፍቀርና መንከባከብ ሲገባው እኔ ልነጥቃቸው፣ የዚህ ዓይነቱ ጭካኔ አልተፈጠረብኝም። በሕይወት ዘመኔ ሁሉ የምወደው ነገር ቢኖር እውነትን ይዞ መጓዝ ነው። በለሳብ የሳልኩህ እንጂ በውን በአካል ያገኘሁህ አይመስለኝም ነበር። ከወንዶች ሁሉ አንተ ብቻ ነህ ልቤን ሰውረህ በፍቅር ያሳበድከኝ። ነገር ግን አሁን ያወጣኸውን ምሥጢር ቀደም ብዬ ባውቅው እስከዚህ በፍቅርህ አልጠመድም፣ ስለአንተም ደንታ አይኖረኝም ነበር። የሌላ ሴት ባልና የልጆች አባት መሆንህን ነግረኸኝ ቢሆን ገና ከጅምሩ አልጠጋህም ነበር» ብላ ስለልጅትዋ ታሪክ ነግራት ቀጠል አድርጋም «ልጅትዋ አታሳዝንሽም?» ስትል ኤሊኖርን ጠየቀቻት። «ሕይወትዋን በሙሉ አሳልፋ የሰጠችው ለዚያ ቅጽበታዊ ደስታ ነው።»

«በጣም ነው የምታሳዝነው» በማለት ኤሊኖር መለሰችላት። «የህዘኔታዬ መጠን ይኼ ነው ልልሽ አልችልም። በርግጥም ምስኪን ሴት ናት።»

«ካሳዘንኸሽ ስለልጅትዋ አስተዛዝኜ ሰናገር ሦን ማለቱ እንደሆነ ገብቶሻል ማለት ነው። ይኸውልሽ የምስኪን ምስኪን ማለት እርስዋ ናት» አለች ሊሪ ማሪ። «ብዙ ሰዎች በእርስዋ ላይ ይፈርዳሉ። ሆኑም ቀረም የልጅትዋ ታሪክ የሚያበቃው ከፍቅረኛዋ ጋር ለዘላለም ስትለያይ ሲሆን ስውዬው ስትለየው 'እፎይ ተገላገልኩ' ይበል ወይም ይናደድ የሚታወቅ ነገር የለም። እርስዋ ግን ከውሳኔዋ ነስንስ አላለችም።

«ከደረሱበት ደርሰው በመጨረሻ መለያየት፡ ጠቃሚታ ስለሌለው አብረው እንዲቆዩ ሰውዬው ብዙ ለመናት፣ ተማጸናት። ከዚያ በኋላ ወደ ባልዋ ተመልሳ ለመሄድ እንደማትችልም አስረዳት። እርሱም ቢሆን ወደ ቤቱ ለመመለስ እንደማይችል ነገራት። እርስዋ ግን አሳብዋን ለመቀየር አልፈለገችም። ከነአካቴው ስለምንም ነገር መነጋገር ስላልፈለገች ከነበሩበት ጥላው ሄደች። አየሽ ኤሊኖር፣ ልጅትዋ በለራስዋ ስትናገር እንዳለችው ክፉ ሴት በመሆንዋ ባልናጎን ጥሳ ነው ያሄደችው። ነገር ግን ክፉና እቡይ ሴት ብትሆንም እስከዚህ ጨከና የሌላ ሴት ባል መቅማት አልፈለገችም፣ በተለይም የልጆች አባት።»

«ምናልባት እኮ በአንድ ወቅት ጨዋና የተከበረች ሴት ልትሆን ትችላለች» በማለት ኤሊኖር ስትናገር «አዎን ጨዋ ነበረች፣ ቢሆንም ከጊዜ በኋላ እንደ ሰማሁት ልጅትዋ ወደ ቤትዋ አልተመለሰችም። ባለመመለስዋም ሰው ሁሉ የገመተው ከፍቅረኛዋ ጋር እንደሆነች ነው። ግን ሥጂንችሽ ነገር፣ እንኳን እርስዋ ፍቅረኛዋም ወደ ቤቱ አልተመለሰም። እርስዋ ከዚያ በኋላ የት እንደ ሄደች፣ እርሱም የት እንደ ደረሰ እንቆቅልሽ ሆኖ ነው የቀረው። ሰዎች ግን 'አብረው ናቸው' እያሉ ያወራሉ።»

«ማራ የሚያጋባ ታሪክ ነው» አለች ኤሊኖር አሳብ እንደ ገባው ሰው ዝግ ብላ።

«እውን ልክ ነሽ፣ ነገሩ ሁሉ ግራ የሚያጋባ ነው። ከሰማኋቸው አሳዛኝና እውነተኛ ታሪኮች ሁሉ የዚያች ሴት ሕይወት በዚያ ቅጽበታዊ ደስታ የተነሳ እንደ መበላሸቱ ያህል የሚያሳዝነኝ ታሪክ የለም» ስትላት «ልክ ነው ያሳዝናል» አለች ኤሊኖርም። «ቤትዋን ጥላ ከመሄድ በስተቀር ሌላ የሠራችው ኃጥያት የለም። ለምን ይሆን ወደ ቤትዋ ያልተመለሰችው?»

«ለምን እንዳልተመለሰች ግልጽ ነው። ባልዋን ጨርሶ አትወዳቸውም። በኋላ ደግሞ ሙሉ ልብዋን ለዚህኛው ወንድ ነው የሰጠችው። ልብዋ በዚህኛው ወንድ ተሰርቆ ሳለ እንዴት ብላ ወደ ማትወደው ሰው ትመለስ ስለዚህ የት እንደ ሄደች አይታወቅ እንጂ አገር ጥላ መሄድዋ እሙን ነው። ወደ ባልዋም ይሁን ወደ ሥጋዊ ዓለም እንዳልተመለሰች እርግጠኛ ነኝ።»

«ሞታ ይሆናላ» አለች ኤሊኖር ሀዘን እየተሰማት።

«ይኸላታል፤ ከዚያ የተሻለ ምን ምርጫ አላት ብለሽ» ስትል ሊሪ ማሪ ሀዘን እየተሰማት ተናገረች። «የሕይወት ጣዕም አጥታ ከምትኖር መሞቱ ነው የሚበጃት» ስትላትም «ሰውዬውስ ምን ሆኖ ይሆን?» ስትል ኤሊኖር ጠየቀች ከአጭር ጊዜ ዝምታ በኋላ።

«እኔ እንጃ! ኩተለያዩ በኋላ ስለእርሱ የሰማሁት ነገር የለም። ደፍሮ ወደ ቤቱ ለመመለስ እንዳልቻለ ግን አውቃለሁ። ምናልባትም ሚስቱን ፈርቶ ይሆናል። 'ከቤቴ ብመለስ ይቅርታ አታደርግልኝም' ብሎ ተጠራጥሮም ሊሆን ይችላል» ባለቻት ጊዜ «ነገር ግን» አለች ኤሊኖር፣ «እኔ

እንደሚመስለኝ ምንም እንኳን ሰውዬው ደካማና ቂል መስሎ ቢታይም ጥፋቱ በይበልጥ የሴትዮዋ ነው» በማለት በሴትዮዋ ፈረዱች።

«ቀደም ሲል እንደ ነገርኩሽ ከልብ ሰለመነጨው ፍቅርዋ የምጠራጠረው አይደለም። በጣም ትወደው ነበር። ለማንኛውም የህሊቱ ሰዎች ሕይወት ብልጭ ካለ በኋላ ድርግም ብሎ ነው የጠፋው። ስለእንድ ነገር አሳብሽን ስጪኝ እስቲ። አንቺ የዚያ ሰው ሚስት ብትሆኚና ወጂ ቤቱ ተመልሶ ቢመጣ 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ብለሽ ትታረቂው ነበር? እንዴት ብሎ ከወጥመዱ ውስጥ እንደ ገባ በማመዛዘን ማሰቡ ነው። ይህ ሰው በፍቅር ተደልሎና በውዳሴ ከንቱ ተታልሎ ነው ከዚህ ወጥመድ ውስጥ የገባው። ለንደን ከተማ ውስጥ የታወቀች ቆንጆ ሴት አፈቀረችው። ከአርስዋ ሸሽቶ ርቆ ሊሄድ ቀርቶ ከመጻፍዋ ሰር ሊያመልጥ አልቻለም። ቶሎ ድረሰልኝ ብላ ጠርታው አገር ጥለው እንዲከበልሉ አጥብቃ ለመነችው። የዚህ ዓይነቱን ፈተና ሊቋቋም የሚችለው የትኛው ወንድ ነው? አንቺ የዚያ ሰው ሚስት ብትሆኚ የነገሩን አመጣጥ በማመዛዘን ይቅር ትይዋለሽ ወይስ አትይውም ኤሊኖር?» ብላ ስትጠይቃት ኤሊኖር ግራ ተጋብታ ፈዝዛ ቀረች። ቆይታ ቆይታ እምባዋ ግጥም አለ።

«አዎን» አለች ሬጋ ብላ እምባ እየተናነቃት። «ሚስቱ ብሆን 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ብዬ እታረቀዋለሁ።»

«ያልሽውን በማለትሽ ፈጣሪዬን አመሰግነዋለሁ» ካለች በኋላ ሲር ማሪ አምርራ አለቀሰች። ትንሽ ቆየችና «በዚያች ምስኪን ሴት ላይ ፍርድ ስጪ ብትባይስ ትጨክኚባታለሽ? ወይስ እርስዋንም ትምሪያታለሽ» ብላ ስትጠይቃት «እንዲህ ያለውን አያምጣ» አለች ኤሊኖር። «በሂዚው በሥራችው ሥራ ተጸጽታ ተመልሳለች። ቢሆንም ነገሩን ጠለቅ ብለው ሳይሆን ላይ ላዩን ሲያዩት ከባድ ኃጥያት ነው የፈጸመችው።»

«ይህን እውነተኛ ታሪክ ለምን ብዬ እንደ ነገርኩሽ ገብቶሽ የለ? ታሪካቸውን ያጫወትኩሽና የፍርድ ውሳኔ ያስተላለፍሽባቸው ሁለት ሰዎች ኃጥያት በባለቤትሽና በአንቺ መካከል ከደረሰው ጋር ሲነጻጸር የእናንተ ያንሳል እንጂ በምንም ዓይነት መሰፈርት ሊበልጥ አይችልም» ብዬ አስባለሁ።

«የነገርሽኝ ዓይነት ሌላ አሳዛኝ ታሪክ ይኖራል ብዬ አልገምትም» በማለት ኤሊኖር ስትመልስላት ሲ/ር ማሪ ደንግጣ ቀና ብላ በማተኩር

አየቻት። ግን ኤሊኖር የጥርጣሬ መልክ አሳሳየችም። ፊትዋ ላይም ለውጥ አልታየም። የነገረቻት ታሪክ የራስዋ ስመሆኑ ጨርሶ አልገባትም።

«ባለቤቴን የቀማችኝ ሴት በአርግጥ ደፋርና ባለጌ ስመሆንዋ የሚያጠያይቅ አይደለም። በነገርሽኝ ታሪክ ውስዋ ከተጠቀሰችዋ አሳዛኝና ምስኪን ሴት ጋር የማትነጻጸር ክፉ ሰው ስለሆነች ጨርሶ የተለየች ናት።»

«እንዴት ልታውቂ ቻልሽ ልጂ? እርስዋም ብትሆን እስ ከዚህ የከፋ ታሪክ ሊኖራት ይችላል። ማን ያውቃል እንበል የእርስዋም ታሪክ ከዚህችዋ ሴት ታሪክ የከፋ ቢሆን ይቅር ትያታለሽ?» ብላ ስትጠይቃት አሁንም ከፊትዋ ላይ የርህራሄ ስሜት አልታየም። እንዲያውም ከአካቴው የበቀል ስሜት ያደረባት ይመስል ፊትዋ ቱቲዋወጠ።

«ጭካኔ የተሞላባት ሴት በመሆንዋ ማድረግ የሌለባትን ድርጊት ነው የፈጸመችው» አለች ኤሊኖር በዝግታ። «የሊንዋ እመቤት ቪቫን ባለቤቴ ትጻር ያለው ሰው መሆኑን ማወቅ ነበረባት።»

«ላታውቅም ትችላለች» ስትሳት «ካሳወቀች በይበልጥ መወቀስ ያለበት ባለቤቴ ነው» በማለት ኤሊኖር መለሰችላት። «ትጻር ያለው ሰው ስመሆኑ ከደበታት እርሱ ላይ ነው ኃጥያቱ የሚበዛውና ጥፋቱም የሚሆነው።»

«አንድ ነገር ንገሪኝ አቦቲ» ስትል ሲ/ር ማሪ አጥብቃ ያዘቻት። «የሊንዋ እመቤት ቪቫን በዚህ ዓይነት መታለልዋን ብትደርሺበት ይቅርታ ታደርጊላታለሽ?» ስትል በመከሳተር ጠየቀቻት። በዚህ ጊዜ ኤሊኖር ሳታመላክል «አምን ይቅር እላታለሁ» ብላ መለሰችላት።

«ፈጣሪ ሁሉንም ነገር ያመቻቻል» ስትል ሲ/ር ማሪ ተናገሪች። «አሁን እንግዲህ ወደ ጀመርነው ጨዋታ እንመለስ። ባለቤትሽ ወደ ቤቱ ቢመለስ እርሱንም ይቅር ትዪው የለ? ልብሽ ፍህሩህ..» ብላ ስትጀምር ኤሊኖር ጣልቃ በመግባት «ልቤማ ከመቁሰል አልፎ ተሰባብሮአል» አለቻት። «ልቤ ተሳልሟል፣ ተሸራርፎአል» አለች ቀጠለችና። «ቢላሳተና ቢሰባበርም ግን አልሞተም፣ ሕይወት አለው። ሕይወት ስሳለውም ይንቀሳቀሳል። በሕይወት ከተንቀሳቀሰ ደግሞ 'ፍቅረኛዩን ስጡኝ' አደለ መወትወቱ አልቀረም። አሁንም ጥሌን የክበለለውን ወንድ አምጪ አደለ ይጠይቀኛል።»

«ካሳሰበው ፈተና ውስጥ ገብቶና በሰው ተመርቶ የሄደ ሰው ብትዪ ይሻላል» ስትል ሲ/ር ማሪ ጮክ ብላ ተናገረች። «ሰማሽ ኤሊኖር ያሁኑን

ብቻ አይደለም ማየት ያለብሽ። የወደፊቱንም ለማየት ሞክሪ። አሁኒ ሌላም ነገር ልጠይቅሽና መልሱን ንገሪኝ። ለመሞት እያጣጣርሽ ነው እንበል። በዚያች ሰዓት አልጋ ላይ ተኝተሽ 'ሁለም ነገር ገደል ይግባ በዓለም ላይ ያለ ሁሉ እንደ ፈለገው ይሁን፤ በአፍ ጢሙ ይደፋ፤ እኔ ብቻ ሰሞት መንግሥተ-ሰማይ ልግባ' ማለት ትጂያለሽ?» ብላ ሰቅጠ ይቃት «እይ እሱንስ አልልም፤ ከባለቤቱ ጋር 'ይቅር ለእግዚአብሔር ብንባባል' ብዬ ማለቤና አሳቤን መግለጼ አይቀርም» ስትል መለሰችላት።

«ታዲያ መጪረሻው ሰዓት ላይ ማለቴ ከሞት አፋፍ ላይ ሁነሽ ይህን የምትዪ ከሆነ ከአሁኑ መታረቁ ምን ይገዳል?» ብላ ስትጠይቃት ዝም ዝም ተባባሉ። ከአጭር ጊዜ ዝምታ በኋላ ግን ኤሊኖር ከሲ/ር ማሪ አንገት ላይ ተጠመጠመች።

«ሲ/ር ማሪ» ብላ ስምዋን ጠርታ «ባለቤቴ ይቅርታ ሊጠይቀኝ ከመጣ ይቅርታ አደርግለታለሁ፤ ልቤ ቂም ሳይቋጥር እቀበለዋለሁ» በማለት ኤሊኖር ስትመልስላት ቪቫን ምኞትዋ ሰለተሳካላት በጣም ደስ አላት።

ምዕራፍ ሃምሳ አምስት

ከማድያ የከፋ

ሰር ልዮኔል ራይጸል ከቪቫን ጋር ከተሊያየ በኋላ ተደስቶ የሚኖር ሰው አልነበረም። ኑሮውን የሚገፋው በቁሞትና ራሱን በመበደል ሲሆን የየእለት ሕይወቱን የሚመራው የህፍረት ማቅ ለብሶ ነበር፤ ያም ኑሮ ከተባለ። ጠዋት ማታ ራሱን ስለሚገስጽ በሕይወት ሰመቆየት የነበረው ጉጉት እሰከዚህም ሆነ። አንዳንዴ የሠራው ሥራ ትክ ሲለው 'አሁን እንደ እኔ በሕይወቱ የቀለደና ኑሮውን በገዛ እጁ ያበላሸ ሰው በዓለም ላይ ይገኝ ይሆን?' እያለ ራሱን ይጠይቃል።

ሁለቱ በተለያዩበት እለት ቪቫን ትነግረው የነበረው ነገር እውነት ለመሆኑ እንኳን ሰይጥ ለማወቅ አልተቻለውም። 'ሁለተኛ አንገናኝም' ስትለው ቀልድ እንጂ እውነት አልመሰለውም ነበር። ነገሩ እውነት ሆኖ ሲመጣ ግን በጣም ነው የተገረመው። መገረም ብቻ ሳይሆን ክው ብሎ ነው የደነገጠው። ለረጅም ጊዜ «ዳግም እንገናኛለን» የሚል ተስፋ ነበረው። በተሰፋ ብቻ ሳይወሰን ያምንበትም ነበር።

ቪቫን ከአጠገቡ ከሄደች በኋላ ከባሀሩ ጻርቻ ከአሸዋው ላይ ለረጅም ሰዓት ከወጪያ ወዲህ እያለ ተጎቀራጠጠ። እንደ ተለያዩ ርቃ እስከትሄድ ድረስ በዓይኑ ተከተላት። ልክ ከዓይኑ ስትሰወር ባህሩ በሚሰበል ተናውጠ ሰለነበር ከዚያ ሙስጥ የገባችም መሰለው። እየጮኽ ወደ ነበረችበት ሮጠ ግን አላገኛትም። ከዚያን ጊዜ ወዲህ ዓይንዋን አላየም።

ሰር ልዮኔል ከዚያ በኋላ እጅግ በጣም ነው ግራ የገባው። ግራ ስለተጋባም የሚያደርገውን ያላጣዋል። ራሱን በአሳብ ባህር አሰምጦ ከነበረበት ብዙ ከቆየ በኋላ ሌላ ምርጫ ስላልነበረው ወደ ዎሪስ ከተማ ለመሄድ ከመርከብ ሙስጥ ገባ። ቀደም ሲል ከባህሩ ጻርቻ የሄደው በሌላ ባቡር ሲሆን በዚያን ሰዓት ቪቫን አብራው ነበረች። አሁን ግን ብቻውን ስለነበር ባዶ የመሆንና የቀፎነት ስሜት ተሰማው። በቡጢ እንደ ተመታ ሰው ነገሩ ሁሉ ዞረበት። ግን ነገሩ ሁሉ ቢምታታበትም ሰውር ሃሊናው ከሞንቶቱና ከሀሊና ወቀሳው 'የአሁኑ ይሻላል' የሚል መልእክት በቋሞት አሰማው።

ሰውዬው በተፈጥሮው ከሺና ክሩ ሰው ስላልነበረ በሴት ጮሌ ምሳሰ ተገፋፍቶ ወደቢሀ ኃጥያት የገባ ለመሆኑ ደጋግሞ ለራሱ ነገረ። ነገሩን አውጥቶና አውርዶ ሲያስላስለው መጂጫ ያጣለታል። እንዲት ብሉ ከእንደዚያ ያለ ስህተት ውስጥ ሊዘፈቅ እንደ ቻስ ማወቅ ተሳነው። መርከቡ ወደነበረበት የባህር ጻርቻ ሲያመራ እርስዋ ወደሄደችበት አቅጣጫ ለመሄድም ፈለገ። ከዚያ ቦታ በጨለማ ብቻዋን እስከ መጪረሻው ትቶ መሂዱ የጭካኔ ሥራ መሰለው። ሆኖም ግን እንዳይከተላትና ጻግም እንዳይፈልጋት አስጠንቅቃዋለች። ስለዚህ ከዚያ በኋላ እርስዋን መፈለጉ ሞኝ እንደሌለው ተገነዘበ። ቢያገኛት እንኳን ፊት ልትነሳው እንደምትችልም ጠረጠረ።

ከለንደን አብረውት የመጡ ሁለት መንገደኞች አፈጠጡበት። ለንደን ውስጥ ባቡር ላይ ከተሳፈሩ ጀምሮ ዓይናቸውን ስባው የነበረችው ቆንጆ ሴት አሁን ከእርሱ ጋር የለችም። እርሰ በእርስ በመጠቃቀስ ስለቆንጆዋ ሴት ሁለቱ ወንዶች ሲነጋገሩ ለማቸው። የሚያወጧቸው ነገር ባይኖርም ለማወቅ ያህል ብቻ ጉዳዩ ብዙ እወያያቸው። ያቺ ገና ሊያይዋት ልብ የምትሰርቀዋ ቆንጆ ሴት ቀደም ሲል ከሰውዬው ጋር ተጣብቃ ነበር ያይዋት። «ታዲያ አሁን ዮት ነባች? ማንን አምኖ ነው ያቺን የመሰለች ቆንጆ ብቻዋን የለተቃትና ከዓይኑ ያራቃት? ሰውዬው የብቸኝነት ለሚት

የተሰማው ይመስላል፤ ሰውነቱም ተቀያይሮአል። ነገሩን ሲያጢኑት ገረ ያታባል። ሰውዬው እንዴት ባንድ ጊዜ እስከዚህ ሊለወጥ ቻለ? ፈተ ገርጥቶአል፤ የሮንቀት ምልክት ፊቱ ላይ በግልጽ ይነበባል፤ የከፍው ሰው ለመሆኑ ጥርጥር የለውም» እያሉም ከማያገባቸው ውስጥ በመግባት ብቁ ፈተፈቱ፤ ሰውዬውንም በመሬ ብዙ ቦጫጨቁት።

ከሁለቱ ሰዎች እንደኛው ደፋር ብጤ በለነበር «ጌታውን ብቻውን ነው እንዴ የሚጓዙት?» ብሎ ጠየቀው። ነገር ግን የሰር ልዮኔል የተከሳተረ ፊት፣ የንቀት አመለካከትና ግልምጫ ጠያቂው ሌላ ጥያቄ ለመጠየቅ አድል አልሰጠውም። ጥልቅ ባዩ በመሸማቀቅ ፊቱን አዞረ።

ደፋሩ ሰው ልክ ነበር፣ ሰውዬው ብቻውን ነው የሚጓዘው። ከአስበበት በቅሎ እንዲደርስ ይገፋፋው የነበረው ኃይል አሁን አብሮት የለም። በውሸት ብርሃን ስለነበር የተመራው ተከትሎት የመጣው ፍጡር ተሰውሮበታል። 'ብቻውን ኖት?' የሚለው ሐረግ ግን በጣም ከነከነው። ባቡሩ ወደፊት እየገሰገሰ ሲጓዝ ወደ ሷላ መለስ ብሎ የደረሰበትንና ጥሎት የመጣውን ሕይወት ማሰላሰል አልፈለገም። በፈጸመው ድርጊት የደረሰበትን ጸጸትና ጭንቀት ከህሊናው መንጭቆ ለማውጣት ነበር ፍላጎቱ። ሆኖም ህሊናነ በቀላሉ ማዘዝ ስለማይቻል ዓይኑን ሲጨፍን እንኳን የዚያች ቀንጆ ሴት ፊት ድቅን ይልበታል።

በደስታ የተፍለቀለቀው ፊትዋና ደም የዞረበት ክንፈርዋ በአሳብ ያያቸዋል። ያ ደስታዋ ደግሞ የመጀመሪያዋና የመጨረሻዋ እንደሆነ ልቦናው ያውቃል። እንቅልፍ ወስዶት እንደ ባኔነ ሰው እሱም በዚያች ቅጽበት ከአሳቡ ባንኖ የነቃ መሰለው። ያፈጠጠ ዓይኑን ጨፈነው። አሁንም ያቺ ጥላው የሄደችው ቆንጆ ሴት በዓይነ-ህሊናው ታየችው። ስሜቱን መቆጣጠር ስላቃተው አምርሮ አለቀሰ። እምባው ክጉንጮቹ ላይ እንደ ጎርፍ ፈለሱ። ምኑው ባሳየኋት ሲል ሰውነቱን አሳቀቀ። የሆነው ሁሉ እንዳልሆነ ቢሆንና ሴትዮዋን እንዳልተገናኛት ለማድረግ ቢቻል የነበረውን ሀብት ሁሉ ቢሰጥ ቅር እንደማይለው ለራሱ ነገረ።

«የት ነው ያለችው? ከባህር ውስጥ ገብታ ሰጥማለች? ፖሪስ ከተማ ውስጥ ከሚገኙት ሆቴሎች መካከል ከአንደኛው ውስጥ ገብታ ቁም ብላለች? ወደ እንግሊዝ አገር ተመለሰች? ከዚያስ ተመልሳ ምን እየሠራች ነው? ምንስ እየሆነች ነው? ከባልዋ ቤት ተመልሳለች? ካልተመለሰች ታዲያ የት ነው ያለችው?»

ከባቡሩ ውስጥ ቁጭ ብሎ የሐዲዱን ኪሳታና የሞተሩን ጫጫታ ሲሰማ የጠየቃቸው ጥያቄዎች ነበሩ። ቀጥሎም «ምነው ችዕግሥቴን ቢሰጣትና ረጋ ብላ ነገሮችን በማመዛዘን እኔ ያልኳትን ብትሰማ ምነው ጥቂት ቆይታና ምክሬን ሰምታ እንድ የሆነ ነገር በደርገላትብ እኔ እንጻልኳት ቢሆን እኮ ሁሉም ነገር ደህና ይሆን ነበር» ሲል ከአሳቡ ጋር ግብግብ ገጠመ።

ስለቆንጆዋ ሴት ያውጠነጥነው የነበረው አሳብ ሽዝም እጅግ ብርቱ ሆኖ ቢከብደውም ወርውሮ ሊጥለው ግን አልቻለም። በተፈጸመው ስህተት እየተንገበገበ ፖሪስ ከተማ ከሚገኘው ባቡር ጣቢያ ደረሰ። ያኔም ቢሆን ህሊናውን አስጨንቆ የያዘው አሳብ 'የት ገባችኮ?' የሚለው ጥያቄ ነበር። አብረው የሚመጡ መስሎት ከናስ እንዲያዝሳቸው አሰቀድሞ ካዘዘበት ሆቴል ከመሄድ በስተቀር ሌላ አማራጭ ሰላልመጣለት ወደዚያው ሄደ።

«ጌቶች ብቻውን ነው እንዴ የመጡት? ከሌት ጓደኛዬ ጋር ነው የምመጣው ያሉ መሰሉን ነበር» ብሎ አስተናጋጁ ሲጠይቀው «እምን ብዬ ነበር፤ አርስዋ ዘግይታ ነው የምትመጣው» ሊል ቾኩሉ መሰለለት።

«በርከት ያሉ የእሜቴ ሻንጣዎች ቀደም ብለው ደርሰዋል» ካለ በኋላ «ሻንጣዎቹ ምን እናድርጋቸው?» ብሎ አስተናጋጁ ጥያቄ ቢጠይቀው «ያሻንጣዎቹ ባለቤት አስከ መጣች ድረስ ከእቃ ማስቀመጫ ክፍሰችሁ ውስጥ ማቀየት ነዋ» ብሎ መለሰለት።

ልዮኔል ቀደም ብሎ እንደ ወጠነው ከሆቴል ቤቱ ቀየ። አሁንም ቢሆን 'ምናልባት አሳብዋን ለውጣ ትመጣለች' የሚል አሳብ አልተለየውም። አርስዋ ግን አሳብዋን በሳልቀየረች የተመኘው ነገር መና ሆኖ ቢቀርም አስከ ተወሰነ ቀን ድረስ ከዚያው መቆየቱን መረጠ። ከዚያም ሆኖ ነው ለሊኑ መስፍንና ከበርቴ ደብዳቤ የጻፈላቸው። ከደብዳቤው ውስጥ ግን ያቺ ወጣት ቆንጆ ሚስታቸው ጥላው እንደ ሄደች አልገለጸላቸውም። ለዘላለም መለያየታቸውን ከበርቴው እንዲያውቁ አልፈለገም። ደብዳቤው ከጻፈላቸው ሥፍራ ለአንድ አሥር ቀን ያህል በለሚቆይ ከፈለጉት ከዚያ ሊያገኙት እንደሚችሉ ግን ነግሮአቸዋል። ሚስትን የሚያህል ንብረት ቀምቶ ከፈለጉኝ ብሎ ነገር እንኳን አይገባም። አርሳቸውም ቀላል ሰው ሰላልነበሩ ለጻፈላቸው ደብዳቤ መልስ አልሰጡትም፣ የቪሻንም ወሬ እስከ መጨረሻው አልተሰማም።

ከሆቴል ቤቱ የነበሩ ሠራተኞች «ይህ አንግሊዛዊ ምን ነካውን በጣም ነው የሚያዝነውና የሚተክዘው» እያሉ ይገረማሉ። ብዙ ገንዘብ የጠፋበትም መሰላቸው። ልዮኔል በስልክ ክፍል ባስያዘበት ጊዜ መልእክቱን የተቀበሰው የሆቴሉ ሥራ አስኪያጅ ሲሆን ስለሴትዮዋ ሊያነሳበት አልፈለገም። ቀናት እያለፉ ቢሄዱ ሰር ልዮኔል የአርባ ቀን እድሉ ምን እንደሆነ እየገባው ሄደ። ሎርድ ሊን ለደብዳቤው መልስ አልሰጡትም፣ ቪቫንም እንደ ተለየችው ቀረች፣ እርሱም ብቻውን ከነበረበት ቀረ። በዚህም ሎርድ ሊን እርሱን ለመከሰስ እንዳላቀዱ ጠረጠረ። እንዲሁም ቪቫን ወደ እርሱ እንደማትመጣ በትክክል አወቀ። በእርሱ እንዝህላልነትና ሞኝነት የሦስት ሰዎች ሕይወት መበላሸቱንም ተገነዘበ።

አሁን ምን ያድርግ? ከነበረበት መቆየቱ ጥቅም እንደማይሰጥ ስላወቀ ወደ ቤቱ ልመለስ የሚል አሳብ ሲመጣበት አሳቡ ስለዘገነነው ሐሞቱ ፈሰሰ። ስለዚህ እግሮቹ እንደመሩት የትም ይድረስ እንጂ ወደ ቤቱ ላለመለስ ወሰነ። ኤሊኖርን ከጭንቅላቱ ውስጥ ባስገባና የሠራው ሥራ በታወሰው ቁጥር ወደ እርስዋ የመመለሱ ጉዳይ እንደማይታሰብ አመነበት። ባለቤቱ ሰለሁሉም ነገር አውቃለች። በጻፈላት ደብዳቤ ስለሠራው ታጥያት ግልጥልጥ አድርጎ ነው የገለጸላት። አሁን በድጋሚ የፈለገውን ያህል የተለያዩ አሳቦችን ጨማምሮ ደብዳቤ ቢጽፍላት፣ ቢምል ቢገዘት አሳብዋን ልትቀይር እንደማትችል ልቦናው ያውቃል። ቀደም ሲል ለምን ብሉ እንደዚያ የከረረ ደብዳቤ፣ በተለይም እኅቢያን ለመደምደሚያ የተጠቀመባቸው ቃላት አክሎ መጻፉ አሁን አንገበገበው። «አብራኝ የከበለችው የሊንዊ አመቤት ቆንጆዋ ቪቫን ናት» ብሎ ያካተተው ወረፋቱ ነገር እንደ እሳት አቃጠለው።

«ያን አስቀያሚ ደብዳቤ ባልጽፍ ኖሮ» ሲል በጣም ተቆጨ። ደብዳቤውን በመጻፉም እጅግ አድርጎ ራሱን ገሰጸ። ያ ባይሆን ኖሮ አሁንም ቢሆን ወደ ቤቱ ተመልሶ ኤሊኖር ሚስቱን ይቅር፫ ጠይቆ ይታረቁ ነበር። ያ የከረረ ደብዳቤ ግን መንገዱን ሁሉ ዘጋበት። ከዚያ አስቀያሚ ደብዳቤ በኋላ 'ይቅር፫ አድርጊልኝ' ብሎ ኤሊኖርን መጠየቁ አሳፈረው። እርሱ ራሱ የጠላውንና የኃቀፈውን ያህል እርስዋም ሥራውን በይበልጥ ስትኑቅፍና እርሱን ስትጠላ በአሳብ ታየው። ጉዳዩ ይህ ከሆነ ልዮኔል አሁን ወዴት ነው የሚሄደው? ስለእርስዋስ ምን ሊያደርግ ይችላል? በአንድ ቀን ለሁተት ሕይወቱ ለዘላለም ተበላሸ።

ካቦቻ ቦታ እየተንቀሳቀሰሉ እድሚን መግፋት የሚቻል ነውን? ለአንድ ቀን ለሁተትስ የእድሜ ልክ ካሣ መክፈል አግባብ ይሆናል? በእድሜ ልክ የመንከራተት ሕይወት ሊቀጣው አምላክ መወሰኑስ ትክክል ነው? ከዚህ ጭንቀት ለመላቀቅ ምን መደረግ አለበት?' እነዚህ ሁሉ በየእለቱ ቀኑን በሙሉ በማንኛውም ሰዓት፣ በማንኛውም ሥፍራ የሚጠይቃቸው ጥያቄዎች ሲሆኑ ለሁሉም መልስ አሳጥኖላቸውም።

ከሆቴሉ ሳሎን እንደ ተቀመጠ ባጋጣሚ ከግብፅ አገር ከመጣ ሰው ጋር ይገናኛል። ይህ ሰው አሁንም ተመልሶ የሚሄደው ወደዚያው አገር ነበር። ስለአገሩ አስደናቂ ታሪክ ብዙ ስላወጋው ሰር ልዮኔል 'ወደዚያ አገር ብሄድስ' የሚል ሰሜት አደረበት። ሩቅ አገር በመሆኑ ከዚያ ሲመድረስ ጊዜ ስለሚወስድ በመካከሉ አሳቡን ሰብስቦ ኩተሻ ውሳኔ ላይ ሊደርስ እንደሚችል ገመተ።

የመንገደኛው በም ሚሲ ኒኮል ይባላል። ይህ ሰው ወደፊት ታዋቂ ይሁን እንጂ በዚያን ጊዜ እስከዚህም የታወቀ ሰው አልነበረም። ሰውዬው አሌክሳንደሪያ ወደሚባል ከተማ እንደሚሄድና ከዚያም ለተወሰነ ጊዜ እንደሚቆይ ለሰር ልዮኔል ገለጻለት። ቀጥሎም «አሁን ካሰበት ማጠናቀቅ ያለብዎት አጣዳፊ ሥራ ከሌለብዎት ለምን አብረን አንሄድም?» ብሎ ሰር ልዮኔልን ጠየቀው። ሰር ልዮኔልም «ከዚህ የምወራው ሥራ እንኳን የለኝም» ሲል መለሰለት። «እንጂያውም 'ከዚህ ቀጥዬ የት ነው የምሄደው' እያልኩ ሳስብ ስለነበር አብረን ብንሄድ ደስ ይለኛል። እውነቱን ንገረን ካልከኝ ደግሞ ከዚህ ሥፍራ ብዙ ከቆየሁ የማብድ ይመስለኛል።»

«እንዲህ ብለው መናገርዎ እደባባይ ለማውጣት የማይፈልጉት የተደበቀ ምሥጢር አለ ማለት ነው» ባለው ጊዜ «ይህን መክዱ ራስን ማታለል ይሆናል» ሲል ሰር ልዮኔል መልሰለት የትክዜ ምልክት እየታየበት።

«ነገሩ ይህ ከሆነ አብረን እንሂድ። ህዘንን ለመርሳትና ሸክምን ለማቃለል ከበድ ያለና እድካሚ ሥራ ከመሥራት የተሻለ ዘዴ ስለሌለ አብረን እንሂድና የሆነ ከባድ ሥራ እኔ ከዚያ አፈልጋለሁ። አንድ ችግር አንዳለ ቀደም ብዬ ጠርጥሬአለሁ። እንደ እርስዎ ያለ መልክ-መልካምና ህብታም ሰው ያለ ምክንያት ከባድ ጭንቀት ውስጥ አይገባም። ሰው እንዳልገደሉ ግን ተበፋ አደርጋለሁ። ለመሆኑ በእጅዎ ሰው ጠፍቷል?» ሲል ኒኮል ጠየቀው።

Scan by Easy Scanner

«የለምፕ ይህን እንኳን አሳደረግሁም» አለ ሰር ልዮኔል። «ነገር ግን የሠራሁት ሥራ ከዚህም የከፋ ላይሆን ይቀር ብለህ» ብሎ ሲናገር «ከሰው መግደል የባሰ» ሲል ኒኮል ጮክ ብሎ ተናገረ። «እንግዲያውማ ከበድ ያለ ነገር መሆን አለበት» ሲለው «በጣም ከባድ ነው» አለ ሰር ልዮኔል በመከፋት። «እጅግ በጣም የከበደና የሚያስከፋ ተግባር ነው የፈጸምኩት» ብሎ ሲናገር «እንግዲያውስ የሴት ጣጣ መሆን አለበት» ሲል ኒኮል ጣልቃ ገባ።

«የሴትስ ቢሉህ የእንዲት ሴት መሰለህ፣ የሁለት ሴት ጣጣ ነው» ብሎ ሲናገር «የሁለት፣ ይህማ ነገሩን በይበልጥ ከባድ ያደርገዋል» አለ ኒኮል።

«ከዚህ ጨዋታ በፊላ ሁለቱ ሰዎች ለሁለት ዓመት ሙሉ አብረው ሲቆዩ የጉዳዩ ምንነት ዊሊ አንስቶበት አያውቅም። ዓደኛው በሴት ምክንያት ከከፋ ችግር ውስጥ መውደቁን በለተረዳ ጉዳዩን በማራገብ ዳግም ሊያሰቃየው አልፈለገም። ወዳጅ ይሉሃል ይኼ ነው። አንዳንዱማ ወዳጁ ከባህር ላይ ለመውደቅ ሲንገዳገድ እንደ መዳገፍ አንዲሰምጥ መጅ አስሮ ነው የሚለቀው።

እነዚህ ሁለት ሴቶች የሰሙዬው ሚስቶች ይሁኑ እህቶች ወይም እናቶች እስከ መጨረሻው አላወቀም። ሰሙዬው ከችግር ላይ መውደቁን እንጂ በማን ወይም በምን ምክንያት እያለ ነገር መጎንጎን አልፈለገም። የእርሱ ፍላጎት ዓደኛው ችግሩንና ጭንቀቱን የሚረሳበት መንገድ መሻት ነበር። ለተወሰነ ጊዜ አሌክሳንደሪያ ውስጥ አብረው ቆዩ። ከዚያም የናይልን ወንዝ ተከትለው ወደ ቆላ ብንወርድ የሚል አሳብ ሰር ልዮኔል በቀረበ ጊዜ «አብረን ወደዚያ ብንሄድ ደስ ባይልህ አይቀርም» ሲል ዓደኛው አሳቡን ደገፈለት። እንዲያውም ከነአካቴው በቶሉ እንዲሄዱ ዊሲ ሰር ልዮኔልን አግባባው።

«መሳ ጭንቀቅሳትህ በአዳዲስ አሳብ መዋጡን ተገንዝቤአለሁ። ከዚያ አሳብ የሚከፍሉ ብዙ ነገሮች ስላሉ እሱን የሚያስጨንቅህን አሳብ ያስረሳሃል። ዓለምም አንተ ከምታስበው በላይ ትሰፋልሃለች፣ ትልቅነትዋንም ትገነዘባለህ። ከአሁን ጀምሮ የልብ ወዳጆችና ዓደኛሞች አንድንሆን ብጠይቅህ አንተ በዚህ ትስማማለህ?» ብሎ ሲጠይቀው «እስማማለሁ» ሲል መለሰለት። በዚህ ዓይነት ለመወዳጀት የፈጸሙት ቃለ-መሐላ ሳይጣስ ለረጅም ጊዜ ቆየ።

ምዕራፍ ሃምሳ ስድስት

የጓደኛ ቃል

ሁለቱ ዓደኛሞች የናይልን ወንዝ ተከትለው ሲወርዱ ብዙ አስደናቂ ነገሮችን አዩ። አይታው በሕልም የሚያዩት እንጂ እውን ሆኖ በአካል የሚመለከቱት ነገር ሆኖ አላገኙትም። ባለፉበት ሁሉ የሚታየው ውበት እጅግ ማራኪ ስለነበር ዓይኔን ላንሳ አያሰኝም። በዚህ ጉዞ ነበር የመደፈት ሕይወቱ ተስፋ ያለው ሊሆን እንደሚችል ሰር ልዮኔል የተገነዘበው። ሰውዬው እስከዚህም ነገር የሚያጠብቅ ሰው ስላልነበረ በሳለፈው ሕይወቱ ብዙም የሚጨነቅ ሰው አልነበረም። ነገርን እንደ አመጣጡ ሲቀበል ዘወትር የሚያየው የራሱን ሕይወት እንጂ በሰው ነገር ግብቶ ነገር አይፈተፍትም። ስለሰውም ብዙ አይጨነቅም። የተፈጥሮን ውበት ለማድነቅ የሚያደበት ዓይን እጅግ በጣም ውስን ነው። 'ይህ ነገር ከዚህ ጉዳይ ጋር ለምን ተጣመረ? ያኛው ጉዳይ ለምንድነው እንዲህ ሆኖ የተፈጠረው? ወይም ይህቺ ዓለም እንዴት ሙሳ ናት እያለ ብዙም አይፈላሰፍም።

ሰር ልዮኔል የናይልን ወንዝ ተከትሎ ሲሄድ ነው ቀደም ሲል ያሳየውን ማየት፣ ያላጤነውን ማጤን የጀመረው። በዚህ ዓይነት ነበር ቀድሞ ከለመደው ሕይወት ወጣ ብሎ ከአዲስ ሕይወት ውስጥ የገባው። የጓደኛው ነገርን አርቆ የማየት ችሎታ የጸበረና የበሰለ መሆኑን የተገነዘበውም በዚህ ጊዜ ሲሆን ይህም ለሰር ልዮኔል ባህርይ መለወጥ አስተዋጽዖ አድርጓል። ሰር ልዮኔልም ለውጡን በተገነዘበ ጊዜ በሰዎች መካከል ሊኖር የሚችለውን ልዩነትና እንዱ ሌላውን ለመለወጥ ያለውን አቅም ማድነቅ ጀመረ። ለንደን ኩተማ ሆኖ ከጓደኞቹ ጋር በተግናኙ ቁጥር ያወጡት የነበረው በተወሰኑ አርእስተ-ጉዳዮች ላይ ብቻ በማተኮር ነበር። ይኽውም ስለሴቶች ቁንጅና፣ ስለሰው ህብትና ንብረት መጠንፐ በቁማር ጨዋታ አንዱ ግለሰብ ምን ያህል ገንዘብ አገኘ፣ ሌላው ስንት ተበሳ፣ አልፎ አልፎም ስለታሪክ ያወራሉ እንጂ ስለሳይንስ ጥበብም ሆነ ስለፍልስፍና ተጫውተው አያውቁም። ስለፖለቲካና ስለሥኑ ጽሑፍ የሚነጋገሩበት ጊዜ ደግሞ እጅግ ውስን ነበር።

አዲሱ ዓደኛው ቅን ነው፣ ደፋር ነው፣ የማያውቀው ነገር ዳግሞ የለም። ስለዚህ ዮሀንስ ዓደኞቹና የዚህ ሰው ልዩነት የአልማዝና የብር ያህል ሆነበት። የአዲሱ ዓደኛው ነፍስ የጠራች ስለሆነች ተንኮል ከሀሊፍው ውስጥ

Scan by Easy Scanner

ገብቶ እያውቅም። በአፈጣጠር ጨዋ የጨዋ ልጅና ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደረበት በመሆኑ ከሰው ነገር ውስጥ ጥልቅ አይልም። ፍላጎቱና ምኞቱ ሰለሥነፍጥረት መመራመር ነው እንጂ ትርኪ ምርኪ ስለሆኑ ነገሮች ማውራት አይወድም። የሴት ወሬ ከተነሳማ ፊቱን ያዞራል። እስከዚያን ጊዜ ድረስ ሴት አፍቅሮ ወይም ይህቺን ሴት የትዳር ጓደኛዬ ባደረግኋት ብሎ ተመኝቶ አያውቅም። ሴትን አፍቅሮ ከትዳር ወጥመድ ውስጥ መግባት ለእርሱ ርካሽ አርምጃ ነው። በንት ሥራ ሞልቶ እያለ ሰዎች ከእንዲህ ያለ ወጥመድ ውስጥ ገብተው ሲዋኙ ባስተዋለ ቁጥር እጅግ ይገረማል። ለዚህም ሳይሆን አይቀርም በዓለማችን ውስጥ የሚገኙና ድንቅ የሚያሰኙ የተፈጥሮ ውበትና አስገራሚ ነገሮች ሁሉ ከእርሱ ጆሮና ዓይን ያላመለጡት።

የፈጣሪን ምሥጢር ከትላልቅ ነገሮች ብቻ ሳይሆን ከጥቃቅን ነገሮችም ውስጥ ፈልፍሎ የማውጣትና የማየት ችሎታ አለው። እንደ አረም ከቀጠነች ሳር፣ ከባህር ዳር ከምትታይ አነስተኛ የወፍ ጎጆና ከትንሽዋ የነፍሳ ቅጠል የእግዚአብሔርን ጥበብ የማየት ስጦታ ስላለው ተፈጥሮን በጣም ያደንቃል። ስለዚህ አእምሮው በአስገራሚ ነገሮች እውቀት የተሞላ ነበር ለማለት ይቻላል። ለምሳሌ በንባብ ሰለእከሻቻቸው አስገራሚ ታሪክን ጨዋታ የጀመረ እንደሆነ እፍ ያስከፍታል። ጥሩ መጽሐፍ ይዞ ከማንበብ ወይም ጥሩ ሰባኪ ከማድመጥ እርሱን መስማቱ ይመረጣል። ሲናገር ብዙ ጊዜ «ከተፈጥሮ ሥራ ወደ እግዚአብሔር ጥበብ» ይላል። ከዚህ ሰው ጋር ውስ ማደር ማለት ትምህርት ቤት እንደ መማሪት ያህል ነው። እና ሰር ልዮኔል በዚህ አጋጣሚ በጣም በመጠቀሙ የዚያች ታላቅ አገር አስገራሚ ታሪክ ከህ እስከ ፕ ሰለተነገረው ብዙ አዳዲስ ነገሮችን አወቀ። ከጓደኛው ጨዋታ በተዓጽኛ ያንን ታላቅ ወንዝ በአንክሮ ተመለከተው። ያ ወንዝ ምሥጢር የተሞላበት ወንዝ ሲሆን ያ ወንዝ ብዙ የፍቅር ጨዋታ ያየ ወንዝ መሆኑን ተረዳ። ያ ወንዝ የተፈጥሮን ጥበብ የሚያደንቁበት ወንዝ ሲሆን ሰር ልዮኔልም ወንዙን እጅግ እደነቀው።

የነገሥታት መቃብር የሆነውን ፒራሚድን፣ አስፈንክስንና ለመቢታቸው ወደር የሌላቸው ሴሎች ሞንታዊ ሐውልቶችን ጎበኘ። እያንዳንዱ ሞንታዊ ቅርስን እንዲሁም የናይል ወንዝን በጥልቀት ሰላየ ጉብኝቱ ከሰር ልዮኔል አእምሮ ውስጥ አንድ ዓይነት ስሜት ቀረጸበት። ግብፃውያን በጊዜያቸው ምን ያህል ሰልጥነው እንደ ነበረም አወቀ። በዘመኑ የሰው ልጅ ጥበብ ምን ያህል ተራቅቆ እንደ ነበርም ተገነዘበ። በዚህም ወደፊት የሰው

ልጅ ጥበብ ከምን ደረጃ ላይ ሊደርስ እንደሚችል አሰተዋለ። የእነዚህን ሥልጣኔዎች ቅርስ ማማር ከራሱ ሕይወት ጋር ሊያነጻጽር ስሜት ተሰማው። እርሱ ይጪንት የነበረው የግል ሕይወቱን ለማሳደግና ዝናን ለማትረፍ፣ እንዲሁም ሴትን አማርጦ የፈለጋትን ማግኘት ሲሆን ይህም ከንቱ ምኞት እንደሆነ ሰራሱ ነገረ።

ጊዜያዊ የሆነ ደስታን ለማግኘት ሲባል ብቻ የሚደረገው መሯሯጥ የሚያበገነው ጥቅም ኢምንት እንደሆነና በሴት ፍቅር መጠመድም እንዲህ ዋጋቢስ እንደሆነ አመነበት። አሁን የሚያየው ነገር ሁሉ ወደፊት የሰው ልጅ የሚያደንቀውና ለወደፊት ትውልድም የሚተርፍና የሚኩራራበት መሆን እንዳበት ለራሱ ነገረ። የወደፊት የሥራ ሕልሙ ይህ እንዲሆን ቢመኝም ባለፈው ጊዜ የሠራው ሥራ ጸአት ግን ሲሰቀው አልቻለም። የጭንቀቱ መጠን በማየሉ የደረሰበትን ለመርሳት እንደ ፈረስ ጉግስ፣ አደንና እሳ ማጥመድ ያሉ የአሰፖርት ዓይነቶችን አዘወተረ። 'ሥራ ስለሚበዛብኝ ለጭንቀት ቦታ የለኝም' ስለሚባል እርሱነቱን በሥራ ቀበረ።

'ፈጣሪ በጥበቡና በችሮታው ቀድሶ የለጠኝ ቆንጆ ሚስቴ እንዴት ሆና ይሆን? አሁን የት ነው ያለችው? ምን እየሠራች ነው? እንድጠብቃቸው ኃላፊነት ተሰጥቶኝ ሳለ ጥዬአቸው የኩበለልኩት ልጆቼስ እንዴት ይሆኑ? እኔስ ወደፊት ምንድነው የምሆነው?' ዘወትር ሀሊናውን ወጥረው ያስጨንቁት የነበሩት ጥያቄዎች የመላሰሉት ነበሩ።

ቤተሰቡን በሚንከባከብበትና በሚጠብቅበት በዓት የቤት ሠራተኞች እንኳን ሰሙን በክፉ አያነሱም ነበር። እንደዚያ የተከበረ ሰው ነው አሁን እንደዚህ የተዋረደው። ይህን ሲያውጠነጥን ነው 'ምነው ከልጅነቴ ጀምሮ ከዚህ የተሻለ የኑሮ ልምድ ቢኖረኝ ኖሮ!' ሲል ሕይወቱን ወደ ኋላ ተመልሶ ቃኘው። 'ሳይደግስ አይጣላም' ነውና በዚህ ጊዜ ነበር ዓደኛው ዊሊ ኒኮል በጣም እየቀረበውና እየወደደው የሄደው።

ጊዜ እያለፈ ሲሄድ ሰር ልዮኔል የሆነ ለውጥ ያሳያል። ያ ተስፋ የመቁረጥና የመበሳጨት ስሜት፣ ያ የመማረርና በሕይወት የመቆየት ጥላቻ ቀስ በቀስ ወደ ተስፋ፣ የደረሰውን ወደ መቀበልና መቻል በመለወጣቸው ሰር ልዮኔል በመጠኑም ቢሆን ደስ እያለው ሄደ። በእለፈ ውድቀት ተብክኩቱ ዘወትር ከማልቀስ ብዙዎች ያልደረሱበትን አልሞና ያንን ለመፈጸም መጣጣር ይሻላል የሚል እምነት ስላደረበትም የአመለካከት ለውጥ አሳየ። ሰዎች ሊያደንቁትና ሊኩራሩበት የሚያስችል ሥራ

ሠርቶ ሰምን ማደስ አስፈላጊ እንደሆነም አመነ። ይህም የእለት ተእለት ሕይወቱን እንዲለውጥ ረዳው። ዊሊም ከተፈጥሮ ውበትና ከሰዎች ጓዳኝነት ድንቅ ሥራ ጋር አስተዋወቀው። ያንንም ውበት እንዲያይ ዓይኑ እንጂ ያለፈውን በማንሳት አልነቀፈውም። አንዳንድ ለየት ያሉ የግል እምነቱንም አልጫነበትም። 'ከሰው ልጅ ሥራ ወደ እግዚአብሔር ጥበብ እያለ የፈጣሪን ሥራ ዘወትር አዳነቀለት።

ሁለቱ ሰዎች ረዘም ላለ ጊዜ አብረው ሲቆዩ ወዳጅነታቸው ሰር ሰድዶ ልብ ለልብ የሚገናኙና የሚከባበሩ ወዳጆች ሆኑ። ሳይሰለቻቹ ለረጅም ሰዓት ከአንድ ቦታ ቁጭ ብለው ያወጋሉ። ይጫወታሉ እንጂ አይጨቃጨቁም። ይወያያሉ እንጂ አይነቃቀፉም። የዚህ ዓይነቱ ግኑኝነት ደካማውን ልብ ወደ ብርቱው አእምሮ እየሳበ ስለሚመጸደው ሰር ልዮኔልም በዚሁ ተጠቅሞ ወደ አዲስ የሕይወት ፈር አመራ። ሁለቱ ጓደኛሞች ከተመሰነ ጊዜ በኋላ ወደ ካይሮ ተመለሱ። ከተመለሱም በኋላ ዊሊ ካይሮ ውስጥ ለመቆየት አቅድ አወጣ። ሰር ልዮኔል ግን ከከተማው ርቆ ለመሄድ ፈለገ።

ሰር ልዮኔል ከዚያ ርቆ ለመሄድ የፈለገበትን ምክንያት ዊሊ ለማወቅ ፈልጎ «ለምንድነው ከዚህ ለመቆየት ያልፈለግከው? አሁን የምትሠራውን ሥራ አልወደድከውም?» ብሎ ሲጠይቀው ሰር ልዮኔል «አልወደድኩትም፣ ዋናው ምክንያት ግን እርሱ አይደለም። በአካባቢው ብዙ እንግሊዛውያን ስላሉ ከእነርሱ ጋር ለመገናኘት ስላልፈለግሁ ነው» አለው።

«ያ የተጠናወተህ በሽታ አሁንም አልለቀህም ማለት ነው» ሲለው «አልለቀቀኝም፣ በቅሎም የሚለቀኝ አይመስለኝም። 'ያደቆነ ሰይጣን ላያቀስ መቼ ይለቅና'» ብሎ ከመለሰለት በኋላ «ካይሮ ከተማ ውስጥ ብዙ ባንቆይ ደስ ይለኛል» አለው በመግጠን መልክ።

«ደስ ካላለህማ ብዙ አንቆይም፣ አንተን ብቻ አይከፋህ» ብሎ ሊመልሰለት ሰር ልዮኔል ጓደኛውን በጣም አዳነቀው። ያን እለት ማታ ከሰገነት ላይ ቁጭ ብለው ቢራ እየጠጡ ለረጅም ሰዓት ብዙ አወጉ። በጨዋታቸው መካከል ግን ዊሊ ጓደኛውን ትኩር ብሎ ተመለከተው። ከዚያም «ልዮኔል» አለው በስሙ በመጥራት። «በጓደኝነትና በመፈቃቀር አብረን ስንኖር ሁለት ዓመት ሞላን እኮ። አብረን ቢቆየንባቸው ጊዜ አስቸጋሪ የሆኑ መጥፎ አጋጣሚዎችን አብረን ተጋፍጠናል፣ አብረን በልተናል፣ አብረን ጠጥተናል፣ አብረን ክፉንና ደጉን ተመልክተናል፣

ከሳችንን አንድ በማድረግ ኑረናል። ስለዚህ እውነተኛ ጓደኛሞች ነን ለማለት ይቻላል። በዚህ የምንተማመን ከሆነ እስካሁን ሰዓት ድረስ ሆዴ ውስጥ የሚብላላውን ጥያቄ ልጠይቅህ እፈልጋለሁ» ሲለው «የምን ጥያቄ?» ብሎ ሰር ልዮኔል የመልስ ጥያቄ ጠየቀው።

«አስቴ እስከ ዛሬ ሆድህ ውስጥ ቋጥረህ ያስቀመጥከውን ያለፈው ሕይወትህ ታሪክ ምሥጢር ንገረኝ። ለሚለት የፈለግሁት ለምሳሌ እኔ ለጎጃንድ ነገር በመመሪመር ከአገር አገር ስዞር ነው ሕይወቴን የምዟው። ሚስት የለኝ፣ ትዳር አልያዝኩ። ልጅ የለኝ፣ ጎጆ አልቀለስኩ። በዚህ ኑሮዬ በአየር ላይ ነው። በዚህም ቅር አልሰኝም። የአንተ ሕይወት ግን ስእኔ የተሰየ ነው የሚመስለኝ። ግና ከጅምሩ እንደ እኔ ከቦታ ቦታ በመዞር ሕይወትህን ለማሰልፍ የተፈጠርክ ሰው አትመስለኝም። ምናልባትም ትዳር መስርተህና ጎጆ ቀልሰህ ለመኖር የምትፈልግ ይመስለኛል፣ ተሳሳትኩ?» ብሎ ሲጠይቀው «አልተሳሳትክም» ሲል ሀዘን እየተሰማው መለሰለት።

«እንግዲያውማ ከቦታ ቦታ እያሉ ሕይወትን መግፋት ለእንተ የሚሆን አይመስለኝም። አብረን በቆየንባቸው ዘመን ጠባይህን እንዳጠናሁት ምን ሊያበደስትህ እንደሚችል ገምቻለሁ። ቢሆንም የልብህን ምሥጢር አውጣና ንገረኝ ብዬ አላስጨንቅህም። ነገር ግን ብታምነኝና የምልህን ብትሰማኝ ለእንተ የሚበጅ ይመስለኛል።»

«ለመተማመኑማ አምንሃለሁ፤ ይህን አትጠራጠር፣ ምሥጢሬንም ላካፍልህ ዝግጁ ነኝ። ነገር ግን ታሪኬ አሳፋሪ እንጂ የምኩራራበት አለመሆኑን በቅድሚያ እንድታውቀው አፈልጋለሁ።»

«በዚህ ዓለም ሲኖር የተሰሳተ ጎዳና ተከትሎ የሄደ የመጀመሪያውና ብቸኛ ሰው ስላልሆንክ አትጨነቅበት። ማነው የማይሳሳትና የሚያሳፍር ሥራ ያልሠራ፣ የማይሠራ፣ ብልጭታ ወደ ሰማይ እንደሚዘል ሁሉ ማንኛውም ሰው ይሳሳታል» በማለት ጓደኛው ዊሊ ሲያጽናናው «የእኔ ግን የተሰየ ነው» ሲል ሰር ልዮኔል በትካዜ መለሰለት። «የፈሪ ሥራ ነው የሠራሁት። እርግጥ ነው ማንም ሰው ሊሳሳት ይችላል። ሆኖም የፈሪ ሥራ የሠራ ሰው ማንም 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ብሎ ሊያልፈው አይችልም» አለው።

«ምነው ልዮኔል፣ አብረን በቆየንባቸው ዘመን ከብድ ነገር ውስጥ ገብተን በጀብደኝነት አብረን ተጋፍጠናል። ታሪታውስ እንደሆነ እንዳንዶቹ አስከ

ሞት ሊያደርሱ የሚችሉ ነበሩ። አጋይቶ ሊያቃጥል ከሚችል እሳትና አረፋ አስደፍቆ ሊያሰምጥ ከሚችል ማዕበል ፊት አብረን በመቆም ተጋፍጠናቸዋል። የሚበላ ጠፍቶ አብረን ጦማችንን አድረናል። ጠፍቶ አጥንት ከሚሰብር ብርድ የሳሳ ልብስ ለብሰን አብረን አድረናል። የአውሬነት ባህርይ የተጠናወታቸው ሰዎች ሰይፍና ረሃብ ካቃጠላቸው አራዊት ጥርስና ውጊያ አምልጠናል። ይህ ሁሉ ሲሆን አንድም ቀን የፈሪነት ባህርይ አሳየሁህም። አሁን ደግሞ 'የፈሪ ሥራ ሠራህ ትለኛለህ። ይህ ታዲያ እንዴት ሊሆን ይችላል?» ብሎ ዊሊ ቢጠይቀው ሰር ልዮኔል እንገቱን ከቆሙ ነቃነቀ።

«የእኔ ፍርሃት እኮ የተለየ ነው» በማለት ተናግሮ «ፍርሃቴ የሞራል እንጂ የአካል አይደለም። የቆንጆ ሴት ውትወታ፣ የቆንጆ ሴት ማባበያ መቋቋም የተሳነኝ ፍጡር ስሆን ወደ በደልኳቸው ሰዎች ተመልሼ ለመጨረስ ድፍረትና አቅም ያጣሁ ሞኝ ሰው ነኝ። ወዳጄ፣ የሕይወት ታሪኬን ልንገርህና አንተ ልትፈርድብኝና ልትታዘበኝ ትችላለህ» አለው።

«ለማህ ልዮኔል ያልከው ነገር ሁሉ ምንም ዓይነት ለውጥ አያመጣም። በሕይወቴ ዘመን ያሳፈሩኝ ሰዎች ቢኖሩ በጣም ጥቂቶች ናቸው። አንተ ምናልባት ከእነዚያ ሰዎች መካከል አንዱ ልትሆን ትችላለህ። ሆኖም ለእኔ ማፍቀር ማለት ዘላለማዊ እንጂ ጊዜያዊ አይደለም። እምነቴ ይህ በመሆኑ የፈለግከው ታሪክ ብትነገረኝ በእኔ ላይ ለውጥ አያመጣም። እኔ ሳውቅህ እውነተኛ፣ ጎበዝ፣ ታማኝ፣ ደፋርና ኩሩ ሰው ነህ። ወደፊትም ከዚህ የተለየ ሰው ነበር ብዬ አላሴን አለውጣለሁ የሚል እምነት የለኝም። ስለዚህ ላትፈራ እውነተኛው ታሪክህን ንገረኝ።»

ሰር ልዮኔል ለተወሰኑ ደቂቃዎች ዝም አለ። ዊሊ ኒኮል የሚከራከሩትና የሚመካከሩት ጓደኛው ስለነበር ያለፈውን የጎደፈ ታሪኩን ለመናገር ስለከበደው በውስጡ ይካሄድ የነበረው ትግል ቀላል አልነበረም። ዊሊ እንደዚያ ቀድሶ ባሞገሰው ጊዜ ሰር ልዮኔል ውስጥ ውስጡን ደስ አለው። ሆኖም ግን አውነተኛ ታሪኩን ካወጣ ምናልባት የሚወደው ጓደኛው ቅር ሊሰኝ እንደሚችል ጠረጠረ። ስለእርሱ የነበረው ከፍተኛ አደናቆት ሊከሽፍ እንደሚችልም ገመተ። ቀሳል ውሳኔ ሰጣልንበረም ፍርድ ቤት ቀርቦ ላደረሰው ጉዳት የሚጠየቅ መሰለው። ይህን ጊዜ ነበር ፊቱ ላይ የሀዘንና የጭንቀት ምልክት የታየው። ጓደኛው ያንን ቢገነዘብም ግልታ ገብቶ ነገር ማደፍረስ ስላልፈለገ በትእግስት አለፈው። ቢሆንም «እንዴት

ያለ ጥሩ ሰው ነው» ሲል ዊሊ አሰላሰለ። «ጨዋ የጨዋ ልጅና ጠባየ-ሸጋ ፍጡር ስለሆነ ከተሳሳተ ዓለም ለመግባት ሲያመራ ዝም ማለቱ ትክክል እንዳልሆነም አመነ። 'ይህን ጊዜ በወቅቱ ከአንድ ከማይረባ ነገር ውስጥ ገብቶ ይሆናል የወደፊት ሕይወቱን ያበላሸው። ምናልባትም ከእዚህ ግባ በማይባልና በተረገመ ፍቅር ተለክፎ ከዚህ ደርሶ ሊሆን ይችላል። የስንቱ ጨዋነት ያልራቃቸው ሰዎች በፍቅር ሰበብ ፊር እየለቀቀ ሕይወታቸው ተበላሽቶ የለ!' ሲል አሰበ። 'አንድ ሰው ምርምር አካሂዶ ምርምሩ ለይሳካለት ቢቀርና ቢያብድ ይገባኛል። በሕይወት ዘመኔ ሙሉ ሰሙሉ ልቡ ያረፈበት ነገር ቢከሽፍበት አበደ ቢሉኝ ነገሩ ሊገባኝና ሳዝን አችላለሁ። በሌት ምክንያት ሰው አበደ ቢሉኝ ግን ጊዜው ያለፈበት ጉዳይ ነው ብዬ የማልፈው ይመስለኛል' ሲልም አሰላሰለ። ሰር ልዮኔል ቆይቶ ቆይቶ መልስ ሰጠው።

«ታሪኬን አውጥቼ ለመናገር ዓመት ወሰደብኝ አይደል» ካለ በኋላ ሲኛራ አውጥቶ ሲያቀጣጠል «ግድ የለም መጠበቅ እችላለሁ» አለ ኒኮል ሲመልስለት። «የሚያስቸኩለን ነገር ስለሌለ ልትነገረኝ የፈለግከውን ዛሬውኑ መናገር የለብህም። ከፈለግህም በሌላ ቀን ልናደርገው እንችላለን» ሲለው «የለም» አለ ሰር ልዮኔል፤ «የሚሆን ከሆነ አሁኑኑ ነው መሆን ያለበት። የገባህበት ፈተና ጽናትና የግል ድክመቴን በማመዛዘን የኃጥ ያቴ መጠን ምን ያህል እንደሆነ አንተ ግምቱን ብትነግረኝ ደስ ይለኛል። እኔ እንደሆነ ጥልቁቹንና ምጥቁቱን ለማየት ከተሳነኝ ቆይቷል።»

«ተፈጥሮን እንጂ የሰዎችን ሕይወት አለማጥናቴ እውነት ነው። ሆኖም ስለአንድ ነገር አፈን ሞልቼ ለመናገር እችላለሁ። ከብዙ ሰዎች ጋር ተዋውቄአለሁ፣ ከእነርሱም ጋር አሳብ ተለዋውጫለሁ። ታዲያ እስከ ዛሬ በሕይወት ዘመኔ ያልተሳሳተና ኃጥያት ያልሠራ ሰው አጋጥሞኝ አያውቅም። እና አንተ አሁን ከሰው ሁሉ የተለየህ ይመስል 'ኃጥያተኛ ነኝ' ብለህ መጪኔቅህ ሊገባኝ አይችልም።»

«እኔ ከሌሎች ሰዎች ሁሉ ይበልጥ ለለተሸሸልኩና እኩይ የሆነ ሥራ ስለሠራሁ ነዋ ከሌሎች የምለየው» አለ ሰር ልዮኔል ሃፍረት እየተሰማው።

«ለምንድነው ፈጥነህ እጅህን የምትሰጠው? አንተ የሠራኸው ሥራ ሌሎች ሰዎች ከሠሩት ሥራ ሁሉ የከፋ ነው ያለው ማነው?» ብሎ ከጠየቀው በኋላ «ከምትነግረኝ ታሪክ በፊት ለማወቅ የምፈልገው አንድ ሌላ ነገር አለ። ይኸውም እኔ በምሰጠው አስተያየትና ፍርድ የምትረካ

Scan by Easy Scanner

መሆን አለመሆነህን በቅድሚያ አረጋግጥልኝ። እኔም አንተን ለማስደሰት ስል ላልተጥፍ የሚሰማኝን ሁሉ በትክክል ከመናገር ወደ ኋላ የማልል መሆኔን ላረጋግጥልህ እወዳለሁ» ሲለው ሰር ልዮኔል «እኔም የምፈልገው ይኸው ነው» አለው።

«እኔም በበኩሌ ይህን ለመፈጸም ቃል እገባልሃለሁ» ሲል ጓደኛው ዊሊ እውነትነት በተሞላበት አንደበት መለሰለት። «ለደረሰብህ ችግር ማቃለያ የሚሆን አሳብ ልበጥህ እሞክራለሁ። ነገር ግን አሳቤን አክብረህ የምትቀበለው ለመሆኑ ቃልህን ስጠኝ። በዚህም ትስማማለህ?»

«የሚበጀኝን ምክር ይሰጠኛል ብዬ ስለማምን ባልኸው አስማማሁ» አለ ሰር ልዮኔል። «ስለዚህ ለአንተ ይበጃል ብለህ የመከርከኝን ከመቀበል ወደ ኋላ አልልም። ለዚህ ደግሞ ቃሌን አሰጥሃለሁ።»

ምዕራፍ ሃምሳ ሰባት

«የሠራሁት ሥራ ከይቅርታ በላይ ነው»

ታሪኩ ቀጥሎ ሰር ልዮኔል ታሪኩን መናገር ሲጀምር ተስያት ስለነበር ፀሐዩ በጣም ያቃጥላል። ከታሪኩ መጨረሻ ሲደርስ ግን ፀሐይ ብርሃን የመስጠት ተግባርዋን ፈጽማ ተመሳሳይ ተግባርዋን እንድታከናውን ለጨረቃ ካስተላለፈች ቆይታለች። ሆኖም ታሪኩ ረጅም በዓት ቢወስድም ኒኮል ጣልቃ በመግባት ጥያቄ አልጠየቀም፣ አስተያየትም አልሰጠም። ሰር ልዮኔል ያንን አሳዛኝ ታሪኩን አንድም ሳያስቀር በመዘርገፉ ቅልቅ፣ እጅግ በጣም ቅልቅ አፎይታን አገኘ። ያ እንደ ከባድ ድንጋይ ተጭኖት የነበረውን አሳብ ከራሱ ላይ በማውረዱ ሸክሟ እንደ ተራገፈላት አጋሰስ ስውነቱ ተንፈስ አለ። እየፈራ የሚወረውራቸው ቃላት ከአፉ በወጡ ቁጥር እንደዚያ ክብዶት የነበረው ልቡ ወደ ባዶነት ተቀይሮ የኩበት ያህል ስለቀለለው ወደ ቀፎነት የተለወጠ መሰለው።

«የልቤን ገልጬ መናገሬ ጥሩ ነው። ጓደኛዬ ያለውን ይበል እንጂ እኔ እንደሆነ ሰውነቱ ሁሉ እየቀለለኝ ነው የሄደው» አለ ሰር ልዮኔል በልቡ የኒኮል ፍርድ ምን ሊሆን እንደሚችል እየተጠባበቀ። ዊሊ በአሳብ ተውጦ ከጓደኛው ላይ በማፍጠጥ ከነበረበት አልተነቃነቀም። የሰማው ታሪክ እጅግ አስተከዘው። ያን የመሰለ ታሪክ ይነግረኛል ብሎ የጠበቀው አልነበረም። ከዚያ በፊትም ያን የመሰለ ታሪክ ሰምቶ አያውቅም።

«የሚያስፈራው ታሪኬን ግልጥልጥ አድርጌ ነው የነገርኩህ። አሁን አንባዲህ የተሰማህን ስሜት ሁሉ በተራህ ፍርጥርጥ አድርገህ ንገረኝ። ታዝበሽኝም ከሆነ ልስማው» በማለት ሰር ልዮኔል አሳቡን ጠየቀው።

«እነግርሃለሁ» አለ ጓደኛውም፣ «በመጀመሪያ ደረጃ አንተም እንዳልከው ታሪኩ ትንሽ ግር የሚያሰኝ ነው። ከአሁን ቀደም ከሰማኋቸው የፍቅር ታሪኮች ሁሉ የተለየ ሆኖ ነው ያገኘሁት። የነገርከኝ ታሪክ ከመጽሐፍ ብነበው 'ታሪኩ የተነገረላቸው ገጸ-ባህሪያት ሥራ የሚያረካ አይደለም' አለ ነበር። ለምሳሌ አሁን አንተ ያሳየኸው ገጸ-ባህርይ 'ድክመት አይሉት ደግሞ' ነው የሆነብኝ። ወይ ገና ከመጀመሪያው ፈተናውን ለመቋቋም ለሞከርክም፣ ወይ ደግሞ የተሳሳተውን መንገድ ይዘህ አልገሩህበትም። ምስኪንዋ ቪቫንም እንዲሁ። እርስዋም ገና ሲጀመር በፍቅርህ ባልተሟረከች፣ ወይ ደግሞ ነገሩ ከዚያ ደረጃ ላይ ከደረሰ በኋላ እስከ መጨረሻው ዘልቀህበት ጥሩ ነበር። ስለዚህ በሁለታችሁም በኩል ድክመት ይታያል። ሆኖም ቀረም በስተመጨረሻው እርስዋ ያላየቸው ጉንካሬ ከማስገረሙም በላይ የሚገባ አይደለም። ባልዋን ጥላ ከአንተ ጋር ለመኩብለል ስትፈቅድ ከሚሰትህና ከልጆችህ ኑዮታ ለመውሰድ አለመፍቀድዋ ግራ የሚያጋባ ነው» ባለው ጊዜ ሰር ልዮኔል ፈጥኖ «ስለእኔስ ምን ታስባለህ? ምንም ነገር ሳትደብቅ እውነቱን ንገረኝ» ሲል ጠየቀው።

«አንተማ» አለ ሳይፈራ፤ «አንተማ የውራኸው ሥራ የእምነት ሳይሆን የስሜት ውጤት ነው። ለሁለቱም ሴቶች ታማኝ አልነበርክም። ለምትወዳት ሚስትህም ሆነ ለወደደችህ ቆንጆ ሴት እውነተኛ ሁነህ አልተገኘህም። ሥራህ የሚነቀፍ እንጂ የሚወደስ ሆኖ አላገኘሁትም። የቪቫን ውሳኔ ግን በመጠኑም ቢሆን የሚከብድና የሚደነቅ ነው» ባለው ጊዜ «የፈሪ ሥራ ነዋ የሠራሁት!» ሲል ሰር ልዮኔል ተናገረ።

«እምነ፣ ሥራህ የፈሪ ነው። የዚያ ፍራቻና ድክመት ውጤት ነው የሦስት ሰዎች ሕይወት እንዲበላሽ ያደረገው» አለው።

ሰር ልዮኔል እውነቱን እንዲነግረው ጓደኛውን ጠየቀ፣ የጠየቀውንም አገኘ። ሆኖም እውነታው ሰር ልዮኔልን ክፉኛ ስለመታው ከጸጸት ባህር ውስጥ ዘፈቀው። ቢሆንም ግን ከእውነተኛ ወዳጅ የሚጠበቀው ይኸው እንደሆነ አልሳተውም።

Scan by Easy Scanner

«የልብ ወዳጄ በመሆንህ ትጠላኛለህ ብዬ አላምንም። ስለዚህ በእኔ ላይ የምትሰጠው ብያኔ ይኸው ነውን? ያ ከሆነ ደግሞ አንተ ወዳጄ ይህን ካልክ ሌሎች ሰዎችማ ከዚህ ይበልጥ እንደሚፈርዱብኝ አልጠራጠርም። ታዲያ ይህን የመሰለ የፈሪ ሥራ ሠርቼ ዳግም ላልፈራና ላልሸማቀቅ ከወንዶች ፊት ቆሜ ለመሄድ የምችል ይመስልሃል?» ብሉ ሲጠይቀው «አዎና» ሲል መለሰለት በድፍረት። «ትችላለህ፤ አሁንም እውነቱን ላልደብቅና ላልቀጥፍ ስለጠየቅከው ጥያቄ የመለስኝን መልስ ልበጥህ። መቼም የፈጸምከው ተግባር ስህተት መሆኑን ማንም የሚክደው አይደለም። በሠራኸው ሥራ የሦስት ሰዎች ሕይወት መበላሸቱን አንተም ታውቀዋለህ። ስለዚህ ላያስፈልግ የተፈጸመ አሰነዋሪ ድርጊት አንደሆነ ልደብቅህ አልችልም። ወንዶች ለሴት ሲሉ የሚያሳዩትና ሴቶችም ለከንቱ ውዳሴ ብለው የሚፈጽሙትና ድክመት የሚታይበት ተግባር ነው። የሁለት ራሰ-ወዳድ የሆኑ ሰዎች ስሜት የተንጸባረቀበት ተግባር እንደሆነ ይታያል። ባለቤትህ ኢሊኖር ግን የሴቶች ቁንጮ ሁና ነው ያየኋት። ንጹህና መንፈስ ቅዱስ የቀረበት ታማኝ ሴት ሆና ነው የታዋቅኝ፤ አሁን አንተ በነገርከኝ ማለቴ ነው» ሲለው «ያልከው ሁሉ የሚያንሳት እንጂ የሚበዛባት አይደለም» አለ ሰር ልዮኔል እምባ እየተናነቀው።

«ግዙፍ አካልን በጥላ ነው የለወጥከው» ብሎ ኒኮል ሲናገር «አሁንም ልክ ነህ» ሲል ሰር ልዮኔል መለሰለት። ሆኖም ግን ይህን የመሰለ መልስ ቢሰጠውም ከልቦናው አንዱ ክፍል አሁንም ቪቫንን እንደ ተመኘ ነበር። እንደዚያ ያፈቀረችው ምስኪንዋ ቪቫን ለመጨረሻ ጥላው ብትሄድም ሊረሳት አልቻለም፤ አልፈለገምም። በእርስዋ ላይም ክፉ ነገር እንዲነገር ስውር ሀሊናው አልፈቀደም። ከነበረችበት የከበር ሥፍራ በእርሱ ፍቅር ምክንያት መውረድዋን ልቦናው ስለሚያውቅ ሰር ልዮኔል የጸጸት ሰሜት ተሰማው።

«ልቤ» አለ ዊሊ፤ «ልቤ ሁሣም ያዘነው ለኤሊኖር ነው። የመኖር አጋጣሚ ሽክም ያረፈው እርስዋ ላይ ስለሆነ ሌሎች በሠሩት ስህተት ክባድ ሽክም ከቆንጆዋና ከየዋህዋ ሴት ላይ ማረፉ ያሳዝነኛል። ይህ ደግሞ ለመርሳትና ለመቀበል የሚያስቸግር ጉዳይ ስለሆነ የጭካኔ ተግባር ውጤት እንደሆነ አድርጋ ልትቆጥረው ትችላለች። ያቺ በፍቅር ያበደችውና ብትኖዋ ቆንጆ ሴትም ታሳዝነኛለች። የእርስዋም ታሪክ በጣም አሳዛኝ ነው። አንተ ግን ወዳጄ ነህ ብዬ አልደልልህም፤

ለሞከሻሽህም፤ ተሳስተሃል። በዚህና በዚህ ምክንያት ነው የተሳሳትከው እያልኩ ራሴን በማሞኘትም አላዝንልህም። በእምነት ሳይሆን በስሜት ተመርተህ በእሳት በመጫወትህ የሆነው ነገር ሆነ። ስለዚህ ለእደረሰከው በደልና ለፈጸምከው ታጥያት ደስታህን መስዋዕት ማድረግ ይኖርብሃል። እፃህን እስከ ሕይወትህ መጨረሻ መክፈል ከአንተ የሚጠበቅ ነው» ብሎ ኒኮል ሲናገር «ይህ መሆን ያለበት ጉዳይ እንደሆነ አውቃለሁ» ሲል ሰር ልዮኔል በትካዜ መለሰለት።

«ማድረግ ያለብህ አንድ ነገር ብቻ እንደሆነ ይሰማኛል።»

«ምንድነው እሱ?»

«አሁን ያለህበት ሁኔታ በአፋጣኝ መለወጥ አለበት። በምህም መታደስ ይኖርበታል። ይህ እንዲሆን ማንኛውንም ነገር ከመፈጸም ወደ ኋላ ማለት የለብህም። እኔ ያሰብኩትን መፈጸም ቀላል ስለሚይሆን ራስን ማዋረድንና ዝቅ ማድረግን፣ እንዲሁም ምንተ-እፍረት መዋጥን ይጠይቃል። ይህን ከፈጸምክ አሁን ያለውን ሁኔታ ለማሻሻል ችችላለህ። ደግሞም መሻሻልና መለወጥ ያለበት አሳፋሪ ድርጊት ነው። ለመሆኑ ቪቫን ምን የሆነች ይመስልሃል?» ብሎ ሊጠይቀው «ጨርሶ አላውቅም» አለ ሰር ልዮኔል።

«በጣም የሚያስጨንቀኝ የእርስዋ ጉዳይ ነው። ታሪክህን እየሰማሁ ሳለ 'የሊንዋ አመቤት ምን ሆና ይሆን?' እያልኩ ብዙ አሰብኩ፤ አሳቡም አስጨነቀኝ። ልረሳት ሞክሬ ነበር፣ ግን አልቻልኩም። 'ሊን' በማለት ስምዋን ከጠራ በኋላ 'ይህን ስም ስለማ አንድ የማውቀው ነገር አንዳለ ስውር ሀሊናዬ ይነግረኛል። በቅርቡ አንድ ስለሊን ቤተሰብ የሰማሁት ወይም ያነበብኩት ነገር አንዳለ ይሰማኛል» ሲል ዊሊ ተናገረ። ጓደኛው ይህን ሲናገር ሰር ልዮኔል በጉጉት ቀና ብሎ አየው።

«የሰማኸው ወይም ያነበብከው ነገር ካለ ለማስታወስ ሞክር እስቲ?» ሲል ሰር ልዮኔል ጠየቀው። ዊሊም ጥቂት አሰበና «አሁን አስታወስኩ፤ ስለዚህ ጉዳይ የሰማሁት ከአንድ ሆቴል ቤት ውስጥ ሁኜ ነው። የሆቴሉ ባለቤት እንግሊዛዊ ናቸው። በየሄድኩበት ጋዜጣ ማንበብ ስለምወድ ከዚያ ሆቴል ቤት ውስጥ ነው ስለሎርድ ሊን ቤተሰብ ያነበብኩት። ጋዜጣው ላይ ያነበብኩት ስለሎርድ ሊን መሞት እንደሆነ ትዝ ይለኛል» ብሎ አሳቡን ሳያጠቃልል «ቪቫን ወደ ሎርድ ሊን ቤት ተመልሳ ሄዳ ይሆን?» ሲል ሰር ልዮኔል ጣልቃ ይገባል።

Scan by Easy Scanner

«የለም አልተመለሰችም፤ ምክንያቱም እዚያው ጋዜጣ ላይ ስለእርስዋ ወጥቶ መቅረትም ተጽፎአል። ከቤትዋ ከወጣች ጀምሮ ወሬዋ እንዳሉትስ ነው ጋዜጣው ያተተው።»

«እና ሎርድ ሊን ሞተዋላ» ካለ በኋላ ሰር ልዮኔል «ሳደረስኩባቸው በደል ይቅር ብለውኝ እንደ ሞቱ ተሰፋ አደርጋለሁ» ሲል ተናገረ።

«እንደሚመስለኝ ከሴትዮዋ ጋር አብረው በቆዩበት ጊዜ ደስ ብሎአቸው አልኖሩም» አለ ዊሊ።

«ስውዬው በትንሹም በትልቁ የሚቆጡ ቆፍጣና ሽማግሌ ሲሆኑ በእድሜም ከሺቫን በአርባ ዓመት ገደማ ይበልጣሉ። እርስዋ ደግሞ ከእርሳቸው የተለየች ፍጡር ስለነበረች በእርሳቸው ምክንያት ብዙ ተሰቃይታለች። አቤት መልከዋ! አቤት ቁንጅናዋ! አቤት ሰው ስትወድ!»

«ከዚህ የተሻለ እድል ቢገጥማት ጥሩ ነበር» ብሎ ዊሊ ሲናገር «ያ ነበር ትክክለኛውና ተገቢው ፍርድ። ታዲያ ምን ይሆናል፤ ያ እድል አልገጠማትም» አለ ሰር ልዮኔል። «ግን እኮ አሁን ነፃ ሆነች ማለት ነው። ሌላ የተሻለ ባል ማግባት ትችላለች» ብሎ ቢናገርም እንደዚያ ትወደውና ታፈቅረው የነበረችዋ ሴት አሁን ሌላ ወንድ አፍቅራና ወድዳ እንዲሁም እርሱን ተንከባክባ ለመኖር ትችል ይሆን ሲል አሰበ።

«እኔ እንደሚመስለኝ» አለ ዊሊ፤ «ስለሌላ ወንድ የተዛባ ሳይሆን ትክክለኛ አመለካከት እንዲኖራት የማድረግ ኃላፊነት አለብህ። ብቻ ያ ደግሞ አሁን ሳይሆን ቀደም ሲል መደረግ የነበረበት ጉዳይ ነው።»

«ታዲያ አሁን ያ እንዲሆን ምን ማድረግ አለብኝ? እንዴትስ ላደርገው እችላለሁ? ሌሎች ሰዎችስ ከእኔ ምን ይጠብቃሉ?» ሲል ሰር ልዮኔል ጮክ በማለት ጠየቀው።

«ከቦታ ቦታ እየዞሩ ከመኖር ለምን የዚህች እድለቢስዋ ሴት እውነተኛና ትክክለኛ ባጭታ ምን እንደሆነ እድል ባገኘህ ቁጥር ለው እንዲያውቅ አታደርግም? ወዲያው እንደ ተለያያችሁ ወደ እንግሊዝ አገር ተመልሰህ ለሎርድ ሊን ደብዳቤ በጻፍክ ኖሮ ጥሩ ነበር። አንተ እንኳን በትደፍር በዉው በኩል ንጽህናዋንና ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደረባት ሚዛናዊ ሴት መሆንዋን ማሳወቅ ነበረብህ። ለው ሁሉ የሚደሰበው አሁንም ከእንተ ጋር እንደሆነች ነው። ትክክለኛ ነገር ነው ብላ ባመነችበት ጉዳይ የተነሳ ከአንተ መለየትዋን ባስማሳወቅህ ጥሩተኛ ነህ ብዬ ብፈርድብህ አትቀየመኝም።»

«አልፈርድብህም፤ ያልከው ነገር ትክክል ነው። መለያየታችንን ማሳወቅ ነበረብኝ። እስከ ዛሬ ይህ አሳብ ጨርሶ ከህሊናዬ ውስጥ አልገባም።»

«እኔ በአንተ ቦታ ብሆን» አለ ጓደኛው ቀጠለና፤ «ትክክለኛ ግንዛቤና ፍርድ አደባባይ እስካልወጣ ድረስ እንቅልፍ አይወስደኝም ነበር። ገበህ፤ አሁን ስለተጨዋወትነው ጉዳይ ማለቴ ነው። የሎርድ ሊን መሞት ጥሩ አጋጣሚ ሊሆን ይችላል። የሚሆንልህ ከሆነ ስለሎርድ ሊን መሞት የተጻፈውን ከጋዜጣ ላይ ብነበብክ ጊዜ እመቤት ሊን ወደ እንግሊዝ አገር አለመመለስዋን ማወቅህን፣ አንተ የእንግሊዝን አገር ለቅቀህ ከወጣህበት ቀን ጀምሮ መለያየታችሁን፣ እንዲሁም ከዚያን ጊዜ ወዲህ አለመግናኘታችሁን ገልጸህ ለመጻፍ አጋጣሚው ጥሩ እድል ይሰጥሃል።»

«አሁን በእውነት፣ አንተ በእኔ ቦታ ብትሆን ይሀን ታደርግ ነበር?» ሲል ሰር ልዮኔል አጥብቆ ሲጠይቀው «በሚገባ፣ ይህን ከማድረግ የሚያግደኝ ነገር አይኖርም ነበር። እንዲያውም ጊዜ ሳለጠፋ ወዲያውኑ ነበር መልእክቴን የማስተላልፈው» ብሎ ዊሊ መለሰለት። ይህን ጊዜ «ቀደም ብዬ ባስብበት ኖሮ እንዴት ጥሩ ነበር» አለ ሰር ልዮኔል ሊናገር።

«ይሻል ነበር፤ ነገር ግን አሁንም ቢሆን ጊዜው አልመሸም። እስከዚህም ተስፋ ከሚያስቆርጥበት ደረጃም አልደረሰም። የምትጽፍላቸው ሰዎች ደግሞ 'ዜናውን የሰማው አሁን ነው' ብለው ሊገምቱ ስለሚችሉ 'ደብዳቤውን አሁን በመጨረሻ የጻፈው በዚህ የተነሳ ነው' ብለው ያስባሉ።»

«ታዲያ አሁን ደብዳቤ መጻፉ ምን ይፈይዳል? ጥቅሙስ ምን ላይ ሊሆን ነው?» ሲል ሰር ልዮኔል ሲጠይቀው «ጥቅምማ አለው። ዛሬም ጊዜ ውስጥ ዜናው በመላ እንግሊዝ አገር ይሠራጫል። ወሬው ሲሰማ ጋዜጠኞች ስለጉዳዩ በብዛት ይጽፋሉ። እንግሊዝ አገር ደግሞ ታውቀዋለህ፤ በጋዜጣ የሚጸፍም ሆነ ባሬድዮ የሚነገር ዜና በእጭር ጊዜ ውስጥ አገር ሁሉ ይሰማዋል። ድፃ አይል ህብታም፣ ሁሉም ጋዜጣ ያነባል። ዜናው በዚህ ዓይነት ከሁሉም ዘንድ ይደርሳል። በሁለት ሳምንት ጊዜ የእንተና የሊንዋ እመቤት ጉዳይ ከለው ሁሉ ጆሮ ገብቶ እውነታው ሳይዛባ በትክክል ይታወቃል» ሲል መለሰለት።

«ዛሬውኑ ከመተኛቴ በፊት ደብዳቤውን ጽፌ አድራለሁ። በቅጥቃጭ ለጋዜጣ አዘጋጆች እንዲደርስ አድርጊ ነው የምልከው። በዚህ ዓይነት መልኩ አስቤው አላውቅም። አይ ምስኪን ቪኻንዝ ገና ከመጀመሪያው ይህን አስቤ ቢሆን ኖሮ ቀደም ብዬ አደርገው ነበር።»

«ሌላም የምለጥህ ምክር አለኝ» አለ ዊሊ። «ምናልባት ይህኛውን አሳቤ ሰትሰማ ተግባር ላይ ለማዋል የማይቻል መስሎ ሊታይህ ይችል ይሆናል። ግን ብልህ ሰው ስለሆንክ እንደ ምንም ብለህ ባድፍረት ልትፈጽመው እንደምትችል ይለማኛል። ምንም ነገር ቢሆን እንዳይቅና እንደ ወሰዱት ስለሆነ ተግባር ላይ ለማዋል የማይቻል ነገር የለምና እወቅበት። አሁኑኑ ወደ ቤትህ መመለስ አለብህ። ይህ ደግሞ ዛሬ ነገ የሚሉት ነገር አይደለም። ሳታወላውል ወደ ቤትህ ተመልሰህ ባለቤትህን ይቅርታ ጠይቃት።»

ሰር ልዮኔል የመጨረሻዎቹን ቃላት በሰማ ጊዜ ኢጅግ ደንገጠ፣ ልቡም በኃይል ይመታ ጀመር። «ወደ ቤትህ ተመለስ!» ሲል በማቃሰት ተናገረ። «ይህን ለመፈጸም አቅሙም ሆነ ጉልበቱ የለኝም።»

«ይኼ የአንተ አመለካከትና አስተሳሰብ ሲሆን እኔ ደግሞ የማልቀበለው ነው፤ ጨርሶ አይዋጠኝም። ከቤትህ መመለስ አለብህ፣ ደግሞም ትሄዳታለህ። አንተ ከፈለግህ፣ ወደ ቤትህ ከመመለስ የሚያግድህ ነገር የለም።»

«አስከ ዛሬ ከቤቴ የመመለሱ ጉዳይ የሚቻል ነው የሚል ተርጣሬ ከህሊናዬ ውስጥ ገብቶ አያውቅም» ሲል አጉረመረመ።

«ከገዛ ቤቱ ኮብልሎ መጥፋት አሳፋሪ ተግባር ስለሆነ ማንም የሚቀበለውና የሚደግፈው ነገር አይደለም። 'ወደ ቤቴ አልመለስም' ብሎ መወሰን ደግሞ የጥፋት ጥፋት ነው። ባጭሩ 'ከቤቴ የመመለሱ ጉዳይ የሚቻለኝ አይደለም' ነው የምትለው። ለምንድነው የማይቻልህ?» ብሎ ሲጠይቀው የሰር ልዮኔል አምባ ዱብ ዱብ አለ። እስከዚያች ሰዓት ድረስ ጨዋታ ሲጫወቱ አምባ አውጥቶ ያለቀሰበት ጊዜ አልነበረም፤ አሁን ግን አደረገው።

«አስከ ዛሬ የመሰልኝ» አለ ሰር ልዮኔል ሲመልስ፣ «የሠራሁት ሥራ ከይቅርታም በላይ ስለሆነ 'ባለቤቴ ትምረኛለች' የሚል ተስፋ ከህሊናዬ ውስጥ ገብቶ አያውቅም።»

«ሊሆን ይችላል። ግን እስካሁን ባሚወትከኝ ባለቤትህ እስከዚህ ዉህኝ ለው አይደለችም። ፍሀሩህ ልብ ስላሳት ይቅር እንደምትልህ እርግጠኛ ነኝ። ለመሆኑ ለምንድነው መጥፎውን ተግባር ከሚገባው በላይ የምታደርገው? አንዳንድ ጊዜ እኮ ሰዎች በአላብ በፈጠሩት ጉዳይ ራሳቸውን ከመጠን በላይ እንደሚያበቃዩ ታውቅ የለ?»

«ግን እኮ» አለ ሰር ልዮኔል በተስፋበረ ድምፅ፣ «ይቅርታ የሚገባኝ ሰው አይደለሁም። አንተ የምትሰው ነገር ደግሞ የሚገባኝ አልሆነም» ብሎ ሲናገር «ፍርዱን ለእርስዋና ለፈጣሪ ብትተወው ይሻላል» አለው።

«በእንድ ወቅት ከቤቴ ወደ መመለሱ አዘንብዬ ነበር» ብሎ ሰር ልዮኔል ሲናገር አሳቡን ሳይጨርስ ጎደኛው የቀኝ እጁን እፈፍ አድርጎ ይዞ «ወደ ቤትህ ተመለስ» በማለት ጣልቃ ገባበት። «ማንኛውም ሰው ሲሆን ሲሳሳት ይችላል። ግን ሁሉም ሰው በሠራው ሥራ ሳቢያ የሚመጣውን መዘዝ በዘዴ መያዝና መቀበል አይችልም። ሳደረስከው ጥፋትና ሰፈጸምከው በደል ቤዛ የምትሆንበት ጊዜ አሁን ነው። ሴላው ቢቀር የበደልከውን ለመካስ ስለምትችል ወደ ቤትህ ተመልሰህ የሚበትህን ቀሪ ሕይወት አድስ። ቀሪ ሕይወትዋ ደስታ እንዲኖናጸፍ መጣና መጥፎ አሳብ አደሆንም። አሁን ካለችበት የብስጭትና የበቀቀን ኑሮ ውስጥ ሰዘላለም ከመተው ሕይወትዋን ለመለወዋ መሞከር እጅግ የተሻለ መንገድ ይመስለኛል።»

«ምስኪንዋ ኤሊኖር» አለ ሰር ልዮኔል በማቃሰት። «አሁን ያልከውን አውነት ነው ዊሊ። በሕይወት ዘመኔ የፈጸምኩት በደል ወደ ጓላ መለስ ብዬ ሳየው እኔነቴን እስክ መጥሳት አደርሳለሁ። ኤሊኖርን በጣም ነው የበደልኳት። እኔው ራሴ የዚህ ዓይነቱን ሥራ ለመሥራቴ ማመን ያቅተኛል። ያም ሆነ ይህ የአንተን ምክር መቀበሉ ሳይሻል አይቀርም መለለኝ። ወደ ቤቴ ተመልሼ ሄጀ እድሴን ልሞክር።»

«ደግሞም ይህን ምክር ስለማስህ በራሴ ላይ በመፍረድ እንደሆነ አትዘንጋ» አለ ዊሊ ኂኩል። «አንተ ከእኔ ስትርቅና ወደ አገርህ ስትሄድ የልብ ወዳጀን እንደማጣ እወቀው። ቢሆንም ለአንተ የሚሻለው ይኸው ነው። ለእኔ ግን አብሬን ብንቆይ ነበር የሚሻለኝ።»

ከዚያ በኋላ ብዙም አልተነጋገሩም። ያን አለት ሚታ ሰር ልዮኔል እጽፋለሁ ያለውን ደብዳቤ ጸፌ። በሚቀጥለው ቀን ወደ ቤቱ ለመሄድ ጉዞውን ቀጠለ።

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ ሃምሳ ስምንት

መልካም ዜና

ሰር ልዮኔል ቸኩሎ ወደ ቤቱ ቢገበግሰም የጻፈው ደብዳቤ ቀድሞት ይደርሳል። እንዳጋጣሚ ሆኖ መንገድ እንዳለ ስለታመመ የኑሀውን ጊዜ አራዘመበት። የበሽታው መንስዔ ጸጸት፣ የህሊና ወቀሳና ጭንቀት እንደሆነ ታወቀ። ከቤቱ በቶሎ ለመድረስ እጅግ ጓጉቶ ስለነበር ተገቢውን ጥንቃቄና ዝግጅት ሳያደርግ ነበር ጉዞውን የጀመረው። በገዛ ሳይ እንዳለ እንቅልፍ ለመተኛትም ሆነ እህል ለመቅመስ የነበረው ፍላጎት እጅግ በጣም ተመናመነበት። በዚህ ጊዜ ደግሞ ደጋግሞ ያስበውና ያሰላሰለው የነበረው ከቤቱ ለመድረስ የሚቀረው ጊዜና ሰዓት ነበር። ቀደም ሲል ህሊናውን ምን እንዳጨለመበት ሊገባው አልቻለም። ከዚህም ሌላ የቪቫንን ንጽህናና እውነተኛነት ማሳወቅ እንደሚገባ እንዴት ብሎ እንዳላሰበበት በጣም ይገርመዋል፤ በዚህም በእርሱነቱ እጅግ ይማረራል። ለማንኛውም በተቻለው ሁሉ ጉዞውን አቀላጥፎ ለመቁጠል ብርቱ ጥረት አደረገ። ቢሆንም 'የቸከለ አፍሶ ለቀመ' እንዲሉ ችክላውና ጭንቅቁ ማን ጉዳት አደረሰበት እንጂ አልጠቀመውም። ስለታመመ የአሰበው ጉዳይ በቶሎ ሊሆንለት አልቻለም። በሽታው ግን ለክፉ የሚሰጥ አልነበረም።

«መሄድ አለብኝ፣ የሞት የሽረት ያህል ነው ጉዳዬ። ከአገሬ ከእንግሊዝ አገር በቶሎ መድረስ አለብኝ» አለው መንገድ ላይ እንዳለ ላከመው ሐኪም። ሐኪሙም ሲመልስለት «ጉዞህን የምትቀጥለው በሕይወትህ ላይ ፈርደህ እንደሆነ እወቀው። በመቸኮልህ የምታተርፈው ነገር አይኖርም። እኔ የምልህን ሳትሰማ ልሂድ ብለህ ከተነሳህ እንዳሰብከው አገርህ በሕይወት አትገባም» ሲል ሐኪሙ እጅግ ከስተር ባለ አነጋገር አስጠነቀቀው። ስለዚህ ሰር ልዮኔል ከገባበት ሆስፒታል አርፎ ከመተኛት በስተቀር ሌላ አማራጭ ስላልነበረው ሰተወሰነ ጊዜ ከጉዞው ተስተጓጉለ። በዚህም አገሩ ለመድረስ ካሰበበት ቀን ብዙ ዘገየ። የፍቅረኛቹ ግኡኝነት ዜና ግን እርሱ እንግሊዝ አገር ከመግባቱ በፊት ደረሰ።

ስለቪቫን ንጽህናና በዚያች ሰዓት አብረው እንዳልሆኑ በመግለጽ የጻፈው ደብዳቤ የሟቹ የሎርድ ሊንን ጉዳይ ለሚከታተሉ ጠበቆች ነበር የላከው። በደብዳቤው ስለሎርድ ሊን መሞት በጋዜጣ ማየቱን፣ ቪቫን ከእርሱ ተለይታ መሄድዋንና ከሦስት ዓመት በፊት ለአጭር ጊዜ

ተገናኝተው ከተለያዩ በኋላ የት እንዳለች እንደማያውቅና ያቀረበው አለብ ደግሞ እውነት ለመሆኑ አጥርቶ ነበር የጻፈው። ሰዎች ዜናውን በመጀመሪያ ሲሰሙ በጣም ተገረሙ፣ ማመንም አቃታቸው። ለቪቫን በማሰብም ሰዎች ስለባሕርይዋና ስለትክክለኛነትዋ እንዲያውቁና ምን ያህል የተሳዳች ሴት እንደሆነች እንዲገነዘቡ አጠንክሮ ነበር የጻፈው። የሎርድ ሊን መብት ጠባቂ መሥሪያ ቤት ይህን በሰማ ጊዜ በጣም ትገርሞና ተደንቆ «ሽማግሌው ይህን ሰምተው በሞቱ!» ሲል ዋናው ጸሳፊ ተመኘ። «እውነት ነው፤ ዜናውን ሰምተው ቢሞቱ ለእርሳቸው ትልቅ ነገር ነበር» ብሎ ሲናገር የዋናው ጸሳፊ ልጅ የአባቱን ፈለግ ተከትሎ «የደረሰባቸው ከባድ ሀዘን ከስማቸው መጥፋት ጋር ተዳምሮ ብዙ አሰቃያቸው። ስለዚህ የደብዳቤው ግልባጭ ለቤተሰቡ መላክ አለብን» ሲል አሳብ ስለሰጠ እርሱ በተሰነዘረው አሳብም ስለተስማሙ የደብዳቤውን ግልባጭ ለቤተሰቡ ተላከ።

«የሰውዬው ባለቤት ለወንድ መልክና ቁመና ብላ ሀብቷን፣ ምቾትዋንና መልካም ስምዋን በቀላሉ ሸጠች። ያ ያሳዝናል። ከሰውዬው ጋር አብራ ክብልላ ብዙም ሳትቆይ ያንን ሰው ደግሞ ጥላ ሄደች። ይህ ደግሞ እጅግ ያሳዝናል። 'ምን ዓይነት ለጆሮ የከበደ ታሪክ ነው' ሲሉ አባትና ልጅ ብዙ ተጫወቱ። ጨዋታቸውንም በመቀጠል «ለምን ይሆን ቤትዮዋ ይህን አሳፋሪ ድርጊት የፈጸመችው?» ብሎ ልጁ ሲጠይቅ «እግዚአብሔር ይወቅ እንጂ እኔ ምን አውቃለሁ» ሲሉ አባት መለሱለት። «የአገሩ ሰው ሁሉ እንዳስበሙና እንደገመቱው ሁለቱ ወዳጆች አብረው የከበለሉት በፍቅር ምክንያት አልነበረም ማለት ነዋ!» በማለትም አሳባቸውን አጠቃለሉ።

የዜናውን ግልባጭ ጋዜጠኞች ስላገኙት ዜናው በየጋዜጣው ታትሞ ወጣ። «ቪቫን በመልክዋና በሣርማ ሞገስዋ በጣም የታወቀች ሴት ነበረች፣ አሁን ግን የት እንዳለች አይታወቅም» ብሰው ስለጻፉም የመጥፋትዋ ጉዳይ ብዙውን ሰው ግራ አጋባ። 'ወንድ አፍቅራ ክበለለች' ተብሎ የተወራው ወሬ ውሸት መሆኑ ሲሰማ ብው ሁሉ 'ምንድነው ነገሩ' ሲል ብዙ ተወያየበት። ሰር ልዮኔል በዚህ ሳያቆም የሠራው ሥራ ትክክል አለመሆኑንና ቪቫን ከእርሱ ጋር እንዳልሆነች በግክል ለግሉ ጠበቃ ሌላ ደብዳቤ ጽፎአል። በእንግሊዞች ባህል መሠረት በቂ ህብት ያለው እያንዳንዱ ቤተሰብ መብቱን የሚያስከብርለት የግል ጠበቃ ስላለው ነበር ለጠበቃው የተለየ ደብዳቤ የጻፈው።

Scan by Easy Scanner

«ቀደም ብዬ ባስተውል ኖሮ ሰው ሁሉ የተሳሳተ ወሬ ሲነካ መልስ አስጥቤት ነበር እንጂ ዝም አልልም ነበር» አለ ሰር ልዮኔል ያን ደብዳቤ ሲጽፍ። «በዚያን ጊዜ ጉዳዬን አደባባይ ለማውጣት አልፈለኩም እንጂ የእንግሊዝን አገር ለቅቀን አብረን ወደ ፈረንሳይ መኸብለላችን እውነት ነው። ቢሆንም በእለቱ ወደ ሚታ ካሌይ ከሚባል ወደብ ስንደርስ ተለያየን፣ ከዚያም ወዲህ አልተገናኘንም። ስለዚህ አሁን ዓለም ይህን ምሥጢር እንዲያውቅ ስለምፈልግ የዚህ ደብዳቤ መንፈስ በጋዜጣ እንዲወጣ አድርግ» ሲል የግል ጠበቃውን አዘዘው እንጂ ደብዳቤውን የጻፈው ቁጥኩሱ ስለነበር አሁን እርሱ ወደ ቤቱ ለመመለስ መንገድ ላይ እንደሆነ አልገለጸለትም።

ደብዳቤውን ለጠበቃው ለሚ/ር ኖርተን የጻፈው ከግብፅ አገር ላይወጣ ስለነበር ደብዳቤው ከየት እንደ መጣ በአድራሻው ታውቀ። ጠበቃው ደብዳቤው ደርሶት ሲያነበው ሰር ልዮኔል የሚለው ነገር ትክክል ለመሆኑ እልተጠራጠረም። ነገር ግን 'ይህን ደብዳቤ ከሦስት ዓመት በፊት ቢጽፈው ይሻል ነበር' ሲል ለራሱ ነገረ። ጠበቃው ወዲያው ሌላ ደብዳቤ ጽፎና ባለጉዳዩ የጻፈውን ደብዳቤ ግልባጭ አያይዞ ለመሬት ከበርቴው ለኤሊኖር አባት ላከላቸው። ሽማግሌው ደብዳቤው ሲደርሰቸው እንዴት ብሎ ሰውነታቸው እንደ ተለዋወጠና እንዴት እንደሆኑ ለመጻፍ ከመሞከር ይልቅ አንባቢ በአሳብ ቢያየው ይሻላል ብዬ ትቼዋለሁ።

«ኤሊኖር እንደታመመች አውቃለሁ» አለ ጠበቃው ደብዳቤውን ሲጽፍ። «በሕመምዋ ላይ ይኼ ሲጨመር ሊገዳት ይችላል ብዬ ስለገመትኩ የደብዳቤውን ግልባጭ ወደ እርስዎ አልላኩም። ቢያስፈልግ እርስዎ ቀስ ብለው ያስረድዋት። ሰር ልዮኔል በጻፈው ደብዳቤ የተካተቱ አሳቦች ግን የምጠራጠራቸው ስላልሆኑ እንዳለ መቀበል ነው። ቪቫንና ሰር ልዮኔል አብረው እንዳልሆኑ እኔም ጠርጥሬ ነበር። ለዚህም የተጨበጠ ምክንያት አለኝ። ሆኖም ግን ካሌይ ወደብ ላይ ለመለያየት አብሮ መከብለላቸው በእጅጉ ግራ የሚያጋባ ከባድ ምሥጢር ያለው ይመስላል። ምሥጢሩን ለማውጣት የሚችለው ደግሞ ራሱ ሰር ልዮኔል ብቻ ነው።»

የመሬት ከበርቴው ደብዳቤውን ባነበቡ ጊዜ የተዘበራረቀ ስሜት ተሰማቸው። «ሰር ልዮኔል ያቺን ቆንጆ ከሞቀ ቤትዋ አስኮብልሎ መውሰዱ እርግጥ ነው፣ ምክንያቱም 'ቆንጆዋና ኃጥያተኛዋ ቪቫንን ይዤ ነው የኮበለልኩት' ብሏል። ይህ ከሆነ ደግሞ የተደበቀ ምሥጢር ያለው አይመስልም። አብራው ካልሄደች እንደዚያ ብሎ አይጽፍም ነበር።»

በሠራው ሥራ ስለተቀየመ ዜናውን እንደሰሙ ያልተሳደቡት በድብ አልነበረም። አሁን ደግሞ 'ወዲያው ነው የተለያዩነው' ይላል በማለት ብዙ ቆዘሙ። የሽማግሌ አእምሮአቸው መልሱን ሲሰጥ ስላልቻለ ዘመትር አስቸጋሪ ነገር ቢገጥማቸው እንደሚያደርጉት ባለቤታቸውን ለማማከር እርሳቸው ወደ ነበሩበት አቀኑ። ባለቤታቸው ልጃቸውንና የልጅ ልጃቸውን ለመጠበቅና ለመንከባከብ ሴትት ልዊስ ከሚባል ሥፍራ ነበር የሚገኙት። ከዚያ እንደ ደረሱ ባለቤታቸው ሚስስ ጎርዶን ደብዳቤውን አነቡት።

«የተጻፈው ነገር እውነት እንደሆነ ተሰፋ አደርጋለሁ። የተባለው ነገር እውነት ከሆነ በኤሊኖር ሕይወት ላይ ታላቅ ለውጥ ያመጣል። ሰውዬው ተመልሶ ቢመጣና ወዳጅነታቸውና ፍቅራቸው እንደገና ተቀስቅሶ ሰር ቢሰድ፣ ብዙም የሚደንቅ ነገር አይሆንም» ሲልዋቸው «ታጂያ ሴትዮዋ የት ነው ያለችው? ምን ሆና ይሆን? የወደፊት ዓላማዋስ ምንድነው?» በማለት የመሬት ከበርቴው ባለቤታቸውን ጠየቁ።

«ያ የእኛ ጉዳይ አይደለም» አሉ ሚሰስ ጎርዶን። «እኛ ማሰብ ያለብን ስለኤሊኖር ነው። አሁኑኑ ቡቶሎ ሂድና ደብዳቤውን አሳያት፣ ትውቀው። ሐኪሞች ከሚሰጥዋት መድኃኒት ይበልጥ ይህ ደብዳቤ ጤናዋን በቶሎ ይመልሰላታል።»

በዚህ ጊዜ ደህና አድርገው እንዳስለጠኑት አሽከር ሚ/ር ጎርዶን የሚስታቸውን ትእዛዝ ተቀብለው በቀጥታ ወደ ልጃቸው ሄዱ። ባለቤታቸው በሰጓዘሩት አሳብ ተደሰተዋል። ማንኛውም ወንድ ሌሳውን ወንድ ለማንበረከክና ለመቅጣት እንደሚጓጓ ሁሉ እርስቶቹም ሰር ልዮኔልን ለመቅጣት ከፉኛ ቋመጡ። ልጃቸው ከነበረችበት ቪላ ሲደርሱ ኤሌኖር በመጠኑም ቢሆን ተሽልዋት ነው ያገኙዋት። ልጅዋ ግን ብዙም አልተሻለውም። ሲ/ር ማሪ ነበረች ይህን የነገረቻቸው። የሲስተርዋ ሬት ጠቂቋር በሽተኛ መስላ ሲያይዋት እጅግ አዘኑላት።

«ሲስትር» አሉ የኤሊኖር አባት፣ «ልጅን ለማየት ፈልጌአለሁ። መልካም ዜና ነው ይዤላት የመጣሁት።»

«ጥሩ ነዋ፣ እርስዋ ሰትደሰት እኔንም ደስ ይለኛል» አለች ምሥጢሩ ምን ይሆን በማለት ልብዋ አይሰላሰለ። 'ስለሰር ልዮኔል ሲሆን ይቻላል' ብሚል ልብዋ ጠርጥሯል። «ኤሊኖር በማም ተሽሉአታል፤ መልካሙ ዜና ደግሞ በበለጠ እንደሚያሽላት አልጠራጠርም» አለቻቸው ቀጠለችና።

Scan by Easy Scanner

ሸማሌው ዓይን ዓይንዋን እያዩ «ጉዳዩን አንቺም የምታውቂው ይመስለኛል» ሲልዋት በጥፊ እንደ ተመታ ሰው ክው አለች። ልብዋ በኃይል ይመታ ጀመር።

«ስለኤሊኖር ታሪክ ማለትዎ ከሆነ አውቀዋለሁ፣ ነግራኛለች» አለች ሲ/ር ማሪ ስትፈራ ስትቸር።

«ጥሩ ምክር እንደ ሰጠሻትና አሁንም እንደምትሰጫት አተማመንብሻለሁ» አሉ የመሬት ከበርቴው በስሰለሰ እንደበት።

«ቀደም ሲል እኔ የሰጠኋት ምክር» አለች ሲ/ር ማሪ፣ «ድንገት ባለቤትዋ ወደ ቤቱ ቢመለስ ሳታወላውል ይቅርታ እንዲታደርግለትና የሚሻለው መንገድ ይኸው እንደሆነ ነው» ስትላቸው ወገግ ብሎ የነበረው ፊታቸው ትንሽ በመቀየሙ እንዳ መጥቆር አደረገው።

«ይህን ነው በውል የነገርሻት?» ሲሉ ጠየቅዋት።

«እምን፣ ብያታለሁ። ደህንነትዋን ለማየት የሚፈልግ ማንኛውም በስሜት ያልተዋጠ ሰው ይህን ነው ማለት ያለበት» ስትል መለሰችላቸው። ይህን ጊዜ ያለማመንታት «ደፋር ነሽ» ሲልዋት «እርስዎ ልጅዎን ቢጣሙ ይወዳሉ። ማንም ከእርስዎ ይበልጥ ልጁን ያፈቀረ የለም። ስለዚህ ለደስታዋ አንቅፋት አይሁኑ። አበቦች ያለ ውሃና የጸሐይ ብርሃን ለማደግና ለማበብ እንደማይችሉ ሁሉ እርስዋም ያለ ባልዋ ተደስታ ለመኖር አትችልም። ባልዋ ተመልሰ ከመጣ እርስዎ ጣልቃ አይግቡ። ይቅርታ ታድርግለትና ከእርሱ ጋር ተደስታ ትኑር» ስትል ነገርዋን አክርራ ነገረቻቸው።

«እሺ አንቺ እንዳልሽው ይሁን፣ ጣልቃ ገብቼ አልበጠብጥም» ሉ ኮፍጣናው የመሬት ከበርቴ። «እውነትሽን ነው፣ እኔ ጣልቃ ከገባሁ አርስዋን ማለቃየትና በእርስዋ ላይ የሞት ብያኔ ማሳለፍ ይሆናል። ግን ፈቃዱና ምርጫው የእኔ ብቻ ቢሆን ሳላመነታ እገድለው ነበር። ሆነም ቀረ ምርጫ ስለሌለኝ የግድ ስሜቴን መዋጥና መቆጣጠር ይኖርብኛል።»

«ልክ ኖት፣ ስሜትን መዋጥ ነው የሚጠቅመው» አለች ሲ/ር ማሪ ሀዘን እየተሰማት።

«ሽጉጤን አቀባብዬ ግምባሩን ላቡ ባቆሰለውና የሚተናነቀኝ ስሜቴ ቢወጣልኝ 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ሰማለትና ከእርሱ ጋር ለመታረቅ

ይቀለኝ ነበር። ብቻ አንቺም እንዳልሽው ቢቀር ይሻላል። እመኚኝ ሲስተር፣ እርሱ ይምጣ እንጂ እኔ ቃሌን አላጥፍም። አሁን ጨዋታው ይብቃንና ልጁ ካለችበት ገብቼ ያቦብኩትን ልንገራት። የምነግራት ዜና ሕሊምኞ ከሚሰጥዋት ክኒን ይበልጥ ከበሽታዋ ሊያድናት እንደሚችል ባለቤቴ ነግራኛለች።»

«ስለባልዋ ነው መልካሙ ዜና?» ስትል ሲ/ር ማሪ በማመንታት ስትጠይቃቸው «አዎን፣ ስለባልዋ ነው። ብቻ ስለእርሱ የሚነገር ነገር ሁሉ መልካም ዜና ከተባለ ይሁን፣ እንደ መልካም ዜና እንቁጠረው። እኔ ግን መልካም ዜና አልለውም» ሲሉ መለሱላት። የሲስተርዋ ልብ በድን ጋጠ ሊፈርጥ መድረሱን ግን ከፊትዋ ላይ ለማየት አልቻሉም። ፊትዋ ከመቅጽበት አሻቦ መሰለ።

«ተመልሶ ሊመጣ ነው?» ስትል በመንቀጥቀጥ ጠየቀቻቸው።

«የለም፣ አይመጣም» አሉ የመሬት ከበርቴው። «የዚህ ዓይነቱ ዜና እንኳን የመጣ የለም፤ እስካሁን የተሰማው ዜና እንደ ሥራው የጨለመ ነው። ምን ዜናው ብቻ ህሊናውም የጠቁረ ነው እንጂ። አሁን ያለው ግብፅ አገር ነው» ካሉ በኋላ ልጃቸው ከነበረችበት ክፍል ገቡ።

ከክፍልዋ ውስጥ ገብተው ሲያይዋት እውነትም የመሸሽል ለውጥ እንዳላት ተገነዘቡ። ደብዳቢውን አሳይዋት። ደብዳቢውን ካነበበች በኋላ ምን እንደ ተባባሉ አይታወቅም። ብቻ ሽማግሌው ከክፍልዋ ሲወጡ እምባ በእምባ ሆነው ነው የወጡት። ከዚያ በኋላ ብዙም ሳይቆይ ኤሊኖር ሲ/ር ማሪን አስጠራቻት። ሲ/ር ማሪ ስትገባ ከዚያ በፊት አይታው የማታውቅ እርካታና ፈገግታ ከኤሊኖር ፊት ላይ ተመለከተች።

«ሲ/ር ማሪ ነዪና ሳሚኝ» አለቻት ጮክ ብላ። «ዘወትር ታጽናኚኝ ስለነበር የሰማሁትን አስደሳች ዜና በቅድሚያ ለአንቺ ነው መንገር ያለብኝ። ይኸውልሽ መልካም ዜና ነው የሰማሁት። እስከ ዛሬ ባለቤቴ ከሲንዋ እመቢት ከሺቫን ጋር ነው ያለው ብለን እናምን ነበር። እውነታው ምን እንደሆነና ባለቤቴ ምን ይመራ እንደ ነበር ታውቂያለሽ? ሁሉንም እነግርሻለሁ።»

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ ሃምሳ ዘጠኝ

ትልቁ ደብዳቤ

ከሚር ኖርተን ቢሮ በራፍ መኪና መጥቶ ይቆማል። ጊዜው የቢጋ ወራት ስለነበር የቀኑ ብርሃን ወለል ነው ያለው። አንድ መልኩመልካም ወንድ እጅግ በጣም ቸኩሎ ከመኪናው ወረደ። ከኾነላው ብዛት የቀነሳ እቃውን ለማውረድ ሲታገል ሊረዳው ጠጋ ካለ ሰው ጋር ተጋጨ።

«ሚር ኖርተንን በአስቸኳይ እፈልገዋለሁ» በማለት ጮክ ብሎ ሊጣራ «ክቢሮአቸው ናቸው» የሚል መልስ ተሰጠው። 'እኔ በአስቸኳይ የምፈልገው ሚር ኖርተንን ሲሆን እነርሱ ግን ከፊቴ እየተደነቀሩ ይተረማመሳሉ' ሲል አሰበ። ሰውዬው የሚር ኖርተን ቢሮ የት እንደሆነ ያውቅ ስለነበር በቀጥታ ወደ ቢሮአቸው አመራ። ሚር ኖርተን ሰውዬውን ሲያዩ የሚናገሩት ጠፍቶአቸው ዝም አሉ።

«ምነው እያውቁኝም እንዲ?» ሲል አፈጠጠባቸው።

«እሪ የለም» ብለው ከመለሱለት በኋላ አፍጥጠው ሲያዩት «እንዴት አያውቁኝም፣ እኔ እኮ ሰር ልዮኔል ራይዳል ነኝ» አላቸው። በዚህ ጊዜ ሚር ኖርተን ከመቅጽበት ከመቀመጫቸው ተስፈንጥረው ብድግ አሉ።

«ሰር ልዮኔል ነህ? እንዴት ሊሆን ይችላል? የፈጣሪ ያለህ ምነው ተሰዋወትክብኝሳ! በሚገባ ነው እንጂ የማውቅህ። ጢምህ ተንዠርግጎ ፊትህ ተሰዋውጠና ከመጠን በላይ ክስተህ ሳይህ ጨርሶ የማውቀው ሰር ልዮኔል አልመሰልከኝም፣ በጣም ተለዋውጠሃል። በድንገት ሳይህ ሌላ ሰው ነው የመሰልከኝ። የሚገርም እኮ ነው፤ በጣም ተቀይረሃል። አሁንማ ሰር ልዮኔል መሆንክን ካወቅሁ 'እንኳን ደህና መጣህ' ልበልህ እንጂ» ቢሉም በሚታቸው ግን ወዲያው ቀዝቀዝ አሉ። ያ መዋር ሥራው ትዝ ስላላቸው ወደ ኋላ አፈገፈጉ። ሰር ልዮኔልም ለውጣቸውን አዮ።

«ሚስተር ኖርተን፣ አስደንግጥክዎት አይደል፤ ቢሆንም ስለፈጣሪ ብለው ፊት አይንሱኝ። በእኳል በመገናኘታችንም አይክፋዎት» ሲሳቸው «እሪ የለም፣ ጨርሶ አልከፋኝም። እንዲህ ባትል ግን ይሻላል መሰለኝ» ሲሉ መልሰውለት ስሜታቸውን ለመቆጣጠርና አይታቸውን ለማሻሻል ታገሉ። ከዚያም «ሳይታሰብ በድንገት ላይህና ግን እንደሆንክ ሳውቅ ትንሽ እንደ መደንገጥም፣ እንደ መውናበድም አድርጎኝ ስለሆነ አትቀየመኝ» አሉት።

«አይፈረድብዎትም፣ ሳይታሰብ በድንገት ነው የመጣሁበት። ለውነቱ እንደ ተለዋወጠ እኔም አውቂዋለሁ» አላቸው ሰር ልዮኔል በመረጋጋት።

«አሁንም እኮ ግብፅ አገር ያለህ ነበር የመሰለኝ» ሲሉት «እንዲያውም ከዚያ ከተነሳሁ በኋላ ጥቂት አሞኝ ነው እንጂ ከአስር ቀን በፊት ከዚህ እደርስ ነበር» ሲል ዣዮ ላይ እንዳለ ስለደረሰበት ችግር ነገራቸው።

«ታዲያ አሁንስ እንዴት ነህ፣ ተሻለህ? ለማንኛውም እንኳንም ለአገርህ አበቃህ፣ እንኳን ደህና መጣህ» በማለት ነገሩን ለማረሳሳት ሞከሩ እንጂ አሁንም ቢሆን የቃላቸው አወጣጥና የድምጻቸው ቃና የተናገሩት ነገር ከልባቸው እንዳልሆነ ሳያስጣቸው አልቀረም።

ሰር ልዮኔል ደክሞት ስለነበር ወንበር ጎብ አድርጎ ቁጭ አለ። ቁጭ እንዳለም «እቦቲ አንዱንም ነገር ሳይደብቁ ስለሁሉም ነገር ያጫውቱኝ» ሲል ጠየቃቸው በመጓጓት። «ከዚህ አገር ድምጼ ከጠፋ ጀምሮ የሆነውን ሁሉ አንዱንም ሳያስቀሩ ይንገሩኝ። በቅድሚያ ግን ስለባለቤቴ ቢያጫውቱኝ በጣም ደስ ይለኛል። ኤሊኖር አሁን ዮት ነው ያለችው?» ብሎ ሲጠይቃቸው «ኤሊኖር ልጆችዋን ይዛ ከአባትዋና ከእንጀራ እናትዋ ጋር ደቡብ ፈረንሳይ ውስጥ ነው ያለችው» ሲሉ ሚር ኖርተን ገለጹለት። ቀጥለውም የሚያውቁትን ሁሉ ነገሩት። ዓለም ስለእርሱ ምን ብሎ ያወራ እንደ ነበርም አስረዱት። ሳይፈሩ ሁሉንም በነገሩት ጊዜ ያ የበረሃ ፀሐይ ያቃጠለው ፊቱ በትካዜና በሀዘን ብዛት ባይበልጥ ጠቁሯል። ሽማግሌው ጠበቃ ለማለት የፈለጉትን ሁሉ ተናግረው እንደ ጨረሱ እጃቸውን ወደ ሰር ልዮኔል ዘረጉና ተጨባበጡ።

«እግዚአብሔር ይስዮልኝ፣ አሁን የተናገሩት ሁሉ ከእውነተኛ ሰው የሚጠበቅ ትክክለኛ አመልካከት ነው። የሠራሁት ሥራ ትክክል ስላልሆነ የሚገባኝን ነው የነገሩኝ። የሞኝ ሥራ ነው የሠራሁት። ነገር ግን ሥራዬ የሞኝ ቢሆንም በሠራሁት ሥራ ከልብ መጸጸቴን ይወቁልኝ። ሚር ኖርተን» እለ ቀጠለና የሽማግሌውን ፊት እያየ፣ «ስለቪቫንም የሚያውቁት ነገር ካለ ቢነግሩኝ። ይህን ሲያጫውቱኝ እኔ ደግሞ በመካከላችን ምን እንደ ተፈጠረ አንዱንም ሳልደብቅ እነግሮታለሁ። የት እንዳለች የሚያውቅ ሰው ካለም እርሱንም ቢጠቁሙኝና ቪቫንን ባኒጋግራት ደስ ይለኛል። ላገኛት አፈልጋለሁ። ይህም ብዙ አስቤ የቆረጥኩበት ሌላው ጉዳይ ነው» ቢላቸውም ለጊዜው የእርስዋን ነገር በዚያው አቁሞ የሆነውን ታሪክ አንድ በአንድ እርሱ ሲነግራቸው ጠበቃው እጅግ ትገረሙ።

Scan by Easy Scanner

«የሚገርም ነው» አሉ ሚ/ር ኖርተን። «እስከ ዛሬ የሴቶች ባህርይ ምን እንደሆነ ለማወቅ ብዙ ብሞክርም ምሥጢራቸው ሊገባኝ አልቻለም፣ ወደፊትም የሚገባኝ አይመስለኝም። ስለዚህ ቪቫን ከአንተ ጋር መለየትዋ ለምን ይሆን ወይም ምን ማድረግዋ ነው በማለት ጊዜዬን ላጠፋና ራሴን ለማስጨነቅ አልፈልግም። በእኔ አመለካከት ይህን ማድረግዋ ምንም ዓይነት ትርጉም ያለው አይመስለኝም። ለማንኛውም አሁን ማድረግ ስለምንችለውና ምን ማድረግ ስላለብን ጉዳይ ብንነጋገር ነው የሚሻለው። እንደ ገባኝ፣ ቪቫን የት እንዳለች አውቀህ ልታገኛት ትፈልጋለህ። ስለዚህ እቅማችን በፊቀደ ሁሉ እርስዋን ማፈላለግ አለብን ማለት ነው። እሳብህ ይኸው ነው፣ አይደል?»

«ይኸው ነው፣ እርስዎ ብዙ ነገር ያዩና በሕይወት ዘመንዎም ብዙ ነገር ያሳለፉ ሰው ኖት። እና ምን የሆነች፣ የትስ የገባች ይመስሉታል?»

«ይህን ለማወቅ ያስቸግራል። ተራ ሴት ብትሆን እንኳን የመላምት ግምት ለመውሰድ በተቻለ። የእርስዋ ጉዳይ ግን ትንሽ ለየት ያለ ነው። አንዳንድ ሴቶች የዚህ ዓይነቱ አጋጣሚ ሲደርስባቸው ሳያወላውሉ ራሳቸውን ያጠፋሉ። በሕይወት እየኖሩ ከመጨነቅ መሞትን ይመርጣሉ። እንዳንዶቹም ከአንዲህ ያለ ፈተና ውስጥ ሲገቡ በቀጥታ ወደ ባሎቻቸው ይመለሳሉ የሚል አምነት ነው ያለኝ። እርስዋ ግን እንደሚገባኝ ከብርዋን የማታስደፍር ቆራጥ ሴት ናት። የሠራችው ሥራና የወሰደችው ቆራጥ እርምጃም ሲታይ ከብዙ ሴቶች የሚጠበቅ ስላልሆነ ከሌሎች የተለየች ሴት ናት። ጨዋነት የተሞላበትም ድርጊት ነው የፈጸመችው» ሲሉት «ምን ዓይነት ሴት እንደሆነች ይገባዎታል?» ብሎ ጠየቃቸው።

«እርሱን ለጊዜው እናቆየውና አሁን ምን ለማድረግ እንደምትፈልግ ብንነጋገር ይሻላል» ሲሉ የጨዋታቸውን መስመር ለመቀየር ሞከሩ።

«በትክክል እንኳን አላውቀውም። እዚሁ ለጉዶን ለጥቂት ቀናት አቆያለሁ የሚል እቅድ ነው ያለኝ። በዚያ መሃል ምን ማድረግ እንደሚገባኝ ለመወሰን እችላሁ» በማለት ሰር ልዮኔል መለሰላቸው።

«ወደ ባለቤቴ እመለሳለሁ ከሚል ድምዳሜ እንደምትደርስ ተስፋ አደርጋለሁ። በሕይወቴ ብዙ የተከራ ሰዎችን አይቻለሁ፣ የእርስዋ ግን እጅግ በጣም የተለየ ነው። በጣም አዝናለች፣ በጣምም ተከፍታለች።»

«ይህን ባያነሱብኝ እመርጣለሁ» ሲል ሳይታወቀው ጮኸባቸው። ከዚያም አንገቱን ከእጆቹ ስር ወሽቆ ዝም አለቀሰ። «አሁን ያሉትን ስለማ መንፈሴ ሁሉ ይረበሻል» አለ ከንፈሮቹ በኃይል እየተንቀጠቀጡ። «ሚ/ር ኖርተን፣ ለዛሬ ከዚሁ ሳይ ብናቆም ይሻላል፣ በቱሉ እመለሳለሁ። ከዚህ ይበልጥ ስለጀመርነው ጉዳይ ለመነጋገር አቅሙም ሆነ ብርታቱ የለኝም» ብሎ ለመውጣት መንገድ ሊጀምር «ማታ አብሬን እራት እንብላ» ሲሉ ቃበዙት እጅግ በጣም ሀዘን እየተሰማቸው።

«እግዜር ይስጥልኝ፣ ስለግብዣዎ ክልብ አመሰግናለሁ። ከሰው ጋር ተቀላቅሎና ሀብረተሰብ ውስጥ ገብቶ ለመዝናናት የመንፈስ እርካታ ያስፈልጋል። እኔ ደግሞ ያ እርካታ አሁን የለኝም። ግብዣው ከዚህ ትንሽ ጠንከር ስል ቢሆን ይሻለኛል። ሰንደንን ለቅቄ ከመውጣቴ በፊት ግን አጠይቆታለሁ።»

ሆኖም ግን በመካከሉ ብዙ ያልተጠበቀ ነገር ሆነ። ሰር ልዮኔል ወደ አረፈበት ሆቴል ቢመለስ ለንደን ከታማን ማየቱ አስጠላው። ከተማው ያለፈውን ትዝታ እየቀሰቀሰ አሰጨነቀው። ወደ ምዕራብ ክፍለ-ከተማ አቅጣጫ፣ በተለይም ከቪቫን ጋር አብረው ወደ ሄዱበት አካባቢ መሄድ እጅግ ዘገነነው። ከአረፈበት ሆቴል ገብቶ ቁጭ አለ። በሚቀጥለው ቀን በጠዋት ተነስቶ ገንዘብ ካስቀመጠበት ባንክ ሄዶ የባንክ ሠራተኞችን ለማነጋገር ወሰነ። ስዴት ሳይ በነበረበት ጊዜ ያጠፋው ገንዘብ በጣም ጥቂት ስለሆነ አሁን ብዙ ገንዘብ ሲኖረው እንደሚችል ገመተ። ከባንኩ ሲደርስ ከዚያ የነበሩ ሰዎች ወዲያው አወቁት። የመቀየም መልክ ሳያሳዩ በፈገግታ ተቀብለው አስተናገዱት። የረጅም ጊዜ ደምበኛቸው በመሆኑ 'የግል ሕይወቱን እንደ ፈለገው የመምራት መብት አለው' በሚል ይመስላል ሁሉም ሠራተኛ እጅን ዘርግቶ ነው የተቀበለው። ከባንኩ ባለቤት ከሚስተር ብራውን ቢሮ ተጠርቶ ገባ። ከለውጌው ጋር የሞቀ ሰላምታ ተለዋወጡ። ከባለቤቱና ከዋናው ሥራ አስኪያጅ ቢሮ ለመግባት የሚፈቀድላቸው ለዎች ቁጥር እጅግ ውስን ነው። እንርሱም በጣም የታወቁ ወይም ከፍተኛ የሆነ ገንዘብ ከባንኩ መስዋ ያስቀመጡ መሆን አለባቸው።

«በዛሬው ቀን መምጣትህ እንዴት ያለ አጋጣሚ እንደሆነ ልነግርህ አልችልም። በቅርብ ክባለቤትህ ከአሲኖር ደብዳቤ ደርሰን ስንመለከተው ወደ አንተ የሚላክ እንዲሁም ለእኛ ከተላከው ደብዳቤ ውስጥ ሌላ

Scan by Easy Scanner

የታሸገ ደብዳቤ አገኘን። ለእኛ የተጻፈው ደብዳቤ ደግሞ ከየትም ብሰን በአስቸኳይ ደብዳቤውን ለአንተ እንድንከልህ የሚጠይቅ ሲሆን ከደብዳቤው ፖስታ ላይ 'አስቸኳይ' ተብሎ ተጽፎበታል። እኛ 'ደብዳቤው በቶሎ እንዲደርስህ እንዴት አድርገን ብንልክለት ይሻላል' እያልን ስንጨነቅ አንተ ዳግሞ ከዚሁ ከቢሮአችን ድረስ ከተፍ አልክልን። 'እንዴት ያለ አጋጣሚ ነው' ያሰኘኝ ይኼ ነው።»

«ደብዳቤውን ቢሰጡኝ» ብሎ ሲጠይቅ በዝግታና በእርጋታ ለመናገር ቢሞክርም ጭንቀት፣ ፍርሃትና ድንጋጤ ከፊቱ ላይ መታየቱ አልቀረም። ቁና ቁና እየተነፈሰና ከንፈሮቹ እየተንቀጠቀጡ ደብዳቤውን ተቀበለ።

«መልእክቱ መጥፎ እንዳልሆነ ተስፋ አደርጋለሁ» አሉ ሚ/ር ብራውን ትህትና በተሞላበት አንደበት። ከዚያም «ምናልባት ደብዳቤውን ብቻህን ለማንበብ ከፈለግክ እኔ ልውጣልህ» ብለው ከቢሮአቸው ወጡ። ሰር ልዮኔል ጊዜ ሳይወስድ እጁ እየተንቀጠቀጠ ፖስታውን ከፈተው። ደብዳቤውን ገና ሲያየው እጅግ ይጓጓትና ያፈቅራት የነበረችው የባለቤቱ የእጅ ጽሑፍ መሆኑን ወዲያው ለየው። «ምን ተፈጥሮ ይሆን?» ሲል ራሱን ጠየቀ። የሚወደው ልጁ በጠና ታሞ 'አባቴን በቶሎ አምጡልኝ' እያለ መዋተቱን ከደብዳቤው ተረዳ።

ልጁ በጠና ታሞ 'ያባቴ ያለህ' ሲል የትኛው አባት ነው 'ጆሮ ዳባ ልበስ' ብሎ የሚቀር! ምን ዓይነት ፈሪና ጨካኝ ሰው ቢሆንስ ነው በልጁ ላይ የሚጨክን! ይህ ሰው የሚያሳዝን ወንጀለኛ ቢሆን እንኳን ይህን ያደርጋል! ይህ እንግዲህ ከሰር ልዮኔል ጭንቅላት ውስጥ ይመላለስ የነበረው አሳብ ነው።

ሕፃን ልጅ አደጋ ላይ ነው። እርሱን አምጡልኝ ሊያለ ይጮሃል። ታዲያ የልጁን ዓይን እንዴት አድርጎ ነው የሚያየውን? የሚሰቱንስ? የልጁን መልክ አሰላለለ። ያ እምቡጥ ገላው፣ እነዚያ ከአሁን ተአሁን ተሰበሩ የሚያሰኙ ለስላሳ ጣቶቹ፣ የልጅነት ግርማውና እንደ ጠዋት ፀሐይ የሚፈካው ፊቱ፣ ሌላም ሌላም ነገር ሁሉ ከፊቱ ላይ ድቅን አለ። ልጁ እየሮጠ መጥቶ ከእንገቱ ላይ ሲጠመጠም በአሳብ በታየው ጊዜ መላ ሰውነቱ ከሚገባው በላይ ተቅበጠበጠ። ልጁ ሕፃን ሆኖ ግንባሩን፣ ጉንጩን፣ አንገቱንና እጆቹን ይስም እንደ ነበረው ሁሉ አሁንም ያንኑ መድገሙ ስለማይቀር ፍጠህ ወደ ቤትህ ሂድ አሰኘው። ታዲያ ከክብሩም በላይ ሀፍረቱን፣ የሰውነት መሸማቀቁን እንዴት ሊያደርጋቸው ነው!

ይህ የእግዚአብሔርን ብቻ ሳይሆን የሰውንም ሕግ ጭምር የጣሰው ግለሰብ ሰውነቱን መቆጣጠር ተሰኖት እንደ መዝለፍለፍ ብሎ ከመሬት ላይ ወደቀ። እምባው አልቆም ስላለው የሚያምረውን ሰጋጃ በእምባው አራሰው። ከዚያ በፊት አድርጎት የማያውቀውን ከባድ ለቅሶ አለቀሰ። ይህ ሰው በሌሎች ፍጡሮች ላይ የመከራ ዝናብ አዝንቦአል፤ ራሱንም ከፉኛ አሰቃይቷል። አሁን ግን ከማንኛውም ጊዜ የበለጠ፤ የከፋ ነገር ነው የገጠመው። ልጁ ሞቶም ሊሆን ይችላል። ምናልባት ትናንት 'አባቴን አምጡልኝ' አለ እንጂ ዛሬ እኮ በሕይወት የለ ይሆናል። ያ ነው ልቡን ከሁለት ሰንጥቆና ከመሪር ሀዘን ላይ ጥሎ አምርሮ እንዲያለቅስ ያደረገው። ከአሰር ደቂቃ በኋላ ሚ/ር ብራውን ሰለተመለሱ ደብዳቤው የያዘው መልእክት እጅግ አሳዛኝና አስከፊ ዜና እንደሆነ ነገራቸው።

«ልጄ በጠና ስለታመመ አሁኑኑ ነው ወደዚያ የምሄደው። የሴ ንት ልዊስ ከተማ መንገድ በየት አቅጣጫ ነው?» ብሎ ሲጠይቃቸው የመንገዱን አቅጣጫ ነገሩት። በየት በኩል አድርጎ ቢሄድ በቶሎ ሊደርስ እንደሚችልም አስረዱት።

«ልጅህ ተሽሎት እንደምታገኘው ተስፋ አደርጋለሁ» ብለውት የፌቱን ሁኔታ ማጤን ጀመሩ። ከዚያም ለማጽናናት ይመስላል «ነገሩ ያሳዝናል፤ ግን ልጆች እኮ ዘጠኝ ሕይወት ነው ያላቸው» አሉት። ሰር ልዮኔል ጥርሱን እንደማጋጪትና ከንፈሩን እንደ መንከስ ብሎ «ልጄ አንድ ነገር ቢሆን ሕይወቴ ከዚህ በበለጠ የተበላሸና የተዘበራረቀ ይሆናል» አለ።

የእንግሊዝን ባህር አቋርጦ ለመሻገር ወደ ሦስት ሰዓት ገደማ ወሰደበት። በመንገድ ላይ እያለ ያስበውና ይጨነቅበት የነበረው ጉዳይ ከበፊቱ የተለየ ሆነ። የአሁን ጭንቀቱ 'ልጄ ይሞታል ወይስ ይድናል' የሚል ስለነበር ጉዞው እጅግ የሚያስከፋ ሆኖ ነው ያገኘው። ከአነስተኛዋ ከሴንት ልዊስ ከተማ ደረሰ። ከተማዋን ባየ ጊዜ ባለቤቱ እንዴት ብላ ከዚያች ጭር ካለች አነስተኛ ከተማ ለመኖር መወሰንዋ ግራ አጋባው። ቢሆንም ባለቤቱና ልጆቹ ከየት አካባቢ እንደሚገኙ ለማወቅ ሰዎችን ማጠያየቅ ነበረበት። የሚኖሩበት ቤት በምልክት ሲያጠያይቅ ከተማው ውስጥ የወረርሽኝ በሽታ መግባቱን ነገሩት። ይህም በይበልጥ የሚይዘውንና የሚጨብጠውን አሳጥቶ ብዙ አስጨነቀው። እንደ እድል ሆኖ በድንገት ቤተሰቡ የት እንዳለ የሚያውቅ ሰው አጋጠመው። ባለቤቱና ልጆቹ ለጥቂት ከሞት መትረፋቸውንና በሕይወት ሊያገኛቸው የቻለውም

Scan by Easy Scanner

በሴሮች ታላቅ ጥረትና መስዋዕትነት መሆኑንና ያሉበት ቤት አደራሽ የት እንደሆነ ነገሩት። ከተማው ውስጥ ከሚገኝ ትልቅ ሆቴል ቤት ሄዱ ከፍል ተከራዩ። ከሆቴል ቤቱ ባለቤት ጋር በመሻረክ ስለቤተሰቡ ሁኔታ አንዳንድ አሳቦችን ቃረመ።

ሕይወት ባጋጣሚ የተሞላች ስለሆነች አሁንም ባጋጣሚ የሆቴሉ ባለቤት ቤተሰቡን ያውቅ ስለነበር የባለቤቱ አባትና የእንጀራ እናት ከከተማው ውስጥ መኖራቸውን ገለጹለት። ሴት ልጁ ከኢያትዋ ጋር እንደሆነች፣ ባለቤቱ ኤሊኖርና ወንዱ ልጁ ራቅ ካለ ቦታ ትልቅ ቪላ ቤት መከራየታቸውንና ሁለቱም ታምመው አልጋ ላይ መሆናቸውን አስረዱት። ስለዚህ 'ወደ ቪላው ቤት በቅድሚያ መሄድ አለብኝ' ሲል ወሰነ። 'የባለቤቴን አባት ግን ቀየት ብሎ ማነጋገሩ ይሻላል፤ ከእርሳቸው ጋር መነጋገሩ ቀላል አይሆንም' ሲል ለሆቴሉ ባለቤት ነገራቸው። ከዚያ በኋላ ብዙም ሳይቆይ በቆራጥ መንፈስ በቀጥታ ባለቤቱና ልጁ ወደሚገኙበት ቪላ ቤት ሄደ።

ምዕራፍ ስልሳ

«መጣህ፣ ምስጋና ለፈጣሪ»

ሰር ልዮኔል ሚስቱና ልጁ ወደሚገኙበት ቪላ ቤት እያመራ ሳለ ልጁ ሳይሞት በሕይወት ሊያገኘው በመቻሉ ፈጣሪውን ከልብ አመሰገነ። ልጁ እጅግ በጣም ታሞ እንደ ነበርና አሁን ግን ከሞት ማምለጡ ተነገረው። ኤሊኖር ሚስቱን ለማግኘት ካለችበት እንደሚገባ ባለታወሰ ጊዜ ፍርሃት ፍርሃት አለው። እንዴት ብሎ ዓይንዋን እንደሚያይና እርስዋም እንዴት ብላ እንደምትቀበለው ሲያሰላስል እጅግ ጨነቀው። ታክርፈዋለች ወይስ ታናግረዋለች፤ ብታናግረውስ ምን ልትለው ይሆን? እርሱስ ምን ሊላት ነው?

ያቺ ቅጽበት እንዴት ብላ እንደምታልፍ በአሳብ ለማየት ስላልቻለ ሁኔታው እጅግ አበጨነቀው፣ አስፈራው። የፈራው የእርስዋን ግለጼ ወይም ስድብ አልነበረም። የፈራው 'ከቤትዋ ታስወጣኝ ይሆን ወይስ ይቅርታ ታደርግልኛለች' የሚለው አሳብ ነበር። ኤሊኖር ጨዋና ለሌሎች የምታዝን ሩህሩህ ሴት እንደሆነች ያውቃል። ቢሆንም ግን የሠራው

ሥራ ደካኛ የተሞላበት ስለነበር ልቡ ተጨነቀ። ታዲያ ማንኛውም ሰው በሠራው ሥራ ካፈረና ከተጸጸተ መጥፎ ሰው አለመሆንን ስለሚያመላክት ያንን ይህናነት ታይ ይሆን እያለ አሰላሰለ። የዚህን ዓይነት አመለካከት ከያዘች ነገሩ እንደሚቀል ገመተ።

ሰር ልዮኔል ዴፋርና ብርቱ ፍጡር በመሆኑ ቀደም ሲል ፍርሃት የሚሉትን ነገር የማያውቅ ሰው ነበር። የሚሆነው ይሆናል የሚል እምነት ያለው ሰው ስለሆነ ሞት እንኳን ጥርሱን አግጥጦ ቢመጣበትና ምንም ነገር ለማድረግ ቢሳነው ሞትን በፀጋና በጥሞና የሚቀበል ዓይነት ሰው ነው። ሆኖም ያ ሚስቱና ልጁ የነበሩበትን ትልቅ ቪላ ቤት ባየ ጊዜ ከሞት ይበልጥ ፈራው። ወደ ቤቱ የሚያስገባ ደረጃ መውጣት ሲጀምር ግራ ተጋባ፣ ፍርሃት ፍርሃት አለው፣ መላ ሰውነቱ ራደ። እደናቅፎት ሊወድቅ ሲል የደረጃውን ጠርዝ ስለያዘ ከመውደቅ ዳነ። ወደ በሩ ተጠግቶና ደወል ደውሎ ባለቤቱ እንዳለች ጠየቀ። በሩ ቢከፈትለትም በየት በኩል አድርጎ እንደሚሄድ ስሳላወቀ ግር አለው። ከቤቱ በራፍ እንደ ቆመ በዓይኑ ሲያማትር ቅርጹና መልኩ የሚያውቀው የሚመስል ጠና ያለ ሰው እርሱ ወዳ ነበረበት አቅጣጫ ሲመጣ በሩቁ ተመለከተ።

«ሠራተኛዬ ቤኔት ነው» በማለት ሳይታወቀው ጮክ ብሎ ተናገሮ «ተመስገን፣ ስለሁሉም ነገር እርሱ ይትገረኖል» ሲል ራሱን አጽናና። ሰውዬው እየቀረበ ሲመጣ በእጁ ከረጢት መሳይ ነገር መያዙን አስተዋለ። ከረጢቱ ክፍት ስለነበር በውስጡ የተለያዩ የመድኃኒት ብልቃጦች መሆናቸውን ሲመለከት እጅግ አዘነ። ቤኔት በእድሜ የገፋ ሰው ስለነበር ሀጉሩ ሽብድል። ሰር ልዮኔል ከቤቱ ሸፍቶ ሲሄድ የቤኔት ፀጉር እስከዚህም አልሸበተም ነበር። አሁን ግን ጨርሶ ነጭ ሆኖአል። ፊቱ ሳይ የሀዘን ስሜት በጉልህ ይነበባል። ሰር ልዮኔል ወደ ቤት መግባቱን ትቶ ቤኔት ወደ ነበረበት አቅጣጫ ሄደ። ቤኔት አቀርቅሮ ይራመድ ስለነበር የጣንት ጌታውም ፊት በተንዠረገገ ጢም ስለተሸፈነ አልለየውም።

'ደህና አደርክ' ብሎ ሰር ልዮኔል የእግዚአብሔር ሰላምታ ሲያቀርብለት 'ደህና አደሩ ጌታዬ' ብሎ መለሰ እንጂ ቀና ብሎ ስላላየው አሁንም አልለየውም። ሰር ልዮኔል የጥንት አሽከሩ እንዳላወቀው በተገነዘበ ጊዜ ትኩር ብሎ እያየ «ቤኔት» ሲል በስሙ ጠራው። «ረሳኸኝ እንዴ? እስቲ ቀና ብለህ እየኝ። ሰዉን ሁሉ ልትረሳ ትችላለህ፤ እኔን ግን ልትረሳ አትችልም» ሲለው ሽማግሌው ደንግፀ ወደ ኋላ ዝለት አለ።

Scan by Easy Scanner

«የፈጣሪ ያለህ! ሰር ልዮኔል እርስዎ ኖት? በሕይወት ተመልሰው ጸግም የማይዎት አልመሰለኝም ነበር። መጡ፤ የሚገርም ነው። ለአምላክ ምን ይሳነዋል፤ አሁን እንግዲህ ጎርዶንም በቶሉ ይድናል ማለት ኣከ ነው!» ሲል ሳይታወቀው ቤኔት ብዙ ተናገረ።

«በጣም አሞታል እንዴ?» ሲል ሰር ልዮኔል ጠየቀው።

«ጌታዬ እርስዎ አላዩም፣ አልሰሙም እንጂ ልጅዎ እጅግ ናፍቆዎት ስለነበር 'አባቴን አምጡ' እያለ ያሰማው የበረው ጩኸት ከበሽታው ጋር ተጸምሮ እንኳን ሰው ድንጋይን ያስለቅስ ነበር። ያንን ፍላጎቱ ማንም ሊያሟላለትም ሆነ ሊያስጥለው ስላልቻለ ልጁ ብዙ ተሰቃየ። እናቱ እንኳን ብዙ ብትሞክርም ዝም ልታሰኘው ስላልቻለች እርስዎም ብዙ ተሰቃየች።»

«ቤኔት» አለ ሰር ልዮኔል፤ «እስቲ ከዚህ ዞር ብለን ጥቂት እናውጋ። ልጄንና ባለቤቴን እንዴት ብዬ እንደማያቸውና እንደምቀርባቸው መመከከሩ አይከፋም። ያለፈው ስህተቴን መድገም አልፈልግም፣ የቂል ሥራ ነው የሠራሁት» ሲለውና ትልቁ ሰውዬ አሳዳሪ ጌታው እንደዚያ ራሱን ዝቅ አድርጎ ሲናገር የቤኔት ዓይኖች እምባ አቀረሩ።

«ና እንሂድ» አለ ሰር ልዮኔል፤ «ድምፃችን ከማይሰማበት እንሂድና የምታውቀውን ማለቴ የተባለውን ሁሉ ትነግረኛለህ» ብሎት ጌታና አሽከር ተያይዘው ሄዱ።

'በሌላ ጊዜ ሽማግሌው ከተሳከበት በቶሉ ይመለስ ነበር፤ ዛሬ ምን ነካው' ብላ ሲ/ር ማሪ ልታስብ እንደምትችል ቤኔት ጠረጠረ። ቢሆንም ምክንያቱን እርስዋ ራስዋ ትገምት እንጂ እውነታውን ማንም ሊነግራት እንደማይችል ሰራው ነገረ። ቤኔት የሆነውን ለሰር ልዮኔል ለመንገር በዓይነ-ህሊናው ወደ ኋላ ቢመመለስ የሆነውን ለማስታወስ ብዙ ታገለ። የታረከ መነሻ ከአትክልት ሥፍራ ቁጭ እንዳለች ጌታው ለመጨረሻ ጊዜ የጻፈላትን ደብዳቤ አምጥቶ ሲሰጣት እንዴት እንደሆነች አስታወሰ። ኤሊኖር ደብዳቤውን ካነበበች በኋላ እንዴት ብላ እንደ ተለወጠች ትዝ ስላለው ያንን ሁናቴዋ ለሰር ልዮኔል ነገረው። ነገር ግን ብዙውን ጊዜ ያጠፋው ስለሲስተር ማሪ ያየውን ሁሉ በመናገር ነበር። ሆኖም ሰር ልዮኔል ስለሲስተርዋ የሰማው ታሪክ ብዙም አላስደሰተውም። እርሱ ለመስማት የፈለገው ስለሚስቱና ስለልጁ ነበር። ስለዚህ አሁንም፣ አሁንም

መልሶና መላልሶ የጠየቀው ስለሁለቱ ብቻ ነው። በተለይ ስለልጁና ስለሚበቱ ሕመም አጥብቆ ነበር የጠየቀው።

«እንዳያትና እንዳነጋግራት የሚፈቅዱልኝ ይመስልሃል?» ሲል ሰር ልዮኔል በጉጉት ቤኔትን ሲጠይቀው «የሚቻል አይመስለኝም» የሚል ነበር የሰጠው መልስ።

«ኤሊኖር አሁንም ቢሆን በሽታው ጨርሶ አልለቀቃትም፤ በጣም ነው የከሳችውና የተጎዳችው። ሰውነትዋ አልቆ በጣም ገርጥታለች። በድንገት የሚገኝ ደስታ ሰውን ይገድል አይገድል እንደሆነ እኔ ብዙ አላውቅም። ለማንኛውም እርስዎ ትንሽ ቢታገሱ የሚሻል ይመስለኛል። ውሳኔው የእርስዎ ሳይሆን የሐኪሙ ቢሆን ይመረጣል።»

«ሌላው ቢቀር» አለ ሰር ልዮኔል ሰውነቱ እየተንቀጠቀጠ፤ «ሌላው ቢቀር ልጄን በቶሉ ማየት አለብኝ።»

«እርሱን ማየቱ እንኳን የሚቻል ይመስለኛል። ደህና ስለሆነ ሐኪሙም ይፈቅዳል። እንዲያውም ጎርዶን እርሰዎን ሲያይ በአጭር ጊዜ ውስጥ ነው ከአልጋው የሚነሳውና በሽታውም በቶሉ የሚለቀው» ብሎ ቤኔት ሲናገር «አሁን ከልጁ ጋር ያለው ማነው?» ሲል ሰር ልዮኔል ጠየቀው።

«ተራ በተራ የሚጠብቁትና የሚያስታምሙት ሴሮች ናቸው። ዛሬ ጠዋት ከከተማ የሚመጣ ነገር እንዳለ ለመጠየቅ ጎርዶን ከተኛበት ክፍል ስገባ 'ቤኔት ስትመለስ አባቴን ይዘህ እንድትመጣ' ብሎ ነበር ያዘዘኝ። አጋጣሚው የሚደንቅ ነው። ይገርሞዎታል፤ ጎርዶን ከተኛበት ክፍል በገባሁ ቁጥር ይህን ጥያቄ ሳይጠይቀኝ ቀርቶ አያውቅም። ታዲያ እኔ እርስዎን ከየት ብዬ ልፈልግዎት? እንዴትስ ብዬ ላግኝዎት? 'ምኑው እኔ በሞትኩና እርሳቸው በተመለሱ ብዬ የተመኘሁበት ጊዜ ብዙ ነው። ሆነም ቀረም ዛሬ ጠዋት ልጁ ከተኛበት ክፍል ስገባ የነበረችው ተረኛ ሴር ሲ/ር ማሪ ነበረች። አሁንም አብረው ሳይሆኑ አይቀርም ብዬ እገምታለሁ።»

«ቤኔት፣ ልጄን ለማየት እርሱ ከተኛበት ክፍል ውስጥ አሁኑኑ ብገባ ሴርዋ ቅር የምትሰኝ ይመስልሃል?» ብሎ ሰር ልዮኔል ሲጠይቀው «ቅር አይላትም፣ እንዲያውም በጣም ነው ደስ የሚላት። እርስዋ የተለየች ሴት ስለሆነች ልጁን ለማዳን ያላደረገችው ጥረት የለም።»

Scan by Easy Scanner

ነገር ግን ሰር ልዮኔል ስለእርስዋ ሳይሆን የተጨነቀው ልጁን በቶሌ ስለሚያይበት መንገድ ነበር። ከጉጉቱና ከሞንቀቱ ብዛት ሳቢያ ልቡ ቶሌ ቶሌ ይመታ ጀመር።

«የሆነው ይሁን፣ አሁኑኑ አብረን እንሂድና ልጄን ልየው» ቢል ሰር ልዮኔል ነገሩን በማከረር ጠየቀው ቤኔትን። አሁን ባጫወትከኝ የእኔ መምጣት ልጄን የሚጎዳው አይመስለኝም። ኤሲኖር ግን እኔን ስታይ ምናልባት ስሜትዋ ታውከ ጉዳት ሊደርስባት ይችላል። ለማንኛውም በል ተነስ አሁኑኑ ልጄ ወዳለበት እንሂድና ልየው። የመሄጃውን አቅጣጫ አንተ ምራኝ።»

ቤኔት የሰር ልዮኔልን የከረረ ጥያቄ ሲገንዘብ ሰውነቱ ተንቀጠቀጠ፤ ጌታውም ያንን በተገነዘበ ጊዜ «ምነው ፈራህ እንዴ? ብሎ ሲጠይቀው «የለም አልፈራሁም፤ ብቻ እኔ እኮ....የእርስው መምጣት የሞተ ሰው እንደ ተነሳ ዓይነት ነው የቆጠርኩት» ብሎ ቤኔት ሲናገር «እኔ እኮ ታዲያ አገሬን ጥዬ ከጠፋሁ ሦስት ዓመት ብቻ ነው» አለው ጣልቃ በመግባት።

«ሦስት ዓመት ብቻ!» አለ ቤኔት የጌታውን ቃል በመድገም። «ለእኛ ግን ሰላሳ ዓመት ነው የመሰለን። ጌታዬ እኛ የጠበቅኖት ለሦስት ሳይሆን ለሰላሳ ዓመት ነው» አለ የመከፋት ስሜት ፊቱ ላይ እየታየ።

«እሲቲ እውነቱን ንገረኝ፣ ሰር ልዮኔል አንድ ቀን ከቤቱ ይመለሳል ብለህ አስበህ ታውቃለህ?» ብሎ ሲጠይቀው «አምንት፣ ስለዚህ ጉዳይ አንድም ቀን ተጠራጥሬ አላውቅም። ፈጣሪ ሲታረቀን 'አንድ ቀን ጌታችን ከቤታቸው ይመለሳሉ' እያልኩ ዘወትር እናገር ነበር» አለው።

«ኤሲ.....ኤሲኖርም ተመልሶ ይመጣል ብላ ታስብና ትናገር ነበር?» ብሎ ሲጠይቀው «እርስዋ እንኳን ይህን አላስችም። እርስው ወደ ቤትዎ የሚመለሱ አይመስላትም ነበር። በዚህ ዓለም ውስጥ ዳግም እንደምትገናኙ እምነትዋ አልነበረም።»

ምዕራፍ ስልሳ አንድ

ዳግም መፋጠጥ

ልጅ እንቅልፍ ወስዶታል። ከታመመ ጀምሮ እንደዚያን እለት የወለደው ዓይነት እንቅልፍ ወስዶት አያውቅም። ተኝቶ በማደሩ ሲ/ር ማሪ በጣም ደስ አላት። ጥሩ እንቅልፍ ስለተኛም የልጁ ፊት ከወትሮው በተለየ መልኩ ፈካ ብሎአል። ዓይኑን ጨፍኖ ነው የተኛው። ሲ/ር ማሪ ከአጠገቡ ቁጭ ብላ ዓይን ዓየኑን ስታይ 'አሁንስ ከመሞት ድኖአል፣ አያሰጋውም' የሚል ስሜት አደረባት። በዚህም የመንፈስ እርካታ አገኘች። ከእንቅልፍፉ ሲነቃ እህል ቢቀምስ ከዚያ ይበልጥ ደህና ሆኖ እንደሚታይና እናቱ ደግሞ ተሸሎት ስታየው ደስታዋ እጥፍ ሊሆን እንደሚችል አሰላሰለች። ለማንኛውም ከእንቅልፉ ቀስቅሶ የሚበላውን ከመስጠት እንቅልፉን ቢጨርስ ይሻላል ብላ ወሰነች። ይህ በዚህ እንዳለ እጅግ በጣም ዝቅ ባለ ድምፅ የሚናገር ሰው በአካባቢው እንዳለ አወቀች። ወደ አርስዋ የሚመጣ የሰው እግር ኩቴም ሰማች። በዚህ ጊዜ ከማንኛውም ጥቃት ልትከላከልለት የምትችል ይመስል ወደ ልጁ ጠጋ ብላ አጎነበሰች። ድምፅ የሚያሰማው ሰው ዝም እንዲል ስለተነገረው ይሰማ የነበረው የእግር ኩቴና ድምፅ ጸጥ አለ። ሆኖም ግን ከበሩ አጠገብ ሰው እንዳለ ሲ/ር ማሪ ጠረጠሩች። ነገር ግን ብዙም ጉዳዩ ስላላስጨነቃት ያለ መርበትበት አሳለፈችው።

የሚሰጅ ድምፅ እንዳገና ተሰማ፤ በሩም ተከፈተ። ምናልባትም ሠራተኛዋ ትሆናለች ብላ ሰላሰበች ሲ/ር ማሪ ቀናም አላለች። የጣባው ሌላ ሰው ቢሆን ያናግረኝ ነበር ስትልም ገመተች። ቢሆንም 'ማነው የገባው?' በሚል ቀና ብላ አየች። የማየው ነገር በሕልም ነው ወይስ በውን ስትል ራስዋን ጠየቀች። እጅግ በጣም ዞረባት። ሰውነትዋ ተንቀጠቀጠ። ልብዋም በኃይል መታ። ፊትዋ በላብ ተጠመቀ። ዓይንዋ ማየቱን አቁሞ ሁሉም ነገር የጨለመ መሰላት። ከጭንቀትዋና ከድንጋጤዋ ብዛት የተነሳ ለመሮህ እንኳን አልቻለችም። መላ ሰውነትዋና ስሜትዋ ሁሉ ሽባ እንደሆነ ነገር ተሰማት። ድምፅ-የለሹ ሰው ወደ እርስዋ ስለተጠጋ ፣ጣው ከበዳት። እጅግ ከመቅረቡ የተነሳ ልብስዋን ነካው። የአንድ የተጨነቀ ወንድ ድምፅ ለመናገር ከራሱ ጋር ሚብንብ እንደ ገጠመ ታወቃት። አሁንም በይበልጥ ተጠጋት።

Scan by Easy Scanner

«እንቅልፍ ከወሰደው አትቀስቅሸው» ካሰ በጓላ «ፊቱን ባየው ግን ደሰ ይለኛል» ሲል ተናገረ።

«የፈጣሪ ያለህ፣ ድምፅም የእርሱ ነው» አለች ለራስዋ። በዚያች በዓት ታስበውና ታስላስለው የነበረው ሰው ድምፅ እንደሆነ አልተጠራጠረችም። ያ ሰው ዳግሞ አሁን በአካል ከአጠገብዋ ቆሞአል። ፈራችው፣ ሆኖም ግን ናፍቃዋለች። የፈራችውና የናፈቀችው ሰው መጥቷል። መምጣት ብቻ አይደለም፣ ከአጠገብዋ ቆሞአል። እርግጥ ነው በጣም ደንግጣለች፣ ፈርታለች፣ የምትይዘውንና የምትጨብጠውን አጥታለች። የምትሞትም መስሳት። ከመጠን ያለፈ ድንጋጤ ሰው ሲገድል ቢችልም እርስዋ ግን አልሞተችም። በዚያች ሰዓት ከፈጣሪ ሌላ የምትቀርበው ሰላልነበራት ፈጣሪዋን ተማጠነች።

«አቤቱ እምላኬ ሆይ፣ ከዚህ ጉድ የምወጣበትን ብርታት ስጠኝ። እስከ ዛሬ ከሆዴ ውስጥ አምቄ ያስቀመጥኩትን ምሥጢር አውጥተህ አታጋልጠኝ። እጅግ ሰለደነገጥኩ ልቤ ቀጥ ብሳ ልሞት ሰሰምችል ከዚህ ሰውረኝ። ብርታቱንና ትእግስቱን አንተ ለግሰኝ። ኃጥያተኛ ሴት ነኝ፣ ቢሆንም አታጋልጠኝ። እምኑቴ በአንተ ሳይ ነው።»

ከልብዋ የጸለየችው ጸሎት ሲሆን ይህም ጸሎት በጣም ነው የረዳት። ፍቅሩ ደም ሥርዋ ውስጥ ዘልቆ ገብቶ በመፍነክነክ የወደደችውና ነፍስዋ እስኪጠፋ ያፈቀረችው ወንድ በድንገት መጥቶ ከአጠገብዋ ቆሞአል። ገና ስሙ ሲጠራ የተርበተበተችለትና እንደ ጣዖት ያመለከችው ወንድ ነው አሁን ከአጠገብዋ የቆመው። በመጨረሻም ልብዋ የደም እምባ እያዘነበ በጠፍ ጨረቃ የተለየችውና የዚያ ልብ-አትልጥ ወንድ ድምፅ ነው የሰማችው። በሕይወት ዘመንዋ የወደደችው ወንድ ቢኖር እርሱን ብቻ ነው። አብረው እያሉ ሲሰግት ከንፈሮችዋ ደንዝዘዋል፣ ሲያቅፋት ሰውነትዋ ታቅረክርኪል፣ ሲነካካት መላ ሰውነትዋ እሳት ውስጥ እንደ ተጣደ ብረት ግሎአል። ሆኖም ግን ይህ ሰው ከአጠገብዋ ሲቆምም የሰማይ ምጥቀቱንና የምድር ስፋቱን ያህል ተራርቀዋል፣ ሳይገናኙ ተለያይተዋል። ምን ዓይነት አሳዛኝ ታሪክ!

ቀስ ብላ የልጁን እጅ ለቀቀች። ከእንቅልፉ እንዳይነቃ በሚል እንቁላል ከእጅ አምልጦ ቢወድቅ ፍርክስክሱ እንዳይወጣ የሚጠነቀቁለትን ያህል ተጠነቀቀችለት። በትንፋሽዋ እንኳን ልጁ የሚቀሰቀስ ስለመሰሳት ትንፋሽዋን ዋጥ አደረገችው። ነፍስ እንዳይገባው ሲባል የተጋሬይውን ጨርቅ በዝግታና በጥበብ አነሳችው። የራስዋንም ፊት ከልሱ የነበረውን ጥቁር ጨርቅ ገልጣ ከዚያ ከነበረችበት ሥፍራ ዞር አለች። ከክፍሉ ውስጥ አንድ ዓይነት ድምፅ ተሰማ።

ሰውዬውን ቀና ብሳ አየችው። አዎን አልተሳሳተችም፣ እርሱ ራሱ ነው። እርሱም በበኩሉ አተኩሮ አሳያትም። የሚገርም ነው፣ አሁንም ተስፋ ያልቆረጠውና ያልተገራው ልብዋ ከልቡ፣ ፊትዋ ከፊቱ፣ ጡትዋ ከደረቱ፣ ከዳሬርዋ ከከንፈሩ ቢሳተም ደስታውን አትችለውም። ሴሳው ቢቀር ብድግ ብሳ ሄዳና እጁን ሞምቅ አድርጋ ብትይዘው ምንኛ ደስ ባሳትና ስውነትዋ በተፍነከነከ። ያ ስሜት፣ ያ ምኞትና ፍሳሳት የእውነተኛ ፍቅር ምልክቶች ሲሆኑ በድርጊት እንጂ በቃሳት ኃይል ለመግለጽ ስለማይቻል እንዲያው ዝም ብሎ ማለፉ ይሻላል። ዘወትር የምታጠልቀውና ፊትዋን የምትሸፍንበት ስስ ጨርቅ ተመልሶ ወርዶ ፊትዋን እንደገና በመጠኑም ቢሆን ሸፈነው። እርሰዋም ከነበረችበት ወደ ጓላ አፈገፈገች። አሁንም ቢሆን እርሱ በቅጡ አሳያትም። ዓይኑን ከልጁ ሳይ ስለተከለ እርስዋን ከልብ አላጤናትም።

ወደ መሬት እንዳቀረቀረ «እግዜር ይስጥልኝ» ሲል ሲ/ር ማሪን አመሰገናት አሽከሩ ቤኔት የነገረው ልፋትዋን በማስታወስ። እርስዋ ቦታዋን ለቅቃ ዞር በማለትዋ እርስዋ የለቀቀችውን ቦታ ልርሱ ወሰደ። ልጁ ከተኛበት አልጋ አጠገብ ሄዶ ተንበረከከ። የአልጋውን ጠርዝ ስለነካው አልጋው ተንቃነቀ። ከአልጋው ንቅናቄ ሌላ ስሜቱን ለመቆጣጠር የሚታገል ሰው ሲያቃስት ሰማች። ሰር ልዮኔል ማልቀሱ እንደሆነ ገባት። ልታጽናናው ብትፈልግም አልሆነላትም። ብታደርገው ግን እጅግ በጣም ደስ ይሳት ነበር።

ከሰውዬው አጠገብ ቆማ ያሳለፈችው ጊዜ ቅጽበታዊ ይሁን፣ ብዙ በኮንዶች ወይም ደቂቃዎች ይሰፉ ጨርሶ አልታወቃትም። ሰውነትዋ ግን ይንቀጠጣል። ፊትዋ እንደ ተሸፈነ ነው። ሰር ልዮኔል ተንበርክከ ሲንፈቀፈቅ እጅትዋ እጨበጨቡ። በዚህ ጊዜ ሰር ልዮኔል ከተንበረከከበት ተነሳ። ያጋጣሚ ነገር ሆኖ ልክ በዚያች ቅጽበት ጎርዶን ዓይኑን ገለጠ።

ሲ/ር ማሪ ያቺን ሰዓት እስከ እስቱ-ሞትዋ አልረሳቸውም። የልጅነት ዓይን በኃይል ተከፍቶ ሳለ የሚያየውን ነገር ምንነት ለማወቅ ሰለሚጓጓ አመለካከቱ የተለየ ይሆናል። ጎርዶን አባቱን ዝም ብሎ አየው፣ ማየት ብቻ ሳይሆን አፈጠጠበት። በመጀመሪያ ከእንቅልፉ በሚገባ ሰላልነቃ

ወይም የሚያየው ነገር እውን ስላልመሰለው ሊሆን ይችላል፣ ግራ ተጋባ። ከአጠገቡ የቆመው ሰው ማን እንደሆነ ባወቀ ጊዜ ግን በደስታ ፈነደቀ። የደስታው ብዛት ስላስለቀሰው እምባውን እያዘራ ከተኛበት ብድግ ብሎ «ይህ አባቴ ነው፣» ሲል በመጮህ ጠየቀ። ቀጥሎም «የእኔው አባት ነው የመጣው» አለ። ከዚያም ብድግ ብሎ ተነስቶ ከአባቱ አንገት ላይ ተጠመጠመ። ቀጥሎም አንገቱን ከአባቱ ደረት ላይ አሳረፈ።

«አባዬ፣ አባዬ፣ ሳመኝ አባዬ። ስለመጣህ በጣም ነው ደስ ያለኝ። እንቶ ከመጣህ እማዬም ደህና ትሆናለች። እና ሁላችንም እንደገና ደስ ብሎን እንኖራለን። የመጣኸው አባዬ አብረኸኝ ለመኖር ነው፣ አይደል? ሁለተኛ ደግሞ አትሄድም?» ብሎ ሲጠይቀው «የለም ጎርዶን፣ ሁለተኛስ ትቼህ አልሄድም» ሲል መለሰለት። አባትዮው ሙስጥ ሙሰጣ ጎን ምን ያህል ይሰቃይ እንደ ነበር ከድምፁ ቢታወቅም ልጁ ግን ሰይቶ አልደረሰበትም።

በዚያች ሰዓት ከልጆቹ፣ ከሚሰሙና ከሞቀ ቤቱ የነጠለችውን ሴት እየረገመ ይሆን ወይስ ምን ነበር የሚያስበው? ብሎ ለመጠየቅ ይቻላል። ከአጠገቡ መቆምዋን ቢያውቅስ በጥሞና ያናግራታል? ወይስ 'ይህ ሁሉ የደረሰው በአንቺ ምክንያት ነው፤ አንቺ ከተመቻቸ ሕይወቴ ውስጥ ጣልቃ ባትገቢ ኖሮ ደስታ በገፍ ከሚታፈስበት ቤቴ ውስጥ ህዘን አይተካም ነበር። አንቺ ነሽ ለዚህ ሁሉ ጥፋት ገዳፋ የሆንሽው» እያለ ይገስጻታል?» ብሎ መጠየቅም ይቻላል። ነገር ግን በእርግጥ እንነጋገር ከተባለ ለጥያቄዎቹ መልስ ሊሰጥ የሚችለው ሰር ልዮኔል ራሱ ብቻ ነው?

ሰር ልዮኔል ልጁን እቅፍ አድርጎ ይዞ እምርሮ ሲያለቅስ ሲ/ር ማሪ ነቅነቅ እንኪን አሳለችም። አባትዮ ያስደስተዋል ያለውን ሁሉ ለልጁ በመንገር አባበለው። በአንድ እጁ ቀስ እያለ እጅጉና ፊቱን አሻሸለት። በዚህ መሃል ልጁ ቀና ብሎ ሲያይ ሲ/ር ማሪን በተመለከተ ጊዜ «ሲስተር፣ ሲስተር፣ ሲ/ር ማሪ አባቴ እኮ መጣ። ይህ እኮ አባቴ ነው» ሲል በመጮህ ተናገረ። እርስዋ ግን እንደ ሐውልት ድምፅ ሳታሰማ ከነበረችበት ደርቃ ቀረች እንጂ መልስ አልሰጠችውም።

ሰር ልዮኔል በስሱ ፊቱን አዙሮ በታላቅ አክብሮት አንገቱን ወደ መሬት በማሳንበስ እጅ ነሳት። ሆኖም ግን አሁንም ቢሆን ዓይኑ ያረፈው ከልጁ ላይ ነበር። ሲ/ር ማሪ ፊትዋን በስስ ጥቁር ጨርቅ

ስለሸፈነችው በጉልህ ሊያያት አልቻለም። ሴርዋ ለእርሱ ሚስቱንና ልጁን በመንከባከብ የረዳቻቸው የእግዜር ሰው እንጂ ከዚህ የተለየ ግንኙነት ያላት ሴት አይደለችም። ያቺ ከአጠገቡ የቆመችውና ፊትዋን በጥቁር ጨርቅ የሸፈነችው ሴር የተለየ ቁላጎትና የተለየ ስሜት ልትሰጠው የምትችል ሴት ለመሆን እንደምትችል ጨርሶ አልጠረጠረም።

«ሲ/ር ማሪ ለምን ብለሽ ነው ራቅ ያልሽው፣ ጠጋ በዪ እንጂ» ሲል ልጁ ድምፁን በማጉላት ጠራት። «ከአሁን በኋላ መድኃኒት የሚባል ነገር አልፈልግም። አሁን አባቴ ስለተመለሰልኝ ቶሎ እድናለሁ። አባቴ ስለመጣልኝ ድሮ አደርገው እንደ ነበረው ከወዲያ ወዲህ እያልኩ ለለምፂወት ደህና እሆናለሁ» ብሎ ቢናገርም የልጁ ፊት በመጠኑም ቢሆን ተለወጠ። አባትዮ ሰውነቱን ሲነካው ትንሽ ያተኩሰው መሰለው። አባቱን ያቀፈበት እጁም እንደ መንቀጥቀጥ አለ። ሰር ልዮኔል ደነገጠ።

«ጎርዶንዬ» አለ አባቱ፣ «ዝም ብትል ይሻላል፣ ብዙ ከተናገርክ ይደክምሃል። ዝም ካላልክና ካላረፍክ የእኔ መምጣት ይጎዳሃል እንጂ አይጠቅምህም» ሲል አባበለው። ከዚያም ወደ ሴርዋ ዞር ብሎ «ሲስተር» በማለት ተጣርቶ «ልጄን ሳላስጨንቅው አልቀረሁም መሰለኝ። ስለዚህ ትንሽ ለቀቅ ባደርገው ነው የሚሻለው?» ብሎ ሲጠይቃት ሲ/ር ማሪ ወደፊት ተራምዳ ተጠጋችው። አሁንም ፊቱን ወደ እርስዋ ስላዞረና ሕሊናው ሁሉ በልጁ ሕመም ላይ በለተኩሪ እርስዋን ያረሳት መሰሳት። እርሱ ግን ፊቱን ወደ እርስዋ ባያዞርም እርስዋን ማናገሩን ቀጠለ።

«ከልጄ ጋር ከተለያየን ትንሽ ሰንበት ብሎአል» አላት ከማን ጋር እንደሚነጋገር ባለማጤን። «ከደስታ ብዛት ከክቱ ነገር ላይ እንዳይወድቅብኝ አሰጋለሁ» ሲሳት በአጠገቡ አልፋ ወደ ልጁ ጠጋ አለች። ሆኖም ግን በአጠገቡ ስታልፍ ባጠለቀችው ካባ ሰውነቱን ነካችው። በተከላተፈና ለመስማት በሚያስቸገር ዝቅተኛ ድምፅ ይቅርታ ጠየቀችው። ድምፅዋን አጉልታ ለመናገር አልደፈረችም። ይህን ብታደርግ የገዛ ድምፅዋ ጉድዋን እንደሚያወጣ ታውቃለች። ልጁን ከአባቱ እጅ አላቅቃ ጋደም እንዲል ትራሱን እመቻችታ አስተኛችው።

«እርጋታና ጥንቃቄ የተሞላበት አያያዝ» ብሎ ሰር ልዮኔል ሲናገር እጅዋን ከልጁ ግንባር ላይ አሳረፈች። ዳግም እንዳይናገር «እሽሽ፣ ዝም በል» በትል ገስጸችው አሁንም በዝቅተኛ ድምፅ።

Scan by Easy Scanner

«ሲ/ር ማሪ» ሲል ልጹ እንደገና ጠራት። «በመጪረሻ አባቴ አከ መጣ፣ ይኼ እኮ አባቴ ነው። ደግሞም ሁለተኛ ጥሎኝ አይሄድም። በመምጣቱ ደስ እንዳለሽ ንገሪው።»

ሰር ልዮኔል እንደ ማፈር አለ። የልጹን እጅ እንደገና ይዞ «ግድ የለም፣ አሁን አረፍ በል እንጂ ከሲስተር ጋር አሁን ባይሆን ወደፊት በቅሙ ስንተዋወቅ አሁን ያልከውን ትነግረኛለች» አለው። ሰር ልዮኔል አሁንም ቢሆን የሴርዋን ፊት ቀና ብሎ አላየም።

«ሲ/ር ማሪ እኮ የምትመጣ አልመሰላትም ነበር» አለ ልጹ የመጓጓት ስሜት እየታየበት። «አየሽ ሲስተር አሁን ግን አባቴ መጣ፣ አባባ ትልቁና ሚ/ር ቤኔት ወደ ሩቅ አገር ሄደህ እንደ ነበር ነግረውኛል። 'አገሩ እጅግ በጣም ሩቅ በስሆነ ምናልባት አይመለስ ይሆናል' አያሉም አስፈራርተውኝ ነበር» ሲለው «ግብፅ ወደሚባል አገር ሄጂ ነበር» በማለት መለሰለት። ልጹ ከአግር ጥፍር እስከ ራስ ፀጉር ተመለከተው።

«ግብፅ ማለት ሙሴ ከውሃ ውስጥ ሊስጥምበት የነበረው አገር ነው፣ አይደል?» ሲል ልጹ ይህን ታሪክ በማወቁ በመኩራራት ተናገረ። «ስለሙሴ ታሪክ አማዬ ነግራናለች። ቅርጫት ውስጥ አስቀምጠው ወንዝ ውስጥ ነው የጣሉት። ከዚያም አንዲት ጎበዝ ልዕልት አገኘችው። ፎቶአቸውን አይቻለሁ።» ልጹ ይህን ሲናገር ሰር ልዮኔል እጁን እንደ ያዘው ነበር።

«አሁን ዝም በልና ትኛ፣ ታሪኩን በኋላ ትነግረናለህ» ካለ በኋላ አሁንም ልጹን እያየ «ሲስተር ልጹ አርፎ እንዲተኛ ምን ብናደርግ ይሻላል?» ብሎ ሲጠይቃት መልስ ስላልሰጠችው 'ለምን? ደግሞስ ለምንድነው ለዚህን ያህል ጊዜ ፊትዋን አዙራ የምትቆመው? ፊትዋንስ ለምን ሸፈነችው? ሰው ይህን ያህል አፋራም ይሆናል እንዴ?'» ሲል ራሱን ጠየቀ። ነገር ግን ሴሮች ጠንቃቃ፣ አፋራምና ሰው አክባሪ እንደሆኑ ጠንቅቆ ያውቃል። ቢሆንም የቪችኛዋ ሴር ትንሽ የበዛ ቢመስለውም ልጹን ስላጸነችለት እርስዋን ከአባሀርይዋ ተቀብሎ ማክበር እንደሚገባው አመነ። ስለዚህ ልታናግረውና ዓይኑን ለማየት ካልፈለገች 'ዝም ከማለት ሌላ እርስዋን መወትወት አያስፈልግም' ሲል ራሱን መከረ። ይህን እያሰላሰለ አሁንም አሳቡ ወደ ልጹ ለለተመለሰ የሴርዋ ከዚያ መኖር ረሳ። በመካከሉ ጥቂት ጊዜ አለፈ።

«ሲስተር» ሲል ልጹ እንደገና ተጣርቶ «እየመሸ እኮ ነው፣ የት ነው ያለሽው?» ብሎ ሲጠይቃት ብድግ አድርጋ አቀፈችው። በዚህም

የደስታው ብዛት ትኩሳቱን ከፍ እንዳደረገው ተገነዘበች። ራቅ ብሎ የተቀመጠውን ጠርሙስ በሌባ ጣትዋ ስታመላክተው ሰር ልዮኔል ፍላጎትዋ ምን እንደሆነ ገባው።

«ውሃ ነው የፈለግሽው፣ አይደል?» ብሎ ጠየቃትና ቢብርሙቁ ቀድቶ ሰጣት። ልጹ ውሃውን ሲጠጣ ትንሽ ተንፈስ ያለ መሰለ። ትንሽ ነቃ ስላለም የሴርዋን ፊት ሸፍኖ የነበረውን ሻሽ ገለጠው። በዚህ ጊዜ የሃፍረት ድምፅ ባታሰማ ኖሮ አሁንም ቢሆን ሰር ልዮኔል ባላወቃት። ድምጽዋን ሲሰማ ከመቅጽበት ፊቱን ወደ እርስዋ አዞረ። አተኩሮ ተመለከታት። ፊትዋ ነፍስዋ ከሥጋዋ የተለየች ሴት እንጂ በሕይወት ያለች ሴት ፊት አልመሰል አለው። ፊትዋ ነጥቷል፣ ገርጥቷል።

ያ የፈራችው ቀን፣ ያ የፈራችው ስዓት ደረሰ። ደመና ቅርጽ እያወጣና እየሰላ ሲሄድ ዓይኖችን እርሱን አልፎ ለማየት እንደሚችል ሁሉ ከጊዜ ብዛት የተረሳ ፊት መልሰው ሲያዩት ያለፈን ትዝታ እንደሚቀሰቅስ ሁሉ፣ በሕይወት የኖረ ወዳጅ ሞት እውን በሆነ ጊዜ እንደ ሾህ እንደሚወጋ ሁሉ ለእርስዋ የነበረው ጥልቅ ትዝታና በእርስዋ የቀነሳ የደረሰበት የሕይወት ፈተና እንዳለ ከፊቱ ላይ ድቅን ብሎ እንደ ጦር ወጋው። አሁን በድንገት የዚያኙ የቆንጆዋን ቪቫን ፊት ነው የሚያየው። ለጥቂት ለከንድ ይሁን ወይም ለጥቂት ደቂቃዎች እንደሆን ላይታወቀው ሰውነቱ በድንጋጤ ደንዝዞ ስለፈዘዘ አፍ አውጥቶ ቃላት ለመሰንዘር አልተቻለውም።

ሁለቱም ተፋጠጡ እንጂ አልተናገሩም፣ ሰላምታ አልተለዋወጡም። ነገሩ ሁሉ ዝምፕ ዝም ብቻ ስለሆነ የሚናገር ጠፋ። መናገር ቁርጥ ከቆሙበት ለዓመል ያህል እንኳን አልተንቃነቁም። ሁለቱም ከመቃብር የተነሱ ነው የመሰላቸው። ሁለቱም በየፈፈናቸው በእሳብ ሰመጡ። ሁለቱም መጨረሻው ያላማረውንና አሳዛኝ ታሪካቸውን ስላስላለሱ የት እንዳሉ እንኳን አልታወቃቸውም። ለምን ያህል ጊዜ እንደተፋጠጡ ላይታወቃቸው በመጨረሻ ሰር ልዮኔል ከንፈሮቹ እየተንቀጠቀጡ ተናገረ።

«ቪቫን በሕይወት አለሽ? ያንቲ አለህ! በእውነት አንቺ ቪቫን ነሽ?» ብሎ ሲጠይቃት ለመናገር ብትችል በመለሰችለት ነበር። የመናገር አቅም ስላልነበራት ድምፅዋ እንደ ተዘጋ ቀረ። ነገር ግን በሌባ ጣትዋ አቅም ስላልነበራት ድምፅዋ እንደ ተዘጋ ቀረ። ነገር ግን በሌባ ጣትዋ ጎርዶንን አሳይታው ከክፍሉ ወጥታ ሄደች። ሰር ልዮኔል ከነበረበት

Scan by Easy Scanner

ደርቆ ቀረ። ለድንጋጤው ወሰን አልነበረውም። የሆነው ሁሉ እጅግ በጣም አስገረመው። ገጽታው ላይ የመከፋት እንጂ የመደሰትም ሆነ የእርካታ ስሜት ጨርሶ አልታየም።

ምዕራፍ ስልሳ ሁለት

«ከፈተና ውስጥ በጨመርኩሽ ጊዜ አብጂ ነበር»

ልክ በዚያቹ ሰዓት ሲ/ር ማሪን የምትተካዋ ሌላዋ ሴር ሁለቱ ከነበሩበት ክፍል ገባች። እድሜው በስሱ ጠና ያለ የሚመስልና ቁመናው እጅግ ያማረ፤ ግን ፊቱ የጠቆረ ወንድ ከሲ/ር ማሪ ጋር ቆሞ ስታይ ደነገጠች።

«አባቴ፣ አባቴ ነው» ሲል ጎርዶን እንደ ቀድሞው ጮክ ብሎ ሲናገር አባቱ ፈገግ ማለት ነበረበት። ነገር ግን በድንጋጤ የገረጣው ፊቱና የተጣበቁ የመሰሉ ከንፈሮቹ ነቅነቅ እንኳን አላሉም። ስለዚህ ብዙ ቆይቶ ነው የተናገረው። መናገር ሲጀምርም የራሱን ድምፅ በለማ ጊዜ ሌራሱም ቢሆን አስፈራው። እንደ ምንም ብሎ ወደ አዲሰዋ ሴር እየተመለከተ «ሰር ልዮኔል ራይዳል እባላለሁ» አላት።

«አባቴ ነው» ሲል ልጁ በድጋሚ ተናገረ። «የእኔ ማለቴ የእኔ የብቻዬ አባት እኮ ነው» በማለት ትንሹ ጎርዶን ለማስረዳት ሞከረ።

«ከሲስተሮቹ አንደኛው አንቺ ነሽ?» ብሎ ሰር ልዮኔል ሲጠይቃት «አዎን ልክ ኖት፣ ሁለተኛዋ ሴር ማለት እኔ ነኝ» ስትል ችህትና በተሞላበት እንደበት መለለችለት።

«አንቺ ከመምጣትሽ በፊት ልጄን ትጠብቅ የነበረችው ሌላዋ ሴር ስም ማነው?» ብሎ ሲጠይቃት «ስምዋማ ሲ/ር ማሪ ይባላል» ስትል መለሰችለት። በዚህም የራስዋን ስም ይዛ ለመቆየት እንዳልፈለገች አወቀ።

«ብድንገት በመምጣቴ ልጄን በደስታ ብዛት ሳላስጨንቀው አልቀረሁም። ለተወለነ ጊዜ እኔ ብለየውና እርሱ ቢያርፍ ይሻላል። አንቺ ግን ከአጠገቡ ቁጭ ብለሽ አጫውቺው። እኔ ደግሞ ለአጭር ጊዜ ቢሆንም ከዚህ ልውጣና እርሱ ይተኛ። 'ጎርዶንዬ' አለ ወደ ልጁ ዞሮ፣ 'ድምፅ ሳታሰማ ብታርፍ ይሻላል። አሁን ተኛና ከእንቅልፍህ ስትነቃ ተመልሼ አብሬን እንሆናለን። ያኔ በይበልጥ እንጫወታለን» አለው።

«እንግዲያውስ አባዬ ሳመኝና ሂድ። ከዚያ በኋላ እኔ ምንም አልናገርም። ጸጥ ብዬ ነው የምተኛው» አለ ልጁ ለአባቱ ቃሉን ሲሰጥ። ከዚያም በደከመ እጁ አጥብቆ ሲጨብጠውና ምጥጥ አድርጎ ሲስመው የአባቱ እምባ ከልጁ ከርን ላይ እርግፍ እርግፍ አለ።

«ቶሎ እመለሳለሁ፣ ከእንቅልፍህ ስትነቃ ከአጠገብህ ቁጭ ብዬ ታገኘኛለህ» ሲለው 'ቶሎ የተኛሁ እንደሆነ በቶሎ ነቅቼ አባቴን አየዋለሁ' በሚል እምነት ይመስላል፤ ልጁ ለመተኛት ዓይኑን ጨፈነ። ከመተኛቱ በፊት ግን 'አባቴ እኮ መጣ' በማለት ሰነርሰዋ ለመንገር ፈልጎ 'አልናገርም' ብሎ ለአባቱ የገባውን ቃል ስላስታወሰ ከመናገር ተቆጠበ። ሰር ልዮኔል ወደ ሴርዋና ልጁ እያተመለከተ ከክፍሉ ወጥቶ ሄደ።

ቪቫንን አግኝቶ የልቡን መግለጽ እንዳለበት ሰር ልዮኔል ቢወስንም የሆነው ነገር ሁሉ እርሱ ሞቶ ሌላ ዓለም ውስጥ ይሁን ወይም እንቅልፍ ወስዶት ቢሕልሙ ያየው ነገር ይሁን ለመለየት ቸገረው። ነገር ስለሆረበት የት እንዳለ እንኳን በትክክል ለማወቅ ተሳነው። ጨርሶ ያልጠበቅነው ነገር ሲደርስ ግራ እንደሚገባን ሁሉ እርሱም ግራ ተጋባ። አሁን ያለበት ቤትና የቆመበት ሥፍራ ለእርሱ እንግዳ ስለነበሩ ከቤት ውስጥ ሆኖ ከቤት ውስጥ አልነበረም። ከነበረበት ክፍል ለጥቂት ደቂቃዎች በመግረም ግድግዳ ተደግፎ ቆመ።

ባለቤቱ በጠና ስለታመመች ከቤቱ መመለሱን በድንገት ብትሰማ ለሕይወትዋ ጥሩ አንደማይሆን ያውቃል። የት ልሂድ? ምን ልሥራ? ቪቫንን የት ላግኘት? እያለ ራሱን ቢጠይቅም መልስ ግን ሊያገኝላቸው አልቻለም። በመስኩት አሻግሮ ሲያይ በሩቁ የሚታይ ጋራ ተመለከተ። የተለያዩ የአበባ ዘሮችም ከሚዳው ላይ በስፈው መታቀፊያቸውን ተገነዘበ። ቪቫንን ከሚስቱና ከልጆቹ ጋር ሁና ነው ያገኛት። ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ? ማነው ይህን ያጠናቀረው? ፈጣሪ ወይስ ሰው? ወይስ ያጋጣሚ ነገር ነው? ወይስ ያያት ሴር መስሉት ነው እንጂ ቪቫን አይደለችም? ቪቫን ከሆነች አሁን የት ነው ያለችው? ከዚህ ጭንቀት፣ ከዚህ መውናበድ ማነው የሚገላግለው? ቪቫን ወዴት እንደ ሄደች ሠራተኞችን ጠርቶ ሊመጠየቅ ይችላል፤ ግን አልደፈረም። የቪቫን ምኞት ምን እንደሆነ ዳግሞ አያውቅም። ከዚያ ቤት ውስጥ የቪቫንን ማንነት የሚያውቅ ሰው እንደሌለ አልተጠራጠረም። ለማንኛውም የእርስዋን አሳብ ማግኘት

Scan by Easy Scanner

ጠቃሚ እንደሆነ ስለተገነዘበ ምንም ነገር ከመወለኑ በፊት ቪቫን የምትለውን መስማት እንደሚያስፈልግ አመነበት።

«ቪቫን ከእዚህ አካባቢ አለሽ?» ሲል ድምፁን ከፍ አድርጎ ተጣራ። ድምፁን ከፍ አድርጎ የተጣራው መልሰ አገኛለሁ በሚል ግምት ነበር። በዚያች ቅጽበት ስለእርስዋ ብቻ ነበር የሚያስበው፣ የእርስዋ አሳብ ብቻ ነው መላ ጭንቅላቱን የያዘው። ከሚሰቱ ጋር ናት ወይስ ከልጇ? ብቻዋን ናት? ግን የት? የትም ትሁን የት በቾሉ እንዲያገኟት ፈለገ። ወደ ሚሰቱ የተመለሰው ህዘኑን ሊገልጽላትና ስለፈጣሪ ብላ ምህረትዋን እንድታወርድለት ለመለመን፣ ለመማጠን ነበር። ነገር ግን ከቢቱ ሲመጣ ጨርሶ ያለጠበቀው ነገር ሆነ። ማንን አገኘ? አብዳ ያሳበደችው ሴት—ቪቫን። ይህም በአጋጣሚ የፈጸመው ስህተትና ታጥያት እጅግ ብርቱ እንደሆነ በይበልጥ አጉልቶ አሳየው። የሠራው ሥራ ህሊና ሲታወር የተፈጸመ ድርጊት እንደሆነ ቆልሞ ብሎ ታየው።

በዓይኑ ሊያማትር ገረበብ ያለ በር በፍቁ ተመለከተ። ወደዚያ ሄዶ ቀስ ብሎ አንኳኩቶ በፍን በቀስታ ከፈተው። ለካስ ወደ ውጭ የሚያስወጣ በር እንጂ ከፍል አይደለም። በበሩ በኩል ወደ ውጭ ወጣ። የሚያማምሩ አበቦችንና የዛፍ ተክሎችን በአካባቢው በብዛት አንዳሉ አጤነ። ከአበቦቹና ከዛፎቹ መካከል ጥቁር ልብስ የለበሰች ሴት በሩቁ ስላየ ቪቫን ሊመሆንዋ አልተጠራጠረም። ሮጠ ሄዶ ከሴትዮዋ አጠገብ ቆመ። ሴትዮዋ ከአንድ ትልቅ ዛፍ ስር ተንበርክካ ታለቅሳለች። አምርራ ለማልቀስዋ ከፊትዋ ላይ የሚታየው አምባ ይመስክራል። ስትንሰቀሰቅ በመስማቱ የሚያደርገውን አጥቶ ለጥቂት ለከንዶች ዝም ብሎ ከአጠገብዋ እንደ ቆመ ቀረ። ራሱን ጥቂች ካበረታታ በኋላ ግን ወደ እርስዋ ጠጋ አለ፣ ሰውነትዋን ግን አልነካም። ለማናገርም አልደፈረም።

ቪቫን የለው ኩቴና ድምፅ በሰማች ጊዜ ቀና አለች። ይኼኔ ነበር አምርራ ማልቀስዋን ያረጋገጠው። እምባዋ በጉንጮችዋ አጀርጦ ወርዶ እንገትዋ አካባቢ ያለው ልብስዋን አርሶታል። የፊትዋማ ነገር አይወራ፣ በእምባ ብዛት ተጨማልቆአል።

«ቪቫን» ሲል በደከመ ድምፅ ጠራት። ከአጭር ጊዜ ዝምታ በኋላ ቀና ብላ ሳታየው እንዲጨብጣት እንድ እጅዋን ዘርግታ «ተወኝ እባክህ» አለችው እንዳቀረቀረች። «ባታናግረኝ ይሻላል። እንበል አታውቀኝም አሉ። ከዚህ እንገናኛለን ብዬ ያላሰብኩትና ያለሰምኩት ነው። እኔ ግን

ከዚህ ሥፍራ በቶሎ እጠፋለሁ» ካለች በኋላ በሚንከራተት ዓይን ቀና ብላ በማተኮር አየችው። ያ ግርማ ሞገስዋ፣ የሚያስፈራ ሆኖም የሚማርክ አይታዋ፣ እነዚያ የሚያባብሉ ትላልቅ ዓይኖችዋ ብዙ ነገር አስታወሱት።

«ቪቫን» አለ ስምዋን በድጋሚ በመጥራት። «ላንነጋገር ባትሄጂ ይሻላል። ይህቺን የመጨረሻ እድል አትንፈጊኝ። የልቤን ሳልገልጽልሽና የሆዴን ሳልተነፍስ ከሄድሽ የልቤ ቁስል ለረጅም ጊዜ አይሽርም። ለአጭር ጊዜ ቢሆን እንኳን እንነጋገር። ጨርቄን ጥዬ ላብድ ብዙም የቀረኝ አይመስለኝም። በዓይኔ አያየሁሽ አንቺ በእርግጥ ቪቫን መሆንሽን እንኳን መለየት እያቃተኝ ነው። ድንገት ከዓይኔ የምትሰወሪም ይመስለኛል። ርኩስ መንፈስ የተጠናወተኝም ይመስለኛልና እስቲ ዝግ ብለሽ አናግሪኝ።»

«ምን ብዬ ላነግርህ? እስቲ አሁን ምን ለማለት እችላለሁ?» ስትል ለመስማት በሚያስቸግር ዝቅተኛ ድምፅ ጠየቀቸው። «ምን ዓይነት ቃላት ናቸው በእኔና በአንተ መካከል መነገር ያለባቸው—የፍቅር ወይስ የጥላቻ? ዳግም መገናኘታችን እጅግ በጣም አሳዛኝ ነው። አሁንም ቢሆን አልተገናኘንም፣ አልተያየንም አሉ። ርሳኝ፣ እረሳሃለሁ። ሌላም ምርጫ የለንም። የእኔና የአንተ ግኙኝነት ሀሊና ሲታወር እንደ ተፈጸመ ድርጊት ቆጥረነው የሆነው ሁሉ አንዱንም ሳናስቀር እንርሳው።»

ሰር ልዮኔል ለቪቫን የነበረው ፍቅር ብዙም አላገረሸበትም። ነገር ግን በእርስዋ በኩል አሁንም ቢሆን ምን ያህል እንደምትወድደው አልተጠራጠረም። አመለካከትዋና የዓይንዋ መንከራተት የፍቅርዋን ጥናት በግልጽ አሳየው። እንዲያውም ከነአካቴው ከድሮው ይበልጥ አሁን ነበር የፍቅርዋን ብርቱነትና ጽናት በጉልህ ለማየት የቻለው። ታዲያ ከመቆዘምና ዓይን ዓይንዋን ከማየት በስተቀር ሌላ ምንም ሊያደርግለት አለመቻሉን ተገነዘበ። ስለዚህ «ምን ዓይነት ፍቅር ነው» ሲል ራሱን ጠይቆ ለጠየቀው ጥያቄ መልስ ሰላለገኘ በይበልጥ ግራ ተጋባ።

ይህቺ ቆንጆ ሴት ለእርሱ ስትል ምን ያላደረገችው ነገር አለ እርሱን ለማግኘት ብላ ባልዋን ጥላ ከቤትዋ ወጣች። እርሱን አገኛለሁ በሚል ሀብትዋን፣ ክብርዋንና ሰምዋን ሸጠች። ከሁሉም ይበልጥ ያ ምቹ ኑሮዋን ትታ ተከተለችው፣ ፍቅርዋንም ሰገፍ አስታቀፈችው። አሁን ግን ያ ቆንጆ ፊትዋ የሀፍረት ማቅ ተከናንቦ ወደ መሬት አቀረቀረ። ልብዋ ቆሰለ፣ አንጀትዋ ተከማትሮ አረረ። ውስጣዊ ስሜትዋ ይኸ ሆኖ ሳለ

'ርሳኝ፤ ልርሳህ' ነው ያለችው። በዚህ ጊዜ ነበር ሰር ልዮኤል 'ወዳፊት እንገናኛለን ወይስ አሁን ከሄደች ዳግም አንተያይም' ሲል ያሰበው።

ሰውዬው ባለቤቱ ኤሊኖር ወደምትባችበት አገር እርስዋን ፍለጋ መጣ። ታዲያ ከዚያ ማንን ቀድሞ አገኘ—ነፍሰዋ እስኪጠፋ የወደዳችው ሴት፣ ቪቫን። እንዴት ሆኖ—መንኩሳ። ምን ዓይነት አጋጣሚ— እስካሮኛና ቅጥ ያጣ መጥፎ አጋጣሚ ይሉሃል ይኼ ነው። ከዚህ ይበልጥም አቅደቢስ የሆነ አጋጣሚ ሊኖር አይችልም። ምን ዓይነትዋስ እድለቢስ ሴት ናት!

«የልም ግድየለሽም፣ ጥቂት አጫውቺኝ። ለመሆኑ ምን ዓይነት ታይል ነው ከዚህ ያመጣሽ? የልጆቼንና የባለቤቴን ሕይወት ለማዳን እኩ ነው የመጣሽው፣ ለማመን የሚቸግር ምን ዓይነት ተአምር ነው? እንደ ገበያ ድንጋይ ጥላኝ የሄደች ሴት መልአክ ሁና ካለሁበት የመጣች ነው የመሰለኝ። ለመሆኑ እንዴት ብለሽ ነው ከዚህ ለመምጣት የቻልሽው? ምን እግር ጣለሽ? ከቢተሰቢስ ጋር እንዴት ብላችሁ ነው የተገናኛችሁት? ከተለያየን በኋላ ወደ ቤትሽ አልተመለስሽም? ከባለቤትሽና ከጓደኞቻችን ጋር አልተገናኘሽም? እስቲ አጫውቺኝ፣ ሁሉንም በዝርዝር ንገሪኝ?»

አሁንም እንደ ልማድዋ ቀና ብላ አየችው። እርስዋ እርሱን በታይ እርሱ ታዲያ ለው ሳይሆን መልአክ የሚያይ ነው የመሰለው። ቢሆንም ያ ከፊትዋ ላይ የሚነበበው ተስፋ የመቁረጥና ያ የፍቅር ረሃብተኛ የሆነው ተንከራታች ዓይንዋን ነው እንዳለ ከነነፍሱ ያየው።

«ንገሪኝ ካልከኝ ልነግርህ እችላለሁ። ግን ምን ያደርግልሃል? ምን ዓይነትስ ጥቅም አለው?» አለች ዝግ ብላ። ለተወሰነ ጊዜ በመካከላቸው ፀጥታ ሰፈነ። ሁለቱም ለመቀጠል አልቻሉም። ከአጭር ጊዜ ዝምታ በኋላ ግን ቪቫን ንግግርዋን ቀጠለች።

«ጻግም በለግንገናኝ ብነግርህ አይከፋኝም። የእኔ ሕይወት እንደሆነ አብቅቶለታል። ገና ድሮ ሞቼ ተቀብሬ ቢሆን ጥሩ ነበር። ምርጫ ቢኖረኝ ደግሞ ያንን ነበር ሳላወላውል የምመርጠው፣ ግን አልሆነም። ቢሆንም እኩ ሳልሞት መሞቴን ረሳሁት መሰለኝ። አንተ ምናልባት አሁን ከእኔ ላይ የሚታይህ ከፋቴን ብቻ ሊሆን ይችላል። ሆኖም ግን እንድታየው የምፈልገው የፈጸምኩትን ኃጥያት ብቻ ሳይሆን ሌላውንም ነፍን ቢሆን ደስ ይሰኛል። ምናልባትም ያቺ ደግዋ እናቴና ጠር ሜጳ የቀረው ጀግናው አባቴ ፈጣሪዬን ለምነውልኝ ሳይሆን አይቀርም በውሰጤ

ክፉት ብቻ ሳይሆን ደግነትም ያስታቀፈኝ። ያ አዛኝና ደጉ ነፍ ሳይሆን አይቀርም ለአንተ ያሰኝን ፍቅር አምቆና ደብቆ ከሆነ በታ የወሸቀብኝ።

«በዓለም ፊት 'ይህስ ከይቅርታ በላይ ነው' የሚያሰኝ ኃጥያት ውርቼ ይሆናል። ሆኖም ግን ምን ጊዜም ቢሆን ሁሉንም ነገር በትክክል የሚያይ ፈጣሪ እንዳለ ተጠራጥሬ አላውቅም። ገና ሳይህ በፍቅርህ በመጠለፌ ነው ቤቴን ጥዬ የወጣሁት። ያ ሥራዬ የአብይት አንጂ የጠነሰ ሰው ሥራ አልነበረም። ያ ያበደው ስሜቴ ትንሽ በረድ ሲልለት ልብ ገዛሁ። ገና ሳይህ ግን ህሊናዬ ሙሉ ለሙሉ ሳይታወር አልቀረም ለማለት እችላለሁ። ስሜት አሸነፈኝ።

«ለዚያ ለሠራሁት ኃጥያትና በሰዎች ላይ ላደረስኩት በደል ሕይወቴን መስዋዕት በማድረግና እዳዬን እየከፈልኩ መኖርን፣ እንዲሁም በየአለቱ ንስሐ በመግባት ፈጣሪዬን መማጠን ይሻላል ብዬ ወሰንኩ። ለዚህም ነው የመነኮስኩት። እናም ከዚህ ዓለም ተድላና ደስታ ይበልጥ ድህነትን፣ ከሚያሳብድ የወንድ ፍቅር ይበልጥ ችግሮኞች መርዳትን መረጥኩ። ይህም ከፈጣሪ ጋር ይበልጥ ሊያቀራርበኝ እንደሚችል አመንኩበት። ከአንተ ጋር ሳብድ የራቅሁትን አምላክ በምንኩስና ልቀርበው እንደምችልም አመቅሁ። በዚህ ጊዜ ነበር ሕይወታቸውን ለሌሎች መስዋዕት ስለሚያደርጉ 'ሴሮች' የሰማሁት። በቀጥታ እነርሱ ወደሚገኙበት ሄጀ እኔም ከእነርሱ አንደኛዋ ሆንኩ። ታሪኬ ይሽሙ ስለሆነ ቢቢቃኝ ይሻላል» ስትለው «ታዲያ ከዚህ እንዴት ልትመጪ ቻልሽ?» ሲል ሰር ልዮኤል ጠየቃት።

«እሱማ የፈጣሪ ተዓምር ነው። የታመሙትን ለመርዳት አለቀቼ ላኩኝ። የመጣሁበት ቤት የአንተ ቤተሰቦች ያሉበት ቤት ሆኖ ተገኘ—ሚስትህና ልጆችህ! ያም የእግዚአብሔር ፈቃድ ቢሆን ነው። የሠራሁት ኃጥያት ምን ያህል ከባድ እንደ ነበርም የተረዳሁት በዚህ ጊዜ ነው።»

«ከአንቺ ኃጥያት የእኔ ኃጥያት ይከፋል። ገና ከጅምሩ ማንኑቴን ብገልጽልሽ ኖሮ እስከዚህ ግጻፋ አልሆንብሽም ነበር። ታዲያ አንቺም አትቅረጂብኝ። አብዶ የሚያሳብድ ፍቅርሽ ህሊናዬን ሰውሮ እኔንም አሳብዶኝ። ለማንኛውም በእኔ በኩልም ህሊናዬ ታውሮ የፈጸምኩት በደል ስለሆነ ያንን ለመመለስ አይቻልም። ለአንባቢና ታሪካችንን ለሰማ ሁሉ ስለሆነ ያንን ለመመለስ አይቻልም። ለአንባቢና ታሪካችንን ለሰማ ሁሉ ትምህርት ሊሰጥ እንደሚችል ግን አልጠራጠርም።»

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ ስልሳ ሦስት

ለስእሉ ስም መስጠት

«አየህ» አለች ሲ/ር ማሪ ቀጠለችና። «አየህ» ብላ ስትናገር ግን ከህሊናው ውስጥ እስከ ዘላለም ያልጠፋው ገጽታዋ ላይ የታየው ብርሃን ነበር። «አየህ ልዮኔል፣ ያደረግሁትን ያደረግሁት ለክፋት ብዬ እንዳልሆነ አምላኬ ያውቀዋል። አምላክ በጥበቡ ነው ከመጨረሻው ጥፋት ያዳነኝ። እና አሁንም ቢሆን ቶሎ ብለን መለያየት አለብን። ዳግምም በዚህ ምድር ላይ አንገናኝም። ሆኖም ግን አሁን ብንለያይም ከምጽዓት በኋላ እንገናኛለን» ብላ ከእንገትዋ ላይ የተንጠለጠለውን መስቀል ቀና አድርጋ ላመችው። መስቀሉን ለመላም ፊትዋን ባቀናች ጊዜ ያየው ገጽታ የመላክ እንጂ የሰው አልመሰለውም።

«ለአጭር ጊዜ ግን ከዚሁ መቆየት አለብኝ» አለች፣ «የጀመርኩትን ሥራ መጨረስ ይኖርብኛል። ከአንተ የሚጠበቀው ዳግም ምሥጢራችንን መጠበቅ ይሆናል። አሁኑኑ ተነስቼ ከዚህ ብጠፋ የፊሪ ያስመሰልብኛል። የሊንዋ እመቤት ቪቫን እንደ ሞተች ቁጠራት። ያ ከንቱ ውበትዋ፣ ያ የሚያላብድ ፍቅርዋና የተበላሸው ሕይወትዋ አብሮ እንዳ ተቀብረ አድርገህ ውሰደው። ይህ እንዳለ ሆኖ ሲ/ር ማሪ በሕይወት ስላለች የጀመረችውን ሥራ እንድትቀጥል ፍቀድላት። ቢሆንም 'የሊንዋ እመቤት ቪቫን ከአሁን ለዓት ጀምሮ ሞታለችና በሕይወት የለችም' ብለህ ለህሊናህ ንገረው። ከአጠገብህ ያለችው ሲ/ር ማሪ ናትና እርስዋን ግን አትርሳት። የእኔ የሲ/ር ማሪ ትዝታ አካልህ ውስጥ ይቀረጽና የዚያ ትዝታ ዳግም ታጥያት ከመሥራት ይከላከልልህ። ደግሞም እኔን ዘወትር ለአንተ ደህንነት እንደምትጸልይ መነኩሲት አስታውሰኝ። ምነው ልዮኔል ዓይኖችህ እምባ አቀረሩሳ» ስትለው «ለሊንዋ እመቤት ከልብ አዝነው ይሆናሳ» አላት ልቡ በሀዘን እየቆሰለ። «ዓይኖቼ እምባ ያቀረሩት እንደ ሲ/ር ማሪ ስለማስታውሳት መነኩሲትና ልቤ ውስጥ ተቀርጸ ስለምትቀር አፍቃሪ ሴት ብለው ይሆናሳ» አላት ቀጠለና።

«ከአሁን በኋላ ይህን ዓይነት ጨዋታ ብናቆም ይሻላል» አለች ሲ/ር ማሪ በመከሳተር። «ከመሄዴ በፊት የመጣሁበትን ሥራ ማጠናቀቅ አለብኝ። ከባለቤትህ ጋር እንድትገናኙ እኔ ቀደም ብዬ ሳግኖትና ሳዘጋጃት» ባለችው ጊዜ «ይህንንም ማድረግ አለብሽ?» ሲል በመሪረ ሀዘን ጠየቃት።

«ቪቫን የአሁኑስ ይበዛል። እሰከዚህ መሄድ ያለብሽ አይመስለኝም። ይህን እንኳን ከአንቺ የምጠብቀው ጉዳይ አይደለምና ለመሸከም ይከብደኛል።»

«ምነው የነገርኩህን ቶሎ ብለህ ረሳህሳ» አለችው ረጋ ባለመንፈስ። «ቪቫን እኮ በሕይወት የለችም፣ ሞታለች። የሞተችውም ኃጥያትዋን፣ ፍቅርዋንና ስሜትዋን እንደታቀፈች ነው። ከአሁን ጀምሮ ስምዋ ዳግም አይነሳም። ለወደፊቱም እኔ ለአንተ ሲ/ር ማሪ ነኝ።»

ሳይወድ በግድ ለእርሱ ሳይታወቀው አካልዋን ለመንካት እጁን ዘረጋ። እጁን እንደ ዘረጋም «ሲስተር ማሪ፣ ይህንንም ታደርጊያለሽ?» ብሎ በድጋሚ ሲጠይቃት ተልእኮዋ እንደ ተሳካና ሕይወትዋን በብቃት መስዋዕት እንዳደረገች ተሰማት።

«ኤሊኖር በጣም ነበር ያመማት። አሁንም ቢሆን ድናለች ብሎ ለመደምደም አይቻልም። ቢሆንም ከበፊቱ በጣም ነው የተሻላት። ድንገት ብቅ ብትልባት አደገኛ ሊሆን ይችላል፣ በጣምም ነው የምትደነግጠው። መደንገጥ ደግሞ ለታመመ ሰው ደግ አይደለም። በሕይወትዋ ላይ ያልተጠበቀ ነገር ሊያስከትል ይችላል። አየህ ልዮኔል፣ ባለቤትህ የተባረከች ቅዱስ ሴት ናት። እርስዋ መልአክ እንጂ ሰው አይደለችም። ንጹህ ሴት በመሆንዋ የምትወደድ፣ የምትናፈቅና የምትከበር ሴት ስለሆነች አከብራት። ደግሞም አንተ ከምታውቀው በላይ ትወድሃለች። እንድም ነገር ሳትደብቅ ታሪክዋን ሁሉ ነግራኛለች። አልጋ ላይ ከዋለች ወዲህ ብዙ ነገር ተጨዋውተናል። ማን እንደሆንኩ ግን ምንም አልጠረጠረችም። ሩህሩህ ልብ ስላላት ለሰው አዛኝ ናት። እኔንም እንደ ሲ/ር ማሪ በጣም ነው የምትወደኝ። ስለዚህ መቼም ቢሆን ሰለእኔ ማንነት ሚወቅ የለባትም። እንደ ሲ/ር ማሪ ብቻ ትወቀኝ። እንደ ሲ/ር ማሪ ትወደደኝ።»

«ስላደረግሽው ነገር ሁሉ ከልብ አመሰግንሻለሁ። ልጆቼንና ባለቤቱን በንጹህ ልብ ተንከባከበሽ በሕይወት ስላቆየሽልኝና ስላዳንሽልኝ ምስጋናዬ የላቀ ነው። ፈጣሪ እንጂ እኔ ዋጋሽን ልከፍል አይቻለኝም» ሲላት «እኔ ምስጋና አልፈልግም። በጎ ሥራዬ ነው የመንፈስ እርካታ ያሰጠኝ። አሁንም ለመልካም ዓለማ መዋሸት ስለምፈልግ ያንተ እርዳታ ያስፈልገኛል። ከዚህ ብዙም ሳልቆይ መሄድ ይኖርብኛል። በድንገት ተነስቼ ከምጠፋ ለአጭር ጊዜ ከዚሁ ከቆየሁ በኋላ በአስቸኳይ ወደ ገዳም እንድመለስ የተጠራሁ አስመስዬ ሰመሄድ ነው የምፈልገው። ለዚህም ነው

Scan by Easy Scanner

ያንተን እርዳታ እፈልጋለሁ ያልኩት። ሌላ ሴር የእኔን ቦታ ሊመውሰድ በቅያሬ እንደምትመጣ ገልጬ ነው ለመሄድ የምፈልገው። አሳቢንና ዓላማዬን ለማሳካት እንድችል ትረዳኛለህ?»

«ምን ገዶኝ!» ብሎ ሲመልስላት አሁንም ሳይታወቀው እምባ ከጉንጩ ላይ ሲፈስ ታየ። ቀጥሎም «ወደ ፖሪስ ነው የምትሂጂው?» ሲል እምባ እየተናነቀው ጠየቃት።

«ከማውቃቸው ሰዎች ጋር ልገናኝበት ወደማልችልበት አገር ነው የምሄደው። አለቆቻችን ወደ ቻይና ሲስተሮች እንዲሄዱ ይፈልጋሉ። የሃይማኖታችን በዚያ አገር መስፋፋት አጥብቀው ነው የሚመኙት። እኔ ደግሞ ወደ ቻይና እንድሳክ የምፈልግ መሆኔን ገልጬላቸዋለሁ።»

«ወደ ቻይና!» ሲል እርስዋ ያለችውን ደገመ። «ይህም ማለት ተከብረሽ ወደኖርሽበት አገር ተመልሰሽ የመምጣቱ እድል የመኑመነ ይሆናል ማለት እኮ ነው» ብሎ ሲናገር «አልመለስም፣ ለመመለስም አልፈልግም። ከዚያ ብዙ ሥራ ይኖራል። ያንን ሥራ ለመሥራት የሚፈልጉ ብዙም ፈቃደኞችና ወዶ ዘማቾች ሴሮች አልተገኙም። እኔ ግን ከወዶ-ዘማቾች አንደኛዋ ለመሆን ነው የወሰንኩት።»

«እና እኔ፣ ከዚህ ሁሉ መከራ፣ ስቃይና ፈተና ውስጥ የዘፈቅኩሽ ሰውዬ ዳግም እንዳይሽ እድል አይኖረኝም ማለት ነዋ! ሁለተኛ ዓይን ለዓይን እንተያይም ማለት ነው?» ብሎ ሲጠይቃት «በፍጹም፣ በዚህ ዓለም ውስጥ ዳግም አንገናኝም። ከእግዚአብሔር ፊት ቆመን ስንገናኝ ፍርሃት፣ ፍርሃት እንዲለን አያስፈልግም። ደግሞም እኮ በዚህ ዓለምም ቢሆን በአሳብ እንገናኛለን። ሴሳው የምነግርህ ነገር ቢኖር ደርባባዋ ባለቤትህንና ጨዋ ልጆችህን ባስታወስኪቸው ቁጥር ደስ እንደሚለኝ ነው። ከእንተ ጋር እንደገና ተገናኝተው ደስ ብሎአቸው ሲኖሩም በአሳብ ማየቱ ታላቅ ደስታ እንደሚሰጠኝ አትጠራጠር። ይህም መሆን ያለበት ጉዳይ ነው፤ አይመስልህም?» ብላ ስትጠይቀው «የእምላክ ፈቃድ ከታከለበት ይሆናል» ሲል ዓይን ዓይንዋን እያየ መለሰላት።

«ከዚህ መሄድ አለብኝ፣ ደህና ሁን። በቅድሚያ ግን ኤሊኖርን ማነጋገር ይኖርብኛል። እንተን ለማነጋገር ዝግጁ ስትሆን ሰው አልክብሃለሁ። ያኔ አንተ ትመጣለህ እየደል?» «እመጣለሁ» ሲል ተቻኩሎ መለሰላት።

«ደህና ሁን» አለች ሲ/ር ማሪ። «ሰማይ ቤት እንደምንገናኝ ተስፋ በማድረግ ለአሁኑ በዚሁ ይብቃንና እንለያይ። ሆኖም ግን ለመጪረሻ ጊዜ ፊትህን ትኩር ብዬ ልየው። ድምፅህንም ለመጪረሻ ጊዜ በጥሞና ልስማው። ዳግም መለያየት፣ ዳግም ህዘን ከሌለበት መንግሥተ-ሰማይ እንደማይህና ድምፅህንም እንደምሰማ ተስፋ አደርጋለሁ። ያኔ የአካል ፍቅርህን በመንፈሳዊ ፍቅር እለውጠዋለሁ። ያለማመንታት ከልብ የወደድኩህ ፍቅረኛዬ ዳግም ስለይህ እጅግ ይከብደኛል፤ ግን ምርጫ የለኝም። ደህና ሁንልኝ።»

ከመሄድዋ በፊት አተኩራ ስትመለከተው «ደህና ሁኚልኝ» አላት እርሱም እርስዋ ያለችውን በመድገም። «ደህና ሁኚልኝ» አላት በድጋሚ። ከዚያም እጅዋን ለመሳም ጎንበስ ባለ ጊዜ ዓይኖቹ በእምባ ስለተሞሉና በትክክል ለማየት ስላልቻሉ እጆችዋ የት እንዳሉ እንኳን መለየት ተሳነው። እርስዋ ግን በእጆችዋ ፈንታ ከደረትዋ ላይ ተንጠልጥሉ የነበረውን መስቀል ወደ ከንፈሮቹ አስጠጋችለት። እርሱም መስቀሉን ምጥጥ አድርጎ ሳመው። በዚሁ ተለያዩ። ከዚያ በኋላም ዳግም አልተገናኙም። ሰማይ ቤት ተገናኝተው እንደሆነ ግን ከፈጣሪ በስተቀር የሚያውቅ የለም።

የፍቅረኛዋ ሚስት ወደ ነበረችበት ክፍል አመራች። እርሱም በዓይኑ ተከተላት። ከዓይኑ እስከ ተሰወረችም ፊቴን አላዞረም። ከዓይኑ ስትሰወር በአፍ ጢሙ ተደፍቶ እምርር አለቀሰ። ሰው በጸጸት ተሰቃየ ቢባል ከእርሱም በላይ የተሰቃየና ልቡ የቆሰለበት ሰው ነበር ለማለት አይቻልም።

ሲስተር ማሪ ኤሊኖር ከነበረችበት ክፍል ገባች። ኤሊኖር በጉጉት ትጠብቃት ስለነበር እጅዋን ዘርግታ ተቀበለቻት። ሲ/ር ማሪ ኤሊኖርን ስትመለከታት በርትታና ተሸሉአት ነው ያገኘቻት። መልክዋም በጣም ተመልሷል። በፍቅር ተሳሳሙ።

«እንዶ ጽጌረዳ የሚያምረው መልክሽ እየተመለሰ ነው። ተነሽና ልብስሽን ልበሺ» ከማለት ሌላ ሲ/ር ማሪ ነገር ለማብዛት አልፈለጉችም። በማግሽ ሰዓት ውስጥ ኤሊኖር ተነስታ ፊትዋን ታጥባና ልብስዋን ለብሳ ጨረሰች። ከዚያም ከሶፋው ላይ ጋደም አለች። ለምን ብላ ሲ/ር ማሪ ሌላ ሰው ሳይደርስባት ልብስዋን እንዳስበስቻትና ፀጉርዋን እንዳበጠ ረችላት አልገባትም። ለምን ብላ የጽጌረዳ እምቡጥ ከልብስዋ ላይ እንደ ሰካችላትም ግልጽ አልሆነላትም።

Scan by Easy Scanner

«እንዲህ አድርገሽ የምታለማምሪኝ ሐኪሙ ሰለሚመጡ ነው?» ስትል ኤሊኖር ሲ/ር ማሪን ጠየቀቻት። «ምን አሰፋሽ፣ እርሳቸው እንዲሆነ ነገር እያስተውሉም» ብላ 'ለምን ይሆን እጅግ በጣም የምወደውንና የሚያምርብኝን ልብስ የመረጠችልኝ' ስትል ኤሊኖር በልብዋ አሰላሰለች እንጂ ሲ/ር ማሪን በጣም ስለምታከብራት ያለቻትን ሁሉ ከመፈጸም ወደ ኋላ አላለችም። ከዚያም የሲ/ር ማሪን ፊት እያየች ፈገግ አለች።

«ምነው ዛሬ በጣም አሰማመርሽኝሳ» ስትል ኤሊኖር ሲ/ር ማሪን ጠየቀቻት። «እንዲህ እንደ ዛሬ ካማረብኝና ቆንጆ ሁኜ ከታየሁ ሬጅም ጊዜ አልፎአል» ብላ ስትናገር ሲ/ር ማሪ ጣልቃ ገባችና «ሁሌም እኮ ቆንጆ ነሽ» አለቻት። በዚህ ጊዜ ኤሊኖር አሁንም ፈገግ አለች የእንባት በላይ ንግግር እንዳልሆነ በመረዳት። ኤሊኖር ጨዋታዋን በመቀጠል «ሲያኩራርዋትና ሲያደንቋት ደስ የማይላት ሴት እንደሌለች አውቃለሁ» አለቻት ትህትና በተሞላበት አንደበት።

«ልክ ነሽ፣ ብቻ ይህን ያልኩት አንቺን ለማኩራራትና ለማሞካሸት ሳይሆን እውነቱን ለማውጣት ነው። ቢሆንም አምረሽ እንድትታዪ የፈለግሁት ያለ ምክንያት አይደለም። ለማንኛውም እንዴት እንዳማረብሽ ልነግርሽ አልችልም። ቆይ እስቲ መጋረጃውን ዝቅ ሳድርገው መሰለኝ። የአበባ ማስቀመጫውም ባዶውን መቀመጥ የለበትም» ብላ ሲ/ር ማሪ ስትናገር ኤሊኖር አንደገና ሳቅ አለች።

«ደስ ነው ያለኝ፣ እውነትም እንዲህ ካማረብኝ ቆይቷል፣ በራሴ ተኩራራሁ። እንደ ስእል ነው የሳልሽኝ» አለች በመስታወት ራስዋን እያየች። «ለስእሉ ስም እንስጠው መሰለኝ፣ ታዲያ ምን እንበለው? ለምን 'ከቁጥር የማይገባ ጊዜ' ብለን አንለይመውም?»

«የለም ከዚህ የተሻለ ስም ነው መስጠት ያለብን» አለች ሲ/ር ማሪ። «እስቲ ስም እንፈልግ፣ ምን እንበለው፡» ካለች በኋላ ሲ/ር ማሪ ወደ ኤሊኖር ተጠግታ ከእጠገብዋ ተንበረከከች። ኤሊኖርም የሲ/ር ማሪን እጅ እንቃ ይዝ መንፈስ ቅዱስ የቀረበውን ሰውነት በማተኩር ተመለከተችው። እነዚያ ሁለት ሴቶች ለመጨረሻ ጊዜ ዓይን ለዓይን ተፋጠጡ። ሆኖም ግን አብረው ሁነው እያለ ተራራቁ። አምን ለመጨረሻ ጊዜ! ነገር ግን ሁለቱም በአሳብ ሰጥመው ተራራቁ ቢባልም የአንድዋ ልብ ከሌላዋ፣ የአንድዋ ነፍስ ከሌላዪቱ ነፍስ ውስጥ የተዋሃዱ መሰሉ።

ምዕራፍ ስልሳ አራት

እንደገና ተጣመሩ

ለጥቂት ደቂቃዎች ሰፍኖ የነበረው ዝምታ በኤሊኖር ልቅሶ ታወከ። ከፊት ለፊትዋ ሁና አንገብሳ ታያት የነበረችውን ቆንጆ ሴት ፊት ሳይ አፈጠጠች።

«ሲስተር ማሪ ምንድነው ነገሩ?» ብላ ጠየቀቻት። «ፊትሽ ተቀያየረብኝሳ! ሰውነትሽም ይንቀጠቀጣል፣ ምን ነካሽ? ምን አገኘሽ? ለማያውቅሽ ሰው ከሙታን ተለይተሽ የመጣሽ ነው የምትመስዪው።»

«እርሱ እንኳን ሊሆን አይችልም» ብላ ሲ/ር ማሪ መናገር ስትጀምር ኤሊኖር አቋረጠቻት።

«ምነው የድምፅሽም ለዛ ተለዋወጠብኝሳ! ምን ሆንሽ? ምን አዲስ ነገር ተገኘ? ያዘንሽም ትመስያለሽ። አዲስና የሆነ እንግዳ ነገር እንደገጠመሽ ያስታውቃል። ቢሆንም ምን እንደሆነ ለማወቅ ከብዶኛል። ሲ/ር ማሪ ምነው ባታሰጨንቀኝ፣ ጌዳዩ የእኔ ነው ወይስ ያንቺ?»

«የእኔ አይደለም፣ ስለእናንተ አስቢ ነው» ስትሳት «ጎርዶን አመመው እንዴ? ልጁ ሕመሙ ጠናበት?» በማለት በመርህ ጠየቀቻት።

«የለም፣ የለም እርሱ ተሽሎታል። ጎርዶን ከአሁን በኋላ አያስጋውም። ጠዋት አይቼው ደህና ነው ያደረው፣ ተሽሎታል። እንዲያውም በቅርቡ ወደ አገሩ ወደ እንግሊዝ አገር ተመልሶ ሄዶ ከዚያ ከሚያምር ግቢያችሁ ውስጥ እየሮጠ ሊቦርቅና ሲጫወት ይታየኛል። ሲያድግ እንዴት ያለ ብርቱ ወጣት እንደሚሆን የሚጠራጠሩት አይደለም። ሆኖም ግን ያሰፈው ሲቃዩን የሚረሳ አይመስለኝም፣ እኔንም እንዲሁ እንደ ማይረሳኝ ተሰፋ አደርጋለሁ።»

«ማንኛችንስ ብንሆን እንዴት ብለን እንረሳሻለን!» ስትል ኤሊኖር መለሰችላት። «አንቺ እኮ የሕይወታችን አንድ ክፋይ ሁነሻል። አንቺን በማግኘታችን ዘወትር ፈጣሪያችንን እናመሰግነዋለን።»

«አንቺም ትወጅኛለሽ ማለት ነዋ!» ብላ ኤሊኖርን ስትጠይቃት «በሚገባ ነዋ!» በማለት መለሰችላት።

«እንግዲያውማ ከዚህ ርቄ ሰሄድ እንዳስታውሰው የምፈልገው ነገር ስላለ የዚያ ማረጋገጫ እንድትሰጪኝ አፈልጋለሁ። ይኸውም እስከ ዛሬ የሠራሁት ሥራ ጠቀሜታ ኖሮት ከልብሽ ውስጥ ገብቶ ከሆነ ያ ለእኔ ትልቅ ማበረጃ ይሆነኛል፤ ትልቅ እርካታም ይሰጠኛል። ለመሆኑ ዋሩ አበታማሚ ነኝ ወይስ 'እንደ ነገሩ' የሚሉት ዓይነት? እውነቱን ንገሪኝ።»

ሲ/ር ማሪ ይህን ጥያቄ ስትጠይቃት ድምፅዋ 'እስቲ መንፈሴን አረጋጉልኝ' የሚል ቃናና ቅላፄ ነበረው። ዓይንዋ በጣም ስሰተንከራተተ የኤሊኖር አንጀት ተላወሰ።

«ልገልጸው ከምችለው በላይ ነው» አለች ኤሊኖር በዝግታ። «ምን ያህል እንደምንወድሽ፣ ምን ያህል እንደምናከብርሽ፣ ምን ያህል ከልጆቻችን ውስጥ እንዳ ገባሽና ባለውለታችን እንደሆንሽ ለመናገር ቃሳት ያጥረኛል ከማለት ሌላ የምለው ነገር የለኝም። ውለታሽን በትክክል ለመግለጽም በጣም ይከብደኛል። እሰከ ዛሬ በሕይወት ዘመኔ እንዳንቺ የወደድኳት ሌላ ሴት አላውቅም። እንቺን የምትበልጥ ሴትም በምድር ላይ አለች ብዬ አላምንም።»

«ደስ ነው ያለኝ» ካለች በኋላ ተረጋግታ በማጎንበስ የኤሊኖርን የገረጣ ጉንጭ ሳመች። «ከልብሽ እንደምታከብሪኝና እንደምትወጂኝ በመስማቴ በጣም ነው ደስ ያለኝ።»

«ለዚህማ ምንም ጥርጥር የለኝም፣ ሁሳችንም በጣም ነው የምንወድሽ። ደግሞም በተለይ ለእኔ ባለውለታዬ ነሽ። ለዚህም እጅግ አድርጌ ሳመሰግንሽ እፈልጋለሁ። አንቺ ባትደርሽልኝ ኖሮ እርግጥ ነኝ ልጄ ዛሬ በሕይወት የለም። የእኔም ጉዳይ ቢሆን ያው ነበር የሚሆነው። ሁለታችንም ሙታን ተቀብረን ነበር።»

«እንግዲያውስ አንድ ዘወትር ከአንጀቴ የማይወጣና የሚያብሰለስለኝ ነገር ልጠይቅሽና ሳትደብቂ እውነቱን ንገሪኝ።»

«ውይ፣ አንቺ ጠይቂሺኝ ነው፣ ምን ቆርጦኝ። ግድ የለም፣ አሳብሽን ልስማውና እውነቱን ነው የምነግርሽ።»

«ምናልባት ከጊዜ በኋላ ስለእኔ አንድ ደስ የማይል ነገር ብትሰሚ አሁን ያልሽውን ቃል የምታጥፊ ይመስልሻል? 'ባለፈው ሕይወቴ ስላደረስኩት በደል ወይም እንበል ስለሠራሁት መጥፎ ድርጊት ብትሰማ ለእኔ ያላት ፍቅር ትለውጥ ይሆን? ለምንስ ይህቺን ሴት አከበርኳት፣ ወደድኳት ብላ ትጸጸት ይሆን?' አያልኩ ብዙ አስባለሁ።»

«የለም» አለች ኤሊኖር ሳታመላውል። «ምን ዓይነት ሴት እንደሆንሽ ስለተረዳሁ ምንም ዓይነት ወሬ ስላንቺ ብሰማ አሳቢን አልቀይርም።»

«አሁን በይበልጥ ነው ደስ ያሰኝ» አለች ሲ/ር ማሪ። «ዛሬ ጠዋት አንቺም እንደ ጠረጠርሽው የሆነ ለውጥ አላይቻለሁ። ነገሩ ምን እንደሆነ ከመግለጹ በፊት ግምባሬን ብትስሚና በድጋሚ እወድሻለሁ ብትዪኝ ደስ ይልኛል» ስትላት ኤሊኖር ሲ/ር ማሪን ሳብ አድርጋ ሳመቻት፣ የሞቀ ረገግታም አሳየቻት። «እመድሻለሁ» ስትልም ፍቅርዋን አረጋገጠችላት። ሲ/ር ማሪ ለአጭር ጊዜ ዝም አሰች። ከዚያም ሰዛው በጣፈጠ አንደበት ተናገረች።

«አየሽ ኤሊኖር፣ ዛሬ ልክ አርቲስት እንደ ሳለው ስእል አስክትመስጪ ድረስ ነው ያሰማመርኩሽ። ለምን እንደሆነ ጠርጥረሻል?»

«ሕኪሙን ወይም አባቴን ለማስደሰት ነው የመሰለኝ» ካለች በኋላ «እርግጠኛ ነኝ እንዲህ ሆኜ ቢያየኝ አባቴ በጣም ደስ ይለዋል» ብላ ስትናገር «ዛሬ ታዲያ እርሳቸው ይመጣሉ እንዴ? እኔ በማውቀው እርሳቸው ዘሬ አይመጡም። ምናልባት ከመሽ በኋላ ሊመጡ ይችሳሉ። ያሰማመርኩሽ ግን ሌላ የተለየ ሰው ለማስደሰት ነው» አለቻት። ከቃላቱ ይበልጥ አኳኋገርዋ ነበር የኤሊኖርን ልብ የሰለበውና ያፈዘዘው።

ሲ/ር ማሪ በመቀጠል «እኔ እንጃ ብቻ» አለች በማመንታት። «ምን ያህል እንደ በረታሽ የምታውቂው ራስሽ ነሽ። አንድ አስደሳች ወይም አሳዛኝ ዜና ብነግርሽ በሕመም የተሳሳቄለው ሳንሽ የሚችለው ይመስለኛል። ከዚያ በፊት ግን ሌላ ጥያቄ ልጠይቅሽና እውነቱን ንገሪኝ?»

«እሺ ጠይቂኛ» አለች ኤሊኖር ልብዋ እየመታ።

«አሁን በቅድሚያ የምትልጊውን ንገሪኝ፣ ማለቴ 'ምን ብታገኚ ልቦናሽ ደስ ይለዋል?' ተብለሽ ብትጠየቂ ምን ብለሽ ትመልሻለሽ? ኤሊኖርዬ፣ ሳትደብቂ እውነቱን ንገሪኝ?»

«እውነቱን ልንገርሽ» አለች ኤሊኖር በእሳብ እንደ ተዋጠች። «ብቻ ሊሆን አይችልም» ብላ ተናገረች።

«ምኑ ነው ሊሆን የማይችለው?» ስትል ጠየቀቻት። ይህን ጊዜ «የባሌን ፊት እንደገና ማየት» አለቻት።

«ቢሆንስ ምን ትያለሽ?» ስትል ሲ/ር ማሪ ስትጠይቃት «ህህ..» ብላ ኢሊኖር በድንገት አቃሰተች። ፊትዋም ተለዋወጠ። ሰውነትዋ የተንቀጠ ቀጠም በለመሰላት ሲ/ር ማሪ በጣም ደነገጠች። ንግግራቸው የኢሊኖርን ሕይወት እንደ ቀጠፈው ገመተች። ኢሊኖር የሲ/ር ማሪን እጅ አጥብቃ ይዛ «አሁን አንቺ በተራሽ እውነቱን ንገሪኝ» ስትል ኢሊኖር ተናገረች። «ለማወቅ ቸኩያለሁ። ባለቤቴ መጣ እንዴ? ማለቴ ባለቤቴ የት እንዳለ የሰማሽው ነገር አለ?»

«ሰምቻለሁና ሁሉንም እነግርሻለሁ። አንቺ ብቻ ሬጋ በይ። ጥሩ ዜና ነው ይገፍልሽ የመጣሁት። ታዲያ አንቺ መንፈስሽን ካሳረጋጋሽው ልነግርሽ አልችልም። አንቺ ብቻ ተረጋጊና መንፈሰሽን አጠናክሪው። ፍርሃቱንና የሰውነት መንቀጥቀጡን ጉዳይ ወደ ጎን በዪው። አለበለዚያ ሳያስፈልግ ራስሽን ትጎጂያለሽ። በዚህ ከተስማማሽ ስለባልሽ የሰማሁትን ሁሉ እንድ በአንድ እነግርሻለሁ።»

«አላውቅም» አለች ኢሊኖር ሲቃ እየተናነቃት። እምባዋ በጉንጮችዋ አጀርጦ ይንጠባጠብ ጀመር። «የሆነው ይሁን፣ አንቺ ብቻ ስለባሌ የሰማሽውን ንገሪኝ።»

«እንዲህማ ከሆንሽ አልነግርሽም። ሰማሽ ኤሊኖር፣ መከራና ስቃይ ተፈራርቀውብሻል። ያንን መከራ ያንን ስቃይ ለመቋቋም ሲል ሰውነትሽ ብዙ በመታገሉ ዛሬ መላ አካልሽ ደክሞአል። አሁን ደግሞ የምሥራቹን ቶሎ ብዬ ብነግርሽ የላላው ጎንሽ ሽክሙን አይችለውም። ስለዚህ ሰውነትሽን አበረታችው እንጂ ይበልጥ አታድክሚው። እንዲያውም አሁን የሚሻለው ጋደም ብትዪ ነው። ስለዚህ ጋደም በይ። ባለቤትሽ በጣም ደህና ነው። በሕይወት ነው ያለው፣ ሰውነቱም ደህና ነው። ስለጎርዶን መታመምም ሰምቷል። ልጁንም ለማየት ወደዚህ እየመጣ ነው።»

«'እየመጣ ነው' ነው ያልሽው?» ስትል ኤሊኖር በደከመ ድምፅ ጠየቀቻት። «ከዚህ ካለንበት ሥፍራ ነው የሚመጣው? እውነትሽን ነው?»

«አምን፣ የሚመጣውም አንቺን ለማግኘትና በጣም የተጸጸተ መሆኑን ለመግለጽና እጅግ አድርጎ እንደተላላተ ሊነግርሽ እንደሆነ ሰምቻለሁ።

ያነጋሩን ፍሬ አሳብ ከእርሱው ብትሰሚው ነው የሚሻለው። ብቻ ሀሊናው ታውሮ የሠራው ኃጥያትና የፈጸመው ወንጀል አንቺ እንደምታስቢው ላይሆን ይችላል።»

ኤሊኖር ከዚያን ሰዓት ጀምሮ ሲ/ር ማሪ እንዴት ብላ ስለባልዋ ያን ያህል ልታውቅ እንደቻለች ማሰላሰልዋን ቀጠለች። ብድግ ብላ ሲ/ር ማሪን በማቀፍ ልቅሶዋን ለቀቀችው። «እባክሽን ሲስተር ብዙ አታስጨንቂኝ። እውነተኛውን ዜና ንገሪኝ» ብላ ስትጠይቃት እምባዋ በጉንጮችዋ አጀርጦ መፍሰሱን ቀጠለ። ያ እምባ ደግሞ ጭንቀትዋንና ድንጋጤዋን ይዞ ሰለወረደ መንፈሰዋ በመጠኑም ቢሆን ተበረታታ፤ ተረጋጋ።

«ከዚህ ይበልጥ የምታውቂው ነገር ስላለ አሁኑኑ ብትነግሪኝ ይሻላል።»

«አምንሽ፣ ከዚህ ይበልጥ አውቃለሁ። ባልሽ ዛሬ ይመጣል» ስትል የምሥራቹን ነገረቻት። «የአንቺን ፊት ለማየት እጅግ በጣም ጓጉቷል። ሆኖም ግን ውሳኔው የአንቺ ነው። ከተረጋጋሽና እርሱን ለመቀበል ፈቃደኛ ከሆንሽ መጥቶ ያነጋግርሻል። 'የለም አሁን አላነጋግረውም' ካልሽ ካለበት ይቆያል። ይህ ያንቺ ምርጫ ነው። ነገር ግን አሁን አላናግረውም ብለሽ ከመሰንሽ እርሱን እጅግ በጣም እንደሚያስከፋውና እንደሚያሳዝነው እርግጠኛ ነኝ።»

እውነትም 'ዜናው ኤሊኖርን ገድሏታል' ለማለት ይቻላል። ሲ/ር ማሪ ቆሎ ብላ ሂዳ የሚጠጣ ነገር አመጣችላት። ያመጣቻላትን ስትጠጣ የኤሊኖር ኑፍስ መለሰ አለ። በመጀመሪያ ግን «ምንም ነገር አልቀምስም» ብላ አሰቸግራ ነበር።

«አሁን እውነተኛውን ታሪክ ልነግርሽ እችላለሁ» አለች ሲ/ር ማሪ። «መልካም ዜና እንጂ የሚያስከፋ አይደለም። ዛሬውኑ ከባለቤትሽ ጋር ብትገናኙ ደስ አይልሽም?»

«ዛሬውኑ» አለች ኤሊኖር በማጋነን ሲ/ር ማሪ ያለችውን በመድገምና ዓይንዋ ጣራ ጣራውን እያየ። «ዛሬውኑ አልሽ ሲ/ር ማሪ? የምትዪው ነገር እውነት ሊሆን ይችላል?» ብላ ስትጠይቃት «እውነት ነው» ስትል መለሰችላት። «አሁን እንኳን መንፈስሽ የተረጋጋ ይመስላል፣ ልክ ነኝ?»

«ልክ ነሽ፣ የሰውነቴ መንቀጥቀጥና የመንፈሴ መረበሽ በመጠኑም ቢሆን እርጋታ ያገኘ ይመስለኛል። ኧሬ እንዲያውም የለም፣ እውነትሽን ነው

Scan by Easy Scanner

በጣም ተረጋግቻለሁ። በመጀመሪያ የባለቤቴ መምጣት ጉዳይ ስታነሺብኝ ሞቼና ከመንግሥተ-ሰማይ በር ቆሜ ለዎች በሩን ከፍተው 'ነይ ግቢ' የሚሉኝ፣ እንዲሁም ከአንቺ ጋር ሳወጋ በድኔን የማወራ ነበር የመሰለኝ።»

ኤሊኖር ይህን ስትናገር የሲ/ር ማሪ ፊት እየገረጣ ሄደ። እርስዋም በበኩልዋ የሕይወትዋና የተልዕኮዋ ፍጻሜ የተቃረበ እንደሆነ አወቀች።

«ከዚህ ሌላ እንድ የምነግርሽ ነገር ስላለ ራስሽን አዘጋጂ» ባለቻት ጊዜ «ከዚህ ሌላ ደግሞ ምን ተገኘ?» ስትል ኤሊኖር ጣልቃ ገባች።

«ለታላቁ ዜና እንዳዘጋጅሽና ዜናው እንደ መርዶ እንዳያስደነግጥሽ ተነግሮኝ ነው የመጣሁት» ስትላት ኤሊኖር መልስ ከመስጠት ዝምታን መረጠች። ከእለታው ላይ ስትጋደም ፊትዋ እንደ ጠዋት ፀሐይ በራ።

«ሲስተር» አለች ኤሊኖር። «ባለቤቴ ከዚሁ አካባቢ ነው ያለውን? ልክ ነኝ፣ አይደል?»

«አዎን፣ ከዚሁ ነው ያለው። ከእንቺ ጋር ለመገናኘት መልካም ፈቃድሽን እየጠበቀ ነው። ይግባ ካልሽ፣ አሁኑኑ ሰው ልኬ አስጠራዋለሁ። ነስሐ ለሚገባ ሁሉ እግዚአብሔር እጁን ይዘረጋል። 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ብትዪ አምላክም ደስ ይለዋል። ስሚትሽን ውጠሽ ቶሎ መጥቶ እንዲያናግርሽ ፍቀጂለት» ካለቻት በኋላ ሲ/ር ማሪ የኤሊኖርን እጅ ጥርቅም አድርጋ ያዘች።

«የሚበቃውን ያህል ተሰቃይቷል፣ በጸጸት አለንጋም ራሱን በሚገባ ገርፎአል። ነገር ግን የተሰቃየው መሰቃየት ስለነበረበት ነው። አሁን ግን ቢበቃው ይሻላል። ለበቀል መንፈስሽን ለማነሳሳት አትሞክሪ። ይህ ደግሞ አምላክ የሚወድደው ነገር ስላልሆነ ፈጣሪን አታስቀይሚ። 'ይቅር ለእግዚአብሔር' ብለሽ ባልሽን ለመቀበል ከቻልሽ ወደፊት የደስታ ኑሮ ይጠብቅሻል። ያለፈው የስቃይ ኑሮሽ ዳግም ማብቃት አለበት። ታዲያ ኤሊኖር ምን ትያለሽ? ነገሩን ከዚሁ ላይ ብናቆመው ይሻላል። 'ባሌን እንደ ጥንቱ እፈቅረዋለሁ' ብለሽ ቃልሽን በጪኝ። ይህን ብቻ ነው ተምበርክኬ ለመጪረሻ ጊዜ ከልቢ የምለምንሽ። ኤሊኖር አታሳፍሪኝ፣ ስለፍቅራችን ብለሽ ቃል ግቢልኝ?»

ሲስተር ማሪ ስለኤሊኖርና ስለባልዋ ያሳየቸው አዲስ ስሜት ኤሊኖርን በይበልጥ ግራ አጋባት። ሲ/ር ማሪ ቀጠለች። «ስትገናኙ ሳሚው እንጂ አትገለፊው። ይህን እንደምታደርጊ ተሰሩ አደርጋለሁ። ውደጂው እንጂ አታበላጪው። ባልሽ ነውና አክብሪው እንጂ አታዋርጂው። እንዲደሰት ጣሪ እንጂ አታስከፊው። አሁንም ልስምንሽና ለዚህም ቃልሽን ስጪኝ።»

«በጣም ስለማከብርሽ ያልሽውን ሁሉ ለመፈጸም ቃል እገባልሻለሁ» ስትል ኤሊኖር በመለሰችላት ጊዜ ሲ/ር ማሪ ከመቅጽበት ተወርውራ ሳመቻት። ቢሆንም ያ እርስዋ የላመችው ከንፈር ማን ሊስመው እንደ ተዘጋጀ አስታወሰች። በዚህም የእርስዋ ምድራዊ ሕይወት ማክተሙን አወቀች። ኤሊኖርን ለመሳም ተንበርክካ ስለነበር ከተንበረከከችበት ተነስታ ደወል ደወለች።

«ኤሊኖር ሰር ልዮኔልን ለማነጋገር ዝግጁ መሆንዋን ንገረውና ይምጣ» በማለት የደወል ድምፅ ሰምቶ የገባውን አሽከር አዘዘችው። አሽከሩ በሩን ዘግቶ ወጣ። ያ ቅጽበት ለሲ/ር ማሪ ቀላል ጊዜ አልነበርም። ሆኖም ወደ ኤሊኖር ተጠግታ «እኔ አሁን እሄዳለሁ። ደግሞም ብቻችሁን ብትነጋገሩ ይሻላል» አለቻት።

ከዚያ በኋላ ቃል ሳትናገር ቪቫን ከክፍሉ ወጥታ ሄደች። ቀላል መለያየት አልነበረም። ከሞት የከፋ ነበር ቢባል ማጋነን አይሆንም። በሩን ከመዝጋትዋ በፊት ግን ኤሊኖርን ለመጪረሻ ጊዜ አፍጥጣ አየቻት። ከዚያ በኋላ በአካል አልተገናኙም። በኮሪዶሩ አድርጋ ልታልፍ ስትል ሰር ልዮኔል ሚስቱ ከነበረችበት ክፍል ገባ። ከዚያች ክፍል ውስጥ ምን እንደ ተነገረም ሆነ ምን እንደ ተባለ ከእግዚአብሄርና ከሁለቱ ፍቅሪኖች በቀር ያወቀ ወይም ያየ የለም። ምን እንደ ተባባሉም ከማንም ጆሮ አልገባም። ወደ ማታ ጀምበር ልትጠልቅ ስትል አበትዋ ሊጠይቅዋት ከክፍልዋ በገቡ ጊዜ የልጃቸው ፊት እንደ ክከብ በርቶና እጅግ በጣም ደስ ብሎአት አገኘዋት። ያኔ ጥንት በልጅነት ዘመንዋ ታሳየው የነበረው ፈገግታና የመንፈስ እርካታ ከገጽዋ ላይ ባይ ጊዜ ቁጣቸውና ቁጭታቸው ሁሉ የት እንደ ደረሰ ሳይታወቅ ሙሉ ለሙሉ እንደ ጉም ተነነ።

ከዚያ ቤት ውስጥ ዳግም ሰላም ሰፈነ። ቤቱም የደስታ ቤት ሆነ። ከቤቱ ውስጥ ሰፍኖ የነበረው ሀዘንና ተንሰራፍቶ የነበረው ጭንቀት ከተመለሰው ደስታ ውስጥ ለአንዴና ለመጪረሻ ጊዜ ተቀብሮ ቀረ።

Scan by Easy Scanner

ምዕራፍ ስልሳ አምስት

«ምን ያህል እንደ ተበቃየኝ አስበው!»

ኤሊኖርና ባልዋ ጸግም ከተገናኙ ዋቂት ዓመታት በኋላ አንድ ትልቅ ዜና እንግሊዝ አገር ውስጥ ተነገረ። ቻይና ከተባለ ሩቅ አገር ውስጥ ጓደኛ ሆኖ ላለ እንደ ጥሩ ነገር የሚቆጠር ባህል ነበራቸው። በባህላቸው ወንድ ልጅ ሲወለድ እንደ ትልቅ ፀጋ ይቆጠራል። ሴት ልጅ ስትወለድ ግን ጥቅም እንደሌላት ተደርጎ ስለሚቆጠር ወላጆችዋ የሴትዋ ልጅ መጥፊያ ይፈልጋሉ። ያቺን ጥቅመቢስ የሆነችውን ሴት ልጅ ለማስወገድ ብዙውን ጊዜ ከወንዝ አጠገብ እየወሰዱ ይጥልዋቸዋል። በዚህም ምክንያት አልፎ አልፎ የሕፃን ልጅ ሬሳ ከወንዝ ዳር ማግኘት የተለመደ ትርዒት ነበር።

ይህ አሳፋሪ ታሪክና ጨካኝ ድርጊት በተሰማ ጊዜ ብዙ አዛኝና ደጋግ ሰዎች ይህን አጉል ባህል ለመዋጋት ወደዚያ አገር ሄዱ። ብዙ የሃይማኖት ሰዎችም ወደዚያው ጎረፉ። ወደዚያ አገር ለመሄድ እንዲችሉም ብዙ ሰዎች ገንዘብ አዋጥተው ረድዋቸው። በተዋጣው ገንዘብም ከታላላቅ ወንዞች አካባቢ የሕፃናት ማሳደጊያ ድርጅቶችና ሚሲዮኖች ተቋቋሙ። እነዚያ በጎ አድራጊዎች በወንዙቹ ውስጥም ሆነ ዳርቻ ሕፃናት እንዳሉ ከለሙ ከሥፍራው ፈጥነው ለመሄድ በሕይወት ያገኙዋቸውን ያሳድጓቸዋል። አንዳንድ ጊዜ ግን ሕፃናቱ ሞተው እንጂ በሕይወት አያገኝዋቸውም። ስለዚህ እነዚያ በጎ አድራጊዎች የሞቱትን በክብር ሲቀብሯቸው በሕይወት ያገኝዋቸውን በቅድሚያ ካጠመቁዋቸው በኋላ እየተንከባከቡ ያሳድጓቸዋል። ይህን የመሰለ በጎ ተግባር ይሠሩ ከነበሩት በጎ አድራጊዎች መካከል አብዛኛዎቹ ሴሮች ነበሩ። ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ እነዚያ በአጉል እምነት የተተበተቡ አላዋቂዎች ሴሮቹ ይፈጽሙት የነበረውን በጎ ተግባር እንደ ክፋት እያዩ ይተናኰለዋቸዋል። የተንኰል ድርጊታቸውም ሴሮችን እስከ መግደል የሚያደርስ ነበር። ሴሮችን ብቻ ሳይሆን የረድዋቸው ሕፃናትም ሲያድጉ ይገድሏቸዋል። ይህ ዜና ነበር እንግዲህ ከእንግሊዝ አገር የደረሰውና ሕዝብ እንዲሰማው የተደረገው።

ከብድ ያለ የጭካኔ ሥራ ይሠራበትና ሴሮችና ያደጉ ሕፃናት በብዛት ይገደልበት የነበረው አካባቢ ቹሊንግ ሲባል ከዚያም የነበረው የሃይማኖት ተቋም የቹሊንግ ሚስዮን ይባል ነበር። በሚስዮን ውስጥ ይሠሩ የነበሩ

ሴሮች አለቃ ሲስተር ሜሪ ነበረች። በዚያ አካባቢ ስለሲስተር ሜሪ በጎ ተግባር የማያውቅ ሰው አልነበረም።

እንግሊዝ አገር ውስጥ ይታተሙ የነበሩ ጋዜጦችም ከፍ ብሎ ስለተጠቀሰው ታሪክ ሲጽፉ በለሲስተር ሜሪ በጎ ተግባር አጉልተው ይጠቅሳሉ። ምን ዓይነት ጠንካራ ሴትና ለሌሎች ደህንነት ስትል ራስዋን የምትበድል መሆንዋን፣ እንዲሁም ብዙ ሕይወት ማዳንዋን በግትት ስለእርስዋ ታላቅነት በዝርዝር ይጽፋሉ። ጋዜጦቹ ስለሞንት ታሪክዋ ግን ምንም አያውቁም። ገንዘብ ለማግኘት የምትጠቀምበትን ዘዴና የምታሳድጋቸው ልጆች በትምህርት ታንፀው እንዲያድጉ ስለምታደርገው ጥረት የተጻፈው በልዩ አቀራረብ ነበር። ከጥቂት እብሪተኞች በስተቀር የአካባቢው ሰው ሁሉ እንደ አምላክ ነበር የሚያያት። ስለዚህ አንዳንድ ጊዜ 'ይህቺ ሴት መልአክ እንጂ ሰው አይደለችም' እስክ ማለት ደርሰዋል።

ገንዘብ ለቸገረው ገንዘብ ትሰጣለች። የአላብ ድሃ የሆኑውን በበሰለ አላብ ትቀርጻለች፣ ትመክራለች። ተስፋ የቆረጠውን ታጽናናለች። የታመመውን ታከማለች፣ ትጠይቃለች። ቀን ላጨለመች ከብረት የጠነከረ ምርኩዝ በመሆን ቡተቃላት ሁሉ ትደግፋለች። ሰው ሲሞት በምንም ተሳምር ከቀብር አትቀርም። ለዚህ ነው እንግዲህ በአካባቢው ይኖሩ የነበሩት ለሞች አከብሮት ያጎናጸፍዋት። ሥራዋ መቼም በጣም የሚደነቅ ነበር። ለልጆችማ የተለየ እንክብካቤ ነበር የምታደርገው። ሕፃናት ሁሉ የእርስዋን ፊት ሲያዩ ሰውነታቸው ይፈካል። ከጊዜ በኋላ በእርስዋ ስር የሚተዳደሩ ሕፃናትና አዋቂዎች እጅግ በረከቱ። ይህም ነው እንግዲህ በዚያ አካባቢ ስምዋ በይበልጥ ገናና እንዲሆን ያደረገው።

ስምዋ የገነነው በአገር ውስጥ ብቻ ላይሆን ከቻይና ውጭም ነበር። በዚህ የተነሳ ቁጥራቸው በዛ ያለ ሰዎች ከእርስዋ ጋር ለመሥራት ወደ ነበረችበት አገር ሄዱ። ከነአካቴው የቹሊንግ ሚስዮን በመላው ዓለም ታወቀ። ሲ/ር ማሪም በጎ ተግባርዋን በማስፋፋት ሥራው ተቀላጥፎ እንዲቀጥል ብዙ ጣረች። የሚስዮን ትምህርት ቤት አቋቋመች፣ ሆስፒታል ከፈተች። በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች የክርስትና ሃይማኖት ተከታዮች እንዲሆኑ አደረገች። ለዚህ ሁሉ ሥራዋ ሰዎች ገንዘብ እንዲሰጥዋት በለመነች ጊዜ ሁሉም እጁን ዘረጋላት።

በጥንት ዘመን የቻይና አገር ሰዎች እርስ በእርስ እየተጋጩ ብዙ የጭካኔ ሥራ ይሠሩ ነበር። በቹሊንግ አካባቢ ግን የዚያ ጭካኔ ሥራ

Scan by Easy Scanner

እጅግ ቀንሶ ነበር የሚታየው። በዚህም የተነሳ ከዚያ አገር ይሠሩ የነበሩ ሴሮች ያለ ፍርሃት ከቦታ ቦታ ለመዘዋወር ቻሉ። አንድ ቀን ግን አጅግ ዘግናኝ የሆነ ዜና ከወደ ጁሊንግ ተሰማ። ያ ዜናም ብዙ ሰዎችን አስለቀሰ።

የሴቶች ልጆች አለመሞትና ማደግ በጅሊንግ አካባቢ ይኖሩ የነበሩ ጥቂት ሰዎችን አሰቆጣ። ቹሊንግ በሴት ብቻ ልትሞላ ስለሆነ ይህን መዋጋት አለብን ሲሉ እነዚያ ጥቂት ሰዎች አደሙ። ውጊያውም ከሴሮች ላይ እንዲያነጣጥር ተስማሙ። ለሴሮቹ ማስጠንቀቂያ ሰጥዋቸው። የሴት ልጅ ሕይወት ማዳናቸውን ካላቆሙ ሊገደሉ እንደሚችሉ ተነገራቸው። ሲ/ር ማሪ ማስጠንቀቂያው ሲደርሳት ሳቁች እንጂ የፍርሃት ስሜት አላሳየችም። እንዲያውም «መሞት አለብን፣ ሆኖም ግን የምንሞተው አስፈላጊ ሲሆን ብቻ ነው። ከመሞት በሕይወት ኖሮ ሕፃናቱን መርዳት ይመረጣል» ስትል መከረች። በምክርዋም ተጠቅመው ትምህርትን በዘዴ በመቋቋም ያን መልካም ሥራ እየሠሩ ለተወሰነ ጊዜ ኖሩ።

አንድ ቀን ግን ወደ ማታ፣ ሦስት ሰዓት ገደማ ይሆናል፣ የአካባቢው ሰዎች ሦስት ሴት ሕፃናትን ከወንዝ ውስጥ ለመጣል መዘጋጀታቸውን ይሰማሉ። ስለዚህ ልጆቹን ለማዳን ሲ/ር ማሪና ሌሎች ሁለት ሴሮች ፈጥነው ወደ ወንዙ ወረዱ። ከወንዙ ሲደርሱ ጨረቃ ሙሉ ብርሃንዋን የሰጠችበት እለት ስለነበር ሴሮቹ በሩቁ የሚታይ አንድ ነገር ተመለከቱ። ብዙም ሳይቆይ የሕፃን ልጅ ልቅሶ ሰሙ። የሕፃን ልቅሶ ወደ ተሰማበት ሲያቅኑ ሦስቱ ሕፃናት በጨርቅ ተጠቅልለው ከቀርከሃ በተሠራ መቀመጫ ላይ ተንሳፍፈው አይዋቸው።

ሕፃናቱ ከዚያ ሥፍራ ከቆዩ ማዕበል መዋቱ ወደ ወንዙ መሃል ይዞአቸው እንደሚሄድ አወቁ። ደግነቱ ሕፃናቱ ከእይታ ከመሰወራቸው በፊት እህሲስተር ማሪ ደረሱላቸው። ተቀምጠውበት የነበረውን መቀመጫ ቀሰ ብለው በረጅም ቀርከሃ እነርሱ ወደ ነበሩበት ሥፍራ ስለጎተቱት ልጆቹን ለማዳናት ቻሉ። ነገር ግን በአካባቢው መሸግው ተቀምጠው የነበሩ ጦረኞች ብቅ አሉ። ወዲያው ጦረኞቹና ሴሮቹ ግብግብ ገጠሙ። በቅድሚያ ሁለቱ ሴሮች ይዘዋቸው የነበሩትን ሕፃናት ተጥተው ከወንዙ ውስጥ ወረወርዋቸው። ሲስተር ማሪ ግን የያዘችውን ሕፃን አልለቅም ብላ ብዙ ታገለች።

«የያዝሻትን ሕፃን ለወንዙ ገብሪ» ሲል አንዱ ጮኸባት። «ይህን ካደረግሽ ምንም አናደርግሽም። ቋንቋችን ስለምትናገሪና ከሕዝባችን ጋር አብረሽ ስለምትኖሪ በአንቺ ላይ ጉዳት እንዲደርስ እንፈልግም። እኛ እንደምናከብርሽ አንቺም ባህላችንና ሕጋችንን አክብሪ። ማህበረሰባችን የሚሠራውን የማያውቅ አይምሰልሽ። በእናንተ ምክንያት አገራችን በሴት ልጅ ልትወረር ነው። ድርጊታችሁ በዚህ ከቀጠለና ሴቶች ልጆች ሁሉ በሕይወት ከኖሩ ረሃብ ገብቶ ሁላችንም እናልቃለን። ይህ እንዲሆን ደግሞ እኛ አንፈቅድም። ስለዚህ አሁን ሕፃንዋን ስጪንና ወደ ወንዙ እንወርውራት። ይህን ካደረግሽ በሰላም ወደ ቤታችሁ ትመለሳላችሁ። ሥራሽ ጥሩ ስለሆነ በአንቺ ላይ ክፉ ነገር እንዲደርስ አንፈልግም» አልዋት።

ሲ/ር ማሪ ግን ያቀፈቻትንና የምታለቅሰዋን ሕፃን አሳልፋ ለመስጠት ፈቃደኛ ስላልሆነች በእምነትዋ አናኙ። እንዲያውም ሕፃንዋን አጥብቃ ይዛ በፍርሃት የተዋጡትን ሁለቱን ሴሮች አጽናንታ እነርሱ ሚስዮኑ ካለበት ሂደው እርዳታ እንዲጠይቁ አዘዘቻቸው። ሴሮቹ እነዚያን አረመኔዎች ሊያሸንፉ የሚችሉ ሰዎች ይዘው ሲደርሱ ሁሉም በተለያየ አቅጣጫ ለመሸሽ በሩጫ ፈረጠጡ። ሲስተር ማሪ የሞተችዋን ሕፃን እንደ ታቀፈች ከመሬት ወድቃ አይዋት። ለካስ ከጡትዋ ስር በጨቢ ተወግታ ኖሮ ሕይወትዋ አልፎአል። ነገር ግን ምንም እንኳን ሕይወትዋ ቢያልፍም ፈገግታዋ ከፊትዋ አልጠፋም።

አጆችዋና ክንድዋ ላይ የነበሩት ቁስሎች ሕፃንዋን ለማዳን ለመታገልዋ ምስክሮች ሆኑ። ከሞተች በኋላ እንኳን ፈገግታዋ ባለመጥፋቱ ሰዎች ያንን ሲያዩ ሁሉም በአምላ ተራጩ። አጅግ ስላሳዘኑቻቸው አምርረው አለቀሱላት። ከዚያም ሞቶ መቀበር የግድ ነውና ከሚስዮኑ ቅጥር ግቢ ውስጥ ቀበርዋት። ታሪክዋን የሚያውቅ ስላልነበረ ክስምዋ 'ከሲስተር ማሪ' በስተቀር ከመቃብርዋ ላይ የተጻፈ ሌላ ነገር አልነበረም። እስከ ዛሬ የሲ/ር ማሪ ስም በቅድስትነቱ ይነሳል። ለእነዚያ እንደ አነሲስተር ማሪ ላሉት ሴሮች ምስጋና ይግባውና ያ ጨካኝ ባህልም ከጊዜ በኋላ እየጠፋ ሄዶ ሴቶች ሕፃናት ወንዝ ውስጥ ከመጣል ዳኑ።

ይህን ታሪክ ካነበባችሁ በኋላ ማንኛችሁ ናችሁ በዚህች ሴት ላይ የምትፈርዱ? ድንጋይ ቢሰጣችሁ የትኛችሁ ናችሁ ያንን ድንጋይ ከመቃብርዋ ላይ የምትወረውሩ? ከወረወራችሁባትም ምፅዓት አስኪደርስ ያቺ ቆንጆ ከዚያው መቃብር ውስጥ ትተኛለች።

ራስዋን ለሕፃን ልጅ መሰዋእት ስላደረገች ቆንጆ ሴት በተለያየ መልኩ ታሪክ ተጽፎበታል። ያቺ ሴት በውበትዋ አገር ያደነቃት የሊንዋ እመቤት

Scan by Easy Scanner

ቪቫን መሆንዋን ማንም አላወቀም። እርስዋ መሆንዋን የሚያውቅ ግን አንድ ሰው ነበረ። እርሱም ሰር ልዮኔል ራይዳል ነው። አንድ ቀን ሰር ልዮኔል ራይዳል ደንዎልድ ከሚገኘው ቤቱ ውስጥ ቁጭ ብሎ ሳለ ጋዚጣ ይመጣለታል። ልጆቹም ከቤቱ ውስጥ ነበሩ። ኤሊኖር ሰር ልዮኔል ከነበረበት ከፍል ስትገባ ባልዋ ጭንቅላቱን በሁለት እጆቹ ቀብሮና ጠረጴዛ ተደግፎ ሲንበቀበቅ አየችው። እምባው ከጠረጴዛው ላይ ወርዶ ውሃ የፈሰሰ አስመስሎታል።

ከዚያ በኋላ ምስጢሩን ለመደበቅ አቅም ሰላነሰው ሆኖ ውስጥ አምቆ ያስቀረውን የቪቫን ታሪክ አንዱንም ሳያስቀር ለኤሊኖር ነገራት። ታሪካቸውን እንዳይናገር የተማጠነችው ሴት አሁን በሕይወት የለችም፣ ሞታለች። ስለዚህ በዚያች ሰዓት ሊያደርግላት የሚችለው ንጽህናዋንና ታላቅነትዋን ለማያውቁ ማሳወቅ ነበር።

ኤሊኖር ውብ የሆነ ሙዚቃ በሕልሙ እንደሚያደምጥ ሰው ዝም ብላ ሰማችው። ታሪኩን ሲጨርስ «ልዮኔል ምን ያህል እንደ ተሰቃየች አስበው» አለችው። አብረው በኖሩበት ዘመን የተናገረችውን ሁሉ አስታወሰች። እያንዳንዱን ነገር ባስታወሰች ቁጥር ሲ/ር ማሪ የተናገረችው ሁሉ ትርጉም እንደ ነበረው ኤሊኖር ገና አሁን ገባት።

ሰር ልዮኔል ከልጆቹና ከሚስቱ ጋር ደስ ብሎት ኖረ። ሆኖም ግን ሞቶ አፈር እስከ ተጫነው ድረስ ቪቫንን አልረሳትም። ያ በህዘን የቆሰለውና ለውበቱ ወደር ያማይገኝለት የቪቫን ፊት ዘውትር ከህሊናው ውስጥ በአሳብ እያየ አስታወሳት። የመስቀሉን ነገር ቢሰማማ ቁርሰን፣ ምሳውንና እራቱን በበላ ቁጥር ባስታወሳት፣ ቪቫን ሞታ ሴቶች ሲገንዝዋት ከአንጨት የተሠራና የደረቀ አበባ ምስል የተቀረጸበት መስቀል ከአንገትዋ ስር ተንጠልጥሎ አግኝተዋል። ከመስቀሉ ላይ 'ልዮኔል' የሚል ጽሑፍ ተቋፎበታል። በመጀመሪያ ሲገናኙ ልዮኔል የሰጣት መስቀል ነበር።

መስቀሉ አብሮአት ተቀብሮ እንጂ ከአንገትዋ አልወለቀም። «ኃጥያትዋ ህሊናዋ ታውሮ የፈጸመችው ስለሆነ ከይቅርታ በላይ ነው» ብሎ ዓለም ሁሉ ፈረደባት። ብዙ ጊዜ ግን የእግዚአብሔር ፍርድ ከሰዎች ፍርድ ጋር አይጣጣምም። «አትፍረድ እንዳይፈረድብህ»

መደምደሚያ

ልዮኔል 'ግድ የለም፣ ለአንድ ሰሞን ነው' በሚል አመለካከት ይመስላል ከቪቫን ጋር ግኙኝነት ጀመረ። የፍቅርዋን ጽናት በመግንዘብም ማድረግ ከሚገባው በላይ ቀረባት። የኋላ ኋላ ግን ግጣፊያው እጥሮት ከእርስዋ ለመራቅ ስላልቻለ የሚስቱን፣ የልጆቹንና የራሱን ሕይወት አበላሸ። ቪቫን ከለጋነት እድሜ ባሻገር ብልጭልጭ ነገር አታሎአት ከማይሆን ጋብቻ ውስጥ ተዘፈቀች። ከዚያ ከማይመጣጠንና ካልተባረከ ትዳር ለመላቀቅም የማይሆን እርምጃ ወሰደች። በዚህም የራስዋን ሕይወት አበላሽታ ለሌሎች ሰዎች ሕይወት መበላሸትም ምክንያት ሆነች። በስዚህ በሕይወት ዘመናችን የምንወስዳቸው እርምጃዎች በህሊና ዳኝነት መታገዝ እንዳለባቸው ይህ ታሪክ ትምህርት እንደሰጠን አተማመናለሁ።

ጋብቻ ከቡር ስለሆነ 'ለአንድ ሰሞን' በሚል ፊሊቃ የሚያበላሹት ጉዳይ አይደለም። 'ለአንድ ሰሞን' ብሎ ከማይሆን ነገር ውስጥ መዘፈቅ የሞቀ ትዳርን ሊያፈርስ ይችላል። ይህም ከእድሜ ልክ ጸጸት ውስጥ ይጨምራል። የዚህ ዓይነት አመለካከት የፈለጉትን ነገር ለማግኘት ሲባል የሚደረግ ራስን የማታለል ዘይቤ ነው። የማይሆነውን ጨብጠ ለመደሰት ከመሞከር የሚሆነውን መፈለግ ጨዋ ያስብላል። የደረሰውን ጥፋት ለማረም በሚደረግ ጥረትም ከባስ ጥፋት ውስጥ እንዳይወድቁ ማስተዋል እዋቂ ያሰኛል። አስቱውሉ መራመድም የራስን ብቻ ሳይሆን የሌላውንም ሕይወት ከማበላሸት ያድናል።

ቪቫን እግር አውጥታ ሕይወትዋን አበላሽች። ባል ወይም ሚስት እግር ማውጣት ካበዙ፣ ያለ ምክንያት የሚሆን ነገር የለምና 'ከቤት ያጡትን ለማግኘት ይሆን እግር ያወጡት?' ብሎ ራስን መጠየቅ ያስፈልጋል። ዋናው ነገር ደግሞ በእለት ተእለት ሕይወት የትዳር ጓደኛን የሚያስከፉ ነገሮችን በጥሞና መከታተል ነው። ሰምሳሌ ሳያስቡ መናገር ለወር የሚያስኮርፍ ወይም ከቤት የሚያርቅ ሁናቴን ሊፈጥር ይችላል። የትዳር ጓደኛን የሚያስቆጣ ወይም የሚያስደስት ነገር ወይም የፍቅር ጨዋታንና የፍቅርን ምንነት አለማወቅ፣ ተገቢውን ክብር ለትዳር ጓደኛ አለመስጠት፣ የቤ ተሰብ ኩተት ማብዛት፣ ትህትናን አርቆ ከእኔ ወዲያ ማለት፣ ከመጠን በላይ ቁጥጥር አብዝቶ አልባ ውስጥ ማስገባት፣ ባል ካገቡ በኋላ የሴቶች ራሳቸውን መጣል፣ ራስን ከመጠን በላይ መውደድ፣ ቅድሚያ የሚሰጣቸውን ነገሮች አለማገናዘብና ሌሎችም ምክንያቶች ሊኖሩ ስለሚችሉ መጠንቀቁ ይበጃል። ይህም ከህሊና ወቃሳም ያድናል።

Scan by Easy Scanner

ስለሀሊና ካነሳን፣ ሀሊና እግዚአብሔር የሰጠን ትልቁ ዐጋ መሆኑን እየረሳን ከስህተት ላይ እንወድቃለን። የተሳሳተ መንገድ ይዘን ስንጓዝ 'ተው አይሆንም' እያለ ሀሊናችን ይመክረናል። እርሱ የሚነግረንን ካልሰማን ሰው መሆናችንን ረስተን እኛነታችንን ከእንስሳ ደረጃ አወረድን እንጂ ብልጥ ወይም አዋቂ የሆን አይምሰለን። ከእንስሳ የምንለየው በሀሊናችን ስለምንጠቀም በመሆኑ ሰጊዚያዊ ጥቅም ብለን ራሳችንን አናዋርድ።

ዛሬ ለግል ጥቅምና ለፍቅረ-ንዋይ ማደሩ እንደ ትልቅ ጉብዝናና ሙያ ከሚቆጠርበት ጊዜ ደርሰናል። ብዙ ገንዘብ ማግኘት፣ በተላይም አወጣጡን ካላወቁበት፣ ትርፉ ብዙ መብላት፣ ብዙ መጠጣት ሲሆን የዚህም ውጤት 'አልጠግብ ባይ ሲተፋ ያድራል' ይሆናል። ሰው ለሆዱ ሲል እንዴት ብሎ ይዋሻል፣ እንዴትስ ብሎ ይሰርቃል፣ ያላግባብ የተገኘ ገንዘብ ያላግባብ ስለሚያጠፉትና ከማይሆን ቦታም ስለሚወስድ በሽታ ያሸምታል። ከዚያም አልፎ ሕይወትን ያሳጣል። ደግሞም የደም ገንዘብ ስለሆነ ዘርማ ዘር ይተላለቅበታል። ታዲያ ትርፉ ምኑ ላይ ነው፤ ስለዚህ እናንተ ስም አይጠሪምች አገራችሁ ኬክ ብትሆንላችሁ፣ ለሌላው ምንም ሳታስተርፉ፣ ጨርሳችሁ አትብሏት። አሁን እንኳን አድሜ ለዶ/ር አብይ መንገዱን የዘጋባችሁ ይመስላል። የወያኔ ርዝራዞች ግን አሁንም በይሉኝታቢስነት ባህሪያቸው እየተጠቀሙ በዝርፊያው ቀጥለውበታው። የቀን ጉዳይ ነው እንጂ እነርሱም እንደሚጋለጡ አልጠራጠርም።

ይሉኝታቢስነት፣ ሌብነትና ውሸት ሀሊናን ከመሸጥ የሚገኙ ርካሽ ባህርዮች ሲሆኑ ራስንም የማዋረድ ምልክቶች ናቸውና እንወቅበት። ዛሬ በየመንገዱና በየመሥሪያ ቤቱ የሚታዩ ሀሊናቸውን የሸጡ ሰዎች መብዛት የማህበረሰብ መዝቀጥና የእገር መውደቅ ምልክቶች ናቸው። የዘመኑ ትልቁ በሽታ ሀሊናና ይሉኝታ ማጣት እንደሆነ ማንም የሚክደው አይደለም። በእሁኑ ጊዜ ስለመሰናኘ፣ ስለኪራይ ሰብሳቢነትና ስለመልካም አስተዳደር ብዙ ይወራል፣ ብዙ ይለፈፋል። እነዚህ ሁሉ ወያኔ ያስታሰቀፈን የሀሊና ማጣት ውጤቶች ስለሆኑ እባካችሁ የእለት ተእለት ሕይወታችንን በሀሊና ጻኝነት እየመራን ማህበረሰባችንንና አገራችንን ከውድቀት እናድን። አገራችን ውስጥ ሰውን እንደ ሰው ማየት ያልቻሉና ራሳቸውም ገና ሰው ያልሆኑ ቁጥራቸው የበዛ ሰው-መሰል ፍጡሮች ለመኖራቸው አይካድም። እነዚህ ሰው-መሰል ፍጡሮች በብዛት የተፈለፈሉት በዘመነ-ደርግና በዘመነ-ሕዋህት ሲሆን በተለይም ቅጥ ባጣውና አቅደቢስ በሆነው በሕዋህት ዘመነ-መንግሥት የኖሩት እነዚህ ሰው-መሰል ፍጡሮች የተንሰራፉትና ወያኔም ሆን ብሎ የኩተኩታቸው ናቸው። ስዚህም እቡይ ባህርይ በጊዜው

ሶበሩ በለሥልጣናት የፈጠሩት ሥርዓተ-ትምህርትና የሃይማኖት ተቋሞች መዛቱጥና የኩሣ ፖለቲካ መስፈን አስተዋጽዖ አድርገዋል።

ቤተሰብን እንዲመራ፣ ከቀበሌ እስከ አገር እንዲያስተዳድርና እንዲጠብቅ፣ የእለት ተእለት ሥራ እንዲያከናውን አደራ የተጣለበት ሁሉ ጋላፊነቱን ዘንግቶ ለግል ጥቅምና ለሥጋ ፍላጎት ከተሯሯጠ፣ ነጋዴ በመቶ ብር የገዛውን እቃ በሺህ ብር ከሸጠ፣ ሰዎች በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠረውን ሰው ሥጋ ከበሉና ከሙ፣ ሰዎች ወንድሞቻቸውና እህቶቻቸው ላይ ተንኰል ከሸረቡ፣ ትንሹትንና ደግነትን አንግበው ወንድማቸውን እንደ ራሳቸው ለመውደድ ሳይችሉ ከቀሩና ኅሊናቸውን ከሸጡ የእነዚያ ሰዎች ቤተክርስቲያን ወይም መስጊድ ሄዶ መጸለይም ሆነ መስገድ ብዙም ዋጋ አልሰጠውም። ቤተ ክርስቲያን ወይም መስጊድ የመሄዱ፣ የያዎና የስግደቱ ጉዳይ እንዳለ ሆኖ እኔ ትርጉም ያለው ሕይወት ብዬ የምጠራው የእለት ተእለት ሕይወት በኅሊና ጻኝነት በተገቢው መንገድ ሲመራና ከፍ ብለው የተጠቀሱትን መለኢም ነው። ኢባካችሁ ትኖንችም ሆነ ዛሬ ኢትዮጵያን ለማልማት ሳይሆን ለማጥፋት ታጥቆ የተነሳው ወያኔ ያስታቀፈንን ይሉኝታቢስነት፣ ሌብነትና ውሸት አሽቀንጥረን ከመጣል ወደ ኋላ እንበል። ኑሮአችንን በሀሊና ጻኝነት እንመራ። ስለሀሊና በተደጋጋሚ በተለያዩ ጽሑፎቼ ውስጥ የምጽፈው የጉዳዩን አሳሳቢነት ለመግለጥ ስለሆነ አትሰልቹኝ። ለዛሬው በዚሁ እናቁም።

አስተያየት

ከዛሬ አሥራ ሰድስት ዓመት በፊት ይህን መጽሐፍ ትርጉሜ ሰጨርስ ለባለቤቴ አባት ለመልአከ-ኀኑት ጋሻው ሚፈኛ ሳሳያቸው በቅድሚያ ዓይናቸው ያረፈው ከመጽሐፉ ርእስ ላይ ነበር። «ርእሱ ከመጽሐፉ ፍሬ አሳብ ጋር ይጣጣማል?» ብለው ሲጠይቁኝ መጣጣሙን አረጋገጥኩላቸው። 'በጣም ጥሩ ርእስ ነው፤ አንድ ቅጂ ስጠኝና ላንብበው' አሉኝ፤ እኔም በጠኋቸው። መጽሐፉን አንብበው ሲጨርሱ፤ እኔ ሳልጠይቃቸው፤ ቀጥሎ ያለውን አስተያየት ሰጡኝ።

ልዮኤል በህብትም ሆነ በተክለ-ሰውነት ከማንም የማያንስ ቢሆንም የዋህነትና ገርነት ያጠቃው ሰው ሲሆን ቂልነትም አሳጣውም ለማለት ይቻላል። ቪቫን በተክለ-ሰውነቱ ተማርካ ወደደችው። የሌኑ ክበርቴም በመጠኑ-ሰፊ ሀብታቸው ተመክተውና በጌጣጌጥ አባብለው አግብት። ጋብቻቸው ግን 'ያላቻ ጋብቻ» ስለነበር በሁለቱ መካከል የሀሊና ሚዛን አልነበረም። የዚህም ውጤት ቅዱስ መጽሐፍ ውስጥ እንደ ተነገረው

Scan by Easy Scanner

'በእርጌ ጨርቅ ላይ አዲስ ዕራፊ ቢለጠፍበት ጨርቁ እንደሚቀደድ ወይም በአሮጌ አቁማዳ ወይም ዕርካት አዲስ ጠጅ ቢጨምሩበት እንደሚፈነዳ' ባለማጤን ከበርቴው ሊን ቆንጆዪቱ ቪቫንን በሐር፣ በወርቅና በልዩ ልዩ ጌጣጌጥ እንድታንፀባርቅ አደረጉ። ቪቫን እንኳን አስጊጠዋት እንዲሁም በጣም ቆንጆ ስለነበረች ወንዶችን ሁሉ አሳበደች።

የዋሁና ሞኙ ልዮኤልም ከዚሁ ወጥመድ ውስጥ ጥልቅ ካሉት ወንዶች መካከል ቀንደኛው ነው። እዚህ ላይ የሚታየው የእርሱ እርሷን ማፍቀር ብቻ ሳይሆን ከእነዚያ ጉብል ወንዶች መካከል ሊመረጥ መጣጅቱን ለማጽደቅ ይመስላል ከቪቫን ጋር ለመቅበጥና ለመክነፍ የወሰነው። ልዮኤል ቤተሰቡንና ንብረቱን ጥሎ ከቆንጆዪቱ ቪቫን ጋር በኩባለለበት ሰዓት የተደበቀ ምሥጢር ሳይታሰብ በድንገት ገሃድ ወጣ። ልዮኤል ትዳር ያለው ሰው ሆኖ ሳለ እንዴት ብሎ ሊዳብቃት እንደቻለ ስትጠይቀው ፍቅርዋን እንዳያጣ ያደረገው መሆኑን ነገራት። ይህን ጊዜ ነው ቪቫን የሰው ትዳር በማፍረስዋ ከፍተኛ የሆነ ጸጸት ያደረባትና ኃጥያት መፈጸምዋን ያወቀችው። ለፈጸመችው ኃጥያትና ላደረሰቸው በደል ቤዛ እንዲሆናትም መነኰሰች። በሐሩ፣ በወርቁና በጌጣጌጡ ፈንታ ጥቁር ልብስ ለበሰች። ለአገልግሎት የሚያበቃ የነርስነት ትምህርትም ተማረች። ስምዋንም ቀየረች። መሳሳት የሚያስነቅፍ ቢሆንም ጥፋትን አውቆ ንስሐ መግባትና ዋጋ የማያስከፍል የጸጸት እርምጃ መውሰድ ደግሞ የሰው ብቻ ሳይሆን የፈጣሪንም ይቅርታ ያሰገኛል። ቪቫንም ያደረገችው ይኸው ሲሆን 'ህሊና ሲታወር' የተሰኘውም መጽሐፍ ይህንኑ ያስተምረናል።

የእምላክ ጥበብ ረቂቅ በመሆኑ የልዮኤል ባለቤትና ልጅ በታመሙ ጊዜ ቪቫን ልትረዳቸው ከቤታቸው ገባች። የቀድሞዋ ኃጥያተኛ የአሁንዋ እማሆይ ታማኝና እግዚአብሔርን የምትፈራ ሴት በመሆን ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ስለረዳቻቸው ሕይወታቸው ዳነ። ኤሊኖርም 'እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው ሊለያየው አይችልም' በሚል እምነትዋ ሰለዘናጭና ለባልዋም ይቅርታን ስላወረደች የኋላ ኋላ የደስታ ሕይወት አገኘች። ቪቫን ግን ባና ከመነሻው ለዚህ ዓለም ተድላና ደስታ ስላልተፈጠረች ሕይወትዋን መስዋዕት እስከ ሚድረግ ብዙ ብትሰቃይም በበጎ ተግባርዋ የማይልፈውን የዘላለም ሕይወት አገኘች። ያቺ የቀድሞዋ ኃጥዕት የአሁንዋ እማሆይ ሚና ለሴቶች ልጆች ስትታገል ሕይወትዋ አልፎአል። የሕይወት ታሪኳ ከመቃብርዋ ድንጋይ ላይ ባይጻፍም እድሜ ለደራሲያንና ለተርጓሚዎች የዚህች ብዕዕት ታሪክ በዚህ መጽሐፍ አማካይነት ከአንባብያን ልብ ውስጥ

ተቀርጾ ሊኖበብ በቅቷል። ይህም ለእኛ ትልቅ ትምህርት የሚሰጥ በመሆኑ 'ህሊና ሲታወርን' በጥሞና ማንበብ ከእንባቢ የሚጠበቅ ይሆናል።

ሌላው መረሳት የሌለበት መጽሐፉ የሆኅያትን አገባብ የጠበቀ መሆኑ ነው። ሊቃውንት ተመሳሳይ ድምፅ ያላቸው ሦስት 'ሀ፣ሐ፣ኀ' ሁለት 'ሰ፣ሠ' እንዲሁም ሁለት 'ፀ፣ጸ' ከግዕዝና ከአማርኛ ፊደላት ውስጥ ያካተቱት ያለ ምክንያት ስላልሆነ ተማሪዎች ከዚህ መጽሐፍ ስለሆኅያት አገባብ ትምህርት ሊቀስሙበት ይችላሉ። ይህ መጽሐፍ በምርጥ የአማርኛ ቃላት ተቀነባብሮ የቀረበ በመሆኑ የእያንዳንዱ አንባቢ ዓይን በመስመሩ ላይ ከተተከለ በቀላሉ የማይነቀል ሐሳብን የሚመስጥ ሆኖ መገኘቱን አንባቢ ሁሉ ሊረዳው ይገባል።

መልአከ-ገነት ኃሻው ማፈኛ በላቸው

መልአከ-ገነት ኃሻው ማፈኛ በላቸው የቅኔ፣ የዚማ፣ የድጓና በሌሳም የቤተክርስቲያን ትምህርት የታወቁ ሊቅ ነበሩ። ይህንንም የምሰው ተወዳጅ ልጃቸውን ስለሰጡኝ ሳይሆን ትክክለኛና እውነተኛ የቤተ ክርስቲያን ሰው ስለነበሩ ነው። መልአከ-ገነት ኃሻው ማፈኛ ፈረሃ-እግዚአብሄር ያደረባቸው፣ የሚናገሩትን ያከበሩ፣ የሚሰብኩትን የኖሩ፣ የተማሩትን ሁሉ በትክክል ተግባር ላይ ያዋሉ ታላቅ የእግዚአብሄር ሰው እንደነበሩ እኔ ብቻ ሳልሆን በቤተክህነት አካባቢ፣ በተለይም ሐረርጌ ክፍለ-ሀገር ውስጥ የኖሩና ያሉ ሊቃነ-ጳጳሳትና ካህናት በገሃድ የተናገሩትና የሚናገሩት ነው። መልአከ-ገነት ኃሻው በእንድ ወቅት የሐረርጌ ጠቅላይ ግዛት ቤተክህነት ሥራ አስኪያጅ፣ የቁልቢ ገብርኤል ገዳምና የሐረር መድሐኒዓለም ብተክርስቲያን አስተዳዳሪ ሁነው አገልግለዋል። ቀደም ሲልም ትምህርት ሚኒስቴር ውስጥ በአስተማሪነትና በተለያየ የኃላፊነት ደረጃ ሠርተዋል።

ተፈጸመ

Scan by Easy Scanner

ገበያ ላይ ያሉና የሌሉ ሌሎች የተርጓሚው ሥራዎች

'ምንጹቢን' ፍልስፍና ነው። 'ኑሮ በዘዴ' እና 'መንግሥትና ሕዝብ' እንዲሁ በመጠኑንም ቢሆን የፍልስፍና ባሕርይ አሳቸው። በሕይወት ሕይወትን ለማወቅ ለለሕይወት መፈላሰፍ፣ መመራመርና እውቀትን መሻት ከእያንዳንዳችን የሚጠበቅ ግዴታ ሲሆን እንዳንዲም ከፍልስፍና ወጣ ብሎ የሚያዝናኑ ጽሑፎችን ማንበብ የመንፈስ ምግብ ስለሚሆኑ እነዚያንም ማንበብ የሚደገፍ ነው። ለዚህም ነው ከጎሊና ሲታወር በፊትና በኋላ ያዝናናሉ ብዬ የገመትኳቸውን 'የውበት ወጣመድ' እና 'ከመኒ'ን የተረጉምኩት። 'ምንጹቢን'፣ 'ከመኒ' እና 'መንግሥትና ሕዝብ' የተሰኙት መጻሕፍት ገበያ ላይ ስላሉ እንድታነቧቸው እጋብዛለሁ። በተለይ 'መንግሥትና ሕዝብ' የአስተዳደር ፍልስፍናና ታሪክ-ነክ ስለሆነ እውቀትን ያዳብራል የሚል ግምት አለኝ።

ሀ. ምንጹቢን

የመጽሐፉ ዋና ተዋናይ የሆነው ዣን ቫልጃ የሰው ሴቅ ሰብሮ ዳቦ በመስረቁ ቢታወርም በተደጋጋሚ ከእስር ቤት አምልጠ ሲወጣ ለማኅበረ-ሰብ የነበረው አመለካከት ጭካኔ የተሞላበት ቢሆንም በአጋጣሚ የተገናኛቸው ቅዳስ ዣን ቫልጃን ከአውሬነት ባህርይ ወደ ሰውነት ይመልሱታል። እርሱም በተራው የጉቬርን ግትርነት ቀይሮ ከመሞቱ በፊት እንዲፀፀትና ሕይወት በሕግ ብቻ ሳይሆን በሰብዓዊነትና በግብረገባዊነት ጭምር መመራት እንዳለበት እንዲያውቅ አድርጎታል። ሕግ፣ ሰብዓዊነትና ግብረገባዊነት ለሕይወት አስፈላጊዎች ሲሆኑ እነዚህ ነገሮች እርስ በእርስ ካልተደጋገፉ ሕይወት የተሟላች አትሆንም። ዮ'ምንጹቢን' ዋናው መልእክትም ይኸው ነው።

በዚህ ልብ እንጠልላይ ታሪክ ውስጥ ስለፈረንሳይ አብዮት ይወሳል። የፈረንሳይ አብዮት በተቀጣጠለበት ወቅት በነበረው የተዛባ ሥርዓት የተነሳ ይፈጸም የነበረውን ፍርደ-ገምድለነት ገሃድ አውጥቶ ሰዎች መመራት ያለባቸው ራሳቸው በደነገጉት ሕግ ብቻ ሳይሆን በጎሊና ዳኝነትም ጭምር እንደሆነ ይገልጻል። በመካከሉ ስለፍትር፣ ስለኑሮ ውጣ ውረድ፣ ስለሰዎች ጭካኔ፣ ስለስብዓዊ ኩብርና ስለመሳለሉት ነገሮች መጽሐፉ ሙስጥ ይተረካል። ዋናው ተዋናይ ዣን ቫልጃ ለራሱ ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም ጭምር ኖሮ በአሳዛኝ መልኩ ሞቶ ይቀበራል።

ለ. መንግሥትና ሕዝብ

ይህ መጽሐፍ የሚያተኩረው ከአስተዳደር ሥርዓት ላይ ሲሆን እግረመንገዱን ስለተለያዩ ታሪካዊ ሁነቶችም ያወሳል። የመጽሐፉ መሠረታዊ ዓላማ መልካም አስተዳደር ላይ ተመርኩዞ የዘመኑ የሳይንስ ጥብብ ያፈራቸው መልካም ነገሮች የጥቂቶች መገልገያ መሆናቸው ቀርቶ ለመላው የኢትዮጵያ ሕዝብ እንዲዳረሱ ምን መደረግ እንዳለበት ለማሳሰብና ለማመላከት ነው። ለዚህም ሰዎች በዘር ሐረጋቸው ሳይሆን ሰው በመሆናቸቸው ብቻ በእኩልነት እንዲታዩ አድልዖ የተለየው የአስተዳደር ሥርዓት እንድሚያስፈልግ መጽሐፉ ያትታል። ከመጽሐፉ ውስጥ የተነባረውን ልጥቀስ፦

«ነፃነት የተለየው ሕይወት እርባነቢስ መሆኑን ስለምገነዘብ ሕይወታችንን ከሚያበላሹና ነፃነታችንን ከሚገድቡ አጥቂዎች እንድንከላከል ተፈጥሮ ራሱ ያስገደደናል። በራዎች አንበሳን የሚፈሩት፣ ወሾች ተኩላን የሚጠሉት፣ አይጦች ከድመት የሚርቁት የነፃነታቸውና የሕይወታቸው ፀሮች እንደሆኑ ስለሚያውቁ ነው። ስለዚህ እንደ ሕወሀት ያለ የሰው መብትንና ነፃነትን የሚገፍ ማንኛውም አመራር በስሜት እንድንጠላው ያስፈልጋል።»

'መንግሥትና ሕዝብ' እንደ ሕወሀት ያሉ ጨቋኝ ገዢዎች የተከተሉትን ርኩስ ያስተዳደር ዘይቤዎችንና መመሪያዎች፣ እንዲሁም ቅን ገዢዎች፣ እንደ አኔዶር አብይ ያሉ ልበል መሰለኝ፣ የሚጠቀሙበት የተቀደሰ የአስተዳደር ሥርዓትን ለማሳየት ይሞክራል። ሰለጉዳዩም እነአሪስቶትል፣ ፕሌቶ፣ ማክያቬሊ፣ ሽርሃም፣ ጆን ሃና፣ ዣን ቦዳና ሌሎችም ፈላስፎችና ምሁራን ያሉትን ያሣትሳል። በሌላ በኩልም አገር በቀል የሆኑ እንደ የጅከና የገዳ ሥርዓት ያሉት የመልካም አስተዳደር ሥርዓቶችን በምሳሌነት ያቀርባል። አንድ አገር ስለሚመሠረው የመሻሻል ፍላጎቶችና እንቅፋቶችም እሳብ ይሰነዝራል። ለዚህም በምሳሌነት ስለግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ደካማና ጠንካራ ጉን፣ ስለግርማዊነታቸው አወዳደቅ በተለይም ከመልጣን በተወገዱበት አለት ስለነበረው ሁናቴ የጓይን ምስክርነት፣ ስለእስር ቤት ሕይወታቸውና ስለአሟሟታቸው በዝርዝር ይገልጻል።

ስለለውጥ ዋዜማ፣ የአድማ ምልክቶችና ምክንያቶቹም 'መንግሥትና ሕዝብ' የሚለው አለው። የታሳቁ ፈላስፋና ደራሲ ከሊል ጊብራን

Scan by Easy Scanner

ጥቅሶችም በብዛት ተካትተዋል። በመጨረሻም ስለኅሊና ዳኝነትና ራስን ስለመምራት አሳብ ያካፍላልና መጽሐፉ እውታችን ያዳብራል የሚል እምነት ስላለኝ ገበያ ላይ አለና 'ከኅሊና ሲታወር' ቀጥላችሁ ብታነቡት ይጠቅማል ብዬ አገምታለሁ።

ሐ. 'ከመኒ'

«ከመኒ ሚስት ያለው እርሱም ከመኒ ነው፣ ከለው ሠርግ አይሄድም ከቤቱ ወርግ ነው። አሳዛ ሚስት ያለው እርሱም አሳዛ ነው፣ ከሰው ልቅሶ አይሄድም ከቤቱ ለቅሶ ነው።» መጽሐፉ ውስጥ የተነገረ ጥቅስ ነው።

የሚስማማ፣ የሚወዱትና የሚመች ማለት 'ከመኒ' የሆነ/የሆነች የትዳር ጓደኛ ለማግኘት ብዙ ያንከራትታል፣ ያለፋል፣ ያሰቃያልም። ስለዚያ ውጣ ውረድና ሰለሰው የተለያየ ባሕርይ 'ከመኒ'

አጉልቶ ያሳያል። የያታ ግኑኝነትን በተመለከተ የምዕራባውያን ባህል ምን ያህል እንደ ሀቀጠ የመጽሐፉ ደራሲ ዳንኤል አስቲል በሚገባ ታሳየናለች። ያ አጉል ባህል እኛም አገር እየገባ ስለሆነ መጠንቀቅ እንዳለብን ከ'ከመኒ' መማር የምንችል ይመስለኛል።

በ'ከመኒ' መጽሐፍ እንደ ተገለጸውነ የአንዲት ሴት ባል ሌላ ሴት ወድዶ ውድ ባለቤቱን ጥሎ ይሄዳል። ይህቺ ሴት መልካም ግለት ከመኒ የሆነ ባል ለማግኘት በምትታገልበት ጊዜ ስለሚገጥማት ስቃይ፣ መከራ፣ ውጣ ውረድና አመኔታ ማጣት በመጽሐፉ ውስጥ በሰፊው የተገለጠ ሲሆን ያም ከአሁን ታሁን ምን ሆነ፣ ምን ደረሰ በሚል ልብ ይሰቅላል። የሚመኙትን የትዳር ጓደኛ ለማግኘት በሚደረግ ጉዞ አንባቢ ትምህርት ያገኝበታል/ታገኝበታለች የሚል እምነት አለኝና 'ከመኒንም' አንድታነቡ አጋበዛለሁ።

ዮሐንስ ገብረ ጻድቅ

ያማርኛ ያለህ!

'እሪ በይ አገሬ' አሉ የታንዛንያው ፕሬዚዳንት ጁልየስ ኔሬሬ፣ እኔ ደግሞ 'እሪ በይ አማርኛዬ' ብዬ ልጨኽህ ይሁን! አሳስቦ። ይህ ርዕሰ ራሱን ችሎ መጽሐፍ የሚያጽፍ ቢሆንም በእኔ በኩል ግን ያን ለማድረግ አትሙ፣ እውቀቱና ችሎታው የለኝም። ቢሆንም በተገኘው አጋጣሚ ተጠቅሞ አሳብ መወርወሩ አይከፋም። የተሊያዩና የተራራቁ አሳቦችን 'ከኅሊና ሲታወር' መጽሐፍ ውስጥ በማካተቱ አንባቢ ከሰለቸኝ በቅድሚያ ይቅርታ እጠይቃለሁ።

እኔ በምተረጉማቸውም ሆነ በምጽፋቸው መጻሕፍት፣ ችሎታዬ በፈቀደ መጠን፣ ስለጐሳያት እጠነቀቃለሁ። ሁልጊዜም እኔ ስጽፍ በተቻለ መጠን የጐሳያትን አገባብ ጠብቄና የጥንቱን የአማርኛ ሕግንና ሥርዓትን ተከትዬ ስለሆነ አንባቢ ከፈለገ ሊጠቀምባቸው ይችላል። የአማሪኛና የግዕዝ ቋንቋ ሊቃውንት ያለ ምክንያት አይደለም ሦስት (ሀ፣ ሐ፣ ኀ)፣ ሁለት (አ፣ ዐ)፣ ሁለት (ጸ፣ ፀ)፣ ዘፈደላት ውስጥ ያካተቱት። ጐሳያት ያለበታቸው ሲገቡ የተለየ ትርጉም ሊሰጡ እንደሚችሉ ሊቃውንቱ ይናገራሉ። ሆኖም የተሊያዩ ጸሐፊዎች በማይሆን ጐሳያት ሲጠቀሙ ማየትና ማንበብ እጅግ በጣም ያዎግል። ለምሳሌ ዓመት (አመት) መጽሐፍ (መፅህፍ)፣ ኃይለ ሥላሴ (ሀይለ ስላሴ)፣ ዐሐይ (ኣጎይ) እየተባለ ሲጻፍ ምን ዓይነት ስሜት ሊፈጥር እንደሚችል አስቡት። እነዚህ ፊደሎች የቋንቋው ውበት ስለሆኑ ጠቢባኑ እንደዚያ ያደረጉት ያለ ምክንያት አይደለምና እንወቅበት።

እኔ በቋንቋው ይህን ያህልም የጠለቀ እውቀት የለኝም። ሆኖም ስለዚህ ጉዳይ የምጽፈው፣ 1ኛ እና 2ኛ ደረጃ ት/ቤት፣ እንዲሁም ኮሌጅ በነበርኩበት ጊዜ በቀሰምኩት እውቀት መነሻነት ነው። ስለዚህ እኔም ራሴ ብሆን ልሳሳት እችላለሁ። ቢሆንም ግን አቅሜና ችሎታዬ በፈቀደ መጠን ስለምጠ ነቀቅና ጥረት ስለማደርግ በሙያው የጠለቀ እውቀት ከሌላቸው ካንዳንድ ወጣቶች/አሐፊዎች የምሻል ይመስለኛል። ስለዚህ እባካችሁ የአማርኛ ቋንጃ መምህራንና ጸሐፊዎች ስለጉዳዩ እጅግ አድርጋችሁ አስበቡበት፣ ትከረትም ስጡት። ስለአማርኛ ሰዋስው ቀደም ሲል የተዘጋጁትን መጻሕፍትንና መመሪያዎችን በማጣቀስ ጻፉ/አስተምሩ። ምናልባትም እኔ የጻፍኳቸውን መጻሕፍት ማየትም ሊጠቅም ይችል ይሆናል። የኔጠላና የድርብ ሰረዝ፣ እንዲሁም የአራት ነጠብ (፣ ፤ ።) ጉዳይም እንዲሁ ነው።

ያለችን አንድ የመግባቢያ ቋንቋ አማርኛ ስለሆነ ልናበላሸው አይገባም። አማርኛ፣ ከግዕዝ ወይም ከሳቢያን የመረሰነው የሌም ቋንጃ ይመስለኛል።

Scan by Easy Scanner

ስለአመጣጡና ሰለታሪኩ ለባለሙያ ሙተጪ ይሻላል። የእኔም ዓላማና ፍላጎት በለቋንቋው አመጣጥ ማስተማር አይደለም። ሆነም ቀረም የአማርኛ ቋንቋ የራሱ የሆነ ፊደል አለው። ያ ደግሞ እኛን አጅግ የሚያኰራ ሲሆን ሌሎች፣ ሁሉም የጥቁር ሕዝቦች ለማለት ይቻላል፣ የራሳቸው የሆነ ፊደል የላቸውም። ስለዝርዝሩ ምሑራን ይተቹበት። ስለዚህ ፊደሎቻችንን ብአግባቡ እንጠቀምባቸው። የእውቀት ሳይሆን የስሜት ተገዥ ሆነን እኛ ተዋርደን አገራችንንም አናዋርድ፣ የቋንቋችንንም ደረጃ አናውርድ። ለአማርኛ ቋንቋ የምንጠቀምባቸው የግዕዝ ፊደሎች የአማራ ብቻ ሳይሆኑ የሁሉም ጐሣና ነገድ ፊደሎች ስለሆኑ የኢትዮጵውያን ሁሉ ሀብቶች ናቸው።

በሕይወት ዘመኔ ካዘንኩባቸው ቀኖች አንዱ የኦሮሚፋ ቋንቋ ተናጋሪዎች በግዕዝ ፊደል ሳይሆን በላቲን ፊደል ለመጠቀም የመሰኑ እለት ነው። ከግዕዝ ፊደል የላቲን ፊደል ይቀርባል ያለው ማነው? ለምንስ ብለን ነው ሁለት መጻሕፍት ለማሳተም የምንችልበትን ፊደል ትተን በላቲን ፊደል በመጠቀም አንድ መጽሐፍ ብቻ የምናሳትመው? ዓላማው ምን እንደሆነ አይገባኝም። በአናባቢ ፊደሎች ብዛት ራሳችንን ከምናስጨንቅ ለምን የቋንቋው ድጋፍ ሊሆኑ በሚችሉ ምልክቶች አንጠቀምም? እባካችሁ የስሜት ተገዥ ሳንሆን ለዘለቄታው የሚጠቅመውን እንያዝ። ኤርትራውያን እንኳን በግዕዝ ፊደል ነው የሚጠቀሙት። ይልቁንስ ኦሮሚፋ ኢትዮጵያ ውስጥ በሰፊው የሚነገር ቋንቋ ስለሆነ ወጣቶች ሁሉ ከአንደኛ ደረጃ ጀምረው እንደ ቋንቋ እንዲማሩት ቢደረግ ስለሚጠቅም ትኩረታችን በዚያ ላይ ይሁን። ይህን ፊደል ትተህ በዚህኛው ተጠቀም ማለቱን ትታችሁ የኦሮሞዎች የእለት ተእለት ሕይወት የሚሻሻልበትን መንገድ አስተምሩ።

ሌላው እኔን የሚያሳምመኝ፣ ባለማወቅ ይሁን በማወቅ፣ ሰንናገርም ሆነ ስንጽፍ ፊደሎችን የብዙ ብዙ እያደረግን ቋንቋችንን የምናበላሽበት ፈሊጥ ነው። ለምሳሌ ኢትዮጵያውያኖች፣ ሕፃናቶች፣ ሰዓታቶች፣ መጻሕፍቶች፣ ትጉኃኖች፣ ምንዱባኖች..... እንላለን። ኢትዮያውያን፣ ሕፃናት፣ ሰዓታት፣ መጽሐፍት፣ ትጉኃን፣ ምንዱባን ብንል በቂ ነው። ከዚህም ሌላ፣ እጅግ የሚያሳዝነው የአማርኛ ቃል ሳይጠፋ በእንግሊዝኛ ቃላት የመጠቀማችን ጉዳይ ነው። አንዳንዴ በእንግሊዝኛ ቃላት የተሞሉ የሬድዮና ቦቴሌቪዥን ውይይቶችና ፕሮግራሞች መስማቱና ማየቱ ያምማል፣ ይለለቻል፣ ያስጠላል፣ ያናድዳል። እርስ በእርስ ሲጫወቱም እንዲሁ። 'አባባና እማማ' እያሉ 'ፋዘር፣ ማዘር' ምን ያስብላል?

በአንድ ወቅት ሁለት ሆነው የቴሌቪዥን ፕሮግራም ሲያቀርቡ ሴትዋ ፕሮግራም አቅራቢ ደግማና ደጋግማ 'ላይክ አደረጉን፣ ላይክ አደረግናቸው'

ትላለች። በእርስዋ ቤት አዋቂ መሆንዋ ነው። የራስን መካድ ያዋርዳል እንጂ እዋቂ አያሰብልም። 'ወደዱን፣ ወደድናቸው' ማለት ምን ገዶ ነው ወደ እንግሊዝኛው ቃላት የሚያስኬደው! አብሯት የነበረው ፕሮግራም አቅራቢም አነጋገሯን ለማስተካከል አልሞከረም፣ እንዲያውም ከነአካቴው እርስዋን በመደገፍ እርሱም በእንግሊዝኛ ቃላት ይጠቀም ጀመር።

ሌላው ለምሳሌ 'ስንት 'ትቸርጀሻለህ' የሚል ቃል ሲነገር እሰማለሁ። 'ዋጋው ስንት ነው? ብለን ብንጠይቅ ምን እንሆናለን? በዚህ አጋጣሚ በኢትዮጵያ ማሰራጫ አገልግሎት 'በኢ.ቢ.ኤስ ፖሊን ሾው' ፕሮግራም አዘጋጅንና አቅራቢን ለማመሰገን አፈልጋለሁ። ብዙ ሰዎች የእንግሊዝኛ ቃል ከንግግራቸው ውስጥ ሲዶሉ አንዳንዴ እርስዋ አባባሎቹን፣ በስሱ ቢሆንም፣ እየተረጐመች የአማርኛውን ቃል ወይም ሐረግ በማስገባት ተመልካችንና አድማጭን ለመርዳት ትሞክራለች። እባካችሁ ሌሎቻችሁም የእርስዋን ፈለግ በመከተል አማርኛችንን አክብሩ/አሰክብሩ።

በሃገራችን ላይ የኢትዮጵያ ሬድዮና ቴሌቪዥን ራሱን 'ኢትዮጵያን ብሮድካስቲንግ ኮርፖሬሽን' እያለ የሚጠራው ለምን ይሆን? 'የኢትዮጵያ ማሠራጫ ተቋም ወይም ድርጅት' ማለት ተስኖት ይሆን? 'ኢቲቪ' ከማለትስ 'የኢትዮጵያ ቴሌቪዥን' ቢባል ምን አለበት? ወይስ ሌላው የወያኔ ደባ ነው? እኔ አይገባኝም።

ሌላም ሌላም ብዙ ነገሮችን ማንሳት ይቻል ነበር። ነገር ግን የዚህ መጽሐፍ ዓላማ ይህ ስላልሆነ ማሰለቢያውን በዚሁ ማቆሙ ይሻላል። ለማንኛውም እባካችሁ የሆነውን ነገና ያልሆነውን ለመሆን እንሞክር። የሆንነው ያስከብረናል እንጂ አያዋርደንም። በማያስፈልጉ የእንግሊዝኛ ቃላት በመጠቀም ያልሆነውን ለመሆን መሞከርም እኛነታችንን ከፍ አያደርገውም፣ አዋቂም አያስብለንም። እንዲያውም አላዋቂነታችንን ገሃድ ያወጣል።

በትዕግሥት አላቤን ስለተካፈላችሁ አመሰግናለሁ። እናንተ ግን በዚሁ አታቁሙ፣ ተወያዩ፣ በውይይቱም ቀጥሉበት። እኔ ከተሳሳትኩም አርሙኝ። ሌላው ቢቀር ፕሌቶ እንዳለው እኔ አለማወቄን አውቃለሁ።

Scan by Easy Scanner

ምስጋና

ምንም እንኳን እናቴ ነዘብ ተርማማ በልጅነቴ በሞት ብትለየኝም አብረን በቆየንባቸው ጥቂት ዓመታት በስጠኝ ምክር ለሕይወቴ መሠረት ጥላልኝ አልፋለች። ባለቤቴ ወ/ሮ ቅድስት ኃሻው ማፈኛም ከተገናኘን ጀምሮ ከጐኔ በመቆም በሥነ ጽሑፍ ሥራዬ እንድገፋና እንድበረታ የበሰለ አሳብና ምክር በመስጠት ረድታኛለች። ስለዚህ ለሁለቱም የማቀርበው ምስጋና የላቀ ሲሆን የዚህ መጽሐፍ ማስታወሻነትም ዘመትር ከህሊናዬ ለማትጠፋው ለውድ እናቴና ከልብ ለማፈቅራት ለውድ ባለቤቴ ይሁን። እስከ ዛሬ የጻፍኳቸውንና የተረጐምኳቸውን አነስተኛ መጻሕፍት ግዙት በማንበብ ያበረታቱኝን አንባቢያን ሳላመሰግን ማለፉ ደግሞ ትክክል ስለማይሆን እነርሱንም ከልብ አመሰግናለሁ።

አስጀምሮ ላስጨረሰንም አምላክ ምስጋና ይግባዋልና ይደልያ እንበል። — አሜን —

ዮሐንስ ገብረ ጻድቅ: 0911 69 80 23

Scan by Easy Scanner

ሀሊና ሲታወር

ኤሊኖር በባልዋና በልጆችዋ ረክታና ተደስታ የምትኖር ሴት ነበረች። የኋላ ኋላ ግን ባልዋ ምናልባት በፍቶተ-ሥጋ አምሮት ወይም በሌላ በውል ባልታወቀ ምክንያት ሀሊናው ታውሮ ለውበትዋ ወደር ከማይገኝላት ሴት ጋር የኮበለለው "ግድ የለም፣ ለአንድ ሰሞን ነው" በሚል ፈሊጥና የወደደችውን ሴት የፍቅር ጽናት በመገንዘብ ነበር። የኋላ ኋላ ግን ማጣፊያው አጥሮት ከአርሰዋ ለመራቅ ስላልቻለ የሚስቱን፣ የልጆቹንና የራሱን ሕይወት አበላሸ። አፍቃሪዋ ሴት ደግሞ ገና ከመጀመሪያው እድለ-ሰንኳላ ስለነበረች ብልጭልጭ ነገር አታለሎአት ከማይሆን ጋብቻ ውስጥ ተዘፈቀች። ከዚያ ካልተባረከ ትዳር ለመላቀቅም የማይሆን እርምጃ ወሰደች። በዚህም የራስዋን ሕይወት አበላሽታ ለሌሎች ሕይወት መበላሸትም ምክንያት ሆነች፤ እሷም ከሚገባት በላይ ተሰቃየች። ሀሊና ያለው ፍጡር ለምን እስከዚህ የስሜት ተገዥ ሆኖ ሕይወቱን ያበላሻል? ለምን አንዳንድ ሰው እድለቢስ ሆኖ ይፈጠራል? አንዳንዱስ መልካም ሰው ሆኖ ሳለ ለምን ያላግባብ ይሰቃያል? ዝርዝሩን ከዚህ ሲቃ ከሚያሲይዝ ታሪክ ያንብቡ።

"ሀሊና ሲታወር" ከጣማችሁ "ከመኒን" ቀጥሎ ያንብቡ። "ከመኒ ባል ያለው እርሱም ከመኒ ነው፣ ከሰው ሠርግ አይሄድም እቤቱ ሠርግ ነው፣ አጎዛ ሚስት ያለው እርሱም አጎዛ ነው፣ ከሰው ለቅሶ አይሄድም እቤቱ ለቅሶ ነው።" ከመኒ የሆነና የሚመኙት መልካም ሰው ለማግኘት ሲባል የሚደረገው ጥረት በአብዛኛው የማይረባ ማለት "ቢከፍቱት ተልባ" እየሆነ ብዙ ያንከራትታል፣ ያበሳጫል፣ ያስለፋል፣ የቁም ስቃይ ያሳያል። ለምን? እንዴት? ምክንያቱስ? ምሥጢሩን ለማወቅና ትምህርት ለመቅሰም ሌላኛው ትርጉሜን የ[illegible]ቱል "ከመኒን" ያንብቡ።

የተርጓሚው ሥራዎች

- ኑሮ በዘዴ
- መንግሥትና ሕዝብ
- የውበት ወሞመድ
- ምንዱባን
- ከመኒ
- ሀሊና ሲታወር

ዋጋው፡ ዘጠና አምስት ብር (95፡00)

በማንኩሳ ማተሚያ ቤት ታተመ
0113 691933

Scanned by Easy Scanner